

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY

OF THE TAMIL LANGUAGE

நான்காம் மடலம் - இரண்டாம் பாகம்

தி - தூ

Vol. IV - Part - II

பு.ஏ. இராமையா இ.ஆ.ப.

அரக செயலாளர்.

தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாடு மற்றும் அறநிலையத்துறை

தா. சந்திரசேகரன் இ.ஆ.ப.

இயக்குநர் (மூழுக்கூடுதல் பொறுப்பு)

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

மேற்பார்வையாளர்

முனைவர் சா. கிருட்டிணமூர்த்தி

இயக்குநர், உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட
இயக்கக வெளியீடு

2004

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்திட்ட இயக்கக வெளியீடு - 11

முதற் பதிப்பு : 2004

A Comprehensive Etymological Dictionary of the Tamil Language, Vol. IV, Part - II

பதிப்புரிமை : தமிழ்நாட்டரசு

விலை : உரூபா 300/-

குறியீட்டெண் : Colon No. P.J1-J, 314" K.M4

வெளியிட்டோர் : செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்
சி-48, முதல் தளம்,
தமிழ்நாட்டு வீட்டுவசதி வாரிய அலுவலக வளாகம்
அண்ணாநகர், சென்னை - 600 040

அச்சீடு : உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சி.பி.டி. வளாகம், தரமணி
சென்னை - 600 113

நூல் கிடைக்குமிடம் : உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்
சி.பி.டி. வளாகம், தரமணி
சென்னை - 600 113

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்
சி-48, முதல் தளம்,
தமிழ்நாட்டு வீட்டுவசதி வாரிய அலுவலக வளாகம்
அண்ணாநகர், சென்னை - 600 040

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE TAMIL LANGUAGE

Vol. IV - Part - II

நான்காம் மடலம் - இரண்டாம் பாகம்
(தி முதல் தர வரை)

பதிப்புக் குழு

திரு. பு.ஏ. இராமையா இ.ஆ.ப.,
அரசு செயலாளர், தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாடு மற்றும்
அறிநிலையத்துறை

திரு. தா. சந்திரசேகரன் இ.ஆ.ப.,
அரசு சிறப்புச் செயலாளர், தமிழ் வளர்ச்சி - பண்பாடு மற்றும்
அறிநிலையத்துறை
மற்றும்

இயக்குநர் (முழுக்கூடுதல் பொறுப்பு)
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

மேற்பார்வையாளர்

முனைவர் சா. கிருட்டினமூர்த்தி
இயக்குநர், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்

கூர்ந்தாய்வாளர்கள்

புலவர் இறைக்குருவனார்
முனைவர் எம்.சி. சீனிவாசன்

தொகுப்பாளர்கள்

திரு. முத்து. பிச்சை
முனைவர் மு. கண்ணன்
முனைவர் பா. வெற்றிச்செல்வன்
முனைவர் ச. செந்திலாண்டவன்
முனைவர் இரா.கு. ஆல்துரை
திரு. கா. இளமுருகு (பகுதிப்பொறுப்பாளர்)
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

ஒவியர்

திரு. ச.கி. கணேசன்
செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

ஜெ ஜெயலலிதா

முதலமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை-600 009.

22.12.2004

நாள்

அணிந்துரை

'ஒண்டமிழ்த்தாய் சிவம்படியின் முன்னேற்றம் ஒவ்வொன்றும் உள் முன்னேற்றம்' என்னும் வைர வரிவில் தமிழின் முன்னேற்றமே தமிழர் முன்னேற்றம் என்பதை எடுத்துக் காட்டினார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் அவர்கள்.

பாவேந்தர் பணித்தபடி, ஒவ்வும் வகையில் எல்லாம் அந்த ஒண்டமிழை வளர்க்க உற்ற பணி புரியும் நற்றமிழ் அரசே தமிழ் நாடு அரசு.

காலத்தை வென்று நிற்கும் நம் கள்ளித் தமிழை இந்திய அரசின் ஆட்சி மொழியாக ஆக்குவதற்கும், உடர்தனிச் செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியின் ஒப்பற்ற இலக்கியமாகவும், உலக சிந்தனையின் உச்சமாகவும் விளங்கும் திருக்குறளைத் தேசிய இலக்கியமாக ஆக்குவதற்கும், இடைபுற முயற்சிகளை எடுத்து வருகிறது எனது அரசு. அனைத்து மாணவரும் தமிழைப் பரிசுலேண்டும் என்பதற்காக மறுமலர் வகுப்பு முதல் பள்ளிஎட்டாம் வகுப்பு வரை அறிவியல் தமிழைக் கற்பிக்க ஏற்பாடு செய்ததும் எனது அரசே.

வளர்ந்து வரும் அறிவியலுக்கு ஈடு கொடுக்கும் வகையிலும், இலக்கண இலக்கிய மாபுகளைப் பேணிக் காக்கும் முறையிலும் மொழியின் செல்வளத்தை அறிந்து கொள்வதும், பெருக்குவதும் இன்றியமையாததாகும். இப் பயன்பாட்டு நோக்கில் 'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகர முதலி' (A comprehensive Etymological Dictionary of Tamil Language) நூல்களை உருவாக்கும் திட்டம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. இப் பணியின் தனித் தன்மை கருதி, பன்மொழிப் புலமையும், ஆய்வு நுட்பமும், தமிழ் புலமையும், ஒருங்கே அமையப் பெற்றிருந்த மொழி ஞாயிறு தேவநேயம் பாவாணர் அவர்களை இயக்குநராகக் கொண்டு இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. ஸ்பந்தமிழ் அறிஞர் பாவாணர் அவர்கள் 'தனித் தமிழ் இயக்கம்' கண்ட மறைத்திரு மறைமலை அடிகளார் வழியில் தமிழ் ஆய்ந்து தமிழே உலக முதன்மொழி என்பதை உலகுக்கு உணர்த்தியவர் ஆவார்.

அவர் தொடங்கி வைத்த செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டம், அருந்தமிழின் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான தலைமைய பணிகளில் ஒன்றாகும் என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு எனது அரசு இத் திட்டத்திற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகிறது. இத் திட்டம் தொடங்கப்பட்ட நாளிலிருந்து 6 பகுதிகள் மட்டுமே முடிக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் 'அ' முதல் 'வெள' வரையிலான எழுத்துக்களில் அமையும் சொற்கள் பற்றிய விளக்கங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தற்பொழுது 'ச' வரிசையில் மூன்று பகுதிகளும் 'த' வரிசையில் மூன்று பகுதிகளும் ஆக மேலும் 6 பகுதிகள் முடிக்கப்பட்டு வெளியிடப் பெறவதை அறிந்து நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இயல், இசை, நாடகம் எனும் முத்தமிழோடு இந்த யுகத்தின் நான்காவது தமிழாகிய 'அறிவியல் தமிழ்' வளர், அறிவியலைத் தமிழில் கற்றுலதற்கான சொற்களைக் கண்டறிய வேண்டியது இன்றியமையாததாகும். அதற்காக ஏற்கெனவே தமிழில் உள்ள சொல்வளத்தை அறிவவும், பழுக்கத்தில் இல்லாத சொற்களைப் புதுப் பயன்பாட்டிற்குக் கொண்டு வரவும், புதிய சொற்களை உருவாக்கவும், சொற்களின் வேர்களை ஆராய்ந்து புதியன படைக்கவும் இன்றைய தமிழ் வளர்ச்சியின் உடனடித் தேவையை நிறைவு செய்வதாக செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகர முதலி நூல் மடலங்கள் அமைகின்றன.

இம் மடலங்கள் தமிழின் அறிவிலாச் சொத்தாக விளங்கும் என்பது உறுதி.

இப் பகுதிகள் வெளிவர அயராது உழைத்த அறிஞர் பெருமக்களையும், அலுவலர்களையும் நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

வளரக் தமிழ்!
வளரக் தமிழ்ப் பணி!

ஜெ ஜெயலலிதா
தமிழக முதலமைச்சர்

மாண்புமிகு தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்
டாக்டர் செல்வி ஜெ ஜெயலலிதா

மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணி

சி.வி. சண்முகம்
கல்வி மற்றும்
வணிக வரித்துறை அமைச்சர்

தலைமைச் செயலகம்
சென்னை - 600 009

அணிந்துரை

"ஒரு மொழிக்குட்பட்ட சொற்களை ஆராயும் சொல்லாராய்ச்சியும் பல மொழிகளை ஒப்பு நோக்கும் மொழியாராய்ச்சியும் மேனாட்டாரிடமிருந்து நாம் அறிந்தவை.

இயற்சொல் திரிசொல் திசைச்சொல் வடசொல் என்று
அனைத்தே செய்யுள் ஈட்டச் சொல்லே

(தொல்.சொல்.எச்.1)

என்று தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே சொல்லாராய்ச்சியும் மொழியாராய்ச்சியும் ஓரளவு தமிழ்நாட்டிலிருந்ததேனும் விரிவான முறையிலும், நெறிப்பட்ட வகையிலும் சொன்னாலும் (Etymology), மொழிநூலும் (Philology) நாம் பெற்றது மேலையிடமிருந்தே. இது மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் தம் சொல்லாராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் என்ற நூலைச் சேலத்திலிருந்து 1948-இல் வெளியிட்டபோது, அந்நூலில் அவரே எழுதிய முகவுரை. ஆகப் பல்லாண்டுகளாகச் சொல்லாராய்ச்சியிலேயே தம்மை ஆட்படுத்திக் கொண்டு, நுணுகி நுணுகித் துருவித் துருவிப் பார்த்ததன் தெள்ளிய வெளிப்பாடுதான் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி. அதன் வாயிலாகத் தமிழின் சொல்வளத்தை நாம் அறிகின்றோம். அத்துடன் நில்வாது தென்றுதொட்டு இன்று வரையுமுள்ள பண்டாடு, நாகரிகம், வரலாறு ஆகியவற்றையும் அறிய முடிகிறது.

தமிழ் பிறமொழியின் கலப்பில்லாமல் தனித்தியங்கும் ஆற்றலுடைய தன்னிகரில்லா மொழி என்று உலக மொழியறிஞர்களெல்லாம் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். செந்தமிழின் நீண்ட நெடிய சொல்வள வரலாற்றில் சொல்லும் பொருளும் பெருகியுமுள்ளன; அருகியுமுள்ளன! வழக்கிறந்த சொற்களை மீட்பதற்கும், அனைத்துச் சொற்களையும் காப்பதற்கும் அகரமுதலிகள் இன்று வழிவகுக்கின்றன.

இலக்கியச் சொல்லாட்சிகள் முதலாக இன்றைய பேச்சு வழக்குச் சொல்லாட்சிகள் ஈறாக அனைத்தையும் உள்ளடக்கிச் சொற்களின் வடிவம், பொருள், பிறப்பு போன்றவை பற்றிய தேவையான செய்திகளுடன் விளக்கமுற உரைப்பவையாக இருப்பவையே செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் மடலங்கள்.

மொழிஞாயிறு தேவநேயப் பாவாணரின் நூற்றாண்டு விழா கண்ட நம் புரட்சித் தலைவி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்களின் சீரிய தலைமையில் அமைந்த அரசு, அவரின் தனித்தமிழ்ப் பற்றினைப் பேணிக் காத்திடவும், அவர் காட்டிய நெறிமுறைகளின்படி அகரமுதலி மடலங்கள் வெளிவரவும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வருகிறது. தமிழகத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு சென்று இந்தியாவிலேயே தலைசிறந்த முதன்மை மாநிலமாக மாற்றிடச் சூளுரைத்துச் செயற்பட்டு வரும் புரட்சித் தலைவி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்களின் சீரிய வழிகாட்டுதல்படி தமிழக அரசு முனைந்து பீடுநடை போடுகின்றது.

'செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் எஞ்சிய பகுதிகள் யாவும் நான்காண்டுக்கால வரம்பெல்லைக்குள் வெளிக்கொணரப்படும்' எனச் சட்டப்பேரவையில் அறிவித்தபடி 'ச'கர மடலத்தின் 3 பகுதிகளும், 'த'கர மடலத்தின் 3 பகுதிகளும் இப்போது ஒருசேர வெளிவருவது, மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். முன் எப்போதும் இல்லாதவாறு 6 பகுதிகள் ஒருசேர முடிக்கப்பெற்று வெளியிடப்பெறுவது அருஞ்சாதனையே! அதற்கு முதற்காரணம் நம் புரட்சித் தலைவி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அம்மா அவர்களே என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. 6 பகுதிகள் சீரிய முறையில் வெளிவர அரும்பங்காற்றிய தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு மற்றும் அறிவிலையத்துறைச் செயலாளர் திரு. பு.ஏ. இராமையா இ.ஆ.ப., அவர்களுக்கும், அகரமுதலித் திட்டப் பொறுப்பு இயக்குநர் திரு. தா. சந்திரசேகரன் இ.ஆ.ப., அவர்களுக்கும், அகரமுதலி மேற்பார்வையாளர் முனைவர் சா. கிருட்டினமூர்த்தி அவர்களுக்கும், சுபந்தாய்வுப் புலமையாளர்களுக்கும் மற்றும் அகரமுதலித் தொகுப்பாளர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுகள். இதேபோல மற்றப் பகுதிகளையும் விரைந்து முடித்து வெளியிடத் தொடர்ந்து பாடுபடுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை

சி.வி. சண்முகம்
31.8.84

சி.வி. சண்முகம்
கல்வி மற்றும்
வணிக வரித்துறை அமைச்சர்

பு.ஏ. இராமையா, இ.ஆ.ப.
அரசு செயலாளர்

தமிழ் வளர்ச்சி-பண்பாடு
(ம) அறிநிலையத்துறை
செயலமைச்சு செயலகம்
சென்னை - 600 009

அணிந்துரை

"கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே வாளொடு
முண்தோன்றி மூத்த குடி"

(புவியமலை)

என்று தமிழ்க்குடி பாராட்டப்பெறும். அவ்வகையில் எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்த பெருந்தமிழணர்களின் சீரீளமைத்திறம் வியந்து தம்முடைய வாழ்நாள் பணியாகச் சொல்லாராய்ச்சியை மேற்கொண்டவர் மொழிஞாயிறு ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள்.

முதல் மாந்தன் தோன்றிய இடம் குமரி; உலக முதன் மொழி தமிழ். என்ற கோட்பாட்டில் திளைத்து, அக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தம் ஆராய்ச்சியை அமைத்து முதன்மொழியாகிய தமிழின் சொற்பிறப்பாய்வைத் துருவித்துருவியாய்ந்து யிகத் துல்லியமாக வேர் விளக்கம் கண்டவர் பாவாணரே.

இப்பெருமகனாரைப் போலத் தனித்தமிழ் ஆய்வுக் கருத்துகளை இதுவரை எந்தவேளர் அறிஞரும் வழங்கிவல்லவை; பெருஞ்சித்திரனார் கூறுவதைப்போலத் "தமிழ்த் துறைக்கு அவர் தொண்டு புதியது; தமிழுக்கு அவர் கருத்துகள் மயக்க றுப்பன; மேனாட்டார்க்கு அவர் நூல்கள் வியப்பளிப்பன; அவர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி அரியது. தொல்காப்பியர் காலத்திற்குப் பின் தமிழ் தன்னை நிலைப்படுத்திக் கொள்ளும் ஒட்டுமொத்த முயற்சிக்குப் பாவாணர் என்றே பெயரிடலாம்". இவ்வரைக்கு ஏதும் மறுப்புரையுண்டோ?

"கதிர்நூ ஓளிவியன மொழிநூ மலையே!
முதிர்முடி வொனவே வேடுபொழி விளைவே
தமிழ்ச்சுட ரணிதலைப் பாவாணர்தான்
தமிழ்மகள் பெறுதவப் பேரறிவாளன்!

வேர்ச்சொல் வாய்வின் வித்தகன்! மொழியின்
 போர்ப்படைத் தலைவன்! புலமைப் புதையல்!
 தலைவ! நீதரும் ஒளியே பாதை
 விடைமதிப் பில்லா விவற்றியைத் தருமே!"

என்றொரு பாவலர் பாடியதற்கேற்ப பாவாணர் பெரும்புகழ்பெற்ற அமுதப்படையல்!

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி 12 மடவங்களில் 31 தொகுதிகளாக
 வெளியிடத் திட்டமிடப்பட்டதாகும். கடந்த 28 ஆண்டுகளில் 6 தொகுதிகள் மட்டுமே
 வெளிவந்துள்ள நிலையில், சுணக்கமுற்றிருந்த அகரமுதலித் திட்டத்திற்கு மாண்புமிகு
 முதலமைச்சர் அவர்கள் புத்திமையு ஊட்டியதன்விளைவாய், எஞ்சிய 25 தொகுதிகளை
 நான்காண்டுக் கால வரம்பெலவைக்குள் வெளிக்கொணரப் பணிகள் முடுக்கிவிடப்பட்டன.
 அதன் வெளிப்பாடே இப்போது 'ச' மற்றும் 'த' மடவங்களின் 6 தொகுதிகள் ஒருசேர
 வெளிவருகின்றன. இது ஓர் அரும்பெருஞ் செயல என்றால் மிகையாகாது.

இத்தொகுதிகளில் காட்டப்பெறும் தமிழ்ச் சொற்களின் விரிவும் விளக்கமும் நம்மை
 வியப்பிலாழ்த்துகின்றன. எடுத்துக்காட்டிற்கு ஒன்றிரண்டுகளைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

'ச'கர மடவத்தின் முதற்குதியில் (ச, சா) வரும் 'சக்கரம்' என்ற சொல்லிற்கு 27
 வகையான பொருள் விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. அதுமட்டுமல்லாது இலக்கிய
 மேற்கோள்களும் வேர் விளக்கமும் அருமையாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

சருக்கு - சருக்கரம் - சக்கரம் (வே.க. 239)

அதேபோல் 'சத்தம்' என்ற சொல்லுக்கான விளக்கமும் அருமை.

சாத்து = பண்டங்களைக் கொண்டு விற்கும் வணிகர் கூட்டம். சாத்துவண்டிக்குக்
 கொடுக்கும் கூலி சாத்தம் எனப்பட்டது. வண்டிச்சாத்தம் = வண்டிக்கூலி. சாத்தம் - சத்தம்
 ஆயிற்று.

அடுத்து, இரண்டாவது தொகுதியில் (சி-சூ), 'சிவை' என்ற சொல்லிற்குக்
 காட்டப்பட்டுள்ள விளக்கம் அழகுற அமைந்துள்ளது. 'சீரகம்' என்ற சொல்லிற்குப் பொருள் -
 வேர் விளக்கம் - விரிவுப் பொருள் காட்டியிருப்பது திகைக்க வைக்கிறது.

சீர் - சீரம் - சீரகம்

உலகில் முதன்முதலாகச் சிறந்த முறையில் சமையல் தொழில் தொடங்கியதும் அதற்குச் சீரகத்தைப் பயன்படுத்தியதும் தமிழகமே! என்பதற்குச் சான்றுகள் பல உள.

“சிறுபிள்ளை இவ்வா லீடும், சீரகம் இவ்வாற தகரியும் செவ்வையாயிரா” எனபது தொன்று தொட்டுவரும் பழமொழி.

சீரகக்கோரை, சீரகச்சம்பா, சீரகவள்ளி என்பன ஒப்புமை பற்றிப் பெயர்பெற்ற நிலைத் திணை வகைகள். பொன்னளவையிற் சீரகம் என்பது ஓர் அளவு.

5 கடுகு = 1 சீரகம்; 5 சீரகம் = 1 நெல்

“அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுதலாகி
உளவெனப் பட்ட வென்பதிற்பிறழ்த்தே
அவைதாம்
கசதப வென்றா நமவ வென்றா
அகர உகரமோ டவையென மொழிப” (தொல்.எழுத். 170)

எனனும் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார நூறபா உரையில் கழுஞ்சு, சீரகம், தொடி, பலம், நிறை, மா, வரை, அந்தை என்று இளம்பூரணரும், கழுஞ்சு, சீரகம், தொடி, பலம், நிறை, மா, வரை, அந்தை, இவை நிறை’ என்று நச்சினார்க்கினியரும் கூறியிருத்தலையும் நோக்குக.

செரி - செரியகம் - சீரகம்

என்றுமாம். வடவர் மூலம் காட்டுவ வகை. ஜீரக - ஜீரண; ஜூ - ஜீரண, ஜூ - கிழமாக்கு, கட்டுக்குலை, கரை, செரிக்கச் செய். ஜூ என்பது கிழ என்னும் தென்கொற்றிரிபே (வ. மொ. வ.155).

அடுத்து, மூன்றாம் தொகுதியில் (செ - சென) ‘செமியன்’ என்ற சொல்லின் பொருள் விளக்கம் சிறப்புடையதாயிருக்கின்றது. அதைப்போலச் ‘செஞ்சம்’ என்ற சொல்லுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள பொருள் விளக்கமும் சிறப்பாயுள்ளது. செஞ்சு - செம்மை, செவ்வை, நிறைவு, செஞ்சு - செஞ்சம்.

அடுத்து, ‘த’கர மடலத்தின் முதற் தொகுதியில் (த, தா) ‘தமிழ்’ என்ற சொல்லுக்குக் காட்டப்பெற்றிருக்கும் விளக்கம் விரிவானதாகவும் பொருத்தமானதாகவும் நுட்பமானதாகவும் அமைந்துள்ளது. அதைப்போலத் ‘தா’ என்னும் சொல்லுக்கும் அருமையான விரிவான விளக்கம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது, ‘தா’ என்ற சொல் தந்தை என்பதனையும் குறிக்கும் என்று நிறுவியிருப்பது ஆராய்ச்சியாளரின் சான்றாண்மையைக் காட்டுகிறது.

அதே மடலத்தின் இரண்டாவது தொகுதியில் (தி- தூ) 'திரம்' என்ற சொல்லுக்கும், 'தூ' என்ற சொல்லுக்கும் தரப்பட்டுள்ள விளக்கங்கள் பயனுடையவையாகும்.

மூன்றாவது தொகுதியில் (தெ-தென), 'தெரு' என்னும் சொல்லின் கீழ், முடுக்கு சிறுசந்து; சந்து தெருவின் கிளை; தெரு சிறுவீதி; மறுகு போக்குவரத்து மிகுந்த பெருந்தெரு அல்லது வீதி; ஆவணம் கடைத்தெரு; அகலுள் அகன்ற மறுகு; சாலை பெருவழி; சந்தி மூன்று தெருக்கள் கூடுமிடம்; சதுக்கம் நான்கு தெருக்கள் கூடுமிடம் என்ற வகையில் பதிவு செய்துள்ளமை பாராட்டுக் குரியதாகும்.

அடுத்து, 'தொல்காப்பியர் காலம்' என்னும் தலைப்பின்கீழ்க் காட்டப்பட்டுள்ள சான்றுகள் ஆய்வாளர்களுக்கு மிக்கப்பயனுடையனவாகும். இந்த ஆறு தொகுதிகளிலும் தேவையான சொற்களுக்குப் பொருத்தமான பட விளக்கங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் அழகுக்கு அழகு சேர்ப்பதாயுள்ளது.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டப்பணிகள் விரைந்து நடைபெற பலவகையிலும் பெரிதும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்துவரும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அரசு அறிவித்தவண்ணம் 6 தொகுதிகளை ஒருசேர அணியமாக்கி வெளியிடும் பணியைச் சீரமேற்கொண்டு செவ்விய முறையில வெளிவர அரும்பணியாற்றிய தமிழ் வளர்ச்சி பண்பாடு மற்றும் அறிநிலையத்துறை அரசு சிறப்புச் செயலாளரும் செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டப்பொறுப்பு இயக்குநருமான திரு. தா. சந்திரசேகரன் இ.ஆ.ப., அவர்களுக்கும், அகரமுதலி மேற்பார்வையாளராகச் செயற்பட்ட உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் முனைவர் சா. கிருட்டினமூர்த்தி அவர்களுக்கும், அகரமுதலித் திட்டப் பணியாளர்கள் மற்றும் கூர்ந்தாய்வுப் புலமையாளர்களுக்கும் எனது மனமுவந்த பாராட்டுகள். பாராட்டுகளைப் படிக்கற்களாகக் கொண்டு தொடர்ந்து நன்கு உழைத்து எஞ்சிய தொகுதிகள் அனைத்தையும் அரசு விரும்பிய வண்ணம் வெளிக்கொணர வேண்டுமென விழைகிறேன்.

சென்னை

23-10-2003

பு.ஏ. இராமையா

அரசு செயலாளர்

தா. சந்திரசேகரன், இ.ஆ.ப.

இயக்குநர் (முழுக்கூடுதல் பொதுப்பு)

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல்

அகரமுதலித் திட்ட இயக்ககம்

சென்னை - 600 008

பதிப்புரை

தொன்மையும், தூய்மையும் சான்ற அன்னைத் தமிழின் ஆக்கத்திற்கும், சீர்மைக்கும் அமெரிமொழியில் பொதிந்துள்ள செந்தமிழ்ச் சொல்வளங்களை சான்று எனில் மிகையன்று.

உலகின் பல மொழிகளில் வெளிவந்துள்ள சொற்பிறப்பு அகரமுதலிபோல், தமிழிலும் சிறந்த சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியைப் பன மடலங்களாக வெளியிடும் நோக்கில் தமிழக அரசால் உருவாக்கப்பட்ட செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித்திட்ட இயக்ககம் தற்போது நான்காம் மடலம் - இரண்டாம் பகுதியை (தி முதல் தூ வரை) வெளியிடுகின்றது.

உலகமொழிகள் ஒவ்வொன்றும்தம் மொழியின் புதுமை காண அவாவுவது உலக வளர்ச்சியின் உயிர்நிலை. அவ்வகையில் செந்தமிழ் மொழியாய்வினும் புதுமையை அவாவுவது உயிர்ப்புள்ள தமிழ் மாந்தரின் இயல்பு. அதிலும் குறிப்பாகச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி தொகுத்தலும், பகுத்தலும், துழுவலும், துருவலும், காணலும், காட்டலும் ஆய்வின் பலநிலைகள். அந்நிலைகளின் பதிவுகளாக இப்பேரகரமுதலி விளங்கும் என்பது திண்ணம்.

செந்தமிழ் மொழியாய்வு என்பது முதற்பயன், துணைப்பயன், நேரடிப்பயன், மறைமுகப் பயன், முழுப்பயன், சூழும்பயன் எனப் பல பயன்களையுடையது. சொற்பிறப்புப் பற்றிய இந்நூல் தமிழ்ப் பயனை முதற்பயனாய்க் கொண்டு நேரடி முழுப்பயன் தரும் நோக்கில் வெளிவருகின்றது.

தமிழ் மொழியின் ஆணியேர், பக்கவேர், சல்லியேர் முதலிய பல்வகை வேர்களுக்கும் கண்டறிந்து, உலக மாந்தக் குழுமாயத்தின் ஒரு பகுதியாகத் தமிழரை முன்னிறுத்தித் தனித்தமிழ் இயக்கத்தைத் தழைக்கச் செய்த பெருமை செந்தமிழ்க் காவலர் பாவாணரையே சாரும் என்பது வெள்ளீடை மலை.

மொழிஞாயிறு பாவாணர் வழி விளக்கம் எழுதியிருப்பதும் அவர்தம் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளைப் பலவிடங்களில் எடுத்துக்காட்டி நிறுவியிருப்பதும் காலச் சிறந்தது. சான்றாக.

1. திண்டு = மேடு (திண்டு → தீட்டு)
2. திடல் = தீட்டு (தீட்டு → திடல்)
3. திரணை = உருண்டை (திவ் → தீர் → தீரம் → திரணை → திரணை)
4. தீரம் = உறுதி (திவ் → தீர் → தீரம்)
5. துடுப்பு = சட்டுவம் (துள → துளு → துளுப்பு → துடுப்பு)

முதலிய சொற்களை எடுத்துக் காட்டலாம்

பன்முக ஆற்றலும், மொழிப் புலமையும் வாய்ந்த பெருந்தகையாளர் பாவாணர் அவர்களின் தரவுகளை முழுமையாகத் தீரட்டுவது, அவற்றைப் பல அடிப்படையில் பாடுபடுத்துவது, அவற்றிலிருந்து பெறப்படும் செய்திகளைப் பதிவு செய்வது என்னும் செயல் திறத்தை நிறைவாகச் செய்துள்ள செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்ட இயக்கத்தின் தொகுப்பாளர்கள் பணி பாராட்டுக்குரியது. செந்தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் எஞ்சிய பகுதிகளையும் தொடர்ந்து நிறைவேற்றிட என் நெஞ்சார்ந்த வாழ்த்துகள்.

உயர்தனிச் செய்மொழியாம் நற்றமிழின் பெரிவுக்கு உதவும் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலியின் அனைத்து மடல்களும் தொடர்ந்து வெளிவர அருளார்ந்த பேருதவியினை நல்கிடும் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுக்கும் நெஞ்சம் நிறைந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் திட்டம் சிறப்புற நடைபெற ஆவன செய்துவரும் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அகரமுதலித் திட்டத்திற்கு உறுதுணையாயிருந்து அவ்வப்போது, ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து வரும் தமிழ் வளர்ச்சி பண்பாடு மற்றும் அறநிலையத்துறைச் செயலாளர் திரு. பு. ஏ. இராமையா, இ.ஆ.ப., அவர்களுக்கும் அகரமுதலி மேற்பராவையாளராயிருந்து இந்நூல் வெளிவர ஒத்துழைத்த

உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவன இயக்குநர் முனைவர் சா. கிருட்டிணமூர்த்தி அவர்களுக்கும்
சுடர்ந்தாய்வுப் புலவர் இறைக்குருவனார் அவர்களுக்கும் எனது உளமடர்ந்த நன்றியைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை
15-10-2003

தா. சந்திரசேகரன்

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

நான்காம் மடலம் - இரண்டாம் பாகம்

தி - தூ

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் பேரகரமுதலி

A COMPREHENSIVE ETYMOLOGICAL DICTIONARY
OF THE TAMIL LANGUAGE

தி

தி *ti*, தமிழ் நெடுங்கணக்கில் 'த்' என்ற மெய்யும் 'இ' என்ற உயிரும் சேர்ந்துருவான உயிரமெய் யெழுத்து; the compound of 't' and 'i'.

[த் + இ = தி]

தி *ti*, பெ. (n.) ஒரு பெண்பாலி ஒருத்தி, குறத்தி என்பன போல வரும்; a feminine suffix.

திக்கங்கம் *tikkangam*, பெ. (n.) திக்குபாலகர் குறி; signs of the tutelary deities of the eight quarters. 'சுழுகை யானையேகு காசத் திக்கங்கம்' (குடா. 12, 81).

[Skt. அங்கம்; திக்கு=திசை; திக்கு + அங்கம்]

திக்கசம் *tik-kasam*, பெ. (n.) திக்கயம் பார்த்து, see *tikkayam*.

[கயம் = கசம்; திக்கு + கசம்]

திக்கடைப்பு *tikkadaiippu*, பெ. (n.) நில விற்பனை ஆலனாகுகளிற் குறிக்கப்படும் நான்கெல்லை; boundaries of land as mentioned in sale-deed.

[திக்கு + அடைப்பு]

திக்கம் *tikkam*, பெ. (n.) மழுகளிற்று; young elephant (யாழ்-அக.).

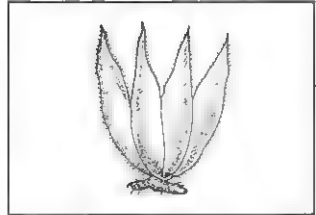
திக்கயம் *tik-kayam*, பெ. (n.) திசையானை; elephant's guarding the eight quarters.

[திக்கு + கயம்]

திக்கரன் *tikkaran*, பெ. (n.) இளைஞன்; youth.

திக்கரி-த்தல் *tikkari-*, செருவ்றாவி. (v.L.) நவிர்த்தொதுக்குதல் (நிராகரித்தல்); to shun, to treat with contempt. "சினத்துப் பொற் பொருப்பை... திக்கரித்து" (திருப்புக. 427).

திக்கரி *tikkari*, பெ. (n.) 1. குமரி; girl. 2. சுற்றாழை; aloe (சா-அக.).

திக்கற்றவன் *tikkarravan* பெ. (n.) ஏதிலி, போக்கிலி; forlorn, destitute or forsaken person. திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை (பழ)

[திக்கு + அற்றவன்]

திக்காதிக்கு *tikkā-tikku* கு.வி.எ. (adv.) பல திசைகளிலும்; in various directions here and there.

திக்காமல்லி *tikkāmalli* பெ. (n.) 1. மிசின்மர வகை; dikmali gum-plant. 2. கும்பை பார்த்து; see *kumbai*.

திக்காரம் *tikkāram* பெ. (n.) 1. புறக்கணிப்பு (நிந்தனை); contempt disregard (அவக்-அக.) 2. ஒட்டாரம்; inveterate hatred.

திக்காலுக்கு *tikkāluoku* பெ. (n.) திக்காதிக்கு பார்த்து; see *tikkātikku*. திக்காலுக்கு ஒருவன் ஓடினான் (வ. வ.)

திக்காலுக்குத்திக்கால் *tikkāluḅḅu-t-tikkāi* பெ. (n.) திக்காதிக்கு பார்க்க; see *tikkāluḅḅu*.

[*திக்கால் = திணை*]

திக்கானை *tikkāṅṅai* பெ. (n.) திக்கயம் பார்க்க; see *tikkayam*.

[*திக்கு + யானை*]

திக்கிடு-தல் *tikkidu-செருவி* (v.i.) திடுக்கிடு-பார்க்க; see *tikkidu*.

திக்கித்தினுறு-தல் *tikki-t-tinūru*, செருவி (v.i.) 1. திக்கலில் மாட்டி கொண்டு இன்னலுறுதல்; struggle. 2. சொற்களில் தடுமாற்றம்; stammer out.

[*திக்கி + தினுறு-*]

திக்கிப்பேசு-தல் *tikki-p-pēṣu*, செருவி. (v.i.) கொண்ணல்; art of stammering.

[*திக்கி + பேசு-*]

திக்கியானை *tikkīyāṅṅai* பெ. (n.) திக்கயம் பார்க்க; see *tikkayam*.

[*திக்கு + யானை*]

திக்கிராந்தம் *tikkirāntam* பெ. (n.) சுத்து வகை; a kind of dance. "ஏற்ற திக்கிராந்த மாதியா" (*திருவிளை. சாம்பா. 12*).

திக்கு-தல் *tikku*, செருவி. (v.i.) 1. சொற்கள் தடைபடத் தெற்றிப் பேசுதல்; to stutter, stammer. 2. சொல் குழறுதல்; to err or hesitate as in recitation reading etc. "என்மானுரை உரைக்கத்திக்கும்" (*தனிப்பா. 206, 46*)

திக்கு² *tikku* பெ. (n.) தெற்றிப் பேசும் பேச்சு; stuttering, halting in speech. திக்குவாய்ப் ஸையன் (*வவ.*)

திக்கு³ *tikku* பெ. (n.) 1. வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு என்ற நான்குநிலையும் அவற்றின் கோணத் திசைகளும்; cardinal and intermediate points, eight quarters (யிங்). 2. புகலிடம்; protection, shelter, aid, asylum, refuge. "மற்றொரு திக்கிலர்" (*உபநிஷதகா. சிவரா. 42*). 3. வாய்ப்பு (சமயம்); season, opportunity. "திக்கு

நோக்கிய திணைப் பயனென" (*சம்பரா. நகர். 215*). 4. எட்டு; eight in number.

[*திக்கு = திணை*]

திக்கு¹ *tikku* பெ. (n.) 1. தெநிரமலம் என்னும் கொடி; leadwort, climber (மலை) 2. கொடுவேர்; leadwort.

திக்கு²க்கட்டுதல் *tikku-k-kaṅṅu* செருவி. (v.i.) மந்திரத்தால் என்ன திசையைக் கட்டுதல்; to fortify one against danger from any quarter by invoking the aid of the tutelary deities of the eight quarters.

[*திக்கு + கட்டு*]

திக்கு³க்கட்டு *tikku-k-kaṅṅu* பெ. (n.) பாது காப்பிற்காக என்னதிசைத் தேவதைகளை மந்திரத்தால் கட்டுப்படுத்தி நிறுத்துகை; fortifying oneself on all sides by incantations invoking the protection of the tutelary deities of the eight quarters.

[*திக்கு + கட்டு*]

திக்குக்கெடு-தல் *tikku-k-keḅḅu*, செருவி (v.i.) 1. வழியறியாது மயங்குதல்; to be at a loss to know the right direction. 2. கதியற்றுப் போதல்; to become helpless, destitute.

[*திக்கு + கெடு*]

திக்குசக்கரம் *tikku-śakkaram*, பெ. (n.) திசையறி சுருவி; mariner's compass.

[*திக்கு + சக்கரம்*]

திக்குத்திக்கெளல் *tikku-t-tikkēḅḅai*, பெ. (n.) 1. அச்சத்தால் நெஞ்சடித்தற் குறிப்பு; onom. expr of throbbing or beating of the heart through fear. "பாம்பாட்டி - பாம்பைப் பிடிக்கும்வரை மனம் திக்குத்திக்கென்று அடித்துக் கொண்டது" 2. எதிர்பார்ப்பில் நெஞ்சடித்தற் குறிப்பு; onom. expr of throbbing or beating of the heart through anxiety. 2. தாளக்குறிப்பு; onom. expr of marking time, as in dance. "திக்குத்திக்கென்று குறித்தார்"

[*திக்கு + திக்கு + எளல்*]

திக்குப்பந்தனம் *tikku-p-pandanam*, பெ. (n.) திக்குக்கட்டு பாரக்க; see *tikku-k-kaṭṭu*.

திக்குப்பல்லி *tikku-p-palli*, பெ. (n.) பல்லிச் சொல்; chirping of a lizard.

[*திகை* = திக்கு + பல்லி]

பல்லியின் ஒசை தன்மை நிலையின் அறிவிப்பு என்பது தமிழ் மக்களின் நீண்ட கால நம்பிக்கை. அந்த ஒலிகேட்கும் திசையைக் கொண்டு தான் நினைத்த செயல் தன்மையையப் முடியுமா, தீதாய் முடியுமா என்று கணிப்பர்

திக்குப்பலி *tikku-p-pali*, பெ. (n.) திசைத் தேவதைக்கட்கு கொடுக்கும் காவ; offering to the tutelary deities of the quarters, as in a temple.

[*திக்கு* + பலி]

திக்குப்பாவர் *tikku-p-pālar*, பெ. (n.) திசை தேவர்கள்; tutelary deities.

[*திக்கு* + பாவர்]

திக்குப்பேச்சு *tikku-p-pēccu*, பெ. (n.) தெற்றிப் பேசும் பேச்சு; stammering speech, stutter.

[*திக்கு* + பேச்சு]

திக்குமாறாட்டம் *tikku-māraṭṭam*, பெ. (n.) திசைத் தடுமாற்றம்; confusion, concerning the directions.

[*திக்கு* + மாறாட்டம்]

திக்குமூக்கடை-தல் *tikku-mukkāḍai*, செகுவி (v.i.) திக்குமூக்காடு- பாரக்க; see *tikku-mukkāḍu*.

[*திக்கு* + மூக்கு + அடைதல்]

திக்குமூக்கல் *tikku-mukkaḷ*, பெ. (n.) திக்குமூக்கு பாரக்க; see *tikku-mukku*.

[*திக்கு* + மூக்கு]

திக்குமூக்காடு-தல் *tikku-mukkāḍu*, செகுவி (v.i.) 1. மூக்கவிட முடியாமல் முட்டுப்படுதல்; to be choked, stifled, smothered, strangled. "தீப் பிடித்துக் கொண்ட விட்டில் சிக்கியவருக்கு மூக்கத் திக்குமூக்காடியது" 2. மகிழ்ச்சியில் ஏற்படும் திணைப்பு; happiness.

[*திக்கு* + மூக்காடு]

திக்குமூக்கு *tikku-mukku*, பெ. (n.) மூச்சு முட்டுகை, choking, suffocation, strangulation.

திக்குவாசம் *tikku-vācam*, பெ. (n.) புழுசு; civet; it is so called on account of its smell prevailing on all sides surroundings (சா.அக.).

திக்குவாய் *tikku-vāy*, பெ. (n.) 1. திக்கிப்பேசும் முறை; stammering. "திக்குவாயைத் திருத்திக் கொள்ளப் புதுமுறைகள்"

[*திக்கு* + வாய்]

திக்குவாயன் *tikku-vāyān*, பெ. (n.) தெற்றிப் பேசுபவன்; stammerer, stuturer. திக்குவாயன் அடித்தான் (வவ.)

[*திக்கு* + வாயன்]

திக்குவிசயம் *tikku-viśayam*, பெ. (n.) தற்பெருமை தோன்ற எல்லாத் திசையிலும் அரசர்கள் சென்று வெல்லுகை; conquest of all the quarters undertaken by kings in ancient times to establish their supremacy.

[*திக்கு* + வாயன்]

திக்குறிக்கெனல் *tikkuṟikkēnal*, பெ. (n.) 1. அச்சக் குறிப்பு; condition of mind indicating fear. 2. தெற்கு அடித்தல்; throbbing of the heart through fear.

திக்குறு *tikkuṟu*, பெ. (n.) 1. மரவகை; east indian satin wood. 2. சிறு பெண்குழந்தை; a little girl, pariah.

திக்கெல்லை *tikkellai*, பெ. (n.) திக்கடைப்பு பாரக்க; see *tikkaḍaiyppu*.

[*திக்கு* + எல்லை]

திக்கென்றது *tikkēnradu*, எ. (adj.) திடீரென உண்டாகும் அச்சம்; get a fright. "தொலைவர் என்றதும் அவன் மனம் திக்கென்றது", "கடன் காரணம் பார்த்ததும் மனம் திக்கென்று அடித்துக் கொண்டது"

[*திக்கு* + என்றது]

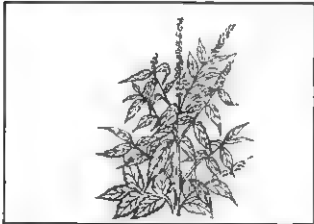
திகச்சம் *tikaśam*, பெ. (n.) திகசம் பாரக்க; see *tikaśam*.

திகசம் *tikaśam*, பெ. (n.) ஒமம்; bishop's weed.

திகட்டல் *tikaṭṭa*, செ.கு.வி. (v.i.) தெவிட்டல்; satiate

திகணா *tikaṇṭi*, பெ. (n.) கொடுவேரி; white flowered lead word

திகத்துரை *tikatturai*, பெ. (n.) பெருந்துளசி, the large variety of holy basil

திகந்தம் *tikantam*, பெ. (n.) திசையின் முடிவு; farthest extremity of any of the quarters. (சந்திய வச்சிரவாரமு. 33). 2. சேனைக் கிழங்கு; elephant yam.

திகந்தராளம் *tikantarājam*, பெ. (n.) விண்; sky

திகம்பரம் *tikambaram*, பெ. (n.) 1. பிறந்த மேனி நிலை (அம்மணம்); nakedness (செ.அ.க.) 2. இருள்; darkness

[திகு + அம்பரம்]

திகம்பரவாதி *tikambara-vāti*, பெ. (n.) சமணருள் ஒரு பிரிவினர்; follower of a particular jain sect.

திகம்பரன் *tikambaran*, பெ. (n.) 1. ஆடையணியாத துறவி naked mendicant "கோல மாறாடிக் கூறுந் திகம்பரராகி" (மச்சடி. இரணிய. வர. 9). 2. சமண முனி; jain sage. (குடா.) 3. அருகன்; arhat (திவா.). 4. சிவன்; Śivaṅ. 'திகம்பர னணங்கோர் பாசத் தெய்வநாயகன் (அருதி. 2) 5. ஆடையணியாதவன்; nude person. 6. சுதியற்றவன்; destitute person (இ.வ.)

திகம்பரி *tikambari*, பெ. (n.) மலைமகள் (பார்வதி); Pārvatī. "கங்காளி திகம்பரிக்கு" (மழைமொ. 17)

திகம்பரன் = சிவன்

திகம்பரன் மணலீழை = திகம்பரி

திகர் *tikar*, பெ. (n.) வேறு; another, different.

திகரடி *tikaradi*, பெ. (n.) 1. மூச்சடைப்பு; suffocation, difficulty of breathing. 2. சோர்வு; exhaustion, fatigue (செ.அ.க.)

திகரம் *tikaram*, பெ. (n.) 1. சோர்வு; weariness, exhaustion. 2. ஈளை; shortness of breath, asthma. 3. ஆவா; desire (யாழ் அக.) 4. இளைப்பு; fatigue.

திகரியாசத்தம் *tikariyācattam*, பெ. (n.) கோரோசணை; bezoar (சா.அ.க.)

திகலைச்சாறு *tikalai-cāru*, பெ. (n.) எலுமிச்சஞ்சாறு; juice of lime fruit

[திகலை + சாறு]

திகழ்ச்சாறு *tikaḷ-ccāru*, பெ. (n.) திகலைச்சாறு பார்க்க; see *tikalai-c-cāru*

[திகழ் + சாறு]

திகழ்-தல் *tikaḷ*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. விளங்குதல்; to shine as diamonds, to glitter as stars; to be brilliant. "மீன்றிகழ் விசம்பின்" (புறநா. 25) 2. சிறப்புமிக்குதல்; to be eminent; to excel. 'மொய் திகழ் வேலோன்' (பு.வெ. 6, 25, கொள)

திகழ்-தல் *tikaḷ*, செ.கு.வி. (v.i.) உண்டாக்கிக் கொள்ளுதல்; to contain, hold. "ஒன்றகுழை திகழு மொளி கெழு திருமுகம்" (மதுரைக் 448)

திகழ்³ *tigaḷ*, பெ. (n.) திகழ்வு பார்க்க; see *tikaḷvu*

திகழ்ச்சி *tigaḷcci*, பெ. (n.) திகழ்வு பார்க்க; see *tikaḷvu*

[திகழ் → திகழ்ச்சி]

திகழ்த்து-தல் *tikaḷṭṭu*, செ.கு.வி. (v.t.) 1. தெளிவாக விளக்குதல்; to explain clearly, make clear. "பொருளை பொரு சொல்லாந் திகழ்த்துநற்கு" (சிவப். பிரபஞ். சிவஞான தாலாட்டு. 67) 2. விளக்கங்காட்டுதல்; to slow

clearly. "விரிந்த பட மோவியங்கள் பல திகழ்த்தி" (வேதா. கு. 61.3. அழகுறுத்துதல்; to beautify, adorn.

திகழ்வு *tika[vu]*, பெ. (n.) 1. பேரொளி; brightness, lustre, splendour. "திகழ்வு கண்டு வந்து கோயிற்பு" (புறநா. 88.2. பொலிவுடன் இருத்தல்; glow with lustre. வானில் திகழும் நிலை; பாரத நெற்றியில் சந்தைப் பொட்டுத் திகழ வந்தார் (உவ.).

[திகழ் → திகழ்வு]

திகளாதி *tkanādi*, பெ. (n.) கொடுவேர்; white flowered lead-word

திகளர் *tkājar*, பெ. (n.) உருநாடகத்தார் தமிழருக்கு வழங்கும் பெயர்; the appellation by which the kamātakās style the Tamilians. (இ.வ.)

திகாந்தம் *tkāntam*, பெ. (n.) திகந்தம் பார்க்க. see *tkantam*. 'திகாந்தத்தனவு நடாத்துங் கீர்த்தி' (நன் விருத் உரைப் பாயிரம்).

திகாந்தரம் *tkāntaram*, பெ. (n.) திகந்தம் பார்க்க. see *tkantam*.

திகாரி *tkāri*, பெ. (n.) திகிரி பார்க்க; see *tikiri*.

திகிரி¹ *tkiri*, பெ. (n.) காவு கொடுக்கும் சடங்கில் பயன் படுத்துங் கயிறு; cord used in sacrificial ceremonies.

[திகில் → திகிரி]

திகிரி² *tikir*, பெ. (n.) நடுக்கம்; fright, terror, alarm.

[திகில் → திகிரி]

திகிரடி¹ *tikiraḍi*, பெ. (n.) திகரடி. பார்க்க; see *tikaraḍi*.

[திகிரி + அடி]

திகிரடி²-த்தல் *tikiraḍi*, பெ. (n.) காவு கொடுக்கும் பூசகனுக்குக் குறியாகக் கயிற்றை அசைத்தல்; to shake the tiki as a signal to the sacrifice.

[திகில் → திகிரி + அடி]

திகிரி¹ *tikiri*, பெ. (n.) 1. மூங்கில்; bamboo. 2. மலை; mountain.

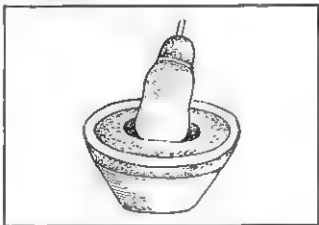
திகிரி² *tukiri*, பெ. (n.) திகர் பார்க்க; see *tikar*.

[திகில் → திகிரி]

திகிரி³ *tukiri*, பெ. (n.) 1. வட்ட வடிவம் (மிஞ்); circle, circular form. 2. உருளை; cylindrical. "ஒரு தனித் திகிரி உரவோம்" (சிலப் 4.21.3. வேட்கோத்திகிரி (குயவன் சக்கரம்); potters wheel. "அத்திகிரி பசித்த பச்சை மண்ணெ னலாகும்" (காஞ்சிப்பு, திருநகர, 176). 4. சக்கரப்படை; the discus weapon. "காலநேமி மேலேவிய திகிரியோள்" (சுப்பரா. சித்திர, 40). 5. அரசாணை; royal authority. "திதின்று உருள்க நீ ஏந்திய திகிரி" (மணி 22, 16). 6. தேர்; cart. "திகிரி ஊர் வோள்" (நூன் 7.17). 7. வண்டி; cart. 8. சூரியறு; sun. "வினாசெலத் திகிரி" (அகநா 53).

திகிரிக்கல் *tukiri-k-kal*, பெ. (n.) 1. சக்கரவான மலை; a mythical range of mountains. 2. ஆட்டுக்கல்; grinding stone, rubbing stone. 3. கோரோசணை; bezoar. 4. மூடவாட்டுக்கல்; sheep's bezoar

[திகிரி + கல்]

திகிரிக்கிரி *tikiri-k-kiri*, பெ. (n.) திகிரிமலை பார்க்க; see *tikiri-malai*.

[திகிரி + கிரி]

திகிரிகாவலன் *tikiri-kāvalan*, பெ. (n.) கோரோசணை; bezoar

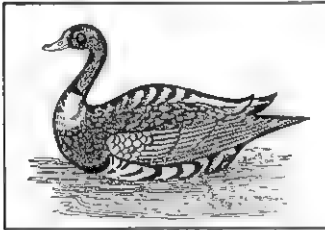
[திகிரி + காவலன்]

திகிரிகை *tikirika*, பெ. (n.) 1. சக்கரம்; wheel, circle. 2. குயவன் சக்கரம்; potter's wheel.

[திகிரி → கை]

திகிரிப்புள் *ukiri-puḷ*, பெ. (n.) இரவில் இணை பிரிந்து வருந்துவதாகக் கூறும் பறவை வகை (சக்கரவாகம்); cakra bird, the couples of which are believed to be separated and to mourn during night, noted for conugal fidelity. "திருமுத்திரிப்புள் ளுக்குயம்" (திருப்போசந் அலங்கார. 31).

[திகிரி + புள்]

திகிரிமன்னவர் *tikiri-mannavar*, பெ. (n.) அரிச்சந்திரன், நளன், முககுந்தன், புருகுச்சன், புருரவா, கார்த்தவீரியன் என்னும் புகழ்மிகு வேந்தர்கள் அறுவர்; the six famous emperors, viz., Ariccantraḷ, Naḷaṇ, Mucukundaṇ, Purukuccaṇ, Purūravā, Kārta Viriyaṇ (குடா).

திகிரியான் *tikiriyaṇ*, பெ. (n.) சக்கரத்தைக் கையிற் கொண்டுள்ள திருமால்; Viṣṇu, as holding a discus. 'தொல்கதிர் திகிரியாற் பரவதும்' (கலித். 104, 77).

திகில் *tikiḷ*, பெ. (n.) 1. அச்சம்; fright. திகில் காட்சிகள் நிறைந்த திரைப்படம் (உல.) 2. திடீர் அச்சம்; sudden fear. 3. பேரச்சம்; panic.

திகில்படு-தல் *tikiḷ-paḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) பேரச்சம்கொள்ளுதல்; to start with sudden fear; to be struck with fear.

[திகில் + படு]

திகில்பிடித்தல் *tikiḷ-piḍittaḷ*, பெ. (n.) பேரச்சம் கொள்ளுதல்; being taken with sudden fright.

[திகில் + பிடி]

திகிலடி *tikiladi*, பெ. (n.) திகில் பார்க்க; see *tikiḷ*.

[திகில் + அடி]

திகிலெனல் *tikileṇaḷ*, பெ. (n.) திடுக்கிடுகுற் குறிப்பு; expr. signifying unexpected terror. 'எரியுந் துமழுந் திகிலென... மூண்டெழுந்தவே' (அரிச்சு. விவா. 82).

[திகில் + எனல்]

திருதிடுகெனல் *tiru-tikeṇaḷ* பெ. (n.) 1 நெருப்புப் பற்றியெரியுங் குறிப்பு; expr. signifying rapid kindling of fire. ஊர் தீப்பற்றிக் கொண்டு திருதிடுகென எளிகிறது (உல.) 2. புன்னெரிச்சற் குறிப்பு; smarting of a sore. 'காவிலுள்ள புன் திருதிடுகென எளிகிறது' (உல.) 3. சினக்குறிப்பு; expr. of getting excited with anger. 'அச்செய்தியைக் கேட்டதும் அவருக்குத் திருதிடுகெனச் சினமேற்பட்டது'. 4. விரைவுக் குறிப்பு; expr. signifying coming on in rapid succession. கூட்டைக் கலைத்தவுடன் தேவீக்கள் திருதிடுகென வந்து மொய்த்துக் கொண்டன (உல.) 5. நீரொலிக் குறிப்பு; expr. signifying bubbling of water. 6. அச்சக்குறிப்பு; expr. signifying trembling with fear. வீட்டினுள் நுழைந்துவிட்ட பாம்பை விரட்டும்புறையான திருதிடுகென்று அடித்துக் கொண்டிருந்தது (உல.) 7. வயிற்றில் பசியால் உண்டாகும் எரிச்சல் உணர்வுக் குறிப்பு. burning sensation of hunger felt in the stomach. 'காவையிலிருந்து வயிறு திருதிடுகென எளிகிறது'

[திக்கு + திக்கு + எனல்]

திகேமுசினிவேல் *tikēmuṣiṇivēḷ* பெ. (n.) சிறுபாம்புக் கடிநஞ்சிற்கு மின்குடன் அரைத்துக் கொடுக்கும் ஒரு மூலிகை வேர். இதனை திகேமுழிவேர் என்றும் வழங்குவர்; root of a plant given as a paste along with pepper for the poisonous bite of a small kind of reptile (சா.அக.)

திகை-த்தல் *tikai-* செ.கு.வி. (v.i.) 1. மயங்குதல்; to be taken aback, confused, perplexed, be wildered. "இருளிற் திகைத்த கரி" (தேவா. 1156, 5). 2. நிலை மறத்தல் அசத்தல் (பிரமித்தல்) (கொ.வ.); to be astonished, amazed. 3. அடங்குதல்; to subside. "தென்காறிகைப்ப வடகால் வளர்" (கல்வா. 93, 7). 4. சோர்தல்; to be exhausted. 'வேலை செய்து மிகவும் திகைத்து விட்டான்'

[திகை → திகை]

திகை²-தல் *tkai-²செ.கு.வி.* (V.I.) 1. முடிவுறுதல்; to complete, to come to an end. "மாதத் திகைத்த குவி" (நெல்லை) 2. தீர்மானமாதல்; to be settled. அதன் விளை இன்னும் திகைகயவில்லை (உல.)

[திகை¹ → திகை²]

திகை³ *tkai* பெ. (n.) திலைத்தகுமாறுகை; திகைப்பு (பிரமிப்பு); amazement.

[திக்கு → திகை¹ → திகை³]

திகை⁴ *tikai* பெ. (n.) 1. சனை; asthma (இவ.) 2. தேமல்; spreading spots on the skin induced by hot humours (பிங்.)

திகை⁵ *tikai* பெ. (n.) திகை; cardinal points. "திகை பெலாந் தொழச் செல்வாய்" (தேவா 308, 1)

திகைப்பு *tikaippu* பெ. (n.) 1. திகை³ பார்க்க; see *tkai*. 2. மனமயக்கம்; perplexity

[திகை³ → திகைப்பு]

திகைப்பூச்சி *tikaippūcci* பெ. (n.) மனக் கலக்கத்தை உண்டுபண்ணும் இப்பூச்சி, பாதை வழியில் ஒரு விரல் நுழையும் குழியில் வாழும். இதை வெளிவரச் செய்ய, நண்டு கால் பூச்சியின் காலில் நூலைக் கட்டி, குழியில் விட்டால், திகைப்பூச்சி அப்பூச்சியைப் பிடித்துக் கொள்ளும். குழிக்குள் உடனே ஓசை கேட்கும். உடனே விடுத்த கயிறிறை மேலே இழுத்தால் வரும் பூச்சி உடல் பச்சையாகவும், தலை வெள்ளையாகவும் நான்கு கால்கள் கறுப்பாகவுமிருக்கும். இதுவே திகைப்பூச்சி. இதன் வியப்பான குணத்தையும், தன்மையையும் கருதி மந்திரத் தொழிலுக்கும், ஊதை தொழிலுக்கும் பயன்படுத்துவர்; an insect induce perplexity when treaded upon by passers can be identified with a body of green colour, head portion white, legs four of black or dark complexion.

[திகை³ + பூச்சி]

திகைப்பூடு *tkai-p-pūḍu* பெ. (n.) மிதித்தவர்களை மயங்கச் செய்யும் பூண்டு; a plant that

bewilders persons trampling on it. "திகைப்பூடு மிதித்தாற் போல" (சுடு)

[திகை³ + பூடு]

திகைப்பூண்டு *tkai-p-pūṇḍu* பெ. (n.) திகைப்பூடு பார்க்க; see *tkai-p-pūḍu*.

[திகை³ + பூண்டு]

திகைமூலச்சண்ணம் *tkai-mūla-c-cuṇṇam* பெ. (n.) குடநச்சண்ணம்; an alkaline compound prepared from the naval cord of infants as per process laid down in Tamil siddhar's medicine.

[திகை³ + மூலம் + சண்ணம்]

திங்கட்கண்ணியன் *tiṅkaṭ-kaṇṇiyān*, பெ. (n.) திங்களைத் தலையில் அணிந்துள்ள சிவன்; Siṅga, as having moon on his head. "புதுத் திங்கட் கண்ணியான் பொற்புண் ஞான்றன்" (சலித் 150, 17)

திங்கட்காசி *tiṅkaṭ-kāśi*, பெ. (n.) மாதத் தோறும் தண்டி வந்த ஒரு பழைய வரி; an ancient tax. "இலை வாணியப் பாட்டமுற் திங்கட்காசம்" (T.A.S. i, 165)

[திங்கல் + காசி]

திங்கட்கிழமை *tiṅkaṭ-kiḷamai*, பெ. (n.) சிழமையின் (வாரத்தின்) இரண்டாம் நாளான திங்கள்; Monday, the second day of the week.

[திங்கல் + கிழமை]

திங்கட்கையோன் *tiṅkaṭ-kuḍaiyōn*, பெ. (n.) நிலவைக் குடையாகக் கொண்ட காம்பேன்; the Hindu god of love, as having the moon for his umbrella (குடா)

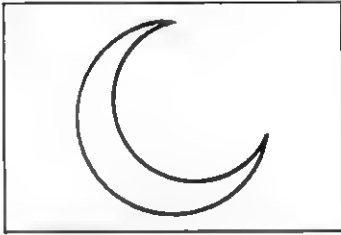
[திங்கல் + குடையோன்]

திங்கட்குலன் *tiṅkaṭ-kuḷan*, பெ. (n.) திங்கட் குலத்தவனாகிய பாண்டியன்; Pāṇḍiyān as belonging to the lunar race. "திங்கட் குலவறியச் செப்பங்கள்" (தனிப்பா. 1, 178, 4)

[திங்கல் + குலன்]

திங்கட்குழவி *tiṅkaṭ-kuḷavi*, பெ. (n.) பிறை திலா; the crescent. "திங்கட்குழவி வருக" (சலித் 80, 18.)

[திங்கல் + குழவி]

திங்கட்சோறு *tiṅkaḷ-ṣōṟu*, பெ. (n.) பிறை நிலா; the crescent. "திங்கட்குழவி வராக" (கவித. 80, 18.)

[திங்கள் + குழவி]

திங்கண்மணி *tiṅgaṇmani*, பெ. (n.) மதிக்காந்தக் கல்; moon stone. "நீர்தங்கு திங்கண்மணி நீணிலந்தன்னுளோங்கி" (சீவக. 1960.)

திங்கண்முகுடையான் *tiṅkaṇ-mukkuḍaiyaṅṅa*, பெ. (n.) அருகன்; arhaL. "முகுடையான் திருமாநகர்" (சீவக. 139.)

திங்கனாள் *tiṅkaṅṅāḷ*, பெ. (n.) ஐந்தாம் நாளம்மீனாகிய மாழ்கு (யிருக்கிரீடம்); the fifth nakṣatra, mirugasindam.

[திங்கள் + நாள்; திங்களை உரிமைத் தெய்வமாகக் கொண்ட நாள்]

திங்கள் *tiṅṅaḷ*, பெ. (n.) 1. மதி; moon. 'பன்மீனாப் பட்டிங்கள் போலவும்' (புறநா. 13.) 2. மாதம்; month, lunar month. 'திங்கள் நாள்முந்து கிளதன்னை (சொல். எழுத. 286.) 3. திங்கட்கிழமை பார்க்க; see *tiṅṅaḷ-kiḷamaḷ*. 4. பன்னிரண்டு என்னும் எண்; the number twelve (தைவல. தைல.).

திங்கள்நெய் *tiṅṅaḷ-ney*, பெ. (n.) வரிவகை; a tax (S.I.I.V. 365).

திங்கள்மூலி *tiṅṅaḷmūli*, பெ. (n.) ஓராண்டு மூலி; சித்தர்கள் பசியெடுக்காதிருக்க வேண்டி உட்கொள்ளும் மூலிகை; herbaceous plant taken by siddhars to keep them off from hunger, for about a year (சா.அக.).

திங்கள்மோகம் *tiṅṅaḷ-mēgam*, பெ. (n.) வரிவகை; a tax (S.I.I.V. 365).

திங்களாறுகாடி *tiṅṅalārukāḍi*, பெ. (n.) ஆறு திங்களுக்குரிய காடி; six months old vinegar.

திங்களூர் *tiṅṅalūr*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 10 கல் தொலைவிலுள்ளது. நாவுக்கரசரால் பாடப் பெற்ற சிவப்பதி. இப்பதி லீடந்தீர்ந்த திருப்பதி. அப்பூதியடிகளின் மகன் பாம்பு தீண்டி இறந்தபின் அவனை இவ்வூர் சிவனைப் பதிகம்பாடி உயிர்ப்பித்தார்; a village, 10 miles distance from railway station in tañcaī district

திங்கு *tiṅṅu*, பெ. (n.) வினைமுற்று ஈறுகள், terminations of the finite verbs. "திங்குப் படலம்" (பி.வி.)

திங்குதம் *tiṅṅantam*, பெ. (n.) வினைமுற்று; finite verbs. 'வினையெலாற் திங்குதம்' (பி.வி. 42.)

திசமிதன் *tiṣamiṭaṅṅa*, பெ. (n.) மனத்தை அடக்கியவன்; one who has subdued his mind (யாழ்.அக.).

திசமுருங்கை *tiṣamuruṅṅai*, பெ. (n.) காட்டு முருங்கை; oval leaved indigo

திசாதிசை *tiṣātiṣai*, பெ. (n.) வேறுபட்ட திசைகள்; different directions.

திசாமிதம் *tiṣāmitam*, பெ. (n.) மூன்று இலைகளைக் கொண்ட மூன்னை; three leaved fire brand teak

திசாமுகம் *tiṣāmugaṅṅa*, பெ. (n.) திசை² பார்க்க; see *tiṣai* (கம்பரா.அகலிகை. 14)

திசாயம் *tiṣāyam*, பெ. (n.) குங்கிலியம்; bcllium (யாழ்.அக.).

திசாலம் *tiṣālam*, பெ. (n.) பொழுது; time (யாழ்.அக.)

திசி *tiṣi*, பெ. (n.) திசை¹ பார்க்க; see *tiṣai* (யாழ்.அக.).

திசிலன் *tiṣilaṅṅa*, பெ. (n.) அரக்கன் (இராக்கதன்); raksasa. 2. திங்கள்; moon.

திசு *tiṣu*, பெ. (n.) உயிரிழைமம் (அல்லது) உடலுறுப்புக்களின் ஆக்கமூலப் பொருள்; the substance of which the organs of the body are composed.

திசை-த்தல் *tiśai-*, செருவி. (v.i.) திகை பார்க்க; see *tikai*. "இவன் சிந்தை துழாய்த் திசைக்கின் றதே" (திவ்திருவாய். 4, 6, 1)

[திசை → திசை]

திசை² *tiśai*, பெ. (n.) 1. திக்கு; cardinal points, region, quarter, direction. 'வளிதிரிதரு திசையும்' (புறநா. 30.) 2. அதிகாரத்துக்குட்பட்ட இடம்; principality, jurisdiction, dominion. 3. ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு; word used as inflexional suffix of the seventh case (நன். 301, மயிலை)

[திக்கு → திகை → திசை]

திசை³ *tiśai*, பெ. (n.) தசை பார்க்க (கொல); see *tacai*.

[திக்கு → திசை]

திசைக்கல் *tiśai-k-kal*, பெ. (n.) எல்லைக்கல்; boundary stone (கொல)

[திசை³ + கல்]

திசைக்காரம் *tiśai-k-kāram*, பெ. (n.) ஒரு குருமருந்து; a king of medicined.

[திசை + காரம்]

திசைக்குடோரி *tiśai-k-kuḍōri*, பெ. (n.) ஊதை நோய்க்கு (வாதத்திற்கு)ப் பயன்படுத்தும் ஒரு மருந்து; a general medicine used for paralysis.

திசைக்கெருடன் *tiśai-k-keruḍan*, பெ. (n.) காட்டுக்கொடி; binding creeper

திசைகட்டு-தல் *tiśai-kaḷṭu-*, செருவி. (v.i.) திக்குக்கட்டு-. பார்க்க; see *tikku-k-kaḷṭu-*.

[திசை + கட்டு]

திசைக்காவல் *tiśai-k-kāval*, பெ. (n.) நாட்டின் அமைதியைக் காப்போன்; watch-man, whose chief duty is to keep the peace of a country. 2. திசை காவல் வரி; watch-fee levied by a poligar for wider gaurdianship than village level.

[திசை + காவல்]

திசைச்சொல் *tiśai-c-col*, பெ. (n.) செந்தமிழ் நிலத்தைச் சேர்ந்த பள்ளிரு நிலத்தினின்றும் தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல் (தொல்சொல்.

397); word borrowed by Tamil from the twelve countries bordering the ancient Tamil land

[திசை + சொல்]

திசை-த்தல் *tiśai-*, செருவி (v.i.) திகை- பார்க்க; see *tikai*. "இவன் சிந்தை துழாய்த் திசைக்கின்றதே" (திவ். திருவாய். 4, 6, 1)

திசைத்தொளி *tiśai-t-toṅi*, பெ. (n.) ஒலி வகையில் பலதிசைகளிலிருந்து வருவதுபோல் அமைந்த ஒலிப்புயமைப்பு முறை. இந்த முறையில் உண்டாகும் ஒலிப்பில் ஆழமும் அழுத்தமும் செழுமையும் ஏற்படுகிறது; stereophonic

[திசை + தொளி]

திசைதப்பு-தல் *tiśai-tappu-*, செருவி. (v.i.) வழி தவறுதல்; to miss the road, lose one's way, as a vessel.

[திசை + தப்பு-]

திசைநா *tiśainā*, பெ. (n.) கொடுவேலி; Ceylon leadwort (மலை).

[திசை + நா]

திசைநாடி *tiśai-nāḍi*, பெ. (n.) எட்டு வகை நாடி; the eight kinds of arteries in the system.

[திசை + நாடி]

திசைநாதம் *tiśaināḍam*, பெ. (n.) எட்டுப் பக்கங்களிலிருந்தும் வரும் ஒலி; sound from the eight sides

[திசை + நாதம்]

திசைநாற்கோணம் *tiśaināḍ-kōṇam*, பெ. (n.) கோணதிக்குகள்; the four intermediate directions (பிங்).

[திசை + நாற்கோணம்]

திசைப்பாலர் *tiśai-p-pālar*, பெ. (n.) திக்குப் பாலகர் பார்க்க; see *tikku-p-pālakar*.

[திசை + பாலர்]

திசைப்பு *tiśaiṭṭu*, பெ. (n.) திகைப்பு பார்க்க; see *tiśaiṭṭu*. "திசைப்புறுத லுறுஞ் சீவர்க்கு" (வேகு. 110.)

[திசை → திசைப்பு]

திசைப்புரட்டன் *tišai-p-puraṭṭan*, பெ. (n.) பெரும்பொய்யன்; consummate cheat, liar.

[திசை + புரட்டன்; புரட்டன் - புரட்டுபவன் திசைகளைப் புரட்டுபவன் திசைகளையே மாற்றிச் சொல்லும் வல்லமையுள்ள பொய்யன்]

திசைபரி *tišai-pari*, பெ. (n.) குளம்பி (காப்பி)க் கொட்டை; coffee seeds.

திசைபிலம் *tišai-pilam*, பெ. (n.) மருக்காரை பார்க்க; see *maru-k-kāra*.

திசைபோ-தல் *tišai-pō*, செருவி. (v.i.) எங்கும் பரவியிருத்தல்; to spread far and wide. "இசையாற் திசை போயதுண்டே" (சீவக. 37).

திசைப்போக்கிரி *tišai-p-pōkkiri*, பெ. (n.) பேர் பெற்ற போக்கிரி (இவ); consummate villain, notorious rogue.

திசையக்கு *tišai-mayakku*, பெ. (n.) திக்குத் தடுமாறுதல், திசை மாறுதல்; direction confusion.

திசைமாற்று *tišai-māṭṭu*, பெ. (n.) எட்டு மாற்றுப் பொன்; gold of eight matru.

[திசை + மாற்று]

திசைமாணி *tišai-māṇi*, பெ. (n.) எப்போதும் வடக்குத் திசையையே காட்டும் முள்ளை உடைய கருவி; compass.

[திசை + மாணி]

திசைமுகன் *tišai-mugaṇ*, பெ. (n.) நான்முகன்; brahma, as having four faces. "கமலத் திருமலரின் . . . திசை முகலைத் தந்தாய்" (திவ் இயற் 2, 37).

திசைமுகக்குளிகை *tišai-muka-k-kuligai*, பெ. (n.) காய்ச்சல் வயிற்றோட்டத்திற்காகக் கொடுக்கும் மாத்திரை; a pill given to cure fever and purging.

[திசை + முகம் + குளிகை]

திசைமூலம் *tišai-mūlam*, பெ. (n.) சிற்றாமுட்டி; ceylon sticky mallow

[திசை + மூலம்]

திசைமொழி *tišai-moṭi*, பெ. (n.) திசைச்சொல் பார்க்க; see *tišai-c-col* (யாழ்.அக)

[திசை + மொழி]

திசையன்டம் *tišai-y-aṇṭam*, பெ. (n.) எட்டு வகை மூட்டை eight kinds of birds or birds eggs (சா.அக)

[திசை = எட்டு; திசை + அன்டம்]

திசையடித்தல் *tišai-y-aḍittal*, பெ. (n.) திசையடித்தல் பார்க்க; see *tišai-y-aḍittal*

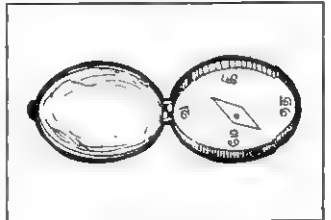
[திசை + அடித்தல்]

திசையடித்தல் *tišai-y-aḍittal*, பெ. (n.) நல்வாய்ப்புறுகை; being in fortunate circumstances (சொவ).

[திசை + அடித்தல்]

திசையறிகருவி *tišai-y-aṇi-karuvi*, பெ. (n.) திக்குகளைக் காட்டுங் கருவி; mariner's compass.

[திசை + அறி + கருவி]

திசையறிபுகைக்கூண்டு *tišai-y-aṇi-pukai-k-kūṇḍu*, பெ. (n.) காற்று வீசும் திசையையும் வேகத்தையும் கண்டறிவதற்காக மேலே பறக்கவிடப்படும் சிறுபுகைக்கூண்டு; pilot balloon

[திசை + அறி + புகை + கூண்டு]

திசையுடையவர்¹ *tišai-y-uḍaiyavar*, பெ. (n.) நாட்டுப்பற்றாளர்; nationalist

[திசை + உடையவர்]

திசையுடையவர்² *tišai-y-uḍaiyavar*, பெ. (n.) மாவட்ட அதிகாரி (யாழ்.அக); district officer

[திசை = அதிகாரத்திற்குட்பட்ட இடம் திசை + உடையவர்]

திசைவளி *tiśai-vāḷi*, பெ. (n.) எட்டு வகையான காற்று; the eight kinds of air or wind in the system

[திசை = எட்டு; திசை + வளி]

திசைவாய்வு *tiśai-vāyvu*, பெ. (n.) திசைவளி பார்க்க; see *tiśai-vāḷi*.

[திசை + வாய்வு]

திசைவேகம் *tiśai-vēgam*, பெ. (n.) கடக்கும் தொலைவை நேரத்தால் வகுத்து ஒரு நொடிக்கு அல்லது ஒரு நிமையத்துக்கு இவ்வளவு அடி என்று கூறுதல் (இயற்) ஒரு பொருள் செல்லும் நேரக் கூறுபாடு; measurement of speed.

[திசை + வேகம்]

திசைவிளைவுநெம்புகோல் *tiśai-viḷavu-nembukōl*, பெ. (n.) தூரத்திலுள்ளப் பொருள்களைப் பற்றி எடுப்பதற்குரிய பஸ்திசை வளைவுகளை உடைய நெம்புகோல் அமைப்பு; lazy tongs.

[திசை + விளைவு + நெம்பு. + கோல்]

திட்கு-தல் *tiḍḍa*, செ.கு.வி. (v.i.) மனங்குலைதல் (பிங்); to get troubled in mind. "திட்காதே விண்ணப்பஞ் செய்" (புதினொ. கைவை. பா. 77).

[திட்கு → திட்கு; திட்கு = தடுமாறுதல், குலைதல், மனங்குலைதல்]

திட்டக்குழு *tiḍḍa-k-kuḷu*, பெ. (n.) அரசு மேற்கொள்ள வேண்டிய குழுகப் பொருளியல் வளர்ச்சித் திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுக்கக் கூடிய வல்லுநர்கள் அடங்கிய குழு; a body of experts to advise the government in developmental policies and schemes, planning commission.

திட்டங்கட்டு-தல் *tiḍḍaṅ-kattu*, செ.கு.வா. (v.l.) 1. திட்டம்பார் பார்க்க; see *tiḍḍaṅ-pār*. 2. திட்டம்பண்ணு பார்க்க; see *tiḍḍaṅ-paṅṅu*.

[திட்டம் + கட்டு]

திட்டஞ்செய்-தல் *tiḍḍaṅ-ṣey*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கட்டளையிடுதல்; to bid, order, direct. 2. ஏற்பாடு செய்தல்; to settle, arrange.

"நடப்பித்து வாருங்கோள் என்று திட்டஞ் செய்து" (குரு. பரம். 476). 3. நிலத்தைப் பண்படுத்துதல்; to prepare the soil for the cultivation. மஞ்சள் பயிரிட மேட்டு வயலைத் திட்டஞ்செய் (உவ.)

[திட்டம் + செய்-]

திட்டப்பற்று *tiḍḍa-p-paṅṅu*, பெ. (n.) திட்டத்துக் குட்பட்ட செலவு (சரவண பண்ணிடு. 81); expenditure with in the estimate.

[திட்டம் + பற்று; பற்று = கடன், செலவு]

திட்டப்பட்டம் *tiḍḍa-p-paḷḷam*, பெ. (n.) திட்டவட்டம் (யாழ்அக) பார்க்க; see *tiḍḍa-vattam*.

[திட்டம் + பட்டம்; பட்டம் → வட்டம்]

திட்டப்படுத்து-தல் *tiḍḍa-p-paḍuttu*, செ.கு.வா. (v.l.) உறுதிப்படுத்துதல்; confirm. எட்டுமணிக்கு மேல் அவர் வரமாட்டார் என்பதைத் திட்டப்படுத்திக் கொண்டேன்.

திட்டம் *tiḍḍam*, பெ. (n.) 1. உறுதி; certainty, explicitness. "திட்டமாப் பரசதி சேரவேண்டி" (செய்வதி பு. பிரமதேவ. 25). 2. நிலைப்பாடு; permanence. "மயிலைக் கூட்டிட்டுக் கொண்டார்" (தேவா. 118, 1). 3. செவ்வை; equitableness, correctness, justness, exactness. 4. ஏற்பாடு; arrangement, adjustment. "அவர் தந்த திராணிக்கு தக்க திட்டஞ் செய்வதுவும்" (பண்ணிடு. 26). 4. முழுமை (விள்); completeness. 6. கட்டளை; rule, canon, standard. 7. மதிப்பு; estimate, guess, conjecture. "கவியாணஞ் செய்யத் திட்டம் யாது" 8. கட்டளையளவு; rate, allowance, determined quantity. "கோயிலில் தினத் திட்டம்". 9. அரசிறை மதிப்பு, செலவு மதிப்பு, விளையுள் மதிப்பு முதலியன; estimated aggregate of the revenue of a village for the year from investigation of separate holdin; scheme of expenditure, memorandum from of the exten which is extended to cultivate. 10. தொல்வரவான இலவய நிலங்களை உரிமையிலின்று நீக்குகை (G.Tn.D.i., 31); a deduction of fixed exten of tax free land as inam. 11. அளவு; measure, quantity. 12. வேறு மனவு; degree. 13. வரைவு; drawing.

[திட்டு → திட்டம்]

திட்டம்¹ *ṭiṭṭam*, பெ. (n.) 1. நிலப்படம்; map.

[திட்டு → திட்டம்]

திட்டம்பண்ணு¹-தல் *ṭiṭṭam-paṇṇu*, செஞ்ஞாவி (v.l.) 1. அணியம் செய்தல்; to arrange, settle. 2. ஏற்படுத்துதல் (நியமித்தல்); to establish, appoint. 3. மதிப்பீடுதல்; to form an estimate of. 4. சரிப்படுத்துதல்; to mend, adjust, correct. 5. ஆணையிடுதல்; to command, commission. 6. செலவிடுதல்; to dispose of.

[திட்டம் + பண்ணு-; பண்ணு = செய்]

திட்டம்பார்¹-த்தல் *ṭiṭṭam-pār*, செஞ்ஞாவி (v.l.)

1. முயலுதல் (விண்); to try. 2. கருதுதல் (விண்); to guess, estimate, conjecture. 3. அன்று விற்பிற தொகையையும் கணக்கையும் சரிபார்த்தல் (இல); to verify the sale account of the date.

[திட்டம் + பார்-]

திட்டமிடு¹-தல் *ṭiṭṭam-iḍu*, செஞ்ஞாவி. (v.l.) முன்னேற்பாடு செய்தல்; consider and arrange before hand.

[திட்டம் + இடு-]

திட்டவட்டம் *ṭiṭṭa-vaṭṭam*, பெ. (n.) 1. செவ்வை; accuracy, precision, exactness, strictness. 2. ஏற்பாடு; arrangement, establishment, settlement. 3. வரையறை; restraint.

[திட்டம் + வட்டம்]

திட்டளம் *ṭiṭṭaṅgam*, பெ. (n.) 1. இலுப்பை (மலை) பார்ச்சு; South Indian matua. 2. இலுப்பை மரம்; long leaved bassia.

திட்டறுகு *ṭiṭṭaṟuḷu*, பெ. (n.) வெள்ளறுகு, white doop gram.

[திட்டு + அறுகு]

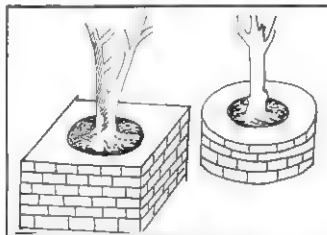
திட்டா *ṭiṭṭā*, பெ. (n.) திட்டறுகு பார்ச்சு; see *ṭiṭṭaṅgam*.

[திட்டு → திட்டா]

திட்டாணி *ṭiṭṭāṇi*, பெ. (n.) மரத்தைச் சுற்றி அமைந்துள்ள மேடை (விண்); turfing around

the shady tree, used as a seat. "சத்திரச் சாஸையு மொத்த திட்டாணியும்" (இராமநா. சுத். 4)

[திட்டு → திட்டாணி]

திட்டாந்தப்பேச்சு *ṭiṭṭānta-p-pēccu*, பெ. (n.)

1. இசையான சொல் (விண்); positive declaration, decisive language. 2. கற்பனையாகச் சொல்லும் பேச்சு (இல); false or fabricated version. அவன் திட்டாந்தப் பேச்சில் கெட்டிக்காரன் (உவ.). இச்சிக்கலில் தலைவர் பேசியது திட்டாந்தப் பேச்சாயிருந்தது (உவ.)

Skt. *andam*

[திட்டம் + அந்தம் + பேச்சு; திட்டம் = வரையறை; அந்தம் = இறுதி]

திட்டாந்தப்போலி *ṭiṭṭānta-p-pōli*, பெ. (n.)

இயையில்லாத எடுத்துக்காட்டு; a fallacious illustration. "பக்கப் போலியு மேதுப் போலியுத் திட்டாந்தப் போலியுமாம்" (மணி. 29. 146)

[திட்டாந்தம் + போலி]

திட்டாந்தம்¹ *ṭiṭṭāntam*, பெ. (n.) எடுத்துக்காட்டு; example. "பக்க மேதுத் திட்டாந்த முபநயம்" (மணி. 29. 57)

[திட்டம் + அந்தம்]

திட்டாந்தம்² *ṭiṭṭāntam*, பெ. (n.) உறுதி; accuracy. "திட்டாந்தமான பேச்சு" (விண்.)

[திட்டம் + அந்தம்]

திட்டி¹ *ṭiṭṭi*, பெ. (n.) நினை பார்ச்சு; see *ṭiṭṭa* (சா-அக.).

[திட்டு → திட்டி]

திட்டி² *ṭiṭṭi*, பெ. (n.) 1. நினை; millet. 2. இலுப்பை; bassia.

திட்டி³ *tiṭṭi*, பெ. (n.) மேடு (இலக்கணம்); raised ground

[திட்டு → திட்டி]

திட்டி⁴ *tiṭṭi*, பெ. (n.) துவட்டா என்ற தேவதர்சன் (யாழ்-அக.); the celestial architect

திட்டி⁵ *tiṭṭi*, பெ. (n.) மஞ்சிட்டி பார்க்க; see *manjitti*

[திட்டு → திட்டி]

திட்டிக்கருக்கு-தல் *tiṭṭi-k-karukku*, செருன்றாவி. (v.i.) கடுமையாகப் பழித்தல் (விண்); to scold, abuse violently.

[திட்டு + கருக்கு-]

திட்டிக்கல் *tiṭṭi-k-kal*, பெ. (n.) அஞ்சனக்கல் (விண்); sulphide of antimony, jet.

[திட்டி → கல்]

திட்டிக்கிடாய் *tiṭṭi-k-kidāy*, பெ. (n.) நிலக்கிழார் (சமீந்தார்) ஊரைச்சுற்றிப் பார்க்க வரும் போது ஊரார் கையுறையாகச் (காணிக்கையாக) செலுத்தும் ஆடு; a goal presented to a zamindar by the villagers when he visits their village

[திட்டி + கிடாய்]

திட்டிச்சீலை *tiṭṭi-c-cīlai*, பெ. (n.) வேந்தர் மூன்பு இட்டு வணங்க பயன்படும் சிறு பட்டுச்சீலை; small silk cloth spread near the feet of a chief while prostrating before him as a mark of homage

[திட்டி + சீலை]

திட்டிணம் *tiṭṭiṇam*, பெ. (n.) திட்டணம் பார்க்க; see *tiṭṭiṇam*

[திட்டி → திட்டிணம்]

திட்டி-த்தல் *tiṭṭi*, செருன்றாவி (v.l.) கற்பித்துக் கூறுதல்; to create, fabricate. திட்டித்துப் போடுவாயோ? (விண்).

[திட்டு → திட்டி]

திட்டிப்படுதல் *tiṭṭi-p-puṭal*, செருவி. (v.i.) கண்ணாறுபடுதல்; being affected by evil eyes

[திட்டி + புடுதல்]

திட்டிப்பொட்டு *tiṭṭi-p-poṭṭu*, பெ. (n.) கண்ணாறு கழித்த பொருட்டு மையா லேனும் சாந்தாலேனும் கன்னத்திலும் பொட்டு; mark on the cheeks with collyrium or black pigment called *sāndu*, made to avert the evil eye.

திட்டிமணி *tiṭṭi-maṇi*, பெ. (n.) திட்டிக்கல் பார்க்க; see *tiṭṭi-k-kal*

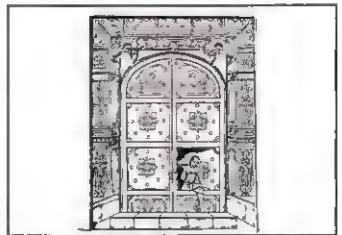
[திட்டி + மணி]

திட்டிவந்தனை *tiṭṭi-vandanaḥ*, பெ. (n.) கண்ணாறு போக்கத் திபவழிபாடு செய்கை (இவ.); homage by waving lights before great persons or images to avert the evil eye.

[திட்டி + வந்தனை]

திட்டிவாசல் *tiṭṭi-vāśal*, பெ. (n.) பெரிய கதவுகளை மூடியபின் உட்செல்லுதற்கு அமைக்கப்படும் சிறிய நுழைவாயில்; wicket, small door or gate with in the compass of a larger one. "ஆனையேறியுந் திட்டிவாசலில் நுழைவானேன்" (இராமதா அயோத் 22)

[திட்டி + வாசல்]

திட்டிவிடம் *tiṭṭi-vidam*, பெ. (n.) பார்வையால் நஞ்சூட்டிக் கொல்வதாகக் கருதப்படும் பாம்பு; a poisonous serpent whose look is considered fatal. "திட்டிவிடமுணச் செல்லுயிர் போவுழி" (மணி 11, 100)

[திட்டி + விடம்]

திட்டிவிதை *tiṭṭi-vidai*, பெ. (n.) ஒரு வகை மருந்து விதை (விண்); a medicinal seed.

திட்டு¹ *tittu*, பெ. (n.) 1. மேட்டு நிலம்; rising ground, bank, elevation. 2. சிறுகுன்று (விள்.); hillock. 3. ஆற்றிடைக்குறை (உவ); sand bank, ait in a river. "புளிவத் திட்டிற் கண்ணகன் வாரிக் கடல்பூத்த" (கம்பராவாணர். 8). 4. யானைகளைப் பிரித்துவைப்பதற்குக் கட்டப்பட்ட இடைச் சுவர் (யாழ்-அக.); wall separating elephant stables. 5. வயலிலுள்ள களை முதலியவற்றின் கொத்து; patch, bunch, as of weeds in a field. 6. 100 எண் கொண்ட குதிரை, காலாள் முதலியவற்றின் தொகை; batch, unit of number as of 100 horses, soldiers. 'ஒரு திட்டிக்கு குதிரை'

ம., க. திட்டு

[திண்டு → திட்டி (வமொவ)]

திட்டு²-தல் *tittu*-செகுன்றாவி (v.i.) 1. பழித்தல்; to abuse, revile. 2. இகழ்தல் (யாழ்ப்.); to curse, utter imprecations.

க., ம. திட்டு

[திண்டு → திட்டி]

திட்டு³ *tittu*, பெ. (n.) வசை; reviling, scolding, vulgar abuse. "பித்த னென்ற திட்டிக்கு" (அருட்டா 1, திருவருள். 156)

[திண்டு → திட்டி]

திட்டுக்கேள்-தல் *tittu-k-ke-* செகுவி (v.i.) பிறரால் பழிக்கப்படுதல்; to be abused, cursed.

க., ம. திட்டி

[திட்டு + கேள்-]

திட்டுமுட்டு¹ *tittu-muttu*, பெ. (n.) எதிர் பழித்தல் (எதிர்நித்தனை) (யாழ்ப்.); mutual abuse.

[திட்டு → திட்டிமுட்டு]

திட்டுமுட்டு² *tittu-muttu*, பெ. (n.) 1. நெஞ்சடைப்பு; choking, suffocation, obstruction in the chest, difficulty of breathing. 2. குழந்தைகட்கு வயிற்று வீக்கத்தோடு வரும் நோய்வகை; disease in children attended with swelling of the abdomen

[திக்குமுக்கு + திட்டிமுட்டு]

திட்டை¹ *tittai*, பெ. (n.) 1. திட்டி பார்க்க; see *tittai*. "மணநிட்டுடை சேர்ந்தான்" (சீவக. 514). 2. தின்னை (திவா); raised floor. 3. உரல் (பிங்); mortar for pounding. 4. கண்; eye

[திட்டு → திட்டை]

திட்டை² *tittai*, பெ. (n.) 1. வெள்ளொருக்கு (மலை); white madar. 2. வெள்ளறுகு; white doop grass.

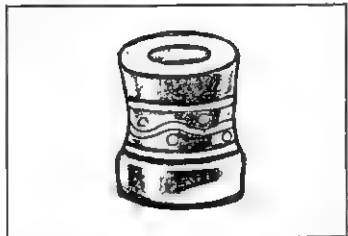
[திட்டு → திட்டை]

திட்டையிடு-தல் *tittai-idu*-செகுவி. (v.i.) 1. பல்லீறு தடித்தல்; to swell, as the gums in the teething. 2. புண்ணில் தசை வளர்தல் (யாழ்-அக.); to become closed, as a wound.

[திட்டு → திட்டை + இடு-]

திட்டையுரல் *tittai-y-ural*, பெ. (n.) அடியாமுமற்ற உரல் (யாழ்ப்.); shallow mortar

[திட்டை = மேடு, ஆழமற்றது; திட்டை + உரல்]

திட்டம் *tippam*, பெ. (n.) 1 சொற்பொருள்களின் உறுதி; solidity, soundness. "திட்டநுட்பஞ் சிறந்தன குத்திரம்" (நன் 18). 2. வலிமை; strength. "உருத்திப்ப முறாக்காவை" (காஞ்சிப்பு, திருநாட். 97). 3. 'மனவுறுதி; firmness of mind. "வினைதிட்ட மென்ப தொருவன்" (குறள். 66). 4. உறுதி (விள்); certainty, clear knowledge. 5. காலவந்தியம் (பிங்); moment, minute portion of time.

[திண்மை → திட்டம்]

திட்பவளிமண்டலம் *tippa-vaḷi-maṇḍalam*, பெ. (n.) வாணார்தியின் செயல்முறையை ஒப்பிடு செய்வதற்குப் பயன்படும் வளிமண்டலம்; standard atmosphere.

[திட்டம் + வளி + மண்டலம்]

திடஉணவு *tidda-ṇṇavu*, பெ. (n.) நீர்மமாக இல்லாமல் மென்று சாப்பிடக் கூடியதாக இருக்கும் இட்டலி, சோறு போன்ற உணவு; solid food.

திடஉராய்வு *tiḍa-urāyvu*, பெ. (n.) ஒரு திடப்பொருள் மற்றொரு திடப்பொருளின் மேலே குறுக்காக நகரும்போது உண்டாகும் உராய்வு; solid friction.

[திடம் + உராய்வு]

திடகாத்திரசாலி *tiḍa-kāttiracāli*, பெ. (n.) வலிமை உடையவன்; a man who is vitally strong.

[திடம் - தின் - தின் - திடம்]

திடகாத்திரம் *tiḍa-kāttiram*, பெ. (n.) கட்டுள்ள உடம்பு; well-built body

திடங்கொள்(ளு)-தல் *tiḍaṅkoḷ-*, செ.கு.வி. (v.i.) உள்ளூரமடைதல்; bravery

[தின் - தின் - தின் = திடம்]

திடச்சான்று *tiḍa-c-cāṇṇu*, பெ. (n.) உண்மை கூறும் சான்று (விவ்); positive testimony.

[திடம் + சான்று]

திடச்செய்தி *tiḍa-c-ceydi*, பெ. (n.) உண்மை யான செய்தி (இவ்); certain information, true information

[திடம் + செய்தி]

திடசாலி *tiḍa-cāli*, பெ. (n.) உடல்வலிமை உள்ளவன்; strong well-built person. "தாண்டுபரி தாண்டு திடசாலி" (தனிப்பா. 1, 362, 100)

[திடம் + சாலி]

திடஞ்சொல்(லு)-தல் *tiḍaṅcol-*, செ.கு.வி. (v.i.) உறுதி சொல்லுதல், தேற்றப்படுத்தல்; act of encouraging.

[திடம் + சொல்-]

திடத்தாங்கி *tiḍa-t-tāṅgi*, பெ. (n.) ஒரே துண்டான கெட்டியான தாங்கி; திடத் தாங்கிகள் பொருத்தப்படும் உறுப்புகளில் திடத் தாங்கிகளை அழுத்திப் பொருத்தியதும் அது இருக உருளை எனப்படும்; solid bearing.

[திடம் + தாங்கி]

திடத்து-தல் *tiḍattu-*, செ.கு.வா.வி. (v.t.) திடப்படுத்து (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *tiḍa-p-paṭuttu*.

திடத்துவம் *tiḍattuvam*, பெ. (n.) வலிமை (யாழ்-அக.); strength

திடப்படுத்துதல்¹ *tiḍa-p-paḍuttuḷa*, பெ. (n.) கிறித்தவச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்று உறுதி செய்கை; the rite of confirmation in the church.

[திடம் + படுத்துதல்]

திடப்படுத்து-தல்² *tiḍa-p-paḍuttu-*, செ.கு.வா.வி. (v.t.) 1. வலுப்படுத்துதல்; to invigorate, strengthen. 2. உறுதிப்படுத்துதல்; to rectify, sanction, corroborate (செ.அக.)

[திடம் + படுத்து]

திடப்பொருள் *tiḍa-p-poruḷ*, பெ. (n.) கெட்டியான பொருள்; body (or) substance which is solid, not a liquid (or) gas.

[திடம் + பொருள்]

திடபரம் *tiḍa-param*, பெ. (n.) திடவரம் (பின்) பார்க்க; see *tiḍavaram*

திடம் *tiḍam*, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, vigour, power. "பிச்சையெடுக்கவோ திடமில்லை" (அருட்பா. 6, அடியக்க. பக். 737, 1). 2. உறுதி; firmness. 3. கலங்கா நினைவு; courage, boldness, intrepidity. "பொறைநிட ஞானம்" (சாசிக தீர்த்த). 4. மனவறுதி; certainty, assurance, positiveness. "வார்த்தை திடம்படக் கேட்டு" (தேவா. 17, 4) 5. உண்மை; truth. "உயர்கதி பெறுவது திடமே" (தேவா. 6, 7, 2). 6. நினைவு தவறாமமை; steadiness, inflexibility. "திடவிசைம் பெரிவளி" (திவ் திருவாய். 1. 17)

[திட்டம் -> திடம்]

திடமனம் *tiḍa-manam*, பெ. (n.) 1. உறுதியான மனம்; firm mind (செ.அக.). 2. அலைபாயாத மனம்; unagitated mind, unweaving mind.

[திடம் + மனம்]

திடமை *tiḍamai*, பெ. (n.) வெள்ளைக்கு; white madar

[திடம் -> திடமை]

திடர்¹ *tiḍar*, பெ. (n.) 1. திடர் (பிங்) பார்க்க; see *tiḍṛ*. "திடர்விளங்கு கரைப்பொன்னி" (திவ்.

பெருமான். 1. 11. 2. தீவு; island. 3. குப்பைமேடு (பிங்கு); rubbish heap. 4. புடைப்பு (விள்); prominence, protuberance.

[திடல் → திடர்]

திடர்ச்சகண்டி, *tiḍar-c-cuṅṇi*, பெ. (n.) வறட்கண்டி, ஆடுநின்னாப்பாவை; floating sensitive plant (சா-அக.)

[திடர் + சகண்டி]

திடரிடு-தல் *tiḍaridu-*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) மோதல்; pile; heap.

[திடர் + இடு-]

திடல் *tiḍal* பெ. (n.) 1. திடர் பார்க்க; see *tiḍar*. "நிடலிடைச் செய்த கோயில்" (தேவா. 89.3. 3). 2. வெளியிடம்; openspace. "நிடலடங்கச் செய்க்கழனி" (தேவா. 562, 3)

[திடர் → திடல்]

திடல்கால் *tiḍal-kāl* பெ. (n.) திடற் புன்செய் (இவ) பார்க்க; see *tiḍar-puṅ-ccy*

[திடர் + கால்]

திடவரம் *tiḍa-varam*, பெ. (n.) திடம்² + (விள்) பார்க்க; see *tiḍam*².

[திடம் + வாரம்]

திடற்புன்செய் *tiḍar-puṅ-ccy*, பெ. (n.) நன்செய் நடுவே புன்செய் பறிராகும் மேட்டுநிலம்; dry land on a high level in the midst of a wet-land area.

[திடல் + புன்செய்]

திடறு *tiḍaruv* பெ. (n.) திடர் (குடா); mound.

[திடர் → திடறு]

திடாரி *tiḍār*, பெ. (n.) வலுவூள்வன் (யாழ்ப்ப); bold, spirited person.

தெ. திடமரி

[திடர் → திடாரி]

திடாரிக்கப்படு-தல் *tiḍārikkā-p-paḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) வலியுறுதல் (விள்); to gain strength

[திடாரிக்கம் + படுதல்]

திடாரிக்கம் *tiḍarikkam*, பெ. (n.) மனத்திடம் (யாழ்-அக.); courage, boldness, vigour of mind

[திடாரி → திடாரிக்கம்]

திடன்பொதினெனல் *tiḍan-potiṅ-ēnal*, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு (யாழ்-அக.); an onom. expression.

திடிமம் *tiḍimam*, பெ. (n.) பறை வகை; a kind of drum. "சீர்முடிவம் பேதிடிம மொலியார் தக்கை" (இலங்கீழமுருகுஜனுவர. 127)

திடரச்சம் *tiḍir-raccam* பெ. (n.) கலக்கம்; consternation.

[திடர் + அச்சம்]

திடரெனல் *tiḍar-ēnal*, பெ. (n.) 1. விரைவு எதிர் பாராத நிலை இவற்றை உணர்த்தற் குறிப்பு; expr. signifying suddenness, unexpectedness. "திடரென வந்தான்" 2. பொருள் விழும்போது உண்டாம் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. signifying sound of falling, etc. 'திடரென்று விழுந்தது'

[திடர் + எனல்]

திடுக்கம்¹ *tiḍukkam*, பெ. (n.) திடுக்கு பார்க்க; see *tiḍukku*. "திடுக்க மெய்தின ரோடினர்" (உபதேச சிவத் துறொ. 140).

[திடுக்கு → திடுக்கம்]

திடுக்கம்² *tiḍukkam*, பெ. (n.) நோய்வகை; a disease. "குறைப்பினி திடுக்கம்" (கடம்பபு. இலீவா. 125).

[திடுக்கு → திடுக்கம்]

திடுக்காட்டம் *tiḍukkāṭṭam*, பெ. (n.) திடுக்கு (விள்) பார்க்க; see *tiḍukku*

[திடுக்கு + ஆட்டம்]

திடுக்கிடு-தல் *tiḍukkidu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அச்சமுறுதல்; to be startled, alarmed, frightened. "திடுக்கிட வற்றனுதி" (அரிசீ. 4. வெட்டஞ் 89). 2. நடுக்கமுறுதல்; to be shocked, to shudder, to start with fear or surprise; to start in sleep from nervous or muscular affection

[திடுக்கு + இடுதல்]

திடுக்கிடு² *tiḍu-k-kiḍu*, பெ. (n.) திடுக்கு (யாழ்ப்ப) பார்க்க; see *tiḍukku*

[திடுக்கு + இடு]

திடுக்கு *tiḍukku*, பெ. (n.) அச்சம்; sudden fear, shudder from fright, terror. "திடுக்கற வெணைத் தான் வளர்த்திட" (அருட்பா. 5, மாயாவின். 1)

[திடுக்கு → திடுக்கு]

திடுக்குத்திடுக்கெனல் *tiḍukku-tiḍukkeṇal*, பெ. (n.) 1. அச்சம் சோர்வுகளால் அடிக்கடி நடுங்குந் குறிப்பு; expr. signifying starting repeatedly through fear or weak nerves. 2. அச்சத்தால் நெஞ்சடித்தந் குறிப்பு; onom. expr. signifying beating, throbbing, palpitating of the heart through fear

[திடுக்கு + திடுக்கு + எனல்]

திடுக்கூரானமருந்து *tiḍukkūrāma-maruntu*, பெ. (n.) நோயை விரைவில் கண்டிக்கக் கூடியதும் நோயின் மிகு நிலையில் மாத்திரம் பயன்படுத்தற்குரியதுமான மருந்து (விண்); a very strong medicine, speedy in effect and used only in desperate cases.

[திடுக்கு + ஊரான + மருந்து]

திடுக்கூறு *tiḍukkūy*, பெ. (n.) விரைவு; suddenness.

[திடுக்கு + உறு → ஊறு]

திடுக்கெனல் *tiḍukkeṇal*, பெ. (n.) திடீரெனல் பார்க்க; see *tiḍireṇal*. "திடுக்கென விங்கெழுந் திருப்ப" (அருட்பா. 6, திரு அருட்பிர. 1).

[திடுக்கு + எனல்]

திடுதிடு-த்தல் *tiḍu-tiḍu-*, செ. கு. வி. (v.i.) 1. இடைவிடாது ஒலித்தல்; to make a reiterated noise, as by nasty steps, to rumble, as a carriage; to thump constantly. 2. நெஞ்சு அடித்தல் (யாழ்ப்ப); to beat, throb palpitate, as the heart through fear

திடுதிடுஎனல் *tiḍu-tiḍeṇal*, பெ. (n.) 1. திடுக்குத் திடுக்கெனல் (குடா) பார்க்க; see *tiḍukku-tiḍukkeṇal*. 2. விரைவுக்குறிப்பு; expr. signifying speed.

[திடு + திடு + எனல்]

திடுதிப்பெனல் *tiḍu-tippeṇal*, பெ. (n.) திடீரெனல் பார்க்க; see *tiḍireṇal*.

[திடுதிப்பு + எனல்]

திடும் *tiḍum*, பெ. (n.) ஒரு பறை (விண்); a kind of kettle-drum.

தெ. தரும

திடுமடி *tiḍum-aḍi*, பெ. (n.) பறை சாற்று (விண்); beating of the drum.

[திடும் + அடி]

திடுமல் *tiḍumal*, பெ. (n.) பெண்ணின் அடங்காதன்மை (யாழ்ப்ப); termagancy, noisy boldness in a woman.

திடுமலி *tiḍumali*, பெ. (n.) அடங்காதவன்; termagant.

[திடுமல் + இ]

திடுமளடி-த்தல் *tiḍumalaḍi-* செ. கு. வி. (v.i.) திண்மைக் குணங்காட்டல்; showing sound knowledge.

[திடுமல் + அடி]

திடுமெனல்¹ *tiḍum-eṇal*, பெ. (n.) பறை முதலியவற்றின் ஒலிக்குறிப்பு (விண்); onom. expr. signifying the sound of a drum.

[திடும் + எனல்]

திடுமெனல்² *tiḍum-eṇal*, பெ. (n.) திடீரெனல் பார்க்க; see *tiḍireṇal*.

[திடும் + எனல்]

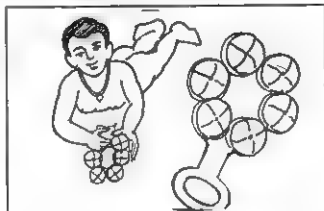
திண் *tiṇ*, பெ. (n.) வல்லமை; strength.

[திவ் → திள் → திண் (வ.மொ.வ.)]

திண்கல் *tiṇ-kal*, பெ. (n.) சுக்கான்கல் (விண்); lime stone.

[திண் + கல்]

திண்டகம் *tiṇḍagam*, பெ. (n.) கிண்கிலுப்பை (மலை); laburnum-leaved rattle wort.

திண்டசம் *tiṇḍasam*, பெ. (n.) 1. திண்டிலுப்பை; rattle wort. 2. வேங்கைமரம்; kino tree.

திண்டன் *tiṇḍan*, பெ. (n.) தடியன் (உவ.); stout, thick set man.

[திண்டு → திண்டன்]

திண்டாட்டம் *tiṇḍattam*, பெ. (n.) 1. அலைக் கழிவு; restless wandering. 2. மனக்கவல்கம்; difficulty, trouble, misery, mental agony. "கொண்டாட்டம் போய்த் திண்டாட்டம் ஆயிற்று"

[திண்டு + ஆட்டம்]

திண்டாட்டு *tiṇḍāṭṭu*, பெ. (n.) திண்டாட்டம் (யாழ்-அக) பார்க்க; see *tiṇḍāṭṭam*.

[திண்டு + ஆட்டு]

திண்டாடு-தல் *tiṇḍāḍṭu*, செ.குவி (v.i.) 1. அலைக்கழிதல்; to wander about restlessly. 2. மனக்கவல்கித் தடுமாறுதல்; to suffer trouble, mental agony. "சிலர் பயமுந்தத் திண்டாடித் திசையறியா மறுகினர்" (கம்பரா கட்ச. 39)

தெ. திண்டு படு

[திண்டு + ஆடு]

திண்டி¹ *tiṇḍi*, பெ. (n.) 1. பருமன்; size, bulk. "திண்டி வயிற்றுச் சிறுகட் பூதம்" (தேவர 1225, 71 2. யானை (அகநி.); elephant. 3. தடித்தவன்; stout woman. 4. அரக பார்க்க; pipal. 5. பசவை (மூ-அ.); Indian purslane. 6. அரசமரம்; peepul tree.

[திண்டு → திண்டி (வ.மொவ.)]

திண்டி² *tiṇḍi*, பெ. (n.) தம்பட்டம் (குடா); a kind of drum.

[திண்டு → திண்டி]

திண்டி³ *tiṇḍi*, பெ. (n.) 1. உணவு; food, eatables. திண்டிக்கு அவசரம் (இலா) 2. தின்பண்டம்; edibles, sweets and savouries.

தெ. க. திண்டி

[திண்டு → திண்டி]

திண்டிபோத்து *tiṇḍi-pōṭṭu*, பெ. (n.) உண்டு கொழுத்துத் திரிபவன் (இலா) (உண்டு கொழுத்த

கடா); well fed ox or bullock, glutton.

க. திண்டிபோத

[திண்டி + போத்து]

திண்டிமகவி *tiṇḍimakavi*, பெ. (n.) திண்டி முழக்கிக் கொண்டு சமராதும் புலவன் (திருச்செந். பிள். அப்பா. 2); poet who enters on a literary contest, beating his drum.

திண்டிமம் *tiṇḍimam*, பெ. (n.) ஒரு வகைப் பறை (பிங்); a kind of drum. "பெருங் கவிப் புலமைக்கு நீ சொன்னபடி திண்டிமங் கொட்ட" (திருச்செந். பிள். சப்பா. 2).

திண்டியம் *tiṇḍiyam*, பெ. (n.) செம்பயிரவப் பூண்டு பார்க்க; unarmed orange nail dye. (மருதோள்நி.) 2. சீனப்பூ; china mindie

[திண்டு → திண்டியம்]

திண்டிறல் *tiṇḍiṟal*, பெ. (n.) மிகுவலி; great valour. "தொண்டை மன்னவன் திண்டிற லொருவற்கு" (திவ். பெரியதி. 5, 7, 9)

திண்டு *tiṇḍu*, பெ. (n.) 1. அரைவட்டமான பஞ்சணை; semi-circular cushion. "திண்டருகு போட்டான்" (விநலிவிடு. 476). 2. முட்டாகக் கட்டிய சிறுகவர் (இலா); any small construction of brick built as a support. 3. பருமன்; stoutness, thickness.

ம. திண்டு; தெ. திண்டு (tiṇḍu.)

[திண்டி → திண்டு]

திண்டுக்கட்டை *tiṇḍu-k-kattai*, பெ. (n.) 1. பயனற்ற தடியன் (பருத்த கூட்டை) (Lit., thick block of wood); a worthless bulky person.

[திண்டு + கட்டை]

திண்டுக்குமுண்டு *tiṇḍukku-muṇḍu*, பெ. (n.) திண்டுமுண்டு (இலா) பார்க்க; see *tiṇḍu-muṇḍu*

திண்டுசார்ந்தான் *tiṇḍu-śārdān*, பெ. (n.) நாட்டுக் கூட்டத்தில் திண்டிற் சாய்ந்து கொண்டு உட்காரும் வலிமை பெற்ற கைகோளர் தலைவன் (E. T. iii, 36); a kaikōla chief having the privilege of sitting at council-meetings reclining on a cushion.

[திண்டு + சார்ந்தான்]

திண்டுமுண்டாடு-தல் *tiṇḍu-muṇḍāḍu*, செருவி (v.i.) 1. மூச்சுக் கட்டுதல்; to be choked, stifled, strangled. 2. துன்பத்திற்கு உள்ளாதல்; to be in great distress; to be caught in inextricable difficulties.

[திண்டு + முண்டு + ஆடு-]

திண்டுமுண்டு *tiṇḍu-muṇḍu*, பெ. (n.) எதிரிடைப் பேச்சு; contradiction; contraccitory speech; retort; lit for tat. "காவல் நிண்டு முண்டோதி" (தனிப்பா. 1, 403, 231)

[திண்டு + முண்டு]

திண்டுவரி *tiṇḍuvari*, பெ. (n.) காலத்தின் திண்டைச் சுற்றிப் பாதுகாப்பிற்காக இடும் பெருந்தூண் தொகுதி (குக); starling

[திண்டு + வரி]

திண்டிராவிக்கி *tiṇḍirāvicki*, பெ. (n.) செப்புச் சதுரக்கள்ளி; a red variety of milk hedge.

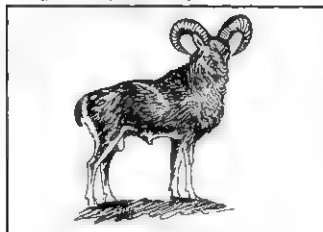
திண்டேல் *tiṇḍēl*, பெ. (n.) கப்பலைக் கண்காணிப்பவன்; boat swain.

திண்ணக்கம் *tiṇṇakkam*, பெ. (n.) நெஞ்சுரம் (இவ); heartlessness, wilfulness, hardness.

[திண்ணை + கம்]

திண்ணகம் *tiṇṇagam*, பெ. (n.) 1. செம்மறி ஆட்டுக்கடா (குடா); ram. 2. துருவாட்டுக் கடா (யாழ். அக); ram of the turuvāḷḷu variety. 3. தட்டார் மெருகிடுங் கருவி வகை (யாழ். அக); goldsmith's polishing tool. "திண்ணகத்தாற் செய்ந்த தொழில்களை வல்ல பணித்தட்டார்" (சிலப். 6, 136, உரை)

[திண் + திண்ணகம்]

திண்ணம் *tiṇṇam*, பெ. (n.) 1. உறுதி (நிச்சயம்); certainty, "புகதி திண்ண நன்னுவர்" (தேவா. III, 10). 2. வலிமை; vigour, strength, solidity, robustness, power. 3. இறுக்கம்; tightness. "திண்ண மாத்தொளிர் செவவினீர்" (கம்பரா எழுச்சி. 50). 4. பொய்யம்மை (ஆய்); falsehood.

[திண்ணை + ம]

திண்ணறிவு *tiṇṇarivvu*, பெ. (n.) தெளிந்த எண்ணம்; sound knowledge, spiritual wisdom. "தடுமாற்றத் தீர்ப்பெய்யா மென்றுணருந் திண்ணறிவாளரை" (நாலடி. 27).

திண்ணன் *tiṇṇan*, பெ. (n.) 1. வலியன்; strong, robust, powerful man. 2. கண்ணப்ப நாயனார்க்கு அவர் பெற்றோரிட்ட பெயர்; the name given to kaṇṇappa-nāyaṇār by his parents. "உரிமைப் பெருத்திண்ணனென் றியம்பு மென்ன" (பெரியடி. கண்ண 17).

[திண்ணை + ன்]

திண்ணைவு *tiṇṇanai*, பெ. (n.) 1. உறுதி (நிச்சயம்); certainty. "விடார்கண்மார் வைகுந்தத் திண்ணைவே" (திவ். திருவாய். 2, 1, 10). 2. திண்ணக்கம்; heartlessness, hardness. "உன் திண்ணைவு அஞ்சத்தக்கது" (திருக்கோ. 343, உரை)

[திண்ணை + வை]

திண்ணி *tiṇṇi*, பெ. (n.) திண்ணி பார்க்க; see tiṇṇi.

திண்ணிமடன் *tiṇṇi-māḍan*, பெ. (n.) திண்ணிமடன் பார்க்க; see tiṇṇi-māḍan.

திண்ணிமை *tiṇṇimai*, பெ. (n.) மனவுறுதி; firmness of mind. "திண்ணிமையோடு மெல்லச் சார்ந்தின்" (திருவாலவா. 29, 17).

[திண்ணை + திண்ணிமை]

திண்ணிழல் உருப்படிவம் *tiṇṇiḷal-uru-p-paḍi*, பெ. (n.) இது ஒரு நுண்பதிவுப் படம். இதிலிருந்து ஓர் உருவத்தின் எந்தப் பகுதியையும் சுற்றியுள்ள திரையை வெட்டி எடுக்கலாம் (அக்க); outlined half-tone.

[திண்ணை + திழல் + உரு + படிவம்]

திண்ணியன் *tiṅṅiyāṇ*, பெ. (n.) 1. மனவலிமையுள்ளவன்; man of courage, strong-willed person. 'திண்ணிய ராகப் பெரிள்' (குறள் 666). 2. வலியவன் (குடா); strong, robust, powerful man. 3. தடிப்பும் வல்வமையும் உள்ளோன்; a stout strong person.

[திண்மை → திண்ணியன்]

திண்ணெனல் *tiṅṅēṇal*, பெ. (n.) நரம்பிசைக் கருவிகளில் எழும் ஒலிக்குறிப்பு (விண்); onom. expr. of the vibrating sound of a stringed musical instrument.

[திண்மை → திண்ணெனல்]

திண்ணெனல் ² *tiṅṅēṇal*, பெ. (n.) உறுதியாயிருத்தற்குறிப்பு; expr. of being firm, hardy or strong. "திண்ணென் நிறைவனாற் சிறப்போடொடர்" (மேருமத். 570).

[திண்மை → திண்ணெனல்]

திண்ணெனவு *tiṅṅēṇavu*, பெ. (n.) திண்ணைவு பாரக்க; see *tiṅṅai-kūṇṇu* "மூக்கறிந்து மண்ணிய திண்ணெனவு" (திவ். திருந். பெரியபுறம. 146)

திண்ணை *tiṅṅai*, பெ. (n.) 1. வீட்டின் வேதிகை; pial, a raised platform or veranda in a house. "ஆய்மணிப் பவளத் திண்ணை" (சிவக. 1126). 2. மேடு; mound. "தேனாயம் பூம்பொழிற் நிண்ணை" (சிவக. 1822)

நெ. திண்ணை; உ. திண்ணை; ம. திண்ணை

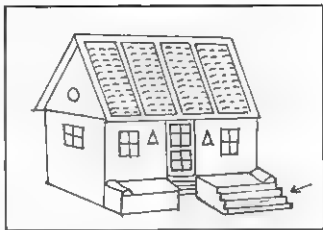
[திண் → திண்ட → திண்ணை]

திண்ணைக்குந்து *tiṅṅai-k-kundu*, பெ. (n.) 1. திண்ணையோரம்; edge of the tiṅṅai. 2. குந்து திண்ணை பாரக்க; see *kundu-tiṅṅai*; a small pial

[திண்ணை + குந்து]

திண்ணைக்குறடு *tiṅṅai-k-kuraḍu*, பெ. (n.) 1. திண்ணையையொட்டியுள்ள படி (விண்); a kind of step outside a veranda. 2. பெரிய திண்ணையை ஒட்டிக் கீழேக் கட்டப்பட்ட சிறு திண்ணை (இலா); a small pial of low land adjoining a large pial.

[திண்ணை + குறடு]

திண்ணைப்பள்ளிக்கூடம் *tiṅṅai-p-palli-k-kūḍam*, பெ. (n.) வீட்டின் முன் பகுதியாகிய திண்ணையில் நடத்தும் பள்ளிக்கூடம்; pial-school

[திண்ணை + பள்ளிக்கூடம்]

தின்படு - தல் *tiṅ-paḍu*, செ.கு.வி. (v.i.) வலி பெறுதல் (யாழ்-அக.); to be strengthened.

[திண்மை → தின்படு]

தின்பொறு - த்தல் *tiṅ-poru*, செ.கு.வி. (v.i.) கமை தாங்குதல் (யாழ்-அக.); to be able to bear a burden. 2. நாக்குப் பொறுத்தல்; suffering the attack as of diseases. 3. வலி பொறுத்தல் (சகித்தல்); to endure pain

[திண்மை → தின்பொறு]

திண்மசகிடல் *tiṅṅai-sakida*, செ.கு.ந்.ரா.வி. (v.i.) எண்ணையப் பூரிதமாகிய அடைபுளுடன் இணைத்து மசகிடும் முறை; pad lubrication.

[திண் + மசகு + இடல்]

திண்மம் *tiṅṅam*, பெ. (n.) திடவடிவம்; solidity.

[திண் → திண்மம்]

திண்மை *tiṅṅam*, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength, power, robustness. "சால்பென்னுந் திண்மை யுண்டாகப்பெறிள்" (குறள். 988). 2. உறுதி; hardness, compactness, firmness. "மண்ணிற் திண்மை வைத்தோன்" (திருவாச. 3, 26). 3. மெய்ம்மை (சங்கத-அக.); truth, reality, certainty. 4. கவங்கா நிலைமை; steadiness, constancy. "எற்பென்னுந் திண்மை யுண்டாகப் பெறிள்" (குறள். 54). 5. பருமன்; heaviness, bulkiness. 6. பொருளின் அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று நெருங்கிச்

சேர்ந்திருக்கும் தன்மை; closeness in constituent parts, density, close union of parts.

[திண்மை → திணம் → திண்மை (வமொவ)]

K. tṇpu

திண்மைக்கவர்கள் *tṇmai-k-kavarcci*, பெ (n.) ஒன்று மற்றொன்றை இழுக்கத்தக்க ஆற்றல் (யாழ்-அக.); power of attraction, gravitational force. 2. வலிமையோடு கூடிய கவர்கள்; mighty or potent attraction.

[திண்மை + கவர்கள்]

திணம் *tṇam*, பெ. (n.) திண்மை பார்க்க; see tinmail. "திணமணி மாடத் திருவிடைக் கழியில்" (திருவிசை. சேத். திருவிடை. 5).

[திண்மை → திணம் (வமொவ)]

திணர்¹-தல் *tṇar*, செருவி. (v.i.) சோர்ந்தல்; to get exhausted. "உணர்ந்தவ ருணர்ச்சியா ளுழைந்தே திணர்ந்தனராகி" (அருட்பா. 4, பதிதிக். பக். 751-2)

[திணம் → திணர்]

திணர்²-தல் *tṇar*, செருவி. (v.i.) 1. கனமாகப் படிந்திருத்தல்; to form a thick layer. "திணர்ந்த வண்டல் கண்மேல்" (திவ். திருவாய். 6, 1, 5). 2. நெருக்கமாதல்; to be crowded, dense, close. "வண்டு திணர்ந்த வயல்" (திவ். திருப்பள்ளி. தவியன்.).

[திணம் → திணர்]

திணர்³ *tṇar*; பெ. (n.) செறிவு; denseness, thickness, as of a cloud. "திணரார்மேக மெனக் கன்று சேருந் திருவெங்கு கடத்தானே" (திவ். திருவாய். 6, 105).

[திணம் → திணர்]

திணறு-தல் *tṇaruv*, செருவி. (v.i.) மூச்சுக் தடுமாறுதல்; to be choked, stifled, suffocated

[திணர் → திணறு (வமொவ)]

திணி¹-தல் *tṇi*, செருவி. (v.i.) 1. செறிதல், to be crowded, dense, close. "மண்டிணிந்த நிலனும்" (புறநா. 2). 2. இறுகுதல்; to become solid, compact, firm.

[திண் → திணி]

திணி²-தல் *tṇi*, செருவி. (v.i.) 1. செறிவு உட்புகுத்துதல்; to cram, stuff. "பூம்பாரங்க ளுண்ணுஞ் சோற்றினை வாங்கிப் புல்லைத் திணிமினே" (திவல். பெரியாழ். 4, 4, 5). 2. பதித்தல் to enchase, set "பொன்றிணி மணிமானட பொலிவென பல" (சம்பரா. வணம்பு. 3). நெருக்கி வருத்துதல் (இவ.); to nagat, worry persistently. 4. இடைச் சேர்த்தல்; to insert. 5. அதிகமாக உண்டித்தல்; giving excess of food. 6. அடைத்தல், plugging. 7. துறத்தல்; thirsting, stuffing in.

[திண் → திணி → திணி-தல் (வமொவ)]

திணி³ *tṇi*, பெ. (n.) 1. திட்பம்; solidity, strength, firmness. "பலப்புசும் திணிதோள்" (திருமுரு. 152). 2. செறிவு; denseness. "இருளிற்றிணி வண்ணம்" (திவ். திருவாய். 2, 1, 8). 3. மண்ணுலகு (அகநி.); earth.

[திண் → திணி]

திணிகம் *tṇigam*, பெ. (n.) போர் (விள்.); battle

[திண் → திணிகம்]

திணிநிலை *tṇi-nilai*, பெ. (n.) சேனையின் செறிந்த நிலை; phalanx, dense formation of an army. "திணி நிலையவற".

[திணி + நிலை]

திணிப்பிலவு *tṇi-p-pilavu*, பெ. (n.) ஈரப்பலா; monkey jack.

[திணி + பலவு → பிலவு]

திணிப்பு *tṇippu*, பெ. (n.) வலிமை; strength force. "திணிப்புற வரற்றின சினைக்கரிய மாறி" (இரகு. நெணு. 9).

[திணிப்பு → திணிப்பு]

திணிம்பு *tṇimpu*, பெ. (n.) செறிவு; denseness. "இருளிள் சுருந்திணிம்பை" (திவ. இயற். திருவிருத். 72).

ச. திணிந்பு (tininapu)

[திணிப்பு → திணிம்பு]

திணிமூங்கில் *tṇimūngil*, பெ. (n.) கெட்டி மூங்கில் (அகநா. 27, உரை); solid hard bamboo.

[திணி + மூங்கில்]

தினியன் *tinayan*, பெ. (n.) 1. பயனற்றுப் பருத்த-வள-து (யாழ்); fat, indolent man, clumsy beast or thing. 2. உள்ளீடற்ற மரம் மூல்கில் முதலியன (இவ்); tree or cane slightly hollow

[தின(மை) → தினியன்]

தினிவு *tinivu*, பெ. (n.) 1. வன்மை; hardness. 2. நெருக்கம்; denseness

[தினி → தினிவு]

தினுக்கம் *tinukkam*, பெ. (n.) 1. செறிவு; closeness, compactness. 2. சுட்டி; thick consistency, solidity. "தினுக்கமாப் காய்ச்சிக் கொடு" (விவ்.)

[தினுங்கு → தினுக்கம்]

தினுங்கு "தல்" *tinuṅṅu-*, செ குவி (v.i.) 1. செறிதல்; to become close, thick, dense, crowded. "தினுங்கின விருள்" (திவ்திருவாய். 2, 1, 7, பவ்வீ.) 2. உறைதல்; to congeal solidly. "நெய் தினுங்கினாற்போல" (திவ்திருமாவை 2, வ்யா. பக்.15.)

[தினமை → தினுங்கு-]

தினை *tinai*, பெ. (n.) 1. நிலம் (பூமி) (பிங்); earth, land. 2. இடம் (பிங்); place, region, situation, site. 3. வீடு; house. "தினைபிரி புதல்வர்" (பரிபா. 16, 71) 4. குலம்; tribe caste, race, family "உயர்தினை பூமன்" (குறுத். 224). 5. ஒழுக்கம்; conduct, custom. "அவன் நொன்றினை மூதார்" (மலைபடு. 401). 6. தமிழ் நூல்களிற் கூறப்படும் அகழும் புறமுமாகிய ஒழுக்கம். "ஐந்தினை நெறியளாவி" (உம்பரா குர்ப்பனணை 1); conventional rules of conduct laid down in the Tamil works, of two classes, viz., aka-t-tinai and pura-t-tinai. 7. உயர்தினை யறினைகளாகிய பகுப்புக்கள்; class, as of names of two kinds, viz. uyar-tinai and ak-pai. "ஆயிர்தினை யிசைக்குமன சொல்லே" (தொல்.சொல். 1.). 8. அகத்தினை; an idea in the mind. 9. புறத்தினை; an external object of perception. 10. ஐந்தினை; the five sorts.

[தின → (தினாளை) → தினை (வேசொக)]

தினைக்களம் *tinai-k-kalam*, பெ. (n.) துறை; department. "புரவுவரித் தினைக் களத்து வரிப்பொத்தக நாயகன்" (S.I.I. ii, 412)

[தினை + களம்]

தினைகள் *tinaiḡal*, பெ. (n.) மக்கள்; people. "களைக்கருத் தினைகளுள்" (பெருந். வத்தவ. 2, 45.)

[தினை + கள்]

தினைநிலைப்பெயர் *tinai-nilai-p-peyar*, பெ. (n.) 1. குலமுறையைக் குறிக்கும் பெயர்; noun denoting class or caste. "பல்லோர்க் குறித்த தினை நிலைப்பெயரே" (தொல்.சொல். 167). 3. ஐந்தினைத் தலைமக்கட்கு வழங்கும் பெயர்; name of the chieftains of aintinai. "ஆனா வகைய தினை நிலைப்பெயர்" (தொல். பொ. 221)

[தினை + நிலைப்பெயர்]

தினைநிலைவரி *tinai-nilai-vari*, பெ. (n.) ஐந்தினைச் செயற்களை காமக்குறிப்புத் தோன்றப் பாடும் பாவகை (சிலப். 10, சுட்டுரை); a kind of erotic composition dealing with the incidents and events peculiar to aintinai

[தினை + நிலைவரி]

தினைப்பாட்டு *tinai-p-pattu*, பெ. (n.) எடுத்த தினைக்குரிய தொழிலைப் பொதுப் படக்கூறும் பாடல் (இலக்கி. 603, உரை); a poem dealing in general terms with a particular tinai (சொஅக)

[தினை + பாட்டு]

தினைப்பெயர் *tinai-p-peyar*, பெ. (n.) ஐந்தினையில் வாழும் மக்கட்கு வழங்கும் பெயர் (தொல். பொ.21); names of the peoples occupying aintinai

[தினை + பெயர்]

தினமயக்கம் *tinai-mayakkam*, பெ. (n.) 1. ஒரு நிலத்துக்கு உரிய காலம், உரிய பொருள், கருப்பொருள்கள் மற்ற நிலத்துக்குரிய அப்பொருளுடன் கலந்து வரப் பாடலமைக்கை; to compose poems with the harmonies blending of the features of one tinai with those of another. 2. அகம் புறம் என்ற

திணைகள் ஒன்றோடொன்று மயங்கி வருகை; blending of akattiṇai and purattuṇai

[திணை + மயக்கம்]

திணைமயக்கு *tiṇai-mayakku*, பெ. (n.) திணையமயக்கம் பார்க்க; see *tiṇai-mayakkam* "அகத் திணையின்கட் கைக்கிளை வருதல் திணை மயக்காம் பிறவெனின்" (திருக்கோ. 4. 2. 80)

[திணை + மயக்கு]

திணைமாவைநூற்றம்பது *tiṇai-mālai-nūṭṭambadu*, பெ. (n.) பதினெண்கீழ்க் கணக்கினுள்ளொன்றும் கனிமேதாவியார் இயற்றியதும் 150 செய்யுளில் ஐந்திணையொழுக்கங்களைக் கூறுவதுமான நூல்; an ancient love poem of 150 stanzas by kaṇimētaiyār. one of paṇṇin-kī-k-kaṇakku.

திணைமொழியைம்பது *tiṇai-moḷiyaimbadu*, பெ. (n.) பதினெண் கீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்றும் கண்ணஞ் சேந்தனாரியற்றியதும் 50 செய்யுட்களில் ஐந்திணையொழுக்கங்களைக் கூறுவதுமான நூல்; an ancient love poem of 50 stanzas by kaṇṇan-cēṇṇanār one of paṇṇin-kī-k-kaṇakku.

திணைவழு *tiṇai-vaḷu*, பெ. (n.) ஒரு திணைச் சொல்லை மற்றொரு திணைப் பொருளின்தொல்லுவதாகிய வழுவுகை (தொல். சொல். 11, சொள்.); incorrect use of a noun in a *tiṇai* which to it does not belong.

[திணை + வழு]

திணைவழுவுமைதி *tiṇai-vaḷu-vamaidi*, பெ. (n.) மரபு பற்றி ஆன்றோரால் அமைத்துக் கொள்ளப்பட்ட திணைவழு (தொல். சொல். 57, சொள்.); *tiṇai-vaḷu* sanctioned by usage.

[திணை + வழுவுமைதி]

தித்தகம் *tittagam*, பெ. (n.) 1. மலைவேம்பு (மலை) பார்க்க; see *malai-vaṅbu*; persian lilac. 2. தூருக்க வேம்பு; Persian lilac. 3. நில வேம்பு; ground neem. 4. காரப் புகையிலை; smoking tobacco. 5. கண்ணுக்கிடுமொர் மூலிகை (பிதரோகினி); an unknown plant useful in eye disease

தித்தகாருட்டி *tittakārutti*, பெ. (n.) சிறுவழு தலை. wild Indian brinjai

தித்தக்கிருதம் *tittak-kirudam*, பெ. (n.) கசப்பு மருந்து நெய்; medicinal ghee with bitter taste being prepared with bitter herbs

தித்தசம் *tittaśam*, பெ. (n.) பேய்ப்புடல்; wild snake gourd.

தித்ததண்டுவம் *titta-taṇḍulam*, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper

தித்ததுத்தம் *titta-tuttam*, பெ. (n.) மரத்தின் கசப்புப் பால்; bitter milky sap of the tree.

தித்ததும்பி *titta-tumbi*, பெ. (n.) கசப்புக் கொடி; bitter gourd crabber

தித்தசாரம் *titta-sāram*, பெ. (n.) மாவிலக்கம்; lingam tree. 2. கருப்புக் காசக் கட்டி; black cateche

தித்தபரி *titta-pari*, பெ. (n.) 1. ஒரு வகை வெள்ளரி; a kind of cucumber. 2. கொம்மட்டி; 3. ஒரு வகையப்பு; a kind of salt

தித்தபருவன் *titta-paruvan*, பெ. (n.) 1. சிந்தில்; moon creeper. 2. முயற்புல்; hare grass. 3. குன்ற; liquorice

தித்தபலை *titta-palai*, பெ. (n.) கசப்புக்காய்; bitter fruit

தித்தபீசம் *titta-pīśam*, பெ. (n.) பேய்ச்சரை; a kind of gourd

தித்தம்¹ *tittam*, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. 2. சுட்டுக் கதை; fable.

தித்தம்² *tittam*, பெ. (n.) 1. கசப்பு (பிற்.); bitterness. 2. தித்தகம் (மலை) பார்க்க; see *tittagam*. 3. நிலவேம்பு (விண்) பார்க்க; see *nīlavēmbu*. 4. எண்ணெய்; oil. 5. மணம்; fragrance. 6. நிலவேம்பு; ground neem. 7. மலைவேம்பு; persian lilac. 8. வெள்ளைக் கிழங்குப்பை; white rattle wort. 9. புணல் முருங்கை; three leaved indigo. 10. சின்ன மூள்எங்கி; small radish. 11. காரம்; purgancy. 12. வெப்பாலை; desontery rosebay

தித்தம்³ *tittam*, பெ. (n.) ஒளி; effulgence. "தித்தநவர்" (மேருமத் 1097)

தித்தன் *tittan*, பெ. (n.) ஒரு பழைய சோழவரசன்; an ancient Chola king, "மாவன் டித்தன்" (புறநா. 352)

தித்தாவெனல் *tittā-v-v-eṇal*, பெ. (n.) நடனத்தில் வழங்கும் தாளக் குறிப்பு; expr. of time-measure

தித்தி¹-ந்தல் *titti*, செருவி (n.) இனித்தல்; onom to be sweet, savoury delicious, pleasing. "திருப்பவளச் செவ்வாய் தான் தித்தித் திருக்குமோ" (திவ். நாயக். 71)

[தித்தி → தித்தி → தித்தி (வே. சொ.க.)]

தித்தி² *titti*, பெ. (n.) 1. தித்திப்பு; sweetness. "தித்திப்பனங்கட்டி" (விண். 2 சிறுதீளி (யாழ்ப்ப); light food. 3. பேரிந்து (விண்.); date palm. 4. இன்பம் (அகதி); pleasure. 5. தேமல்; yellow spreading spots on the body. "கோதை யூலத்தித்தி" (பதிற்றுப் 52, 171. 6. சூரா (யாழ்-அக.) பார்க்க; common bottle - flower. 7. சிறுமுண்டி; lunch on.

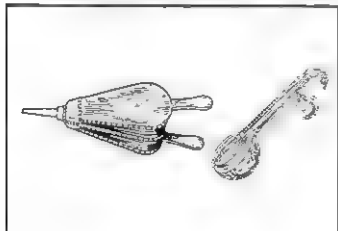
க. ; sihi

[தித்தி → தித்தி]

தித்தி³ *titti*, பெ. (n.) 1. தாளச்சதி; two syllables sung to a tune, signifying time measure. "தித்தி யறுத்தம்" (திருப்ப. 417). 2. சூரங்கு (அகதி), monkey. 3. ஓர் பனை; a kind of palm tree.

தித்தி⁴ *titti*, பெ. (n.) 1. துருத்தி; bellows. "வாயுவேற்றித் தித்திவாய் செய்யில்" (யசோதர. 4, 12). 2. தோற்பை (இவ.); leather bag. 3. ஒரு வகை இசைக் கருவி; a kind of flute or pipe. "தித்தி சிறு முகவீணை" (சுற்றா தவ. தருமமாயி. 54).

[துருத்தி → துத்தி → தித்தி (வ.மொ.வ.10)]

தித்தி⁵ *titti*, பெ. (n.) வேள்விக்குண்டம் (விண்.); a sacrificial pit.

தித்திக்கப்பேசு-தல் *tittikka-p-pēṣu*, செருவி (v.i.) முகமனாகக் கூறுதல்; to flatter, coax or wheedle with sweet words. "தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துள் கடைநிறுவாய்" (திருவாச. 7, 3).

[தித்தி + பேசு]

தித்திக்காரன் *titti-k-kāran*, பெ. (n.) துருத்தி என்னும் இசைக்கருவியை ஊதுபவன்; a piper. "கருதித்திக்காரனையும்" (விறலிவிடு. 258).

[தித்தி + காரன்]

தித்திக்கும்வேம்பு *tittukku-m-vēmbu*, பெ. (n.) சருக்கரை வேம்பு (பதார்த்த. 230); a kind of neem.

[தித்தி + வேம்பு]

தித்திகம் *tittigam*, பெ. (n.) 1. பேய்ப்புடோல் பார்க்க; wild snake gourd. 2. அரத்தை; galangal. 3. பேய்க் கொம்மட்டி; bitter water melon. 4. கசப்பு மணம் வாய்ந்தது; anything having bitter flavor

தித்திகா *tittukā*, பெ. (n.) கண்டங்கத்திரி; prickly night shade.

தித்திசாகம் *titti-śāgam*, பெ. (n.) மாவிவிங்கு (மலை) பார்க்க; see *māviliṅgu*; round berried cuspidate-leaved lingam tree.

தித்திப்பனங்கட்டி *titti-p-paṅgaṅṅi*, பெ. (n.) ஈச்சவெல்லம் (விண்.); jaggery of the date palm

[தித்தி + பனங்கட்டி.]

தித்திப்பு *tittipu*, பெ. (n.) 1. இனிப்பு; sweetness. "தித்திக்குமோர் தித்திப் பெலாங்கட்டி யுண்டாலும்" (அருட்பா. 3, நடரா. 10). 2. இனிப்புள்ள பண்டம்; any sweet eatable. 3. பூண்டின் முதற் பெயர்; plants first term. 4. தித்திப்பு நாரத்தை; sweet nārattai

[தித்தி + பு]

தெ. திபு

தித்திப்புக்கொடிமுந்திரி *tittippu-k-koḍi muṅṅiri*, பெ. (n.) இனிப்புக் கொடிமுந்திரி; sweet grapes as opposed sour grapes.

[தித்திப்பு + கொடிமுந்திரி]

தித்திப்புக்கோவை *tittippu-k-kōvai*, பெ. (n.) இனிப்புக் கோவை. இது இதனியத்தைக் கட்டும்; sweet caper *lechneria umbellata*/. It is capable of binding or consolidating mercury

[தித்திப்பு + கோவை]

தித்திப்புக்கரிஞ்சான் *tittippu-curicān*, பெ. (n.) இனிப்புக் கரிஞ்சான்; sweet barbary dollocolchicum. It is opposed to brilter *curicān*

[தித்திப்பு + கரிஞ்சான்]

தித்திப்புச்சோளம் *tittippu-c-cōlam*, பெ. (n.) இனிப்புச் சோளம்; sugar millet sweet corn.

[தித்திப்பு + சோளம்]

தித்திப்புநாரத்தை *tittippu-nāraitai*, பெ. (n.) இதுவே சாத்துக்குடி; *sahukodī*

[தித்திப்பு + நாரத்தை]

தித்திப்புநாவல் *tittippu-nāval*, பெ. (n.) சினி நாரத்தை; sweet gulgul. 2. சம்பு நாவல்; இனிப்பு நாவற் பழம்; sweet jamoon

[தித்திப்பு + நாவல்]

தித்திப்புநீர்நோய் *tittippu-nīr-nōy*, பெ. (n.) நீரிழிவு நோய்; diabetes

[தித்திப்பு + நீர்நாய்]

தித்திப்புப்பண்டம் *tittippu-p-paṇḍam*, பெ. (n.) இனிப்புணவுப் பொருள் (விண்); sweetmeat. 2. தித்திப்புப் பண்ணியம்; confection. 3. சர்க்கரைப் பாகில் போட்டெடுத்த பண்டம்; that which is preserved by means of sugar or syrup

[தித்திப்பு + பண்டம்]

தித்திப்புப்பாலை *tittippu-p-pālai*, பெ. (n.) நல்ல பாலை; sweet palay. இனிப்பு மாதுளை; sweet pomegranate.

[தித்திப்பு + பாலை]

தித்திப்புப்புளி *tittippu-puḷi*, பெ. (n.) இனிப்புப் புளியம்பழம்; tamarind that is sweet

[தித்திப்பு + புளி]

தித்திப்பெலுமிச்சை *titti-p-pelumiccai*, பெ. (n.) எலுமிச்சை வகை; sweet lime.

[தித்திப்பு + எலுமிச்சை]

தித்திப்புப்பேதி *tittippu-p-pēti*, பெ. (n.) உலர்கொடிமுந்திரி கற்கண்டு சேர்ந்த மலநீக்கி மருந்து; purgative containing dried graphes and sugar candy

[தித்திப்பு + பேதி]

தித்திப்புமா *titti-p-pumā*, பெ. (n.) இனிப்பு மாங்காய்; graft mango.

[தித்திப்பு + மா]

தித்திப்புமுந்திரி *tittippu-muntiri*, பெ. (n.) இனிப்புக் கொட்டை முந்திரிகை; sweet grapes with seeds.

[தித்திப்பு + முந்திரி]

தித்திப்புவாதுமை *tittippu-vādumai*, பெ. (n.) இனிப்பு வாதுமைக் கொட்டை; sweet almond.

[தித்திப்பு + வாதுமை]

தித்திமுளை *tittimūḷai*, பெ. (n.) இரட்டைத் தித்திப் பணங்கட்டி. (யாழ்ப்ப); double cake of palm jaggery

[தித்திப்பு + முளை]

தித்தியம் *tittiyam*, பெ. (n.) தித்திப் பார்க்க; see *titti*. "அழலெழு தித்திய மருத்தயானை" (அகநா. 361). 2. அரத்தை; *galangal* (சங்.அக.).

தித்திரம் *tittiram*, பெ. (n.) அரத்தை (மலை) பார்க்க; see *araitai*; *galangal*.

தித்திரகம் *tittirakam*, பெ. (n.) சிற்றரத்தை; small *galangal*

தித்திரி *tittiri*, பெ. (n.) 1. கவுதாரி; Indian partridge. 2. மீன் கொத்தி வகை; a kind of king fisher. 3. சிக்கிலிக் குருவி; king fisher. 4. நாணல்; reed.

தித்திரிப்பு *tittirippu*, பெ. (n.) புனை கருட்டு; hoax, humbug, cheating, delusion. "செய்யுங்கூடு மகாதித்திரிப்பு மாகாசப் பொய்யுங் கலந்து புகட்டினான்" (விழலிவிடு. 168).

தித்திரிபலை *tittiri-palai*, பெ. (n.) நேர்வானம்; purging nut

தித்திரியை *tittiryai*, பெ. (n.) பெண் கவுதாரி; femal partridge (சா.அக.).

தித்திரு *titturu*, பெ. (n.) 1. நாணல் (மலை) பார்க்க; see *nāṅṅal*; a large and coarse grass.
2. கூம்பம்புல்; *ponccum grass*.

தித்திருச்சி *titturucci*, பெ. (n.) தித்திரு (விண்) பார்க்க; see *titturu*.

தித்திவி-த்தல் *tittivi-*, செ. குன்றாவி. (v.t.) வாங்கிய கடன் முதலியவற்றைத் தீர்த்தல்; to repay, as loans. "வாங்கி பொன் தித்திவிக்கும் வல்லமையும்" (தெய்வக். விநாயகி 81).

தித்தீபம் *tittipam*, பெ. (n.) பேரரத்தை; large *golangal*.

தித்து¹-தல் *tittu*, செ. குன்றாவி (v.t.) திருத்துதல்; to correct, rectify a mistake. "தெள்ளமிர்த மூட்டி யுரைத்தி வளர்த்தெடுத்தோர்" (கூளப்ப. 2). 2. எழுத்துக் கந்த வரிவடிவின்மேற் பல முறையெழுதிப் பழகுதல் (இவ); to practise hand writing by tracing over a written copy.

T. K., diddu

[திருத்து → தித்து-தல்]

தித்து² *tittu*, பெ. (n.) தித்துப்பாடு பார்க்க; see *tittu-p-pāḍu*.

தித்துப்பாடு *tittu-p-pāḍu*, பெ. (n.) திருத்தம் (கொவ); correction, alteration.

K. diddupāḍu

[தித்திப்பு + பாடு]

தித்துருணி *titturuṇi*, பெ. (n.) துளசி; holy basil

தித்துவெட்டு *tittu-veṭṭu*, பெ. (n.) தித்துப்பாடு (இவ) பார்க்க; see *tittu-p-pāḍu* (இவ).

[தித்து + வெட்டு]

தித்தேகி *tittēgi*, பெ. (n.) பற்படகம் (சங்கு) பார்க்க; fever plant

தித்தை *tittai*, பெ. (n.) வேம்பு; neem tree

திதம்¹ *tidam*, பெ. (n.) நிலை; fixedness, steadiness, stability. "திதமாய் நிற்குமிடம் மாயை" (நாணவா. இட.க. 29).

திதம்² *tidam*, பெ. (n.) தித்தம் (யாழ்-அக) பார்க்க; see *titam*.

திதலை¹ *tidalai*, பெ. (n.) 1. தேமல்; yellow spots on the skin, considered beautiful in women. "பொன்னுரை சுடுக்கும் திதலையர்" (திருமுரு. 145).
2. ஈன்ற பெண்களுக்குள்ள வெளுப்பு நிறம்; pale complexion of women after confinement. "ஈன்றவடிதலைபோல்" (கவித. 32).

திதலை² *tidalai*, பெ. (n.) பொற்பிதிர்வு; golden streak. "திதலைத் திருவாசிச் சேவை" (சொக்க. உவா. 63).

திதளம் *tidaḷam*, பெ. (n.) மாமரம் (மலை); a mango.

திதன் *tidaṅ*, பெ. (n.) 1. மனவுறுதியுடையவன்; one who is firm in mind. "திதனாயெவரு மறியாத பொருளைத் தெரிந்து கொண்டு" (பசுவத் கதை. 2, 3). 2. திடமானது (பசுவத் கதை, ப.27); that which is firm.

திதனி *tidaṇi*, பெ. (n.) திதலை பார்க்க; see *tidalai*. "ஆகத்தா யெழிற் திதனி" (கவித. 14).

திதி-த்தல் *tidi*, செ. குவி (v.i.) தித்து பார்க்க; see *titi*.

திதை-தல் *tidai*, செ. குவி. (v.i.) பரவுதல்; to spread. "திதையற் தாது தேனுஞ் சூழியும்" (தேவா. 395, 5).

திந்தி *tindi*, பெ. (n.) இனிப்பு; sweetness.

திந்திகத்திரிப்பழம் *tindi-kattiri-p-paḷam*, பெ. (n.) இனிப்புக் கவையுடைய கத்திரிப்பழம்; a kind of fruit.

திந்திடம் *tindiḍam*, பெ. (n.) 1. புளி (மலை) பார்க்க; see *puḷi*. 2. புளியமரம்; tamarind tree.
3. இனிப்புப் புளியமரம்; sweet tamarind.

திந்திடைகை *tindiḍikai*, பெ. (n.) திந்திடம் பார்க்க; see *tindiḍgam*.

திந்திடைகம் *tindiḍigam*, பெ. (n.) புளி (குடா) பார்க்க; see *puḷi*.

தித்திப்பிச்சி *tittu-p-picci*, பெ. (n.) நாணல்; reed.

திந்திருணி *tindiruni*, பெ. (n.) 1. புளி (திவா) பார்க்க; tamarind. 2. புளியமரம்; tamarind tree.
3. புளியாரை; sour sorrel.

திந்திருணிக்குழம்பு *tindiruni-k-kulamby*, பெ. (n.) புனிக்குழம்பு; sauce of tamarind fruit

திந்து *tindu*, பெ. (n.) 1. கருங்காலி; ebony. 2. எட்டி; nukuomica. 3. திந்திகம் பார்க்க.

திநாரம் *tināraṁ*, பெ. (n.) பொன்னகை வகை; a gold coin. "நாறு திநாரந் தண்டப் படுவது" (T.A.S. ii, 13)

திப்பம் *tippam*, பெ. (n.) திப்பிலி (சங்அக.) பார்க்க; see *tippali*

திப்பலி *tippali*, பெ. (n.) மருந்துக்கொடி வகை (பதார்த்த. 954); long pepper

திப்பலிக்கட்டை *tippali-k-kattai*, பெ. (n.) கண்டதிப்பலி (விள்); long pepper vine, used for medicinal purpose.

[திப்பலி + கட்டை]

திப்பலிக்கொச்சிக்காய் *tippali-k-kocci-k-kāy*, பெ. (n.) ஒரு வகைச் சிறுமிளகாய் (பாழ்அக.); a kind of small chillies

[திப்பலி + கொச்சிக்காய்]

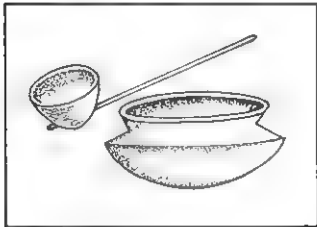
திப்பலியரிசி *tippali-y-arici*, பெ. (n.) திப்பலிக்காய் (விள்); long pepper.

[திப்பலி + அரிசி]

திப்பாயம் *tippāyam*, பெ. (n.) ஒமம்; Bishop's weed

திப்பி¹ *tippi*, பெ. (n.) 1. வாயகன்ற சிறு மண் சட்டி; shallow earthen vessel with a wide mouth. 2. கொட்டங்காய்ச்சியகப்பை; piece of a coconut shell, used as a ladle.

T. cippa.

திப்பி² *tippi*, பெ. (n.) 1. கோது; dregs, refuse of anything from which the juice has been squeezed out. 2. வடிகட்டியபின் அடியிற்த தங்கி நிற்கும் வண்டல்; sediment at the bottom of an oil pot

T. pippi.

திப்பி³ *tippi*, பெ. (n.) பன்னிரண்டு மலங்கள்; 12 kinds of refusals and excretions (சாஅக.)

திப்பிச்சோறு *tippi-c-cōru*, பெ. (n.) சாரத்தைப் பிழிந்தெடுத்த சோறு; refuse of boiled rice from which the juice or essence is squeezed out

[திப்பி + சோறு]

திப்பிதை-த்தல் *tippi-dai-*, செருவ்ளாவி (v.i.) திரும்பித் தையலிடுதல் (இவ); to sluch back.

திப்பியகம் *tippiyagam*, பெ. (n.) ஒமம்; bishop's weed

திப்பியம் *tippiyam*, பெ. (n.) 1. தெய்வத் தன்மையுடைய பொருள்; that -which is divine, sacred. "தெய்வக் கொல்வோ, திப்பியக் கொல்வோ" (மணி 18, 84) 2. துறக்கம் (கவர்க்கம்); heaven. "செய்கை உட்குத றிப்பியயாம்" (திரிசுடு 43) 3. வியக்கத்தக்கது; that which is admirable. "மிச்சைப் பாதிரிக் கையினேறியது திப்பியம்" (மணி 15, 70) 4. சிறந்தது (உவ); that which is excellent. 5. ஒருவகை நெல்; a kind of paddy. "கெத்தசாவி திப்பிய மென் றிவைவகத் தறியுந்ண்கழனி" (தேவா. 700, 7).

திப்பியம் *tippiyam*, பெ. (n.) ஒமம் (மலை); bishop's weed (செஅக.)

திப்பியன் *tippiyān*, பெ. (n.) தெய்வத் தன்மையுடையோன்; a divine person. "ஒப்பிற்துவ மொருவிய திப்பியன்" (சுரமார் 48, 6)

திப்பிரமை *tippiramai*, பெ. (n.) 1. திசை தடுமாற்றம்; confusion regarding direction. 2. மனக்குழப்பம்; be wildorment, perplexity

திப்பிருத்தை *tippiruttai*, பெ. (n.) கடற் காந்தள்; madagascan mangrow (சாஅக.)

திப்பிலாட்டம் *tippilāṭṭam*, பெ. (n.) திப்பிலியாட்டம் பார்க்க; see *tippilyāṭṭam*

திப்பிலி *tippili*, பெ. (n.) 1. திப்பலி பார்க்க; see *tippali*. "நீத்தேன் றிப்பிலி தேய்த்த" (சீவக. 270) 2. திப்பிலிப்பளை பார்க்க; see *tippili-paṇai*.

திப்பிலிக்கட்டை *tippi-k-kattai*, பெ. (n.)
கண்டத்திப்பிலி; root of long pepper

[திப்பிலி + கட்டை]

திப்பிலிக்கள் *tippili-k-kal*, பெ. (n.) மேற்கு
மலைத் தொடர்ச்சியிலுள்ள முதலவரென்னுஞ்
சாதியாரால் ஒருவகைப் பனையிலிருந்து
இறக்கப்படுங் கள்; toddy extracted from a wild
palm on the western ghats by the muthuvar tribe.

[திப்பிலி + கள்]

திப்பிலிக்கொச்சிக்காய் *tippili-k-kocci-k-kāy*,
பெ. (n.) சிறுமிளகுக்காய்; small pepper fruit.

திப்பிலிக்கொடி *tippili-k-kodi*, பெ. (n.) அரிசித்
திப்பிலி; common long pepper.

[திப்பிலி + கொடி]

திப்பிலிக்கொம்மட்டி *tippili-k-kommatṭi*, பெ.
(n.) பேய்க் கொம்மட்டி; devil on bitter water
don.

[திப்பிலி + கொம்மட்டி]

திப்பிலிசுத்தி *tippili-cutti*, பெ. (n.)
திப்பிலியைப் பழச்சாற்றில் ஊற வைத்து
எடுத்தல்; purification a long pepper by soaking
it in fruit juice.

திப்பிலித்தவயம் *tippili-tavayam*, பெ. (n.)
1. அரிசித்திப்பிலி; common long peper.
2. ஆனைத்திப்பிலி; elephant long pepper.

[திப்பிலி + தவயம்]

திப்பிலிநாரி *tippili-nari*, பெ. (n.) பூச்சிப் பகை
(கிருமிச் சத்துரு)ச் செடி; a plant smelling of
long pepper said to be vermifage.

திப்பிலிநாவல் *tippili-nāval*, பெ. (n.) அவந்தி
நாவல்; Indian mulberry

[திப்பிலி + நாவல்]

திப்பிலிப்பனை *tippili-p-panai*, பெ. (n.)
பனைவகை; jaggery palm. சழும்பனை; wine
palm of Srilanka

[திப்பிலி + பனை]

திப்பிலியத்தி *tippiliy-attṭi*, பெ. (n.) ஆனைத்
திப்பிலி; elephant long pepper.

திப்பிலியரிசி *tippili-aricci*, பெ. (n.) அரிசித்
திப்பிலி பார்க்க; see *arici-t-tippili*.

[திப்பிலி + அரிசி]

திப்பிலியாட்டம் *tippili-y-āṭṭam*, பெ. (n.)

1. பிறனைக் கிளியும் அலைத்தும் ஆடும்
விளையாட்டு வகை; a kind of play in which
one teases, pinches, pulls the ears of another.
2. புதுமையான கேள்வி; puzzles, riddles.
3. மித்தலாட்டம்; deception, fraud.

[திப்பிலி + ஆட்டம்]

திப்பிலிவேர் *tippili-vēr*, பெ. (n.) கண்டத்
திப்பிலி; bengal long pepper.

[திப்பிலி + வேர்]

திப்பை *tippai*, பெ. (n.) 1. மேடு (சினேத். 368,
உரை); mound, elevated ground. 2. பருத்தது,
that which is bulky (செஅக.)

திபதிச்சம் *tipadiccam*, பெ. (n.) வாலுமூவை
(மலை); black oil tree.

திபதை *tipadai*, பெ. (n.) இரண்டடிக் கண்ணி
(இராமநாத பாவகா. 2); distich, couplet.

திபக *tipaku*, பெ. (n.) வேங்கை மரம்; kino tree

தி.பி. *t-pi*, பெ. (n.) திருவள்ளூருக்குப் பின்;
திருவள்ளூர்வாண்டு பார்க்க; see *tiruvalluvar-
āṇḍu*

திம் *tim*, பெ. (n.) திக்கு (யாழ்அக.); direction.

திம்பு *timbu*, பெ. (n.) செங்கத்தாரி; false peacock
acore tree.

திம்மக்குரங்கு *timma-k-kuraṅgu*, பெ. (n.)
திம்மன் (விள்) பார்க்க; see *timman*. 2. ஒருவகை
மாந்தக்குரங்கு; a man like monkey.
3. வாலில்வாக் குரங்கு; tail less monkey

[திம்மன் + குரங்கு]

திம்மலி *timmalī*, பெ. (n.) உடல் பருத்தவள்
(யாழ்ப்); stout, strong woman.

திம்மன் *timman*, பெ. (n.) ஆண் குரங்கு வகை
(விள்.); male of a species of monkey

தெ. திம்மடு; க. திம்மன்.

திம்மை¹ *timmai*, பெ. (n.) 1. பருமன் (இவ), bulk, size. 2. பொன்னிழை முதலியவற்றின் பந்து; ball, skein as gold thread. "சரிசைத் திம்மை" (விண்.)

தெ. திம்மை

திம்மை² *timmai*, பெ. (n.) திப்பிரமை (விண்); insensibility

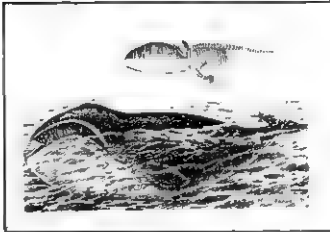
திமி *timi*, பெ. (n.) பெருமன் (திவா), an aquatic animal of enormous size.

திமிகோடம் *timi-kōdam*, பெ. (n.) கடல் (யாழ்-அக.); Sea

திமிங்கிலகிலம் *timingila-gilam*, பெ. (n.) திமிங்கிலத்தை விழுங்கக் கூடிய பெருமன், an aquatic animal believed to be large enough to swallow a timingilam. "தேசமுறு அலகு சொல்லுந் திமிங்கில கிலங்கனோடும்" (கம்பரா. கடவுறாறு. 36).

திமிங்கிலம் *timi-ṅ-gilam*, பெ. (n.) 1. திமியை விழுங்கக்கூடிய பெருமன் (கூடா); an aquatic animal believed to be large enough to swallow a timi. 2. பெருமன் வகை; whale cetaceac (செ.அக.)

[திமி + திமிங்கிலம்]

திமிசடி-த்தல் *timisaḍi*, செ.கு.வி (v.i.) இனகிய தரையைத் திமிசக்கட்டையால் கெட்டிப்படுத்துதல்; to ram, beat-loose earth to solidity

[திமிச + அடித்தல்]

திமிசம் *timisam*, பெ. (n.) திமிசு பார்க்க (விண்), see *timisu*.

திமிசு¹ *timisu*, பெ. (n.) 1. வேங்கை; East Indian kino. "சாரலந் திமிசிடெச் சாந்ததைத் தழைவயின்" (சிவக. 190). 2. வச்சிரவேங்கை; Andamans red wood.

திமிசு² *timisu*, பெ. (n.) இனகிய தரையை கெட்டிக்கும் கட்டை; rammer

திமிசக்கட்டை *timisu-k-kattai*, பெ. (n.) திமிசு பார்க்க; see *timisu*

திமிசெய்-தல் *timisu-cey*, செ.கு.வி. (v.i.) திமிசடி பார்க்க; see *timisaḍi*.

திமிசபோடு-தல் *timisu-pōḍu*, செ.கு.மு.றா.வி. (v.i.) திமிசடி பார்க்க; see *timisaḍi*.

திமிதகுமுதம் *timida-kumudam*, பெ. (n.) 1. இரைச்சல்; noise, stir, bustle. 2. மகிழ்ச்சி, joy, mirth joviality. 3. மிகுதி; abundance, plenty. 4. ஊதாரித்தனம்; extravagance

திமிதகூதளம் *timida-kūtalam*, பெ. (n.) சிவப்பு ஆதலை அதாவது செவ்வாமணக்கு; a red variety of castor plant.

திமிதம்¹ *timidam*, பெ. (n.) 1. பேரோலி; noise, bustle. 2. குதித்தாடுகை; dancing. "கத்தரிந் திமிதமிட்டு" (கம்பரா. செது. ப. 42)

[திமி → திமிதம்]

திமிதம்² *timidam*, பெ. (n.) ஈரம் (யாழ்-அக.); dampness.

திமிதம்³ *timidam*, பெ. (n.) உறுதி (யாழ்-அக.); stability

திமிதம்போடு-தல் *timidam-pōḍu*, செருவி. (v.i.) திமிதமிடு-தல் (யாழ்-அக) பாரக்க; see *timadamāḍu*-

[*திமிதம் + போடு-*]

திமிதமிடு-தல் *timidam-idu*, செருவி. (v.i.) கனித்தல் (விண்); to be merry, jovial, jolly noisy

[*திமிதம் + இடுதல்*]

திமிதிமி *timi-dimi*, பெ. (n.) 1. தாளங் குறிக்குஞ்சொல் (விண்); syllable sung to keep time in dancing. 2. திமிங்கிலம்; whale

T. dimidumi

திமிதிமி² *timi-dimi*, பெ. (n.) திமிங்கிலம் (விண்.) பாரக்க; see *timingalam*.

திமிதியெனல் *timi-dimi-y-enal*, பெ. (n.) 1. தாளக்குறிப்பு; keeping time in dancing or music. 2. கூட்டத்தொவிக்குறிப்பு; bustle of a great crowd. 3. விசுவகூறிப்பு; repeated sounds in rapid succession.

திமிநெய் *timi-ney*, பெ. (n.) திமிங்கிலநெய் பாரக்க; see *timinkilaney*

திமிர்-தல் *timir*, செருன்றாவி (v.i.) 1. பூசுதல்; to smear, as sandal peste. "சாந்தந்திமிர்வோர்" (*மணி. 19, 86*). 2. தடவுதல்; to rub. "சர்ங்கை கிற்புறத் திமிர்" (*புறணா. 258*). 3. அப்புதல்; to apply to, as a flower to the skin. "பொரிப்பூம் புன்சின் முறிதிமிர் பொழுதே" (*ஐங்குறு. 347*). 4. வாரியிதைத்தல்; to throw or scatter, as on one's body. "சையிடை வைத்தது மெய்யிடைத் திமிரும்" (*நற். 360*). செருவி. (v.i.); 1. ஒலித்தல் (குடா); to sound, resound. 2. வளர்தல் (விண்); to grow, increase, become more intense M.timiruka. 3. நடுக்கமடைதல்; to tremble, shake. "நிலைதளாத் துடல் திமிர்ந்து வேர் வரும்பி" (*திருவிணை. நாக. 19*).

திமிர்-த்தல் *timar*, செருவி. (v.i.) 1. தடவுதல்; to rub, besmear. "வறுவலுக்கு மினகாயப் பொடி திமிர்த்து வைக்க வேண்டும்" 2. தீர்மானித்தல்; to determine. "அணைத்தபோதை பர்சத்தாலே திமிர்த்துச் சொல்லுகிறார்" (*ஈடு. 26.2*). 3. அடித்தல்; to beat. "கழையங் குறுநியுடை

யோர் திமிர்ப்ப" (*சல்லா. 89, 19*). 4. குலுக்குதல்; to shake. திமிர்த்தி வைத்தான். 5. அருவருத்தல் (யாழ்); to loathe, as food.

திமிர்³ *timir*, பெ. (n.) 1. மரத்துப்போகை; numbness. தெ. திமிர், ம. திமிர். 2. குளிர்ராலுண்டாம் விறைப்பு; stiffness from cold. 3. சோம்பல் (விண்); dullness, sluggishness of the system from idleness. 4. திமிர்வாதம் பாரக்க; 5. அறிவுடல்களின் சோர்வு; partial suspension of the body and mental powers, from consternation, from taking an anaesthetic, anaesthesia. 6. உடற்கொழுப்பு; obesity. 7. மனக்கொழுப்பு (உவல்); hauteur, wantonness. தெ. திமிரு. 8. மதம்; sexual excitement. 9. மயக்கம்; dizziness. 10. வலியின்மை; absence of pain

திமிர்⁴-த்தல் *timir*, செருன்றாவி. (v.i.) 1. கால் முதலியன மரத்தல்; to be numbed, as a limb; to be paralysed. 2. கொழுத்துத்தடித்தல்; to grow stout from obesity. 3. பித்துப்பிடித்தல்; to be stupefied, dumb-founded

திமிர்கொண்டாடு-தல் *timir-konḍḍu*, செருவி. (v.i) தொந்தரவு செய்ய்தல் (விண்); to be employed in mischief

[*திமிர் + கொண்டாடு-*]

திமிர்கொள்ளல் *timir-koljal*, பெ. (n.) உணர்ச்சியற்றல்; being deprived of sensation becoming senseless and motionless. 2. மதங்கொள்ளல், becoming sexually excited.

[*திமிர் + கொள்ளல்*]

திமிர்க்கிரந்தி *timir-k-kiranti*, பெ. (n.) உணர்ச்சியற்றச் செய்யும் ஒரு வகைக் கிரந்திப்புண்; sore or ulceration attended with numbness or less of feeling of pain

[*திமிர் + கிரந்தி*]

திமிர்க்கூட்டம் *timir-k-kuḍḍam*, பெ. (n.) கைகால்களில் கரணையற்றுக் காணும் ஒரு வகைக் குட்ட நோய்; leprosy attended with loss of sensation anesthetic leprosy

[*திமிர் + குட்டம்*]

தமிழர்ச்சி timirocci, பெ. (n.) தமிழர்ப்பு பார்க்க: timirppu. 2. தமிழிராமிருத்தல்; the state of remaining benumbed.

[தமிழர் → தமிழர்ச்சி]

தமிழர்த்திரு-த்தல் timirttiru-, செ.கூ.வி. (v.i.) தமிழிராகவிருத்தல்; to remain benumbed.

[தமிழர்த்து + இரு-]

தமிழர்த்துப்போ-தல் timirttu-p-po-, பெ. (n.) அதிகமாக ஊதை கொள்ளல்; to get affected with too much of vayu in the system.

[தமிழர்த்து + போ-]

தமிழர்த்துவை-த்தல் timirttu-vai-, செ.கூ.வி. (v.i.) குறுக்கில் அளவை நிறைத்தல் (விண்); to shake and fill a measure.

தமிழர்தம் timirdam, பெ. (n.) பேரொலி (சது); sound, great noise. "தமிழர்தமிடு கடலதென" (திருப்ப. 1801. 2. எச்சில்; spiL. 3. ஒலி; sound.

தமிழர்தல் timirdal, பெ. (n.) 1. பூசுதல்; smearing. 2. வளர்தல்; becoming more intense (சா.அ.க.).

தமிழர்தூக் timir-naarvu, பெ. (n.) எலும்புகளினின்றி எடுக்கும் ஒரு வகை நஞ்சு; இது தீப்பற்றி எரியும்; a poisonous element highly inflammable obtained from bones phosphorous.

[தமிழர் + நஞ்சு]

தமிழர்நோய் timir-noy, பெ. (n.) தொடு உணர்வற்றிருக்கும் ஒரு வகை நோய்; loss of feeling or sensation.

[தமிழர் + நோய்]

தமிழர்ப்படலம் timir-p-padalam, பெ. (n.) கருவிழியின் சவ்வைப் பற்றிய ஒருவகை நோய்; a disease of the films over the pupil marked by thin growth of flesh.

[தமிழர் + படலம்]

தமிழர்ப்படு-த்தல் timir-p-padu-, பெ. (n.) 1. உணர்ச்சியறும்படிச் செய்தல்; to put under the influence of anesthetics. 2. உதவாமற் போகும்படி செய்தல்; reducing to a helpless state - paralyzing.

[தமிழர் + படு-]

தமிழர்ப்படுத்துகை timir-p-paduttugai, பெ. (n.) 1. நோவிலாமற் செய்தல்; production of insensibility to pain. 2. பயன்படாதபடி செய்தல்; the act of rendering useless by destroying the power of action.

[தமிழர் + படுத்துகை]

தமிழர்ப்பிடித்தல் timir-p-pidittal, பெ. (n.) திமிரெடுத்தல் பார்க்க; see timireduittal.

[தமிழர் + பிடித்தல்]

தமிழர்ப்பித்தம் timir-p-pittam, பெ. (n.) உடம்பு முழுமையும் திமிர்த்து, ஊதத்து, மயக்கமும் வாரந்தியும் உண்டாக்கும் ஒரு வகை நோய்; a kind of biliousness marked by drowsiness, malaise, giddiness followed by vomiting.

[தமிழர் + பித்தம்]

தமிழர்ப்பு timirppu, பெ. (n.) தமிழர்ச்சி; insensibility to pain.

[தமிழர் → தமிழர்ப்பு]

தமிழர்ப்புழு timir-p-puzhu, பெ. (n.) 1. மலக் குடலில் இருக்கும் புழு; worms in the intestines. 2. கருக் கொள்ளாமற் செய்யுந்தன்மை யுள்ள ஒரு வகைப் புழு; some kind of worm which prevents conceiving.

[தமிழர் + புழு]

தமிழர்ப்பூச்சி timir-p-pucci, பெ. (n.) வயிற்றுச் சிறுபுழு (விண்); small thread worm.

[தமிழர் + பூச்சி]

தமிழர்ப்பிடி-த்தல் timir-pidi-, செ.கூ.வி. (v.i.) 1. மறத்தல்; to become numb. 2. கொழுத்தல்; to become corpulent, as the body. 3. செருக்கூறுதல்; to become haughty.

[தமிழர் + பிடி-]

தமிழர்முறித்தல் timir-murittal, பெ. (n.) திமிர்விடுதல்; the act of stretching and yawning.

[தமிழர் + முறித்தல்]

தமிழர்முறுக்கு timir-murukku, பெ. (n.) ஊதையினால் உடம்பிற்சேர்ப்படும் ஒரு நிலைமை; a condition of the body in which one is prompted by acts stretching and yawning.

especially when the system is charged with vāyu or valham.

[திமிர் + முறுக்கு]

திமிர்மொய்த்தல் *timir-moyttal*, பெ. (n.) விரைப்புக் கொள்ளுதல்; growing stiff, stiffening

[திமிர் + மொய்த்தல்]

திமிர்வரி *timir-vari*, பெ. (n.) தண்டவரி, punitive tax.

[திமிர் + வரி]

திமிர்வளி *timirvali*, பெ. (n.) 1. பக்க ஊதை; palsy, paralysis. 2. ஊதை(வாதம்)நோய்; rheumatism, neuritis. (தைலவ தைல 9)

[திமிர் + வளி]

திமிர்வாதக்கரப்பான் *timir-vāda-k-karappān*, பெ. (n.) குழந்தைகளுக்குத் தலை கனத்து, தொண்டை எரிந்து நிமிருண்டாடுகி, உடம்பின் வலுவைக் குறைத்து, அதனால் மேல் மூச்செறிந்து, கடுமையாகக் காணும் ஒரு வகைக் கரப்பான்; a congenital disease in children characterised by heaviness of head, burning sensation in the throat, rigidity of muscles, weakness, hard breathing and other symptoms of severity

[திமிர் + வாதக்கரப்பான்]

திமிர்வாதக்காரன் *timirvādakkāraṇ*, பெ. (n.) பாரிச ஊதை கொண்டோன்; a paralytic man, one struck with paralysis or palsy.

[திமிர் + வாதக்காரன்]

திமிர்வாயு *timir-vāyu*, பெ. (n.) திமிர்வளி பார்க்க; see *timir-vali*.

திமிர்விடு-தல் *timir-vidu-*, செ.கு.வி (v.i.) சோம்பல் முறித்தல், to stretch and yawn from sleepiness.

[திமிர் + விடு-]

திமிர்கடவி *timira-k-kadavi*, பெ. (n.) சிந்தில்; moon creeper

திமிரகத்துநீரன் *timiragattunīraṇ*, பெ. (n.) செவ்வியம்; root of black pepper.

திமிரகரி *timirakari*, பெ. (n.) கண் திமிரத்தைப் போக்கக்கூடிய பூடு. அதாவது ஆவாரை; tarrers cassia which is capable of curing ophthalmia or country sore eye.

திமிரகாசம் *timira-kāsam*, பெ. (n.) கண் நோய் வகை; darkness of the eye, gutta serena producing an affection of the optic nerves.

திமிரத்தல் *timirattal*, செ.கு.வி (v.i.) அதிகமாக வளி கொள்ளல்; being affected with too much of vāyu in the system. 2. திமிர் அடைதல்; growing benumbed.

திமிரதம் *timiradam*, பெ. (n.) கண் மறைப்பு; partial sight

திமிரநயனம் *timiranayanam*, பெ. (n.) அரைக் குருடு; partial blindness of the eye

திமிரபேதம் *timirapētam*, பெ. (n.) 1. வெள்ளெழுத்து; short sight. 2. மாலைக்கண்; night blindness. 3. மந்தாரத் திமிரம்; dullness of sight. 4. வறட்சித் திமிரம்; dryness of eyes. 5. நீர்த்திமிரம். 6. கோழை (செவெட்டும)த் திமிரம். 7. மேகத்திமிரம், 8. விழிவிழுங்கி வெள்ளி (கக்கிரன்); different varieties of the timiram. they are as stated above.

திமிரம் *timiram*, பெ. (n.) 1. இருள்; darkness, obscurity, gloom. "வெலியது திமிரம்" (கம்பரா. மூலம் 161) 2. இரவு; night (யிங்). 3. கருநிறம்; blackness, dark colour. "திமிர மாவுடற் குங்குமச் சேகசத் திமிர்" (கம்பரா வரைந் 55) 4. நிரையம் (நரகம்) (அகநி.); hell. 5. திமிரகாசம் (வீன்) பார்க்க; 6. ஒரு வகைக் கண்ணோய்; an eye disease. 7. விழிக் கண்கூடு; blindness without any visible defect due to diseases.

திமிரம் *timiram*, பெ. (n.) மாயை; māyā. "திமிரக் கொடும் பிணியாற் றேசமெரி வானேனே" (சுதிவர மலை காதல் 5).

திமிரன் *timiraṇ*, பெ. (n.) மந்தன்; dull, slow, inactive person or beast.

[திமிர் + அன்]

திமிராகரன் *timirākaraṇ*, பெ. (n.) அறிவில்லி (இருளுக்கு இருப்பிடமானவன்); fool, idiot, as

being a mine of darkness and delusion. "ஒருகாலு ஹிணையாத திமிராசரனை வாவென்று" (திருப்பு. 189).

திமிராயிரு-த்தல் *timirāy-iru-*, செருவி (v.i.) உணர்ச்சியற்று இருத்தல்; being deprived of feeling or affected with palsy

[*திமிராய் + இரு-*]

திமிராரி *timirari*, பெ. (n.) கதிரவன் (இருளின் பகைவன்) (சூடா); sun, as the foe of darkness.

திமிராரி *timirāji*, பெ. (n.) 1. பக்க ஊனாதக் (வாத)காரன்; paralytic patient. 2. சோம்பேறி; sluggish person.

[*திமிர் + ஆள்*]

திமிரேறல் *timirēral*, செருவி (v.i.) திமிர் கொள்ளல்; being affected by palsy

திமிரித்து வாலையிடு-தல் *timirittu-vālai-ḍu*, பெ. (n.) மருந்திட்டுத் தேய்த்தல்; to apply ointment and rubbing well on the body (சா.அ.க.)

திமிரியாடி *timiryādi*, பெ. (n.) கழுத்து; neck.

திமிருதை *timirūtai*, பெ. (n.) 1. உடல் மரத்துப் போவதால் உண்டாகும் நோய் வகை; a kind of spasm proceeding from numbness. 2. உடற் கொழுப்பால் ஏற்படும் மந்தஅறிவு; mental sluggishness accompanying corpulence. 3. திமிர்வளி பார்க்க (உவ.); see *timirvaḷi*.

திமிரெடு-த்தல் *timireḍu-*, செருவி. (v.i.) 1. திமிர்வளி கொள்ளல்; being affected by palsy. 2. உணர்ச்சியறல்; becoming insensible and motionless (சா.அ.க.).

திமில்' *timil*, பெ. (n.) 1. மீன் படகு; catamaran, small boat. "திண்டிமில் வன்பாதவர்" (புறநா. 24). 2. மரக்கலம் (யாழ்ப்ப.); vessel, ship. 3. எருத்தின் முரிப்பு; hump, as of a bullock. "திமிலுடைச்சே" (உட.தேசகா. சீவபுண்ணிய. 144). 4. வேங்கை (மலை); East Indian kino.

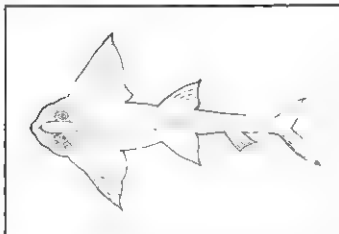
திமில்² *timil*, பெ. (n.) திமிலம்' பார்க்க; see *timilam*. "திமிலிடுகின்ற தொல் சேடிமாருடன்" (சுந்தர. உண்மையு. 20).

திமில்வாழ்தர் *timil-vāḷnar*, பெ. (n.) செம்படவர் (படகுக்காரர்); fisherman as boatman. "திமில் வாழ்தர் சீறார்க்கே" (சிலப். 7, 11, சயலெழுதி).

[*திமில் + வாழ்தர்*]

திமிலம்' *timilam*, பெ. (n.) பேரொலி; great-noise, tumult. "திமிலநான் மறைசேர் திருப் பெருத்துறையில்" (திருவாச. 29, 4).

திமிலம்² *timilam*, பெ. (n.) 1. பெருமீன் வகை (மிங்); a kind of big fish. 2. யானைமீன்; a sea fish of gigantic size usually considered to be capable of devouring elephants.

திமிலர் *timilar*, பெ. (n.) 1. நெய்தலிை மாக்கள்; fishermen, inhabitants of the maritime tract. "பாழ்திமிலர் வலையோடு மீள்வாரி" (நெய்தல. 332, 2)

[*திமில் → திமிலர்*]

திமிலி *timili*, பெ. (n.) 1. உடல் தடித்தவள் (இவ.); stout, corpulent woman. 2. வேங்கை மரம்; East Indian kino tree.

திமிலிடு-தல் *timil-iḍu-*, செருவி. (v.i.) மிக ஒலித்தல் (யாழ்ப்ப.); to make a great noise; to clamour, roar

[*திமில் → இடுதல்*]

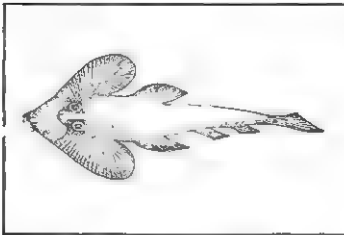
திமிலை' *timilai*, பெ. (n.) 1. ஒரு வகைப் பறை (சிலப். 3, 27, உரை); a kind of drum. 2. திருக்கை பார்க்க; see *tirukkai*, electrical ray. 3. மங்கற் சிவப்பு நிறமுள்ளதும் 10 விரல நீளம் வளர்வதுமான கடல் மீள்வகை; sea fish, dull reddish olive, attaining 10 in. in length (செ.அ.க.).

[*திமில் → திமிலை*]

திமிலை¹ *umilai*, பெ. (n.) ஒரு மீன். மூக்குத் துளையையொட்டிக் கண் அமைந்துள்ள இம்மீனின் உடலமைப்பு சுறாவைப் போன்றது. கையினின்றும் எளிதில் வழக்குத் தன்மையது (தஞ்சை. மீன்); a fish which eyes are situated near its nosbilly and rosembles shark by its structure. It slips easily from hand

திமிலைத்திருக்கை *timilai-t-tirukkai*, பெ. (n.) திமிலை ஒத்த முகமுடைய திருக்கை மீன்; a kind of ray-fish

[திமிலை → திருக்கை]

திமிலைப்பாம்பு *timilai-p-pāmpu*, பெ. (n.) திமிலைப் போன்ற தோற்றத்தில் காணப்படும் நச்சுத்தன்மையுள்ள கடற்பாம்பு (தஞ்சைமீன்); a kind of sea snake.

[திமிலை + பாம்பு]

திமிலோகப்படு-தல் *timilōga-p-paḍu*, பெ. (n.) தட்டிடலாயிருத்தல்; to be performed with great eclat

திமிறல் *timiral*, பெ. (n.) திமிறிடு-தல் பார்க்க; see *timiridu*.

[திமிர் + அல்]

திமிறிடு-தல் *timiridu*, 1. தேய்த்தல்; rubbing. 2. பறித்தல்; plucking. 3. வளர்த்தல்; growing.

திமிறியடி-த்தல் *timiri-y-aḍi*, செ.கு.வி (v.i.) 1. ஒருவன் பிடிப்பினின்றும் விடுவித்துக் கொள்ளுதல்; to wrench oneself from another's grip. 2. எதிர்த்துப்பேசுதல்; to contradict or oppose with vehemence. 3. குளிர்காற்றால்

நடுக்க மிகுதல்; to be violent as the quaking due to ague.

[திமிறி + அடி-]

திமிறு-தல் *timiru*, செ.குன்றாவி (v.l.) 1. வலிந்து தன்னைப் பிறரிடமிருந்து விடுவித்தல்; to wriggle out of another's grip. 2. நீண்டு வளருதல்; to grow tall and big. "ஆள் இப்போது திமிறிப் போய்விட்டான்" 3. மா முதலியன சிந்துதல் (யாழ்ப்ப.); to be scattered, spilled, as flour in pounding.

[திமிர் → திமிறு]

தி.மு. *t.mu*, பெ. (n.) திருவள்ளுவராண்டு பார்க்க; see *truvalluvārāṇḍu*.

திமுதிமுடுவெனல் *tuṁu-tiṁu-v-eṇal*, பெ. (n.) ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; onom. expr. of repeated thumping or beating sound (செ.அக.).

திமை-த்தல் *timai*, செ.குன்றாவி. (v.l.) கிளப்புதல் (சது); to raise up, lift, as stones.

தியக்கடி *tiyakkadi*, பெ. (n.) சோர்வு (விண்); faintness, exhaustion.

[தியங்கடி → தியக்கடி]

தியக்கம் *tiyakkam*, பெ. (n.) 1. சோர்வு; faintness, exhaustion, drooping, as from hunger or heat தியக்கமற வின்பசகஞ் சேர்வதென்றோ (தாயு. பெற்றவட. 5). 2. மயக்கம் (விண்); swoon, loss of the senses syncope. 3. அறிவுக்கலக்கம் (உ.வ); bewilderment, delusion. 4. மனக்குழப்பம் (விண்); melancholy, dejection, pensiveness

[தியங்கு + அம்]

தியக்கு¹ *tiyaku*, பெ. (n.) தியக்கம் (சது) பார்க்க; see *tiyakkam*.

தியக்கு²-தல் *tiyaku*, செ.குன்றாவி. (v.l.) மயங்கச் செய்தல்; to cause confusion, to confound. "சிறியனேனை நீர்தியக்குத வழகோ" (அருட்பா. 2. நாடகவிண். 10)

தியக்கோன் *tiyakkōn*, பெ. (n.) யூசைப் (பரிசாரகன்); deacon (செ.அக.).

தியக்கோனாடை *tiyakkōṅ-āḍai*, பெ. (n.) கிறித்தவத்துறையாரின் குப்பாய வகை; wide-sleeved coat of bishops, etc., surplice.

தியங்கு-தல் *tiyaṅgu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. சோர்ந்தல்; to faint, droop, languish. 2. மனக்கலக்கமுறுதல்; to be dejected, pensive, sad. "அகரேசர் வாசல்கள் சென்று நின்று தியங்கியே" (சிவரக. தேவியுடன்-11). 3. அறிவு மயங்குதல்; to be confounded, deluded

தியங்குவிழல் *tiyaṅku-viḷal*, செ.கு.வி. (v.i.) மூர்ச்சையாதல்; fainting (சா.அ.க.)

தியசம் *tiyaśam*, பெ. (n.) மரஞ்சன் (மலை); tree turmeric (செ.அ.க.)

தியதி *tiyadi*, பெ. (n.) தேதி; date. "சந்தகடக ஞாயிற்று அஞ்சாந்திய தியம்" (TAS i, 252).
M. tiyyadi.

தியந்தி *tiyandi*, பெ. (n.) திராய் (மலை) பார்க்க; see *tirāy*

தியம்பகன் *tiyampagaṅ*, பெ. (n.) திரயம்பகன் பார்க்க; see *tirayampagaṅ*. "தியம்பகன் திரிகுலத்தன்ன கையன்" (தேவா. 30, 8)

தியரடி *tiyaradi*, பெ. (n.) தியக்கடி (மலை) பார்க்க; see *tiyakkadi*.

தியாக்கர் *tiyākkar*, பெ. (n.) தியக்கோன் பார்க்க; see *tiyakkōn* (செ.அ.க.)

தியாகப்பள்ளு *tiyāḡa-p-paḷḷu*, பெ. (n.) திருவாரூர்ப்பள்ளு பார்க்க; see *tiruvāṟi-p-paḷḷu* (செ.அ.க.)

[தியாகர் + பள்ளு]

தியையி *tiyaibi*, பெ. (n.) திப்பிலி; long pepper திரக்காரவஞ்சி *tirakkāraṅci*, பெ. (n.) சிறு கனார; bengal current

திரக்கிரணி *tirakkirani*, பெ. (n.) பிரண்டை (மலை); square stalked wild grape.

திரக்கு¹-தல் *tirakku-*, செ.கு.வி. (v.i.) சுருங்குதல்; to be crumpled; to shrivel, wrinkle. "திரக்குவிரற் கழுதுக்கு" (பதினொ. பொன்வண் 75).

திரக்கு¹-தல் *tirakku-*, செ.குன்றாவி. (v.i.); தேடுதல்; to search; to enquire "ஊரெங்கும் திரக்கியும் சள்ளப்பயல் அகப்பட வில்லை" (நாஞ்.).

ம. திரக்குக

[திரங்கு → திரக்கு]

திரக்கு² *tirakku*, பெ. (n.) கூட்டம்; crowded. "திருவிழாத் திரக்கில் தவறின் குழந்தையைக் காண முடியாது" (நாஞ்.).

திரகதாரூ *tiraka-tāru*, பெ. (n.) நிலப்பனை; ground palm.

திரகம் *tiragam*, பெ. (n.) திரக்கம் (மலை) பார்க்க; see *tirakkam*

திரகமூலகம் *tiragamūlagam*, பெ. (n.) திரகமூலம் (விண்) பார்க்க; see *tiraga-mūlam*

திரகமூலம் *tiragamūlam*, பெ. (n.) முடக்கொற்றான் (மலை) பார்க்க. see *mudakke rāṅ*

திரகலுமம் *tiragalūmam*, பெ. (n.) வேதாரூ (மலை); red cedar. 2. செம்புனிச்சை; Indian or red sorrel.

திரகலுந்தி *tiraga-vūṟi*, பெ. (n.) காட்டுப் பலா; wild jack.

திரங்கல்¹ *tiraṅgam*, பெ. (n.) 1. மிளகு (மலை) பார்க்க; see black pepper. 2. காட்டு மிளகாய்; wild chilli

[திரங்கு → திரங்கல்]

திரங்கல்² *tiraṅgam*, பெ. (n.) நகரம் (யாழ்-அ.க.); town, city

M. tirakku

[திரங்கு → திரங்கல்]

திரங்கல் *tiraṅgal*, பெ. (n.) 1. சுருங்குகை; being shrivelled, wrinkling, crumpling. "திரங்கல் முகுவன்" (தேவா. 1155, 3). 2. திரங்கல் (குடா) பார்க்க; 3. முத்துக்குற்றவகை; a flaw in pearls. "சுப்பிரமும் திரங்கலும் உடைபட முத்து ஒன்பதினாள் (S.I.I.i, 78). 4. அகவை மிகுதியால் தோல் சுருக்கமடைதல்; shrinking of the skin through old age. 5. மிளகு; black pepper

[திரங்கு → திரங்கல்]

திரங்கலை *tiraṅgalam*, பெ. (n.) திரங்கம் (மலை) பார்க்க; see *tiraṅga*.

திரங்கன்முகவன் *tiraṅgan-mugavan*, பெ. (n.) குரங்கு (சுருங்கின முகத்தோன்); monkey as having puckered face. "திரங்கன் முகவன் சேர்காவும் பொழிலும்" (தேவா. 1155, 3).

[திரங்கன் + முகம்]

திரங்கு-தல் *tiraṅgu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வற்றிச் சுருங்குதல்; to be wrinkled, crumpled. "தெங்கின் மடல்போற் திரங்கி" (மணி. 20, 53). 2. உலர்தல்; to dry up, as dead leaves. "திரங்கு மரனாரிற் பொலியச் சூடி." (மலைபடு. 437). 3. சுருளுதல்; to be folded in, as the fingers of a closed hand; to be curled up, as the hair. "திரங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வனைக்கு" (கம்பரா. காட்சி. 25). 4. தளர்தல்; to faint, droop. "மட்டா னம்பினை மறியொடு திரங்கு" (ஐங்குறு. 326).

திரட்கோரை *tiraṭ-kōrai*, பெ. (n.) பஞ்சாயக் கோரை (பிங்); a kind of sedge, cyperus rotundus tuberosus. 2. கச்சற்கோரை; bitter sedge gram. 3. கஞ்சாங்கோரை; persian tooly or white basil

[திரள் + கோரை]

திரட்சி *tiraṭci*, பெ. (n.) 1. உருண்டை வடிவம்; globularity, rotundity. 2. கூட்டம்; multitude, assemblage. "திரட்சி விரும்பக் கையாவே பாத்திரத் தையிருத்திய" (பு.வே. 3, 5, உரை). 3. முத்து (உரிதி); pearl.

[தில் → திர் → திரள் → திரட்சி (வே.சொ.உ பக் 262).]

திரட்டைப்பன் *tiraṭṭaiṭṭappan*, பெ. (n.) மாட்டு நோய் வகை (மாட்டுவரி. 3); a kind of cattle disease

[திரட்டு + அடைப்பன்]

திரட்டல் *tiraṭṭal*, பெ. (n.) திரட்டு-தல் பார்க்க; see *tiraṭṭu*.

[திரள் → திரட்டல்]

திரட்டிக்கோவை *tiraṭṭi-k-kōvai*, பெ. (n.) கோவைக்கொடி; Indian caper (சா.அ.க)

[திரட்டு + கோவை]

திரட்டியீரல்முட்டி *tiraṭṭi-y-īraḷ-muṭṭi*, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வகை (மாட்டுவரி. 92); a kind of cattle disease.

[திரட்டு + ஈரல் + முட்டி]

திரட்டு¹-தல் *tiraṭṭu-*, செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. உருண்டையாக்குதல்; a make round lumps or balls, as of boiled rice, to work into round masses as pills; to make round or conical, as a turner with lathe. "விளங்காய் திரட்டினா ரில்லை" (நாடி. 103) (*M. tiraṭṭuka*). 2. ஒன்று கூட்டுதல்; to collect, as taxes; to bring together, muster, gather as men, troops. "படை திரட்டினார்கள்" 3. கலத்தல்; to mix. "திருமுலைப் பாலினோடு ஞானமுந் திரட்டி." (திருவினை. பாண்டியன் புரந்.20). 4. குவித்தல்; to heap up, as grain; to amass, as wealth. 5. தொகுத்தல்; to compile from various authors, incorporate, embody. 6. சுருக்குதல்; to state succinctly. 7. கட்டுதல்; to construct, as dikes in rice fields "வரம்பு திரட்டுகிறார்கள்" (இயல்)

[திரள் → திரட்டுதல்]

திரட்டு² *tiraṭṭu-*, பெ. (n.) 1. திரட்டுகை; gathering, accumulation. 2. தொகை நூல்; compilation. "பெருந்திரட்டு. குறுந்திரட்டு" 3. கண்டக் காய்ச்சிய மருந்து; a medicine which has been strengthened by the evaporation of its nonactive parts.

[திரள் → திரட்டு]

திரட்டு³ *tiraṭṭu-*, பெ. (n.) (இருது) பெண் பூப்பெய்தல் (யாழ்.அ.க); puberty of girls.

திரட்டுக்கலியாணம் *tiraṭṭu-k-kaliyanam*, பெ. (n.) மகளிர் பூப்பெய்தல் விழா; the subsequent inter course which makes a marriage legally valid.

[திரட்டு + கலியாணம்]

திரட்டுப்பால் *tiraṭṭu-p-pāl*, பெ. (n.) சர்க்கரை யிட்டு இறுகக் காய்ச்சின பால்; milk thickened by boiling with sugar. "திரட்டுப் பால் குமட்டுதோ" (இராமநா. அரண்.9). 2. ஒரு வகைப் பண்ணிகாரம்; a kind of sweet preparation.

[திரட்டு + பால்]

திரட்டோசை *tiratōsai*, பெ. (n.) உரப்பலோசை (பிங்.); bustle.

[திரட்டு + ஓசை]

திரடம் *tiraḍam*, பெ. (n.) வெண்ணொச்சி (சங்.அக.); five-leaved chaste tree.

திரடு *tiraḍu*, பெ. (n.) மேடு (நெல்லை); high or elevated ground.

[திரள் → திரடு]

திரண் *tiraṇ*, பெ. (n.) திரணம் பார்க்க; see *tiraṇam*. "திரணுறு செழுகை போல்" (சிவநகு சனை மரண 88).

திரண்டகல் *tiraṇḍa-kal*, பெ. (n.) 1. உருளைக் கல் (விண்.); cylindrical stone-roller. 2. குண்டுக் கல் (பிங். 4, 54.); globular stone.

[திரள் + கல்]

திரண்டகழுத்து *tiraṇḍa-kaḷuttu*, பெ. (n.) உருண்டையாகவும் அழகாகவுமுள்ள கழுத்து; round beautiful neck.

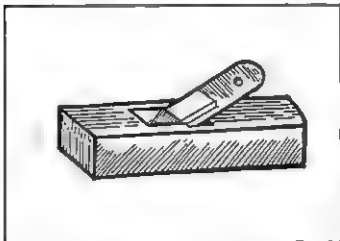
[திரள் + கழுத்து]

திரண்டகூட்டம் *tiraṇḍa-kūṭṭam*, பெ. (n.) மக்கள் கூட்டம்; crowd of people.

[திரள் + கூட்டம்]

திரண்டகூடு *tiraṇḍa-kūḍu*, பெ. (n.) இழைப் புளிக்கூடு (யாழ்ப்ப.), frame of a smoothing plane.

[திரள் + கூடு]

திரண்டகொடிச்சி *tiraṇḍa-koḍicci*, பெ. (n.) புற்றாம் பழம் அதாவது கரையான் (புற்று) கூடு; the nest of the white ants.

[திரள் + கொடிச்சி]

திரண்டகொடிச்சி *tiraṇḍa-koḍicci*, பெ. (n.) மாழை மண்வகை (விண்.); a kind of ore

[திரள் + கொடிச்சி]

திரண்டபால் *tiraṇḍa-pāl*, பெ. (n.) 1 திரட்டுப் பால் பார்க்க; see *tiraṇḍu-p-pāl*. 2. திரைந்த பால்; concentrated milk.

[திரள் + பால்]

திரண்டபெண் *tiraṇḍa-peṇ*, பெ. (n.) பருவமடைந்தவள்; matured girl.

[திரள் + பெண்]

திரண்டமுகம் *tiraṇḍa-muḡam*, பெ. (n.) உருண்டையான முகம்; round face

[திரள் + முகம்]

திரண்டமுலை *tiraṇḍa-mulai*, பெ. (n.) செழுமையான மாம்பகம்; well developed breast.

[திரள் + முலை]

திரண்டமூலம் *tiraṇḍa-mūḷam*, பெ. (n.) 1. உருண்டையான கிழங்கு; bullous root. 2. முளை மூலம்; external piles.

[திரள் + மூலம்]

திரண்டவடிவு *tiraṇḍa-vaḍivu*, பெ. (n.) உருண்டை வடிவு; round shape or figure.

[திரள் + வடிவு]

திரண்டவலகு *tiraṇḍa-v-alagu*, பெ. (n.) மட்டலகு (இவ.); blade of jack-plane.

[திரள் + அலகு]

திரண்டவீக்கம் *tiraṇḍa-vikkam*, பெ. (n.) ஒரு பக்கத்திற்கானும் வீக்கம்; swelling in one part of the body

[திரள் + வீக்கம்]

திரணகடம் *tiraṇakaḍam*, பெ. (n.) ஒரு கடல் நண்டு; a kind of sea crab.

திரணகேது *tiraṇa-kēṭu*, பெ. (n.) மூங்கிலரிசி; bamboo seed

திரண்ச்சி *tiraṇacci*, பெ. (n.) எரியுப்பு (விண்.); an alkaline salt.

திரணச்சோதி *tiraṇa-c-cōti*, பெ. (n.) 1. நக்கப் புல்; poisonous grass. 2. சிவப்பு நாணற் புல்; a red variety of sacred or sacrificial grass

திரணசாரம் *tiraṇacāram*, பெ. (n.) பூவன் வாழை; true banana

திரணசீதம் *tiraṇa-sītam*, பெ. (n.) 1. நறுமணப் புல்; fragrant grass. 2. மல்லிகை; jasmine. 3. தாழை; fragrant screw pine.

திரணசோனிதம் *tiraṇa-sōṇitam*, பெ. (n.) புல் அரத்தம்; grass blood

திரணசோத்தமம் *tiraṇa-sōttamam*, பெ. (n.) பெரிய சாமை; large shaumay panicum freementaceum.

திரணசென்னடிகம் *tiraṇa-sowṇḍigam*, பெ. (n.) ஒரு நாயுருவி; a kind of achyranthus.

திரணத்தாண்டம் *tiraṇa-t-tāṇḍam*, பெ. (n.) காட்டரிசி; wild rice, paddy

திரணத்துவம் *tiraṇa-t-tuvam*, பெ. (n.) மூங்கிற்குருத்து; bamboo shoot.

திரணதுமாக்கினி *tiraṇa-tūmākkini*, பெ. (n.) தொல்காப்பியரது இயற்பெயர் (தொல். பாயி நக். உரை); the proper name of tol-kāppiyar.

திரணி *tiraṇi*, பெ. (n.) 1. புளியங்கொடி; climbing brachypterum. 2. கொடிப் பூண்டு; long creeper.

திரணை *tiraṇai*, பெ. (n.) 1. உருண்டை; ball, anything globular. 2. மாலைவகை; a kind of garland. "இரட்டிய திரணையோடு" (சிலப். 22, 43). 3. கட்டட எழுதக வேலை (விள்.); chaplet, cornice, coping. 4. வைக்கோற் புரிக்கற்றை (விள்.); load on a bullock's back. 5. திண்ணை (நெல்லை); pial. 6. கம்பி; wire, rod. 7. தக்காளி; tomato

[திரணை → திரணை]

திரணை² *tiraṇai*, பெ. (n.) எழுதக வேலைக் குதவுங் கொத்துக் கரண்டி (இவ.); mason's trowel for cornice work.

[திரணை → திரணை (வே.சொல்.க. பக். 262).]

திரணைக்கம்பி *tiraṇai-k-kambi*, பெ. (n.) இரும்புக்கம்பி (C.E.M.); cylindrical metal rod
[திரணை + கம்பி]

திரணைச்செடி *tiraṇai-c-cedi*, பெ. (n.) பாவட்டை; Indian pavetta.

[திரணை + செடி]

திரணைத்தாழ்ப்பான் *tiraṇai-t-tāṇṇāi*, பெ. (n.) தாழ்ப்பான் வகை (C.E.M.); round bold

[திரணை + தாழ்ப்பான்]

திரணைமேடு *tiraṇai-mēḍu*, பெ. (n.) கவரின் மேலிடம் (C.E.M.); coping

[திரணை + மேடு]

திரணையரம் *tiraṇai-y-aram*, பெ. (n.) உருண்டையான அரவகை; round file.

[திரணை + அரம்]

திரணையிழைப்புளி *tiraṇai-y-iḷai-p-puḷi*, பெ. (n.) இழைப்புளிக் கருவி வகை (C.E.M.); moulding plane.

[திரணை + இழைப்புளி]

திரணைவேலை *tiraṇai-vēlai*, பெ. (n.) கட்டட எழுதகவேலை (C.G.); cordon work, cornice-work.

[திரணை + வேலை]

திரந்தி *tiraṇṭi*, பெ. (n.) வால் திருக்கை; a sea shark fish which has a black tail.

திரந்திகம் *tiraṇṭigam*, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை); long pepper.

திரபருட்சி *tira-paruḍci*, பெ. (n.) சிற்றீஞ்சு; small date tree.

திரபுட்பம் *tira-puḍpam*, பெ. (n.) துத்தநாகம்; zinc.

திரம் *tiram*, பெ. (n.) 1. தகரைச் செடி; ringworm plant. 2. உறுதி; firmness. 3. வலி; strength. 4. உரம்; hardness. 5. மலை; mountain. 6. நிலைவரம்; everlasting state. 7. நிலம் (பூமி); earth.

[தில் → திர் → திரம் (வ.மொ.வ.)]

திரமம் *tiramam*, பெ. (n.) 1. பழைய கிரேக்க நாணய வகை (T.A.S. iv. 30); an ancient greek coin, used in India. 2. சாதிவிங்கம்; cinnabar

திரல் *tirāl*, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மலை); physic nut

திரலடி *tiraladi*, பெ. (n.) ஏலம் (மலை); cardomam plant

திரவியம் *tiraviyam*, பெ. (n.) செல்வம்; wealth. 'என் திரவியமே கண்ணாறங்கு' (உ.வ.)

திரவாதி *tiravādi*, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (விண்); physic nut

திரள் (ளு)-தல் *tiraḷ-*, செ. கு. வி. (v.i.)

1. உருண்டையாதல்; to become round, globular.

"நிங்குரும் பின்ற திரள்கா லுளையவரி" (நாவுடி. 199). 2. மிகக்கூடுதல்; to assemble, congregate, to collect in large numbers. "சனம் திரளுகிறது"

3. மிகுதல்; to accumulate, to abound "அவலு மிசையு நீர்த்திரள் பிண்டி" (மதுரை. 240).

4. இறுகுதல்; to become dense; to grow thick.

'பால் திரண்டு விட்டது'. 5. வீங்குதல்; to form, as a tumour, a pustule; to swell up, bulge out.

'புண்கட்டி திரண்டிருக்கிறது' (விண்). 6. பருத்தல் (விண்); to mature, as fruits; to grow to full size, as beasts, tubers.

ம. திரளுக

[துல் → தில் → திர் → திரள்(ளு)-
(வே.சொல்.க. பக். 262).]

திரள் *tiraḷ*, பெ. (n.) 1. உருண்டை; ball, round mass, globe. "தேசப்பளிக்கின்றிரளே" (திருவாசக 4, 103). ம. திரள. 2. கூட்டம்; crowd, assembly, multitude, flock, herd, shoal, aggregation. "ஏனத்திரள் வந்தியியுஞ் சாரல்" (தேவா. 353, 1). 3. குலை (விண்); cluster, clump, tuft. 4. படை (யாழ்.அ.க.); army. 5. மிகுதி; abundance. 6. இயக்கம் நான்கணுள் விரைந்த செலவினையுடைய பாடல் (சிலப். 3, 6, உரை); song with quick movement, one of four iyakkam.

[துல் → தில் → திர் → திரள்]

திரள்(ளு)-தல் *tiraḷ-*, செ. கு. வி. (v.i.) பெண் பருவமெய்தல்; to arrive at puberty.

ம. திரளுக

[திரள் → திரள்(ளு)-தல்]

திரள்கோரை *tiraḷ-kōrai*, பெ. (n.) கஞ்சாங் கோரை வகை (மலை); white basil.

[திரள் + கோரை]

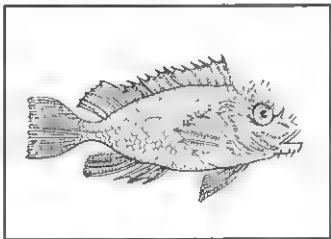
திரள்மணிவடம் *tiraḷ-maṇi-vaḍam*, பெ. (n.) கழுத்தணிவகை; a kind of necklace. "திரள் மணிவடம் ஒன்று" (S.I.I. ii, 143).

[திரள் + மணிவடம்]

திரள *tiraḷ*, கு. வி. (adv.) முழுதும்; entirely. "திரள ஒப்பில்லையாகில் ஒருவகை யாலேதான் ஒப்புண்டோ" (சுடு. 1, 1, 2).

திரளாரம் *tiraḷāram*, பெ. (n.) நிலப்பனை (மலை); ground palm.

திரளி *tiraḷi*, பெ. (n.) 1. மீன்வகை (யாழ்ப்ப.); perch, marine, gerres (செ.அ.க.) 2. தேளி மீன்; scorpion fish. 3. கரம்பூ; cloves.

திரளுதல் *tiraḷutaḷ*, பெ. (n.) 1. உருட்சியாதல்; 2. பூப்பெய்தல்; attaining puberty

[திரள் → திரளுதல்]

திரளை *tiraḷai*, பெ. (n.) 1. சோற்றுக்கட்டி; a solid round object, as a ball of rice. "சோறுதண் டமிரி னாற்றிரளை மிடற்றிடை நெருக்குவார்" (திவ். பெரியதி. 2, 1, 7). 2. நூலின் உருண்டை (விண்); skein of thread. 3. கூட்டம் (இ.வ.); assemblage.

[திரள் + திரளை]

திரா *tirā*, பெ. (n.) 1. பவன மல்லிகை (மலை); night jasmine. 2. மெழுகு கட்டி வாரக்கும் ஒரு வகைக் கலப்பு மாழை; an alloy cast or moulds perhaps pinch beck. 3. பவன மல்லிகை மரம்;

coral jasmine tree. 4. கன்பூ; cataract of the eye.

திராக்கவுப்பு *tirākka-v-uppu*, பெ. (n.) ஒரு வகை உப்பு; cream of tartar

திராகம் *tirāgam*, பெ. (n.) உயர எறிந்து பிடிக்கை (யாழ்-அக); throwing up and catching.

திராங்கு *tirāngu*, பெ. (n.) தாழ்ப்பாளன் (W); latch.

திராசம் *tirāsam*, பெ. (n.) மாணிக்கக் குற்றங்களுள் ஒன்று (S.I.I.i, 78); a flaw in rubics.

திராசனம் *tirāsanam*, பெ. (n.) அசையா விருக்கை (சி.சி. 10, 5, சிவாக்); study, firmsitting posture.

திராசனிமுத்திரை *tirāsani-mutturai*, பெ. (n.) கை முத்திரை வகை (செந்.10, 425); a hand pose.

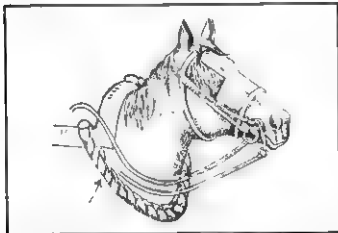
திராசிரவம் *tirā-ciravam*, பெ. (n.) பேராமல்லி; onge tubed arabia jasmine.

திராக¹ *tirāsu*, பெ. (n.) துலாக்கோல்; balance

திராக² *tirāsu*, பெ. (n.) திராசுக்கயிறு பார்க்க; see *tirāsu-k-kayiru*.

திராசுக்கயிறு *tirāsu-k-kayiru*, பெ. (n.) குதிரை வண்டியைப் பூட்டுங் கயிறு; each of the two side straps or chains by which horse draws vehicle.

[திராக + கயிறு]

திராட்டிலேவிடு-தல் *tirāṭṭilē-vidu*-செகுன்றாவி (v.l.) திண்டாடவிடுதல்; to leave in the lurch.

அவன் கடன் தருவான் என்று காரியத்தில் இறங்கினேன், இப்படித் திராட்டிலேவிட்டு விட்டானே (உ.வ.)

திராடம் *tirāṭam*, பெ. (n.) பாலை யாழ்த்திறத்து ஒன்று (பிங்); a secondary melody type of the pālai class.

திராணி *tirāṇi*, பெ. (n.) வலிமை; strength. உழைக்கத் திராணி வேண்டும் (உ.வ.)

திராமரம் *tirā-maram*, பெ. (n.) பவள மல்லிகை மரம் (விண்); coral jasmine tree.

திராய் *tirāy*, பெ. (n.) கிரை வகை; a profusely branching prostrate herbs.

திராய்க்கம்பம் *tirāi-k-kambam*, பெ. (n.) விட்டம் (உத்தரம்); beam, long squared piece of wood.

[திராய் + கம்பம்]

திரி-தல் *tiri*-, செகுவி. (v.i.) 1. அலைதல்; to walk about, wander. "வண்டாய்த் திரிதருங் காலத்து" (நாலடி, 284). 2. சுழலுதல்; to turn, whirl. "வலந்திரியாப் பொய்ஸ்" (பு.வெ. 9: 12). 3. திருகுதல்; to be twisted, convolved. "திரிந்து மறிந்துவிழ் தாடி" (கலித். 151. 4. சலித்தல்; to move. "நாராசத் திரிவிற் கொள்ளத்தருவது காந்தம்" (மணிமே. 27, 55: 6). 5. போதல்; to proceed (பிங்). 7. வேறுபடுதல்; to change, vary. "நாஅல் வேத நெறிதிரியினும்" (புறநா. 2). 8. எழுத்து மாறுதல்; to be substituted, as a letter by another. "தோன்ற நிரிதல் செகுதல்" (நன். 154). 9. கெடுதல் (திரா); to perish. 10. பால் தன்மை கெடுதல்; to change in quality, to become sour. 11. மயங்குதல்; to be confused. "திரிந்தயாந்தகன் றோடி" (பரிபா. 3: 54).

திரி-தல் *tiri*-, செகுன்றாவி. (v.l.) கைவிடுதல்; to leave, to abandon. "இளந்திரி யேறுபோல" (சிவக. 2720).

திரி-த்தல் *tiri*-, செகுன்றாவி. (v.l.) 1. அலையச் செய்தல்; to cause to wander. "கொடிப்புள் திரித்தால்" (திவ். பெரியதி. 1, 10: 2). 2. சுழற்றுதல், to turn, whirl. "எஃகு வலந்திரிப்ப" (திருமுரு. III. 3. முறுக்குதல்; twist. 4. திரும்பச் செய்தல்; to

cause to return. "சென்று சென்றழியுமாவிரி திரிக்குமால்" (சம்பரா. மாயாசலக. 23). 5. வேறுபடுத்துதல்; to change, alter, vary. 'அறிவு திரித்து' (மணிமே. 23; 39). 6. மாவரைத்தல்; to grind as flour. 7. பலதிறப்படுத்துதல்; to diversify. 8. மொழிபெயர்த்தல்; to translate. 9. சேதித்தல்; to break, cut, smash. "அவனுருவு திரித்திடடோள்" (பரிபா. 5; 35). 10. எழுத்துகளை ஒற்றுமைப்பட அமைத்தல்; to repeat words and syllables in different meaning.

திரி¹ *tiri*, பெ. (n.) 1. முறுக்குகை; twisting. "திரிபுர நாமப்பின்" (பட்டினம். 254). 2. விளக்குத்திரி; roll or twist of cloth or thread for a wick. "நெய்யுமிழ் சுரையர் நெடுந்திரி கொளினி" (முல்லை 48). 3. தீப்பந்தம்; torch of twisted cloth. "திரியெடுத்தாடுகிறான்" (உ.வ.). 4. வெடிக் குழாயின் திரி; candle. 5. மெழுகுத்திரி; candle. 6. புண்ணுக்கிடும் திரி, lint. 7. வெள்ளைப்பூடு; Garlic (தைவ. தைவ. 91). 8. காதுக்கிடும் திரி, small roll of cloth put into the pierce bore of child, widening the aperture.

திரிக் குழாய் *tiri-k-kulay*, பெ. (n.) தீப்பந்தத்திற்கு எண்ணெய் வாரக்குங் கருவி; oil can with a long nallow spout for feeding a torch (பதிற்றுப் 47, உரை)

[திரி + குழாய்]

திரிகடுகம் *tiri-kaḍukam*, பெ. (n.) 1. சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூவகை மருந்துச் சர்க்குகள் (திவா.); medicinal stuffs, numbering three, viz. cukku, milaku, tippili. 2. பதினெண்ணிழக்க கணக்கினுள் ஒன்றும் நல்லாதனாரால் 100 செய்யுட்களில் இயற்றப்பெற்றதும் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் மூன்று செய்திகளை உணர்த்துவதுமான ஓர் அறநூல்; an ancient didactic work by Nallātāṇār, mentioning three points in each of the 100 stanzas, one of paṇḍi-ṇṇi-ki-kaṇakku, q.v.

திரிகடுகு *tiri-kaḍuku*, பெ. (n.) திரிகடுகம் பார்க்க (பதார்த்த. 959); see *tiri-kaḍugam*.

[திரி + கடுகு]

திரிகண் *tiri-kaṇ*, பெ. (n.) மூங்கில் (பிங்); bamboo.

[திரி + கண்]

திரிகல் *tirikal*, பெ. (n.) எந்திரம்; handmill "திரிகலொப்புடைத்தாயட தொண்டகம்" (செவ்வா 24.13)

[திரி + கல்]

திரிகூடராசப்பகவிராயர் *tirikūḍa-rāsappa-kavirāyār*, பெ. (n.) 18ஆம் நூற்றாண்டில் குற்றாலத் தலபுராணம், குற்றாலக் குறவஞ்சி முதலிய நூல்கள் இயற்றிய புலவர்; the author of Kurrāla-t-tala-purāṇam, kurrāla-k-kuṇavaṅṅi and other poems, 18th C.

[திரிகூடம் + இராசப்பகவிராயர்]

திரிகை¹ *tirkai*, பெ. (n.) 1. அலைகை; roaming. 2. இயந்திரம்; handmill. 3. குயவன்சக்கரம்; potter's wheel. "குயவர் திரிகையென" (சம்பரா. மூலபல. 165). 4. இடக்கை மேளம்; musical instrument. 5. நாட்டிய கூத்துவகை (சிலப். பக். 81); a particular gesture in dance.

[திரி + கை]

திரிகை² *tirkai*, பெ. (n.) முந்திரிக்கொட்டை; cashew nut.

திரிகைக்கல் *tirikai-k-kal*, பெ. (n.) திரிகல் பார்க்க; see *tirikal*.

[திரிகை + கல்]

திரிகைக்கோல் *tirkai-k-kōl*, பெ. (n.) குயவன் சக்கரம் சுழற்ற பயன்படுத்தும் கோல்; the stick used in turning the potter's wheel.

[திரிகை + கோல்]

திரிகோணப்பாலை *tiri-kōṇa-p-pālai*, பெ. (n.) பாலைப்பண் வகை (சிலப். 17; 18, பக். 453); one of the four modes of the ancient Tamil music.

[திரிகோணம் + பாலை]

திரிசங்கு *tiri-caṅku*, பெ. (n.) கதிரவக் குலத்துத் தோன்றிய அயோத்தி வேந்தனும் மாந்த உடலுடன் விசுவாமித்திர முனிவரால் துறக்கத்திற்கு (கவர்க்கம்) விடுக்கப் பெற்றவனுமான அரசன்; a prince of outh of the solar line, who was bodily elevated to a new

heaven by the sage Visvāmitra. "மீதுபோந்த் திரிசங்கை" (கந்தபு. ஆழ்நறுப். 22).

திரிசங்குநிலை *tiri-caṅku-nilai*, பெ. (n.) இருபக்க வாய்ப்பையும் இழந்து இடையில் மாட்டிக்கொண்ட நிலை; இரண்டுக்கெட்டான் நிலை; the state of being left in the middle having lost both options, the situation of falling between two stools.

திரிசடை *tiri-caṭṭai*, பெ. (n.) இலங்கையில் சிதைக்குத் துணையாயிருந்து உதவியவள் (கம்பரா. காட்சி. 31); the daughter of vibhīsanā and companion of sīta during her captivity in Lanka.

திரிசொல் *tirisōl*, பெ. (n.) செய்யுளில் மட்டும் வழங்குதற்குரிய தமிழ்ச் சொல் (தொல். சொல். 399); Indigenous Tamil word used only in literary works.

[திரி + சொல்]

திரிஞ்சான் *tirañcān*, பெ. (n.) கறையான் (இல); termites.

திரிஞ்சிம் *tirañci*, பெ. (n.) வெணவால்; bat.

[திரிஞ்சிம் → திரிஞ்சிம்]

திரிடி *tiriḍi*, பெ. (n.) 1. கரும்புக்கன்று; the juice of sugarcane. 2. கள்ளி; spurge in general Euphorbic genus.

திரிதடம் *tiritaḍam*, பெ. (n.) உட்காதிவிருக்கும் வளைவுள்ள மூன்று குழல்கள்; the three semicircular canals or ear vessels, the three long canals of the labyrinth

திரிதரவில்லாவிருக்கை *tiridaravillā-virukkai*, பெ. (n.) தாமரைமுகம் போன்ற ஒன்பது வகைப் பிறிவுடைய சவியாத் தன்மையுள்ள இருக்கை வகை (சிவப். 8, 25, உரை); posture of the motionless kind, of which nine are mentioned in the science of painting viz., padumugam etc.

[திரிதரவு + இவ்வா + இருக்கை]

திரிதரவுள்ளவிருக்கை *tiridaravulla-virukkai*, பெ. (n.) சலிக்கும் தன்மையுள்ள இருக்கை வகை (சிவப். 8, 25, உரை); posture of the moving

kind, mentioned in the science of painting, one of two irukkai

[திரிதரவு + உள்ள + இருக்கை]

திரித்தல் *tirittal*, செ.குன்றாவி. (V.L.) துணியைக் கயிறுபோல் உருட்டல்; rolling up a piece of cloth - linen in the shape of a wick

திரித்தல் *tiritai*, பெ. (n.) 1. மூலகை மாற்றங்களுள் (விசாரங்களுள்) ஒரெழுத்து மற்றொன்றாக மாறுவது (நன். 154); change of one letter into another, one of three vikāram. 2. ஒன்றை மற்றொன்றாகக் கருதுகை; mistaking one object for another. "சுட்டல் திரித்தல் கவர்சோடல்" (மணி. 27, 22); 3. சுழலல்; whirling. 4. உலாவல்; troling about.

[திரி → திரித்தல்]

திரிதலை *tiritalai*, பெ. (n.) பூடுவகை (யாழ்.அக.); a kind of shrub (செ.அக.).

திரிதி *tiriti*, பெ. (n.) பெண்காமக்களை; the ovarian secretion of woman.

[திரி → திரிதி]

திரிதிரிப்பொம்மை *tiritiri-p-pomma*, பெ. (n.) மனற்குவியலில் திரிபோன்ற பொருளை மறைத்தும் எடுத்தும் விளையாடும் குழந்தை விளையாட்டு வகை (விள்.); a children's game in which an object such as a wick is hidden in sand and is required to be found out

[திரி + திரி + பொம்மை]

திரிதிவேர் *tiriti-vēr*, பெ. (n.) ஏலம்; cardamom.

திரிதரளி *tiritaraḷi*, பெ. (n.) சின்னாபின்னம் (யாழ்ப்.); pell mell; medley

[திரி + தரளி]

திரிப்பு¹ *tirippu*, பெ. (n.) 1. மதகரிவேம்பு பாரக்க; see madakari-venbu; red cedar of the nulgiri planters. 2. முறுக்கு; twist.

[திரி → திரிப்பு]

திரிப்பு² *tirippu*, பெ. (n.) கோயில் முதலிய அறநிலையங்களுக்கு நிலவரியினின்று கொடுக்கப்படும் பகுதி (நாட்க.); portion of land revenue assigned to a temple or a charitable institution.

[திரி → திரிப்பு]

திரிப்பழம் *tiri-p-pāḷam*, பெ. (n.) நன்றாக எரியும் திரி (இவ.); burning wick.

[திரி + பழம்]

திரிபடைந்தபால் *tiripaḍainta-pāi*, பெ. (n.) புளிப்படைந்த பால்; a milk naturally clotted in souring.

[திரிபு + அடைந்த + பால்]

திரிபதை *tiripatai*, பெ. (n.) இசைப்பா வகை (சிலப் 6, 35, உரை); a kind of song (செ.அக.).

திரிபந்தாதி *tiripandādi*, பெ. (n.) முதலெழுத்து மட்டுந்திரிய இரண்டு முதலிய பல வெழுத்துகள் ஒன்றிப் பொருள்வேறு படவரும் செய்யுளா லாகிய ஈறு தொடங்கி (அந்தாதி) இலக்கியம்; an anādi poem of tiripu stanzas.

[திரிபு + அந்தாதி]

திரிபலம் *tiripalam*, பெ. (n.) திரிபலை (தைவல. தைவ. 43) பார்க்க; see *tiripalai*.

திரிபலை *tiripalai*, பெ. (n.) கடு, தான்றி, நெல்லியாகிய முக்காய்களின் கூட்டம் (திவா); fruits of the three myrobalams, viz., kaḍu, māṅgi, nelli.

திரிபலையேனாதி *tiripalai-y-eṇādi*, பெ. (n.) திரிபலை முதலியவற்றைச் செய்த ஒருவகை இளகியம் (இலேகியம்) (விள்.); an electuary compounded of tiri-palai and other ingredients.

[திரிபலை + ஏனாதி]

திரிபமூகம் *tiripamūgam*, பெ. (n.) பால், நெய், தேன்களால் ஆகிய கூட்டுப் பண்டம் (விள்.); a preparation made of milk, ghee and honey.

திரிபன்றி *tiripanni*, பெ. (n.) திறமையைச் ஆய்வு செய்வதற்குப் பன்றி வடிவாய் அமைக்கப் பட்ட சுழலும் இலக்கு வகை; whirling target in the shape of a boar, used to test the skill of an archer. "திருமக எலட்டுப் பாலா னருத்திரி பன்றி யெய்தி வருமக னாரும்" (சீவக. 277).

[திரி + பன்றி]

திரிபாதி *tiripādi*, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி (மலை) பார்க்க; see *sirupūḷḷaḍi*; scabrous ovate unifoliate tick-trefoil.

திரிபாலைத்திறம் *tiripālai-t-tirram*, பெ. (n.) பாலைப்பண் வகை (பு.வெ.ஒழிவு. 15, உரை); melodies of the pālai class.

திரிபு *tiripu*, பெ. (n.) 1. வேறுபாடு; change, alteration. "குறிதிரி பறியா வறிவனை" (களித் 39, 46). 2. தோன்றல், திரிதல், செடுதல் என்ற புணர்ச்சி வேறுபாடு (தொல். எழுத். 109, உரை); change in sandhi, as tōṅral, tiridal, keḍutal. 3. முதலெழுத்தொழிய இரண்டு முதலான எழுத்துகள் அடிதோறும் ஒத்திருக்கையிற் பொருள் வேறுபட்பாடும் செய்யுள்; stanza whose initial letters excepting the first are identical in each line, opp. to yamagam. 4. தகரம்; tin.

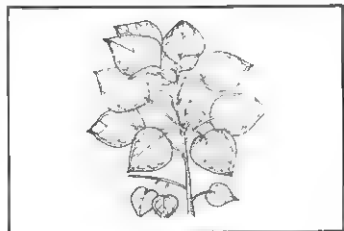
[திரி → திரிபு]

திரிபுக்காட்சி *tiripu-k-kāci*, பெ. (n.) 1. ஒன்றனை மற்றொன்றாக மாறியுணர்வை; optical illusion, erroneous apprehension of objects of sense, as mistaking a post for a thief (செ.அக.). 2. பொய்க்காட்சி; unreal vision presented to the bodily or mental eye (சா.அக.). 3. திரியக் காண்டல் அதாவது ஒன்றை வேறொன்றாக காணுதல்; logic.

[திரிபு + காட்சி]

திரிபுடை *tiripuḍai*, பெ. (n.) எழுவகைத் தாளத்துளொன்று (பரத. தாள. 22); a variety of time-measure, represented thus, one of catta-tājam.

திரிபுரத்தான் *tiripuraittān*, பெ. (n.) குப்பைமேனி பார்க்க; see *kuppai-mēṇi*, Indian acalypha.

திரிபுரத்தைத்தீயிட்டோள் *tiripurattai-tiyyittōṅ*, பெ. (n.) கரிசிலாங்கண்ணி; eucalypt plant

திரிபுரமல்லிகை *tiripuramalligai*, பெ. (n.) மல்லிகை வகை (யாழ்-அக.); arabian jasmine
[திரிபுரம் + மல்லிகை]

திரிபுவனத்திலகம் *tiripuvana-t-ilagam*, பெ. (n.) ஒரு பழைய கணித நூல் (கணக்கதி 5, உரை); an ancient mathematical treatise.

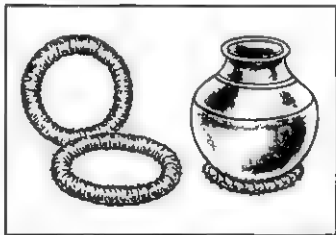
திரிபுவனம் *tiripuvanam*, பெ. (n.) நஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள சிவன் கோயில் கொண்ட ஒருர்; a siva shrine in Tanjore district. "சோமா திரிபுவனத் தோன்றலே" (சுயிற்றா. 47).

திரிமண்டலச்சிலந்தி *tirimaṇḍala-c-cilandī*, பெ. (n.) நஞ்சுடைய சிலந்தி வகை (சேவரட் 354); a kind of poisonous spider

[திரிமண்டலம் + சிலந்தி]

திரிமனை *tirimaṇai*, பெ. (n.) புரிமனை (யாழ்ப்ப.); plated ring of straw or fibre for setting a pot on

[திரி + மனை]

திரிமரம் *tirimaram*, பெ. (n.) தவசமரைக்குந்திரிகை; wooden mill for grinding grain. "கனிற்றுத் தான் புரையுந் திரிமரப் பந்தர்". (பெரும்பாண். 187).

[திரி + மரம்]

திரியங்கூடம் *tiriyāṅ-kūḍam*, பெ. (n.) ஓர் அஞ்சணம்; a kind of collyrium.

[திரியம் + கூடம்]

திரியன் *tiriyāṅ*, பெ. (n.) கடுக்காய்; gall nut

திரியாமை *tiriyāmai*, பெ. (n.) 1. இரவு; night. 2. நீலக்கல்; blue stone

திரியனுட்டல் *tiriyāṅṅūṭṭal*, பெ. (n.) திரியாகச் செய்த சீலையை மருத்தில் தோய்த்து எடுத்தல்; to smear or dip the gauze in medicine in order to apply it.

[திரியல் + ஊட்டல்]

திரியூசி *tiriyūsi*, பெ. (n.) அறுவை மருத்துவம் செய்யும்போது பயன்படுத்தும் ஊசி; needle used at the time of surgery

[திரி + ஊசி]

திரிய *tiriyā*, குவிஎ. (adv.) திரும்ப; again. "திரியப் பிரவியம் வர்" (சுரு. 8, 1, 51)

தெ. திரிதி, க. திருதி, ம. திரிய.

[திரி → திரிய]

திரியக்கதி *tiriyā-k-kadi*, பெ. (n.) விலங்குகதி பார்க்க; see *vilaṅgu-kadi*; the animal stage in transmigration.

[திரிய + கதி]

திரியக்காண்டல் *tiriyā-k-kāṅḍal*, பெ. (n.) ஐயக்காட்சி; Indistinct perception.

[திரிய + காண்டல்]

திரியக்கு¹ *tiriyakku*, பெ. (n.) 1. அகப்பை; laddle. 2. குறுக்ககப்பை; a kind of laddle. 3. விலங்கு; beast and birds (சினி. 2, 58, சிவாக்).

திரியக்கு² *tiriyakku*, பெ. (n.) 1. புணர்ச்சி வகை; posture of encounter. 2. ஒரு வகை முத்தமிடல்; a kind of kissing - bent kiss.

திரியங்குலி *tiriyāṅkuli*, பெ. (n.) வயற்பயறு; field gram.

திரியஞ்சணம் *tiriyāṅjaṅam*, பெ. (n.) ஓர் அஞ்சணம்; a kind of collyrium.

திரியட்டும் *tiriyāṅṅum*, குவிஎ. (adv.) திரிய பார்க்க; see *tiriyā*. "திரியட்டும் ஸம்ஸாரி களோடே இருக்கையன்றியே" (சுரு. 2, 3, 101)

திரியணுகம் *tiriyāṅugam*, பெ. (n.) நுண்மை; minute (திவ். பெரியதி. 1, 2, 3, வ்யா. பக். 65).

திரியம் *tiriyam*, பெ. (n.) செவ்வள்ளி (மலை) பார்க்க; purpleyam. 2. செவ்வள்ளி கொடி; red sweet potato creeper

திரியமுகம் *tiriyamugam*, பெ. (n.) அடிவானம் நோக்கிய பார்வை; a concentrated look of the horizon.

திரியவிடு-தல் *tirya-viḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) சொத்து முதலியவற்றைப் பிறர் பேரால் மாற்றுதல்; to transfer, as one's property. "உன் சேத்திரத்தையும் என் பேரிலே திரிய விட்டுவை என்னும்" (சடு. 4, 9, 6).

திரியவும் *tiriyavum*, கு.வி. (adv.) திரிய பார்க்க; see *tiriyā*. "ஐந்தலையொடு திரியவும் வந்து" (பாரத பதினேழாம் 226)

திரியன் *tiriyān*, பெ. (n.) கடுக்காய்; gall-nut.

திரியாபுரம் *tiriyā-puram*, பெ. (n.) குறும்பு (யாழ்-அக.); mischief

[திரியாவிரம் → திரியாபுரம்]

திரியாமை *tiriyāmai*, பெ. (n.) 1. இரவு; night. 2. எழுவை; The Jamuna. 3. நீலக்கல்; a kind of black stone.

[திரி → திரியாமை]

திரியிடு-தல் *tir-y-iḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) காது வளர்க்கத் துணித் திரி இட்டு வைத்தல்; to insert a roll of cloth in the perforation of the ear to enlarge it. "திரிபாட்டுச் சொல்லுகேன் மெய்யே" (திவ் பெரியாழ். 2, 3, 8)

[திரி + இடுதல்]

திரியினூட்டல் *tiriyi-ṅṅaḍḍal*, பெ. (n.) திரியாகச் செய்த சிலையை மருந்தில் தோய்த்து எடுத்தல்; to smear or dipute gauze in medicine in order to apply it.

திரியெடுத்தாடு-தல் *tiri-y-eḍuttāḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) திருவிழாக்காலங்களில் நேர்த்திக் கடன் பொருட்டுத் தீப்பந்தம் மிடித்தாடுதல்; to dance with a burning torch on festive occasion in fulfilment of a vow

[திரி + எடுத்தல் + ஆடுதல்]

திரியேற்று-தல் *tiri-yēṅṅu-*, செ.கு.வி. (v.i.)

1. புண் முதலியவற்றிற் காரச்சிலையிடுதல்; to introduce a set on into an issue or abscess.

2. திரியிடு பார்க்க; see *tiriyiḍu*

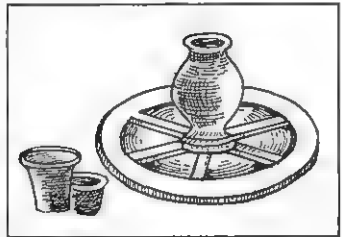
[திரி + ஏற்று]

திரியோடல் *tiri-y-ōḍal*, பெ. (n.) கொடி முறுக்கு விழுகை (விண்); forming of a kink or twist in a rope.

[திரி + ஓடல்]

திரில் *tiril*, பெ. (n.) குயவன் சக்கரம் (இவ்); potter's wheel

[திரி → திரில்]

திரிவசியம் *tirivacyyam*, பெ. (n.) 1. பெண் வசியம்; the fascinating drug or prepared medicine for enchanting women. 2. மூன்று வகை வசியங்கள்: ஆண் வசியம், பெண் வசியம், உலகவசியம்; three kind of Philite with which male, female and the public are attracted.

திரிவட்டம் *tirivaḍḍam*, பெ. (n.) திருகுவட்டம் (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *tirugu-vaḍḍam*.

[திரி + வட்டம்]

திரிவடம் *tirivaḍam*, பெ. (n.) திருகுவட்டம் (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *tirugu-vaḍḍam*.

[திரி + வடம்]

திரிவடைந்தபால் *tirivaḍainta-pāl*, பெ. (n.) திரிந்தபால் பார்க்க; see *tirinta-pāl* (சா-அக.).

திரிவாசம் *tirivāsam*, பெ. (n.) 1. ஒக்கரி (மலை) பார்க்க; see *okkari*, *kakri*-melon. 2. கக்கரக்காய்; cucumber.

திரிவாய் *tirivāy*, பெ. (n.) வெடிமுண்டில் திரிவைக்கும் இடம் (யாழ்அக), touch hole of a gun.

திரிவாலி *tirivāli*, பெ. (n.) 1. மூன்று மடிப்பு அல்லது வெடிப்பு; the three folds or incisions. 2. பெண்களின் கொப்பூழ் மேற்காணும் மூன்று மடிப்புகள்; the three folds over a woman's navel regarded as a beauty. 3. குதம்; the genus.

திரிவிக்கதா *tiriviccūtā*, பெ. (n.) மூக்கறட்டை; spreading hog weed.

திரிவிருத்தி *tirivirutti*, பெ. (n.) 1. கடுக்காய் வகை (பதார்த்த. 969); species of chebulic myrobalan. 2. மொந்தன் என்னும் ஒரு வகைக் கடுக்காய்; a variety of gall-nut.

திரிவிருதம் *tirivirutam*, பெ. (n.) சிவதை; turbit root.

திரிவு *tirivu*, பெ. (n.) 1. வேறுபாடு; change, alteration, variation. "திரி வின்றித் துஞ்சே மெனமொழிதி" (பு.வெ. 12, 15). 2. தவறுகை; failure. "திரிவின்றி விண்ணில் வலகம் விளக்கும் வளைவு" (பு. வெ. 8, 20). 3. கேடு; ruin. "மற்திரி வில்லா மன்பெருஞ் சூட்சி" (பு.வெ. 9, 33, சொனா). 4. திரிவுக்காட்சி பார்க்க; see *tirivu-k-kāṭci*. "ஐயமெதிரிவே யென்னு மவையற" (விநாயகபு. 2, 46). 5. அசைவு; motion. "நாராசத்திரிவிற் கொள்ளத்தருவது காந்தம்" (மணி. 27, 55). 6. சரியல்லாததால் திரும்பத்தரப்பட்டது (நாஞ்); that which is returned as bad, as a coin.

[திரி → திரிவு]

திரிவுக்காட்சி *tirivu-k-kāṭci*, பெ. (n.) திரிபுக் காட்சி பார்க்க; see *tirivu-k-kāṭci*.

[திரிவு + காட்சி]

திரு¹ *tiru*, பெ. (n.) 1. திருமகன்; lakṣmī, the Goddess of wealth and prosperity. "திருவுக்குத் திருவாகிய செல்வா" (திவ. பெரியதி. 7, 7, 1). 2. செல்வம்; wealth, riches, affluence. "சிறிற் சிறுகுத் திரு" (குறள். 569). 3. சிறப்பு (சூடா); distinction, eminence. 4. அழகு; beauty. 5. காந்தி; brilliance. "திரு என்று காந்தி" (சுரு. 3, 5, 10). 6. பொலிவு (திருக்கோ. 114); fertility.

7. பாக்கியம்; blessing, fortune. "நன்றிவாரிற் சுவா திருவுடையர்" (குறள். 1072). 8. தெய்வத் தன்மை; holiness, sacredness. "திருச்சிற்பம் பலம், திருவரங்கம்", 9. நல்வினை; good karma. "சோர்ந்தெழு நக்கைமாரே திருநூல்கைமார்கள்" (சீவக. 2552). 10. கணியங் கூறுவோன்; astrologer. "திரு ஒருவனுக்கும் சீழாள் இரண்டுக்கும்" (S.I.I.I.157). 11. மாங்கவியம்; wedding badge. 12. பழைய தலையணி வகை; an ancient head-ornament. "செந்திருவிற் செற்கத் திருவும் பிறையுயிட்டீ" (சுளபு. 140). 13. மகளிர் கொங்கைமேல் தோன்றும் வீற்றுத் தெய்வம்; a deity supposed to be seated on women's breasts.

[திர → திரு (வ.மொ.வ.)]

திரு² *tiru*, பெ. (n.) 1. திருநீறு; holy ashes. 2 திருகுதல்; turning as, trusted spurge. 3. ஒரு வகை உப்பு; a kind of prepared salt. 4. அழகு; beauty. 5. பூண்டின் முதற்பெயர்; plants first term to denote its sacredness as திருவாத்தி, திருத்தழாய். 6. அரசு; peepal tree.

[திர → திரு. திரு = செல்வம், பொலிவு, நற்பெறு (வ.மொ.வ.)]

திருக்கடம்மல்லை *tiru-k-kaṭṭam-mallai*, பெ. (n.) மாமல்லபுரம் (S.I.I., 68); Mamallapuram.

[திரு + கடல் + மல்லை]

திருக்கடைக்காப்பு *turu-k-kaṭai-k-kāppu*, பெ. (n.) தேவாரம் முதலியவற்றின் பதிகத்தில் பாடியோர் பெயரும் படிப்போர் பயணும் பயனுங் கூறும் இறுதிச் செய்யுள்; last benedictory stanza in a patigam of the sacred hymns containing the name of the author. "திருப்பதிகம் நிறைவித்துத் திருக்கடைக் காப்புச் சாத்தி" (பெரியடி. திருஞான. 80).

[திருக்கடை + காப்பு]

திருக்கடைக்காப்புச்சாத்து-தல் *tiru-k-kaṭai-k-kāppu-c-cāttu-*, செ. குவி. (v.i.) பதிகத்தினிறுதியில் திருக்கடைக் காப்புச் செய்யுள் கூறுதல் (பெரியடி. திருஞான. 80); to close a poem with *turu-k-kaṭai-k-kāppu*.

[திருக்கடைக்காப்பு + சாத்துதல்]

திருக்கண் *tiru-k-kaṇ*, பெ. (n.) 1. அருட் பார்வை; the divine eye. 2. திருவிழா புறப்பாட்டிற்கு இறைவன் எழுந்தருளும் மண்டகப் படி; halting place for the idol in a festive procession.

[திரு + கண்]

திருக்கண்சாத்து¹-தல் *tiru-k-kaṇ-śāttu-*, செ.கு.வி. (v.i.) இறைவன் தெருவுலாவில் தேங்காய் பழம் முதலியன படைத்தல் (நாடூ); to make offerings of coconut, plantain fruits, etc., when a temple deity is taken out in procession during a festival.

[திரு + கண் + சாத்து]

திருக்கண்சாத்து²-தல் *tiru-k-kaṇ-cāttu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அருணோக்கம் வைத்தல்; to bestow a look of grace, as a deity. 2. மண்டகப் படிக்கு எழுந்தருளப் பண்ணுதல்; to carry a deity to a halting place during procession. 3. பார்வையிடுதல்; to look into, inspect.

[திரு + கண் + சாத்துதல்]

திருக்கண்டவாளி *tiru-k-kaṇḍa-vāli*, பெ. (n.) கழுத்தணிகை (S.I.I.iii, 476); a kind of necklace.

[திரு + கண்டம் + வாளி]

திருக்கண்ணப்பதேவர்திருமறம் *tiru-k-kaṇṇappa-dēvar-tirumaram*, பெ. (n.) கண்ணப்ப நாயனார் மீது கல்லாடதேவ நாயனார் இயற்றிய நூல் (பதினொ); a poem kaṇṇappa-nāyanār by kallāḍa-dēva-nāyanār.

திருக்கண்ணமுதம் *tiru-k-kaṇṇamudam*, பெ. (n.) இனிப்பு நீர்ம் உணவு (பாயசம்) (இல); sweet milk pudding.

[திரு + கண்ணல் + அமுதம்]

திருக்கண்ணமுது *tiru-k-kaṇṇamudu*, பெ. (n.) இனிப்பு நீர்ம் உணவு (பாயசம்) (இல); sweet milk pudding.

[திரு + கண்ணல் + அமுது]

திருக்கண்ணாமடை *tiru-k-kaṇṇāmaḍai*, பெ. (n.) அரிசி சர்க்கரை வாழைப் பழங்களால் ஆக்கப்பட்ட ஒரு வகை இனிய உணவு; a sweet preparation with rice, ghee, sugar and

plantain fruit. "திருக்கண்ணாமடைக்கு அரிசி இரு நாழியும்" (S.I.I.iii, 188).

[திரு + கண்ணல் + ஆம் + மடை]

திருக்கண்ணோக்கு *tiru-k-kaṇṇōkku*, பெ. (n.) கடவுளை மண்டபப்படிக்கு எழுந்தருள் செய்கை (S.I.I.v, 109); taking a temple deity to a maṇḍapam.

[திரு + கண் + தொக்கு]

திருக்கண்மலர் *tiru-k-kaṇ-malar*, பெ. (n.) கடவுள் திருமேனியில் சூட்டும் மலர் போன்ற கண்ணூரு (S.I.I.ii, 340); metallic eyes for an idol. "திருக்கண் மலர் இரண்டு"

[திரு + கண் + மலர்]

திருக்கண்டவாளி *tiru-k-kaṇḍa-vāli*, பெ. (n.) கழுத்தணி வகை; a kind of necklace.

[திரு + கண்டம் + ஆணி]

திருக்கணாமரம் *tiru-k-kaṇāmaram*, பெ. (n.) திரிகோணமளையில் வளரும் மரம்; trincomala tree.

[திரு + கணா + மரம்]

திருக்கம் *tirukkam*, பெ. (n.) வஞ்சகம்; crookedness, dis-honesty. "சிந்தையற் திருக்க மின்மை" (கம்பரா. திருவடி. 76).

[திருகு → திருக்கம்]

திருக்கம்பி *tiru-k-kambi*, பெ. (n.) காதுக்கம்பி; a kind of ear-ring. "திருக்கம்பியொன்று பொன் முக்காலே மஞ்சாடியுங் குன்றி" (S.I.I.ii, 157).

[திரு + கம்பி]

திருக்கரணம் *tiru-k-karanam*, பெ. (n.) பாம்பு (யாழ்-அக); snake.

திருக்கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி *tirukkaruvai-p-padiṟu-p-pattandādi*, பெ. (n.) அதிவீரராம பாண்டியனால் கரிவலம்வந்த நல்லூர்ச் சிவபிரான்மேல் பாடப்பட்ட பதிற்றுப்பத்து ஈறு தொடங்கி நூல்; andādi poem in 100 stanzas in ten different metres, each ten being in one metre, on the śivan shrine in karivalam-vanda-nallūr by Adivira-rāma-pāṇḍiyan.

[திருக்கருவை + பதிற்றுப்பத்து + அந்தாதி]

திருக்கருவைக்கலித்துறையந்தாதி *tiru-k-karuvai-k-kalitturai-y-andādi*, பெ. (n.) அதிவீரராம பாண்டியனால் கரிவலம்வந்த நல்லூர்ச் சிவபிரான்மேல் நூறு கலித்துறையிற் பாடப்பட்ட ௯று தொடங்கி நூல்; andādi poem in 100 kalitturai stanzas on the śivan shrine in karivalam-vanda-nallūr by Adivīra-rāmapāṇḍiyan

[திருக்கருவை + கலித்துறை + அந்தாதி]

திருக்கருவைவெண்பாவந்தாதி *tiru-k-karuvai-venpā-v-andādi*, பெ. (n.) அதிவீரராம பாண்டியனால் கரிவலம்வந்த நல்லூர்ச் சிவபிரான்மேல் நூறு வெண்பாவிற் பாடப்பட்ட ௯று தொடங்கி நூல்; andādi poem in 100 stanzas in venpā metre on the śivan shrine in karivalam-vanda-nallūr by Adivīra-rāmapāṇḍiyan

[திருக்கருவை + வெண்பா + அந்தாதி]

திருக்கலசமுடி-த்தல் *tiru-k-kalasa-muḍi*, செஞ்நாவி. (v.l.) குடமுழுக்குச் செய்தல்; to consecrate a newly-built temple. "பணி செய்விக்க திருக்கலச முடிக்கருளிய" (T.A.S.I. 292)

[திரு + கலசம் + முடி]

திருக்கலியாணம் *tiru-k-kaliyāṇam*, பெ. (n.) கோயிற்றிருமண விழா; marriage festival of god and a goddess in a temple. மதுரை அங்கயற்கண்ணி திருக்கலியாணம்

[திரு + கலியாணம்]

திருக்கள்ளி *tiru-k-kalli*, பெ. (n.) திருகுகள்ளி பார்க்க; see *tiruguvai-kalli*

[திரு + கள்ளி]

திருக்களிற்றுப்படி *tiru-k-kalirrup-paḍi*, பெ. (n.) தில்லைக் கூத்தப்பெருமான் கோயிலின் யானை யுருவமைந்த படி; door-step with sculptured elephants at the Nataraja shrine of Chidambaram. "சென்று தாழ்த் தெழுந்தான் திருக்களிற்றுப்படி மருங்கு" (பெரியடி தடுத்தாட 105)

[திரு + களிற்று + படி]

திருக்களிற்றுப்படியார் *tiru-kalirrup-paḍiyār*, பெ. (n.) திருக்கடலூர் உய்ய வந்த தேவநாயனார் இயற்றியதும் திருக்களிற்றுப்படியில்

வைக்கப்பெற்று அக்களிற்றால் எடுத்துக் கொடுக்கப்பட்டதும் மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றுமாயிவ் விசமய நூல்; a siva siddhanta treatise by Tirukkaṭṭavur uyyavanta-teva-nayanar, traditionally believed to have been placed on the tiru-k-kalirrup-paḍi of Chidambaram shrine by the author and returned to him by the sculptured elephants, one of 14 mey-kaṭṭa-cāṭṭiram.

[திரு + களிற்று + படி + ஆர்]

திருக்கற்றளி *tiru-k-karṭṭali*, பெ. (n.) கருங்கல்லால் அமைக்கப்பட்ட கோயில்; stone temple. "திருக்கற்றளி தேவர்க்கு" (S.I.L.I., 113)

[திரு + கல் + தளி]

திருக்காட்சி *tiru-k-kāṭṭi*, பெ. (n.) இறைமைத் தன்மை; state of being divine.

[திரு + காட்சி]

திருக்காப்பிடு-தல் *tiru-k-kāppidu*, 18 செஞ்நாவி. (v.l.) கோயிற்கதவு மூடுதல்; to close the door of a temple.

[திருக்காப்பு + இடு-]

திருக்காப்பு *tiru-k-kāppu*, பெ. (n.) 1. தெய்வக் காவல்; divine protection. "உன் சேஷி செய்வித்திருக்காப்பு" (திவ்.பெரியாழ். திருப்பல்.). 2. கோயிற் கதவு; door of a temple. 3. திருமுறைகளைக் கயிற்றால் கட்டி வைக்கை காழிக் கல்வெட்டு. 4). 4. அந்திரட்சை; ceremonies performed in the evening for protecting a child from the evil eye. "திருக்காப்பு நானுண்டைக் காத்த" (திவ்.பெரியாழ். 2, 82)

[திரு + காப்பு]

திருக்காப்புச்சாத்து-தல் *tiru-k-kāppu-c-cāttu*, 5 செஞ்நாவி. (v.l.) திருக்காப்பிடு பார்க்க; see *tiru-k-kāppidu*.

திருக்காப்புச்சேத்து-தல் *tiru-k-kāppu-c-cēttu*, 5 செஞ்நாவி. (v.l.) திருக்காப்பிடு பார்க்க; see *tiru-k-kāppidu*.

திருக்காப்புநீக்கு-தல் *tiru-k-kāppu-nīkku*, 5 செஞ்நாவி. (v.l.) கோயிற் கதவைத் திறத்தல்

(திவ்.திருப்பா. 18, 172, அரும்); to open the door of a temple.

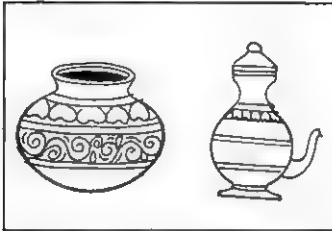
[திரு + காப்பு + நீக்கு-]

திருக்கார்த்திகை *tiru-k-kārttigai*, பெ. (n.) நளி (கார்த்திகை)த் திங்கள் ஆரவ் (கார்த்திகை) விளமீன் நாளில் விளக்கெற்றிக் கொண்டாடும் திருவிழா; a festival celebrated in the month of Kārttikai on the day when the moon is in conjunction with Pleiades.

[திரு + கார்த்திகை]

திருக்காவேரி *tiru-k-kāvēri*, பெ. (n.) இறைவழி பாட்டு நீர்ச்செம்பு (மாவியவ); a vessel used for keeping water for worship.

[திரு + காவேரி]

திருக்காளத்திப்புராணம் *tiru-k-kāḷatti-p-purāṇam*, பெ. (n.) திருக்காளத்தியின் சிறப்பு குறித்து 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆளந்தக் கத்தர் பாடிய தமிழ்த் தொன்மம்; a Purāna in Tamil on the Śivan shrine at Sri Kāḷahaṣṭy by Ānanda-k-kūttar, 16th century.

[திரு + காளத்தி + புராணம்]

திருக்காளப்பேர் *tiru-k-kāṇa-p-pēr*, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள காளையார் கோயில் என்ற சிவத்தலம்; Kāḷaiyār kōyil, as Śiva shrine in Ramnad district.

[திரு + காளப்பேர்]

திருக்கிடு-தல் *tiru-k-kiḍu*, 8 செ.குன்றாவி (v.L.) நீளமுறுக்கிடுதல்; to twist, as a long rope. "இருடிருக்கிட்டு" (சிவக. 16/1).

[திருகு + இடு-]

திருக்கு¹-தல் *tirukku*, 5 செ.குன்றாவி (v.L.) 1. முறுக்குதல்; to twist. 2. ஒருவனைத் தூண்டி விடுதல்; to set on, screw up.

திருக்கு² *tirukku*, பெ. (n.) இன்எல்; difficulty. "ஏத்திருக்கும் கெடுமென்பதை யெண்ணா" (சம்பரா. திருவவதாரம். 123).

திருக்கு³ *tirukku*, பெ. (n.) 1. முறுக்கு; twist. 2. மூடக்கம்; bend, curve. "மதிற்றிருக்கால் . . . திருமுடங்க லென்றார்" (திருவாலவா. 47/14). 3. அணித்திருகு; tiny screw in jewels. 4. ஒருவனைத் துவிச் (சிவப். 14: 108. உரை); a gambler. 5. மாறுபாடு; perverseness. "பெருந் திருக்குளத்துளாள்" (திருவாலவா. 16. 34). 6. வஞ்சனை; fraud, deceit.

[திருகு → திருக்கு]

திருக்குக்காட்டாளி *tirukku-k-kāṭṭāḷi*, பெ. (n.) வஞ்சகன்; cheat, deceiver.

[திருக்கு + காட்டாளி]

திருக்குகம் *tirukkugam*, பெ. (n.) 1. முற்றம்; courtyard. 2. புடைவை; saree.

திருக்குகை *tiru-k-kukai*, பெ. (n.) துறவிகள் வாழிடம் (I.M.P.Tj. 1083); monastery

[திரு + குகை]

திருக்குடந்தை *tiru-k-kuḍandaī*, பெ. (n.) கும்பகோணம்; Kumbakonam. "திருக்குடந்தை யேரார் கோலத் திகழக் கிடந்தால்" (திவ். திருவாய். 5: 8).

[திரு + குடந்தை]

திருக்குதம்பை *tiru-k-kutambsai*, பெ. (n.) காதணி வகை (S.I.I, 156); a kind of ear-rings.

[திரு + குதம்பை]

திருக்குருகை *tiru-k-kurukai*, பெ. (n.) சட கோபர் பிறந்த இடமான ஆழ்வார் திருநகரி; the birth place of saint śaḍakōpar, now called Āḷvār-tiru-nakari.

[திரு + குருகை]

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளை *tiru-k-kurukai-p-pirāṇ-piḷḷāṇ*, பெ. (n.) இராமானுசர் மாணவருள் ஒருவரும், திருவாய் மொழியின்

முதல் ஆறாயிரப்படியியற்றியவருமான ஆசிரியர்; a disciple of Ramanujacarya and the author of Āṅgīrappaḍi, the first commentary on tiruvāy-mōli.

[திருக்குருகை + பிரான்பிள்ளை]

திருக்குருகைப்பெருமாட்கவிராயர் *tiru-k-kurukai-p-perumāṭ-kavirāyar*, பெ. (n.) மாறனலங்காரம், மாறனைப்பொருள், திருக்குருகாமான்மியம் முதலிய நூல்கள் இயற்றிய வரும் 16ஆம் நூற்றாண்டினரும் ஆழ்வார் திருநகரியினருமாகிய ஆசிரியர்; a native of Alvar-tiru-nakari and the author of Maran-alankaran, maran-alapporul, tiru-k-kurukamamiyam and other works, 16th century

[திருக்குருகை + பெருமான் + கவிராயர்]

திருக்குவலிப்பன் *tirukku-valippaṅ*, பெ. (n.) மாட்டுநோய் வகை (மாட்டுவா. 147); a kind of cattle disease.

[திருகு + வலிப்பன்]

திருக்குளம் *tiru-k-kulam*, பெ. (n.) கோயிலைச் சார்ந்த தடாகம்; sacred tank of a temple.

[திரு + குளம்]

திருக்குற்றாலம் *tiru-k-kurālam*, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள சிவன் கோயில்; a Śivan shrine in the Tinnevely district

[திரு + குற்றாலம்]

திருக்குறணுண்பொருண்மலை *tiru-k-kuraṅṅu-poruṅ-mālai*, பெ. (n.) திருக்குறள் பரிமேலழகருரைக்கு ஆழ்வார் திருநகரித் திருமேனி. இரத்தின கவிராயர் எழுதிய குறிப்புரை; critical notes on Parimeḷ-ajagar's commentary on Tiru-k-kural by Tiru-mēṅi. Irattina-kavirāyar of Ālvār-tiru-nakan.

[திருக்குறள் + நுண்மை + பொருள் + மலை]

திருக்குறள் *tiru-k-kuraḷ*, பெ. (n.) பதினெண் பிழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றும், அதிகாரத்துக்குப் பத்துக் குறள் வெண்பா கொள்ள 133 அதிகாரங்களில் அறம், பொருள்,

இன்பங்களைப் பற்றிக் கூறுவதும் திருவள்ளுவர் இயற்றியதுமான நூல்; the sacred kural, a classic work treating of virtue, wealth and love in 133 chapters of ten distichs each, by tiru-valluvar, one of paṇṇṇ-kūḷ-k-kaṅakku.

[திரு + குறள்]

திருவள்ளுவர், வள்ளுவம், முப்பால், அறம், அறநூல், திருவள்ளுவப் பயன் என்பனவும், தமிழ் மறை, பொதுமறை என்பனவும் திருக்குறளின் சிறப்புப் பெயர்களாக வழங்கப்பெற்று வருகின்றன.

மொழி, இனம், சமயம், நாடு என்னும் எல்லைகளைக் கடந்து மக்கட்குமம் முழுவதும் கடைப்பிடிக்கத்தக்க உயரிய ஒருகலாறுகளை வகுத்துரைப்பதால் திருக்குறள் உவகப் பொதுமறையாகப் போற்றப்படுகிறது. சமயம், அரசியல் முதலான சார்புகள் ஏதுமின்றி உலகமொழிகளில் அதிக எண்ணிக்கையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கும் நூல் திருக்குறளேயாகும்.

திருக்குறிப்பு *tiru-k-kurippu*, பெ. (n.) திருவுள்ளக் கருத்து; will, as of God or great person. "திருக்குறிப் பவ்வையிற் செப்புலம்" (சீவக. 1853).

[திரு + குறிப்பு]

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார் *tiru-k-kurippu-t-ṭoṇḍa-nāyanaar*, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவர் (பெரியபு.); a canonized Saiva saint, one of 63

[திருக்குறிப்பு + தொண்டநாயனார்]

திருக்குறுங்கைநம்பிசம்பா *tiru-k-kuruṅgai-nambi-sambā*, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை; a kind of śampā paddy. "நென்னரங்கள் சம்பா திருக்குறுங்கை நம்பி சம்பா" (நெல்விடு. 183)

[திருக்குறுங்கை + நம்பி + சம்பா]

திருக்குறுந்தாண்டகம் *tiru-k-kuruṅṅaṅḍagam*, பெ. (n.) திருமங்கையாழ்வார் இயற்றியதும் நாலாயிரப்பனுவலில் அடங்கியதுமான பனுவல்; a poem in Nālayira-p-pirapantam by Tirumaṅgai-y-ālvār. 2. அறுசீர்த் தாண்டகங்களாகிய தேவாரப் பதின்க்கள்; Tevaram decads in tan-takam note of six cirs.

[திரு + குறு + தாண்டகம்]

திருக்கைமீன் வகைகள்

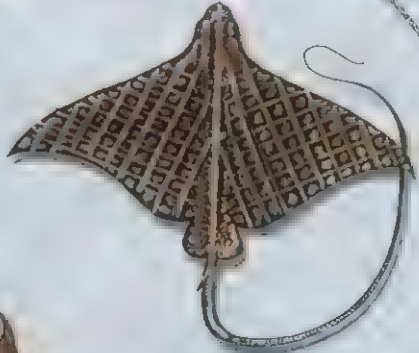
கருவால் திருக்கை

புள்ளித் திருக்கை

முள்ளத் திருக்கை

வரிநண்டுத் திருக்கை

கொட்டத் திருக்கை

குருவித் திருக்கை

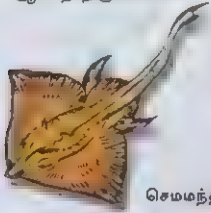
திருக்கைமீன் வகைகள்

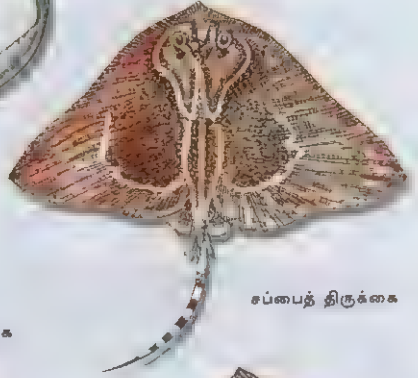
ஆடாத் திருக்கை

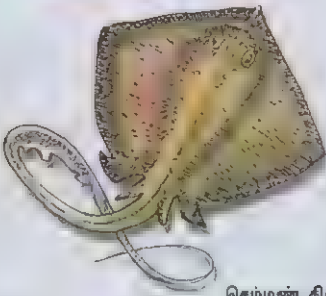
திமிங்கலத் திருக்கை

செமமந்திருக்கை

சப்பைத் திருக்கை

செம்மண் திருக்கை

சோனகத் திருக்கை

திருக்கூட்டம் *tiru-k-kūṭṭam*, பெ. (n.) அடியார் குழாம்; fraternity of devotees. "நாயன்மார் திருக்கூட்டம் பணிநிறைஞ்சும பெரும் பேறு" (காஞ்சிப்பு. கடவு. 16).

[திரு + கூட்டம்]

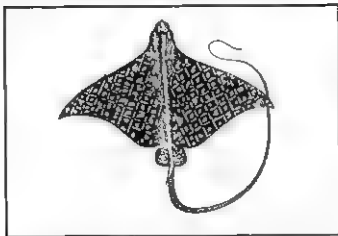
திருக்கூத்து *tiru-k-kūttu*, பெ. (n.) 1. சிவன் நடனம்; sacred dance of Śivaṅ. "திருக்கூத்தை மேவின இறைவனுக்கு" (பு.பெ. 9, 48, உரை). 2. இறைவன் திருவிளையாட்டு; divine sport.

[திரு + கூத்து]

திருக்கூவப்புராணம் *tiru-k-kūva-p-purāṇam*, பெ. (n.) சிவப்பிரகாச முனிவர் இயற்றியதும் திருக்கூவத்தலப் பெருமைக் கூறுவதுமான தொன்மம்; a purana on Tirukkuva.n by Śivappirakasa munivar.

[திரு + கூவம் + புராணம்]

திருக்கை¹ *tirukkaikāi*, பெ. (n.) 1. முட்கள் அடர்ந்து நீண்ட சுரிய வாலையுடையதும், தட்டையானதும் கறாமீன் இனத்தைச் சேர்ந்ததுமான கடல்மீன் வகை; sting ray fish. 2. செம்பழுப்பு நிறமும் 18 விரலும் (அங்குலம்) வளர்வதுமான மீன்; electrical ray, reddish brown, attaining 18in. in length, *Nareine timilei* (செ.அக.).

சாம்பசிவம் பிள்ளை அகரமுதலி கூறும் இந்தியாவில் காணப்படும் திருக்கை வகைகள்

1. சப்பைத் திருக்கை; banded teriky - *Myliobatis newhofli* alias *M. batoidci*.
2. இராசாத்திருக்கை; rajah teriky - *Raja fasciate*.
3. தப்புகூளி; small drum teriky - *Myliobatis pigios tomata*.
4. கூளித்திருக்கை; Eagle ray or whip ray - *Myliobatis aquila*.

5. கருவால்திருக்கை; black tail teriky *Aellobatis nar* alias *Ac. flagellum*.
6. முள்ளத்திருக்கை; sting ray - *Urogymmis asperimus* alias *Anacanthus asperimus*.
7. மட்டத்திருக்கை; flat teriky - *Rhinoptera adspersa*.
8. குருவித்திருக்கை; Sparrow headed teriky - *Rhinoptera batoidci*.
9. பெருந்திருக்கை; large teriky - *Pteroplatca microura*.
10. தப்பகுட்டத்திருக்கை; small labour teriky - *Dasiyatis microura*.
11. ஆடுவாலான் திருக்கை; shark teriky *Trygon sephen*.
12. கோணத்திருக்கை; tiger teriky - *Trygon Uarnak*.
13. சீமைத்திருக்கை; English ray *Pastnachus Uarnak*.
14. துருக்கத்திருக்கை; Mahomedan thorn back - *Trygon ellioti*.
15. ஆடாத்திருக்கை; mossy thorn back.
16. ஓட்டத்திருக்கை; lean ray.
17. கருத்திருக்கை; black ray.
18. கொட்டத்திருக்கை; strong toothed ray.
19. செந்திருக்கை; red thorn back.
20. பஞ்சாடித்திருக்கை; leaping teriky.
21. புள்ளித்திருக்கை; spotted teriky.
22. மணல்திருக்கை; sand ray.
23. கல்திருக்கை; stone backed ray.
24. செம்மந்திருக்கை
25. சோட்டுவாய்த்திருக்கை
26. மலைத்திருக்கை
27. அழுக்குத்திருக்கை
28. பாயும்சாலைத்திருக்கை
29. ஆட்டுவால் திருக்கை; sheep tailed ray.
30. வெள்ளை நண்டுத்திருக்கை
31. சீவாளித் திருக்கை
32. தில்லைத் திருக்கை
33. வரி நண்டுத் திருக்கை
34. பெய்க்கால் நண்டுத் திருக்கை
35. பால் திருக்கை; white ray.

திருக்கை அளவுமானி *tirukkai-y-aḷavumaṅṅi*, பெ. (n.) ஓர் வானூர்தித் திருக்கையின்

கோணம் எவ்வளவு என்று அளந்து கூறும் கருவி (அறிகளஞ்); yaw meter.

[திருக்கை + அளவுமானி]

திருக்கைக்காறை *tiru-k-kai-k-kārai*, பெ. (n.) இறைத் திருமேனிகளுக்குச் சூட்டும் கையணி வகை (S.I.I. ii. 144); a kind of armlet worn on idols

[திரு + கை + காறை]

திருக்கைக்கோட்டி *tiru-k-kai-k-kōṭṭi*, பெ. (n.) 1. திருமுறை பாடுதற்குரிய கோயில் மண்டபம் (I.M.P.T.J. 855); sacred hall in Temples where the sacred hymns are sung. 2. திருக்கைக் கோட்டியோதுவார் (சல்) பார்த்து; *tiru-k-kai-kōṭṭi-y-ōduvār*

[திருக்கை + கோட்டி]

திருக்கைக்கோட்டியோதுவார் *tirukkai-k-kōṭṭi-y-ōṭuvār*, பெ. (n.) கோயிலில் திருமுறைப் பாடல் பாடுவோர் (I.M.P.T.J. III3); reciters of the sacred hymns in temple.

[திருக்கை + கோட்டி + ஒதுவார்]

திருக்கைச்சிரா *tirukkai-c-cirā*, பெ. (n.) திருக்கை மீனின் செதில் (மீனவ); scale of the *tirukkai* fish which is used to prepare soup.

[திருக்கை + சிரா]

திருக்கைச்சிறப்பு *tiru-k-kai-c-cirappu*, பெ. (n.) ஏனாதிப் பட்டத்திற்கு அறிகுறியாய் அளிக்கும் விறற்செறி (மோதிரம்); signet-ring given as badge of the title *ēṇādi*.

[திருக்கை + சிறப்பு]

திருக்கைத்தலம் *tiru-k-kai-t-talam*, பெ. (n.) கைத்தலமூலம் கடவுள் திருமேனியை எழுந்தருளப் பண்ணுகை (இவ), the procession in which an idol is carried on hand.

[திருக்கை + தலம்]

கடவுட்டிருமேனியைக் கையில் கமந்து கொண்டு வீதியுலா செல்லுகை

திருக்கைத்தோல் *tirukkai-t-tōl*, பெ. (n.) மெருகிடுதற்குதவும் திருக்கை மீனின் தோல் (விள்); ray skin, used in polishing

[திருக்கை + தோல்]

திருக்கைத்திமிரம் *tirukkai-t-timiram*, பெ. (n.) பாய்மர வகையுள் ஒன்று (மீனவ); a kind of mast.

[திருக்கை + திமிரம்]

திருக்கைப்புலியன் *tirukkai-p-puliyar*, பெ. (n.) மீள்வகை; a kind of fish. "திருக்கைப் புலியன் திருக்கையாரல்" (புறாணை பந்தூ, 16).

[திருக்கை + புலியன்]

திருக்கையாரல் *tirukkai-y-āral*, பெ. (n.) மீள் வகை; a kind of fish. "திருக்கைப் புலியன் திருக்கையாரல்" (புறாணை பந்தூ, 16)

[திருக்கை + ஆரல்]

திருக்கைவலை *tirukkai-valai*, பெ. (n.) திருக்கை மீள் பிடிப்பதற்குரிய பருங்கண் வலை (நெல்லை மீனவ); net which has large hole to catch shark fish.

[திருக்கை + வலை]

திருக்கைவலைவள்ளம் *tirukkai-valai-vallam*, பெ. (n.) திருக்கை வலை வலைத்தற்கெனக் கடல்மேற்செலுத்துப்படும் மரக்கலம் (நெல்லை மீனவ); ship sailed in the sea to throw net for the shark.

[திருக்கை + வலை + வள்ளம்]

திருக்கைவழக்கம்¹ *tirukkai-vaḷakkam*, பெ. (n.) நெய்வத்திற்குப் படையல் செய்ததை வழங்குகை (சல்); distribution to worshippers of offerings in a temple on special occasions. 2. வேளாளத் தலைவர்களின் கொடையைச் சிறப்பித்துக் கூறும் ஒரு நூல்; a poem on the liberality of the *Veḷāla* chiefs

[திரு + கை + வழக்கம்]

திருக்கைவழக்கம்² *tirukkai-vaḷakkam*, பெ. (n.) நாள்தோறும் கோயிலில் நடக்கும் பூசைக்கு வழங்கும் நாட்படி (S.I.I.V. 504); fixed allowance for the daily routine services in a temple.

[திரு + கை + வழக்கம்]

திருக்கைவால் *tirukkai-vāl*, பெ. (n.) திருக்கை மீனின் வாலாகிய சாட்டை (விள்); a tail of ray-fish, used as whip.

[திருக்கை + வால்]

திருக்கைவெட்டியான் *tirukkai-veṭṭiyāṉ*, பெ. (n.) மீள்வகை; a kind of fish. "திருத்திருக்கை வெட்டியான்" (புறாணை. பள்ளு. 16).

[திருக்கை + வெட்டியான்]

திருக்கொசகம் *tiru-k-koṣagam*, பெ. (n.) அணிவகை (S.I.I.vi.14); an ornament.

திருக்கொட்டாரம் *tiru-k-koṭṭāram*, பெ. (n.) கோயிலில் பொருள்கள் வைக்கும் அறை (கோலிவரை. 62); store room; store-house in a temple.

[திரு + கொட்டாரம்]

திருக்கொடித்தட்டு *tiru-k-koḍi-taṭṭu*, பெ. (n.) கோயிற் கொடிபரம் (குருபரம் 283); flag-staff in a temple.

[திரு + கொடி + தட்டு]

திருக்கொடுக்கு *tiru-k-koḍukku*, பெ. (n.) அணிவகை (S.I.I.vi.14); an ornament

[திரு + கொடுக்கு]

திருக்கொள்கை *tiru-k-koḷgai*, பெ. (n.) அணிவகை (S.I.I.vi.14); an ornament

[திரு + கொள்கை]

திருக்கொற்றவாய்தல் *tiru-k-korra-vāy-dal*, பெ. (n.) ஆரண்மனை; palace. 'எப்பெர்ப்பட்ட திருக்கொற்றவாய்தலாற் போந்த குடிமை' (S.I.I.VII.40)

[திரு + கொற்றம் + வாய்தல்]

திருக்கோட்டியூர்நம்பி *tiru-k-koṭṭiyūr-nambi*, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருக்கோட்டியூரினும் இராமானுசரின் ஆசானுமான மாவிய ஆசான்; the guru of Rāmāṇyācārya, native of Tirukkoṭṭiyūr in Ramnad district (செ.அ.க.)

[திருக்கோட்டியூர் + நம்பி]

திருக்கோணமரம் *tiru-k-koṇa-maram*, பெ. (n.) மரவகை; Trincomali wood

திருக்கோணமலை *tiru-k-koṇa-malai*, பெ. (n.) திரிகோணமலை பார்க்க; see *trigōṇa-malai*

திருக்கோமண்டலம் *tiru-k-ko-maṇḍalam*, பெ. (n.) திருமுருகனத்தில் பெருமானுக்குத் திருமுடியில் சுற்ற வேண்டிய மலர்ச்சரம் (சம.சொ.அ.க.); garland.

[திரு + கோ + மண்டலம்]

திருக்கோலம் *tiru-k-kōlam*, பெ. (n.) 1. திருமேனிக்குச் செய்யும் ஒப்பணை; decoration of the idol. 2. நின்றதிருக்கோலம் கிடந்த திருக்கோலம் இருந்த திருக்கோலம் என மூவகையாகத் திருமால் திருவுருவ நிலை; posture of the idol, especially in Viṣṇu temples, of three varieties, viz., *ninra-tiru-k-kōlam*, *kiḍanda-tiru-k-kōlam*, *irunda-tiru-k-kōlam* (செ.அ.க.)

[திரு + கோலம்]

திருக்கோவை *tiru-k-kōvai*, பெ. (n.) இறைத் திருமேனியின் முன் வரிசையாக நின்று திருமறை, வழிபாட்டுச் செய்யுள் முதலியன பாடும் கூட்டம்; row of people chanting the sacred hymns in the presence of an idol. "திருக்கோவைக்குப் பின்னே கைகட்டிக் கொண்டு பின்னடி. ஸேவிக்கிறதும்" (கோயிலை. 88)

[திரு + கோவை]

திருக்கோவையார் *tiru-k-kōvaiyār*, பெ. (n.) திருச்சிற்றம்பலக்கோவை பார்க்க; see *tiru-ciṅṅambala-k-kōvai*

[திரு + கோவையார்]

திருகணி *tirukani*, பெ. (n.) 1. திருகாணி-2 பார்க்க; see *tirukāṇi*-2. 2. சுகின் சுழி; spiral formation of a conch.

க., ம. திருகணி

[திருகு + அணி]

திருகளை *tirukalai*, பெ. (n.) புரிமனை (யாழ்ப்ப.); plaited ring of straw or rattan for setting a pot on

[திரு + களை]

திருகம்¹ *tirugam*, பெ. (n.) சாதிக்காய்மரம் (மலை); true nutmeg.

திருகம்² *tirugam*, பெ. (n.) துளை (யாழ்ப்ப.); hole

[திருகு → திருகம்]

திருகரிவாளம்னை *tirukarivāḷ-maṇai*, பெ. (n.) திருகுமனை பார்க்க; see *tirugam-maṇai*.

[திருகு + அரிவாளம்னை]

திருகல் *tirugal*, பெ. (n.) 1. முறுக்கு; twist, as of a horn; contortion. 2. மாறுபடுகை; crooked

ncss. "திருகலையுடைய விறந்தச் செகத்துளோர்" (கம்பரா. திருவவ. 33: 3. திருகல்முறுகல் பார்க்க; see *tirugal-murugal*. 4 ஆணை மீறுகை (பிங்); infringement of a rule. 5. முறுகுகை (சிலப். 12: 1); severity. 6. மாணிக்கக் குற்றவகை (கல்வா 47; திருவாலவா. 25: 14); a flaw in ruby

[திருகு → திருகல்]

திருகல்முறுகல் *tirugal-murugal*, பெ. (n.)

1. கோணல்; crookedness, crumpled condition. 2. மனக்கோணல்; perverseness. 3. இடர்ப்பாடுள்ள சொற்றொடர்; involved construction of a sentence (செ.அக.).

[திருகல் + முறுகல்]

திருகலி *tirukali*, பெ. (n.) நுனிவளைந்த பனை முதலியன (யாழ்ப்ப.); palmyra or coconut tree crooked near the top.

[திருகல் → திருகலி]

திருகாணி *tirukāṇi*, பெ. (n.) 1. அணியின் திருகுமரை; screw in ornaments. "திருகாணிக்கு வலுவும் பழஞ்சாணிக்கு புழுவும் உண்டு" (பழப 2. பென்சன் காநிலும் மூக்கிலும் அணியும் ஓரணிவகை; small ornament like a tack, worn by girls and women in the upper helix of the ear or in the nostril. 3. பிளவுப்பட்டதைப் போன்ற தலைப்பகுதியையும் மரையோடு கூடிய கீழ்ப்பகுதியையும் கொண்டதும் திருகி உள்ளே செலுத்தக் கூடியதுமாகிய ஆணி; screw.

க. திருகாணி

[திருகு + ஆணி]

திருகாணிக்குழாய் *tirukāṇi-k-kulāy*, பெ. (n.) அணிகளின் கரை; exterior screw, in ornaments (செ.அக.).

[திருகாணி + குழாய்]

திருகாணியக்க *tirukāṇi-y-accu*, பெ. (n.) திருகாணி செய்யும் அச்ச (C.E.M.); screw die

[திருகாணி + அச்ச]

திருகு¹-தல் *tirugu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.)

1. முறுக்குதல், to twist, turn, wring. "யாக்கையைத் திசைமுக்கப் படைசென்று திருகு" (கம்பரா. பாசட. 58). 2. பின்னூதல்; to braid, as hair. "திருகுமுது லுமைநங்கை" (தேவா. 657, 33: 3. பறித்தல் (விங்); to pluck, snatch, wrest away.

தெ. திருகு: க. திருகு

[துவ் → திவ் → திர் → திரு → திருகு → திருகு-தல்]

திருகு²-தல் *tirugu-*, 5 செ.குவி. (v.i.) 1 முறுகுதல்; to be intense, severe. "பரிதி சிந்ததிருகிய கடுந்திறல்வேனில்" (பெரும்பாண். 31 2. மாறுபடுதல்; to be crooked. "திருகு சிந்தையைத் தீர்த்து" (தேவா. 338, 21.

திருகு³ *tirugu*, பெ. (n.) 1. முறுக்கு; twist, wrench.

"ஒரு திருகு திருகினான்". 2. கோணல்; bend, curve. 3. கரி; screw, swivel. 4. அணியின் திருகுமரை; thread of a screw. 5. மாறுபாடு; crookedness of mind. 6. ஏமாற்றுப்பேச்சு; prevarication. "திருகு சொன்னால்" (இராமதா. சிவ்கி. 16). 7. குற்றம் (விங்); fault. "சிந்தைத் திருகோட்டும்" (சிரி. பாடி. 1)

[துவ் → திவ் → திர் → திரு → திருகு].

திருகுஇடைத்தொலையளவு *tirugu-ḍai-t-tolai-y-ajavu*, பெ. (n.) ஒரு திருகின் இழையில் ஒரு புள்ளியிலிருந்து அடுத்த கற்றின் நேரினையான புள்ளி வரையிலான தொலைவின் அளவு, இதனைத் திருகின் ஒரு சுழற்சிக்கான மூன்னேற்ற அளவு என்றுக் கூறவாம் (அறி.களஞ்); pitch of a screw.

[திருகு + இடை + தொலை + அளவு]

திருககம்மல் *tirugu-kammal*, பெ. (n.)

மகளிரணியும் திருகோடு கூடிய காதணி

வகை; a kind of ear-ornament for women fastened with a screw (செஅக).

[திருகு + கம்மல்]

திருகுகள்ளி *tirugu-kajji*, பெ. (n.) 1. கொம்புக் கள்ளி (பதார்த்த 120); milk-hedge. 2. கள்ளி வகை; twisted square spurge.

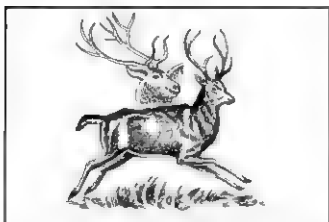
[திருகு + கள்ளி]

திருகுகொம்பன் *tirugu-kombam*, பெ. (n.) வளைந்த கொம்புடைய விலங்கு வகை; beast having twisted or crumpled horns (செஅக)

[திருகுகொம்பு → திருகுகொம்பன்]

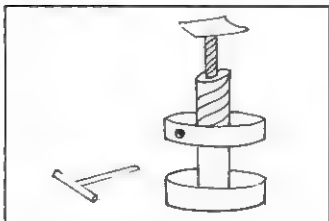
திருகுகொம்பு *tirugu-kombu*, பெ. (n.) விலங்கின் முறுக்குண்ட கொம்பு (விண்); twisted or crumpled horn.

[திருகு + கொம்பு]

திருகுகோல் *tirugu-kol*, பெ. (n.) வண்டிச்சக்கர இருகிணைத் தூக்குவதற்கான திருகுநிலை உகைகொலமைவுப் பொறி (அறி. களஞ்); screw jack.

[திருகு + கோல்]

திருகுசக்கரம் *tirugu-sakkaram*, பெ. (n.) குயவன் பாணை வளையப்பயன்படும்

சக்கரம்; a whirling table machine exhibiting the effect of centripetal and centrifugal forces used by potters

[திருகு + சக்கரம்]

திருகுசாமந்திப்பூ *tirugu-samandi-ppu*, பெ. (n.) பெண்கள் தலையிலரியும் திருகுப் பூ வகை (இல.); chrysanthemum-shaped ornament, worn by girls on their heads.

[திருகு + சாமந்தி + பூ]

திருகுகருள் *tirugu-karul*, பெ. (n.) திருகு கருளாகச் செல்கிற கருள் வட்டவளைவு (அறி. களஞ்); spiral.

[திருகு + கருள்]

திருகுசொல்லி *tirugu-solli*, பெ. (n.) கபடமாயப் பேசுபவள் (விண்); a prevaricating woman.

[திருகு + சொல்லி]

திருகுதாழை *tirugu-dai*, பெ. (n.) வாதமடக்கி மூலிகை; worm-killer.

[திருகு + தாழை]

திருகுதாளம் *tirugu-dalam*, பெ. (n.) மாறுபட்ட பேச்சு, புரட்டு (நெல்லை); artifice trick, chicanery. இந்த வேலையில் உன் திருகுதாளம் எல்லாம் நடக்காது

[திருகு + தாளம்]

திருகுதாளி *tirugu-dali*, பெ. (n.) புரட்டன் (யாழ்-அக.); cheat, trickish person

[திருகு + தாளி]

திருகுபரி *tirugu-pari*, பெ. (n.) திருகாணிச் சுரையின் உட்கற்றுத் திருகுபரி(அழிகனஞ்); screw threads.

[திருகு + பரி]

திருகுப்பூ *tirugu-p-pū*, பெ. (n.) செவந்தி வடிவிலான மகளிர் தலையணி வகை; girl's hair-ornament in the shape of a chrysanthemum.

தெ. திருகுடுப்புவு; க. திருகு

[திருகு + பூ]

திருகுபலை *tirugu-palai*, பெ. (n.) வலம்புரிக் காய் (தேவல. தேவ. 104); fruit of the East Indian screw tree.

[திருகு + பலை]

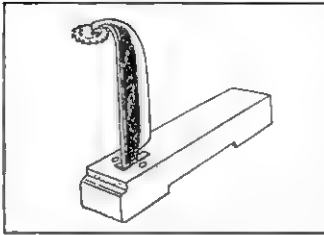
திருகுபனைமுகிழ் *tirugu-p-palai-muḡi*, பெ. (n.) பனை மடல் (யாழ்ப்ப.); the whole upper integument of a palmyra fruit

[திருகு + பனை முகிழ்]

திருகுமனை *tirugu-manai*, பெ. (n.) தேங்காய் துருவும் மனை; coconut-scraper.

க. துருவுமனை

[திருகு + மனை]

திருகுமரம் *tirugu-maram*, பெ. (n.) 1. கோணல் மரம்; twisted or crooked tree. 2. வழித்தடையான சுழல்மரம் (இ.வ.); turnstile.

[திருகு + மரம்]

திருகுமரை *tirugu-marai*, பெ. (n.) 1. திருகு முதலியவற்றின் சுரிந்தவரை; thread of a screw. 2. திருகாணி; screw, as in ornaments.

3. திருகாணியின் தலை (இ.வ.); nut for securing bolt.

[திருகு + மரை]

திருகுமுகம் *tirugu-muḡam*, பெ. (n.) 1. பாராமுகம் (வி.வ.); indifference as indicated by averted face. 2. ஒருபக்கம் திரும்பிய அழகற்ற முகம்; face contorted to one side with an averse or unfavorable countenance. 3. நோயினின்று தெளிவடையலாமெனக் காட்டு முகம்; face showing a favourable crisis with reference to sickness.

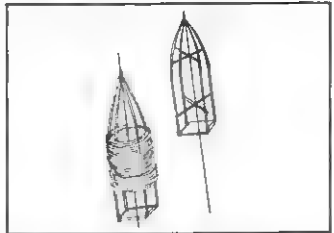
[திருகு + முகம்]

திருகுமூலம் *tirugu-mūlam*, பெ. (n.) மூடக் கொற்றான்; balloon vine

திருகுவட்டம் *tirugu-vattam*, பெ. (n.) நூல் சுற்றுங் சுருவி வகை (வி.வ.); small wedge-shaped reel with a handle for winding yarn.

[திருகு + வட்டம்]

திருகுவரிக்கடைசல்எந்திரம் *tirugu-vari-k-kadaisal-y-andiram*, பெ. (n.) திருகாணி

வரிகளை வெட்டுவதற்கேற்ற கடைசல் எந்திரம் (அறிவின்களஞ்); screw cutting lathe.

[திருகு + வரி + கடைசல் + இயந்திரம்]

திருகுவாதம் *tirugu-vādam*, பெ. (n.) முதுகும் விலாவும் திருகித் தெரிந்திடும் ஒருவகை முடக்குநோய்; a variety of rheumatism.

[திருகு + வாதம். வ. வாதம்]

திருகுவாணூர்தி *tirugu-vāṇūrdi*, பெ. (n.) தும்பியம்; helicopter.

[திருகு + வான் + ஊர்தி]

திருகுவிட்டமானி *tirugu-viṭṭamāṇi*, பெ. (n.) திருகு அமைப்புடைய விட்டமானி (அறிவி. களஞ்); screw adjusting calyser

[திருகு + விட்டம் + மானி]

இதில் நுட்பமான சீரமைப்புக் கேற்ற வில் கருள் அமைந்த திருகாணி அமைப்புள்ளது

திருகுவில்லை *tirugu-villai*, பெ. (n.) திருகுப்பூ (உவ) பார்க்க; see *tirugu-p-pu*.

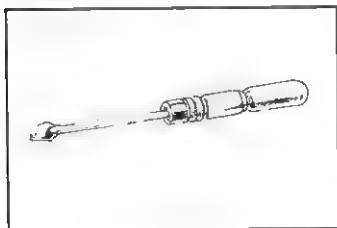
[திருகு + வில்லை]

திருகுவெட்டித்தகடு *tirugu-veṭṭi-t-tagaḍu*, பெ. (n.) திருகுபுரிகளை வெட்டுதற்கான துளைகளையுடைய எல்குத் தகடு (அறிவி. களஞ்); screw plate.

[திருகு + வெட்டு + தகடு]

திருகுளி *tiruguḷi*, பெ. (n.) 1. உளி வகை; carpenter's plane. 2. திருப்புளி; turnscrew, screwdriver. 3. திருகூசி பார்க்க; see *tiru-kūsi*.

[திருகு + உளி]

திருகூசி *tiru-kūsi*, பெ. (n.) 1. ஓலையில் துளையிடும் கருவி வகை; drill to bore holes in an ola book. 2. கிணற்றுத் துலாவின் குறுக்கேயிடும் அச்சக்கட்டை; cross-beam in a well-sweep.

[திருகு + ஊசி]

திருகையத்தான் *tirugaiyattān*, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு; Shiva's neem.

திருங்கற்று *tirunṅgarru*, பெ. (n.) கப்பலின் முன்பக்கத்திலுள்ள பாய்மரம் (M.Navi. 80) fore-mast

திருங்கற்றுக்காவிச்சவாய் *tirunṅgarru-k-kāvi-c-cavāy*, பெ. (n.) திருங்கற்றுக் காவிமரத்தில் கட்டப்பட்ட கயிறு (M.Navi. 83); fore-top-mast stay

திருங்கற்றுக்காவிச்சேர்சவாய் *tirunṅgarru-k-kāvi-c-cēr-savāy*, பெ. (n.) திருங்கற்றுக் காவி மரத்தின் கயிறுகளிற் கட்டப்படும் பாய் (M.navi. 83); fore-top-mast stay-sail.

[திருங்கற்று + காவி + சேர்சவாய்]

திருங்கற்றுக்காவிப்பறுவான் *tirunṅgarru-k-kāvi-p-paruvān*, பெ. (n.) திருங்கற்றுமரத்தின் பகுதியாகிய காவிமரத்தின் குறுக்கே போடப் பட்டிருக்கும் மரச்சட்டம் (M.navi. 81); fore-top-yard.

[திருங்கற்று + காவி + பறுவான்]

திருங்கற்றுக்காவிமரம் *tirunṅgarru-k-kāvi-maram*, பெ. (n.) திருங்கற்று மரத்தின் அடிக்கட்டைக்கு மேலுள்ள பகுதி (M.navi. 81); fare-top-mast

[திருங்கற்று + காவி + மரம்]

திருங்கற்றுச்சவர்மரம் *tirunṅgarru-c-cavar-maram*, பெ. (n.) திருங்கற்று மரத்திலுள்ள காவிமரத்துக்கு அடுத்து மேலுள்ள பகுதி (M.Navi. 81); fore-top-gallant mast

[திருங்கற்று + சவர் + மரம்]

திருங்கற்றுப்பறுவான் *tirunṅgarru-p-paruvān*, பெ. (n.) திருங்கற்று மரத்துக்குக் குறுக்கே

இடப்பட்டிருக்கும் மரச்சட்டம் (M.Navi, 81);
fore-yard

[*திருக்கற்று + பறுவான்*]

திருச்சந்தம் *tiru-c-candam*, பெ. (n.) அணி வகை
(S.I.I. iv, 81); an ornament

[*திரு + சந்தம்*]

திருச்சந்தவிருத்தம் *tiru-c-canda-viruttam*,
பெ. (n.) திருமழிசையாழ்வார் இயற்றியதும்
நாலாயிரப் பனுவலுள் அடங்கியதுமான
தூள்; a poem in Nālayira-p-pura-pandam by
Tirumal[ai]-y-ālvār

[*திரு + சந்தம் + விருத்தம்*]

திருச்சபை *tiru-c-caba*, பெ. (n.) 1. தில்லையில்
(சிதம்பரத்தில்) உள்ள ஆடவல்லான் அவை;
the sacred shrine of Ādavallān at Chidambam.
2. சிறித்தவர் கூடித் தொழுமிடம்; church,
assemblage or congregation of Christians, select
society of believers

[*திரு + சபை*]

திருச்சரி *tiru-c-cari*, பெ. (n.) அணிவகை (M.E.R.
720 of 1916); an ornament

[*திரு + சரி*]

திருச்சலை¹ *tiru-c-calai*, பெ. (n.) கமிலப் பொடி.
(L.); kamela dye.

திருச்சலை² *tiru-c-calai*, பெ. (n.) குரங்கு
மஞ்சணாழி; monkey face rouge-malilotus
phillipinensis (சா.அ.க.).

திருச்சாந்தாடல் *tiru-c-cāndāḍal*, பெ. (n.)
கோயிலில் தெய்வத்திருமேனிக்கிடும் சந்தனக்
காப்பு (I.m.p.c.g. 1000) besmearing an idol with
sandal paste

[*திரு + சாந்து + ஆடல்*]

திருச்சாயல் *tiru-c-cāya*, பெ. (n.) தெய்வப்
படிவம் (சிறித்தவம்); divine image, the likeness
of God

[*திரு + சாயல்*]

திருச்சித்தம் *tiru-c-cittam*, பெ. (n.) திருவுள்ளம்,
divine will, will of great men. தேவரீர்
திருச்சித்தப்படியே நடக்கிறேன்

[*திரு + சித்தம்*]

திருச்சிராப்பள்ளி *tiru-c-cirā-p-paḷli*, பெ. (n.)
திரிச்சிராப்பள்ளி; Trichinopoly

திருச்சிற்றம்பலக்கோவை *tiru-c-cirāmbala-k-
kōvai*, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் இயற்றியதும்
திருச்சிற்றம்பலத்தைப் பற்றியதுமான
அகப்பொருட்டுகோவை; a kōvai poem on
Chidambaram by Māṅikavāṣakar

[*திரு + சிற்றம்பலம் + கோவை*]

திருச்சிற்றம்பலம் *tiru-c-cirāmbalam*, பெ. (n.)
1. தில்லையிலுள்ள பொன்னம்பலம்; the sacred
shrine of Ādavallān at Chidambaram.
2. தேவாரம் முதலியவை பாடுவதற்கு
முன்னரும் கடிதம் முதலியவை எழுதுவதற்கு
முன்னரும் சிவனியர்கள் வழங்கும் ஒரு
வணக்கச் சொல்; an invocatory expression of
Saivaites used when reciting Tēvāram hymns
or writing letter, document, etc.

[*திரு + சிற்றம்பலம்*]

திருச்சிற்று *tiru-c-cirru*, பெ. (n.) கோயில்
பெருக்குபவள் (இவ.); sweeper-woman of a
temple

[*திரு + சிற்று*]

திருச்சின்னம் *tiru-c-cirraṅgam*, பெ. (n.) தெய்வம்,
அரசன் முதலானாரின் முன்பு இசைக்கும்
ஊது குழலுள்ள இசைக்கருவி; a kind of
trumpet, usually blown in pairs before a deity,
king, etc.

[*திரு + சின்னம்*]

திருச்சீரலைவாய் *tiru-c-cīr-alaivāy*, பெ. (n.)
திருச்செந்தூர் (திருமுருகு, 125) பார்க்க; see *tiru-
c-cendūr*

[*திரு + சீர் + அலைவாய்*]

திருச்சுண்ணம் *tiru-c-cuṅṅam*, பெ. (n.) திருமண்
பார்க்க; see *tiruman*

[*திரு + சுண்ணம்*]

திருச்சுற்றாலயம் *tiru-c-cuṅṅālayam*, பெ. (n.)
கோயிலின் சுற்றுப் பகுதியிலுள்ள
தெய்வங்களின் கோயில்; I.M.P.Tj. 450 temples
of minor deities in temple enclosure.

[*திரு + சுற்று + ஆலயம்*]

திருச்சுற்றாலை *tiru-c-cuṟṟālai*, பெ. (n.)
1. திருச்சுற்றாலையம் பார்க்க; see *tiru-c-cuṟṟālayam*. "மஹாதேவர் ஸ்ரீகோயிலுக்குத் திருச்சுற்றாலைக்கும்" (S.I.I.iii,23.). 2. திருச்சுற்று மாளிகை பார்க்க; see *tiru-c-cuṟṟu-māḷigai*

[திரு + சுற்றாலை]

திருச்சுற்று *tiru-c-cuṟṟu*, பெ. (n.) கோயிலைச் சுற்றியுள்ள பகுதி; temple enclosure. "சேவை முதலியார் திருச்சுற்றான ராஜமகேந்திரன் திருவிநியில்" (கோயிலொ. 13)

[திரு + சுற்று]

திருச்சுற்றுமண்டபம் *tiru-c-cuṟṟu-maṇḍapam*, பெ. (n.) திருச்சுற்றுமாளிகை பார்க்க; see *tiru-cuṟṟu-māḷigai*. "திருச்சுற்று மண்டபத்துக் கோயிற் சுருமாராயாலிருந்தீ" (S.I.I.iii, 137)

[திரு + சுற்று + மண்டபம்]

திருச்சுற்றுமாடம் *tiru-c-cuṟṟu-māḍam*, பெ. (n.) திருச்சுற்று மாளிகை; a maṇḍabam like enclosure round the shrine in a temple. "இக்கோயில் திருச்சுற்று மாடம் எடுக்க" (S.I.I.v, 326)

[திரு + சுற்று + மாடம்]

திருச்சுற்றுமாளிகை *tiru-c-cuṟṟu-māḷigai*, பெ. (n.) கோயில் திருச்சுற்று மதிலின் உட்புறம் தொடர்ந்தாற் போல் சுட்ப்பெறும் நெடு மண்டபம்; porches surrounding the inner shrine of a temple; maṇḍabam enclosing a temple. "ராஜராஜதேவர் திருவாய்மொழிந்தருள இத்திருச்சுற்று மாளிகை எடுப்பித்தான்" (S.I.I.iii, 139)

[திரு + சுற்று + மாளிகை]

திருச்சூரணம் *tiru-c-cūraṇam*, பெ. (n.) மஞ்சள் தூள்; turmeric powder (சா.அ.க.)

[திரு + சூரணம்]

திருச்சூலைக்கல் *tiru-c-cūlai-k-kal*, பெ. (n.) சிவன் கோயிலுக்குரிய தேவதான நிலங்களின் எல்லைகளில் நாட்டப்பெறும் முத்தலைச் சூலம் பொறித்த எல்லைக்கல்; demarcation stones with trident mark, for the lands belonging to Śiva temples. "நாங்கெல்லையும் திருச்சூலைக்கல்லு நாட்டிக் கொள்ள" (S.I.I.ii, 247)

"இந்நிலத்தில் நாற்பாலெல்வையிலும் திருச்சூலைக்கல்லுநாட்டி" (தெ.கல்.தொ. 12, பகு. 1, கல். 142)

மறுவ. திர்ச்சூலைக்கல்

[திரு + சூலம் + கல்]

திருச்சூலத்தாபரம் *tiru-c-cūlai-t-tābaram*, பெ. (n.) திருச்சூலைக்கல் பார்க்க; see *tiri-c-cūlai-kkal*. "இறையிவி திருநாமத்துக் சாணியாகத் தந்தோம். இப்படிக்கு நாற்பாற்கெல்லைக்கும் திருச்சூலதாபரமும் பண்ணி கல்வெலும் வெட்டிக் கொள்ள" (முத்திருவோத்தும்புகள், கிட. 1078, தெ. கல். தொ. 7, கல். 780)

திருச்சூவி *tiru-c-cūvi*, பெ. (n.) சுற்றாழை; aloe (சா.அ.க.)

திருச்செங்கோடு *tiru-c-ceṅṅōḍu*, பெ. (n.) நாமக்கல் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; the small town in Namakkal district.

[திரு + செங்கோடு]

கோடு என்பது மலையைக் குறிக்கும். இப்பகுதியிலுள்ள மலை சிவப்பு நிறம் வாய்ந்ததாக விளங்குவதால் செங்கோடு எனப்பெயர் பெற்றது. இம்மலையைச் சுற்றி உள்ள ஊர், மலையின் பெயரால் இப்பெயர் பெற்றது. மதுரையைத் தீக்கிரையாக்கிய பின் இரவும் பகலும் 14 நாட்கள் நடந்து சென்று "நெடுவேல் குன்றம் அடிவைத்தேறிப் பூத வேலைப் பொருக்கர் சீழ்" தங்கியபோது அவன் (கண்ணகி) உயிர் பிரிந்தது என்று சிலப்பதிகாரம் கூறும் நெடுவேல் குன்றம் என்பது திருச்செங்கோடே என அரும்பத உரையாசிரியர் கூறுவார் இங்குச் சோழர் கால வெட்டுக்கள் கிடைத்துள்ளன. ஞானசம்பந்தர் இத்தலத்தை "சீறும் அந்தணர்வாழ் கொடி மாடச் செங்குன்றார் நின்ற" எனப் பாடியுள்ளார் (த.மி. ஊர். பெ. அ.க.)

திருச்செந்தில் *tiru-c-cendil*, பெ. (n.) திருச்செந்தூர் பார்க்க; see *tiru-c-cendūr*

[திரு + செந்தில்]

திருச்செந்தில்சுந்தவிருத்தம் *tiru-c-cendil-canda-vīrutam*, பெ. (n.) ஆறுமுக நாவலரால் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அ.க.); a minor literature written by Ārumuga-nāvalar in 19th century.

[திரு + செந்தில் + சுந்தம் + விருத்தம்]

திருச்செந்தூர் *tiru-c-cendūr*, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்துள்ளதும் முருகக் கடவுள் அறுபடை வீடுகள் எனப்படுபவற்றுள் ஒன்றுமான இடம்; *Tiru-c-cendūr*, a Skanda shrine in Tinnelvely district, one of six-padaī-viḍu.

செம்பொருளை முருகப்பெருமான் சோயில் கொண்டதால் செந்தில் எனப் பெயர் பெற்று, நானடைவில் 'இல்' நீங்கி ஊர் என மாறி இருக்கின்றது இதற்கு அலைமாய் படை வீடு என்ற பெயர் களும் உண்டு. இவ்வூரை "வெண்டலைப் புணரி அலைக்கும் செந்தில்" எனப் புறநானூறு குறிக்கின்றது. "சீரார் குமரரோ - என் கண்ணே திருச்செந்தூர் வேலைரோ" என்று நாட்டுப் புறப் பாடல் இவ்வூரைக் குறிக்கும். "சிக்கலில் வேல்வாங்கிச் செந்தூரில் குரசம்மாரம் என்னும் பழமொழி சிக்கலில் முருகன் வேல் வாங்கியதையும் திருச்செந்தூரில் அவ்வேலால் அகரளை அழித்ததையும் குறிக்கும் (தமிழர். பெ. அக.)

[திரு + செந்தில் + ஊர் → திருச்செந்தூர்]

திருச்செந்தூர்நொண்டிநாடகம் *tiru-c-cendūr-noṇḍi-naḍḍaḡam*, பெ. (n.) மாரிமுத்துப் பிள்ளை என்பவரால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); a minor literature written by Mārimuttu piḷḷai in 18th century

[திருச்செந்தூர் + நொண்டி + நாடகம்]

திருச்செந்தடை *tiru-c-cennadai*, பெ. (n.) கோயிலின் நடப்புச் செலவு (S.I.I.iii, 335); current expenses of a temple.

[திரு + செம்மை + தடை]

திருச்செந்நெல்நடை *tiru-c-cennel-naḍai*, பெ. (n.) கோயில் அமுது படித்தரம்; provision of campā paddy for making offering in a temple (செ.அக.).

[திரு + செந்நெல் + நடை]

திருச்செம்பொன்கோவில் *tiru-c-cempōṅ-kōvil*, பெ. (n.) நாகை மாவட்டம் சீர்காழி வட்டத்திலுள்ள ஊர்; the small town in Nāgai district. கோயிலின் சிறப்பால் இப்பெயர் வழங்குகின்றதென்பர். இவ்வூர் மாலியத் திருத்தலமாக விளங்குகின்றது.

திருச்செவிசாத்து-தல் *tiru-c-cevi-śāttu-*, s செஞ்நூலி. (V.L.) கேட்டருளுதல்; to be pleased to hear (செ.அக.).

[திரு + செவி + சாத்து-]

திருச்சேய்ஞலூர் *tiru-c-cey-ñālūr*, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tanjavure district. சேய் என்னும் பெயரையுடைய முருகன் இவ்வூரில் தங்கி சிவலிங்கத்தை வழிபட்டதால் இவ்வூர் சேய் ஞலூர் என ஆயிற்று என்பர்.

திருச்சேறை *tiru-c-cērai*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர். மாலியத் திருப்பதியாகவும் சிவதலமாகவும் விளங்குகின்றது; distinct. இவ்வூரில் இறைவன் சோபூரம், தாயார், நீர் என ஐந்து சாரங்களும் ஒரு சேர அமைத்திருப்பதால் இப்பெயர் பெற்றது. "சிறப்பர் சேறையும் செந்நெறியான் சுழல்" என நாவுக்கரசர் இத்தலத்தைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார் (தமிழர். பெ. அக.).

[திரு + சேறை]

திருச்சோற்றுத்துறை *tiru-c-cōṟṟu-t-tuṟai*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள சிவதலம்; the village in Tanjavure district. 1. இவ்வூர் நீர்வள, நிலவள காரணமாகச் சேற்றுத்துறை என பெயர்ப் பெற்றுப் பின் சோற்றுத்துறை என ஆகியிருக்கலாம். 2. சிவனடியார் ஒருவர் பசியால் வாடுவதைக் கண்ட சிவபெருமான் எடுக்கக் குறையாத சோற்றுக்கலம் ஒன்றை தந்தருளியிருப்பதால் சோற்றுத்துறை எனப் பெயர்ப் பெற்றது என்பர். கத்தரர் இவ்வூரை,

"சிறந்தார் சுற்றத் திருவென் திவ்வ
துறந்தார் செருஞ் சோற்றுத்துறையே"

எனப் பாடியுள்ளார் (தமிழர். பெ. அக.).

[திரு + சோறு + துறை]

திருசிமாந்தம் *tirusimāṇdam*, பெ. (n.) வெண்பாதிரி; trumpet tree bearing white flowers (சா.அக.).

திருகுலை *tirusūlai*, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு; Śiva's neem (சா.அக.).

திருசோபம் *tiru-śōbam*, பெ. (n.) வெண்டாமரை (மலை); white lotus.

திருக்குவி *tirukūvi*, பெ. (n.) கற்றாழை; aloë (சா.அ.க.).

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் *tiru-ñāṇa-śambanda-mūrti-nāyaṇār*, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்துமூவரும் ஒருவரும் தேவாரத்தின் ஒரு பகுதி இயற்றியவரும் 7ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவருமான சமயாசாரியர் (பெரியபு.); a canonized śaiva saint author of a section of the Tēvāram, 7th c. one of 63

திருஞானசம்பந்தர்பதிகம் *tiru-ñāṇa-śāmbantar-patigam*, பெ. (n.) இராம கம்பிரமணியம் செட்டியாரால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது (சிற்.அ.க.); a minor literature written by Rāmasuppīra maniyam Mudaliyār in 20th century

[திருஞானசம்பந்தர் + பதிகம்]

திருஞானப்புறம் *tiruñāṇa-p-puṇam*, பெ. (n.) தேவாரம் முதலிய திருப்பாட்டுப் பாடுவதற்கு வழங்கப்படும் மாணியம்; land bestowed for the recitation of sacred hymns.

[திரு + ஞானம் + புறம்]

திருஞானம் *tiru-ñāṇam*, பெ. (n.) 1. சிவனறிவு, மெய்யறிவு (சிவஞானம்); knowledge or perception of Śiva-ñānam. "முகின் முலைத் திருஞானம் பொழிந்த பான்மணம்" (சம்பந்த. பிள்.). 2. பாலில்வெந்த அக்காரவடிதில்; food cooked in milk and sweetened with sugar. "நெறியருச் சித்துத் திருஞானமுன் நீரடைக்காயும் படைத்த" (ஞானநிழல். 4). 3. கோயில் திருமேனி முன்பு பாடும் திருப்பாட்டு (S.I.I.V.146); sacred hymns sung before the chief deity in a temple.

[திரு + ஞானம். வ. ஞானம்]

திருஞானம்பெற்றபிள்ளையார் *tiru-ñāṇam-pēṭṭa-piṇṇaiyār*, பெ. (n.) திருஞான சம்பந்த நாயனார் (M.E.R. 208 of 1924); saint Jñānaśambandha.

[திருஞானம் + பெற்ற + பிள்ளையார்]

திருட்டவுத்தி *tirutṭavutti*, பெ. (n.) சீமையகத்தி; ringworm shrub (சா.அ.க.).

திருட்டாட்டம் *tirutṭāṭṭam*, பெ. (n.) திருட்டு (உல.); theft

[திருட்டு + ஆட்டம்]

திருட்டியானை *tirutṭiyāṇai*, பெ. (n.) தன் கூட்டத்தினின்று தனித்த முரட்டுக் காட்டியானை (இல.); rogue elephant living in isolation from a herd

[திருட்டு + யானை]

திருட்டு *tirutṭu*, பெ. (n.) 1. தனக்குச் சொந்தம் இல்லாத ஒன்றை உரியோர் அறியாதபடி எடுக்கும் முறையற்ற செய்கை, கனவு (திவா.); theft, robbery. திருட்டு வாய்த்தால் திருடப் படாதா? (பழ.) இலக்கியத் திருட்டு. 2. கரவு (வஞ்சகம்); fraud, deception.

திருட்டுக்கவி *tirutṭu-k-kavi*, பெ. (n.) 1. கள்ளக்கவி (சோர்க்கவி); plagiarized poem. "திருட்டுக் கவிப் புலவரை" (தமிழ்தர. 22). 2. பிறர்க்கினையத் திருடிப் பாடுபவன்; a poet who plagiarizes.

[திருட்டு + கவி]

திருட்டுச்சாவான் *tirutṭu-c-cāvān*, பெ. (n.) கள்ளப்போக்கிலி; thievish rogue. ஆக்க மாட்டாத அழகநாரிக்குத் தேடமாட்டாத திருட்டுச் சாவான்

[திருட்டு + சாவான்]

திருட்டுச்சீகரம் *tirutṭu-c-cūram*, பெ. (n.). வெளிக்காட்டாது உள்ளாகக் காயும் காய்ச்சல்; internal fever without external symptom of heat.

திருட்டுடைமை *tirutṭudaimai*, பெ. (n.) திருட்டுச் சொத்து; stolen property.

[திருட்டு + உடைமை]

திருட்டுத்தனம் *tirutṭu-t-taṇam*, பெ. (n.) 1. கள்ளம்; thieving, stealthiness. 2. நேர்மை யின்மை; dishonesty. 3. வலக்காரம் (தந்திரம்); craftiness.

[திருட்டு + தனம்]

திருட்டுப்பிள்ளை *tirutṭu-p-piṇṇai*, பெ. (n.). கூடாவொழுக்கத்தால் பிறந்த பிள்ளை (இல.); natural child

[திருட்டு + பிள்ளை]

திருட்டுப்போ-தல் *tiruttu-p-pō*, 8 செ.கு.வி. (v.i.) களவுபோதல்; to be stolen. வீட்டுக்கு வெளியில் இருந்த மிதிவண்டி. திருட்டுப் போயிருக்கிறது.

[திருட்டு + போ-]

திருட்டுமட்டை *tiruttu-maṭṭai*, பெ. (n.) திருட்டுப் பயல்; thievish fellow (செ.அ.க.).

[திருட்டு + மட்டை]

திருட்டுவழி *tiruttu-vaṭi*, பெ. (n.) கள்ள வழி; secret or false way.

[திருட்டு + வழி]

திருட்டுவாசல் *tiruttu-vāśal*, பெ. (n.) கழக்க வழி; sally port, secret gate (செ.அ.க.).

[திருட்டு + வாசல்]

திருடக்காண்டம் *tiruda-k-kāṇḍam*, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo (சா.அ.க.).

திருடக்கிரந்தி *tiruda-k-kirandi*, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை); bamboo (செ.அ.க.).

திருடதை *tirudatai*, பெ. (n.) 1. வலு; strength. 2. மர வயிறம்; heart-wood. 3. மிகுதி; abundance (சா.அ.க.).

திருடபலம் *tirudā-palam*, பெ. (n.) 1. கொட்டைப் பாக்கு வகை; a kind of areca nut. 2. தேங்காய்; coconut (செ.அ.க.).

திருடமம் *tirudamam*, பெ. (n.) தெண்ணை; coconut tree (சா.அ.க.).

திருடமூலம் *tirudā-mūlam*, பெ. (n.) 1. தேங்காய்; coconut. 2. விடத்தேர்; sore eye plant (சா.அ.க.).

திருடழம் *tirudāḷam*, பெ. (n.) திருடமூலம் (மலை) பாரீக்க; see *tirudā-mūlam*.

திருடகாந்தம் *tirudā-kāntam*, பெ. (n.) மூங்கில்; bamboo.

திருடன் *tirudān*, பெ. (n.) 1. திருட்டுத் தொழில் செய்ய்பவன்; கள்வன் (மிங்); male thief. 2. வலக்காரன் (தந்திரக்காரன்); sly, artful fellow. திருடனைத் தேன் கொட்டியது போல, திருடனுக்குத் திருட்டுப் புத்திப் போகாது (பழ.).

[திருடு → திருடன்]

திருடாட்டபதி *tirudāṭṭa-pati*, பெ. (n.) சிறுபுள்ளடி; scarbrous ovate, unifoliate tick trefoil (சா.அ.க.).

திருடி *tirudi*, பெ. (n.) 1. திருடுபவன்; female thief. திருடிக்குத் தெய்வமில்லை, சம்சாரிக்கு ஆணையில்லை (பழ.). 2. கள்ளி (மு.அ.); spurge.

[திருடு → திருடி]

திருடு¹-தல் *tirudu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) களவாடுதல்; to steal, rob, pilfer. பணத்தைத் திருடும்போது கையும் களவுமாகப் பிடிப்பட்டான் (செ.அ.க.).

திருடு² *tirudu*, பெ. (n.) களவு; theft, robbery. பக்கத்து வீட்டில் திருடு நடந்தது தெரியாமல் தூங்கினான்; திருடத் தெரிந்தால் தெற்றுமாற்றுத் தெரிய வேண்டும் (பழ.).

திருணகம் *tirunaḡam*, பெ. (n.) வாளுறை; sheath of a sword (செ.அ.க.).

திருணகேது *tiruna-k-kēdu*, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை); bamboo.

திருணசாரை *tiruna-sārai*, பெ. (n.) வாழை (மலை) பாரீக்க; plantain tree.

திருணகுளியம் *tiruna-śūṇiyam*, பெ. (n.) தாழை (மலை); fragrant screw-pine.

திருணராகவம் *tirunaṡṡavam*, பெ. (n.) 1. சுக்கு நாறிப்புல்; ginger grass. 2. ஒரு மரம்; an unknown tree (சா.அ.க.).

திருணா *tirunā*, பெ. (n.) குரா (ட.); common bottle flower (செ.அ.க.).

திருத்தக்கதேவர் *tiru-t-takka-tēvar*, பெ. (n.) 9ஆம் நூற்றாண்டினரும் சிவகசிந்தாமணி ஆசிரியருமான சமணர்; the Jaina, author of Śivaga-śindāmaṇi, prob. 9th c. (செ.அ.க.).

திருத்தக்காரன் *tirutta-k-kāraṇ*, பெ. (n.) 1. நேர்மையானவன்; correct, upright, moral person. 2. தெளிவாய் பேசுபவன்; one who speaks clearly and neatly (செ.அ.க.).

[திருத்து → திருத்தக்காரன்]

திருத்தகு-தல் *tiru-t-taḡu-*, 4 செ.சூ.வி. (v.i.) 1. தாய்மை பொருந்துதல்; to be sacred. "திருத்தகு மறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்" (*திருவாச. 3/61. 2. அழகு தகுதல்; to adorn, add beauty. "செல்வமொ டெடல்லாத் திருத்தக்காள்" (சீவக. 1635).*

[திரு + தகு-]

திருத்தகுமாமுனி *tiruttaḡu-mā-muṇi*, பெ. (n.) திருத்தக்கதேவர் பார்க்க. see *tiru-t-takka-tēvar*. "திருத்தகுமாமுனி செய் சிந்தாமணியும்" (*பெருந்தொ. 1551*).

திருத்தன்கா *tiru-t-taṅkā*, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள மாலியத்தலம்; a village in Kañjipuram district.

குளிர்ந்த சோவைகள் நிறைந்த பகுதியில் இவ்வூர் தோன்றியதால் இப்பெயர் பெற்றது. இதனை திருமங்கையாழ்வார் "விளக்கொளியை மரசுத்ததைத் திருத்தன்காவில் வெஃகாவில் திருமானைப் பாடக்கேட்டு" என இப்பதியைப் பாடியுள்ளார் (*தமிழகநா. பெ. அக.*).

திருத்தன்கால் *tiru-t-taṅkāi*, பெ. (n.) தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tūtu-k-kuḍi district.

1. இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன் பெயர் தன்காலப்பன். இச்சிறப்பினால் இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றது.
2. தன்கால் என்பது நீர்வளம் நிறைந்த பகுதியையும், சோவைகளையும், பொழில் களையும் குறிக்கும். இவ்வளமை காரணமாகவும் இப்பெயர் பெற்றது திருமங்கையாழ்வார் இப்பதியை "சிறுசூரலுக்குடலுருகிச் சிந்தித்து ஆங்கே தன்காலும் தன்குடந்தை நகரும் பாடித் தன்கோவலூர் பாடியாடக் கேட்டு" எனப் பாடியுள்ளார் (*தமிழகநா. பெ. அக.*).

திருத்தண்டலைநீனெறி *tiru-t-taṅḡalai-nēri*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் திருத்துறைப் பூண்டிக்கு வடக்கே உள்ள ஊர்; the small town in Tanjavure district.

தண்டலை என்ற சொல் சோலையைக் குறிக்கும் இங்கு எழுந்தருளியுள்ள இறைவன்

நீனெறிநாதர், கோயில்கள் குறித்த பகுதியில் கோயில் கொண்டு உள்ளமையால், இப்பகுதியிலுள்ள ஊர் தண்டலை நீனெறி என்று பெயர் பெற்றது. சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற தலம் (*தமிழகநா. பெ. அக.*).

[திரு + தண்டலை + நீனெறி]

திருத்தணி *tiru-t-taṇi*, பெ. (n.) தொண்டைநாட்டு முருகக்கடவுள் கோயில் உள்ள தலங்களுள் ஒன்று; tiruttaṇi, a Skanda shrine in Toṅḡai-nāḍu.

திருத்தணிகைநூற்பாஅவங்கல் *tiru-t-taṇigai-nūṟpā-āvaṅkaḷ*, பெ. (n.) ஆறுமுகம் என்பவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (*சிற்-அக.*); a minor literature written by Ārumugam in 19th century.

திருத்தணிகைப்பதிகம் *tiru-t-taṇigai-p-padiḡam*, பெ. (n.) இராமானுசம் பிள்ளையால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (*சிற்-அக.*); a minor literature written by Rāmānujam piḷḷai in 19th century.

[திருத்தணிகை + பதிகம்]

திருத்தணிகைவிருத்தம் *tiru-t-taṇigai-viṟuttam*, பெ. (n.) சுப்பிரமணியத் தம்பிரானால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (*சிற்-அக.*); a minor literature written by Suppiramaṇiya-t-tambiraṅ in 19th century.

[திருத்தணிகை + பதிகம்]

திருத்தணிமுருகன்காவடிப்பதம் *tiruttaṇi-murugaṅ-kāvaḍi-p-padam*, பெ. (n.) இராமநாதப் பிள்ளையாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (*சிற்-அக.*); a minor literature written by Ramanāda piḷḷaiyār in 19-20th century.

[திருத்தணி + முருகன் + காவடிப் பதம்]

திருத்தம் *tiruttam*, பெ. (n.) 1. எழுதப்பட்டவற்றில் அல்லது அச்சிடப்பட்டவற்றில் உள்ள தவறுகளை நீக்கி ஒழுங்குபடுத்தித் தரும் முறை, பிழை திருத்துகை; correction. 2. கட்டடம் முதலியவற்றைச் செப்பம்

செய்கை; repair, improvement as of a building.
3. சட்டம் தீர்மானம் முதலியவற்றில் செய்யப்படும் மாற்றம்; amendment, as of law, proposal, etc. வருமானவரிச் சட்டத்தில் சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டும். 4. ஒழுங்கு; orderliness, regularity. 5. செப்பம்; evenness, smoothness. 6. திட்டம்; exactness, precision (செஅக).

[திருத்து → திருத்தம்]

திருத்தல் *tiruttal*, பெ. (n.) 1. திருத்தம்; correction, as of writing. 2. நெல்வயல் (இவ); paddy field.

[திருத்து → திருத்தல்]

திருத்தற்குறிப்பு *tiruttar-kurippu*, பெ. (n.) திருத்தங்கள் கொண்ட குறிப்பு (C.G.); memo or note of corrections.

திருத்தன் *tiruttan*, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; holy person. 2. கடவுள்; God, as holy. "திருத்தன் சேவடி" (தேவா. 376, 4)

[திருத்து → திருத்தன்]

திருத்தாண்டகம் *tiru-t-tāṇḍagam*, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசரால் 7ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் தேவாரத்தில் ஒரு பகுதி; a book written by Tirunāvukaraṣar in 6th century (சிற்அக).

[திரு + தாண்டகம்]

திருத்தாலாட்டு *tiru-t-tāḷāḷṭu*, பெ. (n.) அக்கதானந்த அடிகளால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக); a minor literature written by Accutānanta aḍika in 20th century

[திரு + தாலாட்டு]

திருத்தில் *tiruttil*, பெ. (n.) திருத்தம் செய்யப்பட்ட நிலம்; cultivated land. "இத்தேவர் ஊரான சோதியம் பாக்கத்து ஊரின் மேலை புதுத்திருத்தில் அரையும்", "புது திருத்தில் அரை - புதிதாகத் திருத்தம் செய்யப்பட்ட நிலத்தில் அரைமாவும்" (தெகல்.தொ.31, கல்ப1)

[திருத்து → திருத்தில்]

திருத்து¹-தல் *tiruttu-*, 5 செகுன்றாவி (V.L.) 1. பேச்சு, எழுத்து ஆகியவற்றில் உள்ள

தவறுகளை நீக்கிச் சரி செய்தல், செவ்வீ தாக்குதல்; to correct, rectify, reform. "சொடிது கூடிந்து சோறிருத்தி" (புறநா. 17, 2. சீர்ப்படுத்துதல் (விள்); to mend, repair, refit. 3. மேன்மைப் படுத்துதல்; to improve, elevate. "துளங்குடி திருத்திய ... வென்றியும்" (பதிற்றுப். 37:7). 4. செம்மையாகச் செய்தல்; perform excellently. "முலர்காரியமுத் திருத்தும்" (திவ் பெரியாய் 4. 4:1). 5. செம்மைபெற அணிதல்; to deck oneself properly in; to dress sprucely. "பட்டாடை சாத்திப் பணிமேகலை திருத்தி" (பிரபோத 27:19). 6. நன்கமைத்தல்; to arrange properly. "பரிசு விளங்கப் பரிசுமுத் திருத்தி" (பெரியாய். சிறுத்தொண். 7:3). 7. வயல் பண்படுத்துதல்; to prepare and make a land suitable for cultivation. "பூமிவெளி காணத்திருத்தி" (நாடி. ஆனந்தமான. 6). 8. மெருகிடுதல் (விள்); to scour and polish. 9. ஆடைதுவைத்தல்; to clean clothes. 10. மேற்பார்த்தல்; to supervise. "கிராமகாரியத் திருத்தும் பெருமக்கள்" (S.I.I.iii. 2). 11. இலை காய் முதலியன நறுக்குதல்; to prepare vegetables, plantain-leaves, etc. by cutting them to size. 12. அழைத்தல்; to call, summon. "திருத்தாய் செம்போத்தே" (திவ் பெரியாய். 10:10: 11. 13. உறலாக்குதல்; to make friends, effect reconciliation. "ஒள்ளார் தந்திலை திருத்திய காதலர்" (பு.வெ. 10, முல்லைப். 3, கொளு).

திருத்து² *tiruttu*, பெ. (n.) 1. நன்செய்நிலம்; cultivated wet land. "வயல்பிச்சைப் பிள்ளை திருத்தெல்லம்" (குறநா. குற 11:2). 2. காடு திருத்தி வேளாண்மைக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட நிலம்; reclaimed land. "மன்றச்சநம்பி திருத்துக்குத் தெற்கில்" (S.I.I.iv. 14)

திருத்துழாய் *tiru-t-tuṣāy*, பெ. (n.) துளசி; sacred basil (செஅக).

[திரு + துழாய்]

திருத்துறையூர் *tiru-t-turayūr*, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Cuddalore district ஆறுகளில் மக்கள் இறங்கி நீரைப் பயன்படுத்தி வதற்குரிய இடம் "துறை" எனப்படும். அதுபோல மக்கள் இறையருளைப் பெற உதவும் இடமும் துறை எனப்பட்டதால்

இவ்வூர் துறையூர் எனப்பெயர் பெற்றது. பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திரு என்னும் அடை பெற்றது. சுந்தரர் இத்தலத்தை "கரும்பார் மொழிக்கன் னியராடும் துறையூர்" எனப் பாடியுள்ளார் (தமி. ஊர் பெ. அக.)

[திரு + துறை + ஊர்]

திருத்தெள்ளேணம் *tiru-t-telēṅam*, பெ. (n.) தெள்ளேண வினையாட்டில் மகளிர் கூற்றாகப் பாடப்பட்ட திருவாசகப் பகுதி; a poem in Tiruvāṣagam, which purports to be sung by girls playing at telēṅam (செ.அக.).

[திரு + தெள்ளேணம்]

திருத்தென்குடித்திட்டை *tiru-t-teṅkuḍi-t-tittai*, பெ. (n.) தஞ்சாவூருக்கு வடகிழக்கே ஆறு கல் (மைல்) தொலைவிலுள்ள ஊர்; a village in Tanjore district. வெட்டாற்றுக்கும், வெண்ணாற்றுக்கும் இடையில் திட்டான பகுதியிலிருப்பதால் இவ்வூர் திட்டை எனப் பெயர் பெற்றது (சிறபெ.அக.).

[திரு + தென்குடி + திட்டை]

திருத்தேர் *tiru-t-tēr*, பெ. (n.) இறைவன் திருமேனியினை எழுந்தருளச் செய்து வீதியில் வலமாக இழுத்துவரும் மரச் சித்திரத்தேர்; car. நிழலை ஆடவல்லான் திருக்கோயிலில் 12 ஆம் நூற்றாண்டு இத்தேர் திருவிழா நிகழ்ந்ததனைக் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது "நாயகர் திருத்தேர் எழுந்தருளும் பொது திருப்பறக் குடையில்" (தெ. கல். தொ. 12, கல். 245).

[திரு + தேர்]

திருத்தொண்டத்தொகை *tiru-t-toṅḍa-t-togai*, பெ. (n.) அறுபத்து மூவர் நாயன்மார் பெயர்களையும் தொகையடியார்களையும் தொகுத்துச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் பாடிய தேவாரத் திருப்பதிகம்; a poem of 10 stanzas in Tēvāram of Sundaramūrti nāyaṅār dealing with 63 śaiva saints and dogai-y-aḍiyār. "சொற்றமெய்த் திருத்தொண்டத் தொகை யென" (பெரியடி. மலை. 38).

[திருத்தொண்டர் + தொகை]

திருத்தொண்டர் *tiru-t-toṅḍar*, பெ. (n.) இறைவனடியார்; devotees of God.

[திரு + தொண்டர்]

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி *tiru-t-toṅḍar-tiruvandādi*, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவரும் தொகையடியாருமாகிய பெரியார் பேரில் நம்பியாண்டார் நம்பிகள் பாடிய ஒரு சிற்றிலக்கியம் (பதினொ); a poem on the 63 Śaiva saints and dogai-y-aḍiyār by Nambiyāṅḍār-nambi.

[திருத்தொண்டர் + திருவந்தாதி]

திருத்தொண்டர்புராணம் *tiru-t-toṅḍar-purāṅgam*, பெ. (n.) பெரியபுராணம்; Periyapurāṅgam. "திருத்தொண்டர் புராணமென்பாம்" (பெரியடி. பாடி. 10).

[திருத்தொண்டர் + Skt. புராணம்]

திருத்தொண்டு *tiru-t-toṅḍu*, பெ. (n.) கடவுளடியார்க்குச் செய்யும் பணிவிடை; services rendered to God or His devotees. "திருத்தொண்டு பரவுவாம்" (பெரியடி. திருஞான. 1).

[திரு + தொண்டு]

திருத்தோணோக்கம் *tiru-t-toṅōkkam*, பெ. (n.) தோணோக்கம் என்ற வினையாட்டில் மகளிர் கூற்றாகப் பாடப்பட்டதும் 14 பாடல்கள் கொண்டதுமான திருவாசகப் பகுதி; a poem of 14 stanzas in Tiruvāṣagam which purports to be sung by girls playing at tōṅōkkam (செ.அக.).

[திரு + தோள் + நோக்கம்]

திருத்தோப்பு *tiru-t-tōppu*, பெ. (n.) கோயிலுக்குரிய பூந்தோட்டம் (S.I.I.V. 89); flower-garden attached to a temple.

[திரு + தோப்பு]

திருதம் *tirudam*, பெ. (n.) தாளவகை; a fast-moving time-measure (செ.அக.).

திருதராட்டிரன் *tiruda-rāṭṭīraṅ*, பெ. (n.) பாண்டுவின் தமையனும் கௌரவர் தந்தையுமாகிய அரசன் (குடா.); paṅḍu's brother and father of the Kauravas.

திருதாளி *tirudāli*, பெ. (n.) தழுதாழை; creeping screw-pine (சா.அக.).

திருந்தகைமை *tirundagaimai*, பெ. (n.)
மேன்மை (உயர்வு); superiority, excellence.

[திருந்து + தகைமை]

திருந்தவர் *tiruntalar*, பெ. (n.) திருந்தார் (பிங்.)
பார்க்க; see *tirundār*

[திருந்து + அல் + அர்]

திருந்தனம் *tirundanaṁ*, பெ. (n.) பெருந்துளி;
large holy basil (சா.அக.)

திருந்தார் *tirundār*, பெ. (n.) பகைவர்; foes,
enemies. "திருந்தார் தெம்முளை" (பு.பெ. 323,
கொளு.)

[திருந்து + ஆ + ஈ]

திருந்திழை *tirundiḷai*, பெ. (n.) அழகிய
அணிகலன் அணிந்த பெண்; woman as
adorned with jewels. "திருந்திழை கணவ"
(பதிற்றுப். 24.11)

[திருந்து + இழை]

திருந்தினர் *tirundinaṅgar*, பெ. (n.) ஒழுக்க
முன்னவர்; upright persons, persons of good
character. "திருந்தினர் விட்டார் திருவி ரைகம்"
(திருமுட். 239.)

[திருந்து → திருந்தினர்]

திருந்து-தல் *tirundu-*, 5 செ.கு.வி (v.i.)
1. செவ்வீதாதல்; to be correct, perfect. "திருந்து
வேதமு" (திவ். திருவாய். 6.5.31. 2. சீர்ப்படுதல்;
to be amended, improved, reformed, as a
person, to be settled, as hand-writing, to be
trained, as the tongue of a child, அவன்
இப்போது திருந்திவிட்டான். 3. புதிதாக்கப்
படுதல் (விண்.); to be repaired, renovated.
4. பண்படுத்தப்படுதல் (உவ.); to be improved,
as land, soil, situation. 5. பயிற்சி மிகுதல் (விண்.);
to be disciplined, as the mind; to be educated,
cultivated, experienced, proficient. 6. தொழில்
முற்றுதல்; to be finished artistically.
"திருந்தெயிற் குடபால்" (மணிமே. 622). 7. அழகு
பெறுதல்; to be beautiful elegant. "திருந்து
சேஷடி பணிந்தனன்" (நனிவைப்பு. சீபரி. 451)
8. மேன்மையாதல்; to be worthy, honourable.

"திருந்திய தியாதது செய்து தீர்தும்" (கம்பரா
சம்பாதி. 51)

க. திந்து

திருநகர் *tiru-nagar*, பெ. (n.) செல்வநகரம்;
wealthy, prosperous city. "செறிமழவைன் திருநகர்
புகுநர்" (திருக்கோ. 350, கொளு.)

[திரு + நகர்]

திருநட்டக்கணப்பெருமக்கள் *tiru-naḷḷa-k-
kaṇa-p-perumakkaḷ*, பெ. (n.) கோயில்
அதிகாரிகளுள் ஒரு பகுதியினர் (S.I.I.vii, 378);
a class of temple authorities.

[திரு + நட்டக்கணம் + பெருமக்கள்]

திருநட்டி *tiru-naḷḷi*, பெ. (n.) கள்ளி; milk hedge
plant (சா.அக.)

திருநடனம் *tiru-naḍanam*, பெ. (n.)
திருக்கூத்து-1 பார்க்க; see *tiru-k-kūṭṭu-1*

[திரு + நடனம்]

திருநடனமாவை *tiru-naḍana-māvai*, பெ. (n.)
தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம்
நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்
(சித். அக.); a minor literature written by
Tanḍaṇāni śuvāmiḷaḷ in 19th c

[திரு + நடனமாவை]

திருநடமாளிகை *tiru-naḍai-māḷigai*, பெ. (n.)
கோயில் திருச்சுற்று (I.M.P.Tj.1237); the
procession-path round a shrine.

[திரு + தடமாளிகை]

திருநடை *tirunaḍai*, பெ. (n.) இந்நாளில் பவானி
என்றழைக்கப்படும் ஊர் ஈரோடு புவைண்டி
நிலையத்திற்கு வடக்கே ஒன்பது நாழிகை
வழித் தொலைவிலுள்ளது; a village in Erode.

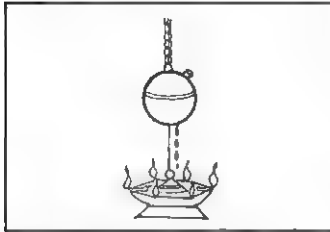
வழிபடுவோர்க்குத் தீமைகள் நண்ணாத
ஊராகையால் நண்ணாலூர் கடை குறைந்து
நணா என்று தின்று (சிறு. பெ. அக.)

திருந்தவனம் *tiru-nandavagam*, பெ. (n.)
கோயிலின் பூந்தோட்டம் (S.I.I.i, 135); flower
garden of a temple.

[திரு + நந்தவனம்]

திருநந்தாவிளக்கு *tiru-nandā-viḷakku*, பெ. (n.) கடவுள் திருமுன் எப்பொழுதும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் திருவிளக்கு; perpetual lamp before the chief idol in a temple. "திருநந்தா விளக்கு . . . சந்திரா தித்தவரையுந் செல்லும் படிக்கு" (S.I.I. i, 79).

[திரு + நந்தாவிளக்கு]

திருநமஸிகை *tiru-namagiḷai*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிக்குச் செய்யும் திருமுழுக்கு (அபிசேகச் சடங்கு) (S.I.I. ii, 70); ceremonial bath of the deity in a temple.

[திரு + நமஸிகை]

திருநயனத்துயில்(லு)-த்தல் *tiru-nayanattu-yiil-*, 13 செ.கு.வி. (v.i.) கடவுள் மூதலியோர் துயில் கொள்ளுதல்; to sleep, as a deity. "திருநயனத்துயில்வோய்" (அஷ்டம். திரு. வரங். கலம் 1).

[திரு + நயனம் + துயில்-]

திருநயனம் *tiru-nayagam*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிக்குச் சாத்தூர் திருக்கண்மலர் (S.I.I. ii, 409); eye made of silver or gold for a deity

[திரு + நயனம்]

திருநல்லியாண்டு *tiru-nalli-yāṇḍu*, பெ. (n.) நல்லாட்சி ஆண்டு; prosperous, regnal year. "பூசுகிரிகாலசோழதேவர்க்கு . . . திரு நல்லியாண்டு 2-ஆவது" (S.I.I.v, 84).

[திரு + நல்லியாண்டு. நல்ல + யாண்டு - நல்லியாண்டு]

திருநலியாண்டு *tiru-nali-yāṇḍu*, பெ. (n.) திருநல்லியாண்டு (S.I.I.v, 83) பார்க்க; see *tiru-nalli-yāṇḍu*

[திரு + நலியாண்டு]

திருநள்ளாறு *tiru-naḷḷāru*, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டம் நன்னிலம் வட்டத்தில் தக்கனூர் என்னும் ஊருக்கருகில் உள்ள ஊர்; the small town in Thiruvārūr district.

1. அரிசிலாற்றுக்கும், வால்ச ஆற்றுக்கும் நடுவே இந்த ஊர் அமைந்திருப்பதால் நள்ளாறு எனப் பெயர் பெற்றதாகக் கூறுவர்.
2. நள்ள வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் இப் பெயர்பெற்றது என்றும் கூறுவர். சம்பந்தர், அப்பர், சந்தரர் மூவரும் இத்தலத்தைப் பாடியுள்ளனர் (நமி. ஊர். பெ. அக).

[திரு + நள்ளாறு]

திருநா *tiru-nā*, பெ. (n.) பாவட்டை; common bottle-flower

திருநாட்டுக்கெழுந்தருள்(ளு)-தல் *tiru-nāṭṭu-kkelundaru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) திருநாடணி செய்தல்; to die. "எம்பெருமானார் திரு நாட்டுக் கெழுந்தருளுகிறபோது" (ரஹஸ்ய. 560)

[திரு + நாட்டுக்கு + எழுந்தருள்(ளு)-]

திருநாடலங்கரி-த்தல் *tiru-nāḍalaṅgari-*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) நன்னிலையடைதல் (மாலுலகத்தை அணி செய்தல்); lit. to adorn Vaikuṇḍam, to die, used euphemistically of a great person.

[திருநாடு + அலங்கரி-]

திருநாடு *tiru-nāḍu*, பெ. (n.) மாலுலகம்; Viṣṇu's heaven. "தெளிவிசம்பு திருநாடாத் தீவினையென் மனத்துறையும்" (திவ். திருவாய். 9, 75)

[திரு + நாடு]

திருநாப்பழம் *tiru-nā-p-paḷam*, பெ. (n.) திருநா பார்க்க. see *tirunā*.

[திரு + நாப்பழம்]

திருநாமக்கத்திரி *tirunāma-k-kattiri*, பெ. (n.) விரியன் பாம்பு வகை (விங்.); russell's Viper *vipera russelli*.

[திரு + நாமம் + கத்திரி]

திருநாமக்காணி *tiru-nāma-k-kāṇi*, பெ. (n.) திருநாமத்துக்காணி பார்க்க; see *tirunāmatru-k-kāṇi*.

[திரு + நாமக்காணி]

திருநாமக்கிழவர் *tiru-nāma-k-kiṭṭavar*, பெ. (n.) ஊர்ப் பெருமகனார்; சூடவோலை வழியே பெயர் சொல்லப்பட்டு ஊர்ச் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, முதன்மை யுடையவர்; a person. "ஊற்றுக் காட்டு பூசாவி வாமணனுக்கு இவ்வூரைச் சேரி திருநாமக் கிழவர்களோம் ஒட்டிக் குடுத்த பரிசாவது" (*சம்பவார்மபல்லவன், சி.பி. 884, தெ. சல். தொ. 8, சல். 1681*). "இவ்வூரைச் சேரித்திரு நாமக்கிழவர் களோம்" (*தெ. சல். தொ. 12, புரு. 1 சல். 1681*).

[திரு + நாம + கிழவர்]

திருநாமச்செடி *tiru-nāma-c-cēṭṭi*, பெ. (n.) செடி வகை (L.): Indian worm-wood.

[திரு + நாமம் + செடி]

திருநாமத்துக்காணி *tiru-nāmatu-k-kāṇi*, பெ. (n.) கோயில் நிலம்; land assigned to a deity, as bearing his name; temple land. "நாயனார் திருநாமத்துக்காணியு மாநீ" (*S.L.I., 1181*).

[திரு + நாமம் + காணி]

திருநாமத்துத்தி *tiru-nāma-t-tutti*, பெ. (n.) துத்திச் செடி வகை; lobed, leaved Mysore mallow

[திரு + நாமம் + துத்தி]

திருநாமப்பாலை *tiru-nāma-p-pālai*, பெ. (n.) ஒருவகைப் பூடு (யாழ்ப்ப.); oval-leaved China root.

[திரு + நாமம் + பாலை]

திருநாரணம்பிழைத்தல் *tiru-nāraṇam-piṭai*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) திருமாவின் மேற் செய்த ஆணையை மீறுதல்; to break an oath taken in the name of God Viṣṇu. "திருநாரணம் பிழைத்த தண்டம்படுவதாக ஒட்டினோம்" (*S.L.I. vii. 2651*).

[திரு + நாரணம் + பிழை-]

திருநாரையூர் *tiru-nāraiyūr*, பெ. (n.) கடலூர் (தென்னார்க்காடு) மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in South Arcot district.

[திரு + நாரையூர்]

1. இங்குள்ள நீர்நிலைகள், நிலவளம் மிகுந்த பகுதிகளில் நாரைகள் மிகுந்து வாழ்ந்திருக்கின்றன, இதன் காரணமாக இப்பெயர்

பெற்றது. நாவூக்கரசர், சம்பந்தரரால் பாடல் பெற்ற தலம். 2. நாரை வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலமாதலாலும் இப்பெயர் பெற்றது. 3. நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இவ்வூரில் எழுந்தருளியுள்ள பிள்ளையார் மீது பாடிய திருவிருட்டை மணியாவை" 11 ஆம் திருமுறையாகும். "செங்கழு நீர்க்குத் திருநாரையூர்ச் சிவன் செய் கொங்குசெழு தாரைங் கரத்தகோ".

திருநாவுக்கரசநாயனார் *tiru-nāvu-k-karāṅṅu-nāyaṇār*, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவரும் ஒருவரும் தேவாரத்தின் ஒரு பகுதி பாடியவரும் 7 ஆம் நூற்றாண்டினருமான சிவனடியார்; a canonized Śaiva saint, one of the 63 Nāyanmārs, who wrote a part of Tēvāram in 7th century

[திரு + நாவுக்கரச நாயனார்]

திருநாள் *tirunāl*, பெ. (n.) 1. திருவிழா; day of festival, as a sacred day. "திருநாள் படைநாள் கடிநாள்" (*பெருங். இலாவாண. 2:32*). திருநாளுக்குப் போகிறாயா என்றால் ஆம் ஆம்; திருமீடீ வருகிறாயா என்றால் உம் உம் (*புழ. திருநாளம் முடிந்தது எடுபிடியும் கழிந்தது புழ. 2. பிறந்த நாள் (நாள்); birthday, as of a king தெ. திருநால்*

[திரு + நாள்]

திருநாள் தேவை *tirunāl-tēvai*, பெ. (n.) திருவிழாச் செலவு (*S.L.I. iv. 22*); expenses of a festival

[திருநாள் + தேவை]

திருநாளைப்போவார்நாயனார் *tiru-nālai-p-pōvār-nāyaṇār*, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவரும் ஒருவரான நந்தனார் எனப்படுஞ் சிவனடியார்; a canonized Śaiva saint, commonly known as Nandanār, one of the 63 Nāyanmārs

[திரு + நாளைப்போவார் + நாயனார்]

திருநிலைக்கால் *tiru-nilai-k-kāl*, பெ. (n.) தலைமைக் கோபுரத்தை (இராய கோபுரத்தைத் தாங்கி நிற்கும் முதன்மையான தூண் (இவ.); chief pillar supporting the irāya-kōpuraṁ.

[திரு + நிலை + கால்]

திருநிலைமகளிர் *tiru-nilai-magaḷir*, பெ. (n.) மணமான பெண்கள்; married women. "தென்றோய் கோதைத் திருநிலை மகளிர்" (பெருங் உஞ்சைக். 54.6).

[திரு + நிலை + மகளிர்]

திருநிறுஞ்செய்-தல் *tiru-niḷaiñ-ṣey-*, 1 செஞ்நராவி (V.L.) கோயில் திருமேனிக்குப் பொன் மெருகிடுதல் (M.E.R. 16 of 1932-3); to gild the image of the deity

[திரு + நிறம் + செய்-]

திருநீர்மலை *tiru-nīr-malai*, பெ. (n.) சென்னை மாநகரத்தில் பல்லாவரம் புகைவண்டி நிலையத்திலிருந்து 5 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள ஊர்; the small town in Chennai district. காண்டபவளம் என்ற பெயரும் இதற்குண்டு; திருமங்கை ஆழ்வார் தலத்தோறும் சென்று பெருமாளை வழிபட்டு வந்தபொழுது, இந்த ஊரிலுள்ள மலை மீது எம்பெருமான் எழுந்திருக்கிறார். அப்பொழுது மலையைச் சுற்றி நீர் நிறைந்திருந்தது ஆகவே அவர் அப்பதிக்கு சற்றுத் தொலைவிலுள்ள மந்திரிகிரியில் தங்கிப் பெருமாளைத் தொழுதார். பின்னர் நீர் வடிந்தது. பின் கோயிலுக்குள் சென்று பெருமாளை வணங்கியதால் இவ்வூர் திருநீர் மலை ஆயிற்று. திருமங்கையாழ்வார் இப்பதியை "நீண்டாங்குற ளாகிதி மிர்ந்தவனுக் கிடம்மாமலை யாவது - நீர்மலையீ" எனப் பாடியுள்ளார் (தமி. ஊர். பெ).

[திருநீர் + மலை]

திருநிலகண்டயாழ்ப்பாணநாயனார் *tiru-nīlakaṇḍa-yāḷ-p-pāṇa-nāyaṇār*, பெ. (n.). நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் திருநாண சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் காலத்தில் வாழ்ந்த சிவைய்யார் (பெரியபு.); a canonized Śaiva saint, contemporary of Tīru-ñāṇa-sampanda-mūrti-nāyaṇār, one of the 63.

[திரு + நிலகண்டம் + யாழ் + பாணர் + நாயனார்]

திருநிலகண்டன் *tiru-nīlakaṇḍan*, பெ. (n.) 1. சிவன்; God Śivaṇ. 2. கொடியவன்; wicked man. 3. பூரான்வகை; a large kind of centipede.

[திரு + நிலம் + கண்டன்]

திருநீறக்கநாயனார் *tiru-nīla-nakka-nāyaṇār*, பெ. (n.) நாயன்மார் அறுபத்து மூவருள் ஒருவரான சிவைய்யார் (பெரியபு.); a canonized Śaiva saint, one of 63

[திரு + நீறக்கன் + நாயனார்]

திருநீற்றுக்காப்பு *ṭirunīru-k-kāppu*, பெ. (n.) பெரியோரால் ஒருவரின் நெற்றியில் இடப்படும் திருநீறு; sacred ashes rubbed on one's forehead by a great person, as a charm.

[திருநீறு + காப்பு]

திருநீற்றுக்கோயில் *ṭirunīru-k-kōyil*, பெ. (n.) திருநீற்றுப்பை; bag for sacred ashes.

[திருநீறு + கோயில்]

திருநீற்றுநாணம் *tiru-nīru-nāṇam*, பெ. (n.) திருநீற்றால் குளிப்பாட்டல்; purification with sacred ashes. "திருநீற்று நாணஞ் சொல்லப்படுமால்" (திருக்காளத். பு. 26.29).

[திருநீறு + நாணம். Skt. snanam]

திருநீற்றுப்பச்சை *tiru-nīru-p-pacci*, பெ. (n.) மணமுள்ள மருந்துச் செடியவகை; sweet basil.

[திருநீறு + பச்சை]

திருநீற்றுப்பத்திரி *tiru-nīru-p-pattiri*, பெ. (n.) தாலியுருக்களுள் ஒன்று; a pendant in the tāli cord. "தாலிச்சரட்டிலே திருநீற்றுப் பத்திரி யேனும் அவரிப்புவேனும் அணிந்தவர்கள்" (எங்களுர். 24).

[திருநீறு + பத்திரி]

திருநீற்றுப்பத்திரி *tiru-nīru-p-pattiri*, பெ. (n.) திருநீற்றுப்பச்சை பாக்க; see *tiru-nīru-p-pacci*

[திருநீறு + பத்திரி]

திருநீற்றுப்பந்தர் *tiru-nīru-p-pandar*, பெ. (n.) திருவாரூரில் ஆரூரான் புறப்பாட்டின் போது மேலே விடிக்கும் நடைப்பந்தல் (தஞ்சை); canopy held over the image of Tyāgarāja at Tiruvārūr, during a procession.

[திருநீறு + பந்தர்]

திருநீற்றுப்பழம் *tirunīru-p-palam*, பெ. (n.) திருநீற்று உருண்டை (விள்); balls of sacred ashes

[*திருநீறு + பழம்*]

திருநீற்றுமடல் *tirunīru-maḍal*, பெ. (n.) திருநீறு வைக்கும் கலம்; a vessel for keeping sacred ashes.

[*திருநீறு + மடல்*]

சிவசிவன்சுருள் ஒன்று

திருநீறு *tiru-nīru*, பெ. (n.) தெய்வத் தன்மை கொண்ட சாம்பல்; sacred ashes, used for śaivaite mark. "எவரேனாது தாமாக விவாடத்திட்ட திருநீறும்" (*தேவா. 816, 31* திருநீற்றிலே ஒட்டாதது கழற்சிக்காய் (*பழம்*).

[*திரு + நீறு*]

திருநுந்தாவினக்கு *tirunundā-viḷakku*, பெ. (n.) திருநந்தாவினக்கு பார்க்க; see *tiru-nandā-viḷakku*.

[*திரு + நந்தாவினக்கு*]

திருநூற்றந்தாதி *tiru-nūṇṇandādi*, பெ. (n.) அருக்கடவுள்மேல் அவிரோதி யாழ்வார் இயற்றிய ஓர் அந்தாதி நூல்; an andādi poem on Arhat by Avirōdi-y-āḷvār (*செ.அ.உ*).

[*திரு + நூற்றந்தாதி*]

திருநெடுந்தாண்டகம் *tiru-nedun-dāṇḍagam*, பெ. (n.) 1. நாலாயிரத் தெய்வப் பழுவலில் திருமங்கை மன்னன் இயற்றிய ஒரு பகுதி; a poem in Nālāyira-p-pirapantam, by Tirumaṅgai-y-āḷvār. 2. எண்சீர்த் தாண்டகத் தாலாகிய தேவாரப் பாடல்கள்; Tēvāram decades in tāṇḍagam metre of eight cīr.

[*திரு + நெடும் + தாண்டகம்*]

திருநெல் வேலி அம்பலவாணக் கவிராயர் *tiru-nelvēli-ambalavāṇa-k-kavirāyar*, பெ. (n.) முத்துக்குமாரசர் கவிராயர் என்பவருடைய புதல்வர்; இவர் திருவாவடுதுறை அம்பல வாண தேசிகர் மீது வன்மனம், இரட்டைமணி மாலை ஆகிய நூல்களைப் பாடியவர் (*பிற்காலபுல*); an auhtor of Iraṭṭaimaṇimalai written by Ambalavana-k-kavirayar

திருநெல்வேலிசென்னா *tiru-nelvēli-ścennā*, பெ. (n.) திலாவிரை; Tirunelvēli senna - cassia angustifolia (*சா.அ.உ*).

திருநெல்வேலித்தலபுராணம் *tirunelvēli-t-talapurāṇam*, பெ. (n.) நெல்சையப்பப் பிள்ளை 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய சிற்றலக்கியம் (*சிற்.அ.உ*); the minor literature written by Nelliayappar in 19th Century

[*திருநெல்வேலி + தலபுராணம்*]

திருநெற்றித்திரனை *tiru-nēṭṭi-t-tiraṇai*, பெ. (n.) கடவுள் திருமேனியின் நெற்றியிற் சாத்தும் அணிவகை (*S.I.I.iii, 474*); an ornament for the forehead of a deity

[*திரு + நெற்றி + திரனை*]

திருநெற்றிமாலை *tiru-nēṭṭi-mālai*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனியின் நெற்றியில் அணியும் மாலை (*விள்*); garland for the forehead of an idol.

[*திரு + நெற்றி + மாலை*]

திருநெறித்தமிழ் *tirunēṭṭi-t-tamiḷ*, பெ. (n.) தேவாரம் (*தஞ்சா.128*); the Tēvāram hymns.

[*திரு + நெறி + தமிழ்*]

திருநெத்திரசிந்தாமணி *tiru-nēṭṭira-sindāmaṇi*, பெ. (n.) கண் நோய்கள் 96 வகையும், அவைகளின் பெயர் குணம் முதலான விளத்தல்களையும் பற்றி கூறும் ஒரு ஆயுர் வேத மருத்துவ நூல்; an Āyurvēdic science dealing about the 96 kinds of diseases of the eyes thier names qualities etc. (*சா.அ.உ*).

திருநொந்தாவினக்கு *tiru-nondā-viḷakku*, பெ. (n.) திருநந்தாவினக்கு பார்க்க; see *tiru-nandā-viḷakku*.

திருநோக்கம் *tiru-nōkkam*, பெ. (n.) திருநோக்கு பார்க்க; see *tiru-nōkku*.

[*திரு + நோக்கம்*]

திருநோக்கு *tiru-nōkku*, பெ. (n.) கடவுள், குரு முதலாயினாரது அருட்பார்வை; gracious look of a deity; auspicious look of a guru in the administration of ūṭṭai (*செ.அ.உ*).

[*திரு + நோக்கு*]

திருப்பட்டம்¹ *tiru-p-paṭṭam*, பெ. (n.) திருமுடி (S.I.I.ii. 9); sacred diadem.

[திரு + பட்டம்]

திருப்பட்டம்² *tiru-p-paṭṭam*, பெ. (n.) நெற்றியில் அணிவிக்கும் பொற்பட்டை. இதனை வீரப்பட்டம் என்றும் கூறுவர்; thin plate of metal (gold) worn on the forehead, as an ornamental badge of distinction. "திராசராச தேவர் குடுத்த பொன்னின் திருப்பட்டம் ஒன்று" (தெ. கல். தொ. 2. கல். 1)

[திரு + பட்டம்]

திருப்பட்டிகை *tiru-p-paṭṭigai*, பெ. (n.) மேகலை போன்ற ஒருவகை அணிகலன்; a kind of ornament. "திருப்பட்டிகை நானும், அரசி மாணிக்கமும், படுகண்ணுங் கள்வீப் பூவுங் கிண்கிணி பேரும், நானும்" (தெ. கல். தொ. 2, கல். 93)

[திரு + பட்டிகை]

மேகலை வகையான இவ்வகைக் கச்சையணியை, திராசராசர் தாம் எழுந்தருளுவித்த தேவிக்கு (உமாபரமேகவரி யார்க்கு) செய்தனித்தார்

திருப்படி *tiru-p-paḍi*, பெ. (n.) கோயிலின் வாயிற்படி (நாஞ்சு); step at the entrance of a temple.

[திரு + படி]

திருப்படிக்கம் *tiru-p-paḍikkam*, பெ. (n.) 1. இறை வழிபாட்டிற்குப் பயன்படும் ஏளங்கள்; a large vessel to receive the water used in worshipping an idol. 2. திருவடிக்கம் பார்க்க; see *tiruvadikkam*.

[திரு + படிக்கம்]

திருப்படிமாற்று *tiru-p-paḍi-māṟṟu*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிகளை வழிபடுவதற்காக வழங்கப்படும் அரிசி முதலிய பண்டம்; articles of offering of a deity. "செய்யி லுடுத்த திருப்படிமாற்ற தனையை விதுவமுது செய்யென்று" (திருக்களிற்றுப். 19)

[திரு + படிமாற்று]

திருப்படிமாறுதல் *tiru-p-paḍi-māṟṟu*, 5 செகுவி (v.i.) இறைத்திருமேனிக்கு வழிபாட்டுப் பொருள் அமைத்தல்; to provide for the offerings to a deity. "விண்ணக ராழ்வார்க்குத் திருப்படி மாற அள்ளிட்டு" (கல்).

[திரு + படிமாறு-]

திருப்படையெழுச்சி *tiru-p-paḍai-y-eḷuḇḇai*, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் அருளிச் செய்த திருவாசகத்தின் ஒரு பகுதி; a part of Tiruvāṣagam written by Māṅikka-vāṣagar

[திரு + படையெழுச்சி]

திருப்படைவீடு *tiru-p-paḍai-vīḍu*, பெ. (n.) கடவுள் கோயில் கொண்டுள்ள தலம் (T.A.S.); place sacred to a deity

[திரு + படைய + வீடு]

திருப்பண்ணிகார்ப்புறம் *tiru-p-paṇṇi-kāra-p-puṟam*, பெ. (n.) இறைவனுக்கு அமுது படைக்க வருவாயாக வைத்த நிலம் (தெ.கல்.தொ. 12, பகுதி 1, கல். 160); temple land.

திருப்பணி¹ *tiru-p-paṇi*, பெ. (n.) 1. கோயிற் பணி (S.I.I.i.126); service in a temple. 2. கோயில் கட்டுதல், புதுப்பித்தல், களைய வேலை; work of a temple-building, repairing, etc. திருப்பணி செய்யக் கருத்திருந்தால், கருப்படியின் பேரிவே விசுப்பிடுக்கும் (பழ.). 3. நெற்களத்தில் திருப்பணிக்காகப் பெறப்படும் கோயில் வருமானம் (G.Tn. D. I. 313); temple-income derived from harvest field.

[திரு + பணி]

திருப்பணி²-த்தல் *tiru-p-paṇi*, 4 செகுவி (v.i.) யானையை நிற்கப் பண்ணுதல் (யாழ்.அக.); to make an elephant stand.

திருப்பணிமாவை *tiru-p-paṇi-māṟṟai*, பெ. (n.) கோயிற்றிருப்பணி விளக்கல் கூறும் நூல்; poem which describes the *tiru-p-paṇi* of a temple.

[திருப்பணி + மாவை]

திருப்பணிமாற்று *tiruppaṇi-māṟṟu*, பெ. (n.) கோயில் மராமத்து; repairs in temple.

[திரு + பணிமாற்று]

திருப்பணிமுட்டு *tiruppani-muṭṭu*, பெ. (n.) திருப்பணிப் பொருள்கள் (யின்); materials for building a temple; temple utensils, implements, vessels

[திருப்பணி + முட்டு]

திருப்பதி *tiruppati*, பெ. (n.) 1. இறைவன் கோயில் கொண்ட திருத்தலம்; any sacred shrine. திருப்பதிக்குப் போனாலும் தடுப்பு ஒருசாக (பழ.) திருப்பதிச் சொட்டு படிப்படியாக எரித்தது (பழ.). 2. திருவேங்கடம் என்னும் மாலியத் தலம்; Tiruppati, a Thirumāl shrine திருப்பதியில் மொட்டைத் தாதனைக் கண்டாயா? (பழ.)

[திரு + பதி]

திருப்பதிக்கல் *tiruppati-kkal*, பெ. (n.) 1. திருவேங்கடத்திற்கருகில் கிடைக்கும் கரும்பச்சை நிறமுடைய ஒருவகைச் சாணைக் கல்; inferior species of hone-stone of a dark-green colour, novaculite, found near Tiruppati (செ.அக.). 2. முகமழிப்போர் பயன்படுத்தும் சாணைக்கல்; stone used by barbers for sharpening razors.

[திருப்பதி + கல்]

திருப்பதிகம் *tiruppadigam*, பெ. (n.) 1. பெரும் பாலும் பத்து அல்லது பதினோரு செய்யுட்கள் கொண்டதாய்த் தேவாரத்துள்ளது போல இறைவனைப் புகழ்ந்துரைக்கும் பாடற்றொகை; a poem generally containing 10 or 11 stanzas in praise of a deity, as in *Tēvāram*. 2. புத்தரின் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டும் ஒரு நூல் (சிசி பர. சௌத். 2, ஞானப்.); a poem in praise of Buddha

[திரு + பதிகம்]

திருப்பதியக்காணி *tiru-p-patiya-k-kāni*, பெ. (n.) சிவன் கோயில்களில் திருப்பதிகமெனும் தேவாரப் பாடல்களை நானும் பாடுதற்கு அமர்த்தப் பெற்றவர் பெறுவதற்குரியதாக விடப்படும் இறையினி நிலம்; tax free land. "இக்கோயில் திருப்பதியக் காணி இவ்வ

கைக்கொண்டு இவன் இட்டாரே திருப்பதியம் பாடவும்" (தெ. கல். தெர. 17 கல். 453)

[திரு + பதிகம் + காணி]

திருப்பதியம் *tiru-p-padiyam*, பெ. (n.) திருப்பதிகம் பார்க்க; see *tiru-p-padigam*. "திருப்பதியம் பாடுவாரூள்னிட்ட பலபணி செய்வார்க்கு" (S.S.L.I., 94)

[திரு + பதியம்]

திருப்பம் *tirupparam*, பெ. (n.) 1. திரும்புகை; turning, averting. "வடபத்திரசாயி முகத் திருப்பங்கொண்டு" (குருபரம் 77). 2. திரும்புகோடி; turning, as in a street, crossway. 3. பணப்பரிமாற்றம்; money-dealing. 4. சமையலறை (நெல்லை); kitchen 5. பொய்முடி (சவரி) (இ.வ.); false hair.

[திரும்பு + திருப்பம்]

திருப்பரங்குன்றம் *tirup-p-araṅ-guṇḍam*, பெ. (n.) முருகக்கடவுளின் அறுபடை வீடு என்பவற்றுள் ஒன்றும், மதுரைக்குத் தென் மேற்கில் உள்ளதுமான குன்று (திருமுரு.); a hill south-west of Madura, sacred to Murugan, one of six *paṭai-viṭu*.

இக்குன்று சிவக்கொழுந்து (லிங்க) வடிவில் காட்சி தருகின்றது. பரன் எனும் சொல் சிவனைக் குறிப்பதால் இக்குன்று பரன்குன்று ஆகி பரங்குன்று ஆயிற்று. இதனைச் சார்ந்த ஊராதலால் திரு என்னும் அடையுடன் "திருப்பரங்குன்றம்" ஆயிற்று.

"குர்முருகு சுறுத்த கடரிலை நெடுவேல் சிவமிகு முருகன் தன்பரங்குன்றத்தீ"

என இவ்வூரை அகநானூறு குறிக்கின்றது.

[திரு + பரன் + குன்றம்]

திருப்பரம் *tiru-p-param*, பெ. (n.) சோறு; cooked rice (சா.அக.).

திருப்பராய்த்துறை *tiru-p-parāy-t-tuṛai*, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tiruच्चிரāppalli district. முந்தைய காலத்தில் இப்பகுதியில் பராப் மரங்கள் நிறைந்து இருந்ததால் பராய்த்துறை எனப்பட்டுப் பின் திரு அடை பெற்றது நாவுக்கரசர் இவ்வூரை

"சிட்டுனார்தென் பராய்த்துறைச் செவ்வனார்"
என்ப பாடி உள்ளார்

[திரு + பராய்த்துறை]

திருப்பரிச்சட்டம்வாட்டும்வண்ணத்தான் *tiruppari-
c-cattam-vattam-vannattān* பெ. (n.) இறைவன்
திருமேனிக்கு அணிவிக்கும் ஆடையினைத்
தாய்மை செய்து உலர்த்தும் வண்ணான்; a
washerman.

இவர்கள் "திருப்பரி சட்டம் சுழுவார்"
என்றுக் கூறப்பெறுவர். 'திருப்பரிச் சட்டம்
வாட்டும் வண்ணத்தானுக்கு நெல் குறுணி'
(தெ. கல். தொ. 7: கல் 485 புதுக்கல் 90)

[திரு + பரிச்சட்டம் + வாட்டும் +
வண்ணத்தான்]

திருப்பரிவட்டம் *tiruppari-vattam*, பெ. (n.)
1. இறைவர் திருமேனிக்கு அணிவிக்கும்
ஆடை; a small piece of cloth for dressing an
idol. 2. கோயிலில் (மரியாதைக்காகப்)
பெரியோர் தலையிறு கற்றப்படும் கடவுளின்
ஆடை; temple cloth tied on the head of a
person by the priest, as a mark of honour
(செ.அ.க.)

[திரு + பரிவட்டம்]

திருப்பருத்திக்குன்றம் *tirup-parutti-k-kunram*,
பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்;
a village in Kañjipuram district.

இது ஒரு சமணத் திருப்பதி 1. இப்பகுதியில்
குன்றம் ஒன்று விளங்குகின்றது. இதனைச்
சார்ந்து, பருத்தி வயல்கள் நிறைந்து
இருத்தமையால் பருத்திக் குன்றம் எனப்
பெயர் பெற்றது என்பர். 2. பரிதி என்பது
கதிரவனைக் குறிக்கும் சொல். பரிதிக் குன்றம்
என்பதே நாளடைவில் பருத்திக் குன்றம்
ஆயிற்று என்பர். 3. முன்பு செம்பொன் குன்றம்
என்று வழங்கப்பட்டு பொற்குன்றமாகி
நாளடைவில் பருத்திக் குன்றமாயிற்று
என்பாரும் உளர். கல்வெட்டுகளில் இனக்
காஞ்சி (சமண காஞ்சி) என்று குறிக்கப்பட்டு
உள்ளது திரு + பரிதி + குன்றம் = திருப்பரிதி
குன்றம் திரு + பொற் + குன்றம் = திருப்பொற்
குன்றம் → திருப்பருத்திக் குன்றம்.

[திரு + பருத்தி + குன்றம்]

திருப்பல்லாண்டு *tiru-p-pallāṇḍu*, பெ. (n.)
1. சிவனைப் புகழ்ந்து சேத்தனார் பாடிய

சிறிலக்கியம்; a poem in the ninth tiru-murai
by Śēdanār in praise of Śiva. 2. நாலாயிரத்
தெய்வப் பனுவுள் பெரியாழ்வார் பாடிய
ஒரு பகுதி; a poem in Nālayira-t-tivya-p-
pirapandam.

[திரு + பல்லாண்டு]

திருப்பலிகொட்டு-தல் *tiru-p-pali-kottu-*, 5
செகுன்றாவி. (v.l.) கோயிலில் வழிபாடு
நிகழும்பொழுது செகண்டி காளம் முதலிய
இசைக் கருவிகளை இசைத்தல், to sound as a
musical instrument at temple. "இத்தேவர்க்குத்
திருப்பணி மூன்று தேச காலமும் செகண்டிகை
உட்பட ஐஞ்சான் கொண்டு திருப்பலி
கொட்டுவதற்கு வைத்த நிலம். இவ்வூரில்
உவச்சர்க்குரியது" (தெ.கல் தொ.)

[திருப்பலி + கொட்டு]

திருப்பலித்திரமாலை *tiru-p-pavittira-mālai*,
பெ. (n.) கோயில் திருமேனிக்குச் சார்த்தி
மாலையர் அணியும் பட்டு முடிக்க மாலை;
sacred garland of silk-knots worn by Vaiṣṇavar
after first being worn by the idol.

[திரு + பவித்திரமாலை]

திருப்பள்ளித்தாமம் *tiru-p-paḷli-t-tāmam*,
பெ. (n.) கோயில் சிலைகளுக்குச் சூட்டும்
மாலை; garland for an idol. 'திருப்பள்ளித்
தாமத் திருநந்தவண்டு செய்யவுள் (S.I.I.iii. 2H)

[திரு + பள்ளி + தாமம்]

திருப்பள்ளித்தொங்கல் *tiru-p-paḷli-t-tonḡgal*,
பெ. (n.) திருப்பள்ளித்தாமம் பார்க்க; see
tiruppaḷli-t-tāmam.

[திரு + பள்ளி + தொங்கல்]

திருப்பள்ளித்தொங்கல்மகுடம் *tiru-p-paḷli-t-
tonḡgal-magudam*, பெ. (n.) முகப்பில் பொன்
காகத் தொங்கல்களால் அணிசெய்யப்பட்ட
திருமுடி. போன்ற வடிவிலமைந்த மகுடம்.
முதல் இராசராசன் தந்தை பெருவுடையாருக்கு
அளித்த சின்னங்களுள் சிறந்த வேலைப்பாடு
அமைந்த விருதுச் சின்னம் இம்மகுடங்களே
யாகும். அடுத்து விளக்கின மொட்டும்,
பறனையும் உட்பட திருப்பள்ளித் தொங்கல்

மகுடங்கள் பொன் நூற்று நாள்பத்து ஒன்பதின் கழஞ்சரையே இரண்டு மஞ்சாடியுங் குன்றி (தெ. கல். தொ. 2, கல். 1).

[திருப்பள்ளி + தொங்கல் + மகுடம்]

திருப்பள்ளிபடுத்து-தல் *tiru-p-palli-paduttu*, 5 செகுன்றாவி. (V.L.) துறவியை அடக்கஞ் செய்தல்; to bury an ascetic. "சரம கைங்கிரியங்களைச் செய்வித்துத் திருப்பள்ளி படுத்தி" (குருபரம். 184).

[திரு + பள்ளிபடுத்து-]

திருப்பள்ளியறை *tiru-p-palli-y-arai*, பெ. (n.) இறைத் திருமேனி இரவிற பள்ளிக்கு எழுந்தருளும் அறை; bed chamber of a deity.

[திருப்பள்ளி + அறை]

திருப்பள்ளியுணர்த்து-தல் *tiru-p-palli-y-ugarttu*, 5 செகுன்றாவி. (V.L.) வைகறையிற நுயிலெழுமாறு இறைவனைப் பாடுதல்; to sing aubade and request a deity to wake-up early in the morning.

[திரு + பள்ளி + உணர்த்து-]

திருப்பள்ளியெழுச்சி *tiru-p-palli-y-ejucchi*, பெ. (n.) கடவுளைத் துயிலெழுப்பும் பாடல்கள் அமைந்த சிற்றிலக்கியம் (நி.); poem sung for waking up the deity in a temple.

[திரு + பள்ளியெழுச்சி]

சிற்றிலக்கிய வகையுள் ஒன்று; மாணிக்க வாசகராலும், தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாராலும், இராமலிங்க அடிகலாலும் எழுதப்பட்டது (சிற்அக.).

திருப்பளிக்கம் *tiru-p-palikkam*, பெ. (n.) திருப்படிக்கம் பார்க்க; see *tiru-p-padikkam*.

திருப்பன் *tiruppan*, பெ. (n.) திருப்பம் பார்க்க (நாள்); see *tiruppanam*.

[திருப்பம் → திருப்பன்]

திருப்பறையறைவு *tirupparai-y-araiy*, பெ. (n.) திருக்கோயில்களில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளை நாளும் பறையறைவித்து ஊரவர்க்கு அறியச் செய்யும் செய்கை; to publish the temple rows by boat of drum.

ஸ்ரீராகரஜீவ்வரம் உடையார் ஆட்டைப் பெரிய திருவிழாவுக்குத் திருக்கொடி யெற்று நான்று திருப்பறை யறைவு கேட்டிக்கும் சுட்கையார். (தெகல். தொ. 2, கல். 1).

[திரு + பறை + அறைவு]

திருப்பனந்தான் *tiru-p-pandanā*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் சும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; the small town in Tanjavure district.

பண்டைக் காலத்தில் இப்பகுதியில் பனை மரங்கள் நிறைந்திருந்தமை யாலும், கோயில் மரம் பனை மரமாதலாலும், ஞான சம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலமாத லாலும் திரு எனும் அடை பெற்று இப்பெயர் பெற்றது. "பிரித்தவன் செஞ்சடைமே னிறை பேரொவி வெள்ளத்தன்னைத் தரித்த வணர் பனந்தாட்டிருத்தாடை யிச்சரமே" எனச் சம்பந்தர் பாடியுள்ளார்.

[திரு + பனம் + தான்]

திருப்பளையூர் *tiru-p-palayūr*, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; the village in Thiruvārūr district.

பண்டைக் காலத்தில் பனை மரங்கள் மிகுந்திருந்தமையால் பளையூர் ஆகி ஞானசம்பந்தர், கந்தரர் பாடல் பெற்ற தலமாதலாலும் திரு எனும் அடைபெற்று இப்பெயர் பெற்று திருப்பளையூர் எனப் பெயர் பெற்றது. "சிலரென் றுமிருந்தடிபேணப் பலரும் பரவும் பளையூரே" எனச் சம்பந்தர் இத்தலத்தைப் போற்றியுள்ளார்.

[திரு + பனை + ஊர்]

திருப்பாகூர் *tiru-p-pākūr*, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டம் திருவள்ளூர் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in Chengai district.

பாக என்னும் சொல் மூங்கிலைக் குறிக்கும் மூங்கிலடியில் இறைவன் தோன்றியதால் இப்பெயர் பெற்று சம்பந்தர் நாகக்கரசரால் பாடல் பெற்றதால் திரு எனும் அடை பெற்று திருப்பாகூர் எனப் பெயர் பெற்றது. கல்வெட்டில் இவ்வூர், "தொண்டை மண்டலத்து ஈக்காடு தோட்டத்துக் காக்கலூர் நாட்டுத் திருப்பாகூர்" எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

[திரு + பாக + ஊர்]

திருப்பாட்டு *tiru-p-pāṭṭu*, பெ. (n.) 1. கடவுளைப் பற்றிப் பெரியோர் பாடிய பாடல் (பாகரம்); hymns or songs of a saint in praise of a deity. இவ்விரண்டு திருப்பாட்டுத் தலைமகள் சுற்றாதலே பொருத்தம் (திருக்கோ. 86 உரை). 2. தேவாரம் (தொல்பொருள் 461 நச்); *Tēvāram*.

[திரு + பாட்டு]

திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி *tiru-p-pāṇḍi-k-koḍumuḍi*, பெ. (n.) பெரியார் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; the village in Periyar district.

பண்டைக் காலத்தில் இவ்வூர் கறையூர் என வழங்கியது. இங்குள்ள கோயில் திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி நாளடைவில் கறையூர் மறைந்து, கொடுமுடி என்னும் கோயில் பெயரே ஊருக்கும் வழங்கலாயிற்று. மூவரால் பாடல் பெற்ற ஊர். கொம்பின் மேற்குயில் கூவ மாமலில் ஆடு பாண்டிக் கொடு முடி" எனக் சுந்தரர் இத்தலத்தைப் பாடுகின்றார்.

[திரு + பாண்டிக் + கொடு + முடி]

திருப்பாணாழ்வார் *tiru-p-pāṇḍāḷvār*, பெ. (n.) ஆழ்வார் பதினமூன்று ஒருவரும் நாலாயிரத் தெய்வப்பொருளவழுவன் அமலனாதிப் பிரான் என்ற பகுதியைப் பாடியவருமான திருமாலடியார்; a canonized Vaiṣṇava saint, author of *Amalanādi-pirāṇ* in *Nalāyira-t-tivviya-p-pirapandam*, one of ten ālvārs (செ.அக.).

திருப்பாவாடை *tiru-p-pāvāḍai*, பெ. (n.) ஆடைமேல் கோயில் திருமேனிகளுக்குப் படைக்கும் சோற்றுக் குவியல் (கோயிற்.பு. திருவி. 24. உரை) (Am p. S.A. 59); heap of boiled rice spread on a cloth, as offering to an idol.

[திரு + பாவாடை]

திருப்பாவாடைப்புறம் *tiruppāvāḍai-p-puṇam*, பெ. (n.) தில்லை அம்பல பெருமானுக்கு கறவக்கொடித் (தைப்பூசு)த் திருநாளில் இட்டுப்படைக்குஞ் சிறப்பான அமுது படையலுக்குத் திருப்பாவாடை என்று பெயர். இதற்குத் தானமாக அளிக்கப்பட்ட நிலம் திருப்பாவாடைப் புறம்; tax free land.

[திரு + பாவாடை + புறம்]

திருப்பாவை *tiru-p-pāvai*, பெ. (n.) நாலாயிரத் தெய்வப் பணுவழுவன் ஆண்டான் பாடிய பகுதி (திவ். திருப்பா தவியன்); a poem in *Nalāyira-t-teiva-p-paṇuvai* by Āṇḍāi.

[திரு + பாவை]

திருப்பாற்கடல் *tiru-p-pāṭ-kaḍal*, பெ. (n.) திருமால் பள்ளி கொண்டருளும் பாற்கடல்; the ocean of milk, where Thirumāl sleeps.

[திரு + பாற்கடல்]

திருப்பி¹ *tiruppi*, பெ. (n.) திருப்புவளி பார்த்து; see *tiru-p-puli*.

[திருப்பு → திருப்பி]

திருப்பி² *tiruppi*, பெ. (n.) 1. வட்டத்திருப்பி (பாலவா 896); worm-killer.

திருப்பு-தல் *tiruppu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. திரும்பச் செய்தல்; to cause to return to send back. அக்கட்டத்தைத் திருப்பினான். 2. இருக்கும் அல்லது செல்லும் திசையிலிருந்து மாற்றுதல்; to turn, deflect, cause to turn in a different direction. கைவர் குணமட்டுந் திருப்ப வசமோ (குமரே சத. 39) 3. முறுக்குதல்; to twist, wring, distort, as a limb. அவன் கையைத் திருப்பினான். 4. மொழிபெயர்த்தல்; to translate, render into another language. திருக்குறளைப் பல மொழிகளில் திருப்பி யிருக்கிறார்கள் 5. பாடத்தை மறுமுறை ஒதுதல் அல்லது ஒதுவித்தல்; to revise, as a lesson. இரண்டாம் முறையாகப் பாடத்தைத் திருப்புகிறார் 6. கவிழ்த்தல்; to turn upside down, invert. 7. மணிப்பொறிக்குத் திருகு கொடுத்தல்; to wind up a clock or watch. கடினாரத்தைத் திருப்பினான் (திவல் 8. மீட்டல்; to redeem, as a mortgage. ஒற்றியைத் திருப்பினான் 9. திருப்பிக் கொடுத்தல்; to give back, return, restore. சரகைத் திருப்பிவிட்டான் 10. விதிர்ந்தல்; to shake, revolve. "திருப்பறு குலத்தினோன்" (திருக்கோ. 315). 11. நோய் முதலியன தணித்தல்; to cure a disease; to avert a calamity by magic. "கொடிய பல விட நோய்களியாவ... கொடுத்துத் திருப்பி விடலாம்" (குமரே சத. 39) 12. செய்வின்னையைத் திரும்பச் செலுத்துதல்; to send back an evil spirit

against one who sent it, by counter magic.
13. ஏட்டின் பக்கத்தைத் தள்ளுதல்; to turn over, as the leaves of a book, ஆடை திருத்தி தீவ்றார் அவன் ஆயிரம் ஏடு திருப்புகிவ்றார்' (பாரதிதாசன்).

[திருப்பு → திருப்பு]

திருப்பு² *tiruppu*, பெ. (n.) 1. தடவை; turn.
2. ஒருமுறை போய் வருகை; trip.

க. திருகு

[திருப்பு → திருப்பு]

திருப்புகலூர் *tiru-p-pukalūr*, பெ. (n.) திருவாரூர் மாவட்டம் நன்னிலம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Thiruvārūr district, Nannilam taluk.

[திருப்பு → திருப்பு]

புகல் என்னும் சொல் வீரப்பம், இருப்பிடம், அடைக்கலம் எனப் பல பொருள்படும் மக்கள் இப்பகுதியில் வீரம்பிவந்து வாழ்ந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. மேலும், இது திருநாவுக்கரசு நாயனார் முத்திபெற்ற திருத்தலம்.

[திரு + புகல் + ஊர்]

திருப்புகழ் *tiru-p-pukāḷ*, பெ. (n.) 1. தெய்வப் புகழ்ச்சியான பாடல்; songs in praise of a deity. "தொண்டர் தங்கள் குமார்க்குமுமித் திருப்புகழ்கள் பலவும்பாடி" (திருப் பெருமாள். 19).
2. அருணகிரியார் முருகப் பெருமாள் மீது பாடிய சந்தப்பாடல்களாலான நூல்; a poem in various śāndam verses in praise of Lord Murugan by Aruṇa-kiri-nādar.

[திரு + புகழ்]

திருப்புகழ்ப்பதிகம் *tiru-p-pukāḷ-p-padigam*, பெ. (n.) தண்டபாளனி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); the minor literature written by Daṇḍapāṇi-Adigaḷ in 19th century.

[திருப்புகழ் + பதிகம்]

திருப்புகழ்பஞ்சரத்தினம் *tiru-p-pukāḷ pañjarattinam*, பெ. (n.) அருணகிரிநாதரால் 15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); the minor literature written by Aruṇa-kiri-nādar in 15th century.

[திருப்புகழ் + பஞ்சரத்தினம்]

திருப்புகழ்விவாசம் *tiru-p-puḡal-vilāśam*, பெ. (n.) இராமலிங்க அடிகள் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); the minor literature written by Rāmalīṅga-Adigaḷ in 19th century.

[திருப்புகழ் + விவாசம்]

திருப்புகை *tiru-p-puḡai*, பெ. (n.) புகை போடப் பயன்படும் ஏனம் (தூபக்கால்) (இவ.); vessel for burning incense. "திருப்புகைக்குக் குங்கிலியம் காசு அரைக்கு நெல்லு இருகலம்" (தெ. கல். தெர. 5. கல். 677).

[திரு + புகை]

சோழர் காலத்தில் திருக்கோயில்களில் இறைவனுக்கு வழிப்பாட்டின்போது இடும் சந்தனம், அகில், குங்கிலியத் துகள்களிலிருந்து கிளம்பும் நறும்புகையே 'திருப்புகை' எனப்பட்டது. அதற்குப் பயன்பட்ட ஏனமும் திருப்புகை எனப்பட்டது.

திருப்புட் குழி *tiru-p-puḡ-kuzi*, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; the village in Kañjēpuram district. திருமால் எழுந்தருளியுள்ள திருப்பதி.

[திரு + புள் + குழி]

1. புள்ளைக் குழியிலிட்டு மூடியது போல இறைவன் சேவை சாதிப்பதால் புட் குழி என ஆயிற்று என்பர்.

2 புள் என்பது சபாயு. பாடல் பெற்ற தலம் ஆதலால் திருப்புட் குழி ஆயிற்று என்பர் திருமலை ஆழ்வார் இப்பதையை "புலம்பெழு பொருநீர்ப் புட் குழிபாடும் போதுமே நீர்மலைக் கென்னும்" என்று பாடுகின்றார் (தமிழ். ஊர். பெ.).

திருப்புடைமருதூர் *tiru-p-puḡai-marudūr*, பெ. (n.) நெல்லை மாவட்டம் அம்பா சமுத்திரம் வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; the village in Nelloi district.

[திரு + புடை + மருதூர்]

பண்டைக்காலத்தில் இப்பகுதியில் மருத மரங்கள் நிறைந்திருந்த தாகவும், அவற்றில் ஒன்றில் ஒரு புடை காணப் பட்டதாகவும், அதனுள் சிவலிங்கம் காட்சி அளித்ததாகவும், அதனால் இப்பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுவர் (தமிழ். ஊர். பெ.).

திருப்பமுனை *tiru-p-pu-munai*, பெ. (n.) குறிப்பிடத் தகுந்த மாற்றத்தை ஏற்படுத்துவது; turning point அகரமுதலி தமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஒரு திருப்பு முனையாக அமைபும் என்று எதிர் பார்த்தப்படுகிறது

[திருப்பு + முனை]

திருப்புல்லாளி *tiruppullāṇi*, பெ. (n.) இராமநாதபுரத்துக்கருவினுள்ள ஒரு மாலிய தலம்; a Thurumāl shrine near Rāmanādapuram district.

1. புல்லாரணிய முனிவர் வழிபட்டுப் பேர் பெற்ற தலமாதலால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர்.

2. இராமபிரான் இலங்கைக்குச் செல்ல கடல் கடக்க ஏழுநாட்கள் வருணனை வேண்டித் தலம் கிடந்தார். அப்பொழுது தருப்பைப் புல்லையே தலையணையாகக் கொண்டதால் இப்பகுதி புல்லணை ஆகிப் பின் புல்லாளி ஆயிற்று என்பர்.

"தணரில் ஆவி தளரும் என அன்பு தந்தான்
இடம்

புணரியோதம் பனிலம் மணியுந்து
புல்லாளியே

எனத் திருமங்கையாழ்வார் பாடுவார்

[திரு + புல்லாளி]

திருப்புல்லாளிநொண்டிநாடகம் *tiruppullaṇi noṇḍi-nāḍagaṁ*, பெ. (n.) வீரராகவர் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a minor literature written by Virarāgavar.

[திருப்புல்லாளி + நொண்டி + நாடகம்]

திருப்புல்லாளியப்பு *tiru-p-pullāṇi-yppu*, பெ. (n.) இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த திருப்புல்லாளி யென்னும் ஊரின் குளத்தில் இருந்து எடுக்கப்படும் பாறையுப்பு/இதற்குக் கல்லுப்பு என்றும் பெயர் (இராமத்தேவர் வைத்திய சிந்தாமணி. 700); rocksalt dugout from the bed or bottom of the tank at Tiruppullāṇi, a town in Ramanathapuram district. That salt is known as kalluppu.

[திருப்புல்லாளி → திருப்புல்லாளி + உப்பு]

திருப்புலம்பல் *tiru-p-pulambal*, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகரால் 9ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); the minor literature written by Maṅikka-vāṣagar in 9th century

[திரு + புலம்பல்]

திருப்புலாரம் *tiruppu-vāraṁ*, பெ. (n.) கோயில் முதலிய அறதிலையங்களுக்கு நில வரியிலிருந்து கொடுக்கப்படும் பகுதி (நாள்); portion of land revenue assigned to a temple or a charitable institution.

[திருப்பு + வாரம்]

திருப்புள்ளம் பூதங்குடி *tiru-p-puḷḷam-pūḍaṅguḍi*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in Tanjavure district.

இராமன் சடாயுவைத் தகனம் செய்து அப் புள்ளரசனைப் பூதங்கள் விளியும் நாளும் போக்கிலா உலகம் புகச் செய்த பதி இதுவாதல் பற்றிப் புள்ளம் பூதங்குடி எனப் பெயர்பெற்றது என்பர். திருமங்கையாழ்வார் இப்பதியைப் "பொறிக்கொள் சிறுவன் டிசைப்பாரும் புள்ளம் பூதங்குடி தானே உயர்வாகப் பேசுவார்" எனப்பாடுகின்றார் (தமிழ்பெ.அக.).

திருப்புளி *tiru-p-puḷi*, பெ. (n.) திருகாணியின் தலைப்பகுதியில் பொருத்தித் திருக ஏந்தாகவுடைய, சற்றுக் கூரான பட்டை முனையும் கைப்பிடியும் உடைய கருவி; screw-driver

[திரு + புளி]

திருப்புற்குடலை *tiru-p-puṅkuḍalai*, பெ. (n.) திருப்புற்குடை பார்ச்சு; see *tiru-p-puṅkuḍai*.

திருப்புற்குடை *tiru-p-puṅkuḍai*, பெ. (n.) மாலியர் (வைணவர்களின்) மடியாடை முதலியன வைக்கும் ஒலைப் பெட்டி (சூரபரம் 490); ōla basket used by orthodox Vaiṣṇavas for carrying the cloth, etc., to be worn after bath.

[திரு + புற்குடை]

திருப்புறக்குடை *tiru-p-pura-k-kuḍai*, பெ. (n.) இறைவனுக்குப் பின்புறமாகப் பிடிக்கும் குடை; parasol held over a deity from behind. பொன் கொடு செய்த திருப்புறக் குடை யொன்று (S.I.I.ii, 34)

[திரு + புறக்குடை]

திருப்புறவார்பனங்காட்டுர் *tiru-p-puravār paṅgaṅḍāṭṭūr*, பெ. (n.) தென்னார்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; the village in South Arcot district.

பனை மரங்கள் நிறைந்த காட்டுப் பகுதியில் இந்த ஊர் தோன்றியதால் பனங்காட்டுர் எனப் பெயர் பெற்றது. சிபி மன்னன் தன் ஒப்பற்ற தியாகத்தின் மூலம் புறாவிற்கு அடைக்கலம் தந்ததால் இறைவன் காட்சி கொடுத்தார். இதனால் திருப்புறாவார் பனங்காட்டுர் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர் இப்பதியைப் "பானில் யாழ்முரலும் புறவார் பனங்காட்டுர்" என ஞான சம்பந்தர் பாடியுள்ளார்

திருப்புன்கூர்த்தவபுராணம் *tiru-p-puṅ-kūr-t-tala-purāṅḡaṇam*, பெ. (n.) கனகசபைக் கவிராயரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட தொன்மம் (சிற்அக.); A puranam written by Kanagaśabai in 19th century.

[திருப்புன்கூர் + தவப்புராணம்]

திருப்புனவாயில் *tiru-p-puṅa-vāyil*, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் திருவாடானை வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Ramanada puram district.

நீர் வளம் காரணமாக புனவலாயில் என்றமைத்து பின் புனவாயில் ஆயிற்று

சுந்தரரால் பாடப்பெற்ற தலம். சுந்தரர் இத்தலத்தை.

"பத்தர் தாம்பவர் பாடிநின் றாடும் பழம்பதி டொத்திலவர் கைகள் பாட்டாப் புனவாயிலே எனப் பாடியுள்ளார்

[திரு + புனல் + வாயில்]

திருப்பூட்டு-தல் *tiru-p-pūṭṭu*, S செகுன்றாவி (v.i.) மணமகள் கழுத்தில் தாலி கட்டுதல்; to tie the tali round the neck of a bride. நூஞ் சுற்றத்தார் முன்னம் நீ திருப்பூட்டியது (தஞ்சைவா 359, உரை.)

[திரு + பூட்டு-]

திருப்பூட்டு² *tiru-p-pūṭṭu*, பெ. (n.) 1. மண மகளுக்குத் தாலி கட்டுகை; tying the wedding badge round the neck of a bride. 2. தாலி; wedding badge.

[திரு + பூட்டு]

திருப்புவல்வி *tiru-p-pū-valli*, பெ. (n.) மகளிர் பூக்கொய்தலைப் பற்றிக் கூறும் திருவாசகப் பகுதி; a poem of Tiruvāśagam purporting to be sung by girls collecting flowers.

[திரு + பூ + அல்லி]

திருப்புவணத்தீர்த்தவகுப்பு *tiru-p-pūvaṅga-t-tīrta-vaguppu*, பெ. (n.) சாமிப் புலவர் அவர்களால் 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a literature composed by Śami pulavar in 17th century.

இவர் திருப்புவணமூர்த்தி வகுப்பு என்னும் மற்றொரு சிற்றிலக்கியத்தையும் எழுதியுள்ளார் (சிற்அக.).

[திரு + புவண + தீர்த்தம் + வகுப்பு]

திருப்புவணம் *tiru-p-pūvaṅgam*, பெ. (n.) சிவகங்கை வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Sivagaṅgai district.

மூவர் தேவாரம் பெற்ற பதி; இங்குப் பூக்கள் அக்காலத்தில் நிறையப் பூத்திருக்க வேண்டும் ஆதலால் புவணம் எனப் பெயர் பெற்று இருக்கலாம். தேவாரத்திலும், கல்வெட்டிலும் திருப்புவணம் என்றே குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

"பொடியேறு திருமேனி பொலிந்து தோன்றும் பொழில் திகழும் புவணத்தெம்

புனிதனார்க்கே" என நாவுக்கரசர் இத் தலத்தைப் பற்றிப் பாடியுள்ளார்

[திரு + புவணம்]

திருப்புவணவண்ணம் *tiru-p-puvana-vannam*, பெ. (ந.) கந்தசாமி புலவர் அவர்களால் 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a literature written by Kandaswami pulavar in 17th century

[திரு + புவணவண்ணம்]

திருபெண்ணாகடம் *tiru-pennākāḍam*, பெ. (ந.) தென்னார்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a small town in South Arcot district. இவ்வூர், தேவகன்னியரும், தேவ ஆயும் (காமதேனுவும்) வெள்ளையானையும் வழிபட்ட ஊர் என்றும், பெண் (தேவகன்னியர்), ஆ (காமதேனு), கடம் (வெள்ளையானை) மூன்றும் சேர்ந்து வழிபட்ட தலம் அப்பெயர் பெற்றதென்றும் கூறுவர். அப்பெயர் கல்வெட்டில் இவ்வூர், வடகரை இராசாதிராச வணநாட்டு மேற்காநாட்டுப் பிரமதேயமான முடி கொண்ட சோழ சதுர்வேதி மங்கலம் என குறிக்கப்பட்டுள்ளது

[திரு + பெண் + ஆ + கடம்]

திருபெருந்துறை *tiru-p-peru-n-dura*, பெ. (ந.) மாணிக்கவாசகர் அறிவொளி பெற்றதும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ளதுமான ஒரு சிவத்தலம்; a Śiva shrine in Tanjavure district, the place of spiritual enlightenment of Mānikkavāṣagar.

[திரு + பெருந்துறை]

திருப்பேரெயில் *tiru-p-pēyil*, பெ. (ந.) நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Nellore district.

[திரு + பேர் + எயில் = திருப்பேரெயில்]

எயில் என்பது கோட்டையைக் குறிக்கும் சொல். அக்காலத்தில் இங்குக் கோட்டை இருத்திருக்க வேண்டும். இதைச் சுற்றி எழுந்த ஊர் பேரெயிலாயிற்று. மாலியத் திருப்பதியாகவும், சிவத்தலமாகவும் விளங்குகின்றது. நாவுக்கரசரால் பாடல் பெற்றது நம்மாழ்வார் இப்பதியை,

"பொலச் செந்நெற்கள் கவரி வீசும் கூடுபுனல் திருப்பேரெ யிற்சே" என்று பாடியுள்ளார்

திருப்பேரத்திருப்பணிமாவை *tiru-p-pēraṅi-t-tiru-p-paṇamāvai*, பெ. (ந.) இரத்தினக்கவிராயர் 17ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a literature written by Rattina-kavirāyar

[திருப்பேர + திருப்பணிமாவை]

திருப்பொற்பூ *tiru-p-porai*, பெ. (ந.) பொன்னாலும், மணி (இரத்தினங்க)களாலும் தாமரைப்பூ போன்றும், செவ்வந்திப்பூ போன்றும் அழகாகச் செய்யப்பெறும் பொற்பூ (தெகல்.தொ. 2:2, கல். 39); a kind of golden flower

[திரு + பொன் + பூ]

திருப்பொறி *tiru-p-pori*, பெ. (ந.) வேந்தர் முதலியோருக்குரிய உடலியலிலக்கணம்; auspicious mark as of sovereignty. அரைசு வீற்றிருக்குத் திருப்பொறியுண்டு (சிவ.). 30: 175.

[திரு + பொறி]

திருப்போரூர் *tiru-p-pōrūr*, பெ. (ந.) செங்கல்பட்டு வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a small town in Chengalpet taluk.

போர் காரணமாக இவ்வூர் போரூர் என வந்திருக்கலாம். முருகப்பெருமான் சூரபுதுமனை விண்ணில் சென்று போர் புரிந்தது இவ்வூர் என்பது தொன்ம வரலாறு கல்வெட்டில் இவ்வூர் போரியூர் என்று குறிக்கப்பட்டு உள்ளது (தமி. ஊர். பெ. அக.).

[திரு + போர் + ஊர்]

திருப்போரூர் அட்டகம் *tiru-p-pōrūr-aṭṭagam*, பெ. (ந.) சர்க்கரையார் என்பவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.), the literature written by Śarkkaraiyār in 19th century.

[திருப்போரூர் + அட்டகம்]

திருப்போரூர்ஆறுமுகக்கடவுள்துதி *tiru-p-pōrūr-ārumuga-k-kāḍavuḷ-tutti*, பெ. (ந.) சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற் அக.), the minor literature written by Subramaniya Parathyar in 19-20th century.

[திருப்போரூர் + ஆறுமுகக்கடவுள் + துதி]

திருப்போரூர் ஆறுமுகன் குறுங்கழிநெடில் விருத்தம் *tiru-p-pōrūr-ārumugaṅ-kuruṅ-kalinedil-viruttam*, பெ. (n.) சிதம்பர என்னும் புலவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); the minor literature written by chidambara samigal in 19th century.

திருப்போரூர் கிள்ளை விடுதாது *tiru-p-pōrūr-kiḷḷai-viḍu-tātu*, பெ. (n.) கந்தசாமி முதலியாரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); the literature written by Kandasami in 19th century.

[திருப்போரூர் + கிள்ளை + விடுதாது]

திருப்போரூர் சிகையறுத்தான்வண்ணம் *tiru-p-pōrūr-śigaiyaṛuttān-vaṅṅam*, பெ. (n.) இராமசாமிக்க கவிராயரால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); the literature written by Rāmasāmi kavirāyar in 20th century.

திருப்போரூர் தோத்திரமாலை *tiru-p-pōrūr-tōttira-mālai*, பெ. (n.) முருகேசன் என்னும் அட்டியாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); the literature written by Murukēṣan in 19-20th century.

[திருப்போரூர் + தோத்திரமாலை]

திருப்போரூர் வழிநடைப்பாகரம் *tiru-p-pōrūr-vaḷinaḍai-p-pāśuram*, பெ. (n.) சி. பொன்னுசாமி அட்டியாரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.).

திருப்போனகம் *tiru-p-pōṅṅagam*, பெ. (n.) கடவுளுக்குப் படைத்த அமுது (S.I.I.ii.82); offerings of boiled rice to a deity.

[திரு + போனகம்]

திருபரணி *tiruparaṇi*, பெ. (n.) கனாவிழுதி; என்னும் சிறு குறிஞ்சா (சா-அக.); Indian ipecacuanda.

திருபலை *tirupalai*, பெ. (n.) கொடிவகை (யாழ்-அக.); a kind of climber.

திருபுடா *tirupudā*, பெ. (n.) ஏலம்; cardamom.

திருபுரை *tirupurai*, பெ. (n.) சாரணை; one styled trianthena

திரும்ப *tirumba*, கு.வி.எ. (adv.) திரும்பவும் பார்க்க, see *tirumbavum*. "திரும்ப வா" (உவ.).

திரும்பத்திரும்ப *tirumba-t-tirumba*, பெ. (n.) அடிக்கடி (சா-அக.); again and again, often, times.

திரும்பவும் *tirumbavum*, பெ. (n.) மேலும்; further more, moreover, again.

திரும்பாக்கடி *tirumbā-k-kaḍi*, பெ. (n.) நல்லப் பாம்பு; cobra.

திரும்பிகம் *tirumbigam*, பெ. (n.) பாதிரி; trumpet flower tree.

திரும்பு¹-தல் *tirumbu-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. புறப்பட்ட இடத்திற்கோ பழைய நிலைக்கோ வருதல் அல்லது மீளுதல்; to turn, turn back, return. 2. மாறுதல்; to be changed as the mind. 3. விலகுதல்; to be averted, as an evil; to abate as a disease. 4. கதிர்வன் சாய்தல்; to decline as the Sun. 5. வளைதல்; to turn, as an angle; to bend as a road or river; to be refracted, as light

க. திருகு; ம. திரும்புக

திரும்பு² *tirumbu*, பெ. (n.) பாம்பு; snake.

திரும்புகால் *tirumbu-kāl*, பெ. (n.) மீளுங் காலம் (இ.வ.); time of return.

[திரும்பு + கால்]

திரும்புகமாயிருத்தல் *tirumbu-mugaṅāy-ir-*, 3 செ.கு.வி. (v.i.) நலப்பட்டிரு வருதல்; taking a favourable turn said of diseases and chiefly of small pox and allied diseases.

[திரும்பு + முகமாய் + இரு-]

திருமகன்மைந்தன் *tiru-magaṅ-maindaṅ*, பெ. (n.) திருமகனின் மகனான காமவேள் (யிங்); kāma as the son of Lakṣmi.

[திருமகன் + மைந்தன்]

திருமகள் *tirumagai*, பெ. (n.) செல்வத்திற்கான கடவுள் (இலக்குமி); Lakshmi. "புல்லலெற்ற திருமகளும்" (கம்பரா. உருக்காட்டு. 58).

[திரு + மகள்]

திருமகன்கொழுநன் *tiru-magai-kolunān*, பெ. (n.) திருமகளின் கணவனாகிய திருமால்; Thirumā, as the husband of Thirumagai.

[திருமகள் + கொழுநன்]

திருமகன் *tiru-magan*, பெ. (n.) 1. திருமகன் மைத்தன் பார்க்க; see *tiru-magan-mainda*. 2. திருமகன்கொழுநன் பார்க்க; see *tiru-magai-kolunān*. 3. செல்வமகன்; darling son or prince. "திருமகனெழுந்து போகி" (சீவக. 2094).

[திரு + மகன்]

திருமகுடம் *tiru-magudam*, பெ. (n.) திருமேனிகளின் தலையில் அணியப்படும் திருமுடி (கிரீடம்); crown.

[திரு + மகுடம்]

திருமங்கலம் *tiru-maṅgalaṁ*, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a small town in Madurai district. இவ்வூர் மண் லளத்தாலும், மட்கலத் தொழில் காரணமாகவும் இப்பெயர் பெற்று இருக்கலாம் என அறிஞர் சோமலெ கூறுவார் (தமி. ஊர் பெ. அக.).

[திரு + மண் + கலம் → திருமட்கலம் → திருமங்கலம்]

திருமங்கலியம் *tiru-maṅgaliyam*, பெ. (n.) திருமங்கலியம் பார்க்க; see *tirumaṅgaliyam*.

திருமங்கிலியம் *tiru-maṅgaliyam*, பெ. (n.) தாவி; wedding badge. "பெண்கள் திருமங்கிலியத்திலிரும்" (இராமநா. பாலகா. 20).

[திரு + மங்கிலியம்]

திருமங்கைநகர் *tiru-maṅgai-nagar*, பெ. (n.) திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in Nellore district.

இன்று பாளையங்கோட்டை என்று வழங்குகின்றது நின்றூர் நெடுமாறனாகிய பாண்டிய மன்னர் திருநெல்வேலிக்கு வருகை தந்தபோது அவருடைய தேவி மங்கையர்க்கரசியாரைப் மகளிர் பலரும் திரளாக வந்து வரவேற்ற ஊர்

இவ்வீடமாதலால் திருமங்கை ஊர் என்று பெயர்பெற்றது. பாளையன் என்னும் பெயருடைய கன்னடியன் மங்கை நகரில் தன் பெயரால் ஒரு கோட்டையைக் கட்டியதால் பாளையங்கோட்டையாக மாறித் திருமங்கை நகர் என்னும் பெயர் அடியோடு அழிந்து விட்டது எனச் சிறப்புப் பெயர் அகராதி கூறுகிறது

[திரு + மங்கை + நகர்]

திருமங்கைமன்னன் *tiru-maṅgai-maṅṅaṁ*, பெ. (n.) திருமங்கையாழ்வார் பார்க்க; see *tirumaṅgai-ālvār*.

[திரு + மங்கை + மன்னன்]

திருமங்கையாழ்வார் *tiru-maṅgai-ālvār*, பெ. (n.) ஆழ்வார் பன்னிருவருளொருவரும் நாலாயிரத் தெய்வப் பனுவலுள் பெரிய திருமொழி முதலியன பாடியவருமாகிய திருமாலையார்; a canonized Vaiṣṇava saint author of Periya-tirumōḷi and other works in nālayira-t-teiva-p-paṅṅuval, one of ten ālvārs.

திருமஞ்சனக்கவி *tiru-maṅṅa-k-kavi*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிகளின் திருமுழுக்காட்டுக் காலங்களிற் பாடப்படும் பாட்டு (கோயிலொ. 68); verse recited while bathing a deity.

திருமஞ்சனக்காவேரி *tiru-maṅṅa-k-kāvēri*, பெ. (n.) திருவரங்கத்துத் திருமாலைத் திருமுழுக்குச் செய்வதற்கு நீரெடுக்கும் காவேரியின் கிளை ஆறு; a branch of the Kāvēri from which water is carried for bathing the deity at Srirāṅgam.

[திரு + மஞ்சனம் + காவேரி]

திருமஞ்சனசாலை *tiru-maṅṅa-sālai*, பெ. (n.) கடவுளர், அரசர் முதலியோர் திருமுழுக்காடு மிடம்; bathing place of a deity, king etc. கோயிலினுள்ளால் திருமஞ்சன சாலையில் எழுந்தருளியிருந்து (S.I.I.iii. 35).

[திரு + மஞ்சனம் + சாலை]

திருமஞ்சனப்பட்டை *tiru-maṅṅa-p-paṭṭai*, பெ. (n.) வெள்ளிலோத்திரம்; lodhra-bark

திருமஞ்சனப்புறம் *tiru-maṅṅa-p-puṅṅam*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிகளுக்குத்

திருமுழுக் காட்டு செய்யும் திருமஞ்சள நீரில் சென்பக மொட்டு, ஏலம், விலாமிச்சை வேர் ஆகியவற்றை இட்டுக் கொண்டு வருபவனுக்கு வருவாயாகக் கோயில் நிலத்திலொரு பகுதியை இறையிலியாகக் கொடுக்கும் இடம்; tax-free land. "இந்நிலம் அரைமாவும், திருமஞ்சளப் புறமாக நளாங்கன் விட்டமையால் இதுக்குத் திருமஞ்சளம் எடுக்கும் திருமேனிக்கு ஜீவனத்துக்கு வேண்டுவது இன்னாயனார் திருநாமத்துக் காணி லீளை நிலத்திலேவிட்டு" (தெகல்தொ. 5, கல். 649)

[திரு + மஞ்சளம் + புறம்]

திருமஞ்சளம்¹ *tiru-maṅṅaṅam*, பெ. (n.) 1. திரு முழுக்கு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து நீரைக் கொண்டு வந்து மந்திரம் சொல்லி வழி பாட்டிற்கான திருமேனியை (விக்கிரகத்தை) நீராட்டுகை; bath of an idol or a king. "திருமஞ்சளத்துக்கு . . . வ்தபந திரவியங்கள் வேண்டுவனவும்" (S.L.Iii, 187). 2. கோயில் வழி பாட்டின் போது திருமேனியினை நீராடுவதற்காக எடுத்து வரப்பெறும் தூயநீர்; holy water for the bath of an idol or a king. "திருமஞ்சளமும் கொன்ற்த்து" (பெரிய. சேரமர 9).

[திரு + மஞ்சளம்]

திருமஞ்சளமாட்டு-தல் *tiru-maṅṅaṅam-āṭṭu-*, 5 செ குன்றாவி. (V.1.) திருமுழுக்காட்டுகை, குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து நீரைக்கொண்டு வந்து மந்திரம் சொல்லி வழிபாட்டிற்கான திருமேனியை (விக்கிரகத்தை) நீராட்டுகை; to bath of an idol (செ.அக).

[திரு + மஞ்சளம் + ஆட்டு-]

திருமஞ்சளவேதிகை *turu-maṅṅaṅam-vēṭṭigai*, பெ. (n.) திருமுழுக்காட்டும் இடத்திற்கு இறைத் திருமேனியை எழுந்தருளச் செய்யும் அடிமனை; a pedestal on which an idol in placed while being bathed.

[திரு + மஞ்சளம் + வேதிகை.]

திருமடந்தை *turu-maṅṅanda*, பெ. (n.) திருமகள்; Lakshmi. "திருமடந்தை மண் மடந்தை இருபாலும் திகழ" (திவ். பெரியதி. 3 10:11)

[திரு + மடந்தை]

திருமடம் *tiru-maṅṅam*, பெ. (n.) குருவின் மாளிகை; abode of a priest. "மண்ணுறுத் திருமடமெனு மித்தரை மருவி" (உபதேசகா சிவபுரா 55).

[திரு + மடம்]

திருமடவளாகம் *tiru-maṅṅa-vaṅṅam*, பெ. (n.) கோயிலைச் சுற்றியுள்ள இடம்; premises surrounding a temple (செ.அக).

[திரு + மடவளாகம்]

திருமடைப்பள்ளி *tirumaṅṅai-p-paṅṅi*, பெ. (n.) சமையலறை; temple kitchen.

[திரு + மடை + பள்ளி]

திருமடைவிளாகம் *tiru-maṅṅai-viṅṅam*, பெ. (n.) திருமடவளாகம் (S.L.I, i, 119) பார்க்க, see *tiru-maṅṅai-vaṅṅam*.

[திரு + மடை + விளாகம்]

திருமண் *tirumaṅṅam*, பெ. (n.) 1. மாலியர் நெற்றியில் குறியிடு (திருநாமத்தரித்)தற்குரிய வெள்ளிய மண்கட்டி; white earth used by Vaiṣṇavas in marking their fore-heads. 2. திருமாலடியார் நெற்றியில் இட்டுக் கொள்ளும் குறி; Vaiṣṇava religious mark. "திருமந்திரமில்லை சங்காழியில்லை திரு மணில்லை" (அஷ்டப். திருவோகடத்தத் 99).

[திரு + மண்]

திருமண்காப்பு *tirumaṅṅam-kāppu*, பெ. (n.) திருமண், 2 பார்க்க; see *tiru-maṅṅam*, 2

[திருமண் + காப்பு]

திருமண்டலம் *tiru-maṅṅalam*, பெ. (n.) துருவமண்டலம் (யாழ்.அக); polar region.

[திரு + மண்டலம்]

திருமண்பெட்டி *tiru-maṅṅam-peṭṭi*, பெ. (n.) திருமண் முதலியன வைக்கும் சிறுபெட்டி; small basket for keeping the white earth and saffron used in religious marks (செ.அக).

[திருமண் + பெட்டி]

திருமனம் *tiru-maṅṅam*, பெ. (n.) ஆணும் பெண்ணும் களைவன் மனைவியாகும் திகழ்ச்சி

அவ்வது சடங்கு செய்யும் விழா; marriage. திருமண வழைப்பு மடல்.

[திரு + மணம்]

திருமணம்பரிமாறு-தல் *tiru-maṇam-parimāru*, 5 செகுன்றாவி. (V.I.) 1. தாளித்தல் (மாவியர் வழக்கு); to season curry with fried spices. 2. பொய் கலந்து பேசுதல் (இவ); to speak with falsehood.

[திருமணம் + பரிமாறு-]

திருமணிகுயிறுநர் *tiru-maṇi-kuyirunar*, பெ. (n.) முத்துக்கோப்போர்; pearl-stringers, bead-workers. "திருமணி குயிறுநர் சிறந்த கொள்கையொடு" (சிவப. 5:46).

[திருமணி + குயிறுநர்]

திருமணுத்தானம் *tiru-maṇu-t-tānam*, பெ. (n.) நீராடிய பின் செய்யும் கொடை; gift by person made after his bath. "மண்ணூர் ராட்டின் திருமணுத்தான மரபுளிக் கழிந்தபின்" (பெருங் இலாவாண 5:122).

[திரு + மண் + தானம்]

திருமதி *tiru-madi*, பெ. (n.) மதிப்புத் தரும் வகையில் திருமணமான பெண்ணின் பெயருக்கு முன்னால் இடப்படும் அடைமொழி; a title for a married woman; Mrs.

[திரு + மதி (Sk.) - மதி (tail)]

திருமதில் *tiru-madi*, பெ. (n.) கோயிலின் சுற்றுமதில் (I.M.P.S.A. 362); compound wall of a temple.

[திரு + மதில்]

திருமதுரம் *tiru-maduram*, பெ. (n.) பழம், நெய், சருக்கரை முதலியவற்றைச் சேர்த்துச் செய்யப்படும் படையல் பொருள் (நாஞ்); a kind of sweet offering in temples.

[திரு + மதுரம்]

திருமந்திரக்கொடி *tiru-mandira-k-koḍi*, பெ. (n.) கொடிச் சிலை (S.I.I. vi, 439); flag on the flag-staff.

[திரு + மந்திரம் + கொடி]

திருமந்திரஞ்சொல்லு-தல் *tiru-mandirañ-jol-13* செகுன்றாவி (V.I.) அறிவுரை கூறுதல் (உபதேசஞ் செய்தல்); to impart religious instruction. குருவுக்குத் திருமந்திரஞ் சொல்லேன்.

[திரு + மந்திரம் + சொல்லு-]

திருமந்திரபோனகம் *tiru-mandira-pōṇagam*, பெ. (n.) கடவுட்குப் படைக்கும் படையல்; food-offering to a deity. "நிறுகாலைச் சந்தி திருமந்திர போனகத்துக்கு அமுது செய்தருள்" (S.I.I. vi, 281).

[திரு + மந்திரம் + போனகம்]

திருமந்திரபோனப்புறம் *tiru-mandira-pōṇa-puṇam*, பெ. (n.) கோயில் படையல் செலவுக்கு விடப்பட்ட (நிவேதனத்துக்கு விடப்பட்ட) மாணியம் (S.I.I. iv, 194); endowment of land for providing food, offerings to the deity in a temple.

[திருமந்திரபோனகம் + புறம்]

திருமந்திரம் *tiru-mandiram*, பெ. (n.) 1. சிவன், திருமால் இவர்களுக்குரிய ஐந்தெழுத்து எட்டெழுத்து மந்திரங்கள்; mystic formula sacred to Siva and Viṣṇu, viz., pañjākṣaram and aṣṭāḱṣaram. "திருமந்திரமில்லை சங்காழியில்லை" (அஷ்டப. திருவேங்கடத்த 99) 2. திருமுலநாயகாரி செய்த ஒரு சிவவியத் திருமுறை; a treatise on Śaiva-Siddhanta philosophy by Tirumūla-nāyaṅār. 3. கோயில் (கல்); temple

[திரு + மந்திரம்]

திருமந்திரவோலை *tiru-mandira-v-ōlai*, பெ. (n.) அரசவை ஆள்வினை (நிர்வாக) அதிகாரி (இராச சாரியஸ்தன்; king's ministerial officer. "திருமந்திரவோலை யுதாரவிடங்க விழுப்பரையர்" (S.I.I. ii, 306)

[திரு + மந்திரம் + ஓலை]

திருமந்திரவோலைநாயகம் *tiru-mandira-v-ōlai-nāyagam*, பெ. (n.) அரசன் ஆணையைத் திருமந்திர ஓலை என்னும் அதிகாரி எழுதியபின் அதை அரசன் ஆணையொடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்து இசைவு வழங்கும் அதிகாரி; chief ministerial officer of a king.

"திருமந்திரவோலை நாயகம் அச்சுதன்
இராசராசனாளை தொண்ட மாணும் (S.I. iii, 35)

[திரு + மந்திரம் + ஓலை + நாயகம்]

திருமயிலாடி *tiru-mayilāḍi*, பெ. (n.) நாகை
மாவட்டம் சீர்காழி வட்டத்தில் உள்ள ஊர்;
the village in Tanjavure district.

[திரு + மயிலாடி]

அம்பிகை மயில் உருவங்கொண்டு
இத்தலத்தில் வழிபட்டதால் இப் பெயர்
ஏற்பட்டது (தமி. ஊர். பெ.)

திருமரம் *tiru-mararam*, பெ. (n.) அரச மரம்
(குடா; pipal)

[திரு + மரம்]

திருமருதந்துறை *tiru-marudan-duṟai*, பெ. (n.)
திருமருதமுன்றுறை (பரிபா. II:30) பார்க்க; see
tiru-maruda-munḍuraī

[திரு + மருதம் + துறை]

திருமருதந்துறைக்கா *tiru-marudan-turai-k-kā*,
பெ. (n.) மதுரையில் வையைக் கரையிலிருந்த
ஒரு பூஞ்சோலை; an ancient pleasure grove
on the banks of the Vaigai at Madurai.
"திருமருதந்துறைக் காவே போலும் காக்கினும்
விளையாடி" (தொல்.பொருள். 199, உரை.)

[திரு + மருதம் + துறை + கா]

திருமருதமுன்றுறை *tiru-maru-munḍuraī*,
பெ. (n.) மதுரையில் வையையாற்றுத்துறை;
a bathing ghat of the Vaigai at Madurai.
"திசைதிசை தேனார்க்குத் திருமருத முன்றுறை"
(கலித். 26)

[திருமருதம் + முன்றுறை]

திருமல் *tirumal*, பெ. (n.) கடுக்காய்
தோன்றிக்காய், நெல்லிக்காய்; the three
myrobalams - Gall nut, belleric myrobalan and
Indian gooseberry

திருமலர் *tiru-malar*, பெ. (n.) தாமரைமலர்
(பிங்.); lotus. "திருமலரிருந்த முதியவன்போல"
(கல்லா. 71)

[திரு + மலர்]

திருமலை *tirumalai*, பெ. (n.) 1. தெய்வத்
தன்மையுடைய மலை; sacred mountain. "நீ
விளையாட நின்றே விளையாடி திருமலைக்கே"

(திருக்கோ. 133) 2. கயிலை; hill at Tirupati,
sacred to Viṣṇu. "திருமலைச்சுருக்கம் (பெரியபு.)
3. திருமலுக் குரிய திருவேங்கடம்; Tirumāl's
hill, tiruvēṅgaḍam. "செனவேங்கை பார்க்கும்
திருமலையே" (திவ். இயற். 3, 7, 5).

[திரு + மலை. திருமலை - திருவடிப்புள்]

வடார்க்காடு மாவட்டம் போளூர்
வட்டத்தில் ஓர் ஊரும், நெல்லைக்
கூட்பொம்மன் மாவட்டத்தில் திருக்குற்றால
மலைச்சாரணில் 6 கி.மீ. தொலைவில் ஓர்
ஊரும் திருமலை என்னும் பெயரில் உள்ளன
போளூர் வட்டத்திலுள்ள திருமலை என்னும்
ஊர் சமணத் திருப்பதியாக விளங்குகின்றது.
நெல்லை வட்டத்திலுள்ள ஊர் முருகன் எழுந்
தருளியுள்ள ஊர் இம்மலையில் சிறப்புப் பற்றி
இப்பெயர் வந்திருக்கலாம் (தமி. ஊர். பெ.)

திருமலை சுப்பிரமணியர்தோத்திரம்
tirumalai-śubramaṇiyar-tōttiram, பெ. (n.)
நெல்லையப்பர் அவர்களால் 19-20ஆம்
நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்
(சிற். அக.); a literature written by Nellaiyappar
in 19-20th century.

[திருமலை + சுப்பிரமணியர் + தோத்திரம்]

திருமலைதரிசனப்பத்து *tirumalai-tariṣṇa-p-
paṭṭu*, பெ. (n.) முனிசாமி முதலியாரால் 20ம்
நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்;
(சிற். அக.); the literature written by Munisami
Pillai in 19-20th century.

[திருமலை + தரிசனப்பத்து]

திருமலைநாயக்கர் *tirumalai-nāyakkār*, பெ
(n.) கி. பி. 1623 முதல் 1659 வரை மதுரையை
அரசாண்ட நாயக்க அரசர்; a Nāyaka ruler of
Madurai, A.D., 1623-59 (மதுரைத்திருப்ப.).

திருமலைநொண்டிநாடகம் *tirumalai-noṇḍi
nāḍḍaḡam*, பெ. (n.) மன்னர் பெருமான்
புலவரால் 18ம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட
சிற்றிலக்கியம் (சிற். அக.); the play composed
by Mannar Perumal pulavar in 18th century.

[திருமலை + நொண்டி + நாடகம்]

திருமலைப்பதிகம் *tirumalai-p-paḍiḡam*,
பெ. (n.) 1. திருக்குருகர் ஞானசித்த
கவாமிகளால் 18-19ம் நூற்றாண்டில்

எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற். அக.); the minor literature written by Tiru-k-kurugūr-ñāṇḍāṣīta-śuvāmigaḷ in 18-19th century. 2. மு. ஐயாச்சாமி முதலியார் அவர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); the minor literature written by Mu. Iyā-c-cāmi mudaliyār in 19th century. 3. ஏகாங்குச் சுவாமிகளால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); the minor literature written by Egaṅgu-c-śuvāmigaḷ in 20th century.

[திருமலை + பதிசு]

திருமலையாழ்வார் *tirumalai-y-āḷvār*, பெ. (n.) திருமலை, 3 பார்க்க; see *tirumalai-3* (செ.அக.).

[திருமலை + ஆழ்வார்]

திருமழபாடி *tirumazh-pāḍi*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் திருவையாறு வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Thanjavūr district.

[திரு + மழவர் + பாடி]

போரில் சிறந்து விளங்கிய படை வீரர்கள் மழவர் நிறைந்த பகுதி மழவர் பாடி எனப் பெற்றுப் பின் மழபாடியாகித் திரு எனும் அடை பெற்றது. கல்வெட்டில் இவ்வூர் மழபாடி எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மூவர் பாடல் பெற்ற தலம்.

"மன்னோமாமணியே மழபாடியுள்

மாணிக்கமே"

என்று சுந்தரர் இத்தலத்து இறைவனைப் பாடுகின்றார். (தமிழ் ஊர். பெ.).

திருமழிசையாழ்வார் *tirumazhisai-y-āḷvār*, பெ. (n.) ஆழ்வார்களுள் பதினமூன்று ஒருவரும் நாலாயிரத் தெய்வப்பணுவலுள் திருச்சத்த விருத்தம், நான்முகன்றிருவந்தாதி என்ற பகுதிகளைப் பாடியவருமாகிய திருமால் அடியார்; a canonized Vaishnava saint author of Tiruccanda-viruttam and Nānmugaṅ-tiruvandādi, one of ten āḷvārs (செ.அக.).

[திருமழிசை + ஆழ்வார்]

திருமனுமார்பன் *tirumanu-mārbān*, பெ. (n.) 1. மார்பில் அழகிய மறுவையுடையவனாகிய திருமால்; Tirumāḷ, as having a mole on his

chest. "திருமனுமார்பன்போற் றிறல்சான்ற காரியம்" (கவித். 104, 105. 2. அருகன்; Arhat (குடா).

[திரு + மறு + மார்பன்]

திருமறைக்காடு *tirumarai-k-kāḍu*, பெ. (n.) இந்நாளில் வேதாரணியம் என்றழைக்கப்படும் இவ்வூர் நாகை மாவட்டத்திலுள்ளது; the village in Nagapattinam district.

[திரு + மறை + காடு]

மாண்கள் மிகுந்திருந்தமை பற்றி மறைக்காடு என்றழைக்கப்பட்ட இவ்வூரை, மறை என்பதனை மறை என பிறழ்வுணர்ந்து அதை வடமொழியில் வேதம் என மொழியெயர்த்து வேதாரணியம் என ஆக்கிவிட்டனர்.

திருமனை *tiru-mānān*, பெ. (n.) படர்க்கை முன்னிலையராகிய பெரியோர்க்கு வழங்கு மொரு மதிப்புரவுக்கொல் (நாகூர்); His, Her or your highness, a term of respect.

[திரு + மனை. மனைம் → மனை]

திருமாதம்பு *tiru-māḍāmbu*, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர் அரசரதம் புதல்வர்களின் பூணூல் கவியானம் (நாகூர்); Upanayanam ceremony of the princes of Travancore.

திருமாமகள் *tiru-mā-magaḷ*, பெ. (n.) திருமகள்; Lakṣmi. "திருமாமகள் புல்ல நாளும்" (பேரக. 30).

[திரு + மாமகள்]

திருமாணிக்கூழி *tirumāṅki-k-kūḷi*, பெ. (n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டம் கடலூர் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Cuddalore district.

[திரு + மாணிக்கூழி]

மாணி என்பது பிரமச்சாரியைக் குறிக்கும். வாமனர் மாவலியிடம் மன் பெற்றார் திருமால் வாமணராக தோற்றரவு திகழ்த்திய (அவதரித்த) போது இத்தலத்தில் வழிபட்டதாகக் கூறவர் எனவே மாணிக்கூழி எனப் பெயர் பெற்றுப் பாடல் பெற்ற தலமாதலால் 'திருமாணிக்கூழி' ஆயிற்று கல்வெட்டுக்களில் இவ்வூர்ப் பெயர் விருதாச பயங்கர வளநாட்டு மேற்காநாட்டு உதவித் திருமாணிக்கூழி என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது (தமிழ் ஊர். பெ.).

திருமாந்துறை *tirumāntuṟai*, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tiruchrappalli district.

[திரு + மா + துறை]

பண்டைக்காலத்தில் இப்பகுதியில் மாந்தோப்புகள் நிறைந்திருந்ததாலும் கோயில் மரமாக மாமரம் விளங்குவதாலும் மாந்துறை எனப்பெயர் பெற்றுள்ளது. ஞானசம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலம் (தமி. ஊர். பெ.).

திருமாமணி மண்டபம் *tiru-māmaṇi-maṇḍapaṅkaṁ*, பெ. (n.) (பரமபதத்துள்ள திருவேலக்க மண்டபம்) (மாலுசகத் திலுள்ள) இறைவன் எழுந்தருளும் மண்டபம்; Tirumāl's presence chamber in His heaven (ஈடு. 10, 9, 11.)

[திரு + மாமணி + மண்டபம்]

திருமால் *tiru-māl*, பெ. (n.) 1. மாலவன்; Tirumāl; "திருமால் சீர் கௌத செவியெய்ன செவியே" (சிலப். ஆய்ச்சி. படர்க்கை. 1). 2. வேந்தன்; king. "தேர் முழங்கு நாணைத் திருமாலின் முன்றலுப்பான்" (சீவக. 299).

[திரு + மால்]

திருமால்சுரந்தை *tirumāl-suraṇḍai*, பெ. (n.) திருமால்சுாந்தி பார்க்க; see *tirumāl-kāṇḍi* (சா.அக.).

திருமால்சுாந்தி *tirumāl-kāṇḍi*, பெ. (n.) விட்டுணு காந்தி என்னும் செடி Tirumāl's plant (சா.அக.).

திருமால்சூன்றம் *tirumāl-sūṇḍam*, பெ. (n.) அழகர் மலை; Ajar hill. "திருமால் சூன்றத்துச் செவ்ருவி ராயின்" (சிலப். 11, 91) (செ.அக.).

[திருமால் + சூன்றம்]

திருமால்சொப்பூழ் *tirumāl-koppūḷ*, பெ. (n.) மாலவனின் கொப்பூழிலிருந்து உண்டானதாகக் கருதப்படும் தாமரை (பிங்.); lotus as arising from the navel of Tirumāl.

[திருமால் + கொப்பூழ்]

திருமால்சொம்பர் *tirumāl-kombar*, பெ. (n.) திருமால்சொப்பூழ் பார்க்க; see *tirumāl-koppūḷ*.

[திருமால் + கொம்பர்]

திருமால்சொலம் *tirumāl-kōlam*, பெ. (n.) காவக்கிராமம்; white see (சா.அக.).

[திருமால் + சொலம்]

திருமால்தோற்றரவு *tirumāl-tōṟaravu*, பெ. (n.) 1. மீன் (மத்ச்யம்), ஆமை (சூர்மம்), பன்றி (வராகம்), நரஅரி (நரசிங்கம்), வாமனன், பரகராமன், இராமன், பலராமன், கிருட்டிணன், கற்கி என்னும் திருமாலின் பத்துத் தோன்றல்கள்; the ten avatars of Viṣṇu, viz., Matsyam, Kūrmam, Varāgam, Naraṣiṅgam, Vamaṇan, paraśuramaṇ, Ramaṇ, Balarāmaṇ, Kriṣṇaṇ, Kaṟki. 2. சனகன், சனத்தனன், சனாதனன், சனற்குமாரன், நரநாராயணன், சுபிலன், இடபன், நாரதன், அயக்கிரீவன், தத்தாத்திரேயன், மோகினி, வேள்விபின் பதி, வியாதன், தன்வந்தரி, புத்தன் என்னும் பதினான்து குணத்தோன்றல்கள் (அம்சாவதாரங்கள்); secondary incarnations of Viṣṇu, being 15 viz, Saṇagaṇ, Saṇaṇḍaṇaṇ, Saṇaṟkumaṟaṇ, Naraṇārāyaṇaṇ, Kaḅilaṇ, Iḍabaṇ, Nāraḍaṇ, Ayaṟkiṟvaṇ, Tatuṭtīṟiyaṇ, Mohiṇi, Velviyiṇ paḍi, Viyaḍaṇ, Taṟvaṇḍiri, Butaṇ.

[திருமால் + சொலம்]

திருமால்நிலை *tirumāl-nilai*, பெ. (n.) ஐவகைத் திருமால் வடிவங்கள் (பரம், வியூகம், விபலம், அந்தர்பாயித்துவம், அர்ச்சை; manifestations of Tirumāl in five forms viz, param, viyugaṇ, vibavaṇ, antaryāmitṭivavaṇ. (அஷ்டாதர்ச தத்துவத் 3, 4, 1) (செ.அக.).

திருமால்புதல்வன் *tirumāl-puḍalvaṇ*, பெ. (n.) 1. மாலவனின் மகனான காமன்; kāmā as the son of Tirumāl. 2. தான்முகன்; Brahmā (செ.அக.).

[திருமால் + புதல்வன்]

திருமால்மூலிகை *tirumāl-mūḷigaḷ*, பெ. (n.) துளசி; holy basil.

[திருமால் + மூலிகை]

திருமால்வடிவம் *tirumāl-vaḍivaṇ*, பெ. (n.) திருமால்நிலை பார்க்க; see *tirumāl-nilai* (செ.அக.).

[திருமால் + வடிவம்]

திருமாலவதாரம் *tirumāl-avadāram*, பெ. (n.) திருமால்தோற்றறவு பார்க்க; see *tirumāl-tōravaravu* (செ.அக.).

[திருமால் + அவதாரம்]

திருமாலாயுதம் *tirumāl-āyutam*, பெ. (n.) மாலவனின் ஐம்படைகள்; Tirumāl's weapons being five.

[திருமால் + ஆயுதம்]

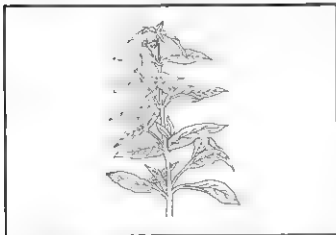
ஐம்படைகளாவன சங்கு, சக்கரம், தண்டு, வீல், வாள்

திருமாலிகம் *tirumāligam*, பெ. (n.) காட்டு முருங்கை; wild Indian horse radish (சா.அக.)

திருமாலிருஞ்சோலை *tirumāl-iruñ-cōlai*, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள அழகர் மலை என்னும் மாலையூர் (வைணவத்தலம்); Tirumāl's shrine Aḷagamalai in Madurai.

[திருமால் + இருஞ்சோலை]

திருமாலின்கண்ணன் *tirumāliṅ-kaṅṅaṇ*, பெ. (n.) கரிசலாங்கண்ணி; eucalyptus plant (சா.அக.).

திருமாலின்தேவி *tirumāliṅ-dēvi*, பெ. (n.) அரிதாரம்; orpiment (சா.அக.).

திருமாலுந்தி *tirumāl-untti*, பெ. (n.) திருமால் கொப்பூழ் பார்க்க; see *tirumāl-koppū*.

[திருமால் + உந்தி]

திருமாலை *tirumālai*, பெ. (n.) 1. தெய்வத்திற்குத் தொடுக்கும் பூமாலை; garland for an idol. 2. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் அருளிச் செய்ததும் நாலாயிரத்தெய்வப்பனுவலுட் சேர்ந்ததுமான ஒரு சிற்றிலக்கியம்; a poem in

Nalāyira-t-eyva-p-paṇuval by Tōṇḍaradī-p-pōḍi-āḷvar.

திருமாலை² *tirumālai*, பெ. (n.) மணிகள் வைத்திழைக்கப்பெற்ற நெடிய மணி மாலை; a long chain made up of gems (கல்வெ.அக.)

[திரு + மாலை]

திருமாலைகட்டி *tirumālai-kaṭṭi*, பெ. (n.) கோயில்மாலை தொடுப்போன்; maker of garland for idols.

[திரு + மாலை + கட்டி]

திருமாலைவடை *tirumālai-vaḍai*, பெ. (n.) 1. மாலை வேளையில் இறைவனுக்குப் படைக்கப்படும் வடைத் திருப்பணியாரம்; cakes of black gram offered in the evening in temples. 2. திருமேனிக்குச் சார்த்தப்படும் வடைமாலைக்கான வடை; cakes of black-gram garland for idol.

[திரு + மாலை + வடை]

திருமானிகை *tiru-māḷigai*, பெ. (n.) 1. திருமானிகைப்பத்தி பார்க்க; see *tirumāḷigai-r-patti*. "செம்பொனம்பலக்குழ் திருமானிகையம்" (S.I.I. iii. 163) 2. பெரியோர் வாரும் இல்லம்; house of respectable person.

[திரு + மானிகை]

திருமானிகைக்கூறு *tiru-māḷigai-k-kūru*, பெ. (n.) கோயில் சுற்றுப்பகுதிகளில் அமைக்கப்படும், தெய்வங்கட்குரிய பூசகர்கட்குக் கோயில் ஆள்வினையாளர்கள் (நிர்வாகத்தினர்), பிரித்து அளிக்கும் பங்கு; a share given to the priests of demigods of a temple. "அருளுடையான் கோயிலுக்குச் சமுதாயத் திருமானிகைக் கூறுதில்லையம் பலப்பல்லவராயலும்" (தெ. கல்.தொ. 4. கல். 222).

[திரு + மானிகை + கூறு]

திருமானிகைக்கற்று *tiru-māḷigai-c-cūru*, பெ. (n.) திருக்கற்றுமானிகை பார்க்க; see *tiru-c-cūru-māḷigai*.

[திரு + மானிகை + கற்று]

திருமானிகைத்தேவர் *tiru-māḷigai-t-tēvar*, பெ. (n.) திருவிசைப்பாவின ஒரு பகுதியை

இயற்றிய ஆசிரியர்; the author of a section of Tiruviśāippā (செ.அ.க.)

[திரு + மானிகை + தேவர்]

திருமானிகைப்பத்தி *tiru-māḷigai-p-patti*, பெ. (n.) கோயில் திருமதிலையொட்டி உட்புறத்து அமைந்துள்ள கட்டடவரிசை; series of buildings along side the compound wall of a temple.

[திரு + மானிகை + பத்தி]

திருமானிகைப்பின்னையார் *tiru-māḷigai-p-piṇṇaiyār*, பெ. (n.) சன்மசர் (சல்); *sanḍiśā*, Śivan's seneschal.

[திரு + மானிகை + பின்னையார்]

திருமாற்பேறு *tirumār-pēṇu*, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Kāñjipuram district.

[திருமால் + பேறு]

இத்தலத்தில் சிவபெருமான் திருமாலுக்குச் சேகரப்படை அருளிணர் திருமால் வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலமாதலால் திருமாற்பேறு என்று பெயர் பெற்றுள்ளது என்பர்.

சல்வெட்டில் "இந்த ஊர்ப்பெயர் செயங்கொண்ட சோழமண்டத்திலுள்ள காமக் கோட்டத்தின் பகுதியான வல்லநாட்டிலுள்ள திருமாற்பேறு" என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது (தயி. ஊர். பெ.).

திருமு¹-தல் *tirumu-*, 5 செ.குவி. (v.i.) திரும்புதல்; to turn, return, go back. "ஓடித் திருமி" (சும்பரா மார்ச. 136).

[திரு → திருமு]

திருமு²-தல் *tirumu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) நன்றாகத் தேய்த்தல்; to rub hard. "விளக்கைச் சாம்பலால் திருமு" (நாஞ்.).

திருமுக்காணம் *tiru-mukkāṇam*, பெ. (n.) திருமுகக்காணம் பார்க்க; see *tiru-muga-k-kāṇam* (S.I.I. ii 509).

[திருமுகக்காணம் → திருமுக்காணம்]

திருமுக்கால் *tiru-mukkāl*, பெ. (n.) இசைப் பாட்டு வகை (தேவா.); a kind of song.

[திரு + முக்கால்]

திருமுகக்கணக்கு *tirumuga-k-kaṇakku*, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர் அரண்மனையிலுள்ள கணக்குப் பதவி (நாஞ்.); an accountant's post in the Travancore palace.

[திருமுகம் + கணக்கு]

திருமுகக்காணம் *tiru-muga-k-kāṇam*, பெ. (n.) பழைய வரி வகை; an ancient tax (S.I.I. ii 52).

[திருமுகம் + காணம். காணம் = பொன், பொருள்]

திருமுகத்துறை *tiru-muga-t-turai*, பெ. (n.) காவிரி கடலுடன் சலக்கும் துறை (சிவப. 10, 33, உரை); mouth of Cauvery river.

[திருமுகம் + துறை]

திருமுகத்தேவை¹ *tiru-muga-t-tēvai*, பெ. (n.) அரண்மனைகளிற் செய்யும் வேலை; personal services in a temple or palace. "திருமுகத்தேவை செய்யமிடத்து" (S.I.I. vi. 27).

[திரு + முகம் + தேவை]

திருமுகத்தேவை² *tiru-muga-t-tēvai*, பெ. (n.) அரசு வழி உரிமை பெற்ற சிற்றூரையோ, ஊரையோ, கள்காணித்துக் குற்றவாளிகளைச் சிறைபிடிக்கும் உரிமை; the right of government to imprison the accused in village or city. "திருமுகத் தேவைக்கு ஆளாய் வந்தது - பெருங்குடிகள் பேரால் கடமைக்கு வெள்ளாழரைச் சிறைபிடித்தல் இவர்கள் அகங்களில் ஒடுக்குதல் செய்யக் கடவ தல்லாதாகவும்" (தெ. சல். தொ. 6. கல். 48-50).

[திரு + முகம் + தேவை]

திருமுகப்பாசரம் *tiru muga-p-pāśaram*, பெ. (n.) திருமுகமுதற்செய்யுள் பார்க்க; see *tirumugamudar-c-ceyyu*.

[திருமுகம் + பாசரம்]

திருமுகம் *tiru-mugam*, பெ. (n.) அரசன் ஓலை வழி இடும் கட்டளை; order of the king through ōlā documents. திரு. இராசராசதேவர்க்கு யாண்டு இருபத்தொன்றாவது நாட்டொருக்குத் திருமுகம் வர நாட்டோரும் திருமுகம் கண்டு எதிரெழுந்து சென்றுதொழுது வாங்கித் தலைமேல் வைத்துப் பிடிசூழ்ந்து பிடாசை எல்லை தெரித்து -

அறவோலை செய்த நிலம் (பெரிய லெய்டன் செய்ப்பெடுகள்) (கல். வெ. அக.).

[திரு + முகம்]

திருமுகம்² *tirumugam*, பெ. (n.). பெரியோரின் கடிதம்; letter from a great person. "உலகு தொழு நிறைஞ்சுந் திருமுகம் போக்குத் செவ்வியனாகி" (சிவ. 8, 53) 2 அரசனது ஆவணம்; royal order. "திருமுகம் மறுத்துப் போனவர்க்கு எத்தைச் சொல்லுவது (ஈடு. 1, 4, 4) 3. தெய்வத்திருமுன் (வின.); divine presence

திருமுகமருளு-தல் *tirumukam-arulu-*, செருவி (v.i.) அரசன் ஓலை வழிக் கட்டளையிடுதல்; to order of the king through *ōlā* documents.

"அந்திலத்திற்குக் கல்நாட்டுச் சிவலேகை செய்து கொள்க என்று சபை திருமுக மருளிச் செய்த திருமுகப்படி." (திருப்பாற் கடல் கல்வெட்டு)

[திருமுகம் + அருளு-]

திருமுகமண்டலம் *tiru-muga-maṇḍalam*, பெ. (n.) கோயின்மூர்த்தி அல்லது பெரியோரின் ஒளிவட்டம் (முகமன்); hallowed face of idols or great men (செ.அக.)

[திருமுகம் + மண்டலம்]

திருமுகமுதற்செய்யுள் *tirumuga-muḍar-cēyṟṟu*, பெ. (n.) பதினோராத் திருமுறையில் மதுரைச் சொக்கநாதக் கட்டிள் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் முதற் செய்யுள்; the first poem in *padinōrān-tiru-murai*, believed to have been composed by the god at Madura (செ.அக.).

[திருமுகம் + முதல் + செய்யுள்]

திருமுகத்தானம் *tiru-muga-t-tāṇam*, பெ. (n.) வேந்தரால் நேரில் அமர்த்தப்படும் மதிப்புறு பதவி (நாஞ்.); a post of honour to which appointment is directly made by a king.

[திருமுகம் + தானம்]

திருமுட்டு *tiru-muṭṭu*, பெ. (n.) பூசைக்கட்டு முதலியன; plates and vessels used in worship. "இலங்கு நற்றிருமுட்டிவை முதலிய வீந்தார்" (வேதாரணி. மேன்மை. 52).

[திரு + முட்டு]

திருமுடி *tiru-muḍi*, பெ. (n.) 1. கோயில் திருமேனியின் (மூர்த்தியின்) தலைப்பகுதி, head of the chief idol in a temple. 2. திருநாமம் 3 பார்ச்சு; see *tiru-nāma* 3. "நாரணன் கடிமைத் திருமுடியா யிரர்க்கு" (அரிசமய பரகா. 28) 3. வேட்டுவர் அல்லது கைக்கோளருக்குள் கொத்துவேலை செய்வோர், caste of brick layer's among *veṭṭuvar* or *kaikkōlar* (S.I.I.vii, 35).

[திரு + முடி]

திருமுடிக்கவசம் *tiru-muḍi-k-kavaśam*, பெ. (n.) திருமுழுக்குச் சடங்கு வகை, a kind of anointing ceremony (நாஞ்.).

[திருமுடி + கவசம்]

திருமுடிச்சாத்து *tiru-muḍi-c-cāttu*, பெ. (n.) தலைப்பாகை; turban. "சட்டை சாத்தித் திருமுடிச் சாத்துஞ் சாத்தி" (திருவாலவா. 16, 19)

[திருமுடி + சாத்து]

திருமுடிச்சேவகர் *tiru-muḍi-c-cēvagar*, பெ. (n.) ஐயனார்; Aiyāṇār (செ.அக.).

[திருமுடி + சேவகர்]

திருமுடித்திலகம் *tiru-muḍi-t-tilagam*, பெ. (n.) திருமுடியின் சூட்டு மணி; jewel for the head. "திருமுடித் திலகங் கொண்டார்" (சிவக. 787)

[திருமுடி + திலகம்]

திருமுடியடைவு *tiru-muḍi-y-ḍaivṟu*, பெ. (n.) கொடிவழி, சரவடி, கால்வழி; pedigree. "பெரிய திருமுடியடைவு"

[திரு + முடியடைவு]

திருமுடியோன் *tiru-muḍiyōṇ*, பெ. (n.) வேந்தன், king. "தீதிலன்கொ திருமுடியோ னென்றான்" (சுப்பிரா பள்ளி. 2).

[திரு + முடியோன்]

திருமுத்து *tiru-muttu*, பெ. (n.) வேந்தன் முதலிய பெரியோர்களது பல்; tooth of a king or a great person, a term of respect (செ. அக.).

[திரு + முத்து]

திருமுருகர்பதிகம் *tirumurugar-padigam*, பெ. (n.) பூபாலப்பிள்ளை அவர்களால்

19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; the literature written by Pūpālapṭṭai of 19-20th century (சிற்அக.).

[திருமுருகர் + பதிகம்]

திருமுருகன் பூண்டி. *īrumuṣuḡaṅṅ-pūṅṅi* பெ. (n.) கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Coimbatore district.

[திரு + முருகன் + பூண்டி]

முருகப்பெருமான் சிவபெருமானை வேண்டிப் பேறு பெற்ற தலமாதலால் முருகன் பூண்டி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது என்பர் கத்தாரால் பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திருமுருகன் பூண்டி என்றழைக்கப்படுகின்றது. மதயலி மரங்கள் நிறைந்திருந்தமையால் மாதலிவனம் என்ற பெயரும் உண்டு.

திருமுருகன் பூண்டித்தலபுராணம் *īrumuṣuḡaṅṅ-pūṅṅi-t-talapurāṅṅam* பெ. (n.) வாகதேவ முதலியார் என்பவரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற சிற்றிலக்கியம்; the literature composed by Vāsudēva-mudaliyār.

[திருமுருகன் பூண்டி + தலபுராணம்]

திருமுருகாற்றுப்படை *tiru-muruḡāṅṅ-p-paḡḡai* பெ. (n.) முருகக்கடவுளைப் பற்றி நக்கிரர் இயற்றியதும் பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றும் பன்னிரு திருமுறைகளுள் பதினோராந்த திருமுறை நூல்களுள் ஒன்றுமான சிற்றிலக்கியம் ஆகிய கழக நூல்; a saṅgam literature in paṭu-p-pāṭṭu composed by Nakkīrar in honour of Lord Murugaṅṅ (செஅக.).

[திருமுருகன் + ஆற்றுப்படை]

திருமூல்லைவாயில் மாசிலாமணி ஈசர்பதிகம் *tirumūllai-vāyil-māśilāmaṅṅi īsar-paḡḡam*, பெ. (n.) தாச்சி அருணாச்சலம் அவர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக.); a minor literature written by taacci-arunāccala-mudaliyār in 19th century.

[திருமூல்லைவாயில் + மாசிலாமணி + பதிகம்]

திருமூல்லைவாயில் மாசிலாமணி ஈசர்பதிகம் *tirumūllai-vāyil-māśilāmaṅṅi-īsar-paḡḡam*, பெ. (n.) பூவை கல்யாண சுந்தரர் அவர்களால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட

சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக.); a minor literature written by Pūvai-kalyāṅṅa-sundarār of 19-20th century.

[திருமூல்லைவாயில் + மாசிலாமணி + பதிகம்]

திருமுருக்கு *tiru-muḡukku* பெ. (n.) 1. இறைத் திருமேனி அல்லது அரசரின் குளியல்; bath of an idol or a king. 2. சிவை (மார்கழி) மாதத்தில் மலைமகள் நோன்பிருந்து மகனார் முழுமும் நீராட்டு; bath taken by woman after fasting in honour of Pārvadi in the month of Maṅkaḷi (செஅக.).

[திரு + முருக்கு]

திருமுளைப்பாலிகை *tiru-mūlai-p-pāliḡai* பெ. (n.) மணவிழா முதலிய சிறப்பு நான்களில் தவசங்களை முளைவிட்டு வளர்க்கப் பெறும மண்பாலிகை; pots of sprouting seeds kept on important occasions like marriage. "திருமுளைப்பாலிகை முப்பத்தானுக்கு" (ச. I. I. ii, 187) (செஅக.).

[திரு + முளை + பாலிகை]

திருமுற்றத்தார் *tiru-muṅṅaṅṅ-t-tār* பெ. (n.) கோயிற்பணி செய்வோர்; temple-servants. "அதைக் கவனித்த அருச்சுருத் திருமுற்றத் தாரும்" (குருபரம் 77)

[திருமுற்றம் + ஆர்]

திருமுற்றம் *tiru-muṅṅaṅṅ* பெ. (n.) 1. இறைவன் திருமுன்; court-yard in front of the chief idol of a temple. அணியர்கள் நிருமுற்றத்தடியார் (திவ். பெருமான். 1, 101. 2. குதிரை வையானி வீதி; open square for equestrian exercises race-course, hippodrome (குடா)

[திரு + முற்றம்]

திருமுறை *tirumuṅṅai* பெ. (n.) தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்திரம், பதினோராந்திருமுறை, பெரிய புராணம் எனும் சிவநெறி நூல்கள்; Tamil Śaiva scriptures, 12 in number, viz., Tēvāram, Tiru-vāśagam, Tiru-v-iśaiṅṅai, Tiru-p-pallāṅṅḡu, Tiru-mantiram, paṭuṅṅōṅṅ-tirumuṅṅai, Periyapurāṅṅam (செஅக.)

[திரு + முறை]

திருமுறைகண்டசோழன் *tirumurai-kaṇḍa-cōḷaṅ* பெ. (n.) தேவாரமாகிய திருமுறைகளைக் கண்டு வெளிப்படுத்திய சோழன்; a Chola king, who was the discoverer of Tēvāram (செ.அக.)

[திருமுறை + கண்ட + சோழன்]

திருமுறைகண்டபுராணம் *tirumurai-kaṇḍa-purāṇam* பெ. (n.) தேவாரம் முதன்முதற் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட வரலாற்றினைக் குறித்து உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றிய தொன்மம், a poem by Umā-padi-civāccāriyar describing the discovery of Tēvāram (செ. அக.)

[திரு + முறை + கண்ட + புராணம்]

திருமுறைத்தேவாரச்செல்வன் *tirumurai-tēvāra-c-celvaṅ* பெ. (n.) திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்ட தேவாரத் திருப்பதிகங்களை அருளிச்செய்த திருஞானசம்பந்தர்; Uṇḍiṅṅa-sambandar, as composer of the tēvāram which included as tirumurais.

"திருக்கமூமல நாட்டு திருக்கழு மலத்து (சீர்சாழி) உடையார் திருத்தோனி காமுடைய நாயனார் திருஞானசம்பந்தன் வடக்கில் திருமுடை வளாகத்து திருமுறைத் தேவாரச் செல்வன் திருமடத்து" (தெ. கல். தொ. 8. கல். 205).

[திரு + முறை + தேவாரம் + செல்வன்]

திருமுறைமண்டபம் *tiru-murai-maṇḍabam*, பெ. (n.) திருமுறைகளை ஒதுங் கோயின் மண்டபம், temple-hall where the tirumurai is recited. "எந்தை கோயிலும் திருமுறை மண்டபமெடுத்து" (உபநேசகர். சிவபுரா. 48).

[திருமுறை + மண்டபம்]

திருமுன்¹ *tiru-muṇ*, பெ. (n.) திருமுன்பு பார்க்க; see *tirumuṇbu*. "விழந்தவர் திருமுன் சென்று" (திருவாலவா. 27, 28).

[திரு + முன்]

திருமுன்² *tiru-muṇ*, கு.வி.எ. (adv.) திருமுன்னர் பார்க்க; see *tirumuṇṇar*.

[திரு + முன்]

திருமுன்காட்சி *tiru-muṇ-kāṭci*, பெ. (n.) வரிவகை (S.I.I.v.122); a tax.

[திருமுன் + காட்சி]

திருமுன்பு *tiru-muṇbu*, பெ. (n.) இறைமுன்பு; divine presence, royal presence, presence of a great person (செ.அக.)

[திரு + முன்பு]

திருமுன்னர் *tiru-muṇṇar*, கு.வி.எ. (adv.) முன்னிலையில்; in the august presence. "மன்னன் திருமுன்னர் வைத்தலுமே" (நள சயம்வா. 26)

[திரு + முன்னர்]

திருமுனைப்பாடிநாடு *tiru-muṇai-p-pāḍi-nāḍu*, பெ. (n.) திருக்கோவலுரைச் சார்ந்துள்ள நாடு நாடு; the country surrounding Tirukkovalūr "திருமுனைப்பாடி நாட்டுப் பாண்டையர் மங்கலங்கிழான்" (S. I. I. 101) (செ.அக.)

[திரு + முனைப்பாடி.நாடு]

திருமூப்பு *tiru-mūppu*, பெ. (n.) மூப்பினால் எய்தும் அரச பதவி; king-ship, as attained by right of seniority. "விசாகத் திருநான் திருமூப்பு ஏற்றார்" (நாஞ்சு.)

[திரு + மூப்பு]

திருமூர்த்தி *tiru-mūrtti*, பெ. (n.) ஆயுர்வேத முறைப்படி செய்த ஒரு வகைச் செந்தூரம், a red oxide perhaps with three ingredients prepared as per process of Ayurveda (சா.அக.)

திருமூர்த்திபற்பம் *tiru-mūrtti-paṇṇam*, பெ. (n.) சித்தமுறைப்படி வீரம், பூரம், இனங்கம் ஆதிகாயக் புடமிட்டுடுத்த வேதைக்குதவும் பற்பம்; in Siddhar's medicine a white oxide calcined prepared with the aid of corrosive sublimate, sub chloride of mercury and vermilion as chief ingredients which is useful in alchemy.

[திருமூர்த்தி + பற்பம்]

திருமூலட்டானம் *tiru-mūlaṭṭāṇam*, பெ. (n.) திருவாலூர்ச் சிவதலம்; the sacred shrine of Tiruvārūr. "திருவாலூற்றிரு மூலட்டானத் தெஞ்செல்வன்றானே" (தேவா. 725, 4).

திருமூலநாயனார் *tiru-mūla-nāyaṅṅar*, பெ. (n.) அறுபத்து மூன்று நாயன்மாருள் ஒருவரும்

திருமந்திரம் இயற்றியவருமாய சிவத்தூறலி;
a canonized Saiva saint, author of
Thirumandiram, one of 63 Nāyaṁmārs
(மெய்யப்பு.)

[திருமுலம் + நாயனார்]

திருமுலநாயனார்குருமுறை *tiru-mūla-
nāyaṁār-kuru-mūrai*, பெ. (n.) 5ஆம்
நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த திருமுலர் இயற்றிய
முறை எனும் சிறுநூல்க்கிய வகையைச் சார்ந்த
நூல் (சிற். அக.); a minor literature book written
by tirumūlar in 5th century.

[திருமுலம் + நாயனார் + குருமுறை]

திருமுலர் *tiru-mūlar*, பெ. (n.) திருமுலநாயனார்
பார்க்க; see *tirumūla-nāyaṁār*. "திருமுலர்
சொல்லும் ஒரு வாசக மென் றுணர்" (நல்வழி 40).

[திரு + முலர்]

திருமுலர்அகவல் *tiru-mūlar-aḡaval*, பெ. (n.)
மாணிக்கவாசகர் என்பவரால் 18ஆம்
நூற்றாண்டில் எழுதப்பெற்ற சிறுநூல்க்கியம்
(சிற். இல. அக.); a minor literature written by
Maṅikka-vāṣaḡar in 18th century.

[திருமுலர் + அகவல்]

திருமுலவர்க்கம் *tiru-mūla-varakkam*, பெ. (n.)
சண்ட புலித்தோல் முதலிய சின்னங் கண்டன்
மலையில் வாழும் திருமுலர் மரணச் சேர்ந்த
சித்தர்கள், Siddhars living on the mountain tops
with their symbolic vestures as entangled lock
hair, tiger's skin etc., and who claim to be
members of Tirumūlar's school of thought
(சா. அக.).

[திருமுலர் + வர்க்கம்]

திருமெய்காப்பு *tiru-mey-kāppu*, பெ. (n.)
கோயில் காப்போன் (S.I.I.ii, 328); temple
watchman.

[திரு + மெய் + காப்பு]

திருமெய்ப்பூக்க *tiru-mey-p-pūccu* பெ. (n.)
கோயில் திருமேனி (மூர்த்தி)களின் மேற் பூக்கம்
பூக்க; anointing of an idol (S.I.I. iii, 94).

[திருமெய் + பூக்க]

திருமெய்ப்பூக்கச்சந்தனம் *tiru-mey-p-pūccu-c-
candaṅgam*, பெ. (n.) திருமேனிக்குச் சிறப்புத்

திருநாளில் அணிவிக்கும் சந்தனம்; sandal
paste anointed to idol on special occasion.
"திருமெய்ப்பூக்கச் சந்தனஞ் ஸ்ரீ கண்டத்து
ஓராண்டைக்குக் காசு அரையம்" (தெ. கல். தெர.
5, கவி பூ 24) (கல். வெ. அக.).

[திரு + மெய் + பூக்க + சந்தனம்]

திருமெழுக்கு *tiru-melukku*, பெ. (n.)
1. கோயிலிடத்தை மெழுதுகை; cleansing the
temple floor with cow-dung dissolved in water.
"திருமெழுக்குஞ் சாத்தி" (சி. சி. 8, 19). 2. சாணம்;
cow-dung (இல.)

[திரு + மெழுக்கு]

திருமெழுக்குப்புறம் *tiru-melukku-p-puṛam*,
பெ. (n.) கோயிற் பகுதிகளையும்,
திருமுற்றத்தினையும் நாளும் தண்ணீர்
தெளித்தும் சாணமிட்டும் மெழுதுவார்க்கு
அளிக்கப்பெறும் இறையினி நிலம்; tax free
land given to people who cleanse the temple
and smear the temple floors with cowdung
dissolved in water. "திருமெழுக்கு
இடுவாளொருத்திக்கு நெல்லு நாழி உரியும்" (தெ.
கல். தெர. 5, கல் 578).

[திரு + மெழுக்கு + புறம்]

திருமெழுகு¹-தல் *tiru-melugu¹*, 5 செஞ்நாவி
(V.I.) கோயிலிடத்தைச் சாணத்தால் மெழுதித்
தூய்மை செய்தல்; to cleanse the temple - floor
(செ. அக.).

[திரு + மெழுகு-]

திருமெழுகு² *tiru-melugu²*, பெ. (n.) திரு
மெழுக்கு பார்க்க; see *tiru-melukku* (செ.அக.).

[திரு + மெழுகு]

திருமேற்கட்டி *tiru-mērk-aṭṭi*, பெ. (n.) கோயில்
திருமேனி (மூர்த்தி) எழுந்தருளியிருக்கு
மிடத்துக் கட்டப்பெறும் மேற்கட்டி, canopy over
an idol in a temple (S.I.I.ii 76).

[திரு + மேல் + கட்டி]

திருமேற்பூக்க *tiru-mērk-p-pūccu*, பெ. (n.)
1. சணம்; sandal perfume (தத்துவப். 66, உரை)
2. திருமெய்ப்பூக்க பார்க்க; see *tiru-mey-p-puccu*
(யாழ்.அக.)

[திருமேல் + பூக்க]

திருமேனி *tiru-mēni*, பெ. (n.) 1. இறையரு; idol. "எழுத்தருளிவிருக்கும் செப்புத் திருமேனிகள்" (S.I.I. 134) 2. கடவுள், முனிவர் முதலியோரது உடல் (திவ்விய சரிரம்); sacred plant of a deity. "அங்கமலத்திவை போலுந் திருமேனி யடிசுளுக்கே" (திவ். திருவாய், 9, 7, 3) 3. பெண்களின் காதணி (விண்.); women's ornament. 4. குப்பைமேனி (சங்அக.); Indian acalypha.

[திரு + மேனி]

திருமேனிக்கடுக்கள் *turu-mēni-k-kadukkan*, பெ. (n.) கைம்பெண்கள் அணியும் காதணி வகை; an ear-ornament worn by widows (யாழ்அக.)

[திருமேனி + கடுக்கள்]

திருமேனிக்கீடு *turu-mēni-k-kīḍu*, பெ. (n.) கவசம்; coat of mail. "நற்றிருமேனிக்கீடு நவையற விட்டு" (திருவாலவா. 28, 90)

[திருமேனி + கீடு]

திருமேனிகண்டள் *tirumēni-kaṇḍaḷ*, பெ. (n.) திருமேனி பார்க்க; see *tirumēni* (சாஅக.)

[திருமேனி + கண்டள்]

திருமேனிகள் *tiru-mēniḡa*, பெ. (n.) திருநீறு அணிந்துத் திருத்தொண்டு செய்யும் சிவனடி யார்கள், நந்தவனக்குடிகளர், Śaiva devotees. "நந்தவனம் செய்யும் திருமேனிக்கு" (தெ. கல். தொ. 8. கல். 194)

[திரு + மேனிகள்]

திருமேனிகாவல் *tiru-mēni-kāval*, பெ. (n.) கோயிற் காவல்; temple guard. "திருமேனி காவல் காணியாட்டு" (I.M.P.N.A. 227)

[திருமேனி + காவல்]

திருமேனிச்சாறு *tirumēni-c-cāru*, பெ. (n.) குப்பைமேனிச்சாறு; juice of rubbish plant (சாஅக.)

[திருமேனி + சாறு]

திருமேனிபத்திரி *tirumēni-pattiri*, பெ. (n.) குப்பைமேனியிலை; leaf of rubbish plant (சாஅக.)

[திருமேனி + பத்திரி]

திருமேனிப்புழு *tirumēni-p-puḷu*, பெ. (n.) ஒருவகைக் குடற்பழு; a kind of intestinal worm.

[திருமேனி + புழு]

திருமேனியழகி *tirumēni-y-aḷagi*, பெ. (n.) திருமேனிபத்திரி பார்க்க; see *tirumēni-pattiri* (சாஅக.)

[திருமேனி + அழகி]

திருமேனியழகி *tiru-mēni-y-aḷagi*, பெ. (n.) திருமேனி 4 (மலை) பார்க்க; see *tiru-mēni* 4.

[திருமேனி + அழகி]

திருமை *tirumai*, பெ. (n.) அழகு; beauty. "திருமை பெற்ற தொரு தேரினை நல்கி" (கந்தபு. முதலாட. பாணு. 35)

திருமொழி *tiru-moḷi*, பெ. (n.) 1. சான்றோர் சொல்; word or utterance of great persons. "ஒரு முன்றவித்தோன் . . . திருமொழிக் கல்லதென் செய்குந் திறவா" (சிவப. 10, 195) 2. நூலாயிரத் தெய்வப் பணுவுள்ள உள்ள ஒரு பகுதி; a portion of Nāḷāyira-t-teyva-p-paṇuval (வைணவ). 3. தோன்றியம் (ஆகமம்); agamās. "அறவோள் திருமொழி" (சிவப. 10, 12) 4. அறம் (சிவப. 10, 12 அரும்); dharma

[திரு + மொழி]

திருமோகூர் *tirumōḡūr*, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Madurai district.

தேவர்களும், அகரர்களும் பாற் கடலைக் கடைந்த பொழுது கிடைத்த அமுதத்தைத், திருமால் அகரர்களிடம் இருந்து, மோகினித் தோற்றவு எடுத்து மயக்கிப் பெற்று, தேவர்களுக்குக் கொடுத்தார். மோகினி தோற்றவு எடுத்தப்பகுதியாதலால் மோகனூர் எனப்பட்டு பின் மோகூர் என்று குறுகியது என்பர் திருமங்கை யாழ்வாராலும், நம்மாழ்வாராலும் பாடப் பெற்ற தலம். "தாளத் தாமரைத் தடமணி வயல்திரு மோகூர்" என்பது நம்மாழ்வார் பாசரங்களில் ஒன்று (தமி. ஊர். பெ.).

திருரசம் *tiru-raśam*, பெ. (n.) கலப்பற்ற இதனியம் (பாதரசம்); purified mercury, un adulterated mercury.

[திரு + ரசம்]

திருவக்கரை *tiruva-k-karai*, பெ. (n.) தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள சிவத்தலம்; a Siva shrine in South Arcot district.

"கோரசரசாகேசரி வந்துற்கு யான்டு 16வது சண்டயாதித்த தேவர் நம்பிராட்டியார் திரு உத்தமச் சோழரைத் திருவயிறு வாப்பத்த உடைய பிராட்டியார் செம்பியன் மாதேவியார் எடுப்பித்தருளின திருவக்கரை திருக்கற்றளி சிவலோகம் (தெ. கல். தொ. 17. கல். 222).

இக்கோயிலைச் செம்பியன் மாதேவியார் கிடீ 1001ல் - 'சிவலோகம்' என்ற பெயரால் சுற்றளியாகக் கட்டியுள்ளார்

திருவக்கிரம் *tiruva-k-kiram*, பெ. (n.) படையல்; offerings to the deity in the temple. "திருவயிற்றிர புரத்தாழ்வானுக்குத் திருநாட் களில் எழுந்தருளவும் இக்கோயிலில் நித்தம் பத்துக்கலம் திருவக்கிரம் உண்ணக் கடவதாகவும்" (முதற் குலோத்தங்கன் - கி. பி. 1092, தெ. கல். தொ. 7. கல். 760).

[திரு + அக்கிரம்]

திருவகுப்பு *tiruvaguppu*, பெ. (n.) அருணகிரி நாதரால் 15ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட வகுப்பு என்னும் சிற்றிலக்கிய வகையைச் சார்ந்த நூல் (சிற்-அக.); a minor literature written by Arunagirinādar in 15th century.

[திரு + வகுப்பு]

திருவங்கமாலை *tiruvāṅgamālai*, பெ. (n.) 7ஆம் நூற்றாண்டில் திருநாவுக்கரசரால் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கிய வகையிலான தேவாரப் பகுதி (சிற்-அக.); a minor literature written by Tirunāvukkarasar of 6th century.

திருவஞ்சகம் *tiru-vañjakam*, பெ. (n.) சிவனார் வேம்பு; Siva's neem.

திருவட்டிசின் *tiruvaiṭṭa-piṣin*, பெ. (n.) விளாம்பிசின்; gum of wood-apple (சா-அக.)

திருவட்டம் *tiru-vaṭṭam*, பெ. (n.) திருகுவட்டம் பார்க்க; see *tiruku-vaṭṭam* (யாழ்-அக.).

திருவட்டமணி *tiru-vaṭṭamanī*, பெ. (n.) திருவட்டமணிவடம் பார்க்க; see *tiru-vaṭṭa-manī-vaḍam* (S. I. I. iii, 474)

[திரு + வட்டம் + மணி]

திருவட்டமணிவடம் *tiru-vaṭṭa-manī-vaḍam*, பெ. (n.) கழுத்தணி வகை; a kind of necklace (S. I. I. iii, 474)

[திரு + வட்டம் + மணிவடம்]

திருவட்டி *tiru-vaṭṭi*, பெ. (n.) திருகுள்ளி; பார்க்க; see *tiruguv-kalli*.

திருவடி¹ *tiru-vaḍi*, பெ. (n.) 1. திருப்பாதம் (வேடி); sacred feet, as of a deity, saint, etc., "திருவடி பென்றலைமேல் வைத்தார்" (தேவா. 415. பி. 2. இறையரு; the deity. "திருவடிதன் னாமம்" (திவ். இயற். நான்மு. 68) 3. துறவி, முனிவர்; ascetic, saint, sage. "படராத் திருவடி." (T.A.S. ii 139) 4. மாலவனின் திருவடியாயுள்ள அனுமன்; Hanumān, regarded as the feet of Viṣṇu. "உலவையானுத் திருவடி பென்னுத் தன்மையாவர்க்குத் தெரிய தின்றான்" (கம்பரா. மகேத். 26) 5. மாலவனின் திருவடியான கலுழன் (கருடன்); Garuda, regarded as the feet of Viṣṇu. "திருவடி யொருவனுமாயிருந்தது" (சரு. 1.4.6) 6. திருவிதாங்கூர் அரசர்; title of the kings of Travancore. "இராமன் சோதை வர்மத் திருவடி." (T.A.S. i. 290)

[திரு + அடி]

திருவடி² *tiru-vaḍi*, பெ. (n.) நோவிலலாத புண் (யாழ்ப்.); indolent sore.

[திரு + வடி + வடு → வடி]

திருவடி³ *tiru-vaḍi*, பெ. (n.) கோமானிக் கூத்து (யாழ்ப்.); tricks of a buffoon (செ-அக.).

[திருகு → திரு + அடி]

திருவடி⁴ *tiru-vaḍi*, பெ. (n.) ஆறாதகலும் புண், சா (மரண)ப்புண்; a chroni ulcer or in curable ulcer which may ultimately cause death. 2. ஒரு வகைக் கள்ளி; a spurge in general (சா-அக.).

திருவடிக்கம் *tiru-vaḍikkam*, பெ. (n.) மாலவன் கோயிலிற் படிக்கத்தினின்று எடுத்து வழங்கும் தீர் (தீர்த்தம்); water used in the worship of an idol and distributed of worshippers (வைணவ).

[திருபடிக்கம் → திருவடிக்கம்]

திருவடிக்காறை *tiru-v-adi-k-kārai*, பெ. (n.)
காலணி வகை (S.I.I.n. 144); anklet of an idol.

[திருவடி + காறை]

காறை என்பது கை, கால், கழுத்து ஆகிய உறுப்புகளிலும் மணிக் கற்களாலும், முத்துகளாலும், செய்யப்பட்டிருக்கக்காறை, அடிக்காறை, பட்டைக் காறை என்ற பெயர் பெற்றதை தஞ்சைக் கோயில் கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றது.

"திருக்கைக்காறை ஒன்று பொன் அறு கழஞ்சே கால்" (கல் வெ. அக.).

திருவடிகள் தேவதானம் *tiruvāḍikaḷ-
tēvaḍānam*, பெ. (n.) திருமால் கோயிலுக்குரிய இறையிலி நிலங்கள்; lax free land of Tirumāl temple. "மஹாதேவர் தேவதானங்களும், திருவடிகள் தேவதானங்களும்" (முதல் இராசராசன், கி.பி. 1014, தெகல்தொ. 2. கல்பு) சிவனிய, மாலியக் கோயில் இறையிலி நிலங்களுக்கான பொருட்சொல்.

[திருவடிகள் + தேவதானம்]

திருவடிசநிலம் *tiru-vaḍiśa-nilam*, பெ. (n.) பச்சைப் பாம்பு; green snake, whip snake (சா.அக.)

திருவடிசம்பந்தம் *tiru-v-adi-śampandam*, பெ. (n.) தொண்டன் (சீடனாந்) தொடர்பு (வைணவ.); discipleship.

[திருவடி + சம்பந்தம்]

திருவடித்தலம் *tiru-v-adi-t-talam*, பெ. (n.) திருவடிநிலை பார்க்க; see *tiru-v-adi-nilai* "செம்மையின் திருவடித் தலந் தந்திகென வெம்மையு நற்குல விரண்டு நல்கினான்" (சம்பரா கிணைகண்டு 135).

[திருவடி + தலம்]

திருவடித்தீட்சை *tiru-v-adi-t-ticai*, பெ. (n.) மாணாக்கன் (சீடன்) தலையில் குரு தன் பாதத்தை வைத்து அருள் புரியுந் தீக்கை வகை; a mode of religious initiation in which a guru places his feet on the head of his disciple (செ.அக.)

[திருவடி + தீட்சை]

திருவடிதேசம் *tiru-v-adi-tēśam*, பெ. (n.) திருவிதாய்கூர்ச் சீமை; a Travancore slate.

"திருவடிதேசமொரு செங்கோல் செலுத்தும்" (பண்ணி 29)

[திருவடி + தேசம்]

திருவடிதொழுதல் *tiru-v-adi-toḷu*, 1 செஞ்நாவி. (v.l.) கடவுள் முதலியோரை வணங்குதல்; to worship a deity or a holy person. "நிவ்ய தேசங்களைக்குந் திருவடி தொழுதுரை" (குருபரம் 168).

[திருவடி + தொழு-]

திருவடிநிலை *tiru-v-adi-nilai*, பெ. (n.) கடவுளர் முதலியோர் பாதுகை; sandals of an idol or a great person. "திருவடி நிலை . . . பிறவித் துன்பத்தைக் கெடுக்கும்" (சிலப் 11, 137, உரை). 2. இறையருளின் பீடம் (S.I.I. iii. 142); pedestal for an idol.

[திருவடி + நிலை]

திருவடிப்பந்தம் *tiru-v-adi-p-pandam*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனி (முந்திமின் ஸ்ரீப்பாட்டில் முன்பாகப் பிடித்துச் செல்லும் தீப்பந்தம் (வைணவ.); a torch carried before an idol in procession.

[திருவடி + பந்தம்]

திருவடிப்பாதுகை *tiru-v-adi-p-pāḍugai*, பெ. (n.) திருவடிநிலை பார்க்க; see *tiru-v-adi-nilai* (செ.அக.).

[திருவடி + பாதுகை]

திருவடிப்புண் *tiruvāḍi-p-puṇ*, பெ. (n.) திருவடி 4 பார்க்க; see *tiru-v-adi*, 4 (சா.அக.).

[திருவடி + புண்]

திருவடிபிடிப்பான் *tiru-v-adi-piḍippan*, பெ. (n.) கோயிலருக்ககன் (சிலப். 30, 52, அரும்); temple priest "பூபால கந்தர விண்ணகர், எம்பெருமான் கோயில் திருவடி பிடிக்கும் காஸ்யபன் திருகிருட்டணப்பட்ட தின்ற நம்சி" (தெ. கல் தொ. 8, கல் 340).

[திருவடி + பிடிப்பான்]

திருவடிகார் *tiru-v-adi-kār*, பெ. (n.) அரசர், பார்ப்பன அதிகாரிகள், திருமடத்துத் தலைவர்கள், கோயில் யூசாரி முதலாயினோருக்கு வழங்கிய பழைய

சிறப்புப் பெயர்; ancient honorific title of rulers of countries, brahmin officers, heads of mutts and officiating priests in temples (T. A. S. ii 141)

[திருவடி. + மார்]

திருவடிகாட்சியம் *tiruvadi-rācciyam*, பெ. (n.) திருவடிதேசம் பார்க்க; see *tiruvadi-rācam*.

[திருவடி. + இராட்சியம்]

திருவடையாளம் *tiru-v-adaiyālam*, பெ. (n.) சிவசமயத்திற்குரிய திருநீறு முதலிய பொருள்கள்; holy ashes and rudrākṣa beads as the peculiar emblems of Saiva religion (சங்.அக.)

[திரு. + அடையாளம்]

திருவண்டுதுறை *tiruvandu-tuṛai*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள இராச மன்னர் சூடிக்குக் கிழக்கே உள்ள ஒரு தேவாரம் பெற்ற சிவப்பதி; a village in Tanjavore district.

பிருங்கி முனிவர் இறைவனை மட்டும் வணங்க, அவரைப் பிரியாத அம்மையான வணங்க மனமின்றி வளங்கு கொண்டு அவர்களுக்கிடையே ஊடுருவிச் சென்று வழிபட்ட தலம் என்பர் (சிறு.பெ. அக.)

[திரு. + வண்டு. + துறை]

திருவண்ணாமலை *tiru-v-aṇṇāmalai*, பெ. (n.) திருவண்ணாமலை மாவட்டத் தலைநகர்; capital of Thiruvannāmalai district.

[திரு. + அண்ணாமலை]

ஐம்பூதத் தலங்களுள் நெருப்புக்குரிய திருக்கோயில் அரியும் அயனும் தம்மில் யார் உயர்ந்தவர்கள் எனத் தம் பேதையைப் போரிட்டுக் கொண்ட பொழுது சிவபெருமான் அவர் செருக்கடக்கி பேரொளிப் பிழம்பாய்த் தோன்றியருளிய மலையே அண்ணாமலை. சிவனே உயர்ந்தவர் அவரே இப்பகுதியில் மலையாகக் காட்சி தந்ததால் இப்பெயர் பெற்று இம்மலையைச் சேர்ந்த பகுதிக்கு இப்பெயர் வந்தது.

இம்மலையின் சிறப்பினை ஹீனக்கும் முறையில் பழமொழிகள் பலதோன்றியுள்ளன.

சோணாசலத்தில் சிறந்த தவமுயில்லை சோமவாரத்தில் சிறந்த வீரதமுயில்லை (பழ.) அண்ணா மலையாரின் அருள் உண்டானால் மன்னார் சாமிமையக் கோட்டானே (பழ.)

என்ற பழமொழிகள் இம்மலைச் சிறப்பை உணர்த்தும் (தமி. உணர். பெ.)

திருவன்பரிசாரம் *tiruvanpariśāram*, பெ. (n.) திருவிதாங்கூர்ச் சீமையிலுள்ளதும், நம்மாழ்வாரின் தாயார் பிறந்த இடமுமான திருப்பதிசாரம் என்னும் திருமால்தலம் (திரு. திருவாய்.); Tiruppadi-cāram a Viṣṇu shrine in Travancore and the birth place of Nammālvār's mothers.

திருவணுக்கன்றிருவாயில் *tiru-v-aṇu-kkaṇṇu-tiruvāyil*, பெ. (n.) கருவறையை அடுத்துள்ள வாயில்; door of the inner shrine of a temple. "அங்கனெய்திய திருவணுக்கன்றிருவாயிலின்" (பெரியடி. வெள்ளானை 41)

[திருவணுக்கள் + திருவாயில்]

திருவணை *tiru-v-aṇai*, பெ. (n.) பாலம் (சேது); Adam's bridge between Ramesvaram and Ceylon. "திருவணைக்கும் . . . உதயகிரி அதமனகிரிகளுக்கும் மத்யத்திள்" (குருபரம். 194)

[திரு. + அணை]

திருவணைக்கரை *tiru-v-aṇai-k-karai*, பெ. (n.) இராசமேசுவரத்திற்குத் தென் கிழக்காக நீண்ட தரைமுனையிலுள்ள புகழ்பெற்ற ஊர்; the promontory in the South-east of Rāmeśvaram and the bay enclosed thereby, being one of the most sacred places in India (அகநா. 70. உரை)

[திரு. + அணை + கரை]

திருவத்தவர் *tiruvattavar*, பெ. (n.) அருளாளர்கள் (பாக்கியவான்கள்); blessed, fortunate persons. "நல்லொழுக்கங் காக்குத் திருவத்தவர்" (நாலடி. 157)

திருவதாங்கோடு *tiruvadāṅkōḍu*, பெ. (n.) கறாயீன், shark, a sea fish (சா.அக.)

திருவதாங்கோட்டுறைய் *tiruvadāṅkōḍu-ru-ney*, பெ. (n.) மாலைக் கண் நோய்க்கு மருந்தாகப் பயன்படுவதும் சிறப்பான மருத்துவ குணங்களைக் கொண்டது எனக்கருதப் படுவதுமான கறாயீன் ஈரலிலிருந்து வடிக்கும் நெய், oil extracted from the liver of shark which cures night blindness as considered it has peculiar virtues in medicine.

[திருவதாங்கோடு + நெய்]

திருவதிகை¹ *tiruvadigai*, பெ. (n.) விழுப்புரம் - மயிலாடுதுறை வழியில் பன்னாட்டி அருகில் கெடில ஆற்று வடக்கரையில் உள்ள ஊர்; a of village Māyavaram Taluk in Tanjāvūr district.

[திரு + அதிகை]

மற்றைய சிவப் பதிகளைவிடப் பெருமையில் அதிகமுடைய பதியாகையால் திருவதிகை என்று பெயர் பெற்றது. திருநாவுக்கரசருடைய தமக்கையார் திருத்தொண்டு செய்தபதி, நாவுக்கரசர் குலைநாய தீர்த்த பதி இந்நீநாய தீர்த்தக் கிணறு ஒன்றும் இங்கே உள்ளது "சித்த வடமும் அதிகைச் சேனையர் வீரட்டஞ் சூழ்ந்து தத்துங் கெடிலப் புளலும் உடையா ரொருவர் தமர்நாம்" (சிறு பெ. அக.).

திருவதிகை² *tiru-v-adigai*, பெ. (n.) அதிகை பார்க்க; see *adigai* (கெ.அக.).

[திரு + அதிகை]

திருவந்திகைப்பு *tiru-v-andi-k-kāppu*, பெ. (n.) திருவிழாப் புறப்பாடுகளின் முடிவிற்கு கண்ணாறு போகச் செய்யும் சடங்கு; ceremonial rites for averting the evil eye at the close of daily worship or festival in a temple. "திருமலை யிவெழுந்தருளி யிருக்கிற வனுக்குத் திருவந்திக்காப்பு ஸமர்ப்பிக்கக் காசு (திவ். இயற். 4, 43, வியா.)

[திரு + அந்தி + காப்பு]

திருவம்பலம் *tiru-v-ambalam*, பெ. (n.) சிற்றம்பலம் (சிதம்பரம்); Chidambaram. "திருவும் பெரும் புசமுந்தருத் திருவம்பலத் திருவம்பலம்" (திருவாவலா. கடவு. 3).

[திரு + அம்பலம்]

திருவமால் *tiruvamāl*, பெ. (n.) மாயோல்; Tirumāl. "திருவமாற் கிணையான்" (சிவம். 12, நாகராறு).

[திருமால் → திருவமால்]

திருவமுது *tiru-v-amutu*, பெ. (n.) படைக்கப் பட்ட உணவு (திவேதனை உணவு); boiled rice offered to an idol or a great person. "திருவமுதுக்கு வைத்த காசு பத்தும்" (S.I.I. 98).

[திரு + அமுது]

திருவயந்தீசுவரமுடையநாயனார்கோயில் *tiruvayantiśivaram-uḍaiya-nāyaṇār-kōyil*, பெ. (n.) காஞ்சி மாவட்டத்திலே உள்ள வல்லம் என்னுஞ் சிற்றூர் சூன்றின் மேற் பாரையில் அமைந்திருக்கும் கோயில்; a temple in Kāñjēpuram district.

மகேந்திரவர்மன் கீழ்ச் சிற்றரசனாக இருந்து அரசாள்ட வயந்தப் பிரியன் என்பவன் இக்கோயிலை நிறுவியதால் இப்பெயர் பெற்றது (சிறு பெ. அக.).

திருவரங்கத்தமுதனார் *tiru-v-araṅga-t-t-amudanaṅār*, பெ. (n.) இராமானுசாசாரியாரின் காலத்தவரும், இராமானுச நூற்றந்தந்தாதியை இயற்றியவருமான பெரியார் (திவ்.); author of Ramanuca-nūṅṅandādi a contemporary of Ramanuja.

[திருவரங்கத்து + அமுதனார்]

திருவரங்கத்துப்பதிகம் *tiruvaraṅgattu-p-padiḅgam*, பெ. (n.) மு. ஐயாச்சாமி முதலியார் அவர்களால் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப் பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); a literature composed by Aiyāccāmi Mudaliyār of 19th century

[திரு + அரங்கம் + பதிகம்]

திருவரங்கம்¹ *tiru-v-araṅgam*, பெ. (n.) காவிரிக் கரையிலுள்ள மாலிய (வைணவ)த் தலம்; a Thirumal shrine in the banks of Cāuvōry.

[திரு + வரங்கம்]

திருவரங்கம்² *tiruvaraṅgam*, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளிக்கருகில் திருவரங்கன் கோவில் உள்ள ஊர்; the village near Trichirappalli where a Thirumāl shrine situated.

[திரு + அரங்கம்]

இவ்வூர் இப்பெயர் பெற்றது. பன்னீராழ வார்த்தைகள் மதுரசவி ஆழ்வார் தவிர மற்ற பதினாரேர் ஆழ்வார்த்தைகள் இப்பதியைப் பாடியுள்ளனர். ஆண்டாளர் இப்பதியை

"எழிலுடைய அம்மைமையீர் என்னரங்கத்

தின்னமுதர்

குழலகர் வாயமுதர் கண்ணமுதர் ..."

எனப் பாடுவார்.

திருவரங்கன் *tiru-v-araṅgaṅṅu*, பெ. (n.) சம்பா நெல்வகை (குருகர்ப். 58); a kind of cambā paddy

[திரு + அரங்கன்]

திருவரங்கு *tiru-v-araṅṅu*, பெ. (n.) கோயிலிலுள்ள முதன்மை மண்டபம் (S. I. I. ii, 69); the sacred hall in a temple.

[திரு + அரங்கு]

திருவரசிலி *tiruvaraṣiḷi*, பெ. (n.) புதுச்சேரிக்கு வடகிழக்கில் பத்துக்கல் தொலைவிலுள்ள ஊர்; a village, 10 k.m. away from Pudukcēri.

[திரு + அரசிலி]

இன்றைய பெயர் ஒழிந்தியாப்பட்டு அரச மரத்தை இருப்பிடமாகக்கொண்டு தங்கியதால் இப்பெயர் பெற்றது (சிறபெ.அக)

திருவருட்டுறை *tiru-v-aruṭṭuṭṭai*, பெ. (n.) திருவெண்ணைய நல்லூரிலுள்ள சிவன் கோயில்; The Siva shrine at Tiru-veṅṅay-nallūr. "திருவருட்டுறையே புக்கார்" (பெரியபு திருத்தாட். 65).

[திருவருள் + துறை]

திருவருட்பயன் *tiru-v-aruṭṭupayan*, பெ. (n.) மெய்கண்ட நூல்கள் பதினான்கனுள் ஒன்றும் உமாபதியரால் இயற்றப்பட்டது மாகிய சிவனியக் கொண்முடிபு (சைவ சித்தாந்த) நூல்; a text book of Saiva Siddhanda philosophy by Umāpadiyar, one of 14 meykāṅṅa-cāttiram (செ.அக.).

[திருவருள் + பயன்]

திருவருட்பா *tiru-v-aruṭṭuṭṭai*, பெ. (n.) கி. பி. 19ஆம் நூற்றாண்டில் இராமலிங்க அடிகளார் இயற்றிய வழிபாட்டு நூல்; a collection of devotional poems by Irāmaliṅṅa Aḍiḅāḷār, 19th c (செ.அக.).

[திரு + அருள் + பா]

திருவருட்பிரகாசவள்ளவாரநாமாவளி *tiru-varuṭṭu-pirakāṣa-valāḷār-nāmaṅṅavāḷi*, பெ. (n.) கந்தசாமிப்பிள்ளையால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்

(சிற.அக.); a literature composed by Kandasāmi-p-pillai of 19-20th century A.D.

[திருவருட் பிரகாச வள்ளவார் + நாமாவளி]

திருவருள் *tiru-v-aruḷ*, பெ. (n.) கடவுள் அருள்; divine grace. "திருவருள் மூழ்கி" (திவ். திருவாய். 8, 9, 6)

[திரு + அருள்]

திருவல்லிக்கேணி *tiru-v-alli-k-kēṅṅi*, பெ. (n.) சென்னையிலுள்ள திருமால் தலம் (திவ். பெரியதி. 2, 3, 1); an ancient Thirumā shrine in Chennai (செ.அக.).

[திரு + அல்லி + கேணி]

கேணி என்பது குளத்தைக் குறிக்கும். அல்லி மலர்கள் படர்ந்துள்ள குளம் இப்பகுதியில் விளங்குவதால் அல்லிக்கேணி என்று பெயர் பெற்றது. அதனைச் சார்ந்த ஊரும் இப்பெயர் பெற்றது. திருமங்கை யாழ்வார் இப்பகுதியை, "சிறினை பணியால் முடி. துறந்தானைத் திருவல்லிக்கேணிகளை டேனே" என்று பாடியுள்ளார் (தமி. ஊர். பெ.).

திருவல்லிக்கேணிவேதவல்லித்தாயார் திருப்பதிகம் *tiruvalli-k-kēṅṅi-veḍḍavāḷi-t-tāyār-tiru-p-paḍiḅḅam*, பெ. (n.) சி. இராமானுசப் பாவலர் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற.அக.); a minor literature composed by Rāmānuṣa-p-pāvalar of 20th century

[திருவல்லிக்கேணி + வேதவல்லித் தாயார் + திருப்பதிகம்]

திருவலகிடு-தல் *tiru-v-alakidū-tal*, 17 செருன்றாவளி (V. I.) கோயிலைப் பெருக்கித் தூய்மை செய்தல்; to sweep and clean a temple (செ.அக.).

[திரு + அலகிடு-]

திருவலகு *tiru-v-alaku*, பெ. (n.) கோயில் பெருக்குத் துடைப்பம்; broom used in temples. "அலகைத் திருவலகென்றும்" (திருக்கோ 1, உரை) (செ.அக.).

[திரு + அலகு]

திருவலகுசேர்-த்தல் *tiru-v-alagu-cēr-*, 4 செகுன்றாவி (V.I.) திருவலகிடு-தல் பார்க்க, see *tiru-v-alagiḍu-*

[*திரு + அலகு + சேர்-*]

திருவலஞ்சுழி *tiru-valaṅṅuḷi*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tanjavur district.

[*திரு + வலம் + சுழி*]

காவிரியாறு இப்பகுதியை வலமாகச் சுழித்துச் செல்வதால் இப்பகுதியில் தோன்றிய ஊர் வலஞ்சுழி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது நாவக்கரசர் ஞான சம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலம் (*தமி. ஊர். பெ.*)

திருவலஞ்சுழி மும்மணிக்கோவை *tiru-valaṅṅuḷi-mummaṅi-k-kōvai*, பெ. (n.) 8ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த நக்கிர தேவநாயனார் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a literature composed by Nakkīra-dēva-nāyaṅār of 8th century

[*திருவலஞ்சுழி + மும்மணிக்கோவை*]

திருவலம்புரம் *tiruvālampuram*, பெ. (n.) சோழவள நாட்டிலுள்ள தேவாரம் பெற்ற சிவத்திருப்பதி; a village in Cōla country.

[*திரு + வலம் + புரம்*]

திருமால் சிவபிரானை வழிபட்டு வலம்புரிச் சங்கைப் பெற்ற படியால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். நாவக்கரசருக்குச் சிவபிரான் வலிற் தழைத்துக் காட்சி கொடுத்த இடம் (*சிற்.பெ.அக.*)

திருவலர் *tiruvālar*, பெ. (n.) சேலம் மாவட்டத்து வேடர் பிரிவினர் (E. T. vii, 332); a class of vēḍār in Salem District (*செ.அக.*)

திருவழுந்தூர் *tiru-vaḷuṇḍūr*, பெ. (n.) தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்திற்கும் மயிலாடுதுறைக்கும் இடையே உள்ள ஊர் சிறந்த சிவத்தலமாகவும், மாலிய (வைணவ)த் தலமாகவும் உள்ளது; a village in Tanjavur district.

[*தேர் + அழுந்து + ஊர் - தேரழுந்தூர் -> திருவழுந்தூர்*]

"தவறான தீர்ப்பு வழங்கிய அரசன் உபரிசுவக என்னும் அரசனின் தேர், வானவீதியில் உருண்டோடும் தன்மையுடையதால், நிலத்தில்

அழுந்தட்டும் என முனிவர்கள் சாபம் கொடுக்க இப்பகுதியில் அழுந்தியது தேரழுந்தூர் என்பதே திருவழுந்தூர் ஆயிற்று" என்பர்

2. நீர்வளம், நிலவளம் மிகுந்து, அழுத்தமான செல்வம் (திரு) நிலை பெற்றிருப்பதால் திருவழுந்தூர் ஆயிற்று என்பர் கம்பன் பிறந்த ஊர்

"சோழநாட்டுத் திருவழுந்தூர் உவச்சன் கம்பன்" என இராமாயணச் சிறப்புப் பாயிரத்தில் வருகின்றது. கல்வெட்டில் இவ்வூர்.

"செயங்கொண்ட சோழ வளநாட்டுத் திருவழுந்தூர் என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

திருவழுலூர் *tiru-vaḷvūr*, பெ. (n.) சிவன் கோயில் கொண்ட அட்ட வீரட்டங்களுள் தஞ்சை மாவட்டத்துச் சிவத்தலம்; a Siva shrine in Tanjore District, one of aṭṭa-vīraṅgam, q.v. (*செ.அக.*)

திருவள்ளுவப்பயன் *tiru-vaḷḷuva-p-payan*, பெ. (n.) திருக்குறள் (தொல். பொ. 76, உரை); Tiruk-kural (*செ.அக.*)

[*திருவள்ளுவம் + பயன்*]

திருவள்ளுவமாலை *tiru-vaḷḷuva-mālai*, பெ. (n.) திருக்குறளைப் புகழ்ந்து கழகப் புலவர்கள் பாடியனவாகக் கருதப்படும் செய்யுட்களமைந்த நூல்; verscs in praise of the Tirukkural attributed to Sangam poets (*செ.அக.*)

[*திருவள்ளுவம் + மாலை*]

திருவள்ளுவர்¹ *tiru-vaḷḷuvar*, பெ. (n.)

1. திருக்குறளாசிரியர்; the author of the kural. "திருத்தகு தெய்வத் திருவள்ளுவரோடு" (*வள்ளளவமா 1*) 2. திருக்குறள்; the kural. "தொல்காப்பியர் திருவள்ளுவர் கோவையார் மூன்றினுடந்" (*இலக். கொத். 1*) (*செ.அக.*)

திருவள்ளுவர்² *tiru-vaḷḷuvar*, பெ. (n.) ஞானவேட்டியான் என்னும் நூலை இயற்றிய ஆசிரியர்; the author of Nanavettayan. (*இவர் திருவள்ளுவர் பெயர் தாங்கிய பிற்காலப் புலவர்*)

திருவள்ளுவர்கோயில் *tiru-vaḷḷuvar-kōil*, பெ. (n.) திருவள்ளுவர் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில்; the temple of Tiruvalḷuvar.

சென்னை மயிலாப்பூரில் அமைந்திருப்பதும், திருவள்ளூர் மூலவராகத் திருவள்ளுவர் திருவுருவம் எழுந்தருள் செய்யப்பெற்றிருப்பதும், அம்மன் பெயர் வாகுகி என்றிருப்பதும், இருப்பை மரத்தைக் கோயில் மரமாகக் கொண்டதும், திருவள்ளுவரைப் பற்றி வழங்கப்பெற்று வரும் சதியின் அடிப்படையில் பிற்காலத்தில் எழுப்பப் பெற்றிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுவதுமான கோயில்

திருவள்ளுவர் திருநாள் *tiru-vaḷḷuvar-tirunāḷ*, பெ. (n.) திருவள்ளுவரைச் சிறப்பிக்கும் முறையில் ஆண்டுதோறும் கறவ (தை) மாதம் இரண்டாவது நாள் (மாட்டில் பொங்கல் நாள்) திருவள்ளுவர் திருநாளாகத் தமிழ் நாட்டில் அறிவிக்கப்பட்டுக் கொண்டாடப் படுகிறது; the festival of Tiruvaḷḷuvar.

[திருவள்ளுவர் + திருநாள்]

திருவள்ளுவராண்டு *tiru-vaḷḷuvarāṇḍu*, பெ. (n.) திருவள்ளுவர் பெயரால் வழங்கப் பெற்றுவரும் ஆண்டு திருவள்ளுவர் காலம் கி.மு. முதல் நூற்றாண்டு என்பதும் அடிப்படையில், கிறித்துப் பிறப்பு ஆண்டொடு முப்பத்தோராண்டு கூட்பின் திருவள்ளுவர் ஆண்டாகும்; tiruvaḷḷuvar year.

வீக்கிரம சகம், சாலிவாகன சகம் என வடபுல மன்னர்கள் பெயரால் வழங்கப் பெற்று, பிரபல முலான அறுபது ஆண்டுச் சுழற்சி முறை கொண்டு ஆண்டுமானாம் தமிழாண்டு என்று வழங்கப்பெற்றாலும், அதன் பொருந்தாமையும் பெரும்பயனின்மையும் கருதித் திருவள்ளுவர் பெயரால் தொடராண்டுமானம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

தவத்திரு மறைமலையடிகளார் தலைமையில் ஒருங்கு குழுமிய தமிழறிஞர் பெருமக்களால் முடிவு செய்யப்பட்ட திருவள்ளுவர் தொடராண்டே தமிழாண்டாகத் தமிழிகம் கடைப்பிடித்து வருகிறது

திருவள்ளுவர் ஆண்டுமுறையில் ஆண்டுத் தொடக்கம் கறவ (தை) மாதம் ஆகும்; இறுதிமாதம் சிலை (மார்கழி)

கிறித்துப் பிறப்புக்கு முன் - பின் என்பன கி.மு - கி.பி. என்று வழங்கப்பெறுவது போலத் திருவள்ளுவருக்கு முன் பின்

என்பனவும் தி.மு. = தி.பி. என வழங்கப் பெறுகிறது.

[திருவள்ளுவர் + ஆண்டு]

திருவள்ளூர் *tiru-vaḷḷūr*, பெ. (n.) திருவள்ளூர் மாவட்டத்தி் தலைநகர்; head quarter of Thiruvallūr.

கிழ.அந்தணர் வடிவம் கொண்ட பெருமான் சாலிகோத்திர முனிவரிடம் அமுது செய்தருளிய பின் படுத்தற்க எவ்வன்? எனக் கேட்டார். இப்பகுதியில் இந்நிகழ்ச்சி நடந்ததால் இவ்வூர் எவ்வள்ளூர் ஆகி திருவள்ளூர் ஆயிற்று என்பர். இது ஒரு மானிய திருப்பதி. திருமங்கையாழ்வார், திருமழிசை ஆழ்வார் ஆகியோரால் பாடல் பெற்ற தலம் (தமி. ஊர். பெ.)

[திரு + எவ்வள்ளூர்]

திருவற்கள்ளி *tiruvarkaḷḷi*, பெ. (n.) முரித்தற் கள்ளி; triangular spurge (சா-அக.)

[திருவல் + கள்ளி]

திருவறம் *tiru-v-araṁ*, பெ. (n.) சமய வறம்; sacred duties prescribed by a religion 'திருவறமெப்பறுதல்' (சித்தம்/மணி. 10, 85.)

[திரு + அறம்]

திருவறையணிநல்லூர் *tiru-vaṛaiyaṇi-nallūr*, பெ. (n.) திருக்கோவிலூர்ப் புகைவண்டி தலையத்திற்கு வடக்கே உள்ள ஊர்; a village near Tiru-k-kōvilūr.

[திருஅறை + அணி + நல்லூர்]

அறை - சிறுபாறை. சிறுசிறு கற்பாறைகள் கொண்ட மலைப்பகுதியாதலால் அறையணி நல்லூர் எனப்பட்டது; திரு என்னும் அடைமொழி பெற்ற சிவத்தலம்.

திருவன்¹ *tiruvāṇ*, பெ. (n.) 1. வளத்தான், wealthy person, blessed person. 2. திருமால்; Tirumāḷ (Viṣṇu). சிங்கமாய்க் கீண்ட திருவன் (திவ். இயற் 2, 84) (செ-அக.).

[திரு + அவன்]

திருவன்² *tiruvāṇ*, பெ. (n.) 1. பகடிசெய்வோன் (விக்கட்காரன்); buffon, jester of a king. 2. புரட்டன்; rogue. 3. ஆறு விரல நீளம் வளர்வதும் சாம்பல் நிறமுடையதுமான மீள்வகை; grey mullett, attaining 6 in, in length (செ-அக.).

திருவன்கோலா *tiruvan-kōlā*, பெ. (n.) கொழுத்த மூர்; half beak (செஅக.)

திருவனந்தல் *tiru-v-aṇanda*, பெ. (n.) கடவுளின் திருப்பன்னியெழுச்சிப் பூசனை; morning ceremony when the god is awakened from sleep, aubade (செஅக.)

[திரு + அனந்தல்]

திருவனந்தற்கட்டளை *tiru-v-aṇandaṅ-kattalāi*, பெ. (n.) கோயிலிற் காலை வழி பாட்டிற்கு விடப்பட்ட இறையிலி; endowment for the morning oblations in a temple (செஅக.)

[திருவனந்தல் + கட்டளை]

திருவனந்தாழ்வான் *tiru-v-aṇandāṭṭavān*, பெ. (n.) தொன்மக் கதையின்படி ஆயிரம் தலைகளைக் கொண்டதும் நிலபுலத்தைத் தாங்குவதும் திருமால் படுத்திருக்கும் படத்தினைக் கொண்டதுமான பாம்பு; a mythological thousand headed serpent who supports the earth on his hoods and on whom Tirumāi reclines.

[திரு + அனந்தன் + ஆழ்வான்]

திருவனுக்கவாசல் *tiru-v-aṇuṅka-vāśal*, பெ. (n.) கோயில் கருவறை வாயில் (பொவழி); door of sanctum sanctorum.

[திரு + அனுக்கம் + வாசல்]

திருவாக்கிளிப்புடு *tiru-vākkir-p-pūḍu*, பெ. (n.) கொட்டைக் கரத்தை; Indian globe-histle.

திருவாக்கு *tiru-vāṅku*, பெ. (n.) தெய்வம் பெரியோர்களின் வாய்மொழி; sacred word, utterance or order, as of a deity. guru, king. திருவாக்குக்கு எந்நீர்வாக்குண்டோ?

[திரு + வாக்கு]

திருவாங்கோட்டுமின்னல் *tiru-vāṅṅōṭṭu-minnal*, பெ. (n.) பழைய காச (நாணய) வகை (பணவிடு. 137); an ancient coin, as from Travancore.

[திருவாங்கோடு + மின்னல்]

திருவாசகம் *tiru-vāśagam*, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் (வாதவூரடிகள்) அருளிய வழிபாட்டு நூல்; the celebrated poem in praise

of Sivan by Māṅikka-vāśagar. வாதவூரடிகளின் திருவாசக மென்னும்நேன் (திருவாச நூற்சிறப்பு) (செஅக.)

[திரு + வாசகம்]

சிவனியத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் எட்டாற் திருமுறையாக விளங்குவது இந்நூல். திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார்" என்னும் பழமொழி இதன் சிறப்பைக் காட்டும.

திருவாசல் *tiru-vāśal*, பெ. (n.) 1. கோயிற் கருவறை (சந்தி) வாயில்; gate or doorway of a temple directly in front of the chief idol. திருவாசல் காக்கும் முதலிகளும். 2. திருமால் கோயிலில் வடபுறமுள்ள தூக்க (சொர்க்க) வாசல்; gate of heaven, usually on the north side of a Viṣṇu temple. 3. வழிச்செல்வோர் தங்குதற்கு அமைந்த இடம், rest house built from religion motives. 4. ஊர் ஆள்வி என (திருவாச) அலுவலரின் அலுவலகம்; village munsiff's office (செஅக.)

[திரு + வாசல்]

திருவாசி *tiru-vāśi*, பெ. (n.) திருவாசிகை பார்க்க; see *tiru-vāśiga*.

திருவாசிகை *tiru-vāśigai*, பெ. (n.) 1. தெய்வத் திருமேனிக்கு மேல் அமைக்கும் அணிகல வளையம் முதலியன; ornamental arch over the head of an idol, ornamental arch under which anything sacred is carried. "பகர் திருவாசிகை பதிப்பில் பிடம்" (கோழிற் பு திருவிழா, 29). 2. ஒரு வகை மாலை; a kind of garland.

[திரு + வாசிகை]

திருவாசிரியம் *tiru-vāśiriyam*, பெ. (n.) நம்மாழ்வார் அருளியதொரு நூல் (திவ.); a poem by Nammālvār.

[திரு + ஆசிரியர்]

திருவாட்சி *tiru-vāṅci*, பெ. (n.) திருவாசி பார்க்க; see *tiru-vāśi*

திருவாட்டாறு *tiru-vāṅṅāṭṭāṭṭu*, பெ. (n.) கன்னியாகுமரி மாவட்டம் கல்குளம்

வட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in Kanniyākumārī district.

[திரு + வட்டம் + ஆறு - திருவட்டாறு → திருவாட்டாறு]

1. இவ்வூரில் ஆறு வளைந்து வட்டமாக ஓடுவதால் ஆறு வாட்டாறு என்று பெயர் பெற்றது.

2. முப்பறங்கனிலும் ஆறு சூழ இப்பகுதி அமைந்துள்ளதால் இப்பெயர் பெற்றது புறநானூற்றில் 396ம் பாடலில் வாட்டாற் றெழிவிசயதன் என்பான் பாடப்பட்டுள்ளான்.

"வானேற வழித்தத் வாட்டாற்றான் பணிவகையே"

என நம்மாழ்வார் இப்பதியைப் பாடியுள்ளார் (தமி. ஊர். பெ.).

திருவாட்டி tiru-vāṭṭi, பெ. (n.) 1. செல்வநங்கை; lady of wealth and position. கயிலைக்கட பவிலுற்

திருவாட்டியை (திருக்கோ. 294, உரை)

2. மணமானவர் என்பதை உணர்த்தும் மகனிரக்கான அடைமொழி; (செ. அக.)

[திரு + ஆட்டி - ஆள் + தி = ஆட்டி]

திருவாடானை tiru-vāḍānai, பெ. (n.) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Ramanāḍa puram district.

[திரு + ஆடு + யானை]

வருணவின் மகனுக்கு திருவாச முனிவர் ஆட்டுத்தலையும், யானை உடலும் ஆகுக் கன சயித்தார். அவ்வுருவுடன் இத்தலத்தில் அவன் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர். ஞான சம்பந்தரால் பாடல் பெற்ற தலம் (தமி. ஊர். பெ.)

திருவாடானை ஆதி ரத்தினேசுவரர்பதகம் tiru-vāḍānai-ātirattinēśvarar-padaḡam, பெ. (n.) இராம. அருணாசலம் செட்டியார் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); the minor literature written by Aruṅāśalam Cheṭṭiyār in 20th century.

[திருவாடானை + ஆதி ரத்தினேசுவரர் + பதிகம்]

திருவாடுதண்டு tiru-vāḍuṭṭanḍu, பெ. (n.) 1. கோயில் ஊர்திக் காவுதண்டு, poles of temple vehicles. 2. பல்லக்கு வகை; a kind of palanquin. "சேமத் திருவாச தண்டினுமேற் செல்ல" (பூவண. உவா 64. 89).

[திருவாடு + தண்டு]

திருவாண்டெழுத்திடு-தல் tiru-vāṅḍeṭṭu-t-tiḍu, 20 செ.கூவி. (v.i.) அரசன் முடிசூடிய காலத்தொடங்கி ஆண்டு (வருட)க்கணக் கிட்டெழுதுதல்; to date an event from the time of a king's accession (செ.அக.).

[திரு + ஆண்டு + எழுத்து + இடு-]

திருவாண்டம் tiru-vāṅḍam, பெ. (n.) உடம்பின் கொழுப்பு; body fat (சா.அக.).

திருவாணை tiru-vāṅḡai, பெ. (n.) அரசாணை; royal order. "திருவாணைக்குத் திருவோலைக்கும் உரியவண்ணம்" (S. I. I. iii, 102)

[திரு + ஆணை]

திருவாத்தி tiru-vāṭṭi, பெ. (n.) ஆத்தி; holy mountain ebony. "கடிசேர் திருவாத்தியி லீழல்" (பெரியபு. சிறுத். 46)

[திரு + ஆத்தி]

திருவாதலூர் tiru-vāḍa-vūr, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ளதும் மாணிக்கவாசகர் பிறந்தவிடமுமான இடம்; the birth place of Maṅikka-vāśagar in Madurai District. "திருவாதலூர் மகிழ் செழுமறை முனிவர்" (திருக்கோ. 1, உரை).

1. அக்காலத்தில் இப்பகுதியில் அடிக்கடி வாதங்கள் புரிந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது என்பர்

2. வாயு வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற தலம் என்பதால் வாதலூராயிற்று என்றும் தொன்மம் கூறுகின்றது (தமி. ஊர். பெ.).

திருவாதலூர்புராணம் tiru-vāḍavūrar-puraṅgam, பெ. (n.) மாணிக்கவாசகர் வரலாறு பற்றிக் கடவுள்மா முனிவர் இயற்றிய தொன்ம நூல்; a poem on the life and history of Maṅikkavāśagar by Kadavunṡa munivar. (செ.அக.)

[திருவாதலூர் + புராணம்]

திருவாதி *tiruvādi*, பெ. (n.) 1. பழம் புளி; old tamarind. 2. ஆண்டு சென்ற புளி; tamarind preserved for over a year. 3. ஆதனை; purging nut (சாஅக.)

திருவாதிரை *tiruvādirai*, பெ. (n.) 1. ஆறாவது விண்மீன் (பிங்); the 6th vimṇiṇ, part of orion. 2. யாழ் விண்மீன் நாளில் அம்பலவாணரின் அருட்காட்சி; a festival in the month of Markali 3. திருமணத்திற்கு முன்பு யாழ் விண்மீன் தோற்ற நாளன்று கணனிப் பெண்ணை நீராட்டி ஒப்பனை செய்யுங் சடங்கு; a special ceremony observed on the day of āruttra - tariṣṇam, before a girl's marriage when she is given a bath and decorated (செஅக.)

[திரு + ஆதிரை]

திருவாதிரைக்களி *tiru-v-ādirai-k-kali*, பெ. (n.) திருவாதிரைத் திருநாளில் அரிசி வெல்லம் தேங்காய் முதலியவற்றால் செய்யப்படும் ஒருவகை இனிய சிற்றுண்டி; a savoury dish of rice, jaggery and other ingredients specially prepared for the Tiruvādirai festival (செஅக.)

[திருவாதிரை + களி]

திருவாதிரைநாச்சியார் *tiru-vādirai-nācciyār*, பெ. (n.) மலைமகள் (பார்வதிதேவி); Pārvadi (செஅக.)

திருவாதிரைமூலி *tiru-vādirai-mūli*, பெ. (n.) சிற்றாமணக்கு; small seeded castor oil plant (சாஅக.)

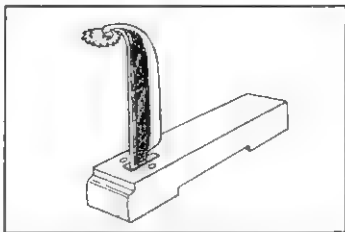
திருவாப்பனூர் *tiruvā-p-paṇṇūr*, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; the village in Madurai district.

கோழாந்தகன் என்னும் பாண்டிய மன்னனுக்கு, இறைவன் ஆப்பினிடத்துத் தோன்றிக் காட்சி அளித்ததால் இப்பகுதி கோயில் ஆப்புடையார் கோயில் ஆயிற்று. கோயிலுள்ள ஊர் சம்பந்தரால் பாடல்பெற்ற தலமாதலால் திருவாப்பனூர் ஆயிற்று (தமி. ஊர் பெ.)

திருவாம்பல் *tiru-v-āmbal*, பெ. (n.) கீழ்க்காய் நெல்லி; Indian phyllanthus (சாஅக.)

திருவாமணை *tiruvā-maṇai*, பெ. (n.) தேங்காய் துருவக் கருவி; coconut scraper (செஅக.)

[துருவு → திருவு + மணை → திருவாமணை]

திருவாமாத்தூர் அழகியநாதர்பஞ்சரத்தினம் *tiruvāmaṭṭūr-aḷagiyanaḍar-pañjarattiṇam*, பெ. (n.) மனோன்மணி அம்மையாரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக.); the literature written by Maṇṇṇmaṇi-y-ammaiyaṛ in 19-20th century.

[திருவாமாத்தூர் + அழகிய நாதர் + பஞ்சரத்தினம்]

திருவாமாத்தூர்த்தலபுராணம் *tiruvāmaṭṭūr-t-tal-puṛāṇam*, பெ. (n.) இச்சிற்றிலக்கியம் தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது (சிற்அக.); the literature written by Dhaṇḍapaṇi Swamigaḷ in 19th century.

[திருவாமாத்தூர் + தலபுராணம்]

திருவாய்க்கேள்வி *tiruvāy-k-kēḷvi*, பெ. (n.) 1. அரசாணை; royal order. "அருமொழி விழுப்பரயர் எழுத்தினாற் புருந்த திருவாய்க் கேள்விப்படி" (S.I.I. iii, 135). 2. அரச உசாவல்; investigation by a king. "உலகம் வாழும் பரிசு திருவாய்க்கோள்வி செய்த கதை" (திருவாகூர் 181).

[திருவாய் + கேள்வி]

திருவாய்ப்பாடி *tiru-vāy-p-pāḍi*, பெ. (n.) கண்ணன் இளமையில் வாழ்ந்து வந்த ஆயர் குலம்; the village where krishna spent his youth. "திருவாய்ப் பாடியிற் பெண்பிள்ளைகள் ... அனூப விசுக் பெற்றவர்சன்" (திவ். திருவாய். வ்யா. அலப.)

[திரு + ஆய்ப்பாடி]

திருவாய்மலர்-தல் *tiru-vāy-malar*, 2 செஞ்நாவி (V.L.) மதிப்புமிக்கவர், பெரியோர் பேசுதல்; to utter, declare, speak, used in reference to great person (செஅக.)

[திருவாய் + மலர்-]

திருவாய்மொழி *tiru-vāy-moḷi*, பெ. (n.) நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த தொகை நூல்; திருநாலாயிரப் பணுவற் பகுதி; a poem of 1000 stanza by Nammalvar (செஅக.)

[திரு + வாய்மொழி]

திருவாய்மொழிநூற்றந்தாதி *tiru-vāy-moḷi-nūṟṟandādi*, பெ. (n.) திருவாய்மொழியின் ஒவ்வொரு பதிகக் கருத்தையும் ஒவ்வொரு வெண்பாவிற்குச் சரூக்க அந்தாதியாக மணவாள முனிகள் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய நூல்; a compendium of Tiru-vāymoḷi which gives the purport of each decade in a single vṇṇa by Maṇavāḷa-muṇigaḷ (செஅக.)

[திருவாய்மொழி + நூற்றந்தாதி]

திருவார்த்தைவாட்டம் *tiru-vāṟṟtai-vāṭṭam*, பெ. (n.) நெருஞ்சில்; caltropes (சாஅக.)

திருவாரூர் *tiru-vāṟṟ*, பெ. (n.) மாவட்டத் தலைமையகம்; district head quarters of the Thiruvāru district.

[திரு + ஆர் + ஊர்]

ஐம்பூதத் தலங்களுள் மண்ணுக்குரிய திருக்கோயில்

1. ஆர் என்பது ஆத்திமரத்தைக் குறிக்கும். இப்பகுதியில் இம்மரங்கள் நிறைந்திருந்ததால் ஆர் ஆகி, பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திருவாரூர் ஆயிற்று.

2. ஆர் என்பது தங்குதல் என்ற பொருள் பட (திரு) செல்வம் தங்கும் ஊர் என்பதால் திருவாரூர் ஆயிற்று.

3. திருமகள் இத்தலத்தில் வழிபட்டுப் பேறு பெற்றதால் திருவாரூர் ஆயிற்று கல்வெட்டில் இவ்வூர்ப்பெயர் திருவாரூர் என்றே குறிக்கப்படுகின்றது.

திருவாரூர்த் தேர் புகழ்பெற்று விளங்குவது "திருவாரூர்த் தேரழகு திருவிடைமருதூர் தெருவழகு" என்னும் பழமொழி இவ்வூர்த் தேரழகைக் காட்டுகும். நால்வராலும் பாடப் பெற்ற திருத்தலம்.

திருவாரூர்த்தியாகேசர்பதிகம் *tiru-vāṟṟ-ti-yā-kēśar-padigam*, பெ. (n.) இராம. அருணாசலம் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக.); the literature written by Arunachalam in 20th century.

திருவாரூர்த்தியாகராசதேசிகர் *tiru-vāṟṟ-ti-yā-garāśā-dēśigār*, பெ. (n.) அன்பர் போற்றிக்கவி வெண்பா என்னும் நூலைச் செய்தவர்; author of Anbar-pōṟri-k-kavi-venba.

திருவாரூர்த்தியாகராசரீலை *tiru-vāṟṟ-ti-yā-garāśar-īlai*, பெ. (n.) 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த மீனாட்சி கந்தரம் பிள்ளை அவர்கள் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக.); a book written by Miṇāḍci-śundaram-pillai in 19th century.

திருவாரூர்நான்மணிமாலை *tiru-vāṟṟ-nāṇṇmaṇimālai*, பெ. (n.) திருவாரூர்ச் சிவபெருமான் மீது குமரகுருபரர் இயற்றிய சிற்றிலக்கிய நூல்; a poem in praise of Siva at Tiruvāṟṟ, by Kumara-kuruparar (செஅக.)

திருவாரூர்ப்பள்ளு *tiru-vāṟṟ-p-paḷḷu*, பெ. (n.) சிவபெருமான்மேல் ஞானப்பிரகாசர் பாடிய சிற்றிலக்கியம் (செஅக.); a paḷḷu-p-pirapantam on Siva at Tiruvāṟṟ by Ṇāṇa-p-pirakāśar.

[திருவாரூர் + பள்ளு]

திருவாரூர்ப்பன்மணிமாலை *tiru-vāṟṟ-p-paṇṇmaṇimālai*, பெ. (n.) திருவாரூர்ச் சிவபெருமான் மீது வைத்தியநாதர் இயற்றிய சிற்றிலக்கியம்; a poem praise of Siva at Tiruvāṟṟ by Vaitṭiyanāda dēśigār.

திருவாரூர்ப்பிறந்தார் *tiru-vāṟṟ-p-piṟandār*, பெ. (n.) தொகையடியாரூள் ஒரு சாராராகிய திருவாரூர்ப் பிறந்தவர்கள்(தேவா 733, 10); those who are born at Tiruvāṟṟ one class of tokai-y-aḍiyār.

திருவாரூர்மும்மணிக்கோவை *tiru-vāṟṟ-mummaṇi-k-kōvai*, பெ. (n.) பதினோராந்

திருமுறையுடங்கியதும் சேரமான் பெருமான் நாயனாரருளிச் செய்ததுமான வழி பாட்டு நூல்; a poem in padinōraṅ - tirumurai by Cēramāṅ perumāṅ-nāyaṅār (செ.அ.க.)

திருவாலங்காடு *tiruvālaṅgāḍḍu*, பெ. (n.) காரைக்காலம்மையார் முத்தி பெற்றதும் மணியம்பலம் விளங்குவதுமான ஊர்; the village in Chengalpaṭṭu district.

[திரு + ஆலங்காடு]

அக்காலத்தில் இங்கு ஆலமரங்கள் நிறைந்திருந்தமையால் ஆலங்காடு என்றும் பெயர் பெற்றது. சுந்தரரும் நாட்க்கரசரும் பாடிய தலமானகையால் திரு அடைபெற்று திருவாலங்காடாயிற்று காரைக்காலம்மையார் தலையால் நடந்து சென்று திருக்கூத்து கண்டு இன்புற்ற இடமும் இதுவே.

"அட்டமே பாயதின் றாடும் எங்கள் அப்பன் இடந்தரு ஆலங்காடே" என்று காரைக்காலம்மையார் பாடியுள்ளார் "வடகரை மணலிற் கோட்டத்து மேல் மாலை பழையனார் நாட்டுத் திருவாலங்காடு என்பது கல்வெட்டுப் பெயர். (தமிழ் ஊர். பெ.)

திருவாலத்தட்டி *tiru-v-āla-t-ṭaṭṭi*, பெ. (n.) கோயில் விளக்குத் தட்டு வகை (புதுகல். 300); a kind of plate used for waving lights in temple service.

[திரு + ஆலம் + தட்டி]

திருவாலமூவி *tiru-v-āla-mūli*, பெ. (n.) செவ்வாமணக்கு; a red variety of castor oil plant (சா.அ.க.).

திருவாலவாய் *tiru-v-āla-vāy*, பெ. (n.) (பாம்பினாற் சூழப்பெற்ற) மதுரை; Madura, as encircled by a serpent. "திருவாலவாயர னிற்கவே" (தேவா. 858. 1).

[திரு + ஆலவாய்]

திருவாலவாய்ச்சொக்கலிங்கப்பதிகம் *tiru-v-ālavāy-c-cokkalinṅga-p-paḍigam*, பெ. (n.) காரைக்கால் அம்மையாரால் 5ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அ.க.); a literature composed by Kārai-kāl-amunaiyār.

[திருவாலவாய் + சொக்கலிங்கம் + பதிகம்]

திருவாலவாயுடையார்திருவிளையாடற் புராணம் *tiru-v-ālavāyudaiyār-tiru-viḷai-y-āḍaṅ-purāṅgam*, பெ. (n.) பெரும்பற்றுப் புலியூர் நம்பியால் இயற்றப்பட்டதும் மதுரைச் சிவபெருமானின் 64 விளையாடல்களைக் கூறுவதுமான தொன்ம நூல்; a purāṅga on the 64 sports of Śiva at Madura by Perumparrup-puliyūr-nambi (செ.அ.க.)

திருவாலி *tiru-v-āli*, பெ. (n.) புரட்டன் (விண்); rogue, knave (செ.அ.க.).

திருவாலிப்பூடு *tiru-v-āli-p-pūḍu*, பெ. (n.) 1. கணைப்பூடு; an unknown plant. 2. திருவால மூவி பார்க்க; see *tiru-v-āla-mūli* (சா.அ.க.).

திருவாலியமுதனார் *tiru-v-āli-y-amuḍanār*, பெ. (n.) திருவிசைப்பாவில் அடங்கிய சிற்றிலக்கியமொன்றின் ஆசிரியர் (திருவிசைப் பா.); the author of a portion of *Tiru-v-iṣai-p-pā*.

திருவாலடுதுறைஇராமலிங்கத்தம்பிரான் *tiru-v-avaḍuturai-i-rāmalinṅga-t-tambirāṅ*, பெ. (n.) வாட்டோக்குப் புராணத்தில் ஒரு பகுதியைச் செய்யுளாகப் பாடியவர்; composer of a portion of *vāḍ-pōkku-p-purāṅgam*.

[திருவாலடுதுறை + இராமலிங்கத் தம்பிரான்]

திருவாலடுதுறைச்சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் *tiru-v-avaḍuturai-c-cubbiramāṅiya-t-tambirāṅ*, பெ. (n.) தொன்மை நாட்டு ஆயனூர் முருகன் மீது பின்னெடுத்தமிழ் பாடியவர்; composer of the *Piḷḷai-t-tamiḷ* literature on *Tonḍai-nāḷḷu-āyālūr-murugaṅ*.

திருவாலடுதுறைமச்சிவாயத்தம்பிரான் *tiru-v-āvaḍuturai-namaḥcchivāyā-t-tambirāṅ*, பெ. (n.) திருக்கனிற்றுப் பாடியாருக்கும், இருபாவிருபுல்திற்கும் வினா வெண்பாவிற்கும், கொடிக்கவிக்கும் உரை செய்தவர். (பிற்கா.புல.); commentator of *tirukaḷḷiru-p-paḍiyār*, *irubāvīrubakdu* and *viṅā-veṅbā*.

திருவாலினக்குடி *tiru-v-āviṅgaḍ-kuḍi*, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தைச் சார்ந்ததும் முருகக் கடவுள் படைவீடுகளை ஒன்று எனப்படுவது மாகிய பழனிமெய்னும் தலம் (திருமுரு.);

Paḷaṇi a skanda shrine in Madurai district, one of six paḍai viḍu (செஅக).

[திரு + ஆவி + நன்குடி]

திருவாழி *tiru-v-āḷi*, பெ. (n.) 1. திருமாவின் படைக்கலம்; discus of Viṣṇu. "திருவாழிசங்கு திருவாழி வாழி" (ஆஷ்டத். திருவிருந்தத்து). 2. கணையாழி; signet-ring. "திருமுகத்தைபும் திருவாழியையும் தந்தருளென்று கூற" (சீவக. 1032, 2உரை).

[திரு + ஆழி]

திருவாழிக்கல் *tiru-v-āḷi-k-kal*, பெ. (n.) சக்கர முத்திரையிடப்பட்ட கல்; boundary stone with the seal of discus. "கொற்றமங்கலத்து எல்லை ஆசுறுதியினிட்ட திருவாழிக்கல்லுக்குக் கிழக்கும்" (S.I.I, 89).

[திருவாழி + கல்]

திருவாழித்தண்டு *tiru-v-āḷi-t-taṇḍu*, பெ. (n.) கோயில் ஊர்திகளின் காவுதண்டு (யாழ்அக.); poles attached to the temple vehicles for carrying them.

[திருவாழி + தண்டு]

திருவாளர் *tiru-v-āḷar*, பெ. (n.) ஒருவர் பெயர்க்கு முன்னால் வழங்கப் பெறும் மதிப்புரவுச் சொல்; title prefixed to a man's name (செஅக).

[திரு + ஆளர்]

திருவாளன் *tiru-v-āḷaṇ*, பெ. (n.) திருவன் பார்க்க; see *tiruvāṇ*. 2. திருமால்; Tirumāl (Viṣṇu). "ஒளிநிரைநீர்ப் பெளவங் கொண்ட திருவாளன்" (திவ். பெரியதி. 5.5).

திருவாராட்டு *tiru-v-āḷāṭṭu*, பெ. (n.) ஆறாட்டு; bathing of in idol. "விவனமடந் திருவாராட்டு" (குற்றா. தல. வட. வருவி. 37).

[திரு + ஆறு + ஆட்டு. ஆடு → ஆட்டு]

திருவாராடல் *tiru-v-āḷāḍal*, பெ. (n.) திருவாராட்டுப் பார்க்க; see *tiru-v-āḷāṭṭu*. "திருவாராடலாதியந் தீர்த்தவேலை" (திருக்காளை 4. 7, 34) (செஅக).

[திருவாறு + ஆடல். ஆடு → ஆடல்]

திருவான்மியூர் *tiruvāṇmiyūr*, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Kāñjē puram district.

[திரு + வான்மீசி + ஊர்]

வான்மீசி முனிவர் தென்றிசை வந்து வன்னிமரத்தடியில் சிவபூசை செய்து தாமசியற்றியதால் இப்பகுதியிலுள்ள இவ்வூர் வான்மீயூர் ஆயிற்று என்பர். ஞான சம்பந்தரும், நாயக்கரசரும் பாடிய தலம் (தமிழ். ஊர் பெ.)

திருவானிலை *tiru-v-āṇilai*, பெ. (n.) கருவூர் சிவன்கோயில்; Śivan shrine at Karūr. "இந்நாட்டுக் கருவூர்த் திருவானிலை மகாதேவர்க்கு" (S.I.I. iii, 35).

திருவானைக்கா *tiru-v-āṇaikkā*, பெ. (n.) திருச்சிக்கு அண்மையிலுள்ள புகழ்பெற்ற சிவன்கோயில்; a famous Śivan shrine near Trichy. ஐம்பூதத்தலங்களுள் நீருக்குரிய ஊர் (செஅக).

திருவானைக்காப்பதிகம் *tiruvāṇai-k-kāp padigam*, பெ. (n.) தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக.); a literature written by Dhanḍapāṇi-Aḍigal in 19th century.

[திருவானைக்கா + பதிகம்]

திருவானைக்காயமகஅந்தாதி *tiru-v-āṇaikka yamaga-andādi*, பெ. (n.) தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற். எழுதப்பட்டது; a literature written by Dhanḍapāṇi-Aḍigal in 19th century.

திருவானைக்காவல் *tiru-v-āṇai-k-kāval*, பெ. (n.) திருவானைக்கா பார்க்க; see *tiru-v-āṇai-k-kā* (செஅக).

திருவானைக்காவுலா *tiru-v-āṇai-k-kā-v-ulā*, பெ. (n.) காளமேகப் புலவர் இயற்றிய உலா; a poem written by Kaḷamēgam (செஅக).

[திருவானைக்கா + உலா]

திருவி *tiru-vi*, பெ. (n.) செல்வம் உடையவள்; wealthy lady. "பெருத்திருவி யார் மகன்கொல்" (சீவக. 1968).

[திரு + இ]

திருவிசை *tiru-v-iṣai*, பெ. (n.) திருவிசைப்பா பார்க்க; see *tiru-v-iṣai-p-pā*. "சங்கத் தமிழமுதம் மண்டுத் திருவிசையு மந்திரமுடி" (சொக்க ௨௨௩, 26)

[திரு + இசை]

திருவிசைப்பா *tiru-v-iṣai-p-pā*, பெ. (n.) சிவனடியார் ஒன்பத்தின்மரால் அருளிச் செய்யப்பட்டனவும் ஒன்தாம் திருமுறையிற் சேர்ந்ததுமான சிவனிய வழிபாட்டு நூல்; a collection of poems by nine saiva saints.

[திரு + இசைப்பா]

திருவிட்டிக்கண்ணி *tiru-v-iṭṭi-k-kanni*, பெ. (n.) வளி (வாயு) விளங்கும்; small elliptic-cuspidate-leaved wind-berry (L.)

திருவிடு *tiru-v-iḍu*, பெ. (n.) அறக்கொடை ஆவணம்; deed of endowment. "திருவிடு இட்டுக்கொடுத் தமைக்கு" (S.I.I. VII, 46.)

[திரு + இடு]

திருவிடைக்கழிமுருகர்பதிகம் *tiru-v-iḍai-k-kaiṉi-murugar-padigam*, பெ. (n.) சேத்தனார் என்பவரால் 10-11ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a literature composed by Śeṇḍanār of 10-11th century.

திருவிடைப்பற்று *tiru-viḍai-p-paṟṟu*, பெ. (n.) கோயில் நிலம்; temple land. "திருவிடைப்பற்று குவளை கழலச் சேரியான திருவெண்ணாவல் நல்லூர்" (திவ்பொரியதி. 1, 2, வயா, ப. 24).

[திரு + இடை + பற்று]

திருவிடைமருதூர்நொண்டிநாடகம் *tiru-v-iḍai-marutūr-noṇḍi-nāḍagam*, பெ. (n.) அனந்த

பாரதி என்னும் புலவரால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a literature composed by Ananda Barathi of 19th century.

[திருவிடை மருதூர் + நொண்டி + நாடகம்]

திருவிடைமருதூர்பள்ளு *tiru-viḍai-marudūr-paṉṉu*, பெ. (n.) வெனிமங்கை பாகக் கவிராயரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a literature composed by Veṇiṉṉai-bāga-k-kavirāyar of 19th century.

[திருவிடைமருதூர் + பள்ளு]

திருவிடையாட்டம் *tiru-v-iḍaiyāḍṭam*, பெ. (n.) 1. கோயில் இறையிலி (தேவதான மானியம்); temple endowment. "திருவிடை யாட்டமாக இறையிழிச்சிக் கொடுத்தோம்" (S.I.I. i, 69). 2. திருவிளை (Inre.); temple business.

திருவிண்ணகர் *tiru-viṉṉagar*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம், கும்பகோணம் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tanjavur district.

[திரு + விண் + நகர்]

விண்டு (விஷ்ணு) நகர் விண்ணகர் ஆயிற்று. மாளிகையைக் குறிக்கும் நகர் என்னுஞ் சொல் ஈங்குக் கோயிலைக் குறித்தது. விண்ணகர் - திருமாளி கோயில், நம்மாழ்வார் இப்பதியை 'மின்னிப்பொள் மதில் சூழ்திரு விண்ணகர் சேர்ந்த அப்பன்' என்று பாடுகின்றார்.

திருவிருக்குக்குறள் *tiru-virukku-k-kuraṉ*, பெ. (n.) ஓரடி இருசீராக நாலடியான் வருஞ் செய்யுள் வகை (தேவா. 1238); a kind of metre.

[திரு + இருக்கு + குறள்]

திருவிருந்து *tiru-virundu*, பெ. (n.) நல்விருந்து; sacred feast commemorating the lords supper. 2. நல்லுருள்; holy communion (செ-அக.)

[திரு + விருந்து]

திருவிருப்பு *tiru-viruppu*, பெ. (n.) கோயில் அமைந்த இடம்; temple premises temple site. "இந்நாயனார் திருவிப்புக்கு வடபாற்செல்லை" (S.I.I. i, 119).

[திரு + இருப்பு]

திருவிளையாக்கவி *tiru-viraiyā-k-kali*, பெ. (n.) சிவனின் ஆணையைக் குறிக்கும் சொல், the sacred oath on God Sivan. "சிந்தையாற்றா நினைவார் திருவிளையாக்கவி யென்று" (*பெரியபுராணம்*, 4/ 15.1.1. vii, 398)

[திரு + விரை + ஆ + கலி]

திருவில் *tiru-vil*, பெ. (n.) (அழகிய வில்) வானவில்; rainbow, beautiful. "திருவில்பட்டுத் திகழ்தரு மேலியன்" (*சிவம்*, 15, 156)

[திரு + வில்]

திருவில்லிபுத்தூர் *tiru-villiputtūr*, பெ. (n.) காமராசர் வட்டம் திருவில்லிபுத்தூர் வட்டத்திலுள்ள ஊர்; தமிழக அரசின் அரசுக் கிண்டமாக இவ்வூர்க்கோபுரம் விளங்குகின்றது; ஆண்டான் பிறந்த ஊர்;

தமிழ்நாட்டிலுள்ள உயரமான கோபுரங்களுள் மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்றுள்ளது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்க முன் கட்டப்பட்ட இக்கோவிலிலுள்ள பூந்தோட்டத்தில் ஆண்டானைத் துழாய்ச் செய்தியின் நிழலில் பெரியாழ்வார் குழந்தையாகக் கண்டெடுத்ததாக வரலாறு

[திரு + வில்லி + புத்தூர்]

1. வில்லி என்னும் வேடசால் இந்த ஊர் உருவாக்கப்பட்டதால் இப்பெயர் பெற்ற தென்பர்
2. சென்பகக் காடாக இருந்த இப்பகுதியை மல்லி என்னும் வேடப் பெண்ணரசி ஆண்டு வந்தாள், அதனால் மல்லி நாடு என்ற பெயர் இதற்கு உண்டு என்று கூறுவர்.
3. வில்லியர் என்னும் மரபினர் இப்பகுதியில் மிகுதியாக வாழ்ந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது என்பது அறிஞர் உருத்து கல்வேட்டில் இவ்வூர்ப்பெயர் மல்லிப்புத்தூர் என்று குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது

திருவிவான் *tiru-viāṇ*, பெ. (n.) நல்லாழ் இல்லாதவன் (பாக்கிய மற்றவன்); god forsaken person. "உருவிவான் பெருமையை யுளங் கொளாத வத்திருவிவான்" (*தேவார*, 345, 2)

[திரு + இவ் + ஆன்]

திருவில்லி *tiru-villi*, பெ. (n.) 1. ஏழை; unfortunate or poor person. "இருபதுகரம் தவையீரைத் தென்னுமத் திருவில்லிக்கு" (*பெரியபுராணம்*, 39)

2. கைம்பெண் (அகதி); widow, as having lost her sacred thread

[திரு + இவி]

திருவில்லை *tiru-vilai*, பெ. (n.) கிரிப்பூடு; Indian snake wort (சா-அக).

திருவிழா *tiru-viṭā*, பெ. (n.) கோவிலில் திகழ்த்தும் விழா; festival in a temple. "திருவிழாச் சுருக்கம்" (*கோயிற்பு.*)

[திரு + விழா]

திருவிழாப்புறம் *tiru-viṭā-p-puram*, பெ. (n.) திருவிழாநிற்கை விடப்பட்ட இறையினி நிலம்; endowments for temple festivals. "திருவிழாப் புறமாக அட்டிக் கொடுத்தன" (T.A.S. i, 7).

[திருவிழா + புறம்]

திருவிளக்கம்மை *tiru-viṭakkammai*, பெ. (n.) திருவிளக்குநாச்சியார் பாய்க்க; see *tiru-viṭakku-nācciyār*.

திருவிளக்கு *tiru-viṭakku*, பெ. (n.) 1. கோயிற்றிரு விளக்கு; light burnt in the presence of a deity. திருவிளக்கு இல்லா வீடுபோல (*பழ.*) "தீத் திருவிளக்கிட்டு" (*சிவம்*, 19). 2. மங்கல விளக்கு; lighted lamp in a house, regarded as auspicious. "உதவுவாய்த் தன்முனைத் திருவிளக்கு வைத்தார்" (*பெரியபுராணம்*, குவிய சிங்காதனம் 14).

[திரு + விளக்கு]

திருவிளக்குடையார் *tiru-viṭakkuḍaiyār*, பெ. (n.) கோவிலில் விளக்கேற்றுவோர்; lamp lighters in a temple. "திருவிளக்குடை யார்கள் குழாய் பன்னிரண்டுக் கொண்டெய்ய மூற்றாழியும்" (S.I.ii, 188)

[திருவிளக்கு + உடையார்]

திருவிளக்குநகரத்தார் *tiru-viṭakku-nagarattār*, பெ. (n.) எண்ணெய் பிண்டரத்தது பட்டய் பெயர் வகை (E.T. vii, 36); a little of the Vaniyar caste

[திருவிளக்கு + நகரத்தார்]

திருவிளக்குநாச்சியார் *tiru-viṭakku-nācciyār*, பெ. (n.) 1. விளக்குத் தேவதை; lamp in a house, regarded as a deity. 2. கையில் விளக்கை

யேந்திய சிலை; metallic image holding a lamp in its hand.

[திருவிளக்கு + நாச்சியார்]

திருவிளம் *tiru-viḷam*, பெ. (n.) 1. திரளம்; Indian cickweed. 2. சிவதை; true jalap (செ.அக.)

திருவிளையாட்டு *tiru-viḷai-y-āṭṭu*, பெ. (n.) திருவிளையாடல் பார்க்க; see *tiru-viḷaiyāḍal*

திருவிளையாடல் *tiru-viḷai-y-āḍal*, பெ. (n.) 1. தெய்வ விளையாட்டு; sacred sports of a deity. 2. திருவிளையாடற்புராணம் பார்க்க; see *tiru-viḷaiyāḍaḷ-purāṇam*. 3. சிற்றின்ப விளையாட்டு; amorous acts.

[திரு + விளையாடல்]

திருவிளையாடல்சரணமஞ்சரி *tiru-viḷaiyāḍal śaraṇa-maṅṅari*, பெ. (n.) பன்னத்தூர் முருகப்பர் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம்; a minor literature written by Paḷḷattūr-murugappār of 20th century (சிற்.அக.)

திருவிளையாடற்புராணம் *tiru-viḷai-y-āḍaḷ-purāṇam*, பெ. (n.) சிவபெருமானின் அறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களைக் குறித்துப் பரஞ்சோதி முனிவர் பாடிய தொன்மம்; a purana on the 64 sports of Siva at Madura by Paraṅṅōḍi muṇivar.

[திருவிளையாடல் + புராணம்]

திருவிளான் *tiruvigāṅ*, பெ. (n.) திருமகள் (இலக்குமி); Lakṣhmi. "போதிவார் திருவிளான் புகழுடை வடிவென்றும்" (சிவம், 1, 26).

திருவிடையூர்த்தலபுராணம் *tiru-vidaiyūr-ttalā-purāṇam*, பெ. (n.) அசலாம்பிகை அம்மையார் எழுதிய இச்சிற்றிலக்கியம் 20ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது (சிற்.அக.); a minor literature written by Asalāmbigai-ammayār of 20th century.

[திருவிடையூர் + தலபுராணம்]

திருவிந்கப்பிரமணியர்பதிகம் *tiru-viṅṅkappiramaṇiyar-padiḅam*, பெ. (n.) உடுப்பிட்டி குமாரசாமி முதலியார் அவர்களால் 18-19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); a minor literature written by Uḍu-piṭṭi-kumārasāmi of 19-20th century.

திருவினை *tiru-viṅai*, பெ. (n.) நல்வினை; good karma. "திருவினை யான்பாலாக" (உபதேசக. பஞ்சாக். 58). (செ.அக.)

திருவினைக்கால் *tiru-viṅai-k-kāl*, பெ. (n.) கத்திரிக்கோல்; scissors (சா.அக.)

திருவிங்கோய்நாதர்பதிகம் *tiru-viṅṅōy-nāḍar-padiḅam*, பெ. (n.) சொக்கலிங்கம் செட்டியார் அவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); a minor literature written by Sokkaliṅga-chettiyār of 20th century.

திருவீதிநாயகர் *tiru-viḍi-nāyagar*, பெ. (n.) திருவிழாவின்போது வீதி வழியே உலாவரும் திருமேனி; deity of a temple intended for carrying out in procession during festivals. "ராஜாக்கள் தம்பிரான் திருவீதிநாயகர் திருப்பவனி எழுந்தருளும்போது" (S.I.I. viii, 21).

[திரு + வீதி + நாயகர்]

திருவீதிப்பந்தம் *tiru-viḍi-p-pandam*, பெ. (n.) தெய்வ ஊர்வலத்தில் பயன்படுத்தும் தீவட்டி வகை; a kind of torch for procession in temple festivals (S.I.I. viii, 21)

[திரு + வீதி + பந்தம்]

திருவீதியலங்கரி-த்தல் *tiru-viṅ-y-alāṅgari-ttal*, செ.அக. (v.i.) கோயிற்றிருவுரு புறப்பாடாக வருதல்; to go out in procession, as a deity

gracing the streets by his presence. பெருமான் திருவீதி உலங்குகிறார்

[திருவீதி + அலங்கரி]

திருவுக்கரியதேவி *tiruvu-k-kariya-tēvi*, பெ. (n.) தானகம்; ornament (சா-அக.)

திருவுசாத்தானதோத்திரம் *tiruvu-sāttāṅṅa-tōttiram*, பெ. (n.) அழகிய சிற்றம்பல தேசிகரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட, சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a minor literature written by Alagiya-sirrambala-tēṣigar of 19th century.

[திருவுசாத்தான + தோத்திரம்]

திருவுடம்பு *tiruv-uḍambu*, பெ. (n.) நல்லுடல்; kindly beautifully body. "திருவுடம்பலச நோற்கின்றான்" (கம்பரா. குர்ப்ப. 18). 2. திருமேனி; idol. "திருப்பள்ளியறை நாச்சியார் முதலாகவுள்ள திருவுடம்புகளும்" (T.A.S. I, 91).

[திரு + உடம்பு]

திருவுண்ணாழி *tiruv-uṇṇāḷi*, பெ. (n.) திருவுண்ணாழிகை (Inse.) பார்த்தக; see *tiruv-u-ṇṇāḷigai*

திருவுண்ணாழிகை *tiruv-uṇṇāḷigai*, பெ. (n.) திருக்கோயில் கருவறை; inner most sanctuary of a temple. "திருவுண்ணாழிகை யுடையார் வசமே நாள்தோறும் அளக்கக்கடவேம்" (S.I.I. I, 143).

[திரு + உண்ணாழிகை]

திருவுத்திரகோசமங்கைப்பதிகம் *tiruv-uttirakoṣa-maṅgai-p-padiḡam*, பெ. (n.) 1. ஆறுமுகம்பிள்ளை அவர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a literature composed by Ārumugaṁpiḷlai of 19th century.

[திரு + உத்திரகோசமங்கை + பதிகம்]

திருவுதரமலை *tiruv-uḍara-mālai*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனியின் இடையில் அணியும் அணிகலன் வகை (S.I.I.vi, 209); ornament for the waist of a deity.

[திரு + உதரம் + மலை]

திருவுத்தியார் *tiruv-undiyār*, பெ. (n.) மெய்க்கண்ட சாத்திரம் பதினான்கினுள் ஒன்றும் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார் இயற்றியதுமாகிய சைவசித்தாந்த நூல்; a text book of the saiva siddhanda philosophy Tiruviyalor Uyyavandaleva nāyaṅṅār (செ-அக.)

[திரு + உத்தியார்]

திருவுகளைத்தல் *tiruv-uḷa-kaḷa*, 3 செருவி. (v.i.) நிலத்தையளந்து கணக்கிடுதல்; to survey or measure land. "திருவுகளைத்தபடி நலம் எழுமா" (S.I.I. vii, 309).

[திரு + உகை + அள-]

திருவுலாச்செய்தல் *tiruv-uḷā-c-cey*, 1 செருவி. (v.i.) வலம் வருதல் (இ.வ.); to go out in procession, as a deity in a temple.

[திரு + உலா + செய்-]

திருவுலாப்புறஞ்செய்தல் *tiruv-uḷā-p-puraṅ-ccy*, 1 செருவி. (v.i.) திருவுலாச்செய்தல் பார்த்தக; see *tiruv-uḷā-c-cey*.

[திரு + உலா + புறம் + செய்-]

திருவுலாப்புறம் *tiruv-uḷā-p-puram*, பெ. (n.) திருக்கயிலாய ஞானவலா; tiru-k-kailāya-ṅāṅa-v-uḷā, a poem by Cēramāṅ-perumā. "சேராகாவலர் பரிவுடன் கேட்டித்த திருவுலாப் புறம்" (பெரியபு. வெள் 48).

[திரு + உலா + புறம்]

திருவுரு *tiruv-uṟu*, பெ. (n.) நல்லுடல் (தில்ய சரீரம்); divine form; divine presence. "அருளாயுள் திருவுருவே" (திவ். திருவாய். 5, 107). 2. திருமேனி, idol image. "காரணம் கற்பனை கடந்த கருணை திருவுருவாகி" (கோவிற்பு. பாயி 2).

[திரு + உரு]

திருவுழுத்து *tiruv-uḷuttu*, பெ. (n.) அணிவகை; an ornament. "இரட்டை திருவுழுத்து ஓரணையினால்" (S.I. I. ii, 16).

[திரு + உருட்டு - திருவுருட்டு - திருவுழுத்து]

திருவுள்ளக்கலக்கம் *tiru-v-uḷḷa-k-kalakkam*, பெ. (n.) பெரியோர் மனவேறுபாடு; displeasure of great persons (செ.அக.)

[திரு + உள்ளம் + கலக்கம்]

திருவுள்ளக்கேடு *tiru-v-uḷḷa-k-kēḍu*, பெ. (n.) திருவுள்ளக்கலக்கம் பார்க்க; see *tiru-v-uḷḷa-k-kalakkam*.

[திரு + உள்ளம் + கேடு]

திருவுள்ளம் *tiru-v-uḷḷam*, பெ. (n.) அரசன், குரு முதலிய பெரியோரது உள்ளக் கருத்து; will or pleasure of God, a king, guru or other-great person (செ.அக.)

[திரு + உள்ளம்]

திருவுளக்குறிப்பு *tiru-v-uḷḷa-k-kurippu*, பெ. (n.) திருவுள்ளம் (சிலோ. பா. 2, பக். 318) பார்க்க; see *tiru-v-uḷḷam*

[திரு + உள்ளக்குறிப்பு]

திருவுளச்சீட்டு *tiru-v-uḷḷa-c-cīṭṭu*, பெ. (n.) குலக்கிப் போட்டெடுத்தல் முதலிய வகையால் தெய்வச் சித்தமறியுஞ் சீட்டு; lot cast or drawn, believed to disclose the divine will (செ.அக.)

[திருவுளம் + சீட்டு]

திருவுளச்செயல் *tiru-v-uḷḷa-c-ceyal*, பெ. (n.) தெய்வச் செயல் (வின.). God's will, providence, providential occurrence (செ.அக.)

[திருவுளம் + செயல்]

திருவுளத்தடை-ந்தல் *tiru-v-uḷḷa-t-tadai*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) மனத்திற்கொண்டருளுதல் (சிலப். 13, 88, அரும்); to keep in mind, to intend said of a deity or a great person (செ.அக.)

[திருவுளம் + தடை]

திருவுளப்பாங்கு *tiru-v-uḷḷa-p-pāṅgu*, பெ. (n.) திருவுள்ளம் பார்க்க, see *tiru-v-uḷḷam*. "எவ்வகை நின் திருவுளப் பாங்கிருப்ப தெளியேனவில" (அருட்பா. v. குருதரிசனம் 4) (செ. அக.)

[திருவுளம் + பாங்கு]

திருவுளம் *tiru-v-uḷam*, பெ. (n.) திருவுள்ளம் பார்க்க; see *tiru-v-uḷḷam*. "திருவுளமெனின் மற்றென் சேனையு முடனே" (கம்பரா. கங்கை 67)

[திரு + உளம்]

திருவுளம்பற்று-தல் *tiru-v-uḷam-parru*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. ஏற்றுக் கொள்ளுதல்; to accept graciously. 2. திருவுள்ளத்தடை- (சிலப். 13, 97, உரை) பார்க்க; see *tiru-v-uḷḷa-t-tadai*. 3. கேட்க மனங்கொள்ளுதல் (வேக. 430, உரை); to be pleased to hear. 4. உட்கருத்துக் கொள்ளுதல்; to consider to tent. 5. பணிந்து சொல்லுதல் (ர); to be pleased to speak; as a deity, to speak (செ.அக.)

[திருவுளம் + பற்று-]

திருவுளம்வை-த்தல் *tiru-v-uḷam-vai*, 4 செ.கு.வி. (v.l.) 1. அருளுதல்; to bestow, vouchsafe, grace, as a deity or guru. 2. விருப்பங்கொள்ளுதல்; to conceive desire, said of a great person (செ.அக.)

[திருவுளம் + வை-]

திருவுளமடு-த்தல் *tiru-v-uḷam-aḍu*, 4 செ.குன்றாவி. (v.l.) எண்ணுதல்; to intend, consider. "அரசர் திருவினை முகப்பதொரு திருவுளமடுத் தருளியே" (கவிந். 236, புதுப்.)

[திருவுளம் + மடு-]

திருவுளமறிய *tiru-v-uḷam-aṟiya*, வி.எ. (adv.) கடவுளறிய; calling God to witness, before God. திருவுள மறியச் சொல்லுகிறேன் (செ. அக.)

[திருவுளம் + அறிய]

திருவுறந்தைகாந்திமதியம்மபிள்ளைத்தமிழ் *tiru-v-uṟandai-kāṇḍimadī-yammai-piḷḷai-tamiḷ*, பெ. (n.) மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); a literature authored by Mēnāci-sundaram-piḷḷai of 19th century.

திருவுறுப்பு *tiru-v-uṟuppu*, பெ. (n.) மகவீர் நெற்றியிலணியும் அணி (பிங்); a gold ornament worn by women on the fore head (செ.அக.)

[திரு + உறுப்பு]

திருவுறை *tiru-v-uṛai*, பெ. (n.) கோயில்; temple. "காரியோன் திருவுறை" (கல்வார).

[திரு + உறை]

திருவூசல் *tiru-v-ūṣal*, பெ. (n.) கோயில் திருமேனிகள் (முந்திக்கள்) எழுந்தருளியிருந்து ஆடும் ஊசல்; swing for the temple-idols. "திருவூசற் திருநாமம்" (ரஷ்டப் பீரங்கநாயக. 33)

[திரு + ஊசல்]

திருவூரகவரதராசப்பெருமான் பஞ்சரத்தினம் *tiru-v-ūṛaga-varadarāsa-p-perumāṅ- paṅṅarattinam*, பெ. (n.) நாதமுனிப்பிள்ளை என்பரால் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற். அக.); a literature authored by Nādamuṇi-p-pillai of 20th century.

[திருவூரக + வரதராசப் பெருமான் + பஞ்சரத்தினம்]

திருவூறல் *tiru-v-ūṛal*, பெ. (n.) 1. ஊற்றுநீர் (கோயிலொ. 64); spring water. 2. வெயிற் காலத்திலே ஆற்றிடைக் குறையில் நடத்துந் திருவிழா; temple festival held in an islet of a river during summer (செ.அக.).

[திரு + ஊறல்]

திருவூறல் திருநாள் *tiru-v-ūṛal-tirunāl*, பெ. (n.) ஊற்றுப் பறித்து அதில் முதலில் ஒரு கட்டையைப் போட்டு, அருகில் யானையை நிறுத்தி நடத்தும் திருவிழா (சம.செ.அக.);

[திருவூறல் + திருநாள்]

திருவெஃகா *tiru-vekkā*, பெ. (n.) காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள பழைய திருமால் கோயில்; an ancient Tirumāli shrine in Kāñjipuram (S.I.I. iii.41).

திருவெஞ்சமாக்கூடல் *tiru-v-eṅṅamā-k-kūḍal*, பெ. (n.) கரூர் மாவட்டத்திலுள்ள ஊர் (தமிழ்நாடு); a village in Karūr district.

[திரு + வெஞ்சமர் + கூடல்]

1. குடவனாரும், நங்காஞ்சியாரும் இப்பகுதியில் கூடுவதால் கூடல் எனப்பட்டது. வெஞ்சமன் என்னும் வேட்டுவ அரசன் இப்பகுதியை ஆண்டமையால் வெஞ்சமன் கூடல் ஆகி நாளடைவில் வெஞ்சமாக்கூடல் ஆயிற்று.

2. சேரமான் வஞ்சன் என்னும் அரசன் இப்பகுதியை ஆண்டதால் வெஞ்சமாக்கூடல் என்று பெயர் பெற்றது என்பர். (திரு + வஞ்சன் + கூடல்) சுந்தரரால் பாடல்பெற்ற தலம்.

திருவெண்காட்டுநங்கை *tiru-veṅṅāḍḍu-nāṅṅai*, பெ. (n.) சிறுத்தொண்ட நாயனாரின் தேவியார் (S.I.I. ii, 173); wife of Cira-t-onḍar (செ.அக.)

திருவெண்காடர் *tiru-v-eṅṅāḍḍar*, பெ. (n.) பட்டினத்தார்; the sage Paṭṭiṅṅāṭṭār.

[திரு + வெண்காடர்]

திருவெண்காடு *tiru-v-eṅṅāḍḍu*, பெ. (n.) நாகை மாவட்டம், சீர்காழி வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Nāgai district.

[திரு + வெண்மை + காடு]

சிறந்த சிவத்தலமாகும், பட்டினத்தடிகள் மெய்கண்ட தேவர் ஆகியோர் பிறந்த ஊர் 'பண்ணாட்டு மிசையானும் பயிர்காட்டும் புயலானும்

வெண்காட்டி லுறைவானும் விடைகாட்டுங் கொடியானே" (அ.ப. திரு. மு)

வெண்மை நிறம் வாய்ந்த நிலம் வெண்காடு ஆயிற்று. பாடல்பெற்ற தலமாதலால் திருவெண்காடு ஆயிற்று. நால்வர் பாடல் பெற்ற தலம். (தமிழ். ஊர். பெ.)

திருவெண்ணாழி *tiru-v-eṅṅāḍḍi*, பெ. (n.) திருவெண்ணாழிகை பார்க்க; see *tiru-v-uṅṅāḍḍi* (கோயிலொ.).

[திருவெண்ணாழிகை → திருவெண்ணாழி]

திருவெம்பாவை *tiru-veṅṅ-pāvai*, பெ. (n.) சிலை (மார்சுழி)த் திங்கனில் ஒதப்படும் திருவாசகப் பகுதி; a poem in Tiruvaṣaḅam, specially recited in the month of Mārkaḅi.

திருவெண்ணெய்நல்லூர் *tiru-v-eṅṅey-nallūr*, பெ. (n.) கடலூர் மாவட்டம், திருக்கோவிலூர் வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Cudalore district.

[திரு + வெண்ணெய் + நல்லூர்]

இப்பகுதியில் உமாதேவியார் வெண்ணெயினால் ஒரு கோட்டைக் கட்டி

அதவிடையே கிளியை வளர்த்துத் தலம் புரிந்த காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது. சந்தரர் பாடல்பெற்ற தலம்.

"வெத்தாய் பெண்ணைத் தென்பால் வெள்ளெய்நல்லூர் அருட்டுறையுள் அத்தாவுடைக் காளாயினி அல்லெனெனலாமே" என்று பாடுவார். (தமி. ஊர் பெ.).

திருவெழுச்சி *tiru-v-ēṭṭu*, பெ (n.) திருவிழா; temple festival. "எந்தைபிரான் திருவெழுச்சி யின்ப மெய்த" (சோழிந். திருவிழா. 25).

[திரு + எழுச்சி]

திருவெழுத்து *tiru-v-ēṭṭu*, பெ (n.) 1. அரசன் கையெழுத்து; king's handwriting or signature. "ஏட்டின்மேற் தீட்டிக் திருவெழுத்திட்டு" (சிவக. 2110). 2. கொச்சி திருவிதங்கூர் அரசர்களின் சுட்டளை; wnt or warrant of the kungs of Cochln and Travancore. 3. ஐந்தெழுத்து; sacred mantra of five letters. "இது திருவெழுத்தி னீடே" (சிவப்பிர 10, 13).

[திரு + எழுத்து]

திருவெழுத்து விளம்பரம் *tiru-v-ēṭṭu-vijambaram*, பெ. (n.) திருவிதங்கூர் அரசன் விளம்பரம்; royal prodamation issued by the kings of Travancore (R.F).

[திரு + எழுத்து + விளம்பரம்]

திருவெள்ளக்குளம் *tiru-v-ēṭṭa-k-kuḷam*, பெ. (n.) நாகை மாவட்டம் சீர்காழி வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Nagai district.

[திரு + வெள்ள + குளம்]

இப்பகுதியிலுள்ள நீர் (தீர்த்த) வெள்ளக் குளம் என்று போற்றப்படும். இதன் பெயரால் வெள்ளக்குளம் என இவ்வூர் வழங்கப் படுகின்றது திருமங்கையாழ்வார் இப்பதியைத்

"நிண்ணார் மதில்குழ் திருவெள்ளக் குளத்துள் அண்ணா அடியேன் இடரைக் கணையாயே" என்று பாடியுள்ளார் (தமி. ஊர். பெ.).

திருவெள்ளறை *tiru-v-ēṭṭarai*, பெ. (n.) திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tiruchirā-p-paḷli district.

[திரு + வெள்ளை + அறை]

திருவெள்ளறை அறை என்பது பாறை என்று பொருள்படும். இக்கோயில் 100 அடி உயரமுள்ள வெண்மையான குன்றின்மீது அமைந்திருப்பால் வெள்ளறை என்று வழங்கப் பெறுகின்றது. பெரியாழ்வார் இப்பகுதியை

"மன்றில்நில வேல்அந்திப் போது மதில்திரு வெள்ளறை நின்றாய்"

என்று பாடியுள்ளார். (தமி. ஊர். பெ.).

திருவெள்ளியங்குடி *tiru-v-ēṭṭiṅṅkudi*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Tanjāvur district.

[திரு + வெள்ளி + குடி]

திருமங்கையாழ்வாரால் பாடப்பெற்ற தலம் பார்க்கவபுரி என்றும் வேறுபெயர் இவ்வூருக்குண்டு

திருவேகம்பம் *tiru-v-ēṭṭambam*, பெ (n.) காஞ்சியிலுள்ள சிவன் கோயில் ஏகம்பம் (தேவா); the chief saiva shrine in Kānjipuram (சா.அக.).

[திரு + ஏகம்பம்]

திருவேங்கடநாதர் *tiru-v-ēṅṅaḍa-nāṭṭar*, பெ (n.) 12ஆம் நூற்றாண்டினரும் மாதையூரினரும் வைத்தியநாத தேசிகரைக் கொண்டு இலக்கண விளக்கம் இயற்றுவீத்தவரும் நாயக்க அரசர்களின் நிகராளியாயிருந்தவருமாகிய ஒரு பிராமணர்; a Brahmin governor under the Nayak kings, native of Madai, patron of Vaittiyanada dēsigar who wrote Ilakkaṅa-vijakkam in 17th century.

திருவேங்கடநாதன்வண்டுவிடுதுது *tiru-v-ēṅṅaḍa-nāṭṭan-vāṅṅu-viṭṭu*, பெ. (n.) அமிர்தகந்தநாதம்பின்னை என்பவரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது (சிற்.அக.); a literature written by Amirda-sundaranāṭṭam-piḷḷai in 19-20th century.

[திருவேங்கடநாதன் + வண்டுவிடு + துது]

திருவேங்கடம் *tiru-v-ēṅṅaḍam*, பெ. (n.) திருப்பதியென வழங்குத் தலம்; Tirupati. "மண்ணைநீர் சேரன் திருவேங்கடம்" (திவ். இயற். முத்த. 76).

[திரு + வேங்கடம்]

திருவேங்கடமுடையாள் பஞ்சரத்தினம் *tiru-vēṅgaḍa-muḍaiyaṅṅa-paṅṅarattinam*, பெ. (n.) வீரராகவ முதலியாரால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a literature written by Virarāgava-mudaliyār (19th century).

[திருவேங்கடமுடையாள் + பஞ்சரத்தினம்]

திருவேங்கடவருக்கமாலை *tiru-vēṅgaḍa varukka-mālai*, பெ. (n.) வேங்கடசுவாதாசர் இயற்றிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a literature written by Vēṅgaḍasalādāsar.

திருவேடகம் *tiru-vēḍagam*, பெ. (n.) மதுரை மாவட்டத்தில் சோழவந்தான் சாலைமில் உள்ள ஊர்; a village in Madurai district.

சமணர்களுடன் திருஞானசம்பந்தர் செய்த சொற்போரில், சம்பந்தர் எழுதிய ஏழு நிரை எதிர்த்துச் செல்ல, சமணர்கள் எழுதிய ஏழு ஆற்றோடு அடித்துச் செல்லப்பட்டு மறைந்தது. ஞான சம்பந்தர் வன்னியும் மத்தமும் எனத் தொடங்கும் பதிகம் பாடியவுடன் அவ்வேடு அப்படியே நின்று விட்டதால் ஏழு தின்ற இடம் ஏடகம் எனப்பட்டது அப்பகுதிவழிமறைந்த ஊரும் திருவேடகம் என்றழைக்கப்பட்டது. இங்குள்ள சோயிலி ஒள்ள இலிங்கம் சம்பந்தரால் வழிபாடு செய்யப்பட்ட தென்பர். 'மன்னிய மறையவர் வழிபட வடியவர் இன்னிசை பாடலரேடசுத் தொருவனே என்று இப்பகுதியைச் சம்பந்தர் பாடி யுள்ளார். (தமி. ஊர். பெ.)

[திரு + ஏடகம்]

திருவேடம் *tiru-vēḍam*, பெ. (n.) திருநீறு, அக்கமணி (உருத்திராக்கம்) முதலிய சிலக் கோலம்; sacred dress and emblems of Śiva and his devotees, as sacred ashes, beads etc. 2. சிவனடியார்; Śaiva devotee. "திருவேடங் கண்டால்" (சி.சி. 8/19). 3. சிவ மடங்களிலுள்ள துறவிகள் அணியும் காதணிகை (விண்); earrings worn by the Śaivite ascetics in mulls.

[திரு + வேடம்]

திருவேரகநாள் மணிமாலை *tiru-vēraḅa naḅḅamanā-mālai*, பெ. (n.) 20ஆம் நூற்றாண்டில் கப்பராயபிள்ளை எழுதிய சிற்றிலக்கியம்; a literature composed by Subbarāya-piḅḅai.

[திருவேரக + நாள்மணிமாலை]

திருவேரகப்பதிகம் *tiru-vēraḅa-p-padiḅam*, பெ. (n.) மணிவாசகசரணாயலய அடிகளால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a literature written by Maḅivāśaḅa-saraḅāyalaya-aḅḅigal of 19-20th century.

திருவேரகம் *tiru-vēraḅam*, பெ. (n.) முருகக் கடவுள் கோயில் கொண்ட ஆறுபடை வீடுகளுள் ஒன்று எனப்படுவது (திருமுரு). a skanda shire, one of six paḅai-vidu, Murugan.

குடந்தை அருகில் உள்ள சாமிமலையே திருவேரகம் என்று கூறப்படுகின்றது

திருவேரகவருக்கமாலை *tiru-vēraḅa-varukka-mālai*, பெ. (n.) வே. இராமநாதன் செட்டியார் 20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய "வருக்கமாலை" என்னும் சிற்றிலக்கியம் (சிற்-அக.); a literature written by Rāmanāḅa-ceḅḅiyār of 20th century.

திருவேள்-தல் (திருவேட்டல்) *tiruvēḅ-*, 16 செருவி (n.i.) திருமணம் புரிதல்; to marry. "தென்னவர் கோன் மகனாரைத் திருவேட்டு" (பெரியடி, சேரமான் 92)

[திரு + வேள்-]

திருவை *tiruvai*, பெ. (n.) 1. திரிவை பார்க்க; a mode of learning of rote. 2. அரைகல் இயந்திரம்; crinding machine (செ-அக).

[திரி → திரிவை]

திருவைகுண்டம் *tiru-vaiḅuḅḅam*, பெ. (n.) தெல்லை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tirunelvēḅi district.

[திரு + வை குண்டம்]

திருமாலின் தலைமை இடம் வைகுண்டம் - இறைவனின் தலைமை இடம் கயிலாயம் இவ்விரண்டு இடங்களின் சிறப்புகள் இவ்வூரில் விளங்குவதால் இவ்வூர் திருவை குண்டம் என்றழைக்கப்படுகிறது.

திருவைசாதம் *tiruvai-śadam*, பெ. (n.) நள்ளிரவில் கடவுளுக்கென்று வழங்கும் சோற்றுத் திரள், offering of food to a deity at midnight at the close of the daily worship.

திருவையாற்றுச்சக்கரம் *tiru-vai-y-āru-c-cakkaram*, பெ. (n.) காசு வகை (பண்ணிடு. 145); a kind of coin.

[திரு + ஐயாறு + சக்கரம்]

திருவையாறு *tiruvai-y-āru*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Tanjavūr district.

[திரு + ஐயாறு]

இப்பகுதியில் வெண்ணாறு, வெட்டாறு, குடமுருட்டி, சாவிரி, கொள்ளிடம் ஆகிய ஐந்து ஆறுகள் பாய்ந்து வளம் பெருக்குவதால் இந்த ஊர் ஐயாறு என்று பெயர் பெற்று, மூவராலும் பாடல் பெற்ற தலமாதலால் திரு அடைபெற்றுத் திருவையாறு ஆயிற்று.

[திரு + ஐ + ஆறு - திருவையாறு]

சல்வெட்டில் இந்த ஊர்ப்பெயர் "இராசேந்திர சிங்கவளநாட்டுப் பெயர்கை நாட்டுத் திருவையாறு என்று வழங்கப்படுகின்றது ஆங்கிலேயர் சாலத்தில் இவ்வூர் திருவாதி என வழங்கியது.

திருவொற்றாடை *tiru-v-ōṟṟāḍai*, பெ. (n.) திருமஞ்சனம் செய்ததும் ஆண்டவன் திருமேனியில் திருக்குறியிலுக்குப் பின் ஒற்றியெடுக்கப்படும் நல்வாடை; cloth for wiping the body of an idol after bathing. "திருவொற்றாடை சாத்தி" (குற்றா. தல. சிவபூ. 4.32).

[திரு + ஒற்று + ஆடை]

திருவொற்றியூர் *tiru-v-ōṟṟiyūr*, பெ. (n.) செங்கல்பட்டு மாவட்டம் சைதாப்பேட்டை வட்டத்தில் உள்ள ஊர்; a village in Cengalpaṭṭu district. சுந்தரர் சங்கிலியாவர மணம் புரிந்த இடம்.

[திரு + ஒற்றியூர்]

1. திருவொற்றீசர் என்னும் பெயருமுடைய இறைவன் இப்பகுதியில் கோயில் கொண்டிருப்பதால் திருவொற்றியூர் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.

2. ஊழியை மேல்வரவொட்டாது தடுத்தவையால் ஒற்றியூர் ஆயிற்று என்றும் கூறுவர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள மிகத் தொன்மையான ஊர் என்பதால் ஆதிபுரி என்ற பெயரும் உண்டு. (தமி. ஊர். பெ.)

திருவொற்றியூர்ப்பதிசம் *tiru-v-ōṟṟiyūr padigam*, பெ. (n.) தண்டபாளி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); a literature composed by Daṇḍapāṇi-Adiga] of 19th century.

[திருவொற்றியூர் + பதிசம்]

திருவொற்றியூர்வடிவுடையம்மன் ஆசிரிய விருத்தம் *tiru-v-ōṟṟiyūr-vaḍivudai-y-amman āśiriyā-viruttam*, பெ. (n.) சுப்பிரமணிய சுவாமிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); a literature authored by Subiramaṇiya-swamigal of 19th century.

திருவொற்றியூர்வடிவுடையம்மை நவரத்தினம் *tiru-v-ōṟṟiyūr-vaḍivudai-y-ammai-navarattinam*, பெ. (n.) கருப்பையாப் பாவலர் என்பவரால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்.அக.); a literature authored by Karuppayya-p-pāvalar of 19-20th century.

[திருவொற்றியூர் + வடிவுடையம்மை + நவரத்தினம்]

திருவோட்டுக்காய் *tiru-v-ōṟṟu-k-kāy*, பெ. (n.) திருவோட்டுக்காக உதவும் மரம்; west Indian clabash.

[திருவோடு + காய்]

திருவோடு *tiru-v-ōṟṟu*, பெ. (n.) இரந்துண்பார் கலம் (பெரியபு. வசன திருநீலகண்ட59); shell of coco-de-mer, used as begging bowl by religious mendicants (செ.அக.)

[திரு + ஓடு]

திருவோணம் *tiru-v-ōṟṟam*, பெ. (n.) இருபத்திரண்டாவது நான்காம் (நட்சத்திரம்), the 22nd nakṣatra constellation of Aquila in makara-raṣi (செ.அக.)

[திரு + ஓணம்]

திருவோத்தூர் *tiru-v-ōṟṟūr*, பெ. (n.) காஞ்சி மாவட்டம் செய்யாறு வட்டத்திலுள்ள ஊர்; a village in Kāñjipuram district.

இவ்வூரில் இறைவன் தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் வேதத்தின் பொருளை அருளிச் செய்த இடமாதலால் இப்பெயர் பெற்றது. ஞானசம்பந்தரால் ஆண்பனை பெண்பனையாக மாறிய தலம். (தமிழ்நாட்டு)

[திரு + ஓது + ஊர் - திருவோத்தூர்]

திருவோலக்கம் *tiru-v-olakkam*, பெ. (n.)

1. அத்தானியிருப்பு; durbar, presence - chamber. 2. தெய்வ இருப்பு (தெய்வ சன்னிதானம்); the presence of a deity. "திருவோலக்கஞ் சேவிக்க" (திருவாச. 21, 6).
3. திருமுன் இருக்கும் குழு (சன்னிதி கோஷ்டி); assembly of devotees in rows before a deity. "அப்போதே திருவோலக்கத்தி னின்றும் எழுந்தருளி" (குருபரம் 213).

[திரு + ஓலக்கம்]

திருவோலை *tiru-v-olai*, பெ. (n.) திருமுகம்; royal letter (S. I. i, 182) (செ.அக.).

[திரு + ஓலை]

திரேந்தி *tirandi*, பெ. (n.) திராய் (மலை); Indian chickweed.

- திரை-தல் *tirai*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. அகவை (வயது) முதிர்வால் தோல் நிரங்குதல்; to become wrinkled, as skin by age. "தோதிரை செம்புக வெங்க ணோக்கின்" (சீவக. 431).
2. சுருங்குதல்; to be wrinkled, creased, as cloth, as a flag in the wind. ஆடை திரைந்து விட்டது
 3. அலை எழுதல் (விள்); to roll as waves; to heave up, as the sea; to break in ripples.
 4. மிதத்தாடுதல்; to float in water, as a vessel. "காத்தரங்கம் திரை தோணி" (திருக்கோ. 187).
 5. திரிதல்; to coagulate, form into clots, as milk. பால் திரைந்துவிட்டது
 6. திரளுதல்; to be drifted by the wind into heaps as seaweed; to gather, bees round a flower. "சில்லம் போதின்மேற் றிரைத் தேறுலாம்" (சீவக. 413).
 7. ஆடைநூல் இழை விலகுதல்; to be threadbare.
 8. மெதுவாதல் (விள்); to become smooth, as an earthen vessel turned by a potter.

திரை²-த்தல் *tirai*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. அலை யெழுதல்; to roll or rise as waves. "திரைத்

தெழுத்து... விழ்வ தேய்க்கு மறிகடலை" (சம்பரா. கடல்சாண். 9). 2. திரை² பார்த்தல்; see *tirai*, 1 (செ.அக.).

- திரை³-த்தல் *tirai*, 2 செ.கு.வா.வி. (v.i.)
1. சுருங்குதல் (விள்); to gather up, contract, close, as the mouth of a seck. 2. தன்னுடையக்குதல்; to cover, contain. "நிலந்திரைக்குய் கடற்றாணை" (புறநா. 97).
 3. ஆடை கொய்தல்; to plait the ends of a cloth, as in dressing. "கவிங்கந் தான்மேற் திரைத் துடுத்தி" (குலா. கல்யா. 16).
 4. ஒதுக்குதல்; to tuck up, as one's clothing; to cause to gather, as moss or scum on the water. "நீரிற் சிலையைத் திரைத்துக் கொண்டான்"
 5. அணைத்தல்; to hug, strain. "மாயக் குழவி யெடுத்து மடித்திரைத்து" (சீவக. 9, 27).

[திரை → திரைத்தல்]

- திரை⁴ *tirai*, பெ. (n.) 1. உடற்றோலின் சுருங்கல்; wrinkle, as in the skin through age. "நரைநிரையொன் றில்லாத நான்முடனே" (சம்பரா. குர்ப்பா. 124).
2. திரைச் சீலை; curtain, as rolled up. "உருவிநிரையாகப் பொருமுடி வெழினியும்" (சீவக. 3, 109, உரை).
 3. அலை; wave, billow, ripple. "தென்கடலெழுத்துத் திரை நீக்கா வெழுதகும்" (கவி. 121).
 4. ஆறு; river, brook. "திரையுள முடியினர்" (பே.வா. 912, 7). 5. கடல்; sea. "திரைவள ரிப்பி" (சீவக. 2645).
 6. ஏழுமூன்றுங் குழுஉக்குறி; seven, a slang term.
 7. வெற்றிலைச் சுருள்; roll of betel leaves.
 8. வெற்றிலை; betel. "இளிந்தகாய் கமழ்திரை வாசம்" (சீவக. 1479).
 9. வைக்கோற் புரி (விள்); roll of twisted straw.
 10. பஞ்சுச் சுருள் (விள்); roll of cotton prepared for spinning.

திரை⁵ *tirai*, பெ. (n.) நிலம் (அக.நி.); earth

க. திரை

திரை-த்தல் *tirai*, II செ.கு.வி. (v.i.) படுத்தல்; to lie, as in bed. "திரைப்ப மெல்லணை செய்வ விழுத்தலம்" (நீலகேசி. 251).

திரைக்காக *tirai-k-kāṅṅu*, பெ. (n.) பழைய வரிவகை (I. M. p. eg. 1065); an ancient tax.

[திரை + காச]

திரைக்கடற்பாசி *tirai-k-kadarpāsi*, பெ. (n.) கடற்பாசி; sea weed (சாஅக.)

[திரை + கடல் + பாசி]

திரைக்கீலை *tirai-c-cilai*, பெ. (n.) இடுதிரை; curtain cloth; veil; cloth of a tent (செஅக.)

[திரை + சீலை]

திரைசல் *tiraiśal*, பெ. (n.) குயவன் மட்பாண்டத்தை மழமழப்புச் செய்யப் பயன்படுத்தும் சிறுசீலை; small cloth used by potter in giving polish to mud pots (செஅக.)

[திரை + சல்]

திரைத்தவிர்-தல் *tirai-t-tavir*, 4 செகுவி (v.i.) விட்டுவிட்டுடொளிர்தல்; to dazzle, twinkle "தரைத்தவிர் பண்மான்" (தரைகைப்பு அகத். 20.)

[திரை + அவிர்]

திரைத்துப்பாடு-தல் *tirai-t-tu-p-pāḍu*, 5 செகுவ்வாவி. (v.i.) திரும்பத் திரும்ப நீட்டிப்பாடுதல்; to sing elaborately with frequent repetitions. "திரைத்துப்பாடி திரிதருஞ் செவ்வரை" (தேவா. 168, 61)

திரைந்துபோ-தல் *tiraindu-pō*, 8 செகுவி (v.i.) 1. உரகதல் முதலியவற்றால் தோல் அழிந்து போதல்; to be abraded. 2. திரை-5 பார்க்க; see *tirai-5*.

திரைநுரை *tirainurai*, பெ.(n.) கடல்நுரை; sea froth, culite fosh bone.

[திரை + நுரை]

திரைப்பு *tiraippu*, பெ. (n.) 1. சுருங்குகை; wrinkling. 2. அலையெழுமை; rolling, rippling. 3. திரையால் மறைந்த இடம்; place screened by a curtain. "திரைப்பில் வதுவையு மீங்கேயயர்ப" (கவித். 115, 191.)

[திரை + பு]

திரைப்பூ *tirai-p-pu*, பெ. (n.) குழந்தைகளை இணைக்கச் செய்யும் குடற்பூச்சி; round worm found in the small intestines especially in children causing progressive emaciation (சாஅக.)

[திரை + பூ]

திரைபோக்கி *tirai-pōkki*, பெ. (n.) மிளகு; black pepper (சாஅக.)

[திரை + போக்கி]

திரைமடக்கு *tirai-maḍakku*, பெ. (n.) அலை மறித்து விழுகை (நாஞ்); rolling of waves. நீந்துகிறவர்கள் திரைமடக்கில் அகப்படக் கூடாது (செஅக.)

[திரை + மடக்கு]

திரையல்¹ *tiraiyal*, பெ. (n.) 1. சுருங்குகை; wrinkling. 2. வெற்றிலை (குடா.); betel. 3. வெற்றிலைச் சுருள்; roll of betel prepared for chewing. "திரையலோ டடைக்கா யீத்த" (சிலப். 16, 55.)

[திரை + அல்]

திரையல்² *tiraiyal*, பெ. (n.) திரையன் பார்க்க; see *tiraiyaḍ*. "சேரல் என்றது . . . திரையல் இளவல் என்றாற்போல்வதோர் லகர வீற்றுப் பெயர்ச்சொல்" (சிலப். பதி. 1, 2, உரை) (செஅக.)

[திரையன் → திரையல்]

திரையரங்கம் *tirai-y-araṅgam*, பெ. (n.) திரைப்படக்காட்சிகள் நடத்துதற்கேற்ற இடம்; theatre (பொவழி)

[திரை + அரங்கம்]

திரையன் *tiraiyaḍ*, பெ. (n.) 1. நெய்தனிலத் தலைவன் (அக.தி.); ruler for chief in a maritime tract. 2. கடல்வழியாக வந்து தொண்டை நாட்டை ஆண்டதாகக் கருதும் பழைய அரச வகுப்பினர்; an ancient chief of *Toṅṭai nāḍu*, who was believed to have come from across the sea. "வெள்ளேற்றிரையன் வெங்குட நெடுவரை" (அகநா. 851.)

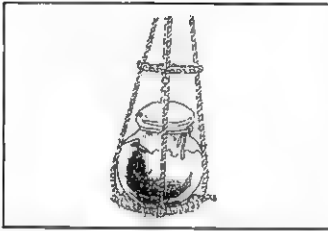
[திரை + அன்]

திரையில்லான் *tirai-y-illān*, பெ. (n.) கரிசலங் கண்ணி; eclipse plant (சாஅக.)

[திரை + இல்லான்]

திரையுறி *tirai-y-ur*, பெ. (n.) 1. பெரிய உறி; net work of rope for keeping big pots suspended. 2. மின்னல் உறி; ptaited network of rope. திண்ணக் கலத்தில் திரையுறி மேலவைத்தே வெண்ணெய் விழுங்கி (திவ். பெரியாழ். 2, 5, 31.)

[திரை + உறி]

திரைவிழு-தல் *tirai-vilu*, 2 செ.கு.வி (v.i.)
தோல் சுருக்கு விழுதல்; to become wrinkled,
as skin by age

[திரை + விழு-]

திரைவு *tiraivu*, பெ. (n.) 1. தோல் சுருங்குகை;
wrinkling, as by age. 2. அலையெழுகை; rolling
as of waves

[திரை + விழு-]

தில் *til*, இடை (part.) விழைவு, காலம்,
ஒழியிசை என்னும் பொருள்களில் வரும்
ஒரிடைச்சொல் (தொல். சொல். 255); expective
signifying a desire, time or a suggestion
(செ.அக.)

தில்ல *tilla*, இடை (part.) தில் பார்க்க; see *til*.
"தியென் தில்லா மலைகிழ வோற்கே" (ஐங்குறு.
204)

தில்லகம் *tillagam*, பெ. (n.) விளா (தைவல. தைல.
74); wood apple (செ.அக.)

தில்லம்¹ *tillam*, பெ. (n.) காடு (கூடா); forest,
jungle. தில்லமும் பலதேசமும் கடந்து (செ.துடி
மங்கல. 73). (செ. அக.)

தில்லம்² *tillam*, பெ. (n.) தில்லை மரத்தின்
விதை; பாம்பு, பூச்சி ஆகியவற்றின் சுடிக்கும்
குட்டத்திற்கும் மருந்தாகப் பயன்படுவது; seed
of Tigers milk tree cures insect and snake bites,
leprosy etc. (சா.அக.)

தில்லாயம் *tillayam*, பெ. (n.) புரட்டு; deception.
"தில்லாய்க் சுட்டுமொழி செப்புகிறாய்" (பஞ்ச
திருமுருகு. 1220).

தில்லி *tilli*, பெ. (n.) மிகச்சிறிய நிலப் பகுதி; a
very small plot of land. ஒரு தில்லிமட்டும்
நீர்பாயவில்லை.

தில்லியம்¹ *tilliyam*, பெ. (n.) நல்லெண்ணெய்
(தைவல. தைல.); gingili oil (செ.அக.)

தில்லியம்² *tilliyam*, பெ. (n.) புதிதாகத்
திருத்தப்பட்ட விளை புலம் (மிங்.); land newly
brought under cultivation

தில்லியம்பில்லியம் *tilliyam-pilliam*, பெ. (n.)
தில்லுமுல்லு பார்க்க; see *tillu-mullu*. அவன்
தில்லியம் பில்லியம் திரியாவரக்காரன் (பழ.).

தில்லுப்பில்லு *tillu-p-pillu*, பெ. (n.)
தில்லுமுல்லு பார்க்க; see *tillu-mullu* (செ.அக.)

தில்லும்பில்லும் *tillum-pillum*, பெ. (n.)
தில்லுமுல்லு பார்க்க; see *tillu-mullu*. தில்லும்
பில்லும் திருவாதிரை (பழ.).

தில்லுமல்லு *tillu-mallu*, பெ. (n.) தில்லுமுல்லு
பார்க்க; see *tillu-mullu* (செ.அக.)

தில்லுமுல்லு *tillu-mullu*, பெ. (n.) பெயர்
புரட்டு; deceit, trick, deceitful words, lies.
"தில்லுமுல்லு பேள்" (இராமநாத ஆரணி. 8).

தில்லெரி *tilleri*, பெ. (n.) படைக்கலைக்
கொட்டில்; artillery (செ.அக.)

தில்லேலம் *tillēlam*, பெ. (n.) தில்லேல என்று
முடியும் பாட்டுவகை; a kind of song ending
in *tillēla* (செ.அக.)

தில்லை¹ *tillai*, பெ. (n.) 1. மரவகை; blinding
tree. "தில்லையன்ன புல்லென் கடையோடு"
(புறநா. 252). 2. தில்லை மரவகை; mountain
slender tiger's milk. 3. சிற்றம்பலம் (சிதம்பரம்),
town of Chidambaram. "தில்லைநகர்புக்குச்
சிற்றம்பலமன்னும்... விடையானை" (திருவாச.
85). 4. தில்லைநாயகம் பார்க்க; see *tillai-
nāyagam*.

தில்லை² *tillai*, பெ. (n.) தில் (தொல்.சொல். 397,
சேனா) பார்க்க; see *til*.

தில்லைக்கட்டி *tillai-k-katti*, பெ. (n.) ஒருவகைச்
சம்பா நெல்; a kind of campā paddy (செ.அக.)

[தில்லை + கட்டி]

தில்லைக்கட்டை *tillai-k-kattai*, பெ. (n.) செம்பாளைய நெல்; G.Tr.D..i. 132; *compālai paddy*.

தில்லைச்சிலைடைவெண்பா *tillai-c-caiṭṭai veṇṇā*, பெ. (n.) 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கந்தசாயிச் சுவிராயர் எழுதிய சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக.); a literature authored by Kandasāmi-kavirayer of 19th century A.D.

தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம் *tillai-tiru-c-cittira-kūṭam*, பெ. (n.) சிதம்பரத்திலுள்ள திருமால் கோயில் (திவ் பெரியதி. 3, 3, 1); the Tirumāl shrine at Chidambaram (செஅக.)

தில்லைத்திருப்புகழ் *tillai-tiru-p-puṅṅai*, பெ. (n.) தண்டபாணி அடிகளால் 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட இலக்கியம் (சிற்அக.); a literature authored by Daṇḍapaṇi-Adigal.

[தில்லை + திருப்புகழ்]

தில்லைநெடு *tillai-narṇṇu*, பெ. (n.) தில்லை மரத்தடியில் காணப்படும் ஒருவகைக் கரிய நெடு; a black lobster; as found under the tillai tree (செஅக.).

தில்லைநாயகம் *tillai-nāyagam*, பெ. (n.) சம்பா நெல்; a variety of *compā* paddy (செஅக.)

[தில்லை + நாயகம்]

தில்லைநாயகன் *tillai-nāyagan*, பெ. (n.) சிதம்பரத்திலுள்ள சிவன் (விண்), Sivaṅ, the lord of Chidambaram.

[தில்லை + நாயகன்]

தில்லைநெல் *tillai-nel*, பெ. (n.) தில்லை நாயகம் பார்க்க; see *tillai-nāyagam* (செஅக.)

[தில்லை + நெல்]

தில்லைமூவாயிரவர் *tillai-mū-v-āyiravar*, பெ. (n.) தில்லைவாழ்ந்தனர் பார்க்க; see *tillai-vāṇḍaṇḍar*.

[தில்லை + மூவாயிரவர்]

தில்லையம்பலம் *tillai-y-ambalam*, பெ. (n.) சிதம்பரத்திலுள்ள பொன்னம்பலம் (களை); the shrine of Nadarāja at chidambaram.

"தில்லையம்பலத்தே யாடுகின்ற சிலம்பாடல்" (திருவாச. 11, 20)

[தில்லை + அம்பலம்]

தில்லையெண்ணெய் *tillai-y-enney*, பெ. (n.) தில்லைமரப்பட்டையினின்று எடுக்கும் எண்ணெய் (விண்); black oil from the green park of the tillai tree.

[தில்லை + எண்ணெய்]

தில்லைவளம் *tillai-vallam*, பெ. (n.) சிதம்பரம், Chidambaram, as formerly a tillai grove. "தில்லைவளத் தண்டாநிப னாமம்தே துணையா" (சோயிற்பு வியாக்கர 10)

[தில்லை + வளம்]

தில்லைவாழ்ந்தனர் *tillai-vai-andanar*, பெ. (n.) தொகையடியார்களுள் ஒருசாராரான சிதம்பரத்திற்குரிய அந்தனர் (தேவா. 736, 1); the class of officiating brahmins at the Chidambaram temple, one class of *tōkai-y-adiyār*.

[தில்லைவாழ் + அந்தனர்]

தில்லைவிடங்கள் நொண்டி நாடகம் *tillai-vidanṅṅan-ṇonṇṇi-nāṭṭagam*, பெ. (n.) மாரி முத்துப்பிள்ளை என்பவரால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியம் (சிற்அக.); a literature authored by Māri-muttu-p-piṭṭai of 18th century A.D.

[தில்லை விடங்கள் + நொண்டி நாடகம்]

திலகம் *tilagam*, பெ. (n.) 1. நெற்றிப்பொட்டு; tilka, a small circular mark on forehead. "திலகத் தொடும்... திருநதல்" (குந் 62). 2. சிறந்தது; that which is excellent, eminent; any chnshed clof ect. "திலக நீண்டமுடித் தொடு" (சீவக. 246). 3. மஞ்சாடி. மரம்; barbaodes pride. "மரவமும் நாசமுந் திலக மருதமும்" (சிலப். 13, 152). 4. திலகக்கலித்துறை (இலஅக.) பார்க்க; see *tilataga-k-kali-t-turai* (செஅக.)

திலகவதிஅம்மைநுதி *tilagavati-ammai-nuṭṭi*, பெ. (n.) ஞானியாரடிகளால் 19-20ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது (சிற்அக.); a literature authored by Nāniyārāṭṭigal

[திலகவதி + அம்மை + நுதி]

திலகவதியார் *tilagavatiyār*, பெ. (n.) திருநாவுக்கரசரின் தமக்கையார் (பெரியபு திருநாவுக். 17); the elder sister of Tirunāvukaracar.

திலம் *tilam*, பெ. (n.) மஞ்சாடி. (பிங்.); barbadoes pride.

திலு *tilu*, பெ. (n.) மூன்றிணைக் குறிக்க வழங்கும் குழுஉக் குறி (யாழ்-அக.); three a slang term.

திலுப்புலு *tilu-p-pulu*, பெ. (n.) முப்பதைக் கண்ணைக் குறிக்கும் குழுஉக்குறி; thirty; a slang term.

[திலு → திலுப்புலு]

திலோத்தமை *tilottamai*, பெ. (n.) தெய்வ மகளிருளொருத்தி; a celestial nymph. "செருப்பனைத் தூங்கித் திருலோத்தமை சொல்". (கம்பரா. நித்தனை. 2).

திலண்டல் *tilaṇḍal*, செ.கு.வி. (v.i.) துவளல்; staggering, relaxing (சா-அக.).

திலம்¹ *tivam*, பெ. (n.) 1. மேலுலகம் (பரமபதம்), heaven. "தவத்திலும் பகநிரை மேய்ப்புவத்தி" (தவத்திருவாய். 10,3,10) 2. வான் (யாழ்-அக.); sky.

திலம்² *tivam*, பெ. (n.) திவா பார்க்க (சங்-அக.); see *tivā*.

திலரம் *tivarām*, பெ. (n.) நாடு (சது.); country or rural tract.

திலலை *tivalai*, பெ. (n.) 1. சிதறுந்துளி (பிங்.); small drop; spray. "தெள்ளமுத முதவாமற் றிலலை காட்டி" (தாயுப்பெற்றவட். 8). 2. மழைத் துளி (பிங்.); rain drop. 3. மழை (பிங்.); rain.

[துவலை → திலலை]

திலவு *tivavu*, பெ. (n.) 1. யாழ்த்தள்ளிபுள்ளி நரம்புக் கட்டு; bands of catgut in a yāl. "செவிநெரிபு வைத்த செய்வுறு திலவிள்" (திருமுருகு 140). 2. மலைமேலேறும் படிக்கட்டு (விள்.); slip cut on the sides of a mountain.

திலவ்(ளு)¹-தல் *tivav-*, 2 செ.கு.வி. (v.i.) 1. துவளுதல்; to stagger, bend, as when unable to support a weight; to be supple or yielding. "திலவவன்னங்க டிருந்ளட காட்டுவ" (கம்பராபம்பை. 18). 2. வாடுதல்; to fade, wither.

"அனங்க னெய்யக் குழைந்ததார் திலவ்ளட தவ்றே" (சீவக. 2062). 3. கிடந்தசைதல்; to move, as on the ground; to swing. "குண்டலமும் . . . மணித் தொத்து திலந்திவள" (சீவக. 3022) 4. விளங்குதல்; to shine. "திலளும் வெண் மதிபோல்" (திவ்.பெரியதி. 2, 7,1). 5. நீர்நிலை முதலிய வற்றிலே திளைத்தல்; to sport, as in water. "தன்மதற் திலவ்ளட வண்டு" (சீவக. 2333)

திலவ்(ளு)²-தல் *tivav-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) 1. தொடுதல் (பிங்.); to touch. 2. தீண்டி இன்புறுத்தல், to gladden by touch. "திலவ்ளடன . . . பூந்தழையே" (திருக்கோ. 200, உரை).

திலறு-தல் *tivaru-*, 5 செ.கு.வி. (v.i.) சாதல் (குடா.); to die.

[தவறு → திலறு-]

திலா *tivā*, பெ. (n.) 1. பகல் (பிங்.); day-time. "திலாவி னந்தமாகிய மாலையே" (பிரமோத். 6, 2). 2. நாள் (திலா); day. "நீ தகைமைகொண்ட திலாத்தினில்" (இரகு அய்யு. 141. 3. திவி² பார்க்க; see *tivī*.

திலாகரம் *tivāgarām*, பெ. (n.) அம்பர்ச் செந்தன் வள்ளன்மையால் திலாகரமுனிவரியற்றியதும் இப்போது வழங்கும் தமிழ் நிகண்டுகளில் மிகப் பழமையானதுமான நிகண்டு; the earliest of the extant Tamil glossaries, composed under the patronage of Ambar-c-cēṇḍan by Tivākara-munivar.

திலாகரன் *tivāgarar*, பெ. (n.) 1. திலாகர நிகண்டின் ஆசிரியர்; the author of Tivākaram. 2. ஞாயிறு (சூரியன்); sun. "திலாகரனே பன்ன பெரோளி வாணன்" (தஞ்சைவா. 119).

திலாப்பு *tivappu*, பெ. (n.) கப்பலறைக்கு ஏற உதவும் பட; cabin steps (செ-அக.).

திளை-த்தல் *tivai-*, 11 செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல் (குடா.); to be close, crowded. "பன்மயிர் திளைத்திடல்" (காசிக. மகளிர். 8). 2. நிறைதல் (குடா.); to be full; to abound, as water in a river. 3. அசைதல்; to swing to and fro; to move. "தாமம் புறந்திளைப்ப" (பு.வே. 1, 27). 4. விளையாடுதல்; to play, disport. "எகினைத்

துணையொடு திளைக்கும்' (அகநா. 34, 13)
5. முழுகுதல்; to dive, to sport in water.
திளைக்குந் தீர்த்த மறாத்' (தேவா 533, 21) இடை-
விடாதொழுகுதல்; to flow, fall unceasingly.
"தேஜு மமிழ்துந் திளைத்தாங்கு" (சீவக. 519)
7. தொழிலில் இடைவிடாது பயிலுதல்; to
practise constantly. "மட்டு வாக்கலிற்றிளைத்
தவர்" (சீவக. 50). 8. மகிழ்தல்; to rejoice.
'மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன வாகாதே
(திருவாச. 49, 8). 9. பொருதல்; to fight.
"செரென்மர் திளைத்து விழ்ந்தார்" (சீவக. 3076).

[துளை → திளை → திளை- (சீவக. 275)]

திளை²-த்தல் *tijai-*, 8 செகுவ்றாவி. (v.i.)
துய்த்தல்; to experience, enjoy, copulate with,
"சன்னி நாரையைத் திளைத்தலின்" (சீவக. 50)

திளை³-த்தல் *tijai-*, 8 செகுவ்றாவி. (v.i.)
கொடுக்கக் காய்ச்சுதல் (நாஞ்சு); to boil.

திளை⁴-த்தல் *tijai-*, 8 செகுவ்றாவி. (v.i.)
துளைத்தல் (குடா.); perforate, bore

[துளை → திளை]

திறி *tira*, பெ. (n.) 1. சுடித்துத் தின்னற்கூரிய
உணவு (பிங்கு); catables that must be masticated
before being swallowed. 2. இறைச்சி; meat.
"எறிக திறி" (பதிற்றுடி 18, 2)

[தின் → தின்றி → திறி]

திற¹-த்தல் *tira-*, 12 செகுவ்றாவி. (v.i.) 1. சுதவு
முதலியவற்றின் காப்பு நீக்குதல்; to open, as a
door, one's eyes. "துயில்கூர் நயனக் கடை திறவா
மடவீர் கடைதிறமின்" (கலிய. 29). 2. வழி
முதலியவற்றின் அடைப்பு நீக்குதல்; to lay
open; to make an opening, avenue or passage,
as in a wall. "பாதையைத் திறந்துவிட்டார்கள்"
3. வெளிப்படுத்துதல்; to divulge, disclose,
unveil, reveal, as a secret. "அவன் குட்டைத்
திறந்துவிட்டான்". 4. தாள், பூட்டு முதலிய
வற்றைத் திறத்தல்; to unlock, unbar, unbolt.
5. துளைத்தல்; to make a breach; to bore.
'இளநீரின் கண்ணைத் திறந்தான்". 6. பிளந்தல்;
to cut open. "திறந்தன புண்களெல்லாம்" (கம்பரா.
மாயாசனக. 56). 7. நூல் முதலியவற்றை
விரித்தல்; to open as a book.

திற²-த்தல் *tira-*, செகுவி. (v.i.) மிளவுபடுதல்;
to split open; to form a gap passage or breach.
'தடியடியால் தலை திறந்தது' (செ. அக).

திறக்க *tirakka*, விள (adv.) திறமையாக (நாஞ்சு);
ability

[திறம் → திறக்க]

திறக்கு¹-தல் *tirakku-*, 5 செகுவி (v.i.) மீதுறல்
(யாழ். அக); to be increased.

திறக்கு² *tirakku*, பெ. (n.) செயல்; one's concerns,
affairs. 'அவன் திறக்கிலே போகக்கூடாது'
(செ. அக.)

திறங்கெட்டவன் *tiran-keṭṭavan*, பெ. (n.)
1. வலியற்றவன்; weak person. 2. பயனிலி;
incompetent, incapable man (செ. அக.)

[திறம் + கெட்டவன்]

திறத்தகை *tirattagai*, பெ. (n.) திறத்தவன் (விண்)
பார்க்க; see *tirattavan*.

[திறம் → திறத்தகை]

திறத்தவன்¹ *tirattavan*, பெ. (n.) செல்வ
நிலையிலுள்ளவன்; opulent, thriving,
prosperous man (செ. அக.)

[திறம் + அத்து + அவன்]

திறத்தவன்² *tirattavan*, பெ. (n.) 1. வலியற்றவன்;
stout, strong person. 2. திறனறிவன் (சமர்த்தன்);
clever, able person (செ. அக.)

[திறம் + அத்து + அவன்]

திறத்தாம்பட்டி *tirattāmpaṭṭi*, பெ. (n.)
சுவிலலாத வீட்டின் அறை (முகவை. வழ)
(கட்டிட); room which has no doors.

திறத்தார் *tirattār*, பெ. (n.) ஒரு பகுதியார்,
பக்கத்தார்; people of one side. "நீத்திறத்தார்
பக்கமே சேர்கென்று காய்த்திய" (சீவக. வஞ்சின
55)

திறத்தி *tiratti*, பெ. (n.) மருத்துவச்சி; mid-wife
(செ. அக.)

[திறம் + அத்து + இ]

திறத்திறம் *tirattiram*, பெ. (n.) நான்கு சுரமுள்ள பன்வகை (சிலப். 13, 106, உரை); secondary melody type, quadratonic.

திறந்தமனம் *tiranta-maṅgam*, பெ. (n.) வெளிப்படையான மனம்; open heart (செ.அக.)

[திற → திறந்த + மனம்]

திறந்தவெளி *tiranta-veḷi*, பெ. (n.) வெளியான இடம்; open place, plain (செ.அக.)

[திற → திறந்த + வெளி]

திறந்தவெளிக்கூர்துளை இணைப்பு *tirandaveḷi-k-kūrtuḷai-inaippu*, பெ. (n.) நீள்விளிப்பு பலகைகளில் நடுக்கால்களைப் பொருத்தப் பயன்படும் இணைப்பு வகை; a joint in long bench. (தச்ச.)

[திறந்தவெளி + கூர்துளை + இணைப்பு]

திறந்தவெளிப்பருந்துவால் இணைப்பு *tiranta-veḷi-p-paruntuvāḷ-inaippu*, பெ. (n.) மேசைகளில் நடுக்கால்களின் இணைப்பு; a joint in table. (தச்ச. பொறிப)

[திறந்தவெளி + பருந்துவால் + இணைப்பு]

திறந்தறை *tirantarai*, பெ. (n.) 1. காவலற்ற இடம் (யாழ். அக.); open, unguarded place. 2. விளைவற்ற நிலம்; barren country. 3. மந்திரத்தை வெளியிடுவோன்; one who divulges; secrets; leaky person (செ.அக.)

திறந்துகாட்டுதல் *tirantu-kāṭṭu*, 5 செ.கு.வா. (v.l.) 1. வெளிப்படையாக்குதல்; to lay open, divulge, disclose fully, as one's mind. 2. தெளிவாக விளக்குதல்; to explain fully, illustrate clearly (செ.அக.)

[திறந்து + காட்டு-]

திறந்துபேசுதல் *tirantu-pēccu*, 5 செ.கு.வா. (v.l.) மனத்தை விட்டுச் சொல்லுதல்; to speak, frankly or openly (செ.அக.)

[திறந்து + பேசு-]

திறப்படுதல் *tira-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) கூறுபடுதல்; to be formed into divisions; to be arrayed; to be classified. 'வந்தடை பிணிசெய் காவாட்' டிறப்படப் பண்ணி' (சீவக. 3075).

திறப்படு²-தல் *tira-p-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) சீர்ப்படுதல்; to improve, as soil, health, strength, knowledge; to be prosperous. "வாழ்க்கை திறம்பட" (குறார். பாடி. 5, 10)

[திறம் + படு]

திறப்பன் *tira-p-paṅṅ*, பெ. (n.) குறைந்த தரம்புள்ள பன்; secondary melody types. "திறப்பன் பாடுகின்ற ஏல்லை" (சிலப். 3, 43, அரும்.)

[திறம் + பன்]

திறப்பணம் *tira-p-paṅgam*, பெ. (n.) துரப்பணம்; timlet (செ.அக.)

[துரப்பணம் → திறப்பணம்]

திறப்பாடு *tira-p-paḍu*, பெ. (n.) கூறுபாடு; necessary equipment, as discretion, strength of mind, etc.

[திறம் + பாடு]

திறப்பாடு² *tira-p-paḍu*, பெ. (n.) 1. சீர்ப்படுகை; Improving, strengthening, enriching. 2. திறமை; strength, ability. "வேலினையுடையான் திறப்பாட்டை நோக்கி" (பு.வெ. 4, 16, கொளு, உரை)

[திறம் + பாடு]

திறப்பி¹-தல் *tirappi*, 11 செ.கு.வா. (v.l.) உறுதிப்படுதல்; to make firm, harder, consolidate (செ.அக.)

திறப்பு *tirappu*, பெ. (n.) 1. வெளியிடம்; open, unfortified place. 2. திறவுகோல்; key. 3. பிளப்பு; cleft, opening. "மண் டிறப்பெய்த வீழ்ந்தான்" (கம்பரா. கும்பக. 195)

திறப்பு² *tirappu*, பெ. (n.) அரசுத் தீர்வை நிலம்; assessed lands (செ.அக.)

திறபடுதல் *tira-paḍu*, 20 செ.கு.வி. (v.i.) 1. திறக்கப்படுதல்; to be opened. 2. வெளியாதல்; to be disclosed, revealed.

[திற + படு-]

திறம்¹ *tiram*, பெ. (n.) 1. கூறுபாடு; constituents, component parts, necessary elements. "நிற்றிடு சிறக்க" (புறநா. 62, 2. வகை; kind, class, sort-

"முத்திர வுணர்வால்" (தன்மைப்பு. நந்தியு. 120).
 3. சார்பு; party, side. "ஒருதிற மொல்காத நேர்கோல்" (கவித் 42). 4. ஐந்து சுரமுள்ள இசை (சிவப். 4, 106, உரை); a secondary melody type, pentatonic. 5. பாதி (தைவல. தைல); half. 6. வழி; way, path, manner. "அறனொடு புணர்ந்த திறனறி செங்கோல்" (பொருட் 230). 7. வரலாறு; history. "ஆபுத்திரவற்றிற்" (மணிமே 12: 27). 8. குலம்; family. "சுருங்கண்ணி திறத்து வேறாக் கூட்டுரை பயிற்றுகின்றாள்" (சீவக 548). 9. சுற்றம்; relatives. "புனைகடி. மாலைமாதர் திறத்திது மொழிந்து விட்டார்" (சீவக 2071). 10. உடம்பு; body. "உயிர் திறம் பெயர்ப்பான்போல்" (கவித் 100). 11. புணைவு; garb, costume. "தவத்திறம் பூண்டு தருமை கேட்டு" (மணிமே. பதி. 93). 12. கோட்பாடு; doctrine. "சமயக்கணக்கர் தத்திறம் கேட்டதும்" (மணிமே. பதி. 88). 13. இயல்பு; quality, state, nature. "உன்றிற மறிநேன்" (மணிமே 4: 96). 14. செயற்பாடு (விஷயம்); matter, affair. "பதைக்கின்ற மாதின் திறத் தறி யென் செயற்பாலதவ" (திவ். இயற். திருவிருத் 34). 15. செய்தி; news, information. "அந்திறம் கேட்ட தோழி" (காஞ்சிப்பு. வாணிச. 27). 16. வழிமுறை (பிங்.); means, method. "உய்திற மில்லை" (கம்பரா. திருவல. 17). 18. நற்பேறு (பாக்கியம்); opulence, wealth, fortune. "திருவுறப் பயந்தவ யுறங்கொள் கோசலை (கம்பரா திருவல. 104). 19. மிகுதி; fullness, plenteousness, திறமாகக் கொடுத்தான். 20. கூட்டம்; multitude, crowd. "திறங்களாடு செய்குஞ் செய்களுமுழல் புள்ளினையான்" (திவ். திருவாய். 6, 13). 21. ஆடு 80, பசு 80, எருமை 80, கூடின கூட்டம் (கணக்கதி 19); a herd of 80 sheep, 80 cows and 80 buffaloes. 22. மருத்துவத் தொழில் (விண்.); midwifery.

[தூற → திற → திறம் (வேக. 279)]

திறம்¹ *tiram*, பெ. (n.) 1. நிலைபேறு (பிங்.); firmness, stability. 2. வலிமை; strength, power. "திறமிருக்கும் புயத்தில்" (அரிசுப்புருசர். 15). 3. திறமை; ability, cleverness, dexterity. 4. மேன்மை; goodness, excellence. "சோதி திறம்பாடி" (திருவாய். 7, 14). 5. கற்பு; chastity. "தீவிலா வடமீனின் திறமிய யுறமென்னும்" (சிவப்பம்சல 27). 6. ஒழுக்கம்; moral conduct; established order. "திறத்துளி வாழ்து மென்பார்"

(ஆசாரக். 89). 7. நேர்மை; uprightness. "திறத்துழியன்றி வஞ்சித் தெய்துதல்" (கம்பரா மார்ச. 206).

திறம்பு¹-தல் *tirambu-*, 5 செகுவி. (v.i.) 1. மாறுபடுதல்; to change; to be over-turned; to be sub-verted. "நியாயமே திறம்பினும்" (கம்பரா மந்தரை. 66). 2. நரம்பு முதலியன மிழ்தல்; to sprain.

திறம்பு²-தல் *tirambu-*, 5 செகுவ்றாவி. (v.I.); தவறுதல்; to swerve from, from deviate.

திறமாய் *tiram-āy*, வி.க. (adv.) உறுதியாய்; certainly. திறமாய் மூப்பது கோட்டை நெல் விளையும்.

[திறம் + ஆய்]

திறமை¹ *tiramai*, பெ. (n.) நற்பேறு (விண்.); good fortune, wealth.

திறமை² *tiramai*, பெ. (n.) 1. அறிவுத்திறம்; ability, cleverness. "உண்ணமைப் பெருக்கமாந் திறமை காட்டிய" (திருவாய். 42, 7). 2. வலிமை; strength, vigour, power. 3. துணிவு; bravery, courage, manliness. 4. மேன்மை (விண்.); goodness, excellence.

[திறம் + மை]

திறமைக்காரன் *tiramai-k-kāraṇ*, பெ. (n.) பணக்காரன் (விண்.); wealthy person.

[திறமை + காரன்]

திறமைசாலி *tiramai-cāli*, பெ. (n.) ஆற்றல் பொருந்தியவன்; able man.

[திறமை + சாலி]

திறல் *tira*, பெ. (n.) 1. வலி; strength, vigour. "துவ்வருத் திறல்" (புறநா. 3, 8). 2. துணிவு; bravery, courage, valour. 3. வெற்றி; victory. "திறல் வேந்தன் புகழ்" (பு.மெ. 9, 3), கொளல். 4. ஒளி; lustre, as of precious stones. "திறல்விடு திருமணி யிலங்கு மார்பின்" (பதிற்றுப். 463). 5. போர் (யாழ்-அக.); battle; war. 6. பகை (யாழ்-அக.); hostility, enmity.

க. திருகு

[திறம் → திறல்]

திறலோன் *tiralōṅ*, பெ. (n.) 1. பதினைந்தாண்டுள்ளவன்; a male person aged fifteen years. "திறலோன் யாண்டே பதினைந்தாகும்" (பன்னிருபா. 230). 2. திறலோன்¹ பார்க்க; see *tiravōṅ*. "திறலோனகலஞ் செருவிண் முந்நாள் புண்படப் போழ்ந்த பிரான்" (திவ்.பெரியதி. 2, 9, 6)

[திறல் → திறலோன்]

திறவது *tiravadu*, பெ. (n.) 1. செவ்விது; that which is proper; that which is complete. "திறவதினாடி" (தொல்.பொருள் 521). 2. உறுதியானது; that which is certain, permanent. "திறவதிற் றீர்ந்த பொருள்" (திரிகடு. 72)

[திறம் → திறவது]

திறவறி-தல் *tira-v-aṟi-*, 2 செருவி (v.i.) 1. வழிவகையறிதல்; to know ways and means. 2. மந்தணத்தை வெளியிடுந் தகுதியறிதல் (விண்.); to know how to disclose secret things. 3. பட்டறிவெய்தல் (விண்.); to be experienced.

[திறவு + அறி-]

திறவன் *tiravaṇ*, பெ. (n.) திறத்தவன்; வகையறிந்தவன்; உடையன்; skilled person.

திறவாளி *tiravāḷi*, பெ. (n.) திறவான் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *tiravāṅ*.

[திறம் → திறவாளி]

திறவான் *tiravāṅ*, பெ. (n.) திறமுடையான் (யாழ்.அக.); ableman.

[திறம் → திறவான்]

திறவிது *tiravidu*, பெ. (n.) திறவது பார்க்க; see *tiravadu*. "திறவிதின் மொழிவாம்" (சீவக. 124)

[திறம் → திறவிது]

திறவு *tiravu*, பெ. (n.) 1. திறக்கை (சது.); opening unveiling. 2. வாயில்; gate-way. 3. வழி; way. 4. வெளியிடம்; open space. "திறவிலே கண்ட காட்சியே" (திவாசக. 37, 61. 5. காரணம்; reason, cause. "அதுதனை நெருந் திறவியாது" (ஞானவா. மாவளி. 28). 6. உளவு; spying.

[திற → திறவு]

திறவுக்கோல் *tiravu-k-kōl*, பெ. (n.) திறவுகோல் பார்க்க; see *tiravu-kōl*. "திறக்கும் பெருந் திறவுக்கோலும்" (அருட்பா, 6, திருவருட்போ. 2) "திறந்த கதவுக்குத் திறவுகோல் தேடுவான் ஏன்?" (யுட.)

[திறவு + கோல்]

திறவுகுச்சி *tiravu-kucci*, பெ. (n.) திறவுகோல் பார்க்க; see *tiravukōl*.

[திறவு + குச்சி]

திறவுகோல் *tiravu-kōl*, பெ. (n.) பூட்டைத் திறக்க உதவுங்கருவி; key.

[திறவு + கோல்]

திறவோன்¹ *tiravōṅ*, பெ. (n.) மெய்யறிவு உள்ளவன்; person of discernment or discrimination. "திறவோர் காட்சியிற் றெளிந்தனம்" (புறநா. 192)

[திறம் → திறவோன்]

திறவோன்² *tiravōṅ*, பெ. (n.) வலிமை யுடையவன்; person of strength or capacity.

[திறம் → திறவோன்]

திறன் *tiram*, பெ. (n.) திறம் பார்க்க; see *tiram*¹. "திறனறிந்தேதிலா நிற்கட் குருடனாய்" (நாலடி. 158)

[திறம் → திறன்]

திறனில்யாழ் *tiraṅ-il-yāḷ*, பெ. (n.) நெய்தல் யாழ்த் திறந்தொன்று (குடா.); an ancient secondary melody type of maritime tract.

[திறன் + இல் + யாழ்]

திறாணி *tiraṅṅi*, பெ. (n.) திறமை; ability.

[திறன் → திறனி → திறாணி → திறாணி]

திறவிச்சதா *tiravicaḍā*, பெ. (n.) மூக்கிரட்டை (மலை); pointed leaved hoyweed.

திறுதிட்டம் *tiruttittam*, பெ. (n.) திறுதிட்டம் பார்க்க; see *tiruttittam*.

திறுதிட்டம் *tiruttittam*, பெ. (n.) நேர்நிற்கை; straightness; steepness; perpendicular position, erectness, as of a person stunned by surprise (செ.அக.).

[திறுதிட்டம் → திறுதிட்டம்]

திருதிரு-க்கல் *திரு-திரு*, 11 செ.கு.வி. (v.i.) அஞ்சிவிழித்தல் (யாழ்.அக.); to stare, look wild, as one in fear.

திருதிருெனல் *திரு-திரு*, பெ. (n.) அச்சத்தோடு நோக்கற் குறிப்பு; expr. of staring, looking wild with fear.

[*திரு + திரு + எனல்*]

திறை *திர்*, பெ. (n.) கப்பம்; tribute. "திறைகமந்து நிற்குந் தெவ்வர் போல" (*சிவம்*. 25: 50).

திறையள-த்தல் *திர்-ய-அ*, 3 செ.கு.வி (v.i.) கப்பங்கட்டுதல்; to pay tribute. "தீர்ந்து வணங்கித் திறையளப்ப" (*பு.பெ*. 10, 3)

[*திறை + அள-*]

தின்(னு)-தல் *திர்*, 13 செ.கு.வாவி (v.i.)

1. உண்ணுதல்; to eat, feed. "இரும்பே ரொக்கலொடு தின்மென" (*புறநா*. 150)
2. மெல்லுதல்; to chew. "உண்ணுஞ் சோறும் பருகுநீருந் தின்னும் வெற்றிலையும" (*திவ் திருவாய்*. 6, 7). 3. சுடித்தல்; to bite, gnash, as one's teeth. "தின்று வாயை விழிவழித் தீயுக" (*கம்பரா*. ஒற்றுக் 45). 4. அரித்தல்; to eat away as white anis to consume, corrode, மரத்தைக் கறையான் தின்னுவிட்டது. 5. வருத்துதல்; to afflict, distress. "பிணிதன்னைத் தின்னுங்கான்" (*திரிகடு*. 88). 6. அழித்தல்; to destroy, ruin.
7. அராவுதல்; to file. "அரந்தின்ற கூர்வேல்" (*கம்பரா*. சம்புரா. 6). 8. வெட்டுதல்; to cut. "கோணத் தின்ற வருவாழ் முகத்த" (*மதுரை*க் 597).
9. அரித்தல்; to cause irritating sensation, as in the skin. "தின்றுவனிடஞ் சொறிந்தாற் போல" (*திவ் திருவாய்*. 4, 8, 9), *பன்வீ* 110. பெறுதல்; to undergo, receive. "காணகம் போய்க்குமை தின்பார்கன்" (*திவ் திருவாய்*. 4, 112).

தின்பண்டநல்கல் *திருபாண்ட-நல்கல்*, பெ. (n.) முப்பதிரண்டாறுங்களுள் வழிச் செல்வோருக்கு உணவிலும் அறச்செயல் (பிங்.); providing food for travellers, regarded as an act of charity, one of muppattiraṅṅaram.

[*தின்பண்டம் + நல்கல்*]

தின்பண்டம் *திருபாண்டம்*, பெ. (n.) 1. உணவுப் பொருள்; eatables. 2. பணியாரம்; sweetmeat, confection.

தெ. தின்பண்டமு

[*தின்ப + பண்டம்*]

தின்பீர்க்கு *திருபீர்க்கு*, பெ. (n.) உண்பதற்குரிய பீர்க்கு; edible duffa as distinguished from பெய்ப்பீர்க்கு (சா.அக.).

[*தின்ப + பீர்க்கு*]

தின்புடலை *திருபுடலை*, பெ. (n.) தின்னத் தகுந்த புடலை, கறிப்புடலை; vegetable gourd distinct from பெய்ப்புடலை bitter gourd (சா.அக.).

[*தின்ப + புடலை*]

தின்மை *திர்மை*, பெ. (n.) 1. தீமை; evil, misfortune. "தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேடிமே" (*கம்பரா*. *தணியன்*). 2. சாவு; death. "நன்மை தின்மைகளுக்கு இரட்டைச் சங்கும்" (*தெ.க.தொ*. 3 கல். 47). 3. தீயசெயல்; evil deed. "அடியவர் நன்மைதின்மை யறிபவன்" (*திருவாலவா* 35, 11).

தின்றி *திர்*, பெ. (n.) தின்பண்டம் பார்க்க (திவா.); see *திருபாண்டம்*.

[*தின்ப → தின்றி*]

தின்றிப்போத்தன் *திரு-திரு-போத்தன்*, பெ. (n.) அளவிறந்து உண்போன்; one who indulges to excess in eating (சா.அக.).

[*தின்றி + போத்து → போத்தன்*]

தின்றிப்போத்து *திரு-திரு-போத்து*, பெ. (n.) மிகுதியாக உண்பவன்; loc. glutton.

[*தின்றி + போத்து*]

தின்றுப்பார்-த்தல் *திரு-திரு-பார்-த்தல்*, 4 செ.கு.வாவி (v.i.) உருசித்தல்; tasting (சா.அக.).

[*தின்ப → தின்று + பார்-*]

தின்றுருட்டி *திரு-திரு-ருட்டி*, பெ. (n.) தின்றழிப்போன், extravagant fellow, spendthrift, prodigal.

[*தின்று + உருட்டி*]

தின்னாக்காய் *tinnaikkāy*, பெ. (n.) பேய்ப் புடலை; wild snake gourd. 2. பேய்ப் பிரக்கு; bitter luffa (சா.அக.)

[தின் + ஆ + காய், 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

தின்னாத்தீனி *tinnaṭṭiṇi*, பெ. (n.) 1. இழிந்த உணவு; inferior food. 2. உண்ணாத தகாத உணவு; food unfit for eating. (சா.அக.)

[தின் + ஆ + தீனி, 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

தின்னாக்காதி *tinna-c-cāti*, பெ. (n.) உடனுண்ணுதற்குத் தகுதியற்ற தாழ்ந்த சாதி. low castes with whose members commensality is prohibited (செ.அக.)

[தின் + கு + சாதி]

தின்னி *tinna*, பெ. (n.) தின்னிமாடன் பார்க்க; see *tinnaṁāḍḍa*. 2. கண்டவிடங்களில் வெவ்வேறான தின்போன்; one who eats indiscriminately in all places (செ.அக.)

[தின் + இ]

தின்னிமாடன் *tinna-māḍa*, பெ. (n.) அனவிறந்துன்போன்; glutton (செ.அக.)

தினவு *tinavu*, பெ. (n.) சொறி (குடா.); itching sensation; eczema, scaly eruptions, psoriasis. "சொறித்து தீர்வுறு தினவினர்" (சம்பரா ஸூடபல 10)

தினவுச்சிரங்கு *tinavu-c-ciraṅku*, பெ. (n.) நமைச்சலேடு கூடிய சிரங்கு; pruritis (சா.அக.)

[தினவு + சிரங்கு]

தினவுண்டாக்கு-தல் *tinavunḍākkū*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) நமைச்சல் எடுக்கும்படி செய்தல்; to cause itching sensation (சா.அக.)

[தினவு + உண்டாக்கல்]

தினவுண்டாக்கி *tinavunḍākki*, பெ. (n.) கள்ளுகள்வென நமைச்சலுண்டாக்கும் பூண்டு; any sort of plant, causing prickly sensation (சா.அக.)

[தினவு + உண்டாக்கி]

தினவுதின்னல் *tinavu-tinṇa*, செ.குன்றாவி. (v.l.) சொறிதல்; itching (சா.அக.)

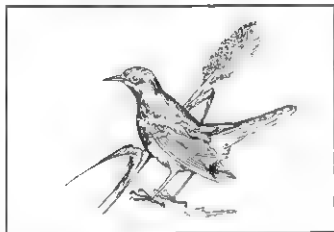
[தினவு + தின்னல்]

தினை *tinai*, பெ. (n.) 1. சிறு தவச வகை; Indian millet, cereal, "தினைக்காலுள் யாய்விட்டகன்று மேய்க்கிற்பதோ" (கவி. 108: 33). 'தினை விதைத்தவன் தினை யறுப்பான், வினை விதைத்தவன் வினை யறுப்பான்' (பழ.). 2. தினைவகை; wild bermuda grass. 3. சாமை (அகநி.); little mullet. 4. ஒருவகைப் புல்; paddy field grass. 5. மிகச் சிறிய அளவு; a very small measure, as a grain of millet, a trifle. "தினைத்துணை நன்றி செய்லும்" (குறள், 104)

[துல் (→ தில்) → தின் → தினை (மு.நா. 129)]

தினைக்குருவி *tinai-k-kuruvi*, பெ. (n.) சிறு குருவி வகை; black headed munia (செ.அக.)

[தினை + குருவி]

தினைச்சாமை *tinai-c-cāmai*, பெ. (n.) தினை' பார்க்க. see *tinai*.

[தினை + சாமை]

தினைத்துணை *tinai-tinai*, பெ. (n.) தினை-5 பார்க்க; see *tinai* 5.

[தினை + துணை]

தினைப்பிண்டி *tinai-p-puṇḍi*, பெ. (n.) தினை மா; mullet flour; millet meal (சா.அக.)

[தினை + பிண்டி]

தினைப்புல் *tinai-p-pul*, பெ. (n.) 1. தினை இளைத்தைச் சேர்ந்த ஒருவகைப்புல்; a kind of

grass of the species of millet. 2. தினை
வைக்கோல்; millet grass (சாஅக.)

[தினை + புல்]

தினைய்புணம் *tinai-p-puṇam*, பெ. (n.)
தினைவிளையும் புலம்; millet field.

[தினை + புணம்]

தினைய்பொரி *tinai-p-pori*, பெ. (n.) தினையை
வறுத்த பொரி; parched millet (சாஅக.)

[தினை + பொரி]

தினையரிசி *tinai-y-arisi*, பெ. (n.) தினையின்
அரிசி (பதார்த்த. 83); husked millet

[தினை + அரிசி]

தினையளவு *tinai-y-ḷavu*, பெ. (n.) மிகச்சிறிய
அளவு; very small quantity, as much as a grain
of millet. "தங் காதவரோடு தினையளவும்
ஊடுநல் செய்யாமை" (குறள், 1252, உரை.)

[தினை + அளவு]

தீ¹ ி, பெ. (n.) 'தீ' என்ற மெய்யெழுத்தும் 'ஈ'
என்ற உயிர்எழுத்தும் கூடிய கூட்டுஎழுத்து;
the syllable formed by adding the long vowel
'i' to the consonant 't'.

[த் + ஈ]

தீ²-தல் ி-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. எரிந்து போதல்;
to be burnt. "சிறைதீத்த பருந்து" (கவலா 7).
2. பயிர் முதலியன கருகுதல்; to be withered or
blighted, an growing crops in times of
drought. 3. சோறு முதலியன காந்துதல்; to be
charred or burnt, as food in cooking. 4. சீற்றங்
கொள்ளுதல்; to be hot with anger; to be
inflamed. 5. அழிதல்; to perish; to be ruined.
'நினைவய அக்திவாதவெய்யா' (இயற்க. அடவ்யா. 22)

க. 8

[தேய்தல் = உரசுதல். தே → தி. தீதல் =
எரிதல், கருகுதல் (வ.வ.17)]

தீ³-தல் ி-, 11 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. காந்த
வைத்தல்; to allow food to be charred in
cooking; to burn. 2. காய்ச் செய்தல்; to dry up
water, as the sun; to cause humours to be
absorbed in the body by means of external
application, to boil and dry fish so that it may
keep. 3. பயிர் முதலியன கருகச் செய்தல்; to
cause to wither, an growing crops. 4. கடுதல்
(விள.); to scar, cauterise.

தீ⁴ ி, பெ. (n.) 1. நெருப்பு; fire. "வளித்தலைஇய
தீயும்" (புறநா.2). 2. விளக்கு; lamp. "தீத்துரி
இயற்று" (குறள் 929). 3. வேள்வித்தீ; sacrificial
fire. 'தீத்திரம் புரிந்தோன்' (சிலப். 11,57).
4. செரிமானக் குடு; digesiny heat. 5. சினம்;
anger. "மன்னர்தீ யீண்டு தங்கினையோடு
மெரித்திரும்" (சீவக 250). 6. தீமை; evil. "தீபபால
தான்பிறர்கட் செய்யற்க" (குறள், 206). 7. நஞ்சு;
poison. "வேகவெந் தீ நாகம்" (மணி. 20,99). 8.
நிரயம் (நரகம்); hell. "அழுக்காறு... தீயுழி
யுய்த்து விடும்" (குறள். 168).

ம. க. தீ

[தேய்தல் = உரசுதல். தே → தி = நெருப்பு,
விளக்கு, சினம், தீமை, எரியகம் (நரகம்)
(வ.வ. 16).]

தீ³ பி, பெ. (n.) அறிவு (ஞானம்); knowledge, understanding. "தீதாவசவரிமலர் செவ்வா' (சுந்தரந் 31)

தீக்கஞ்சி *ti-k-kañci*, பெ. (n.) ஆரத்திச் சூடம்; camphor, as fearing fire (செ-அக)

[தி + கு - திக்கு + அஞ்சி. நெருப்புக்கு அஞ்சுவது, அதாவது உடனே பற்றிக் கொள்வது.]

தீக்கட்டை *ti-k-kattai*, பெ. (n.) எரிகட்டை; fire-wood.

[தி + கட்டை.]

தீக்கடவுள் *ti-k-kadavu*, பெ. (n.) நெருப்புக் கடவுள் (திவா.); fire-God. "தீக்கடவு டந்த வாத்தை" (நள சலிதீயம்)

[தி + கடவுள்]

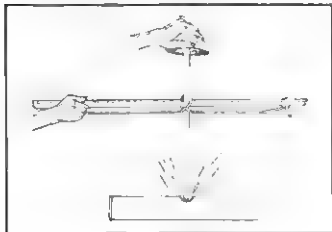
தீக்கடன் *ti-k-kadun*, பெ. (n.) 1. இறுதிச் சடங்கு; duty of performing the cremation ceremony, as of a son to his parents. "தீக்கடன் செய்திப்பாரே" (இரகு இந்து 63). 2. தீச்செயல்; worst deed. (செ-அக)

[தி + கடன்]

தீக்கடை-தல் *ti-k-kadai-*, செ.கு.வி (v.i.) கடைந்து நெருப்பு உண்டாக்குவது; to produce fire by fire drill. "தீக்கடைந்து வைத்தேன்" (பெரியபு. விண்ணம் 415)

[தி + கடை-]

தீக்கடைகோல் *ti-kkadai-kol*, பெ. (n.) கடைந்து நெருப்புண்டாக்க உதவும் அரசு அல்லது வள்ளிமரத்தின் சிறுகட்டை; fire-drill, piece of wood for producing fire by friction. "தீக்கடை

கோலாலே—கையாலே கடைந்து கொண்ட" (பெரும்பாண் 1172, உரை)

மறுவ. நெலிகோல்

[தி + கடைகோல்]

தீக்கடுகால்வன் *ti-k-kadukālvān*, பெ. (n.) நெருப்பைப் போன்ற கொடிய நோய்; disease of firely poison (சா-அக)

[தி + கடுகால்வன்]

தீக்கண் *ti-k-kan*, பெ. (n.) சினம் கொண்ட கண்; fire-eye.

[தி + கண்ம்]

தீக்கணம் *ti-k-kaṇam*, பெ. (n.) செய்யுள் முதற் சிராக அமைக்கத் தகாததும் நிரை நேர் நிரையென வருவதுமாகிய செய்யுட்கணம் (திவா.); metrical foot of *nirai-nēr-nirai* considered inauspicious at the commencement of a poem.

[தி + கணம்]

தீக்கணமூலி *ti-kkaṇamūli*, பெ. (n.) கொப்புளத்தையெழுப்பு மூலி; any drug or drugs capable of raising blisters, blistering agents such as mustard seed, lead wort etc (சா-அக)

[தீக்கணம் + மூலி. கடுகு, சிந்தாமரமூலம் முதலியன கொப்புளத்தை உண்டாக்க வல்லன]

தீக்கனாக்கனி *ti-kkaṇākkani*, பெ. (n.) 1. கொடிய நெருப்பு; a great fire. 2. தோலைச் சிவக்கச் செய்து கொடிய எரிச்சலை உண்டாக்கும் நோய்; disease marked by redness of the skin and great burning sensation as burns, erythema, cruris, herpes etc. 3. கொடிய நஞ்சு; virulent poison (சா-அக)

[தீக்கணம் + அக்கினி.]

தீக்கதி *ti-kkadi*, பெ. (n.) 1. நிரயம் (நரகம்); hell, as a world of evil. "தினையெனுந் தீக்கழிக்கட் செல்வார்" (திவ்ஞயற் 11). 2. தீயும் (கொடிய விதி); evil fate (செ-அக)

[தி + கதி]

தீக்கதிக்கும்பச்சை *ikadikkum-paccai*, பெ. (n.) நாகப்பச்சை (விண்.); a variety of green stone.

தீக்கதிக்கும்பச்சை *ikadikarum-paccai*, பெ. (n.) தீக்கதிக்கும்பச்சை (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *ikadikkum-paccai*.

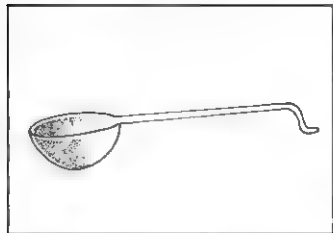
[தீ + கதி + கருமை + பச்சை]

தீக்கதிர் *ik-k-kadir*, பெ. (n.) 1. உலையாணிக் கோல் (விண்.); blacksmith's poker. 2. தீக்கடர்; flame.

[தீ + கதிர்]

தீக்கரண்டி *ik-k-karanḍi*, பெ. (n.) தியெடுக்குங்க கருவி (விண்.); small ladle for taking the charcoal.

[தீ + கரண்டி]

தீக்கருந்தேன் *ikaruntēn*, பெ. (n.) கொம்புத் தேன்; honey collected on branches of tree. 'இளகவைத்தேன்'. (சா-அக.)

[தீம் + கருந்தேன்]

தீக்கரும்பு *ik-k-karumbu*, பெ. (n.) விற்றகு; fire wood. "எருமுட்டையுத் தீக்கும்பையும்... அடுக்குவதற்கு" (மதிசு, ii. 91).

[தீ + கரும்பு]

தீக்கரும்பு *ik-k-karumam*, பெ. (n.) 1. தியசெயல்; evil deed. 2. தீக்கடன் பார்க்க; see *ik-k-kaḍḍu*. 3. தீத்திறச்செயல்; fire sacrifice. "நவைமி நீக்கயம் யாவும்" (கர்மப. அனுக்ஷிர. 25).

[தீ + கருமம்]

தீக்கரை *ik-k-karai*, பெ. (n.) முண்முருங்கை (மலை); common coral tree.

[தீ + கரை]

தீக்கல் *ik-k-kaḷ*, பெ. (n.) 1. தீத்தட்டிக்கல்; strike a light, flint stone. 2. இரும்புச் சாரமுள்ள கல்; iron pyrites. (செ-அக.)

ம. தீக்கல்லு

[தீ + கல்]

தீக்கலம் *ik-k-kalam*, பெ. (n.) 1. தீச்சட்டி. பார்க்க; see *ik-k-caḷḷi*. 2. ஈமப் பன்னி; funeral pure. "தீக்கலந் திருத்திச் செல்வனை வெய்தினெற்றினார்" (கம்பரா பன்னி. 130).

[தீ + கலம்]

தீக்களி *ik-k-kali*, பெ. (n.) மிக்க சூட்டைப் பொறுக்கக்கூடிய களிமண்; a kind of clay capable of sustaining intense heat - fire clay (சா-அக.)

[தீ + களி]

தீக்கறி *ik-k-kari*, பெ. (n.) கண்டந் கறி; madr; a warmed up dish of the remnants of the day's curry.

[தீ + கறி]

தீக்கனா *ik-k-karā*, பெ. (n.) தீமை விளைக்கும் கனவு; ominous dream, dream of coming evil. "இடருற்ற தீக்கனா... நினைந்தான்" (சிவப. 1972).

[தீ + கனா]

தீக்காப்புச்சட்டை *ik-k-kāppu-c-caḷḷai*, பெ. (n.) தீத்தடுப்புச் சட்டை; fire-proof shirt.

[தீ + காப்பு + சட்டை]

தீக்காய்-தல் *ik-k-kāy*, செ.குவி. (v.i.) குளிர் காய்தல்; to warm oneself at the fire. "அகவா தனுசாதுதீக்காய்வார் போல்க" (குறள், 691).

[தீ + காய்தல்]

தீக்காரியம் *ik-k-kāriyam*, பெ. (n.) வேள்வி; பொல்லாங்கு; calamity.

[தீ + காரியம்]

தீக்கால் *ik-k-kāl*, பெ. (n.) கொள்ளிவாய்ப் பிசாசு; a meteor flirting about in the right over marshy ground fofish fire (சா-அக.)

[தீ + கால்]

தீக்காலம் *tī-k-kālam*, பெ. (n.) கேடு விளைக்குங் காலம்; evil times (செஅக).

[தீ + காலம்]

தீக்காவி *tī-k-kāvi*, பெ. (n.) 1. தன்வரவால் குடிசெடு விளைப்பவளாகக் கருதப்படுபவள்; woman believed to bring misfortune to a family by her arrival. 2. ஓர் அசுரன் (பெரியடி, திருக்குறிப்பு, 30); an aśura.

[தீ + காவி]

தீக்காற்று *tī-k-kārttu*, பெ. (n.) நெருப்புக் காற்று (விள்.); scorching wind.

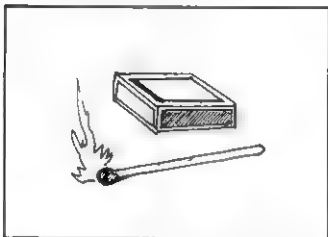
[தீ + காற்று]

தீக்கி-த்தல் *tīkki*, II செ கு வி. (v.i.) குணரைத்தல்; to take a vow. "பிள்ளைத் வழியே யொழுநினர் தீக்கிந்து" (திருக்காவந்தி, 29, 23).

தீக்கு-தல் *tīkku*, செ குன்றாவி. (v.l.) தீயும்படி செய்தல்; scorching (சாஅக).

தீக்குச்சி *tīkkucci*, பெ. (n.) 1. தேய்த்தால் தீயுண்டாக்கும் மருந்தை துளியிற் கொண்ட குச்சி; match. 2. தீங்கு விளைப்போன்; mischief maker. 3. காவலர்; police constable.

[தீ + குற்றி → தீக்குச்சி]

தீக்குச்சு *tīkkuccu*, பெ. (n.) தீக்குச்சி பார்க்க; see *tī-k-kuccu*.

[தீ + குச்சி → குச்சு]

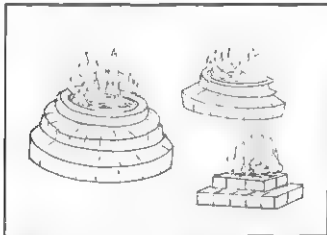
தீக்குடர்க்கல் *tīkkuḍarkkal*, பெ. (n.) மிததக் குடல் ஊதை; a disease of the intestine (சாஅக).

தீக்கடுக்கை *tīkkaḍukkal*, பெ. (n.) வெடிஞாடு; shell, bomb (செஅக).

[தீ + குடுக்கை]

தீக்குண்டம் *tī-k-kunḍam*, பெ. (n.) வேள்வித் தீ வளர்க்கும் ஓம குண்டம்; sacrificial pit (செஅக).

[தீ + குண்டம்]

தீக்குண்டம்¹ *tī-k-kunḍam*, செ குன்றாவி. (v.l.) நோக்கம் தொடு உணர்வு, அறிவுரை முதலியவற்றால் குரு அருள்புரிதல் (குருதிட்சை செய்வீத்தல்) (விள்.); to impart spiritual illumination to a disciple by look touch or teaching, as in religious initiation by a guru.

தீக்குணம்¹ *tī-k-kunam*, பெ. (n.) 1. தீயப்பம்; evil nature or disposition vice. 2. வெப்பம்; heat as the quality of fire. "தீக்குண மோரைந்து" (சிவம், 3, 26, உரை, பக்.102).

[தீ + குணம்]

தீக்குணம்² *tī-k-kunam*, பெ. (n.) பசி, சோம்படி, மைதுணம், காட்சி, நீர், வேட்கையென இவை தீக்குணம் அடிசிலம்பு (3:26)

தீக்குளர் *tī-k-kunar*, பெ. (n.) 1. தீவினைஞர்; wicked, evil persons. 2. கீழ்மக்கள் (குடா); base, vulgar person.

[தீக்குணம் > தீக்குளர்]

தீக்குதி-த்தல் *tī-k-kuti*, செ கு வி. (v.i.) 1. தீக்குளி-த்தல் பார்க்க; see *tī-k-kuji*. 2. தீக்குழிபாய்-தல் பார்க்க; see *tī-k-kulipay*.

[தீ + குதி-]

தீக்குருவி

தீக்கோழி

தீக்காக்கை

துடுப்புவால் கரிச்சான்

தூக்கணாங் குருவி

தூக்கணம்

தீக்குருவி *ti-k-kuruvi*, பெ. (n.) தீக்கோழி பார்க்க, see *ti-k-kōḷi*.

[தி + குருவி]

தீக்குவெறுங்குகை *ti-kkuvēruṅgukai*, பெ. (n.) சவர்க்காரம் (யாழ்அக.); detergent soap.

தீக்குழி *ti-k-kūḷi*, பெ. (n.) வேள்விசெய்தற் பொருட்டேனும் உயிர்விடற் பொருட்டேனும் இறங்குவதற்கு அமைக்கப்படும நெருப்புக் குண்டம்; pit with live charcoals for persons to walk on or to throw themselves into in self-immolation. (செ அக.) "தீக்குழி வலித்தியாந் தீரினூந் தீந்தும்" (பெருங். மக்த. 25, 138)

[தி + குழி]

தீக்குழிபாய்-தல் *ti-k-kūḷi-pāy*, செ.குவி. (v.i.) வேண்டுதலின் பொருட்டு தீக்குழியில் இறங்கி நடத்தல்; to walk on burning charcoals in a pit, as in fulfilment of a vow.

[தீக்குழி + பாய்-]

தீக்குளி-ததல் *ti-k-kūḷi-*, செ.குவி. (v.i.) உடம்பில் தியிட்டுக் கொள்ளுதல்; to plunge into flames, as in an ordeal. இந்தி ஒழிக, தமிழ்வாழ்க வென்று முழக்கமிட்டுக் கொண்டே அரங்க நாடம் தீக்குளித்தார் (உ.வ.)

[தி + குளி-]

தீக்குறி *ti-k-kūḷi*, பெ. (n.) தீநிமித்தம்; bad sign or symptom, unpropitious omen.

[தி + குறி]

தீக்கூர்மை *ti-k-kūḷmai*, பெ. (n.) 1. இந்துப்பு; rock salt. 2. திசைாரம்; salt extracted from sesame seed.

[தி + கூர்மை]

தீக்கையோன் *ti-kkaiyōṇ*, பெ. (n.) அரன்; Lord Sivaṅ.

[தி + கையோன்]

தீக்கோட்டான் *ti-kkōḷṭāṇ*, பெ. (n.) ஒரு காயசற்ப மூலிகை; a herbal used for rejuvenation. (சா.அக.)

[தி + கோட்டான்]

தீக்கொள்ளி *ti-k-kōḷḷi*, பெ. (n.) 1. கொள்ளிக் கட்டை; fire wood. 2. தீக்கொளுத்தி பார்க்க; see *ti-k-kōḷḷuti*.

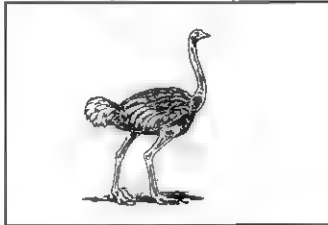
[தி + கொள்ளி]

தீக்கொளுத்தி *ti-k-kōḷḷuti*, பெ. (n.) 1. நெருப்பிடுவோன்; incendiary. 2. கலகமூட்டுவோன்; one who stirs up quarrels.

[தி + கொளுத்தி]

தீக்கோழி *ti-k-kōḷi*, பெ. (n.) நெருப்புக் கோழி, ostrich.

[தி + கோழி]

தீக்கோள்¹ *ti-k-kōḷ*, பெ. (n.) கெடு குறிக்கும் கோள்; malignant planet.

[தி + கோள்]

தீக்கோள்² *ti-k-kōḷ*, பெ. (n.) கூரரவீடு முதலியவற்றில் மந்தணமாகத் தீப்பற்ற வைக்கை (இ.வ.); arson, incendiarism.

[தி + கோள்]

தீகுறு-தல் *ti-gūḷu-*, பெ. (n.) தீயினால் அழிதல்; to be destroyed by fire. "அகிலத் தீசுந் திடர்ப்பட" (இருகுயாசு. 89).

[தி + உறு = தீக்குறு → தீகுறு-]

தீங்கனி *tiṅgani*, பெ. (n.) இனிய பழம்; delicious fruit. "தீங்கனி நாவல்" (மணி. 9,10).

[திம் + கனி - தீங்கனி → தீங்கனி]

தீங்கு *tiṅgu*, பெ. (n.) 1. தீமை (பிங்); evil, injury, harm; crime. "தீங்கு செய்தன்வமே" (அகநா. 112). 2. துன்பம்; misfortune, calamity, distress. "தீங்கணைந்தோ ரல்லுந் தேறாய்" (திருக்கோ. 179). 3. குற்றம் (பிங்); fault, defect, blemish.

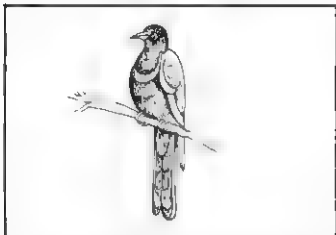
[தி → தீமை → தீயின் தன்மை. தி → தீங்கு]

தீச்சொல் *ti-c-cagunam*, பெ. (n.) தீக்குறி (சங்.அக.); evil omen.

[தி + சகுணம்]

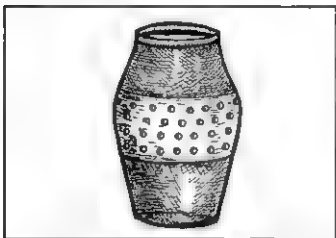
தீச்சொல்பறவை *ticcaguna-p-paravai*, பெ. (n.) சாக்குருவி; bird, foreboding one's approaching death by its peculiar cry.

[தி + சகுணப்பறவை]

தீச்சட்டி *ti-c-catti*, பெ. (n.) 1. கணப்புச் சட்டி; fire pan, chating dish. 2. வேண்டுகளாக எடுக்கும் தீச்சட்டி; fire pet carried in fulfilment of a vow.

[தி + சட்டி]

தீச்சட்டம் *ti-c-cattam*, பெ. (n.) சிறுநீர் (சங்.அக.); urine.

[தி + சட்டம்]

தீச்சலம் *ti-c-calam*, பெ. (n.) கடல் நுரை (சா.அக.); see froth (மீள்பிடி தொசொல்).

[தி + சலம்]

தீச்சனகம் *ti-c-caganam*, பெ. (n.) இருப்பை (சங்.அக.); South Indian mahua.

[தி + சனகம்]

தீச்சணம் *ti-c-cagam*, பெ. (n.) மிளகு (மலை); pepper.

[தி + சணம்]

தீச்சார்பு *ti-c-carbu*, பெ. (n.) 1. தீயோருடனாய தொடர்பு; association with the wicked. 2. தீய குணம்; vicious propensity evil tendencies.

[தி + சார்பு]

தீக்கட்டகாந்தல் *ti-c-cutta-kanta*, பெ. (n.) நெருப்பினால் நேர்ந்த அழற்சி; burning sensation due to fire-burns.

[தி + கட்டகாந்தல்]

தீக்கட்டபுண் *ti-c-cutta-p-pun*, பெ. (n.) தீயினால் நேர்ந்தபுண்; ulcer caused by fire-burns. (சா.அக.)

[தி + கட்டபுண்]

தீக்கடர் *ti-c-cudar*, பெ. (n.) 1. நெருப்புச் கடர்; flame. 'தீக்கடர் நன்விர் சொரிந்து வளர்த்தற்றால்' (திருவிநை. 19). 2. வெடியுப்பு (மூ.அ.); saltpetre.

[தி + கடர்]

தீக்கரண்டி *ti-c-curandi*, பெ. (n.) நெருப்பைச் சுரண்டி எடுக்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு கருவி; an iron grating used as a scraper for removing fire from a furnace (சா.அக.)

[தி + சுரண்டி]

தீக்கரம் *ti-c-curam*, பெ. (n.) 1. மித்தக் காய்ச்சல்; bibulous fever. 2. மிகுதியான காய்ச்சல்; burning fever (சா.அக.)

[தி + சுரம்]

தீச்சொல் *ti-c-col*, பெ. (n.) பழிச்சொல்; slander, evil word. "தாங்கல் கடனாகுந் தலைசாய்க்கவரு தீச்சொல்" (சீவக. 498).

[தி + சொல்]

தீசல் *ti-sal*, பெ. (n.) 1. சமையலிற் கருகியது; that which is overcooked or burnt. 2. தீய குணத்தினன்; bad-tempered person.

[தீயல் → தீசல்]

தீச்சொல் *ti-saragam*, பெ. (n.) 1. தீக்குணம்; wickedness. 2. தாராளமின்மை; illiberal nature.

[தீசல் + தனம்]

திட்புபொ-தல் *pinpu-pō-*, செருவி (v.i.) தீ பார்க்க; see *pī*; flame.

[*திய்து + பொ* → *திட்புபொ-*]

திட்புகவை *pīncuvai*, பெ. (n.) கவைக்கத் திற்ப்பானது; நற்கவை; sweet to taste (சா.அக.)

[*திட்ப + கவை*]

திட்புசேற்றுக்கடிகை *pī-cēṅṅu-kadikai*, பெ. (n.) கண்ட சருக்கரைத்தேறு; sugar candy. "அமிர்தியவ் றன்ன திடுசேற்றுக் கடிகையும்" (மதுரைக் 532)

[*திட்ப + சேற்றுக்கடிகை*]

திட்புசேறு *pī-cēṅṅu*, பெ. (n.) இனிய பாகு; molasses, treack, syrup. "கரையறு சரும்பின் திடுசேற் றியாணர்" (பதிற்றுடி, 75.6)

[*திட்ப + சேறு*]

திட்புசொல் *pī-cōl*, பெ. (n.) இன்மொழி; sweet words. "இளிகொண்ட திடுசொல்" (பு.வே 1, 15)

[*திட்ப + சொல்*]

திட்டக்கல் *pīṭa-k-kāl*, பெ. (n.) 1. சாணைக்கல்; white stone. 2. மாக்கல்; marble stone (சா.அக.)

திட்டக்காரி *pīṭa-k-kāri*, பெ. (n.) திட்டக்காரி பார்க்க; see *pīṭu-k-kāri*.

[*திட்டுக்காரி* → *திட்டக்காரி*]

திட்டடங்கல் *pīṭaḍaṅkal*, பெ. (n.) மாதவிடாய் நின்றுபோகை; menopause, failure of menstrual discharge, amenorrhoea (செ.அக.)

[*திட்டு + அடங்கல்*]

திட்டணசாரம் *pīṭaṇa-sāraṁ*, பெ. (n.) இலுப்பை (மலை); South Indian mahua.

திட்டணம் *pīṭaṇam*, பெ. (n.) கஞ்சாங்கோரை (மலை); white basil.

[*திட்டு + அணம்*]

திட்டம் *pīṭam*, பெ. (n.) 1. திட்டு பார்க்க; see *pīṭu*. 2. மலம், பி; faeces.

[*திட்டு + அம் - திட்டம்*]

திட்டரிசி *pīṭarici*, பெ. (n.) தவிடு நீக்கிய அரிசி; cleansed, polished rice (செ.அக.)

[*திட்டு + அரிசி*]

திட்டல் *pīṭal*, செருன்றாவி. (v.t.) 1. தடவுதல்; to massage. "செம்புணல் வந்தல் கடிவருட" (தேவா. 112, 5). 2. கோதுதல்; to smooth as the hair. (சமசு.த.அக.). 3. அரிசியைத் தவிடு போகக் குற்றுதல்; to remove bran and polish as rice by pounding.

திட்டலரிசி *pīṭalarisi*, பெ. (n.) திட்டலரிசி பார்க்க; see *pīṭarasi*.

[*திட்டல் + அரிசி*]

திட்டா¹-தல் *pīṭā¹-*, செருவி. (v.i.) 1. தூய்மை யின்மை அடைதல்; to be defiled, polluted. 2. மாத விடாயாதல்; to be in one's periods, as a woman (செ.அக.).

[*திட்டு + ஆதல்*]

திட்டிப்பார்-த்தல் *pīṭi-p-pār-*, செருன்றாவி (v.tr.) கல்வி முதலியவற்றைச் ஆய்வு செய்தல்; to test, as one's learning by question (செ.அக.).

திட்டு¹-தல் *pīṭu-*, 5 செருன்றாவி. (v.t.) 1. கூராக்குதல்; to whet, as a weapon; to sharpen or rub lenies on a board. "திட்டு மிலைவலி வேலண்னலை" (வெள்ளைக்கோ 232).

2. துலக்குதல்; to purify, polish. 3. அரிசி குத்திக் தூய்மை செய்தல்; to remove bran and polish, as rice by pounding. 4. பூசுதல்; to rub; smear, anoint. "திட்டினார் நறுஞ் சாந்தமும்" (குணா தூது 41). 5. கோதுதல்; to smooth, as the hair.

"கூந்த நிட்டி" (புறநா 62). 6. எழுதுதல் (பெ.); to write inscribe. "தொண்டைநற் திட்டி" (திருக்கோ. 79).

7. சித்திரித்தல்; to paint, draw pictures. "உருவமெய்த் தோன்றத் திட்டரும் பலகையிற் றிருத்தி" (பெருந். உஞ்சைக். 33, 112).

8. சொல்லுதல்; to express. "தெவ்வ ரம்பனைய சொல் திட்டினான்" (கம்பரா. நகர்நீட. 1677). 9. அடித்தல்; to belabour, thrash. அவனை நன்றாய்த் திட்டினான் (செ.அக.).

திட்டு²-தல் *pīṭu-*, செருன்றாவி. (v.t.) சாத்துதல்; to wear. "எழின்றுடி திட்டினானே" (சீவக. 264).

[*திண்டு* → *திட்டு-*]

திட்டு³ *pīṭu*, பெ. (n.) 1. கூராக்குகை; whetting, "திட்டமை கூர்வான்" (பெருந். உஞ்சைக் 42, 22).

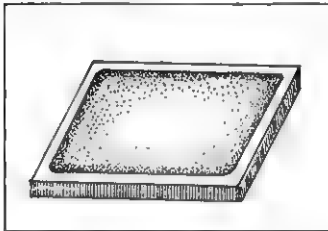
2. சீட்டு; ola note, slip. "கையெழுத்திட்ட தீட்ட தன்றோ" (மதுரை. பதிற் 67). 3. பூச்சு; plastering. "தீட்டார் மதில்" (திருவாசக 8,61). 4. அடி; blow, stroke, cut. அவனை நல்ல தீட்டுத் தீட்டினான். 5. தூய்மை; cleaning, polishing. இந்த அரிசிக்குத் தீட்டுப் போதாது (செ.அக.).

[தீண்டு → தீட்டு]

தீட்டு⁴ *ṭṭu*, பெ. (n.) 1. தீண்டுகை; touching. "ஒட்டுத் தீட்டுக் கலப்பினிர்" (சிசிபா. ஆசுவக 81. 2. மகப்பேறு, சாவு முதலியவற்றால் உண்டாவதாகக் கருதப்படும் கெடுதல்; defilement, pollution, as from catanvin child birth, death of a relation. "பல தீட்டுக்கு முழுக்கொன்று" (இராமநா. உயுத். 112). 3. மாத விடாய்; woman's monthly course (செ.அக.).

தீட்டுக்கல் *ṭṭu-k-kal*, பெ. (n.) சாணைக்கல்; whet-stone, hone.

[தீட்டு + கல்]

தீட்டுக்கவி *ṭṭu-k-kavi*, பெ. (n.) சீட்டுக்கவி; epistle in verse. "அந்தத் தீட்டுக்கவி காட்டுக்கெறிந்த நிலவாசிப்போய்" (தமிழ்நா. 255).

[சீட்டுக்கவி → தீட்டுக்கவி]

தீட்டுக்கழித்தல் *ṭṭu-k-kazhittal*, பெ. (n.) இறப்பு, மாதவிடாய் பின்னைப் பேறு காலங்களில் ஏற்படும் தூய்மைக்கேட்டைத் தலைமுழுக்கு, வீட்டைத் துப்புரவுபடுத்துதல், முதலிய முறையால் தூய்மையாக்குதல்; removing the pollution caused by child birth, death, puberty etc., ceremonially by bathing, cleaning, etc. (சா.அக.).

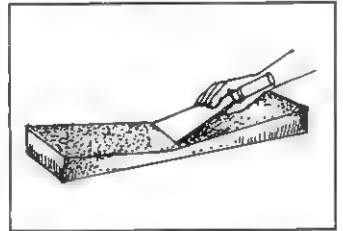
[தீட்டு + கழித்தல்]

தீட்டுக்காரி *ṭṭu-k-kāri*, பெ. (n.) 1. மாதவிடாய் கொண்டவள்; a woman in her periods. 2. தொற்றுள்ளவள்; a woman in pollution.

[தீட்டு + காரி]

தீட்டுக்குற்றி *ṭṭu-k-kurri*, பெ. (n.) கருவி தீட்டுத் தடி (யாழ்.அக.); wood used as whetting-rod.

[தீட்டு + குற்றி]

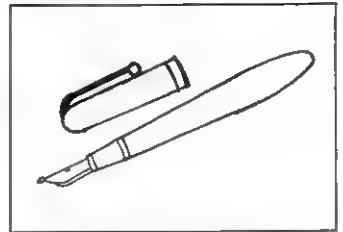

தீட்டுக்குறி *ṭṭu-k-kurri*, பெ. (n.) ஒலைச்சீட்டு வகை (T.A.S. V. 208); ōia chit, note.

[தீட்டு + குறி]

தீட்டுக்கோல் *ṭṭu-k-kōl*, பெ. (n.) எழுதுகோல்; brush used in painting (செ.அக.).

[தீட்டு + கோல்]

தீட்டுத்தடி *ṭṭu-t-taḍi*, பெ. (n.) தீட்டுக்குற்றி (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *ṭṭu-k-kurri*.

[தீட்டு + தடி]

தீட்டுத்தொடக்கு *ṭṭu-t-toḍakku*, பெ. (n.) தீட்டு 3,2 பார்க்க; see *ṭṭu* 3, 2.

[தீட்டு + தொடக்கு]

தீட்டுப்பலகை *ṅṅu-p-palaḡai*, பெ. (n.) கத்தி முதலியன தீட்டும் பலகை; a board of plap for sharpening drive or other instruments (செஅக.)

[தீட்டு + பலகை]

தீட்டுமரம் *ṅṅu-maram*, பெ. (n.) தீட்டுப்பலகை பார்க்க; see *ṅṅu-p-palaḡai*.

[தீட்டு + மரம்]

தீட்டுமனை *ṅṅu-maṅai*, பெ. (n.) நாட்டு ஒடுகள் வளைவாக உருவாக்கப் பயன்படும் மரப் பலகை (செய்வழி); a wooden piece used for bending the earthen roof.

[தீட்டு + மனை]

தீட்டுலக்கை *ṅṅulakkai*, பெ. (n.) அரிசிதிட்ட உதவும் உலக்கை வகை; pestle used for cleaning rice (செஅக.)

[தீட்டு + உலக்கை]

தீட்டுவீடு *ṅṅu-vīḡu*, பெ. (n.) மிள்ளைப் பிறப்பால் அல்லது இறப்பால் தாய்மை மிழந்த வருத்தத் தோய்ந்த வீடு; house considered polluted from child birth-death (சாஅக.)

[தீட்டு + வீடு]

தீட்டுபாழிவு *ṅṅu[ṅṅu]*, பெ. (n.) மாதவிடாய் நின்று போகை; the stopping of the menses entirely, the change of life menopause.

[தீட்டு + ஒழிவு]

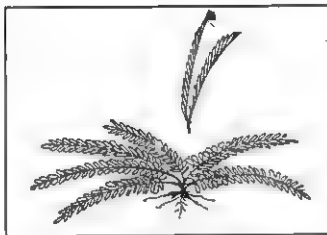
தீட்பாளவன் *ṅṅu[ṅṅu]avan*, பெ. (n.) இழிவான் (ய); low degraded peoen; one who has disgraced himself.

[தீட்டி + ஆணவன்]

தீட்டி *ṅṅu*, பெ. (n.) 1. இழிவு (யாழ்அக.); bascre, degradation; inferiority. 2. ஒழுக்கத்தில் உண்டான வடு; stizma an one's character (செஅக.)

[தீண்டு → தீட்டி]

தீண்டாழிவி *ṅṅu-mā[ṅṅu]*, பெ. (n.) தொட்டால் வாயு. (நிலகேசி, 365 உரை); a sensitive plant.

[தீண்ட + மாழ்கி]

தீண்டல்¹ *ṅṅda*, பெ. (n.) தீட்டு, 3 பார்க்க; see *ṅṅu* (செஅக.)

[தீண்டு → தீண்டல்]

தீண்டல்² *ṅṅda*, பெ. (n.) வயல்; field. "பிரமராபன் தீண்டலில்" (S.J.I. vi, 3)

[தீண்டு → தீண்டல்]

தீண்டலதிகம் *ṅṅda-adiḡam*, பெ. (n.) பெரும்பாடு என்னும் நோய்; excessive flow of the monthly courses, menorrhagia.

[தீண்டல் + அதிகம்]

தீண்டாதபொழுது *ṅṅdā[ṅṅu]-po[ṅṅu]*, பெ. (n.) மகளிர் மாதவிடாய்க் காலம் (நேமிநா. 10, உரை); the period of mensus, when pollution is observed.

[தீண்டாத + பொழுது]

தீண்டாநெருப்பு *ṅṅdā-neruppu*, பெ. (n.) கற்புக்கரசி; woman of unapproachable chastity தொடுதற்கரிய நெருப்புப் போல் தன் ஒழுக்கத்தில் மேம்பட்டு இருத்தலால் இவ்வாறு குறிக்கப் பட்டாள்.

[தீண்டு + ஆ + நெருப்பு]

தீண்டியம் *ṅṅḡyam*, பெ. (n.) பவளக்குறிஞ்சி (மலை); small oval acute-leaved crape myrtle. .

தீண்டு-தல் *ṅṅu*, 5 செகுவி (v.l.) 1. தொடுதல்; to touch, feel, come in contact with. "எங்கோலத் தீண்ட விணி" (புறவு. 9, 50) 2. தீட்டுப்படுத்துதல்; to pollute by contact; to defile, contaminate by

touching. 3. பாம்பு முதலியன அடித்தல்; to infuse poison, envenom, as a snake by biting. "பதுமைமையப் பாம்பு திண்டிற் றென்றனம்" (சீவக 2273). 4. பற்றுதல்; to catch, seize, hold of "நீப்பினி திண்ட லரிது" (குறள். 2272). 5. அடித்தல்; to beat. "கொம்பின் வீயுகத் திண்டி" (அகநா. 21).

தீத்தகம் *tīttagam*, பெ. (n.) பொன் (யாழ்-அக.); gold.

தீத்தட்டி *tī-taṭṭi*, பெ. (n.) தீத்தட்டிக்கல் (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *tī-taṭṭi-k-kal*.

[தீ + தட்டி]

தீத்தட்டிக்கல் *tī-taṭṭi-k-kal*, பெ. (n.) சிக்கி முக்கிக்கல் (சங்-அக.); strike-a-light, flint stone.

[தீத்தட்டி + கல்]

தீத்தட்டிக்குடுக்கை *tī-taṭṭi-k-kuḍukka*, பெ. (n.) தீத்தட்டிக்கல் (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *tī-taṭṭi-k-kal*.

[தீத்தட்டி + குடுக்கை]

தீத்தட்டிவளையம் *tī-taṭṭi-vaḷaiyam*, பெ. (n.) சிக்கிமுக்கி தட்டும் இரும்பு வளையம் (யாழ்-அக.); a bund piece of iron used with strike-a-light.

[தீத்தட்டி + வளையம்]

தீத்தந்திடும்புண் *tī-tantidum-puṇ*, பெ. (n.) நெருப்புக்கட்ட புண்; ulcer caused by fire; burns (சா-அக.)

[தீ + தந்திடும் + புண்]

தீத்தரசம் *tīttarasam*, பெ. (n.) நாகங்குழ வகை (யாழ்-அக.); a kind of earth worm.

தீத்தருகோல் *tīttaru-kōl*, பெ. (n.) திக்கடைகோல் (குடா) பார்க்க; see *tīkkadai-kōl*.

[தீ + தருகோல்]

தீத்தலோகம் *tīttalōgam*, பெ. (n.) 1. வெண்கலம்; bell-metal. 2. நிறம், colour. 3. மாந்தளிர்க்கல்; a kind of green stone (செ-அக.).

தீத்தா *tīttā*, பெ. (n.) வட்டத் திருப்பி (மலை); kidney-leaved praeatele moon-seed.

தீத்தாங்கம் *tīttāṅgam*, பெ. (n.) மயில் (யாழ்-அக.); peacock.

தீத்தாங்கி *tīttāṅgi*, பெ. (n.) 1. வாயில் நிலைமேல் படுத்தமைக்கப்பட்ட தீத்தடுக்கும் பலகை, fire fender, masonry projection to protect a door way from fire. 2. அடுப்பிலிருந்து எழும் தீயானது மேற்கூரையிற் சென்று தாக்காத படியும், விறகு முதலியன வைத்துக் கொள்ள உதவும் படியும் அடுப்பின்மீது சற்றொப்ப 5 அடி உயரத்தில், அமைக்கப்பட்டுள்ள பரன்; a mantelpiece or mantelshelf intended mainly for preventing the sparks shot off from the oven from reaching the roof and also for preserving cut fuel and other thing that require to be kept warm.

[தீ + தாங்கி]

தீத்தி *tītti*, பெ. (n.) 1. ஒளி; brightness; 2. அழகு; beauty. 3. வெண்கலம்; bell-metal (செ-அக.).

தீத்தியம் *tīttiyam*, பெ. (n.) அரத்தை (மலை); galangal.

தீத்திரள் *tīttira*, பெ. (n.) ஊழித் தீ (மீ.); conflagration at the end of a karpam.

தீத்திறம் *tī-ttiram*, பெ. (n.) 1. கொலை முதலிய தீச்செயல்; murder, heinous deed. "தீத்திறம் புரிந்தோள் செய்துயர் நீங்க" (சிவம். 115, 71). 2. தீவளர் செய்யாடு; fire sacrifice. "தீத்திறம் புரிந்தோள் செய்பக் கேட்டு" (சிவம். 11, 57).

[தீ + திறம்]

தீத்திண்டல் *tī-ttindaḷ*, பெ. (n.) மணச்சடங்கு வகை; a marriage ceremony (செ-அக.).

[தீ + திண்டல்]

தீத்தெய்வம் *tī-tteyvam*, பெ. (n.) திக்கடவுள் (குடா) பார்க்க; see *tī-k-kaḍavu*.

[தீ + தெய்வம்]

தீத்தொழில் *tī-t-toḷi*, பெ. (n.) 1. தீச்செயல்; evil deed, sinful deed. "தீத்தொழிலே கன்றி" (நாலடி. 557). 2. தீவளர் செய்கை; fire sacrifice. "மறைவல்லாரிகள் தீத்தொழில் பயிலும்" (நீவல் பெரியதி. 4, 5, 3).

[தீ + தொழில்]

தீதி *tīti*, பெ. (n.) வேட்டகை (யாழ்-அக.); thirst.

திது *tiṭu*, பெ. (n.) 1. திமை; evil, vice. "நன்றிது திதென" (திருவாச. 49, 2). 2. குற்றம்; fault, blemish, defeat. "திதுநீர் நியமத்து" (திருமுரு. 70). 3. திச்செயல்; sinful deed. "உள்ளத்தா லுள்ளலுந் திதே" (குறள். 282). 4. துன்பம்; suffering, distress. "திதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு" (குறள். 190). 5. இடையூறு; difficulty, hindrance. "திதின் றுருள்கநீ யேந்திய திடிரி" (மணி. 22, 16). 6. சாவு; death. "நினைமகன் நிதி னீக்வினான்" (சிவக. 32). 7. கேடு; ruin. "அன்ல் கணற்றத் தீதுறும் பஞ்சியின் உடதேசகா" (சிவவிரத. 160). 8. உடம்பு (சிவப். 19, 66, உரை); body

[திமை → திது]

திதை *tiṭai*, பெ. (n.) 1. இளைஞர்; girl. 2. அறிவு; intelligence (செஅக.)

திந்தமிழ் *tin-tami*, பெ. (n.) இனிய தமிழ்; sweet elegant Tamil. "திந்தமிழ் வேந்த னரிசேசர்" (இறை. 3, பக். 47).

[திம் + தமிழ்]

திந்தா *tiṭā*, பெ. (n.) எழுதற்கரிய மசி; Ink

திந்தாக்குடு *tiṭā-k-kūḍu*, பெ. (n.) மசிக்குடு; ink bottle (செஅக.).

[திந்தா + குடு]

திந்தாச்சரக்கு *tiṭā-c-carakku*, பெ. (n.) அன்னபேதி (புதுவை); green vitriol.

[திந்தா + சரக்கு]

திந்துபோ-தல் *tinu-pō-*, செ குன்றாவி (v.l.) கரிந்து போதல்; seething over the fire (சாஅக.)

[திந்து + போதல் - திந்துபோதல் → திந்துபோ-]

திந்தொடை *tin-toḍai*, பெ. (n.) யாழ் நரம்பு; strike of a lute. "திந்தொடை மகரவினை" (சிவக. 608). 2. யாழ்; lute. "திந்தொடையின் கவை" (சிவக. 1328). 3. தேனடை; beehive. "திந்தொடைத் தேனினம்" (பெருங். வத்தவ. 3, 80).

[திம் + தொடை]

திநட்பு *tin-naṭpu*, பெ. (n.) தீயாரொளுதாசிய நட்பு (குறள் அதி, 32); evil association.

[தி + நட்பு]

தீநா¹ *tinā*, பெ. (n.) 1. சுப்பல் திசை தப்பாமலிருத்தற்காகப் பனைகளைக் காலாக நாட்டி அதன்மீதே மண்ணிட்டு எரிக்கும் விளக்கு (சிவப். 6, 143, உரை); a large lamp lighted on an earthen vessel and mounted on palmyra trunks, used in ancient days as a signal for mariners. 2. சுப்பலிவாவது கரைமலாவது கப்பலோட்டிகளுக்கு எச்சரிக்கையடையாளமாக எரிக்கப்படும் தீப்பந்தம் (வின.); lighted torch kept either on ships or on shore, as a signal (செஅக.)

[தி + நா]

தீநாக்கு *tinākkū*, பெ. (n.) 1. தீயின் நாக்கு; flame, as the tongue of fire. 2. கருநாக்கு; tinn. evil tongue (செஅக.)

[தி + நாக்கு]

தீநாய் *tināy*, பெ. (n.) இடுகாட்டில் திரியும் நாய்; dog that frequents the burning ground. "தீநாயுடையக் கவ்வி" (மணி. 6, 114).

[தி + நாய்]

தீநாற்றம் *tin-nāṭṭam*, பெ. (n.) முடை; bad smell (சுழ்தமிழ்அக.)

தீநிமித்தம் *tinimittam*, பெ. (n.) தீக்குறி; evil omen (செஅக.)

[தி + நிமித்தம்]

தீநிறம் *tiniram*, பெ. (n.) துளிர்க்கல்; dark red stone (சாஅக.)

[தி + நிறம்]

தீநீர் *tin-nīr*, பெ. (n.) 1. நன்னீர்; sweet, pure water. "கனனகொ மநீர் சோற்றுலைக் கட்டும்" (அழகநா. 169). 2. மருந்துக்குதவும் வடிநீர்; medicated, filtered water. 3. இனிய இளநீர்; sweet liquid of the tender coconut. "தாழைத் தீநீரோடு" (புறநா. 24).

[திம் + நீர்]

தீநூரை *tin-nūrai*, பெ. (n.) கடல்தூரை (யாழ்அக.); cuttle bane.

[தி + நூரை]

தீப்பசி *tī-p-paśi*, பெ. (n.) கொடும்பசி; pinching hunger. "தீப்பசி மாக்கட்குச் செழுஞ்சோ நீத்து" (மணி, 18, 117).

[தீ + பசி]

தீப்படு-தல் *tī-p-paḍu-*, செ. கு. வி. (v.i.)
1. நெருப்புப் பற்றுதல்; to catch fire. 2. இறத்தல்; to die, a term used in reference to kings. தீப்பட்டுப்போன மாமன்வர்!

தெ. தீப்படுக

[தீ + படு-]

தீப்படை *tī-p-padaī*, பெ. (n.) திக்கடவுளின் அம்பு; missile of the fire-god. "தீப்படைப் பிணை மாற்றிக் கந்தடி" (முன்றாநாட்பாலு யுத் 93).

[தீ + படை]

தீப்பந்தங்கோயில் *tī-p-pandaṅ-kōyil*, பெ. (n.) உடனகட்டையேறிய தொட்டிய மகளிர் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட மண்டபம்; tone erected in honour of tottia widows who have performed sati (செ.அக.).

[தீ + பந்தங்கோவில்]

தீப்பள்ளயம் *tī-p-paḷḷayam*, பெ. (n.) அம்மன் கோயில் திருவிழாவில் ஆண்டுதோறும் பூக்குழியிறங்கும் நிகழ்ச்சி (செந், 10, 24); the annual festival of walking on a fire-pit the presence of Tirupadi-y-amman.

[தீ + பள்ளயம்]

தீப்பற்று-தல் *tī-p-paṟṟu-*, செ. கு. வி. (v.i.)
நெருப்புப் பற்றுதல்; to catch fire, as a house. வீடு தீப்பற்றியது.

[தீ + பற்று-]

தீப்பறக்கத்தேய்-த்தல் *tī-p-paṟṟakka-t-tēy-*, செ. கு. ன்றாவி. (v.i.) உடம்பில் சூடு உண்டாகும்படி தேய்த்தல்; body with oil as to cause heat on the body (சா.அக.).

[தீ + பறக்கத்தேய்-]

தீப்பற-த்தல் *tī-p-paṟṟa*, செ. கு. வி. (v.i.)
1. பரபரப்பாய் நடத்தல்; to pros in full vigour.
2. கடுமையாதல்; to be oppressive as the rule of a martinet.

[தீ + பற-]

தீப்பறவை *tī-p-paṟṟavai*, பெ. (n.) நெருப்புக் கோழி; ostrich (செ.அக.).

[தீ + பறவை]

தீப்பாய்-தல் *tī-p-pāy-*, செ. கு. வி. (v.i.) தீயிறு பாய்தல்; to pluge into flares, as a wife on the funeral pure of her husband. "பெருங் கோப் பெண்டு தீப்பாய்வார்" (புறநா. 2461).

[தீ + பாய்-]

தீப்பால் *tī-p-pāl*, பெ. (n.) தீவினைகள்; signful deed (கோ.தமிழக.).

தீப்பி *tīppi*, பெ. (n.) நெருப்பு (யாழ்.அக.), fire.

தீப்பிடி-த்தல் *tī-p-piḍi-*, செ. கு. வி. (v.i.) தீப்பற்று பார்க்க; see *tī-p-paṟṟu*.

[தீ + பிடி-]

தீப்பிணி *tī-p-piṇi*, பெ. (n.) 1. கொடிய நோய்; malignant disease. "பசியென்றுத் தீப்பிணி" (குற. 227). 2. காய்ச்சல்; fever. "தென்டை ஹற்ற தீப்பிணி" (தேவா. 858, 11).

[தீ + பிணி]

தீப்பியம் *tīppiyam*, பெ. (n.) 1. ஒமம் (மலை); bishop's weed. 2. தீக்கடர் (யாழ்.அக.); flame.

தீப்பிரகாசி *tīppirakāśi*, பெ. (n.) சூங்கிலியம் (மலை); Australian dammer.

தீப்பிரம் *tīppiram*, பெ. (n.) வெளிச்சம் (யாழ்.அக.) brilliance.

தீப்பிரயகம் *tīppirayakam*, பெ. (n.) தீப்பியம் பார்க்க, see *tīppiyam*.

தீப்பு *tīppu*, பெ. (n.) தீயாற் கருக்குகை (சங்.அக.); seorching, blackening by fire.

[தீ → தீப்பு]

தீப்புட்பம் *tī-p-puḍḍam*, பெ. (n.) சய்யபகப்பு (சங்.அக.); champak flower.

[தீ + புட்பம்]

தீப்புண் *tī-p-puṇ*, பெ. (n.) தீயாற் சுட்ட புண் (சங்.அக.); burn; scald. தீப்புண் ஆறும், வாப்புண் ஆறாது.

[தீ + புண்]

தீப்புன்களிம்பு *tī-p-puṅ-kajimbu*, பெ. (n.) கற்
கண்ணாம்பு தெளிந்த நீரும் தேங்காய்
எண்ணெயும் சரி எடை எடுத்துக் குலுக்கித்
துணியில் நனைத்துப் புண்ணுக்குப் போடும்
மருந்து; an ointment or emulsion made of lime
water calcium hydroxide and coconut oil in
equal parts. This can be applied to burns or
scalds (சா.அக.).

[தீ + புன் + களிம்பு]

தீப்புத்தோளார் *tī-p-pu-t-tōlār*, பெ. (n.)
உறுப்பாற் பெயர் பெற்ற கழகக் காலப்
புலவர்; a poet who lived in sangam age.

குறுந்தொகையின் முதற் பாடல் இவர்
எழுதியதெயாரும்.

தீப்பூச்சி *tī-p-pūccī*, பெ. (n.) மின்மினிப்பூச்சி;
fire-fly.

[தீ + பூச்சி]

தீப்பூடு *tīppūḍu*, பெ. (n.) 1. நீர்மேல் நெருப்பு;
fire on water blishtering ammonia.
2. புல்லுருவி; stone melung plant. 3. கொப்புளம்
எழுப்பும் பூடு; any plant the paste of which
when applied causes blister cantharids.
(சா.அக.)

[தீ + பூடு]

தீப்பெட்டி *tīppēṭṭi*, பெ. (n.) தீக்குச்சியடைத்த
பெட்டி; match box (செ.அக.).

ம. தீப்பெட்டி.

[தீ + பெட்டி]

தீப்பொறி *tīpporai*, பெ. (n.) அணற் பொறி; spark
of fire. "தீப்பொறி யொன்றால்" (சேவக.
அபுத்தியருவ. 4).

ம. தீப்பொறி

[தீ + பொறி]

தீப்பேர்க்கு *tīppōkku-cempon*, பெ. (n.)
புடமிடப்பட்ட தூய பொன்; pure refined
gold.

[தீ + போக்கு]

தீப்போடு-தல் *tīppōḍu-*, செ.குன்றாவி (v.1.);
நெருப்பிற் கடுதல்; to burn.

[தீ + போடு-]

தீப்போடுதல் *tī-p-pōḍudal*, பெ. (n.) 1. கொடுஞ்
செயல் புரிதல்; to do cruel acts. 2. சினத்தல்; to
be angry.

[தீ + போடுதல்]

தீபம் *tīpam*, பெ. (n.) தீவு (பிங்) பார்க்க; see
tīvu. "ஆறுந் தீபமு மடையா விடனும் பெருந்"
(தரவாண. 4, 78).

[தீ → தீபம்]

தீபு *tīpu*, பெ. (n.) தீவு பார்க்க; see *tīvu*.
"ஏழ்தீபாலடங்காத புகழ்வீர" (பாரத. இராச. 15).

தீம் *tīm*, பெ. (n.) 1. இனிமை; pleasantness,
sweetness. "தீங்குநீர் தோற்றமென்வனவே" (சேவக.
2415). 2. அருது; nectar. வி.உ. (adj.) இனிய;
sweet. "நெடுநலந் தீம்பல மொழிந்த" (அகநா. 239)

[தேம் → தீம் (சேவக. 161)]

தீம்பண்டம் *tīm-paṇḍam*, இனிய தின்பண்டம்;
sweets, eatables.

[தீம் + பண்டம்]

தீம்பன் *tīmban*, பெ. (n.) 1. கெட்டவன்; wicked
man. "தீம்பரை நல்லவராக்கி" (தமிழ்நா. 236).
2. கீழ்மகன் (குடா.); base fellow.

[தீம்பு → தீம்பன்]

தீம்பி *tīmpi*, பெ. (n.) தீயவன்; wicked woman.

[தீம்பு → தீம்பி]

தீம்பு¹ *tīmpu*, பெ. (n.) 1. குறும்பு; wickedness;
mischievous. "பிள்ளைகளும் நானுமாய்த் தீம்பு
செய்து திரிகற விடத்தில்" (ரகு. 5, 6, 61 2. கேடு;
evil. "உன்றலை தனக்குத் தீம்புவரும்" (அருட்பா
6, தான்பெற்ற. 17).

[தீம்பு → தீம்பு]

தீம்பு² *tīmpu*, பெ. (n.) 1. ஒருவகை மரம்; a tree.
"தீம்புமரக் கருப்பூர்ச் சோலை" (சேவக. 1497).
2. மணப் பொருட்களுளொன்று (சேவக. 838,
உரை); a fragrant substance.

[தீம் + பூ]

தீம்புகை *ṭimpukai*, பெ. (n.) நறும்புகை; sweet smell.

[தீம் + புகை]

தீம்பழல் *ṭimpulā*, பெ. (n.) 1. இனிய பணியாரம்; sweet pastry. "தீம்பழல் வவ்வி" (*மதுரைக். 395*)
2. இருப்பைப்பூ; mahua flower. "தீம்பழ ளுண்பியக் கருங் கோட்டிருப்பையூரும் பெருங் கை யென்வின்" (*அகநா. 17*)

[தீம் + பழல்]

தீம்புளி *ṭimpuli*, பெ. (n.) கருப்புக்கட்டி கூட்டிப் பொரித்த புளி; tamarind cured with jaggery. "இருங் கழிச் செறுவிற் தீம்புளி வெள்ளுப்பு" (*மதுரைக். 318*)

[தீம் + புளி]

தீமகம் *ṭimagam*, பெ. (n.) எதிரி இறக்க வேண்டிக் செய்யும் வேள்வி (ஆபிரகரயாகம்); a kind of sacrificial rite for comparing the death of an enemy. "முனிவர்... தீமகத்தைச் செய்தார்" (*சுந்த. ததி. 99*)

[தீ + மகம்]

தீமடு-த்தல் *ṭi-maṭṭu*, செ.கு.வி. (v.1.) 1. நெருப்பு மூட்டுதல்; to kindle fire. "கொலைஞ ருலையேற்றித் தீ மடுப்பு" (*நாவடி. 331*)
2. நெருப்பிலிடுதல்; to throw into the fire.

[தீ + மடு-]

தீமலை *ṭimalai*, பெ. (n.) கரி (யாழ்-அக); coal.

[தீ + மலை]

தீமானம் *ṭimānam*, பெ. (n.) மானக்கேடு; disgrace, dishonour. "தம்பிமார் தீமானஞ் செய்ததனாழ் தீங் குண்டோ" (*பாரதவேள். உத்தி. 121*)

தீமிதி *ṭi-midi*, பெ. (n.) வேண்டுவின் பொருட்டுத் தழல் பரப்பிய நெருப்புக் குழியில் நடக்கை; walking on a fire-pit, performed in fulfilment of a vow.

[தீ + மிதி]

தீமுகம் *ṭimukam*, பெ. (n.) உலை முகம்; fire face.

[தீ + முகம்]

தீமுரன்பச்சை *ṭimuraṅ-paccāi*, பெ. (n.) சந்தனவகை (சிலப். 14, 108, உரை); a kind of sandal wood.

தீமுறி *ṭi-muri*, பெ. (n.) நக்கப் பொருள்; phosphorous.

[தீ + முறி]

தீமுறுகல் *ṭimuruṅgal*, பெ. (n.) வைப்புச் செய்நஞ்சு; a prepared arsenic.

[தீ + முறுகல்]

தீமுறை *ṭimurai*, பெ. (n.) தீயிற் செய்யுமொரு வகைச் சடங்கு; fire-sacrifice. "நான்மறை மரபிற் தீமுறை யொருபால்" (*சிலப். 5, 175*)

[தீ + முறை]

தீமூட்டு¹-தல் *ṭi-mūṭṭu*, செ.கு.வி. (v.1.) 1. தியண்டாக்குதல்; to kindle fire. 2. கலக மூட்டுதல்; to stir up a quarrel.

[தீ + மூட்டு-]

தீமூட்டு² *ṭi-mūṭṭu*, பெ. (n.) தீமூட்டுதற்குரிய பொருள்; lighting material. "யாஅத்து . . கோதுடைத் தாரல் . . தீமூட்டாகும்" (*அகநா. 257*)

[தீ + மூட்டு]

தீமேனியான் *ṭimēṅiyāṅ*, பெ. (n.) சிவன்; Śiva, as having the hue of fire. "தீமேனியானுக்கே சென்றுதாய்க் கோத்துமீ" (*திவா. 10, 201*)

[தீ + மேனியான்]

தீமை *ṭimai*, பெ. (n.) 1. குற்றம்பு (சேட்டை); mischief. "நிச்சலுந் தீமைகள் செய்வாய்" (*திவ். பெரியாய். 2, 7, 31*) 2. குற்றம்; fault, guilt. "பெரியார்கட் தீமை கருதரைமேற் குடேபோற் றோன்றும்" (*நாவடி. 186*) 3. கொடுமை; cruelty, injury. "தீ மெய்கண்ட தீமை காணின்" (*புறநா. 101*) 4. தீய செயல்; sinful deed. "தீமை புரித்தொழுவுவர்" (*குறள். 143*) 5. நன்றல்வா

நிகழ்வு; inauspicious occasions, as of death.
அவன் நன்மை திமைகளுக்கு வருவதில்லை.

[தி → திமை]

திமைத்தீவு *Diavai-t-tivu*, பெ. (n.) அந்தமான்;
Andaman islands, as the place for criminals
(செ.அ.க.)

[திமை + தீவு]

திமொழி *ti-moḻi*, பெ. (n.) 1. நன்றல்லாத சொல்;
evil word. 2. சாவம் (சங்.); curse.

[தி + மொழி]

தீய்-தல் *tiy*, 4 செருவி (v.i.) 1. தீ பார்க்க; see
ii. 2. பயனற்றுப் போதல்; . மின்கலம் தீய்ந்து
விட்டது

[தி → தீய்-]

தீய்-த்தல் *tiy*, 4 செருன்றாவி. (v.i.) தீ பார்க்க;
see ii. "கொதித்திமை தீய்த்தொளிர் செங்கண்"
(கூர்மடி. அட்டமூர். 3)

[தி → தீய் → தீய்-த்தல்]

தீய்வு *tiyvu*, பெ. (n.) பயிர் கரிந்து போகை;
blighting of crops.

[தீய் → தீய்வு]

தீய *tiya*, பெ.அ. (adj.) 1. திமையான; evil, wicked,
sinful. 2. போலியான; fallacious. "தீய பக்கமுற்
தியவேதுவும்" (மணிமே. 29/143)

[தி → தீய]

தீயகம் *tiyakam*, பெ. (n.) நிரயம் (நாகம்); hell,
as a place of fire.

[தி + அகம்]

தியனைப்புநிலையம் *tiyanaippu-nilaiyam*,
பெ. (n.) தியனைப்பு நிறுவனம்; fire-station.

[தியனைப்பு + நிலையம்]

தியனைப்புவண்டி *tiyanaippu-vāṇḍi*, பெ. (n.)
தியனைப்புச்சீருந்து; fire-van.

[தியனைப்பு + சீருந்து]

தியனைப்புவீரர் *tiyanaippu-vīrar*, பெ. (n.)
தியனைப்பாளர்; fire-man.

[தியனைப்பு + வீரர்]

தியது *tiyadu*, பெ. (n.) 1. இனியது; that which is
delicious. 2. மரக்கறி; vegetarian food.

[திம் + அது]

தியபக்கம் *tiya-pakkam*, பெ. (n.) பக்கப் போலி;
ellacious minor term. "தியபக்கமுற் தியவேதுவும்"
(மணிமே. 29, 143)

[திய + பக்கம்]

தியபுட்டம் *tiya-puḻḻam*, பெ. (n.) சண்பகம்
(மலை); champak.

[திய + புட்டம்]

தியம் *tiyam*, பெ. (n.) இனிப்பு (யாழ்.அ.க.);
sweetness, deliciousness.

[திம் → தியம்]

தியர் *tiyar*, பெ. (n.) 1. ஒரு மலையாளச்
சாதியினர்; a caste in malabar. 2. தீயோர்;
wicked person.

தியல் *tiyal*, பெ. (n.) 1. சமையலிற் கருகினது;
that which is burnt in cooking, or over-cooked.
2. பொரிக்கறி; a thick dry curry. 3. குழம்பு
வகை; a kind of sauce.

[திய் → தியல்]

தியல்வழி-த்தல் *tiyal-vaḻi*, செ.கு.வி. (v.i.)
1. வறுமை அல்லது கஞ்சத்தால் சட்டி.
கரண்டிக் காந்தலுணவைத் தின்னுதல்; to
scrape off and eat the burnt part of that which
adheres to the pot, either from meanness or
poverty.

[தியல் + வழி-]

தியவு *tiyavu*, பெ. (n.) தியல் பார்க்க; see *tiyal*.

[தி → தியவு]

தியவேது *tiya-vētu*, பெ. (n.) ஏதுப்போலி;
a fallacious middle-term. "தியபக்கமுற்
தியவேதுவும்" (மணி. 29, 143)

[தி → தியவேது]

தியவை *tiyavai*, பெ. (n.) 1. தீச்செயல்; evil
deeds, sin. "ஒருமயின் தியவை" (நாலடி, 36)
2. துன்பம்; tribulation, suffering. "எழுபிறப்புற்
தியவை திண்டா" (குறள், 62)

[திமை → தியவை]

தீயவை¹ *ṭiyavai*, பெ. (n.) தீயோர் கூடிய சபை; Assembly of the wicked. (யாழ். வி 96, பக். 515).

[தீ + அவை]

தீயழல் *ṭi-y-aṭṭal*, பெ. (n.) தீப்பிழம்பு; flame. 'தீயழலையைப்பு' (பரிபா, 5, 3)

[தீ + அழல்]

தீயனி *ṭiyani*, பெ. (n.) பசுங்காய்; green fruit. (துவா)

[தீய் + அனி]

தீயறம் *ṭi-y-aram*, பெ. (n.) பொல்லாங்கு; evil (யாழ். அக)

[தீ + அறம்]

தீயாக்கிரை *ṭiya-k-kirai*, பெ. (n.) பொன்னாங்கண்ணி; small aquatic plant (மணி)

[தீ + ஆ + கிரை → தீயாக்கிரை]

தீயாடி *ṭi-y-aṭṭi*, பெ. (n.) ஈமத்தியில் ஆடும் சிவன்; Siva, as dancing in the midst of burning funeral pyres. 'தீயாடி சிற்றம்பல மணையார்' (திருக்கோ 374).

[தீ + ஆடு → தீயாடு]

தீயார் *ṭiyar*, பெ. (n.) தீயோர் பார்க்க; see *ṭiyōr*. 'தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே' (முதுரை)

[தீமை → தீயார்]

தீயாறுடையான் *ṭiyāruṭaiyān*, பெ. (n.) தீயவழியில் நடப்பவன்; Immoral man (வ.)

[தீ + ஆறு + உடையான்]

தீயின்வயிரம் *ṭiyin-vayiram*, பெ. (n.) மீன்வயிற்றில் உள்ள மணப்பொருள்; Ambek gris.

[தீ + இன் + வயிரம்]

தீயினம் *ṭi-y-iṅam*, பெ. (n.) தீயோர் கூட்டம்; evil society. 'சான்றாண்மை தீயினஞ் சேரக் செரும்'

[தீமை → தீ + இனம்]

தீயன்புள் *ṭi-y-aṇ-pu*, பெ. (n.) நெருப்புக்கோழி; ostrich.

[தீ + உண் + புள்]

தீயெச்சம் *ṭi-y-eccam*, பெ. (n.) அணிக்கப்படாத நெருப்பின் மிச்சம்; remains of fire left unquenched. 'தீயெச்சம் போலத் தெறும்' (குறள், 674).

[தீ + எச்சம்]

தீயொழுக்கம் *ṭi-y-oḷukkam*, பெ. (n.) கெட்ட நடத்தை; evil conduct. 'தீயொழுக்க மென்று மிடும்பை நரும்' (குறள், 138).

[தீமை + ஒழுக்கம்]

தீயோம்பு-தல் *ṭi-y-ōmbu*, செ.கு.வி. (v.i.) தீ வளர்த்தல்; to tend the sacred fiare. 'தீயோம்பு கைம் மறையோர்' (திவ். பெரியதி. 7, 9, 7).

[தீ + ஒம்பு-]

தீயோர் *ṭiyōr*, பெ. (n.) 1. கொடியோர்; wicked persons. 2. கீழ்மக்கள்; vulgar persons (பிங்.). 3. வேடர்; hunters (ய)

[தீமை → தீயோர்]

தீர்-தல் *ṭi-r*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. உள்ளதொழிதல்; to end, expire. 2. முற்றுப் பெறுதல்; to be completed. 'வேலை தீர்ந்துவிட்டது' 3. நீங்குதல்; to leave, to separate. 'திருவினைத்திராமையார்க்குங் கவிறு' (குறள், 482). 4. போதல்; to go (பிங்.). 5. இல்லையாதல்; to be absent 'பாழ்ந்துதிப் படர் தீர்த்து' (கலித். 66). 6. அழிதல்; to die 'சென்று தீர்வன வெளைப் பல கோடியுஞ் சிந்தி' (சும்பரா. முதற்போர். 238). 7. கழிதல்; to pass, to be spent. 'சில தினங்க் பீர்த்துழி' (சும்பரா. திருவவ. 42). 8. செலவாய்ப்போதல்; to be exhausted 'கைப்பணமெல்லாம் தீர்ந்தது' 9. உரிமையாதல்; to belong absolutely. 'திருமகட்கே தீர்த்தவாறென் கொள்' (திவ். இயற். 1, 42). 10. நிச்சயித்தல்; to determined, decided. 'தீர்ந்த வடியவர் தம்மை' (திவ். திருவாய், 3, 5, 11) 11. தீர்மானமாதல்; to be settled 'வழக்குத் தீர்த்துவிட்டது' 12. பட்டறிவு; experience 'தீர்ந்த கணக்கள்'. 13. நீளமாதல்; extended (குடா.). 14. முதிர்தல்; to become ripe. செ.கு.ளரா.வி. (v.i.) 1. விடுதல்; to leave 'தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட்டாகும்' (தொல். சொல், 318). 2. சாணையிடுதல்; to polish, clean (விள்.). 3. வகுத்தல்; to divide. 'முன்றுபெருக்கு ஒன்றைத் திரு'. 4. விளக்குதல்; to solve. 5. வரிபோடுதல்;

as tax, to assess. 6. சாயமிடுதல்; to dye, umbuc with colour. (விண்.) 7. துணைவினை; an auxiliary verb. 'நாமரைக் கண்டெட் சுற்றுத் தீர்த்தும்' (திவ். திருவாய் 7, 3, 3).

தீர்-த்தல் *īr-*, II செருகுவாவி (v.i.) 1. விடுதல்; to leave, quit. 'தீர்தலுந் விடற் பொருட் டாரும்' (தொல். சொல். 318). 2. முடித்தல்; to finish, complete. 'அவன் விசையந் தீர்த்தானெ அவந்தாடினர்' (சம்பரா. முதற்போர். 178). 3. அழித்தல்; to destroy. 'ஒரு பசுவே தீர்ப்பான் படை தொடுப்போன்' (சம்பரா. நீடும், 149). 4. கொல்லுதல்; to kill. 5. நன்றாகப் புடைத்தல்; to beat severely. 6. போக்குதல்; to remove, cure. 'சுருங்கா வொட்டசுத் தல்குபி தீர்க்கும்' (அகநா 245). 7. கடன் முதலியன ஒழித்தல்; to clear off, pay off, as debt. 8. ஒருவன்தான் திருமணஞ் செய்து கொண்டவளை விலக்கி விடுதல்; to divorce. 9. வழக்கு முதலியன தீர்மானித்தல்; to settle, decide, as dispute.

தீர்க்கடை *īr-kkaḍai*, பெ. (n.) 1. தேர்ந்தவன்; skilful, expert. 'நன்பணங்கே வந்த தாலறத் தீர்ந்தவனே' (மருதராந். 2). 2. துறந்தவன்; one who has renounced the world (யாழ். அக.). 3. ஒழிவுநேரம்; leisure. 'எனக்கு இப்போது தீர்க்கடையில்லை'.

[தீர் + கடை]

தீர்ந்தவன் *īrtavan*, பெ. (n.) 1. தேர்ந்தவன்; skilful, expert. 'நன்பணங்கே வந்த தாலறத் தீர்ந்தவனே' (மருதராந். 2). 2. துறந்தவன்; one who has renounced the world. (யாழ். அக.)

[தீர் → தீர்ந்தவன்]

தீர்ப்பான் *īrppān*, பெ. (n.) மருத்துவன்; Physician, 'உற்றவன் தீர்ப்பான் மருத்துழைச் செவ்வான்' (குறள் 950).

[தீர் → தீர்ப்பான்]

தீர்ப்பு *īrppu*, பெ. (n.) 1. தீர்மானம்; settlement, conclusion. 2. முடிவு; completion, finality. 'தீர்ப்பாள பேச்சு' (விண்.). 3. வழக்கின் தீர்ப்பு; judgement, decree. 'அந்த வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்லியாயிற்று' 4. தண்டனை; sentence. 'அவனுக்குப் பத்து வருடம் தீர்ப்பாயிற்று'. 5. உறுதியுடைமை; determination, resolution.

(விண்.) 6. நீக்கிவிடுதல்; removal, clearance. 7. கழுவாய்; antidote, atonement.

[தீர் → தீர்ப்பு]

தீர்ப்புக்கட்டு-தல் *īrppu-k-kattu*, பெ. (n.) 1. முடிவை உறுதிசெய்தல்; to make a decision. 2. விருப்பங்கொள்ளுதல்; to form an opinion or judgement. (விண்.) 3. வரவு-செலவுக் கணக்கு முடிவு கட்டுதல்; to prepare a balance sheet, to draw up a profit and loss account.

[தீர்ப்பு + கட்டுதல்]

தீர்பு *īrpu*, பெ. (n.) தீர்க்கை; finishing, 'பாடிள் மாயையாற் தீர்புரைப்பீர்' (சேதுபு. இலக்கும 13)

[தீர் → தீர்பு]

தீர்மானம் *īrmanam*, பெ. (n.) 1. தீர்ப்பு பார்க்க; see *īrppu*. 2. இசையில் தானமுடிவு கொடுக்கை; flourish of drum at the close of a tālam. 3. முழுமை; absoluteness. 4. கண்ணாம்பு மட்டிப் பூச்சின் மேல் வெள்ளையால் மெருகிடுகை; polishing with well macerated lime. 5. முட்டுச்சுவர்; buttress wall.

[தீர் → தீர்மானம்]

தீர்மானி-த்தல் *īrmani-*, செருகுவாவி (v.i.) 1. உறுதிசெய்தல்; to determine. 2. முடித்தல்; finish, settle. 3. தாளத்தீர்த்தல்; to bring a tālam performance to a close.

[தீர்மானம் → தீர்மானி-த்தல்]

தீர்வு *īrva*, பெ. (n.) 1. தீர்வை பார்க்க; see *īrva*. 2. தீர்மானம் பார்க்க; see *īrmanam*. 3. நீக்குகை; removal. 'தீர்விலா நன்பு வெண்டி' (சிவக. 1755). 4. கைம்மாறு; expiation. 'இவளினதை செய்வாய்க் கிவை தீர்வு' (பிரபுவின். கைவாச. 40). 5. கழுவாய்; remedy. 'நோய் நத்தவனெ றுவநீர்வுமொள' (சம்பரா. இரண் 113).

[தீர் → தீர்வு]

தீர்வை *īrva*, பெ. (n.) 1. முடிவு; conclusion, result, end. 'தீர்வையிற் சாக்காடுயிற்றிச் சிறந்தார் கொல்வனே' (பிரபோத 13, 9). 2. உறுதி; certainty. 'ஒன்றையே யடைகுல ரிதுதீர்வை' (கைவல் சந். 45). 3. கைம்மாறு; expiation. 'சிற்தையாசுல மிதற்குத் தீர்வையென்று' (திருவாலவா - 46, 9).

4. தப்பும்வழி; escape. 5. தனியெழுத்து; divine, fate. (விள்.). 6. நீதித்தீர்ப்பு; Judgement. 7. திருமணஞ்செய்து கொண்டவனை விலக்கி விடுவதற்குரிய செலவைத் தொகை; divorce fee. 8. வரி; duty, tax, toll. 9. கணக்கு; sums. 'உபாத்தியாயர் இன்று எத்தனை தீர்வை போட்டார்?' 10. கிரிப்பிள்ளை; mungoose. (மலைபடு. 584.). 11. ஈமச்சடங்கு; funeral rites. (விள்.)

[தீர் → தீர்வை]

தீர்வைக்கம்மி *tirvai-k-kammī*, பெ. (n.) நன்செய் நிலத்தில் புன்செய்யச் சாகுபாடி செய்வதற்கு ஏற்படுத்திய வரிக்குறைவு; remission granted on irrigable lands where dry crop is cultivated.

[தீர்வை + கம்மி]

தீர்வைச்சரக்கு *tirvai-c-carakku*, பெ. (n.) கங்கவரி இடுவதற்குரிய பொருள்; dutiable goods.

[தீர்வை + சரக்கு]

தீர்வைசோறு *tirvai-cōru*, பெ. (n.) நள்ளிரவில் இறைவனுக்கு சமைத்து படைக்கும் சோறு; rice-offering in a temple made at midnight.

[தீர்வை + சோறு]

தீர்வைத்துறை *tirvai-t-tuṟai*, பெ. (n.) செயற்றிறம் வாய்ந்த மதிப்பு (இவ்), influence.

[சாள் → சாய் → சாய்கால் (வே.க.233)]

தீர்வைதிட்டம் *tirvai-tittam*, பெ. (n.) திட்டமான வரியேற்பாடு; rate of assessment.

[தீர்வை + திட்டம்]

தீர்வைதீர்-தல் *tirvai-tir-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பண்டங்கட்கு வரிவிதித்தல்; to levy duty on goods. (விள்.) 2. பண்டங்கட்குச் கங்கவரி விறுத்தல்; to pay duty on goods.

[தீர்வை + தீர்-தல்]

தீர்வையிடு-தல் *tirvai-y-iṭu*, செ.கு.வரி (v.L)

1. தீர்மானித்தல்; to settle, decide. 'தீராக் கருவுழக்கைத் தீர்வையிட்டு' (தாயு. பைங்கிளி. 29). 2. முடிவுசெய்தல்; to end.

[தீர்வை + இடு-தல்]

தீர்வையெடு-த்தல் *tirvai-y-eṭu*, செ.கு.வி. (v.i.)

1. வரி வாங்குதல்; to levy or collect duty.

2. தீர்ப்பு நகலெடுத்தல்; to obtain copy of a decree from court.

[தீர்வை + எடு-த்தல்]

தீர்வைவிழுதல் *tirvai-viṭuṭai*, பெ. (n.) வழக்குத் தீர்ப்புச் செய்கை; passing of judgement or decree.

[தீர்வை + விழுதல்]

தீர் *tira*, வி.எ. (adv.) 1. முற்ற; entirely, perfectly.

'தலைப்பட்டார் தீர்த் துறந்தார்' (குறள், 348).

2. மிக; exceedingly. 'மக்களிறீர் தீரக் குறியானைக் குறளன் என்னும்' (யாழ். வி. 23, ட. 99).

[தீர் → தீர்]

தீரக்கழிய *tira-k-kāṭiya*, வி.எ. (adv.) மிகவதிகமாய்; excessively, to the utmost. 'தீரக் கழிய ஆபராதம் பண்ணின பின்பு' (சுரு. 1, 1, 5).

[தீர் → தீர் → தீரக்கழிய]

தீரன் *tiraṇ*, பெ. (n.) மனதிடமுள்ளவன்; bravem valiant person. திரரென்றார் செப்பி (கம்பரா. இந்நிரசித். 30).

[தீர் → தீர் → தீரன்]

தீராந்தி *tirāṇṭi*, பெ. (n.) விட்டம்; beam of a building.

தீராநோய் *tirā-ṇoy*, பெ. (n.) தீர்க்க இயலாத நோய்; incurable disease. 'தீராநோய் செய்தா னெனவுரைத்தான்' (திவ். இயற். இதிரிய. ம. 52).

[தீர் + ஆ + நோய்]

தீராமாற்று *tirā-māṇṭu*, பெ. (n.) ஈடில்லா செயல்; that which cannot be relieved or cured. பெண்களைத் தீராமாற்றாக நெஞ்சாரல் பண்ணும் கிருஷ்ணன்' (திவ். திருப்பா. 12, வயா, 133).

[தீர் + ஆ + மாற்று]

தீராமை *tirāmai*, பெ. (n.) 1. கொடுமை; cruelty.

2. கடுந்துரோகம்; heinous crime. 3. பேரநீதி;

great injustice. 4. பொய்க்குற்றச்சாட்டு; false

accusation. 5. வன்மத்தாற் சொல்லும் கோள்;

malicious slander. 6. ஆற்றாமை; Inability to

endure.

[தீர் + ஆ + மை]

தீராவழக்கு *pirā-vaḷakku*, பெ. (n.) எளிதில் முடிவுறாத வழக்கு; intricate law suit, dispute which cannot be easily settled.

[தீர் + ஆ + வழக்கு]

தீராவீனா *pirā-viṅā*, பெ. (n.) இறுக்கமுடியாத கேள்வி; an insoluble problem.

[தீர் + ஆ + வீனா]

தீவட்டி *pī-vatti*, பெ. (n.) 1. தீப்பந்தம்; flambeall, torch. "இருளறு தீவட்டிக ணெண்ணிவ முள்செல்ல" (பயனவிடு. 76) 2. தீவட்டியான் பார்க்க; see *pivattiyān*.

[தீ → தீவட்டி]

தீவட்டிக்கள்ளன் *pivatti-k-kallaṅṅ*, பெ. (n.) தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு கொள்ளையடிப்போன்; a dacoit who commits robbery with the help of torch light.

[தீவட்டி + கள்ளன்]

தீவட்டிக்காரன் *pivatti-k-kāraṅṅ*, பெ. (n.) 1. தீவட்டி பிடிப்போன்; torch-bearer. 2. தீவட்டிக்கள்ளன்; see *pivatti-k-kallaṅṅ*.

[தீவட்டி + காரன்]

தீவட்டிக்கொள்ளை *pivatti-k-kollai*, பெ. (n.) 1. தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு செய்யும் கொள்ளை; a torch-light dacoity. 2. அநீதியான இலாபம்; unjust, exorbitant gain.

[தீவட்டி + கொள்ளை]

தீவட்டிக்கொள்ளையடித்தல் *pivatti-k-kollai-y-ṅi*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தீவட்டியைப் பிடித்துக்கொண்டு கொள்ளையிடுதல்; to commit dacoity with the help of torch-light. 2. அநீதியாய் பொருள் திரட்டுதல்; to mass money by illegal means.

[தீவட்டிக்கொள்ளை + அடி-]

தீவட்டித்தடியன் *pivatti-t-tadiyaṅṅ*, பெ. (n.) பயனற்ற அறிவிலி; senseless, worthless fellow.

[தீவட்டி + தடியன்]

தீவண்ணன் *pī-vaṅṅaṅṅ*, பெ. (n.) சிவன் (அக்கினி நிறத்தோன்); Siva, as fire-coloured. "தீவண்ணன் நிறமொரு காற் பேசாராசில்" (தேவா. 1230, 6).

[தீ + வண்ணன்]

தீவத்தி *pivatti*, பெ. (n.) தீவட்டி பார்க்க; see *pivatti*.

[தீ + வத்தி → வட்டி]

தீவலஞ்செய்தல் *pivalaṅ-ṅey*, செ.கு.வி. (v.i.) திருமண விழாவில் தீச்சடங்கு செய்தல்; to circumambulate fire, as in a marriage ceremony. "தீவலஞ்செய்வது காண் பார்க்கணோர் பெண்ணை" (சிவம். 1, 53).

[தீவலம் + செய்-]

தீவளர்ந்தல் *pī-vaḷar*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நோன்புத் தீ வளர்த்தல்; to tend the sacred fire. 2. உட்கட்டையேற்ற முத்தவியவற்றிற்கு தீ வளர்த்தல்; to light a fire, as in sattee.

[தீ + வளர்-]

தீவறை *pī-vaḷarai*, பெ. (n.) பெருநெருப்பு எரிக்கும் குழியடுப்பு; hole dug in the ground for fire.

[தீ + அறை]

தீவனம் *pivagam*, பெ. (n.) 1. கால்நடைகளின் உணவு; food for animals, fodder, as straw for cattle. 2. பசி; appetite.

தீவிய *piviyā*, பெ. (adj.) இனிமை; sweetness. "செவ்விய தீவிய சொல்லி" (சலித். 19).

[தீம் → தீவிய]

தீவிழித்தல் *pī-viḷi*, செ.கு.வி. (n.) கோபத்துடன் பார்த்தல்; to look with fire-red eyes, as in anger. "தீவிழித்து மேற்சென்ற நெழ்ப்" (சீவக. 782)

[தீ + விழி]

தீவினை *pī-vingai*, பெ. (n.) 1. கொடுஞ்செயல்; sinful deed. (குடா) 2. பாவம்; sin. "தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு" (குறள் 201) 3. தீக்குளித்தல்; fire sacrifice. "செத்தீவினை மறைவாணனுக் கொருவன்" (சும்பரா இராவணன் வதை. 52).

[தீமை + வினை → தீவினை]

தீவு' *pīvu*, பெ. (n.) 1. நாங்கு பக்கமும் நீர் சூழ்ந்த நிலம்; island. "பொலம்படு தீவிற்கு" (பெருந். நரவாணா, 1, 2, 3). 2. தூரத்துநாடு; distant country. (யாழ்.அக.).

தீவு² *tīvu*, பெ. (n.) இனிமை; sweetness
(யாழ்.அக.)

[தீம் → தீவு]

தீவுக்குருவி *tīvu-k-kuruvi*, பெ. (n.)
வெளிநாட்டுப் பறவை; foreign bird.

[தீவு + குருவி]

தீவுச்சரக்கு *tīvu-c-carakku*, பெ. (n.)
வெளிநாட்டுச் சரக்கு; foreign articles.

[தீவு + சரக்கு]

தீவுதல் *tīvutal*, பெ. (n.) இனிமை, pleasantness.
(வேக. 161)

[தீம் → தீவுதல்]

தீவுபற்று *tīvu-pāru*, பெ. (n.) தீவுப்புறம்
(யாழ்.அக.); neighbouring lands.

[தீவு + பற்று]

தீவேள்-தல் (தீவேட்டல்) *tī-vēl-*, கெ.கு.வி (v.i.)
வேள்வி செய்தல்; to perform vèdic sacrifice.
"செந்தீவேட்டு . . . புரிசடை புலர்த்துவோனே"
(புறநா. 251 2. மணம் புரிதல்; to marry.
"பென்டிருவை யுலகறியத் தீவேட்டான்"
(திருவாச. 12, 13).

[தீ + வேள்-தல்]

தீவேள்வி *tī-vēlvī*, பெ. (n.) தீ சாட்சியாகச்
செய்யும் திருமணம் (திவா.); wedding as
accompanied with fire-rite.

[தீ + வேள்வி]

தீப்பு *tīppu*, பெ. (n.) 1. தீட்டு; pollution. 2.
கீழமை; inferiority.

தீற்றிப்போடு-தல் *tīrri-p-pōḍu-*, செ.கு.வி (n.)
கமுகமாக அறிவுரை செய்தல்; to give advice
in secret.

[தீற்று + போடு-]

தீற்று-தல் *tīru*, பெ. (n.) 1. ஊட்டுதல்; to feed
by small mouthfuls. "நென்மா வல்சி தீற்றி"
(பெரும்பாண். 343). 2. கண்ணமுதலியவற்றால்
துவாரமடைத்தல்; to cover and fill up a hole
or crevice with mortar or clay. 3. பூசுதல்; to smear.
"லெண்மை தீற்றிய . . . மானிகை" (சும்பரா. நகரப்
27). 4. கமிற்றின் முறுக்காற்றுதல்; to stiffen a

cord with glue. 5. பல் துலக்குதல்; to clean the
teeth.

[தீம் → தீற்று]

தீற்றுக்கல் *tīru-k-kal*, பெ. (n.) மணியாகக்கல்.
mason's polishing stone.

[தீற்று + கல்]

தீற்றுப்பலகை *tīru-p-palakai*, பெ. (n.)
மணியாகப் பலகை (யாழ்.அக.); mason's
plastering plane.

[தீற்று + பலகை]

தீன்¹ *tīn*, பெ. (n.) உணவு; food, victuals.
"நினுணாதன்" (சும்பரா. சேதுபந்தன 28).

[தீன் → தீன்]

தீனம் *tīnam*, பெ. (n.) 1. வறுமை; poverty.
"தீனமறவுண்டுத்து" (திவாலவா. 55, 2). 2
சொடுமை; cruelty, harshness. 3. நோய்; disease.
"தீனம் வந்தால் மானம் போகும்".

[தீன் → தீனம்]

தீனன்¹ *tīnan*, பெ. (n.) 1. வறியவன்; poorman.
"தீனரைத் தியக் கறுத்த திருவுடையார்" (தேவா. 477,
9). 2. இரப்போன்; beggar (குடா.). 3. தீம்பன்;
wicked person. (யாழ். அக.)

[தீன் → தீனன் = தின்னுவதற்கு ஒன்றும்
இல்லாதவன்]

தீனன்² *tīnan*, பெ. (n.) பெருந்தீனிக்காரன்;
glutton. (யாழ். அக.)

[தீன் → தீனன்]

தீனிப்பை *tīnippi*, இரைப்பை; stomach.

[தீனி + பை]

து

து¹ *tu*, த் என்னும் மெய்யும் உகர உயிரும் இணைந்த உயிர்மெய் எழுத்து; the compound of த் and உ.

[த் + உ]

து²-த்தல் *tu*, செகுன்றாவி (V.L.) உண்ணாதல்; to eat, used generally in negative forms. "துவ்வளவா" (நல்.157, உரை).

து³ *tu*, பெ. (n.) 1. உணவு (இலக்காக); food. 2. பட்டறிவு (யாழ்அக); experience. 3. பிரிவு; separation.

[துய் → து (வே.க 282)]

து⁴ *tu*, இடை (part.) 1. கூட்டுப் பெயர் வினாய் பெயர்களில் ஒன்றன் பால் குறிக்கும் சுறு; suffix added to the demonstrative and interrogative bases to form demonstrative neuter singular pronouns. 2. தன்மையொருமை முற்றீறு (தொல்சொல். 204); verbal termination denoting 1st person singular, neuter as in *varutu*. 3. ஒன்றன் பால் வினையீறு (தொல்சொல். 8); verbal ending denoting 3rd person singular, neuter, as in வந்தது. 4. பகுதிப் பொருளீறு (குறள். 637); an expletive added to basic forms, as in *kataittu*.

து⁵ *tu*, பெ. (n.) 1. வலிமை; strength. 'கெடலருந்துப் பின்' (அகம் 108). 2. திறமை; skill. 'ஆழ்கடவைக் கடைந்த துப்படு' (திவ்.திருவாய். 4,7,5). 3. நுகர்தல்; to smell.

துக்கடா *tukkāḍi*, பெ. (n.) 1. சிறுதுண்டு; piece, bit. 2. உணவுக்கு உரிய பச்சடி. முதலிய தொடுகறி; any relish. 3. தன்மையற்றது; unimportant. துக்கடாய் பயல்களெல்லாம் இன்று நம்மை ஏறித்துப் பேசுகிறார்கள் (உலப்).

துக்கடி *tukkāḍi*, பெ. (n.) நிலப் பகுதி; division of a district.

துக்காசிப்பயறு *tukkāṣi-payaṟu*, பெ. (n.) சிறு துவரை; a small variety of dhol

துக்காணி *tukkāṇi*, பெ. (n.) இரண்டு அல்லது நான்கு சல்லி மதிப்புக் கொண்ட சிறு செப்புக் காசு; a small copper coins = 2 or pies. "துக்காணிப் பொட்டுமிட்டு" (திருக்கட்டச்சுது).

துக்கினி *tukkini*, பெ. (n.) துக்குணி பார்க்க; see *tukkuni*. "துக்குணி கிள்ளித்தா வாய்மே" (குற்றாஞ்சு 62A).

துக்கு¹ *tukku*, பெ. (n.) 1. கீழ்மை; meanness. 2. பயனின்மை; worthlessness. 3. உதவாதவன் -து; useless person or thing.

துக்கு² *tukku*, பெ. (n.) துரு; rust.

துக்கு³ *tukku*, பெ. (n.) 1. தோல்; skin. 2. துவக்கு. 3 பார்க்க; see *tuvakku*. 3. உடல்; body. "ஏறுந் துக்கிற் றொக்க பரத்தா விடரெய்தி" (இரகு அயனூத 27).

துக்கு⁴ *tukku*, பெ. (n.) சுறுசுறுப்பு; quickness, activity. "துக்காய்ப் புஞ்சுது தின்றாட வேண்டும்" (பாட. 70, வாழ்க்கைப்.).

[துடுக்கு → துக்கு]

துக்குடா *tukkudā*, பெ. (n.) துக்கடா பார்க்க; see *tukkāḍi*.

துக்குடி *tukkudi*, பெ. (n.) துக்கடி. பார்க்க; see *tukkāḍi*.

துக்குணி *tukkuni*, பெ. (n.) சிறிதளவு (உலப்); very small quantity.

துக்குணிச்சித்தம் *tukkuni-c-cittam*, பெ. (n.) பொறுமையற்ற குணம்; short temper

துக்குணித்துண்டு *tukkuni-t-tuṇḍu*, பெ. (n.) மிகவும் கொஞ்சம்; very small.

துக்குணிமருந்து *tukkuni-maruntu*, பெ. (n.) மிக்க சிறுவளவாகக் கொடுக்கப்படும் பற்பம், செந்தூரம், கண்ணம் முதலியன; medicinal preparations as a metallic oxides red oxides and carbonates given in exceedingly small doses.

[துக்குணி + மருந்து]

துக்குப்பிடித்தவன் *tukku-p-piḍittavaṟu*, பெ. (n.) பயனற்றவன்; worthless fellow

துக-த்தல் *tuka*, செ. கு. வி. (v.i.) கசத்தல் (இல.அ.க.); to be bitter

துகம் *tugam*, பெ. (n.) 1. நிலத்தாக்கு; plot of land. 2. பங்கு; share, as in a partition or lottery. அந்தத் துகம் யாருக்கு விழுந்தது (உ.வ.)

துகள் *tugaḷ*, பெ. (n.) 1. தூசி, தூளி; dust, particle of dust. "இயங்கு தேர்வீதி யெழுதுகள் சேர்ந்து" (மணிமே 4, 14) 2. பூந்தாது; pollen. "தாமரைத் தேனு மந்துண்டுசூளுஞ் சேராம் பழனத் திருவெங்கை வானார்" (வெங்கைக்கோ. 377). 3. குற்றம்; fault, moral defect. "துகளறுசீர் ... வேந்து" (பு.வெ. 71). 4. அணுத்துகள்; atomic particle.

[துகை → துகள் (வ.மொ.வ. 184)]

துகளறுபோதம் *tugaḷarupōdam*, பெ. (n.) சிற்றம்பல நாடிகளியற்றிய ஒரு சிவனியக் கொண் முடிபுநூல்; saiva siddhānta treatise in Tamil by Sīrāmbala nāḍigal.

துகளவிடி-த்தல் *tugaḷaviḍi-*, 18 செ.குன்றாவி (v.i.) 1. தூளாக இடித்தல்; pulverising. 2. பொடியாய்ச் செய்தல்; trilirating. 3. சூரணம் செய்தல்; preparing a medicinal substance in the form of fine dust (சா.அ.க.மு.)

துகளிதம் *tukaḷidam*, பெ. (n.) துகள் பார்க்க; see *tukaḷ*.

[துகள் → துகளிதம்]

துகளிவி *tukaḷ-ivi*, பெ. (n.) இறைவன் (இல.அ.க.); God, as immaculate (குற்றமற்றவன்)

[துகள் + இவி]

துகிடி *tukiḍi*, பெ. (n.) துக்கடி பார்க்க; see *tukkaḍi*.

துகிர் *tukir*, பெ. (n.) 1. பலனம்; red coral. "பொன்னுந் துகிரு முத்தும்" (புறநா. 218) 2. பலனக் கொடி; coral seaweed. "செத்துகிர் படருந் திரைக்கடல்" (சுவ்வாழுருகவண.)

தெ. கூ. து. தொகரு

[துவர் → துகர் → துகிர்]

துகிர்த்தானி *tukir-t-tāṇi*, பெ. (n.) பலன மல்லிகை (மணலு) பார்க்க; see *pavajamalligai*

[துகிர் + தானி]

துகிரிகை *tukirigai*, பெ. (n.) 1. துகிலிகை பார்க்க; see *tukiligai* (அ.க.நி.). 2. சித்திரம் (யாழ்.அ.க.); picture. 3. சாந்து (யாழ்.அ.க.); sandal paste.

துகில் *tugil*, பெ. (n.) 1. நல்லாடை; fine cloth, rich attire. "பட்டுத் துகிலு முடுத்து" (நாலடி. 264) 2. துகிற்கொடி பார்க்க; see *tukirkodi*. 3. விருதுக் கொடி (பிங்.); ensign. 4. புடைவை; saree. "நிரொளபதையின் துகிலைத் துக்காதளன் உரியும காட்சி"

[துகிர் → துகில் (த.பி.வ. 57)]

துகில்பீசம் *tugil-pīṣam*, பெ. (n.) பருத்தி விதை; cotton seed.

[துகில் + பீசம்]

துகில்வலை *tugil-valai*, பெ. (n.) வலைவகை; a kind of net.

[துகில் + வலை]

துகிவி *tugili*, பெ. (n.) 1. பருத்தி இலை; cotton leaf. 2. விதை; testicle (சா.அ.க.)

[துகில் → துகிவி]

துகிவிசை¹ *tugiligaḷ*, பெ. (n.) 1. எழுதுகோல்; painter's pencil. "கவர்செய்தாங் கெழுதப்பட்ட துகிவிசைப் பாவை" (சீவக. 2542). 2. சித்திரம் (யாழ்.அ.க.); picture.

[துகில் → துகிவிசை (த.பி.வ. 57)]

துகிவிசை² *tugiligaḷ*, பெ. (n.) துகிற்கொடி பார்க்க; see *tugirkodi*. "பரிசைமேற் புனைந்த வாணியா நெடுந்துகிவிசை" (சுந்திய திருநா. 20).

துகிற்கிழி *tugir-kiḷi*, பெ. (n.) உறை; cover. "துகிற்கிழி பொதிந்து" (சீவக. 164)

துகிற்கொடி *tugir-kodi*, பெ. (n.) ஆடையாலி யன்ற கொடி; banner, flag "வெள்ளருவித்திரன் யாவையும் குழுவின் மாடத் துகிற் கொடி போன்றவை" (சீவக. 34).

துகிம்மனை *tugir-māṇai*, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. "துகின் மனையுட் கொடு போலி" (சே.து.பு.அ.க. 40).

[துகில் + மனை]

துகின்முடி¹-த்தல் *tugig-muḍi*, செ.கு.வி (v.i.) தலைப்பாகை கட்டுதல்; to tie a turban on the head. "துகின் முடித்துப் போர்த்த . . . பெருமுதாளர்" (முல்லை. 53).

[துகில் + முடி-]

துகின்முடி² *tugig-muḍi*, பெ. (n.) தலைப்பாகை; head-dress. "பைந்துகின்முடி யணிந்தவர்" (சீவக. 1558).

[துகில் + முடி]

துகிலூல் *tugaiyil*, பெ. (n.) வெள்ளூல்; white thread. "பல்கிழியும் பரிணூத் துகிலூலொடு" (சீவக. 215).

[துகில் + லூல்]

துகு¹-தல் *tugū*, செ.கு.வி (v.i.) தொகுதியாதல்; to be gathered in a mass, as the hair. "சலந்துக்க சென்னிச் சடையான் சன்னபாய்" (தேவா. 844, 3).

[தொகு → துகு-]

துகு²-த்தல் *tugū*, செ.கு.நாவி. (v.i.) தொகுதியாக்குதல்; to bring together, gather in a mass, as hair. "அவிந்த புரிசடை துகுக்கும்" (திருவிசை. கருவு-7, 3).

[தொகு → துகு-]

துகுதுகுவெணல் *tugu-tugu-v-eṇal*, பெ. (n.) பெருங்கூட்டம் வருகையில் எழும் ஒலிக் குழிப்பு; onom. expr. of the sound of the inflow of a big crowd.

[துகு + துகு + எணல்]

துகிலம் *tugūlam*, பெ. (n.) 1. வெண்பட்டு; white silk. 2. நொய்ய புடைவை; thin cloth.

[ஒருகா. துகில் → துகு → துகிலம்]

துகை¹-த்தல் *tugai*, செ.கு.நாவி. (v.i.) 1. மிதித்துழுக்குதல்; to tread down, trample on, bruise or destroy by treading. "துள்ளுகடி காலினை யடிக்கொடு துகைத்தான்" (சும்பரா பொழிவிறுத். 8). 2. இடித்தல்; to pound in a mortar; to mash. 3. வருத்துதல்; to vex. "துன்பத்தாற் றுகைக்கப் பட்டார் துகைத்தவத் துன்பத் தாங்கி" (சீவக. 1392).

[துவை → துகை. துகைத்தல் (வ.மொ.வ 184)]

துகை²-த்தல் *tugai*, செ.கு.வி (v.i.) உலவுதல், to roam about; to walk. "வாமனா றுகைக்கும் திருவாயில்" (மருதூரத். 12).

துகைபலன் *tugai-palaṇ*, பெ. (n.) அறுவடை; harvest. "துகைபலனில் வாருமென்று சொல்ல" (சரவண பன்னாவி. 256).

துகையல் *tugaiyal*, பெ. (n.) தேங்காயுடன் காய்கறிகளை அரைத்துச் செய்யும் உணவு வகை; a relish or mash of vegetables, coconuts, etc. "தேங்காய்த் துகையல், புதினாத் துகையல், இஞ்சித் துகையல்" (பேல.).

[துகை → துகையல்]

துங்கதை *tuṅgatai*, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height, elevation. 2. பெருமை; dignity, greatness. "துங்கதை தன்னொடு தண்ணென் றெய்திறே" (கத்தி. இரண்டாநாட். குர. 225).

துங்கநதி *tuṅga-nadi*, பெ. (n.) 1. மூளைநீர்; serum of the brain. 2. குழந்தைகளைத் தாக்கும் ஒருவகை நோய்; in the brain is a disease in the children.

துங்கநாசி *tuṅga-nāsi*, பெ. (n.) நீண்ட மூக்கு; long nose, erect nose.

துங்கநாபம் *tuṅganābam*, பெ. (n.) நச்சுப் பூச்சி வகை; a venomous insect.

துங்கபத்திரா *tuṅga-battirā*, பெ. (n.) கிளி முருக்கு; thorny coral tree.

மறுவை. கலியாண முருங்கை

துங்கபத்திரி *tuṅga-pattiri*, பெ. (n.) துங்கபத்திரை பார்க்க; see *tuṅgapattirai*.

"துங்கபத்திரி தீம்பாவி தூயதன் பொருறை"
(திருவிளை நலவி II).

துங்கபத்திரை *tuṅgapattirai*, பெ. (n.) ஓர் ஆறு;
the river Tungabhadra. "துங்க பத்திரைச்
செங்களத்திடை" (கவிந். 89).

துங்கம் *tuṅgam*, பெ. (n.) 1. உயர்ச்சி; height,
devation. "துங்கமுடிபானிகை" (திவ்வெரியதி. 3,4,6)
2. நுனி; tip edge. 3. பெருமை (பிங்); dignity,
excellence. 4. அகலம் (பிங்); breadth. 5. மலை;
mountain. 5. தூய்மை; purity. 6. வெற்றி
(யாழ்-அக.); victory.

[உங்கு → துங்கு → துங்கம் (வேக 36)]

துங்கமுகம் *tuṅga-muṅgam*, பெ. (n.) 1. தாமரைத்
தண்டு; lotus stamina. 2. இதளியம்; mercury.

துங்கரிசம் *tuṅgarigam*, பெ. (n.) காவிக்கல், red
ochre.

துங்கரீமண்டம் *tuṅgari-maṅḍam*, பெ. (n.)
சரக்கொன்றை; purging cassia

துங்கன் *tuṅgan*, பெ. (n.) உயர்ந்தோன்; eminent
man. "அபிமான துங்கன் செல்வனைப் போல"
(திவ். திருப்பல் II).

துங்கி *tuṅgi*, பெ. (n.) 1. இரவு; night. 2. நச்சுப்
பூச்சி வகை; a venomous insect.

துங்கீசன் *tuṅgiśan*, பெ. (n.) 1. கதிரவன்; Sun.
2. சிவன்; Śivaṅ. 3. திருமால்; Thirumāl.
4. திங்கள்; Moon.

[துங்கன் + ஈசன்]

துச்சகம் *tuccagam*, பெ. (n.) மணக் குழம்பு
வகை; a kind of fragrant paste (யாழ்-அக.).

துச்சத்துரு *tucca-t-turu*, பெ. (n.) ஆமணக்கு
(யாழ்-அக.); castor-plant.

துச்சதாரு *tucca-tāru*, பெ. (n.) 1. ஆமணக்கு;
castor seed plant. 2. குறிஞ்சான்; indian
ipecauanha.

துச்சதானியம் *tucca-tāṅiyam*, பெ. (n.) பதர்;
chaff (யாழ்-அக.)

துச்சம்¹ *tuccam*, பெ. (n.) 1. இழிவு; lowness,
meanness, vileness. "வார்த்தையைத் துச்சமாக
மதித்தானே" (இராமநா. உத்த. 81). 2. வெறுமை
(யாழ்-அக.); emptiness. 3. இன்மை; non-
existence. "விண்ணின் மலரெனத் துச்சமே
யெனவும்" (வேதாரு. 59). 4. பதர்; chaff.
5. நிலையின்மை; instability. "உலகத் துச்சமென்
றுணர்தல்" (திருப்போசத். குறுங்கழி. (9) 8).
6. பொய்; false hood (யாழ்-அக.).

துச்சம்² *tuccam*, பெ. (n.) 1. கொம்மட்டி; water
melon. 2. பேய்க்கொம்மட்டி; bitter water
melon.

துச்சளை *tuccalai*, பெ. (n.) துரியோதனன் உடன்
பிறந்தான்; sister of Duriyōḍaṅṅ "தோள்கனிற்
கழையை வென்ற துச்சளை" (பாரதசம்பவ. 80).

துச்சன் *tuccan*, பெ. (n.) இழிந்தவன் (யாழ்-அக.),
mean, worthless fellow.

துச்சாதனன் *tuccātaṅṅan*, பெ. (n.) துரியோதனன்
தம்பியருள் ஒருவன்; a brother of Duriyōḍaṅṅ.
"துறோபதையது துய்ய கூந்தலிலே கையை நீட்டிய
துச்சாதனனுடை" (கவிந். 10, உரை).

துச்சாரம் *tuccāram*, பெ. (n.) மூங்கிலரிசி;
bamboo seed.

துச்சி *tucci*, பெ. (n.) 1. பட்டறிவு; experience.
2. உண்ணாதல்; eating. 3. தேர்வு; examination.
4. பூநீறு; fuller's earth.

[துய் → துச்சி]

துச்சிதம் *tuccitam*, பெ. (n.) ஆமணக்கு; castor
துச்சிப்பொறுப்பு *tucci-p-poruppu*, பெ. (n.) சிலை
வங்கக் கல்; the principle ore of lead

துச்சிமம் *tuccimam*, பெ. (n.) மயிற்கொன்றை;
peacock flower tree.

துச்சிமை *tuccimai*, பெ. (n.) கீழ்மை; meanness,
baseness.

[துச்சம் → துச்சிமை]

துச்சிரம் *tucciram*, பெ. (n.) நாயருவி; Indian
burn.

துச்சில்¹ *tuccil*, பெ. (n.) ஒதுக்கிடும்; place of retreat, shelter. "உடம்பினுட் துச்சிலிருந்த உயிர்க்கு" (குறள். 340)

துச்சில்² *tuccil*, பெ. (n.) மயில் கொண்டை (அகநி.); crest.

துச்சு *tuccu*, பெ. (n.) இழிவு; meanness, base deeds. "துச்சான செய்திடினும்" (திருவிசை வேண்டி. 1).

துச்சகம் *tusṣagam*, பெ. (n.) 1. மாதுளை பார்க்க (யாழ்.அக.); see *māduṣai*. 2. கொம்மட்டி. மாதுளை பார்க்க; see *kommaṭṭi-māduṣai* (மு.அ)

துச்சகட்டு-தல் *tusṣaṅgaṭṭu-*, செ.கு.வி. (v.i.) காரியத்தில் முனைந்து னிறறல்; to engage eagerly in an enterprise as by hoisting a flag. கொடி கட்டுதல் "பத்தசுவங்களைக் காக்கத் துச்சகட்டி" (குற்றாகுற 91-1)

[துச்சம் + கட்டு-]

துசுபரிசம் *tusṣa-pariṣam*, பெ. (n.) சிறுகாஞ்சொழி (தைவலதை. 76) பார்க்க; see *ṣṛiṅkāṅṇi*

துச்சம்¹ *tusṣam*, பெ. (n.) கொடி; flag. "அடியார்க்கெலா மலகிலாவினை தீர்க்கத் துச்சகட்டு மப்பினே" (தாயு.ஆனை. 7)

துச்சம்² *tusṣam*, பெ. (n.) 1. உயி (யாழ்.அக.); husk. 2. தவிடு; bran.

துச்சம்³ *tusṣam*, பெ. (n.) குங்குலியம்; bastard sal. 2. பல்; tooth.

துச்சன் *tusṣam*, பெ. (n.) 1. அந்தணன்; brahmin. 2. தகரம்; tin.

துஞ்சர் *tunṣar*, பெ. (n.) அசுரர் (யாழ்.அக.); asuras.

துஞ்சரி-த்தல் *tunṣari-*, செ.கு.வி. (v.i.) கண் விழித்தல்; to wake up. "வஞ்சிக் கொம்பரிற் துஞ்சரித் துளரி யொளிமயிர்கலாபம் பரப்பி" (பெருங்கடல். 40, 118).

துஞ்சல் *tunṣal*, பெ. (n.) 1. இறத்தல்; dying. 2. தூங்கல்; sleeping. 3. உறங்கல்; dosing drowsing.

துஞ்சற *tunṣara*, எ.வி. (adv.) முழுதும்; entirely, wholly

துஞ்சினார் *tunṣinār*, பெ. (n.) செத்தார் என்று பொருள்படும் மங்கல வழக்குச் சொல்; the dead, used euphemistically. "செத்தாரைத் துஞ்சினா ரென்றலும்" (தொல்.சொல். 17, சேனா.)

துஞ்சு-தல் *tunṣu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. தூங்குதல்; to sleep, slumber, doze. "நெருப்பினுட் டஞ்சலு மாகும்" (குறள் 1049) 2. தொழிலின்றியிருத்தல்; to rest without work. "உலகு தொழிலுலத்து நாஞ்சி றுஞ்சி" (அகநா 14.2) 3. சோம்புதல்; sluggish. "நீ துஞ்சாய் மாறே" (புறநா. 22, 38) 4. சோர்தல்; to droop. "பரிர் துஞ்சிப் போயிற்று" 5. இறத்தல்; to die. "நிலமிசைத்துஞ்சினா ரென்றெடுத்துத் தூற்றப் பட்டாரல்லால்" (நாலடி. 21) 6. வலியழிதல்; to perish. "துஞ்சும் மினியாயின தானே" (தேவா. 494-4) 7. குறைதல்; decrease. "பெருமலை துஞ்சாது வளஞ்சுரக் கெனவே" (சிலப். குன்றக்குறவை) 8. தங்குதல்; stay. "புலிதுஞ்சு வியன்புலத் தற்றே" (புறநா. 54) 9. நிலைபெறுதல் (மீங்கு); to settle permanently, endure. "துஞ்சு நீணீதியது" (குணாநாட்.1) 10. தொங்குதல்; to hang. "துஞ்சகுழல்" (பு.பெ. 9, 35, உரை)

ம. துஞ்சு

[துஞ்சு → துஞ்சு-]

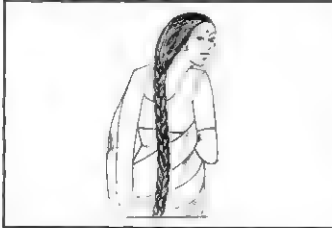
துஞ்சு²-தல் *tunṣu-*, செ.கு.வி. (v.i.) நெய் முதலியன கட்டியாக உறைதல்; to become solidified, as ghee. "துஞ்சிய நெய்யும் காய்ந்த பாலும்" (திவ்வெரியாழ். 2,16, வ்யா. பக். 228)

[துகில் → துகிலி]

துஞ்சு¹ *tuñju*, பெ. (n.) துஞ்சுகுழல் பார்க்க (கலித். 96); see *tuñjukujala*.

துஞ்சுகுழல் *tuñjukujala*, பெ. (n.) அயம் பால்களால் பின்னித் தொங்கவிட்ட கூந்தல் வகை (புலவ. 9, 45, உரை); woman's hair dressed by coiling and tying it up behind in a roll, one of aimpal of v

[துஞ்சு + குழல்]

துஞ்சுநிலை *tuñju-nilai*, பெ. (n.) கட்டில் (யாழ்-அக.); col, bed stead.

துஞ்சுமரம் *tuñjumaram*, பெ. (n.) மதில்வாயிற் கணையமரம்; wooden bar to fasten a door. "துஞ்சு மரக்குழாஅந்துவன்றி" (பதிற்றுட். 16.3). 2. கழுக்கோல் (பதிற்றுட். 16, 3, உரை); impaling stake.

[துஞ்சு + மரம்]

துஞ்சுமன் *tuñjuman*, பெ. (n.) சோம்பலுள்ளவன்; indolent person.

துஞ்சை *tuñjai*, பெ. (n.) துஞ்சுகுழல் பார்க்க; see *tuñju-kujala* "பவிச்சையைவும் துஞ்சையைவும் விரித்தும்" (சீவக. 2437, உரை).

[துஞ்சு → துஞ்சை]

துட்டு¹-தல் *tukku-*, செ. குவி. (v.i.) அச்சம் கொள்ளுதல்; to be alarmed, struck with fear or dismay. "கடற்றுட்கப் பொருமவேலர்" (திருப்ப. 423).

[துட்டுகெனல் → துட்டு-]

துட்டு² *tukku*, பெ. (n.) அச்சம்; fear, dismay. "துட்டுகொடு மறுகும்படி" (பாரத பதினாறாம் 65)

துட்டுகெனல் *tukkena*, பெ. (n.) அச்சக்குறிப்பு; expr. of sudden fear or dismay. "நெஞ்சு துட்டுகென்ன" (சீவக. 2059)

துட்டுலி *tuttali*, பெ. (n.) செடிவகை (யாழ்-அக.); plant.

துட்டுலி *tuttavi*, பெ. (n.) 1. தொடரி; prickly thorn. 2. ஒரு முட்செடி; a thorny shrub 3. புலித்தடுக்கி; tiger-stopper.

துட்டாப்பு *tuttappu*, பெ. (n.) 1. செரிமான நோய்; indigestion. 2. கிட்டை மரத்திடையே கட்டிய பாரத்தை சுமக்கை; carrying a load hung on a pole between two persons. 3. கிட்டைமரம் பார்க்க; see *kittai-maram*.

துட்டி¹ *tutti*, பெ. (n.) மனநிறைவு; satisfaction. "நல்ல துட்டியாற் சமாதி தன்னிற் றூங்கிய தூயோர்" (சிவதரு சிவபோ. 89).

துட்டி² *tutti*, பெ. (n.) பணிக்கு வாராமையின் பொருட்டு சம்பளம் பிடிக்கை; deduction from the wages of a person made because of his absence from work. "அவன் சம்பளத்தில் ஒருநாள் துட்டிபோட்டான்" (செட்டிநா.).

துட்டிலம் *tuttulam*, பெ. (n.) இலுப்பை; mahwah flower.

துட்டு *tuttu*, பெ. (n.) 1. 2 அல்லது 4 தம்படி மதிப்புக் கொண்ட பணம்; money of the value of 2 or 4 pies. 2. பணம்; money. "அவன் துட்டுள்ளவன்" 3. தொன்மக் காலத்துக் காச வகை; an ancient copper coin.

[துள் → துட்டு (மு.நா. 141)]

துட்டுக்கட்டை *tuttu-k-kattai*, பெ. (n.) துட்டுத்தடி பார்க்க; see *tuttu-t-tadi*.

துட்டுக்காரன் *tuttu-k-kāran*, பெ. (n.) பணக்காரன்; moneyed man.

துட்டுத்தடி *tuttu-t-tadi*, பெ. (n.) குறுத்தடி (யாழ்-அக.); short club.

[துட்டு + தடி. (மு.நா. 141)]

துட்டுத்துக்காணி *tuttu-t-tukkāni*, பெ. (n.) 1. சில்லறைப் பணம்; copper money, small change. 2. பணம்; money, wealth.

துட்டுமாந்தம் *tuttu-māṇdam*, பெ. (n.) குழந்தை நோய் வகை (பாலவா. 315); a disease of children.

[ஒருகா. துட்டு + மாந்தம்]

துட்டுவட்டி *tuttuvatti*, பெ. (n.) உரூபா ஒன்றுக்கு மாதம் ஒரு துட்டுமணி வாங்கும் முறையல்லா வட்டி; interest at the rate of a tuttu per rupee per mensem, considered exorbitant.

[துட்டு + வட்டி.]

துட்டுவம் *tuttuvam*, பெ. (n.) சிறுமை; little, insignificant.

துட்டெடை *tuttetai*, பெ. (n.) என்னெய் மருந்தென்னெய், மருந்து, நெய் இவைகளை உட்கொள்ளும் அளவு, அதாவது 4 பைசா எடை (சா.அக.); a quantity weighing 4 pies generally prescribed by vaidyans in case of liquid medicine, to be given internally as oil, medicated ghee or oil.

துடக்கம் *tudakkam*, பெ. (n.) தொடக்கம் பார்க்க; see *tudakkam*.

க. தொடருக; ம. துடக்கம்

[துடு → துடக்கு → துடக்கம்]

துடக்கறுப்பான் *tudakkaruppān*, பெ. (n.) 1. பகங்கொத்தான்; air creeper. 2. மூடக் கொற்றான்; palsy curet.

[துடக்கு + அறுப்பான்]

துடக்கு¹-தல் *tudakku*, செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. கட்டுதல்; to tie, bind. "நெடுங்கொடி யருவி யாம்ப வகலடை துடக்கி" (அகநா. 96). 2. அகப் படுத்துதல்; to entangle, inveigle. "தூண்டிலா விட்டுத் துடக்கி" (கவித். 85). 3. தொடர்பு படுத்துதல்; to bring together. "குடோடு துடக்கி முடக்கியிட" (தேவா. 945:1).

க. தொட

துடக்கு²-தல் *tudakku*, செ.குன்றாவி. (v.l.) தொடக்குதல் (யாழ்.அக.); to begin.

க. தொடரு

[தொடக்கு → துடக்கு]

துடக்கு³ *tudakku*, பெ. (n.) 1. தன்னகப் படுத்துவது; that which entangles. "தூண்டி லிரையிற்றுடக்குள் றறுத்து" (பெருந்திணை. 35, 108). 2. தொடர்பு; connection. துடக்குகள் தீர்த்துப்போட்டான். 3. மகனிர் தீட்டு; menses in woman. 4. மகப்பேற்றுத் தீட்டு; ceremonial impurity of child birth.

துடக்குக்காரன் *tudakku-k-kāraṇ*, பெ. (n.) தீட்டுக்காரன்; person ceremonially unclean, as from a birth or death.

[துடக்கு + காரன்]

துடக்குவீடு *tudakku-vīḍu*, பெ. (n.) குழந்தை பிறப்பு அல்லது இறப்பினால் தூய்மையற்ற வீடு; a house ceremonially unclean, as from child birth, death, etc.

[துடக்கு + வீடு]

துடகம் *tudagam*, பெ. (n.) தகரை; ring worm plant

துடங்கணம் *tudāṅkaṇam*, பெ. (n.) வெண்காரம்; borax (சா.அக.).

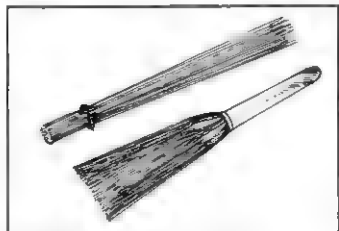
துடங்கு¹-தல் *tudāṅgu*, செ.குன்றாவி. (v.l.) தொடங்கு; to begin.

ம. துடங்குக

துடங்கு² *tudāṅku*, பெ. (n.) விலங்கு; shackles, stocks for confinement

[துடக்கு → துடங்கு]

துட்ப்பம் *tudappam*, பெ. (n.) துடைப்பம்; broom.

துடப்பம்புல் *tuḍa-p-pam-puḷ*, பெ. (n.) துடைப்பம்புல் பார்க்க; see *tutaiṅga-p-puḷ*.

துடம் *tuḍam*, பெ. (n.) துடவு பார்க்க; see *tutavu*.

துடம்பகாரி *tuḍambakāri*, பெ. (n.) சிறுதுவரை; a small variety of dholli.

துடர்¹-தல் *tuḍar*; செஞ்சேராவி (v.l.) 1. துடர்; to follow one after another. "நெடுமரங்கள் சுற்றிச் சாம்புவன் கொல்ல" (சும்பரா.நாகபா. 59). 2. தொடர் பார்க்க; see *toḍar*.

துடர்² *tuḍar*, பெ. (n.) தொடரி; chain (அகநி).

[துடு → துடர்]

துடர்க்கம் *tuḍarkkam*, பெ. (n.) நரி வழுக்கை அல்லது பிரமி வழுக்கை; Indian bramy

துடர்க்கி *tuḍarcci*, பெ. (n.) சண்பகம்; champauk tree.

துடராமுறி *tuḍarā-muṟi*, பெ. (n.) விடுதலை ஆவணம்; release deed (யாழ்.அக).

துடரி *tuḍari*, பெ. (n.) 1. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு மலை; a hill in Tinnevely district. "மாறன் றுடரிலன் பொழிவே" (மாறணலம் 96, 159). 2. சிறுவிஸந்தை மரம்; small jujube tree. "தீம்புளிக் களாவொடு துடரி முளையின்" (புறநா. 177).

துடரிக்கொழுந்து *tuḍari-k-koḷuntu*, பெ. (n.) இண்டங்கொழுந்து; tender leaves of indam.

துடவர் *tuḍavar*, பெ. (n.) நீலப்பகுதி மலை இளத்தவர்; todar of the Nilgiris

துடவு *tuḍavu*, பெ. (n.) ஒர் அளவு; a liquid measure. "ஒரு துடவு நெயும்" (T.A.S. ii, 86).

[ஒ.நோ. துழவு → துடவு]

துடவை *tuḍavai*, பெ. (n.) 1. சோலை (சூடா); grove. 2. தோட்டம்; garden. "தோன்றாத் துடவையி னிட்டன் னீங்க" (மணிமே 13, 10). 3. விளைநிலம்; cultivated field. "ஆத்தொழு வோடை துடவையுங் கிணறும்" (திவ்.பெரியாழ். 5, 51, 4. மயில்; peacock.

[துடு → துடர்]

துடி¹-த்தல் *tuḍi*, செஞ்சேராவி (v.l.) 1. படபடவெனச் சலித்தல்; to quiver, tremble. "வாய்நிறந் தம்பவளந் துடிப்பப் பாடுமின்" (திருவாச. 9, 11). 2. மனம் பதைத்தல்; to be in a great flurry or agitation. "துணுக்கத்தாற் துடிக்கின் றாரும்" (சும்பரா. தீர் விளையாட்டு. 11, 3. பரபரத்தல்; to be eager. "அவன் அங்கே போகத் துடிக்கிறான்" 4. பசி முதலியவற்றால் மிக வருந்துதல்; to suffer acutely, as from the gnawings of hunger. "பசியால் துடிக்கிறான்", 5. துடுக்காதல்; to be rude, roguish. 6. மின்னுதல்; to shine, glitter.

[துடு → துடி → துடி - (மு.நா. 62)]

துடி² *tuḍi*, பெ. (n.) 1. சலிப்பு; quivering. "ஒரு துடி துடித்தான்". 2. வேகம்; speed. "வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு துடியினால் விளையு மென்றே யறியலாம்" (அழி. சத. 31, 3. அறிவுக் கூர்மை; cleverness. 4. சுறுசுறுப்பு; industry. "பையன் துடிபா யிருக்கிறான்". 5. மேன்மை; superiority. 6. வலி; strength. 7. உடுக்கை என்னும் பறை வகை; a small drum shaped like an hour-glass. 8. துடி. கொட்டுபவன்; drummer. "துடிப்பின் புரைத்தன்னு" (பு.பெ. 1, 19. கொளு) 9. உதடு; lip (அகநி).

துடி³ *tuḍi*, பெ. (n.) 1. அகில வகை; salt swamp tiger's milk. 2. தூதுவனை (திவா.) பார்க்க; see *tūḍuḍi*. 3. கூதாளி (யாழ்.அக.); convolvulus. 4. சங்குஞ்செடி (மலை); mistletoe berry thorn.

துடி⁴ *tuḍi*, பெ. (n.) 1. கால நுட்பம்; instant, minute. "துடியின் மான" (இரகு. யாகம். 67). 2. 4096 கணங்கொண்ட காலவகை; one of the ten varieties of kalam v., which consists of 4096 kaṇam. 3. சிறுமை; littleness. 4. மயிர்ச் சாந்து; unguent for perfuming the hair of women. "துடித்தலைக் கருங்குழல்" (சீவக. 194).

துடி⁵ *tuḍi*, பெ. (n.) திரியணுக்கம்; molecule, as made up of three atoms. "துடிகொள் றுண்ணிடை" (திவ்.பெரியாழி. 1, 2-3, 6யா).

துடிக்கூத்து *tuḍi-k-kūttu*, பெ. (n.) பதினொரு வகை ஆடல்களுள் பகைவரை அழித்தபின் முருகக் கடவுளும் எழுமுகளிரும் துடி.

கொட்டியாயடிய கூத்து (சிலப். 651) (டிகு); a dance of victory performed to the accompaniment of drum-beat, by skanda and the yeṭu-makaḥir one of 11 kuttu of v.

துடிக்கம் *tuḍigam*, பெ. (n.) தும்பை (மலை) பார்க்க; see *tumbai*.

[துடு → துடிக்கம்]

துடிசாத்திரம் *tuḍi-śāttiram*, பெ. (n.) துடிநூல் (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *tuḍi-nūl*.

[துடி + சாத்திரம்]

துடிதுடி-த்தல் *tuḍi-tuḍi*, செருவி (v.i.) 1. மனம் பதைபதைத்தல்; to be in a great flurry. 2. கடுகடுத்தல்; to fret and fume. "எதிருறத் துடிதுடித் தெரிவிழித் துணை சிவத்து" (பிரபோத 26, 21).

துடிநாடி *tuḍināḍi*, பெ. (n.) வேகமாய்ப் பதைத்தோடும் நாடி; forcible beating of the pulse (சாஅக.)

[துடி + நாடி]

துடிநிலை *tuḍi-nilai*, பெ. (n.) போர்க்கனத்தே மறவரது வீரம்பெருகத் துடி கொட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை; theme of arousing the coverage of warriors by beating the tuḍi drum. "மறங்கடைக் கூட்டிய துடிநிலை" (தொல்பொ. 59). 2. வழிவழியாய்க் துடிகொட்டி வருவோனது குணங்களைப் புகழும் புறத்துறை (பு.வெ. 119); theme of praising the faithful services of a hereditary drummer.

[துடி → துடிநிலை]

துடிநூல் *tuḍi-nūl*, பெ. (n.) உடலின் துடிப்புக்களினின்று அவற்றின் பயனான விளைவுகளைக் கூறும் நூல் (யாழ்-அக.); treatise on the art of sooth saying from the quivering of different parts of the body.

[துடி + நூல்]

துடிநோய் *tuḍi-nōy*, பெ. (n.) திடீரெனத் துடிக்கச் செய்தலினாலேற்படும் நோய்வகை. sudden vital depression due to an injury of

emotion which makes an untoward impression upon the nervous system shock.

துடிப்பு¹ *tuḍippu*, பெ. (n.) 1. பரபரப்பு; flurry, diligence. "துடிப்பே விஞ்சியிருக்கும்" (ஈடு. 8110). 2. நடுக்கம்; trembling. "தொண்டை வாயிற் றுடிப் பொன்று சொல்லவே" (கம்பரா. பூக்கொய். 38). 3. நாடியடிக்கை; palpitation. "மார்பிடைத் துடிப்புண்டென்னை" (கம்பரா. நாகபாச. 223). 4. அகந்தை; pride. "துடிப்பற்றுக் கேவலமாய் நிற்பதுபோல்" (ஒழுவிப்பொது. 2). 5. சினம்; anger. "பரவி யெல்லாம் படுத்தினான் றுடிப்புமாற" (கம்பரா. நிகும்பலை. 179). 6. பிரம்பு முதலியவற்றின் வீச்சு; whirl, as of a whip. "குரற் றுடிப்பினைத் திசை தழுவ" (இரகு. குறதை. 8).

[துடு → துடி → துடிப்பு (முதா. 62)]

துடிப்பு² *tuḍippu*, பெ. (n.) 1. விலை முதலியவற்றின் ஏற்றம்; exorbitance as of price. "துடிப்பானதுமான விலையை ஏற்றுவார்கன்" (மதி. க. 173). 2. ஊற்றம்; zeal. "சைவத் துடிப்புள்ளவர்" (மதி. க. 27).

துடிபித்தம் *tuḍipittam*, பெ. (n.) உடம்பு துடித்தல், சண்டையிடல், மகளிரிடம் ஆசை கொள்ளல் முதலிய குணங்களை உண்டாக்கும் ஒரு வகைப்பித்தம் (சாஅக.); a kind of bilious nature in men causing mischievous propensities as tremor, inducing a desire to quarrel with others or promoting a carnal desire etc.

[துடி + பித்தம்]

துடிபேதி *tuḍibēti*, பெ. (n.) கடுமையான வயிற்றுப் போக்கு; drastic purgative.

[துடி + பேதி]

துடியடங்கவரை-த்தல் *tuḍiyadāṅga-varai*, செருன்றாவி (v.l.) உருவம் மாறும்படி அரைக்குதல் (சாஅக.); grinding a thing so as to alter its shape or structure completely.

[துடி + அடங்க + அரை-]

துடியடி *tuḍi-yarḍi*, பெ. (n.) துடி போன்ற காலுடைய யானைக் கன்று; the young of an

elephant, as drum-footed. "கடிய துடியடி மினொடு மிடியி னதிர" (தேவா. 1157.4.)

[துடி + அடி]

துடியன் *tudiyān*, பெ. (n.) 1. துடிகொட்டுஞ் சாதியான்; drummer who beats the tuḍi drum. "துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்று" (புறநா. 2337). 2. சினமூள்ளவன்; man of irritable temper. 4. கறுகறுப்புள்ளவன்; busy person industrious person.

[துடி. → துடியன்]

துடியாஞ்சி *tudiyāñci*, பெ. (n.) சங்குஞ்செடி பார்க்க; see *kāṅṅāñci*.

துடியாஞ்சி *tudiyāñci*, பெ. (n.) இசங்கு; mistle toe berry thorn (சா.அ.க.).

[துடி → துடிநிலை]

துடியாட்டம் *tudiyāṭam*, பெ. (n.) கிறுகிறுப்பு, giddiness.

துடியாடல் *tudiy-āṭal*, பெ. (n.) துடிக்கத்து பார்க்க; see *tuḍi-k-kūttu*

துடியிகம் *tudiyikam*, பெ. (n.) நவரை வாழை; a variety of plantain.

துடியிலை *tudiy-iḍai*, பெ. (n.) உடுக்குப் போன்ற இடுப்புடையவனாகிய பெண்கள்; women, as having a waist slender like the middle of the tuḍi drum. "திரம்புவ தாய்விடிற் போலி துடியிலையே" (வீரசோ. யாழ். 24.)

துடிவாதம் *tudī-vādam*, பெ. (n.) நரம்புத் துளைகளில் கெட்ட நீர் தங்குவதால் உடம்பில் பலவிடங்களில் துடிதுடித்து அடங்கி, உடம்பில் அனல் பறந்து ஒடுங்கும் ஒரு ஊதைநோய் (சா.அ.க.); a kind of nervous disease more especially a functional disorder of the nervous system due to accumulation of morbid fluid in several parts of the body

துடிவாயு *tudī-vāyu*, பெ. (n.) காற்று அடிக்கடி உடம்பில் பரந்தோடி, நான்தோறும் அதிகரித்து, பலவிடங்களில் துடிப்புண்டாக்கும் ஒரு வளி (சா.அ.க.); a form of nervous disease due to the deranged humour vayu prevailing on several parts of the body.

துடினம் *tudiyam*, பெ. (n.) விரைவு; haste
துடுக்கன் *tuḍukkaṅ*, பெ. (n.) துடுக்குக்காரன் பார்க்க; see *tuḍukku-k-kāraṅ*

துடுக்கு *tuḍukku*, பெ. (n.) 1. குறும்புத்தனம்; insolence, surliness. "இந்தத் துடுக்கு நீர் செய்தீர்" (இராமநா. கிக. 17). 2. கறுகறுப்பு; activity, quickness. 3. குறும்புச் செயல்; wicked act; mischief. "துன்மார்க்கர் . . . துடுக்கே செய்வர்" (தன்மலை. 52).

தெ. உ. துடுக்கு

[துடு → துடுக்கு]

துடுக்குக்காரன் *tuḍukku-k-kāraṅ*, பெ. (n.) 1. செருக்குள்ளவன்; insolent person. 2. கொடுமையாளன்; wicked person; churl.

துடுக்கெனல் *tuḍu-k-keṅal*, பெ. (n.) 1. அச்சக் குறிப்பு; expr. signifying fear. 2. சிந்தனையற்றுப் பேசுகுறிப்பு; rashness in considerateness. "துடுக்கென்று பேசினான்"

[துடுக்கு + எனல்]

துடுப்பாற்றி *tuḍu-p-pāraṅ*, பெ. (n.) கடல்மீன் வகை; a kind of sea-fish.

துடுப்பு *tuḍuppu*, பெ. (n.) 1. சட்டுவம்; spatula. "இட்டார் தொடுழவார் முழை துடுப்பு" (பு.பெ. 6, 23). 2. அகப்பை; ladle. "துடுப்பிற் றுழந்த வல்சி" (புறநா. 26, 10). 3. காந்தன்மடல் (அகப்பை போல்தது); petal of kantal, as resembling a ladle. "பஹுடுப் பெடுத்த வலங்கு குலைக்காந்தன்" (அகநா. 108) (மலைபடு. 336). 4. பூங்கொத்து (யாழ்.அ.க.); bunch of flowers. 5. வலிதண்டு; oar, paddle.

தெ. துடுப்பு; க. துடுப்பு; ம. துடுப்பு

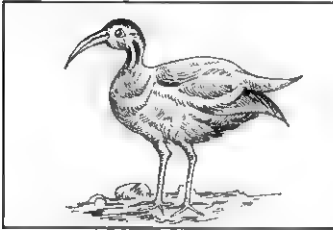
[துள் → துளு → துளுப்பு → துடுப்பு
(வே.க. 276)]

துடுப்புக்கீரை *tuḍuppu-k-kīrai*, பெ. (n.) மருந்துச்
செடிவகை; a small medicinal plant.

[துடுப்பு + கீரை]

துடுப்புள்ளான் *tuḍu-p-pu[[ān]*, பெ. (n.)
உள்ளான் வகை; snipe with paddle bill

[துடுப்பு + உள்ளான்]

துடும்பு-தல் *tuḍumpu-*, செ. கு. வி. (v.i.)
1. ததும்புதல்; to have and flow, as sea-water.
"துடும்பல் வேலை துளங்கிய நிலையால்"
(கம்பரா. சேதுபந்தன 59) 2. கூடுதல்; to combine,
come together. "வள்ளியு மந்தமுந் துடும்பல் செய்
சடை." (தேவா. 277, 6)

[துளுப்பு → துடும்பு. (முதா. 6)]

துடுமெனல் *tuḍum-eṇal*, பெ. (n.) 1. ஒலிக்கூறிப்பு;
onom. expr. signifying roaring. 2. நீரில்
விழுதற்கூறிப்பு; jumping sound, as into water.
"கீம்பழ நெடுநீர்ப் பொய்க்கைத் துடுமென விழுஉம்"
(ஐங்குறு. 61)

க. துடும்

துடுமை *tuḍumai*, பெ. (n.) தோற்கருவி வகை
(சிலப். 3, வரி, உரை, பக். 104); a kind of drum.

தெ. துடுமு; க. துடுபு

துடுவை *tuḍuvaḥ*, பெ. (n.) நெய்த்துடுப்பு;
wooden ladle for taking ghee. "துடுவையா
எறுநெயர்ந்தி" (திருவிளை திருமலைப் 184)

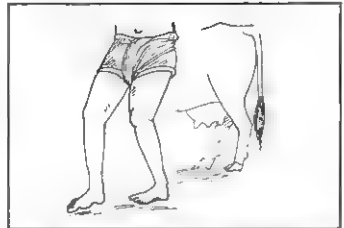
[துளு → துடு → துடுவை (வே.க. 277)]

துடை-த்தல் *tuḍai-t-tal*, பெ. (n.) 1. தடவி
நீக்குதல்; to wipe. "வான் னுடைக்கும் வகைய
போல" (புறநா. 38) 2. பெருக்கித்தள்ளுதல்; to
sweep, brush. "துளி ... ஆர்ப்பது துடைப்பது
போன்ற" (கம்பரா. கும்பகருணன். 101)
3. துவட்டுதல்; to dry by wiping, as wet hair.
தலையை ஈரம் போகத் துடை 4. ஒப்பமிடுதல்;
to polish. "நன் பொள் மணியுறிப்பி பேணித்
துடைத்தன்ன" (சலித். 117) 5. தீற்றுதல்; to rub,
apply. "சோரியை வாரியைத் துடைத்தார்"
(கம்பரா. அநிமாயன் 238) 6. நீக்குதல்; to remove,
dispel, to expel dismiss. "தன்கேளிர் துன்பந்
துடைத்தாற்றுந் தான்" (குறள் 6517. அழித்தல்,
to ruin, destroy. "படைப்பாய் காப்பாய்
துடைப்பாய் போற்றி" (திருவாச. 4, 100).
8. கொல்லுதல்; to kill. "துடைத்த காலன்றனை"
(புராணவா. கக். 181) 9. கைவிடுதல்; to relinquish,
desert. 10. காவியாக்குதல்; to exhaust.

தெ. துடுக்க; க. தொடு; ம. துடுக்க

துடை¹ *tuḍai*, பெ. (n.) 1. தொடையென்றும்
உறுப்பு; thigh. 2. கவர்க்கட்டை; block built
into a wall to support a beam. 3. கவர்ப்புறத்து
நீண்ட உத்திரம்; beam projecting from a wall.
4. விட்டம்; long cross beam. 5. அரசமரம்;
pipal tree. 6. நச்சு மூல்கில்; poison bamboo.

[துடு → துடை (வ.மொ.வ. 182)]

துடைக்கனம் *tuḍai-k-kanam*, பெ. (n.) மூல்கில்;
bamboo.

துடைகாலன் *tuḍaikālan*, பெ. (n.) தன்
குடும்பத்திற்குக் கேடு விளைவிக்கும் நிய
குணாளன்; a man whose ill-luck is believed to
bring ruin to his family.

துடைகாலி *tuḍai-kāli*, பெ. (n.) தன் குடும்பத்திற்கே கேடு விளைவிக்கும் நலமிலாப்பெண்; a woman whose ill-luck is believed to bring ruin to her family

துடைச்சவம் *tuḍai-c-cavam*, பெ. (n.) எருக்கு; madar plant.

துடைப்பக்கட்டை *tuḍai-ppa-k-kattai*, பெ. (n.) 1. துடைப்பம் பார்க்க; see *tuḍai-ppam* 2. தேய்ந்த துடைப்பம்; worn-out broom.

துடைப்பப்புல் *tuḍai-ppa-p-pul*, பெ. (n.) புல் விளக்குமாறு; broom-grass.

துடைப்பம் *tuḍai-ppam*, பெ. (n.) விளக்குமாறு; broom, beson. "உரோமநீள் வால்க ளற்றன துடைப்ப மொத்தலின்" (உத்தரராஜவிலக்கையடி 3).

ம. துடப்பம்

[துடை → துடைப்பு → துடைப்பம் (வேக 277)]

துடைப்பமுள் *tuḍai-p-pa-mu*, பெ. (n.) துடப்பத்திலுள்ள முள்; the thorn like substances in the broom grass (சாஅக).

[துடைப்பம் + முள்]

துடைவாழை *tuḍai-vāḷai*, பெ. (n.) 1. தொடையில் உண்டாகும் கட்டிவகை; inflamed glands, abscess on the thigh near the groin. 2. அரையாப்புக்கட்டி; bubo.

[தொடை → துடை + வாழை]

துடைவி *tuḍai-ṽi*, பெ. (n.) நாயுருவி, indian burr

[துடை → துடைவி]

துடைவை *tuḍai-ṽai*, பெ. (n.) 1. உழவு; cultivation. 2. கொல்லை, பூந்தோட்டம்; cultivation, backyard, flower garden.

[துடை → துடைவை]

துண்டக்காணிமேரை *tuṇḍa-k-kāṇi-mērai*, பெ. (n.) சிற்றூர்க் காணிகளையும் அவற்றின் விளைவையும் கணக்கிட்டுச் சிற்றூர் அலுவலர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தவச்சம் பணம்; fees in kind paid to the village officers calculated from the number of kani in

a village and the average produce per kani M.N.A.D. 1, 173.

துண்டகவரக *tuṇḍa-ga-va-raṣi*, பெ. (n.) நச்சு மூங்கில்; poisonous bamboo.

[துடை → துடைவை]

துண்டகன் *tuṇḍa-gan*, பெ. (n.) கபடன், வஞ்சகன்; traitor.

துண்டகேரி *tuṇḍa-kēri*, பெ. (n.) 1. பருத்தி; cotton 2. கோவை; *kōvai*.

துண்டதுண்டம் *tuṇḍa-tuṇḍam*, பெ. (n.) சின்ன பிள்ளம்; very small pieces. "துண்ட துண்டங்கள் செய்தான்" (கம்பராசடாயுஷிர் 109).

[துண்டம் + துண்டம்]

துண்டம்¹ *tuṇḍam*, பெ. (n.) 1. துண்டு; piece, slice. "மதித்துண்ட மேவுஞ் சுடர்த் தொச்சடை" (தேவா. 79.3). 2. சிறுதுணி; a small piece of cloth. 3. சிறுவாய்க்கால்; small canal. 4. பிரிவு; section, division. 5. சிறிய வயற்பகுதி; a small plot of field. 6. மீன் துண்டம்; a piece of fish-meat.

துண்டம்² *tuṇḍam*, பெ. (n.) 1. பறவை மூக்கு; beak, bill. "துண்டப்படையால்" (கம்பராசடாயுஷிர். 109). 2. மூக்கு; nose. "தோன்றா நகையுண்ட றுண்டமுஞ் சுட்டி" (சல்வா. 63, 8). 3. மூகம் (பிங்கு); face. 4. யானைத்துதிக்கை; elephant's trunk. 5. சாரைப்பாம்பு (பிங்கு); rat snake. 6. வாளைலகு (ஆயுதவலகு); blade, as of a sword.

துண்டமதி *tuṇḍamati*, பெ. (n.) பிறைத் திங்கை; crescent. "துண்டமதி நுதலானையும்" (பதிமொ. திருத்தொண்ட நிருவடி 7).

[துண்டம் + மதி]

துண்டமிழுத்தல் *tuṇḍam-iḷu*, செருவி (v.i.) தோட்டங்களைச் சிறு வாய்க்கால் அமைத்தல்; to make small channels in garden beds

[துண்டம் + இழு-]

துண்டரிக்கம் *tuṇḍarikkam*, பெ. (n.) 1. கொடுமை (விள்); oppression. 2. தொந்தரவு (விள்); quarrelsomeness. 3. மூக்ககளை; bright

intelligent look. 4. கண்டிப்பு; sharpness, curtness, decisiveness, as in speech. 'அவன் துண்டரிக்கமாய்ப் பேசுகிறான்'.

தெ. துண்டரிக்கமு

துண்டரிசுகம் *tuṇḍarigaṁ*, பெ. (n.) துண்டரிக்கம்² பார்க்க; see *tuṇḍarikkam*. "துண்டரிசுகப் பிள்ளைகளைச் சூழ்ந்து பிடித்து" (ஆதிபூரநாணி).

துண்டன் *tuṇḍaṇ*, பெ. (n.) கொலைஞன்; murderer. 'துண்டனாகிய துப்பண்ணியன்' (சேதுபு. அக்ஷிணி. 44).

துண்டாக்கினி *tuṇḍā-k-kiṇi*, பெ. (n.) நிலவுபோன்று காய் காய்க்கும் எருக்கஞ்செடி; madar plant.

துண்டாடு-தல் *tuṇḍāḍu*, செ.கு.ஞாவி (v.t.) துண்டு துண்டாக வெட்டுதல் (விண்.); to cut in pieces, as a board

[துண்டு + ஆடு-]

துண்டாயம் *tuṇḍāyam*, பெ. (n.) பொற் பணம்; gold fanam. 2. பொன்மணல்; gold sand

[துண்டு + ஆயம்]

துண்டாலபித்தி *tuṇḍāla-pitti*, பெ. (n.) வெள்ளைமத்தை; white datura.

துண்டி¹-த்தல் *tuṇḍi*, II செ.கு.ஞாவி (v.l.) 1. வெட்டுதல்; to cut, sever. "இருபதமு மழுவாற் றுண்டித்து" (சேதுபு. கடவு. 12) 2. கிழித்தல் (விண்.); to tear up. 3. பிரித்தல்; to divide, separate. 'அவனை அக்கூட்டத்தினின்று துண்டித்துவிட்டார்' 4. சுருக்கிப் பேசுதல்; to cut short one's words, speak in few words. 'அவன் துண்டித்துப் பேசுகிறான்' (விண்.). 5. மறுத்தல் (விண்.); to dispute, disprove. 6. கண்டித்தல்; to rebuke sharply.

[துண்டு → துண்டி → துண்டித்தல்]

துண்டி²-த்தல் *tuṇḍi*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெட்டுண்ணுதல்; to be cut off, detached, broken. 2. கடித்தபுண் வீங்குதல்; to swell, as the skin from a bite. 3. கண்டிப்பாதல்; to be strict. "துண்டித்துக் கேட்டான்".

துண்டி³ *tuṇḍi*, பெ. (n.) 1. துண்டாய்க் கிடக்குந்தரிசு நிலம்; detached piece of high land left waste; waste land surrounded by fields. 2. கழி; small arm of the sea

துண்டி⁴ *tuṇḍi*, பெ. (n.) 1. கொப்பூழ்; navel. 2. பறவை மூக்கு; beak.

துண்டிகேசி *tuṇḍi-kēsi* பெ. (n.) உண்ணாக்கின் கொப்புணம்; a large boil on the palate. 2. பெரிய கோவை; Indian caper.

துண்டிகை *tuṇḍiga*, பெ. (n.) துண்டி³ பார்க்க (யாழ். அக); see *tuṇḍi*

துண்டித்துப்பிடி-த்தல் *tuṇḍittu-p-piḍi*-செ.கு.ஞாவி. (v.U) 1. பேசுவோனைத் தடைப்படுத்தி வினா எழுப்புதல்; to interrupt one's speech with questions. 2. நெருக்குதல்; to press, ply card

[துண்டித்து + பிடித்தல்]

துண்டிப்பால் *tuṇḍi-p-pāl*, பெ. (n.) காட்டாமணக்குப் பால்; juice of physic nut plant

துண்டிருசால் *tuṇḍirucāl*, பெ. (n.) பகுதி பகுதியாகப் பிரித்துச் செலுத்தும் வரி; part remittance, remittance made in instalments. 2. அதிக வரி; extra taxes

[துண்டு + இருசால்]

துண்டில் *tuṇḍi*, பெ. (n.) மூங்கில் (அக.தி.); bamboo.

[துண்டு → துண்டில்]

துண்டிலம் *tuṇḍilam*, பெ. (n.) கக்கரிக்காய்; cucumber

[துண்டு → துண்டிலம்]

துண்டரபுரம் *tuṇḍira-puram*, பெ. (n.) காஞ்சிபுரம்; conjeevaram, as the capital of Tuṇḍiram. "காஞ்சி துண்டரபுரமெனப் புகல நின்றதுவே" (கந்தபு. திருநகரம். 73)

துண்டரன் *tuṇḍiraṇ*, பெ. (n.) காஞ்சியில் ஆட்சிபுரிந்த அரசன்; an ancient king of canjeevaram. 'துண்டரனும் . . . அரசசெய்தனித்தந்த நளன்' (கந்தபு. திருநகரம். 87)

துண்டு¹ *tunḍu*, பெ. (n.) ஆடை வகையுள் ஒன்று; a kind of towel

[துள் → துண்டு (மு.தா. 141)]

துண்டு² *tunḍu*, பெ. (n.) 1. கூறு; piece, bit, fragment, slice, scrap, morsel. 2. பிரிவு; section, division strip. 3. கையொப்பச்சீட்டு (யாழ்-அக); receipt. 4. சீட்டு; chit, billet, ticket, small note. 5. சிறுதுணி; small piece of cloth; towel. 6. இரண்டு பெரிய சிப்பமேனும் நான்கு சிறிய சிப்பமேனும் கொண்ட புகையிலைக் கட்டு; bale of tobacco consisting of four small or two large cippam. 7. 20 கவுனி கொண்ட வெற்றிலைக்கட்டு; a bale of betel leaves containing 20 kavuli. 8. இழப்பு; loss, as in trade. 9. துண்டுவாரம் பார்க்க; see *tunḍuvāram*. 10. தனி; separateness. 'அந்த வேலை துண்டாய் நடக்கட்டும்' 11. எச்சம்; balance. 'துண்டுப் பணம்' (நாஞ்.)

[துண்டு → துண்டி]

துண்டுக்கத்திரி *tunḍu-k-kattari*, பெ. (n.) துண்டுக்கத்திரி பார்க்க (யாழ்-அக); see *tunḍu-k-kattiri*

[துண்டு + கத்திரி]

துண்டுக்காணி *tunḍu-k-kāni*, பெ. (n.) துண்டி² பார்க்க (விண்.); see *tunḍu*.

[துண்டு + காணி]

துண்டுக்கத்திரி *tunḍu-k-kattiri*, பெ. (n.) ஒரு வகை நச்சுப்புழு (விண்.); a kind of venomous.

[துண்டு + கத்திரி]

துண்டுசேறு *tunḍu-ceṟu*, பெ. (n.) துண்டுதுண்டாய்க் கடவடிப் பரப்பிலுள்ள சேறு (செங். மீன்); pieces of bog land under the sea

[துண்டு + சேறு]

துண்டுத்தடி *tunḍu-t-taḍi*, பெ. (n.) பெரிய மீன்களின் வேகத்தைக் குறைக்க ஆடுஞ் சிறுதடி (தஞ்சைமீன்); a small rod, used to reduce the speed of the big size fishes.

[துண்டு + தடி]

துண்டுதுடக்கு *tunḍu-tuḍakku*, பெ. (n.) 1. சிறுதுணுக்கு; small piece, fragment. 2. தீண்டக்கூடா பொருள்; unclean object

[துண்டு + துடக்கு]

துண்டுந்துணியுமாக *tunḍun-tunḍuyumaḱga*, விஎ (adv.) துண்டு துண்டாக; in jumps, in pieces, in cloths. 'அந்தத் துண்டுத் துணியுமாகக் கிடக்கிறது'

[துண்டு + துணியுமாக]

துண்டுப்பத்திரிகை *tunḍu-p-pattirikai*, பெ. (n.) தனிக்கடி-தவாயிலாக வெளியிடப்படும் சிற்றிதழ்; leaflet

[துண்டு + பத்திரிகை]

துண்டுப்புள்ளி *tunḍu-p-puḷḷi*, பெ. (n.) துண்டுவாரம் பார்க்க; see *tunḍuvāram*

[துண்டு + புள்ளி]

துண்டுபடுதல் *tunḍu-paḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) துண்டுவிழு¹ பார்க்க; see *tunḍuviḷu-*

[துண்டு + படு-]

துண்டுருட்டி *tunḍuruḍḍi*, பெ. (n.) 1 அடிமரத்தின் உருண்டை வடிவம்; roundness of trunk. 2. பெருவயிறு; large abdomen

[துண்டு + உருட்டி]

துண்டுருட்டிக்காளை *tunḍuruḍḍi-k-kāḷai*, பெ. (n.) கொழுத்த காளை (விண்.); fat bull.

[துண்டுருட்டி + காளை → துண்டுருட்டிக்காளை]

துண்டுவலை *tunḍuvalai*, பெ. (n.) வலையின் ஒரு கூறு (செங்மீன்); part of a fish net

[துண்டு + வலை]

துண்டுவாசிகூட்டுதல் *tunḍu-vāsi-kūṭṭu-*, செ.கு.வி. (v.i.) தவசம் முதலியவற்றால் இழப்பிற்கு ஈடு பெறுதல் (விண்.), to make good a loss, especially to grain (செ-அக).

[துண்டு + வாசிகூட்டு-]

துண்டுவாரம் *tunḍu-vāram*, பெ. (n.) மொத்த விளைவில் நிலவுடைமையானர்க்குரிய பகுதி, mirasudar's share of the produce.

[துண்டு + வாரம்]

துண்டுவிழு-தல் *tuṇḍu-viṭu*, செ.கு.வி. (v.i.)
 1. வேண்டிய அளவுக்கு மேல் மிச்சப்பகுதி அமைதல்; to have a piece left over after a material has been cut into pieces or required length, as a cloth. "வேட்டி துண்டு விழுந்தது"
 2. வேண்டிய அளவுக்குக் குறைபடுதல்; to be deficient. 'கொடுக்க வேண்டிய பணத்துக்கு பத்துரூபா துண்டு விழுந்தது' 3. இழப்பாதல்; to end in loss, as trade

[துண்டு + விழு-]

துண்டுவெளியீடு *tuṇḍu-veḷiyīḍu*, பெ. (n.)
 அட்டைகளின்றி அல்லது கட்டுமானம் செய்யப்படாமல் தாளில் அச்சிடப்பட்ட ஒரு சிறு புத்தகம் (அச்சு.); pamphlet, handbill

[துண்டு + வெளியீடு]

துண்டை *tuṇḍai*, பெ. (n.) துடுக்கானவன், bold, rash person. 'துண்டையான பைபல்'.

[துன் → துன் → துண்டு → துண்டை (முதா. 60)]

துண்ணிடு-தல் *tuṇṇiḍu*, செ.கு.வி. (v.i.)
 அச்சத்தால் திடுக்கிடுதல் (யாழ். அக.); to start, as in fright

[துன் → துண்ணிடு-]

துண்ணூறு *tuṇṇūru*, பெ. (n.) திருநீறு பார்க்க; see *tirunīru*. 'துண்ணூற்று மடல்'

துண்ணெனல் *tuṇṇeṇal*, பெ. (n.)
 1. திடுக்கிடுதற் குறிப்பு; expr. signifying startling. "எயினர்கோன் துண்ணென்றான்" (கம்பரா. குகப். 28). 2. அச்சக்குறிப்பு; expr. signifying frightening. 'ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி" (திருவாச. 19. 10). 3. விரைவுக் குறிப்பு; suddenness. "துண்ணென வெண்ணுள மன்னிய சோதி" (திருவாச. 497)

[துன் + எனல்]

துணங்கல் *tuṇaṅgal*, பெ. (n.) கூத்து (பிங்), dance.

[துணங்கை → துணங்கல்]

துணங்கறல் *tuṇaṅgaral*, பெ. (n.) 1. இருள்; darkness. 2. திருவிழா; festival (செ. அக.).

துணங்கு *tuṇaṅgu*, பெ. (n.) இருள் (யாழ்-அக.); darkness.

துணங்கை *tuṇaṅgai*, பெ. (n.) 1. முடக்கிய இருகைகளையும் விவாப் புடைகளில் ஒற்றியடித்துக்கொண்டு அசைந்தாடும் ஒரு வகைக் கூத்து; a kind of dance in which the arms bent at the above are made to strike against the sides. "பிணைதின் வாய் றுணங்கை தாங்க" (திருமுரு. 56). 2. பேய் (கூடா); devil. 3. திருவிழா (திவா.); festival. 4. யாழ் விண்மீன் (திருவாதிரை) (கூடா); the sixth nakṣatra.

[துணங்கு → துணங்கு → துணங்கை]

துணதுண-த்தல் *tuṇa-tuṇa*, II செ.கு.வி. (v.i.)
 இடைவிடாது பேசிக் தொந்தரவு செய்தல்; to worry with ceaseless talk (கொவ.).

துணர்-தல் *tuṇar*, 4 செ.கு.வி. (v.i.) துணர் பார்க்க, see *tuṇar*. "இருடுநூர்தளைய குஞ்சியன்" (குளா. குமா. 6).

[துன் → துணர் → துணர்தல்]

துணர்¹ *tuṇar*, பெ. (n.) 1. பூ flower. "துணரினா வருக்கனை புரிந்தே" (பிரமோத். 18, 30). 2. பூங்கொத்து; bunch of flowers. "பொற்றூணர்த் தாமம்" (கல்லா. 10). 3. பூந்தாது (கூடா), pollen of a flower. 4. குலை; bunch of fruits. "சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழம்" (ஐங்குறு. 214).

[துன் → துணர்]

துணர்²-த்தல் *tuṇar*, II செ.கு.வி. (v.i.)
 கொத்துடையதாதல்; to cluster, as flowers. "துணர்த்த பூந்தொடையலான்" (கம்பரா. வெள்வி. 53).

[துன் → துணர் → துணர்த்தல்]

துணரி *tuṇari*, பெ. (n.) பூங்கொத்து; bunch of flowers. "துணரிஞாழல் நறம்போது நடுக்கும் குழற்பெய்து" (திவ். பெரியதி. 9, 3, 5).

[துணர் → துணரி]

துணவு¹ *tuṇavu*, பெ. (n.) விரைவு (விண்.); quickness celerity, suddenness.

[துண்ணெனல் → துணவு]

துணவு¹ *tuṇavu*, பெ. (n.) நுணா பார்க்க (விண்); see *nuṇā*

துணி¹-தல் *tuṇi-*, செ.கு.வி. (v.i.)

1. வெட்டுண்ணுதல்; to be sundered, cut, severed. "இருடுணித் தன்ன் குவவுமயிர்க் குருணை" (*அகநா. 201*). 2. நீங்குதல்; to be removed. "இன்றே துணிந்ததென் வினைத் தொடர்பு" (*சம்பரா சையடை. 5*). 3. கிழிதல்; to be torn. "ஆடைபுற் துணிந்த கிரையாக்கியே" (*திருவாத. 4*). *மண்கம. 29*). 4. தெளிவாதல்; to become clear. "துணி நீர் மெல்லவல்" (*மதுரைக். 283*). 5. துணிவு கொள்ளல்; to dare, venture. "அவன் இப்போது துணிந்து பேசுகிறான்".

[துள் → துண் → துணி-. (மு.தா. 158)]

துணி²-தல் *tuṇi-*, செ.கு.ஈ.வி. (v.ii.) 1. உறுதி செய்தல்; to resolve, determine, ascertain; to conclude. "அருளுகரத் துணிந்து பிறனாயினள்" (*அகநா. 35*). 2. தொடங்குதல்; to commence. "எண்ணித் துணிக் கரும்ம்" (*குறள் 467*)

துணி³-த்தல் *tuṇi-*, செ.கு.ஈ.வி. (v.ii.) 1. வெட்டுதல்; to cut, sever, cut off. "இலங்கைக் கோள் சிரமுங் சுரமுற் துணித்து" (*திவ். பெரியதி. 8, 6, 5*)

[துள் → துண் → துணி-. (மு.தா. 141)]

துணி⁴ *tuṇi*, பெ. (n.) 1. துண்டம்; piece, slice, chop, fragment, bit, morsel. "வெளிற்றுப் பனத் துணியின்" (*புறநா. 35*). 2. ஆடை (பிங்); cloth for wear. "துணிச்சிதை" (*மணி. II, 109*). 3. தொங்கல் (குடா); hanging, pendants, decorations, as of cloth. 4. தேறிற் கட்டிய கொடி (சது); flag of a car. 5. ஒளி (பிங்); light. 6. மரவுரி (பிங்); bark-cloth. 7. உறுதி; ascertainment, determination.

[துள் → துண் → துணி-. (மு.தா. 141)]

துணிக்காகிதம் *tuṇi-k-kāḡidam*, பெ. (n.) துணி போன்று இருக்கத்தக்க முறையில் உருவாக்கப் பெற்ற தாள் அல்லது அட்டை; linen finish, paper like cloth.

[துணி + காசிதம்]

துணிக்கை *tuṇikkaī*, பெ. (n.) சிறுதுண்டு; small piece, slice.

[துணி → துணிக்கை (மு.தா. 141)]

துணிகரம் *tuṇikaram*, பெ. (n.) 1. துணிவு, daring, boldness, self-confidence. 2. துடுக்கு; venturesomeness, presumption, rashness, temerity.

[துணி → துணிகரம்]

துணிகரி-த்தல் *tuṇikari-*, II செ.கு.வி. (v.i.) துணிவு கொள்ளல் (விண்); to be bold, daring, intrepid, to dare.

துணிக்கல் *tuṇikkal*, பெ. (n.) துணிகரம் பார்க்க; see *tuṇikaram* (செ. அக.).

[துணி → துணிக்கல்]

துணிகட்டசாம்பல் *tuṇi-sutta-sāmbal*, பெ. (n.) சிலைச்சாம்பல்; ashes of burnt cloth useful in medicine.

துணிசெய்தல் *tuṇi-ccēy-*, செ.கு.ஈ.வி. (v.ii.) வெட்டுதல்; to cut to pieces. "பிரமன் சிரமுற் துணிசெய்து" (*தேவா. 103, 4*)

[துணி + செய்தல்]

துணிதாண்டு-தல் *tuṇi-tāṇḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) உறுதியாக உண்மை சொல்லுதல்; to take an oath by stepping over a cloth.

[துணி + தாண்டுதல்]

துணித்தவன் *tuṇittavaṇ*, பெ. (n.) எதற்கும் அஞ்சாதவன்; dare devil.

துணிந்துமணியங்கட்டு-தல் *tuṇindu-maṇiyaṅkaṭṭu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. விடாப்பிடியாய் இருத்தல்; to persist in a foolish purpose, used in contempt. 2. ஊக்கத்தோடு முயலுதல்; to persevere with energy.

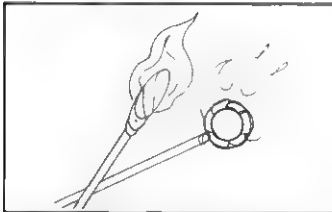
[துணிந்துமணியம் + கட்டு-]

துணிநிலா *tuṇinilā*, பெ. (n.) பிறைநிலா; crescent moon. 'துணிநிலா வணியினான்' (*திருவாச. 35, 5*)

[துணி + நிலா]

துணிப்பந்தம் *tuṇi-p-pantam*, பெ. (n.) கிழிச்சிலையாலாகிய தீப்பந்தம் (எள்); a torch made of rags.

[துணி + பந்தம்]

துணிப்புத்தூக்கு *tuṇipu-t-tūkkū*, பெ. (n.) எழுவுகைத் தூக்குகளுள் ஒன்று (செவ். 3, 16 உரை); musical mode, one of seven tūkkū.

துணிப்புழு *tuṇi-p-puḷu*, பெ. (n.) கம்பளிச் சால்வகையில் சுடுகட்டும் புழுவகை (அட்சிந். 907); a worm infesting woollen clothes.

துணிபு *tuṇipu*, பெ. (n.) 1. துணிவு பார்க்க; see tuṇivu. "துருப்பு பற்றிக் கடல் கடக்குந் துணிபே யன்றே" (தாயு சுவ்வாவிள். 1). 2. கொள்கை; opinion, theory

[துணி → துணிபு]

துணிபொருள் *tuṇi-poruḷ*, பெ. (n.) 1. உறுதி செய்த பொருள்; ascertained object. "குற்றியல்வன் மகன் எனத் துணிபொருள் யோனார்" (தொல். சொல். 25 சேனா. 2. மெய்ப்பொருள்; principle or doctrine conclusively established. "துன்பமறுக்குந் துணிபொருளுணர்ந்தோர்" (மணிமே. 23, 136). 3. பரம் பொருள்; God as determined by scriptures. "மற்றைத் துறைகளில் முடிவுஞ் சொல்லுந் துணிபொருள்" (கம்பரா. யாவிவ. 132). 4. இயலுகை (சாத்தியம்) (மணிமே. 27, 29, உரை); major term.

[துணி + பொருள்]

துணியல் *tuṇiyal*, பெ. (n.) துண்டு, small piece, as of flesh. "கொழுமின் குறைஇய... துணியல்" (மதுரைக். 320)

[துணி → துணியல்]

துணியறை *tuṇiyarai*, பெ. (n.) துணையறை (அகநி.) பார்க்க; see tuṇaiyarai

[துணி + அறை]

துணியில்கருட்டல் *tuṇiyil-kuruṭṭal*, செருவி (v.l.) மருந்தை வெள்ளைச் சிலையில் தடவி உருட்டித் திரிபொல் செய்தல்; rolling a piece of cloth smeared with the required medicine so as to form a wick.

[துணியில் + கருட்டல்]

துணியிலூட்டல் *tuṇiyilūṭṭal*, செருன்றாவி (v.l.) மருந்தைத் துணியில் தடவுதல்; smearing medicine on a piece of cloth or lint.

[துணியில் + ஊட்டல்]

துணிவு *tuṇivu*, பெ. (n.) 1. ஆண்மை; confidence, boldness, daring, bravery. "தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை யிம்முன்றும்" (குறள். 383). 2. மனத்திட்பம்; strength of mind. "செய்க துணிவாற்றி" (குறள். 669). 3. துணிச்சல்; presumption, temerity, audacity. 4. உறுதி; ascertainment, certainty. 5. தெளிந்த அறிவு; determination, decision. "நெச்சத்துத் துணிவிலவோரே" (புறநா. 214, 31). 6. முடிவு; conclusion. 7. கொள்கை; opinion founded on facts, knowledge or evidence. 'நல்லறிவாளர் துணிவு' (ஆசாரக். 18). 8. நம்பிக்கை (யாழ்-அக); belief, trust. 9. பகுதி; branch, department. "சைவசனின் துணிவும்" (மணி. 2, 29, 10). நோக்கம் (வி); purpose, design, aim. 11. தாளம்; time-measure. "தாக்குந் துணிவும்" (மணிமே. 2, 19). 12. தனியிடை எதிர்ப்பட்ட தலைவியைத் தெய்வமகளோ மன்னகை மகளோ என்று ஐயுற்ற தலைவன் மன்னகை மகளோயென ஒருதலைத் துணிதலாகிய கைகவிளை வகை; (akap.) theme in which the hero of a poem who meets the heroine for the first time in a lonely place and doubts that she must be a celestial nymph, resolves this doubts and finally realises that she is but a mortal. 13. துண்டம்; piece.

[துன் → துன் → துணி → துணிவு]

துணிவுரை *tuṇivurai*, பெ. (n.) அகவுரைப் பிரிவு பதினான்கில் ஒன்று; a kind of commandary out fourteen.

[துணிவு + உரை]

துணிவுவமை *tuṇivuvamai*, பெ. (n.) உவமையத்தை உவமானமாக முதலில் சுயந்ரூப்பின் உவமையமாகவே துணியும் அணியவை (வீரசோ. அவங். 15, உரை); a simile in which the upamāyam is first mistaken for upamanam and then its real nature is ascertained.

[துணிவு + உவமை]

துணுக்கம் *tuṇukkam*, பெ. (n.) நடுக்கம், trembling, palpitation of the heart through fear. "அறிவனூர் துணுக்கங் கொள்ளடான்" (கம்பரா ஊர்தேடி 57). 2. அச்சம்; fear. 3. உள்ளோசை (யாழ்-அக.); vibration. 4. நெஞ்சுபடப்பு; palpitation of the heart.

[துணுக்கு → துணுக்கம் (முதா 64)]

துணுக்கிடு¹-தல் *tuṇu-k-kiṭu*, செ.குன்றாவி (v.l.) திடுக்கிடுதல்; to be started (செ-அக.).

[துண் → துணுக்கு → துணுக்கிடு- (முதா 64)]

துணுக்கு¹ *tuṇukku*, பெ. (n.) துணுக்கம் பார்க்க; see *tuṇukkam*

[துண் → துணுக்கு]

துணுக்கு² *tuṇukku*, பெ. (n.) துணியல் பார்க்க; see *tuṇiyal* (செ-அக.).

[துண் → துணுக்கு]

துணுக்குக்கபம் *tuṇukku-k-kabam*, பெ. (n.) தடித்தும், கனமாயும், உறைந்தும், மங்கலாயும், கண்ணாமழ போல் வெளிவரும் சளி; thick heavy congealed mass of phlegm in the digestive and respiratory passages discharged by coughing or vomiting (சா-அக.)

[துணுக்கு + கபம்]

துணுக்குன்னி *tuṇu-k-kuṇṇi*, பெ. (n.) பொறுக்கித் தின்பவன்; miser, scrape-penny, as one who picks up and eats crumbs. "இந்தத்

துணுக்குன்னியோ கொடுப்பான் சொன்னம்" (விறலிவிடு. 85)

[துணுக்கு + உன்னி]

துணுக்குற¹-தல் *tuṇu-k-kuṇu*, செ.குவி (v.l.) அச்சமுறுதல்; to be startled, struck with fear, shocked. "யாவருத் துணுக்குற நேங்க" (கம்பரா. கும்ப. கருண. 58)

[துணுக்கு + உற-]

துணுக்கெறி¹-தல் *tuṇu-k-keṇi*, செ.குவி (v.l.) அச்சத்தால் தள்ளுதல்; to start with fear, as infants.

[துணுக்கு + எறி-]

துணுக்கெறி²-தல் *tuṇu-k-keṇi*, செ.குவி (v.l.) குளிக்கி மிகுதியால் சளி, தடித்து வெளிவரல், discharge of solid phlegm due to excess of mucus in the system.

துணுக்குத்துணுக்கெனல் *tuṇukku-t-tuṇukkeṇal*, பெ. (n.) அஞ்சாத குறிப்பு; onom. expr. of being afraid. "நான் சென்று கிட்டுகையாவதென" என்று துணுக்குத் துணுக்கென்னா நிற்பர்கள் பிரம்மாதிசன்" (திவ்பெரியதி. 1, 2, 9, வ்யா)

[துணுக்கு + எறி-]

துணுக்கெனல் *tuṇukkeṇal*, பெ. (n.) அச்சக் குறிப்பு; expr. signifying fear. "துணுக்கென் துள்ளுஞ் சொற் றளர்ந்து" (பிரபுவிய். வசவன். 32)

[துணுக்கு + எனல்]

துணுக்கை *tuṇukkai*, பெ. (n.) துணியல் (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *tuṇiyal*

[துணுக்கு → துணுக்கை]

துணுங்கு¹-தல் *tuṇuṅgu*, செ.குன்றாவி & குவி (v.l.) & (v.l.) வெருவுதல் (யாழ்-அக.); to fear

[துண் → துணுங்கு]

துணை¹ *tuṇai*, பெ. (n.) 1. கூட்டு; association, company. 2. உதவி, help, assistance, aid, succor, support. "தங்குபே ரருளுந் தருமுந் துணையா தம்பகைப் புலங்களைத் தவிர்க்கும்" (கம்பரா தகரம். 61. 3. காப்பு; protection, guidance. கூடவுள்

துணை. 4. கூட்டாயிருப்பவன்-வள்-து; partner, companion, amte. "நறுதுதலா ணன்மைத் துணை" (நாலடி. 381). 5. உதவிபுரிவோன்; escort, covoy, helpmate. "நாளோர் துணை காணேன்" (திருவாச. 25, 10). 6. நட்பினன்-ள்; friend. "நத்துணைக் குரைத்து நிற்பார்" (சீவக. 465). 7. இரட்டை, pair, couple, brace. "துணைமீன் காட்சியின்" (கல்வா. 5, 27). 8. இரண்டு; two. "அந்தணன் பங்குவி வில்லத் துணைக் குப்பா லெய்த" (பரிபா. 11, 7-8). 9. கணவன்; husband. "நாழ்துணை துறந்தோர்" (சிலப். 4, 13). 10. மனைவி; wife, mate. "துணையொடு வறிந்த தாதுன் பறவை" (அகநா. 4). 11. உடன்பிறப்பு; brother or sister "துணையின்றிச் சேற ணன்றோ" (கம்பரா. கும்பக்கருண. 158). 12. ஒப்பு; comparison, similitude. "துணையற வறுத்துத் தாங்க நாற்றி" (திருமுரு. 237). 13. அளவு; measure; extent; degree; quantity; number. "விருத்தின் றுணைத்துணை" (குறள். 87). 14. புணர்ச்சி; conjugal union. "முந்நாளவது துணையின்று சுழியாது" (தொல். பொ. 122) துணை போனாலும் பிணை போகாதே (புழா).

ம. துணை

[துண் → துணை (வேக. 254)]

துணை¹ *tunai*, விள் (adv.) வரை; until. "தங்கரும முற்றுத் துணை" (நாலடி. 231)

[துண் → துணை]

துணை² *tunai*, பெ. (n.) 1. படைக் கருவி; sharp end of an instrument or a weapon. 2. அம்பு; arrow

[துண் → துணை]

துணை³-தல் *tunai*, 4 செகூன்றாவி. (v.l.) ஒத்தல்; to resemble, to be like. "நெய் பூசிய தொழின்மையே துணையம்" (காஞ்சிப்ப. திருக்கண். 19).

[துண் → துணை-]

துணை⁴-த்தல் *tunai*, 11 செகூன்றாவி. (v.l.) 1. மாலை முதவியைக் கட்டுதல்; to string, or a garland. "தண்ணறுங் கழுநீர் துணைப்ப"

(முதுரைக். 57). 2. ஒத்தல் (தொல்.பொ. 286, உரை); to resemble.

[துணை → துணைதல் → துணை-]

துணைக்கருவி *tunai-k-karuvī*, பெ. (n.) 1. வழி வகை; means to an end, medium. 2. உதவிக்கருவி (நன். 287, விருத்); implement, tool, instrument.

[துணை + கருவி]

துணைக்காரணம் *tunai-k-kāraṇam*, பெ. (n.) குடத்துக்குத் தண்டு சக்கரம்போவச் செயல் (காரிய) நிகழ்ச்சிக்கு உதவியாயிருக்கும் காரணம் (தொல்.சொல். 74, உரை); instrumental or secondary cause, as the potter's stuck or wheel

[துணை + காரணம்]

துணைக்குக்கி *tunai-k-kukki*, பெ. (n.) இரைப்பைக்கு அடுத்துத் தொடுத்திருக்கும் சிறுகுடலில் ஏறக்குறைய ஒரு அடி நீளமுள்ள ஒரு பகுதி; the first portion of the small intestine measuring about one foot long (சா.அக.)

[துணை + குக்கி]

துணைக்கோள் *tunai-k-kōl*, பெ. (n.) ஒரு கோணச் சுற்றிக் கழுவும் சார்புக்கோள்; satellite

[துணை + கோள்]

துணைச்சகோதரி *tunai-c-cakōtari*, பெ. (n.) கிறித்தவருள் துறவறம் பெறுவதற்குமுன் மாணவ நிலையிலுள்ளவள்; novitiate nun before ordination among christians (பாண்டி.).

[துணை + சகோதரி]

துணைச்சொல் *tunai-c-col*, பெ. (n.) ஒத்துரைக்குத் சொல் (விள்); word or words in support of, or in seconding, previous speaker

[துணை + சொல்]

துணைத்துறவி *tunai-t-turavi*, பெ. (n.) கிறித்தவருள் துறவு பெறுவதற்கு முன் மாணவ நிலையிலுள்ளவள் (பாண்டி.); lay disciple before ordination, among christians.

துணைப்படை *tuṅai-p-paṭṭai*, பெ. (n.) நட்பரசரதாயத் தனக்கு உதவுஞ் சேனை (குறள். 762, உரை); forces of one's allies sent to one's aid. one of aru-vakai-p-paṭai, q.v

[துணை + படை]

துணைப்பேறு *tuṅai-p-pēru*, பெ. (n.) உதவி பெறுகை; receiving aid.

[துணை + பேறு]

துணைப்பொருள் *tuṅai-p-poru*, பெ. (n.) ஒப்புமை கூறப்படுவது; object of comparison. "அப்பொருளாகு முறழ் துணைப்பொருளே" (தொல். சொல். 161.

[துணை + பொருள்]

துணைபோ-தல் *tuṅai-pō-*, செருவி (v.i) ஒப்பாதல்; to be similar or equal; to match. 'அவனுக்கு இவள் துணைபோனவள்'

[துணை + போ-]

துணைமுத்தம் *tuṅai-muttam*, பெ (n.) வடஞ் சேர்ந்த முத்து; stringed pearls. "துஞ்சாக் கதிர்கொடுணைமுத்தத் தொழுதேன்" (சிவக. 357)

[துணை + முத்தம்]

துணைமுளை *tuṅai-mūlai*, பெ (n.) மூளையின் அரைக்கால் பங்காய் தலையின் பின்பக்கத்தில் கீழ்ப்பிடரியைப் பற்றிச் சிறிய பந்து வடிவமாக இருக்கும் சிறிய மூளை; that portion of the brain which is posterior to underlies the great cerebral mass-cerebellum

துணைமை *tuṅai-mai*, பெ. (n.) 1. பிரிவினமை; union. "நல்லியாழ்த் துணைமையோ ரியல்பே" (தொல். பொ. 421. 2. ஆற்றல்; ability, power. "உஅ ரொருவ ரொருவர்த முள்ளத்தைத் தேருந் துணைமை யுடையவர்" (நாடவடி. 1271. 3. உதவி; help. "துணைவரோடுத் துளபமா றுணைமை செய்ய" (சேதுபு. இலக்குமி. 25) (செஅக).

[துணை → துணைமை]

துணையரன் *tuṅai-y-aṛan*, பெ. (n.) வன்மைமிக்க கற்றத்தாரானாயிது துணை (சுக்ரநி. 300); strong and powerful kindred, considered a means or defence.

[துணை + அரன்]

துணையல் *tuṅaiyal*, பெ. (n.) பூமாலை; garland, wreath of flowers. "சாந்துங் கமழ்துணையலும்" (தேவா. 562, 2).

துணையறை *tuṅai-y-aṛai*, பெ. (n.) தோரணம் முதலியவற்றின் தொங்கல் (திவா.); ornamental hangings.

[துணையல் → துணையறை]

துணையாளன் *tuṅai-y-āṛan*, பெ (n) உதவி புரிவோன்; helper. "துணையாளனே தொழும்பாள ரெய்ப்பினில் வைப்பனே" (திருவாச. 5, 981.

[துணை + ஆளன்]

துணையாளி *tuṅai-y-āṛi*, பெ (n) 1. மருத்துவனுக்கு இரண்டாவதாக, நோயாளிக்கு உதவி செய்யும் ஆள்; as assistant to the doctor treats the patient. 2. செவிலி; a female in hospital attending to wants of patients-nurse. 3. ஒரு காரியத்தில் சமமான பங்கெடுத்துக் கொள்பவன் (பாண்டி); coadjutor.

[துணை + ஆளி]

துணையிரு-ந்தல் *tuṅai-y-iru-*, செருக்றாவி (v.i.) பருவமுற்றாள், மகப்பேறெய்தினாள், மணப்பெண இவர்கட்குப் பேய் முதலியவற்றால் கேடு வராதபடி உதவியாயிருத்தல் (விண்); to keep company with a girl who has attained the age of puberty or with a woman in childbirth or with the bride, protecting them from demon-attack.

[துணை + இரு-]

துணைவஞ்சி *tuṅai-vaṅṅi*, பெ. (n.) மிறரை வெல்ல வேணும் கொல்லவேணும் துணிந்து நிற்கின்றானொருவனைச் சிலகூறி உடன்பாடு கூறும் புறத்துறை (புறநா 45); theme describing the reconciliation of a warrior with his enemy whom he is determined to conquer or kill.

[துணை + வஞ்சி]

துணைவலி *tuṅai-vali*, பெ. (n.) நட்பரசரால் ஆகிய ஆற்றல் (குறள். 471); strength of a king derived from his allies.

[துணை + வலி]

துணைவன் *tunaiyaṅ*, பெ. (n.) 1. கணவன் (பிங்); husband. "துணைவரைத் தழுவினர்" (சம்பரா மார்சன் வதை. 121). 2. தோழன் (சூடா); friend, companion. 3. அமைச்சர் (அகநி); minister. 4. உதவி செய்வோன்; helper, assistant, convoy. "தோழா போற்றி துணைவா போற்றி" (திருவாச 4, 120). 5. உடன்பிறந்தான்; brother, cousin. "உரிமையறக் கவர்ந்த பெருந்துணைவன்" (பாரத விருட்டி. 14).

[துணை → துணைவன்]

துணைவன்விழியான் *tunaiyaṅ-viḷiyāṅ*, பெ. (n.) மாலைமலர் மலரும் மல்லிகை; evening jasmine, garden jalap (சா.அக.).

[துணை → துணைவன்]

துணைவாரி *tunai-vāri*, பெ. (n.) இரட்டைக் கதவு (சிலக்பிரபந்த. 92); folding doors.

துணைவன்விளையல் *tunaiyaṅ-viḷiyāṅ*, பெ. (n.) பத்திராட்சி; evening jasmine (சா.அக.).

துணைவி *tunai-vi*, பெ. (n.) மனைவி; wife, as a helpmate. "நீதுறவேல் ... நின் துணைவியையே" (மெய்கைக் கோ. 318). 2. உடன்பிறந்தான்; sister. "தாயருந் துணைவிமாருந் தழுவினர்" (குந்தா. தவ தக்கல்வே. 118). 3. பாங்கி; heroine's confidante, lady's maid.

[துணை → துணைவி]

துணைவினை *tunai-viṅai*, பெ. (n.) ஒரு வினைக்குத் துணையாக வரும் வினை; auxiliary verb, as *iru* in *eḷundirundāṅ*.

[துணை + வினை]

துத்தகம் *tuttakam*, பெ. (n.) துத்தம்¹ (யாழ.அக.) பார்க்க; see *tuttakam*.

துத்தகை *tuttakai*, பெ. (n.) நெருக்கல்; pressing together.

துத்தநாகப்பம் *tutta-nāga-pappam*, பெ. (n.) துத்தநாகத்தை நீற்றிக் கொண்ட பற்பம், flowers of zinc.

துத்தநாகம் *tuttanākam*, பெ. (n.) ஒரு மாழை (பிங்); zinc.

துத்தநாகமணல் *tuttanāga-maṅgal*, பெ. (n.) நாகமணல் (வை.மு.); sand containing lead.

[துத்தநாகம் + மணல்]

துத்தநாகவகை *tuttanāga-vakai*, பெ. (n.) மருந்து வகை (யாழ.அக.); a medicine.

துத்தபேனம் *tutta-pēnam*, பெ. (n.) பால்நுரை (யாழ.அக.), milk foam.

துத்தம்¹ *tuttam*, பெ. (n.) 1. இசை ஏழனுள் இரண்டாவது; the second note of the gamut, one of seven ical, q.v. "வண்டினர் துத்ததின்று பன்செயும்" (தேவா. 438, 10). 2. சமனிகை (பிங்); tenor. 3. ஓமாவிகை வகை (சீவக. 623, உரை); a scent used in battin. 4. நாய் (சூடா); dog. 5. நாய்ப்பாகல் (மலை). பார்க்க; see *nāy-p-pākal*; a kind oscna. 6. நானால் (மலை) பார்க்க; see *nāṅgal*; wild sugar-cane. 7. நீர்முள்ளி (மலை) பார்க்க; see *nirmull*; a herb growing in moist places.

துத்தம்² *tuttam*, பெ. (n.) 1. வைப்பு நச்சுவகை (சூடா); a prepared arsenic, vitriol, sulphate of zinc or copper. 2. கண் மருந்தாக உதவுந் துரிக (தைவ. தைவ. 69); tutty, blue or white vitriol used as collyrium.

துத்தம்³ *tuttam*, பெ. (n.) பால் (பிங்); milk. "துத்தமன்ன சொல்லியர்" (இரகுநாட்டு. 23).

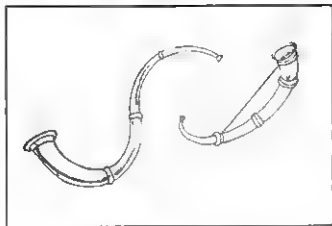
துத்தம்⁴ *tuttam*, பெ. (n.) துத்தம் (பிங்) பார்க்க; see *tuttam*.

துத்தமனா *tuttamaṅgal*, பெ. (n.) முயற்புல் (மலை); hanalli grass.

துத்தரி *tuttari*, பெ. (n.) துத்தரிக்கொம்பு பார்க்க; see *tuttari-k-kombu*. "கொம்பு துத்தரி கொட்டு முறைமையன்" (சம்பரா கங்கை. 30).

துத்தரிக்கொம்பு *tuttari-k-kombu*, பெ. (n.) ஒருவகை ஊதுகொம்பு; a kind of bugle-horn. "துத்தரிக்கொம்புத் துடியும்" (சீவக. 424, உரை).

[துத்தரி + கொம்பு]

துத்தரிகம் *tuttarikam*, பெ. (n.) நெல்லிக்காய்;
indian gooseberry (சா.அ.க.)

துத்தரிப்பு *tuttarippu*, பெ. (n.) அட்டிகைப்
பதக்கத்தின் மேலுறுப்பு வகை, an upper part
of patakkam in attikai

துத்தல் *tutta*, பெ. (n.) 1. உண்ணாதல்; to eating.
"துப்பார்க்குத் துப்பாய் துப்பாக்கி" (குறள். 12).
2. நுகர்தல்; to enjoy

[துய் → வ. துத்தல் (வே.க. 284)]

துத்தாஞ்சனம் *tuttāññam*, பெ. (n.) கண்மருந்து
வகை; collyrium of vitriol

[துத்தம் + அஞ்சனம்]

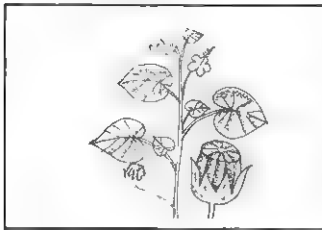
துத்தாத்தி *tuttatū*, பெ. (n.) பாற்கடல் (யாழ்.அ.க.);
ocean of milk

துத்தாரம் *tuttāram*, பெ. (n.) ஊமத்தை; *datura*
(சா.அ.க.)

துத்தாரி *tuttāri*, பெ. (n.) 1. ஊதுகுழல் வகை;
long, straight pipe. 2. ஆடைவகை (யாழ்.அ.க.);
a kind of cloth.

நெ. துத்தார; க. துத்தாரி; ம. துத்தாரி

துத்தி *tutti*, பெ. (n.) 1. செடிவகை (குடா.);
wrinkled leaved evening mallow. 2. பெருந்துத்தி
பார்க்க; see *peruntutti*; country mallow. 3. வட்டத்
துத்தி பார்க்க; see *vattā-i-tutti*; narrow woolly
stipuled lotus croton. 4. பட்டுப்பூச்சி மரம்;
white mulberry tree. 5. முள்வெள்ளரி வகை;
spiked bitter cucumber

வகைகள்

1 பெருந்துத்தி - country mallow

2 பணியாரத் துத்தி - cake mallow

3. கருத்துத்தி - black mallow
4. கொடித்துத்தி - creeping mallow
5. அரவிவைத்துத்தி - peepul leaved evening
mallow
6. எலிச்செவித் துத்தி - rat's ear mallow
7. ஒட்டுத்துத்தி - burr mallow
8. இரட்டைத்துத்தி - double thread mallow
9. சீமைத்துத்தி - foreign mallow
10. சிறுதுத்தி - small mallow
11. சிறுசீமைத்துத்தி - small foreign mallow
12. காட்டுத்துத்தி - wild mallow
13. கண்டுத்துத்தி - one leaved mallow
14. ஓரிவைத் துத்தி - one leaved mallow
15. செந்துத்தி - devil's cotton.
16. நாமத்துத்தி - namatutti
17. நிலத்துத்தி - ground mallow
18. பொட்டகத்துத்தி - double thread tutti
19. வயிறுத்துத்தி - field mallow
20. மஞ்சள் துத்தி - common yellow mallow
21. ஐயிழித்துத்தி - five capelled evening
mallow
22. வட்டத்துத்தி - lotus croton
23. கல்த்துத்தி - stone mallow
24. மணித்துத்தி - vine leaved bendy
25. நல்லதுத்தி - common evening mallow
26. திருநாமத்துத்தி - lobe leaved mysore
mallow
27. வேலித்துத்தி - hedge mallow
28. மலைத்துத்தி - mountain evening mallow
29. வெண் துத்தி - pure white darwin's
mallow
30. நறுமணத்துத்தி - fragrant mallow
31. சிவப்புத்துத்தி - red mallow

துத்தி² *tutti*, பெ. (n.) பக்கவிரையாக ஊதும்
ஒத்துக்கருவி; bass pipe.

துத்தி³ *tutti*, பெ. (n.) 1. மகப்பே ரெயதினா
லுடம்பில் தோன்றும் வரித் தேமல் (சிங்.);
streaky spots below the navel especially of a
woman who has delivered. "புதல்வனை
சுன்றவளுடைய துத்தி போலே" (சலித். 32, 7,
உரை). 2 பாம்பின் படப்பொறி; spots on the
hood of a cobra. "பைத்த பாம்பின் றுத்தி

யெய்ப்பு" (பொருட. 69). 3. யானை மத்தகப் புள்ளி (நிகண்டு); spots an elephant's forehead

துத்தி⁴ *tutti*, பெ. (n.) 1. திருமண்; sacred earth.

2. திருவடி நிலை; sacred sandal.

துத்திக்காரன் *tutti-k-kāraṇ*, பெ. (n.)
ஒத்தாதுபவன்; bass-piper

[துத்தி + காரன்]

துத்திக்கீரை *tutu-k-kirai*, பெ. (n.) ஒருவகைக் கீரை; american binolious morning glory

மறுவ. துத்திகம்

[துத்தி + கீரை]

துத்திநாகம் *tutti-nākam*, பெ. (n.) துத்தநாகம் (புறாந்த. 1170) பார்க்க; see *tuttanākam* (செ.அ.க.)

[துத்தி + நாகம்]

துத்திநீர் *tutti-nīr*, பெ. (n.) கிறுநீர்; urine (சா.அ.க.)

துத்திப்பட்டு *tutti-p-pattu*, பெ. (n.) துதெவகை (எய்தகூர், 168); a kind of fine cloth.

[துத்தி + பாட்டு]

துத்திப்பாலை *tutti-p-pālai*, பெ. (n.) தொந்தம்பாலை; blue dyeing rose bay (சா.அ.க.)

துத்திப்பூக்கிளாவர் *tutti-p-pūkk-kiḷāvar*, பெ. (n.) மகனிர் காதணி வகை (இ.க.); a woman's ear ornament

துத்திப்பூமோதிரம் *tutti-p-pū-mōtiram*, பெ. (n.) துத்திப்பூ வடிவிலமைந்த விரலாழி; finger-ring desinged after the tutu flower

[துத்தி + பூ + மோதிரம்]

துத்தியம் *tuttiyam*, பெ. (n.) புகழ்ச்சி; eulogy, praise, commendation. "மீரமணந் துத்தியஞ் செய நின்றநற் சோதியே" (தேவா 1218, 2).

துத்திரி *tuttira*, பெ. (n.) 1 துத்தாரி பார்க்க, see *tuttārī* "கல்லெ துத்திரி யேங்க" (கல்வா 34, 10). 2 துத்திரி? பார்க்க; see *tuttiri*.

துத்தினை *tuttinai*, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி; Indian parara (சா.அ.க.)

துத்து¹ *tuttu*, பெ. (n.) 1. பொய்; lie. 2. தவறு; fault. 3. வஞ்சனை; deceit (செ.அ.க.)

[ஒருகா. தெ. துத்து → துத்து]

துத்து² *tuttu*, பி.பெ. (n. prob.) 1. சேண முதலியவற்றின் உள்ளிடும் கம்பளி ஆட்டுமயிர் முதலியன (விண்); stuffing of wool or goat's hair in couches, saddles etc., 2. துத்துக்கம்பளி (யாழ்.அ.க.) பார்க்க; see *tuttu-k-kambaḷi*

[ஒருகா. துறுத்து → துத்து]

துத்துக்கம்பளி *tuttu-k-kambaḷi*, பெ. (n.) கம்பளிப் போர்வை (விண்); a kind of blanket.

[துத்து + கம்பளி]

துத்துக்கம்மல் *tuttu-k-kammaḷ*, பெ. (n.) கம்மலணி வகை; an ear-ornament worn by women.

[துத்து + கம்மல்]

துத்துக்காரன் *tuttu-k-kāraṇ*, பெ. (n.) துத்தன் பார்க்க; see *tuttāṇ*.

[துத்து + காரன்]

துத்துக்கோல் *tuttu-k-kōḷ*, பெ. (n.) நெசவுப்பா தளராமல் நின்றற்பொருட்டு நூற் பிணையல்களுக்கிடையில் நெய்வோர் செலுத்துங் கழி; rod used by weavers to press the weft compactly

[துத்து + கோல்]

துத்துப்போடு-தல் *tuttu-p-pōḍu*, செ.குன்றாவி (v.1.) கிணறு முதலியவற்றை மணல் முதலியவற்றால் மேவி விடுதல் (விண்); to fill up, close.

[துத்து + போடு-]

துத்துமாற்று *tuttu-mārttu*, பெ. (n.) 1 தந்திரம்; artifice, guile, chicanery. 2. எத்து; deceit. 3. பொல்லாங்கு; evil.

[துத்து + மாற்று]

துத்துரு *tutturu*, பெ. (n.) தாமரைப் பொருட்டுப் போன்ற அணிவகை; an ornament like the

pericap of a lotus. "துத்துரு வென்றில் தடவிச் சுட்டின பளிங்கு ஒன்றும்" (S.I.I.i, 179)

துத்துவாரெலும்பு *tutuvārelumbu*, பெ. (n.) பருவெலும்பு; collar bone.

[துத்துவாரீ + எலும்பு]

துத்தூரம் *tutūram*, பெ. (n.) ஊமத்தை (மலை) பார்க்க; see *ūmatai* (செ.அக.)

துதகாரம் *tutakāram*, பெ. (n.) துப்பும்போது எழும் ஒலி (யாழ்.அக.); noise of spitting

துதம் *tudam*, பெ. (n.) துதி² பார்க்க; see *tuti*. "வாயோர் னைஞூறு துதங்க ளார்ந்த" (திங். பெருமாள் 1,2)

துதம்² *tutam*, பெ. (n.) அசைவு (வி.); motion, vibration, oscillation, agitation

துதாமுதலாய் *tutā-mutā-āy*, வி.எ. (adv.) முழுதாய்; wholly, entirely

தெ. துதாமுதலுக

துதி¹ *tuti*, பெ. (n.) நுனி; point, sharp edge. "துதிவா யெச்சமொடு" (புறநா. 253)

[நுனி → துதி → துதி (தவ. 65)]

துதி² *tuti*, பெ. (n.) 1. துருத்தி; bellows. "மயிர்த் துதி யலற லுதலின்" (சீவக. 2530). 2. உறை; sheath, scabbard. "துதியலன் னுகிர்" (அகநா. 8)

துதி³ *tuti*, பெ. (n.) தூதுளை பார்க்க; see *tūtūtai*; climbing brinjal.

துதிக்கரம் *tuti-k-karam*, பெ. (n.) துதிக்கை பார்க்க; see *tutikkai*. "தந்தியந் துதிக்கரஞ் சலிந்து தின்றது" (செவ்வந்தி. 4, உரையாழித் 92)

[துதி + கரம்]

துதிக்கை *tuti-k-kai*, பெ. (n.) தும்பிக்கை; elephant's trunk. "துதிக்கைவி னுதிக்கை கூழை வாரெலும்பும்" (செவ்வ. 560)

[நுனி → துதி → துதி → துதிக்கை]

துதியம் *tutiyam*, பெ. (n.) சுசப்புப் புடலையின் உள்ளகம் (விண்); pulp of the bitter snake-gourd.

துதை¹-தல் *tutai*-, 4 செ.கு.வி. (v.i.) 1. செறிதல்; to be crowded, thick, close, intense. "தோடமை

முழவின் றுதைகுரலாக" (அகநா. 82). 2. மிகுதல்; to abound; to be copious, intense. 3. படிதல்; to be steeped. "வெண்ணீறு துதைந்தெழு... வயிர்த் தொப்பினே" (திருவாச. 296)

[துற்று → துத்து → துது → துதை → துதை- (வேக. 267)]

துதை²-த்தல் *tutai*, 11 செ.குன்றாவி. (v.l.) நெருக்குதல் (யாழ்.அக.); to press together.

[துதை → துதை-]

துதை³ *tutai*, பெ. (n.) நெருக்கம் (விண்); closeness, crowded state.

துந்தம் *tundam*, பெ. (n.) வயிறு; abdomen, belly

துந்தமம் *tundamam*, பெ. (n.) பறை வகை (யாழ்.அக.); a drum.

[ஒருகா. துந்துபி → துந்தமம்]

துந்தி *tundi*, பெ. (n.) 1. கொப்பூழ்; navel, umbilicus. "துந்தித் தலத்தெழு திசைமுடன்" (திவ். திருவாய் 1, 3, 9). 2. வயிறு (தைவ. வை. 97); belly

[உந்து → துந்து → துந்தி (வ.மொவ. 179)]

துந்திகள் *tundigam*, பெ. (n.) பெரு வயிறுள்ளோன் (யாழ்.அக.); one who has pot belly (செ.அக.)

[துந்தி → துந்திகள்]

துந்திநாமா *tundi-nāmā*, பெ. (n.) ஒருவகைத் தம்பூர்; a kind of tampuru

[துந்தி + நாமா]

துந்துபம் *tundupam*, பெ. (n.) கடுகு (சங்.அக.); mustard

துந்துபி *tundubi*, பெ. (n.) 1. பேரிகை; large kettle drum. "அந்தர மருங்கிற துந்துபி ஏறங்க" (பெருங். கரவாண 1, 150). 2. வாச்சியப் பொது (குடா); drum. 3. ஆண்டரபதனுள் ஊம்பத்தாராவது; the 56th year of the jupitar cycle. 4. ஓர் அரக்கன், an asura. "துந்துபிப் பெயருடைச் சுடுசினத் தவுணன்" (சம்பரா. துந்துபி. 1)

துந்துபிவழங்குதல் *tundubi-valāṅṅu-*, செ.கு.வி. (v.i.) மகிழ்ச்சியாயிருத்தல்; to be happy or glad.

துந்துமாரம் *tundu-māram*, பெ. (n.) 1. புழு வகை; a worm. 2. பூனை; cat (செ.அக.)

துந்துமாரி *tundu-māri*, பெ. (n.) முதல் வள்ளல்கள் எழுவருளொருவன் (குடா); a chief noted for his liberality, one of seven mutal vaḷḷalkaḷ's.

துந்துமி¹ *tundumi*, பெ. (n.) மழைத்துளி; light rain, drizzle.

[தாம் (தூவும்) + துமி]

துந்துமி² *tundumi*, பெ. (n.) துந்துமி¹ பார்க்க; see *tuntubi*. "துந்துமி யொடு குடமுழா" (தேவா. 919, 6).

துந்துமியாட்டம் *tundumi-y-āṭṭam*, பெ. (n.) பேரொலி (விண்); great noise, bustle, clamour.

[துந்துமி + ஆட்டம்]

துந்துருபாவை *tundurupāvai*, பெ. (n.) துடிப்புள்ளவன்; fidgety woman, busybody

[ஒருகா. தருதரு → தந்துரு + பாவை]

துந்துருமாலை *tundurumālai*, பெ. (n.) தந்துரு பாவை பார்க்க; see *tunturu-pāvai*

[துந்துருபாவை → தந்துருமாலை]

துந்துளம் *tuntulam*, பெ. (n.) காரெலி (குடா); black rat.

துநீ *tunī*, பெ. (n.) பறவை முட்டை; bird's egg

துப்பகம் *tuppagam*, பெ. (n.) துப்பம் பார்க்க (அகநி.); see *tuppam*

துப்பட்டி *tuppatti*, பெ. (n.) 1. குளிருக்காகப் போர்த்திக் கொள்ளும் துணிப் போர்வை; a coarse cotton cloth used to cover oneself in cold weather. 2. விழாக் காலங்களில் பரவமகளிர் போர்த்திக் கொள்ளும் போர்வை; veil, cloth used by parava women for covering themselves on public occasions. 3. மேல்விரிப்பு; sheet, table-cloth, cotton blanket. "மேசைத் துப்பட்டி".

துப்பம் *tuppam*, பெ. (n.) 1. நெய்; ghee. "தொறுப்பாடியோம் வைத்த துப்பமும் பாலும்" (திவ்வெரியாழ். 2,16). 2. அரத்தம் (யாழ்-அக.); blood.

[துப்பு → துப்பம் (மு.தா. 154)]

துப்பரவு *tuppāravu*, பெ. (n.) துப்புரவு பார்க்க (விண்); see *tuppāravu*

துப்பல் *tuppāl*, பெ. (n.) 1. உமிழ்நீர்; saliva, spittle. 2. வினையாட்டில் பிள்ளைகள் தடை நிகழ்த்த வழங்குஞ்சொல்; a word used in boy's game to indicate a short respite. "துப்பல் விட்டேன்" (விண்). 3. பயனற்றது; that which is worthless

ம. துப்பல்

[துப்பு → துப்பல்]

துப்பலிடு-தல் *tuppaliḍu-*, செ.கு.வி. (v.i.) ஆணையிடுதல் (யாழ்-அக.); to swear.

[துப்பல் + இடுதல்]

துப்பற்களாசி *tuppār-kaḷāsi*, பெ. (n.) துப்பற் களாஞ்சி (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *tuppār-kaḷāñji*.

[துப்பல் + களாசி]

துப்பற்காளாஞ்சி *tuppār-kaḷāñji*, பெ. (n.) தம்பல முதலிய எச்சிலுமிழுங்கலம்; spittleoon.

[துப்பல் + களாஞ்சி]

துப்பற்படிக்கம் *tuppār-paḍikkam*, பெ. (n.) துப்பற்காளாஞ்சி பார்க்க; see *tuppār-kaḷāñji*.

[துப்பல் + படிக்கம்]

துப்பற்றவன் *tuppārravān*, பெ. (n.) 1. திறனிலி; inefficient person. 2. வகையிலி; helpless, destitute person.

[துப்பு + அற்றவன்]

துப்பறவடி-த்தல் *tuppāra-v-aḍi-*, செ.குன்றாவி. (v.t.) நன்றாகப் புடைத்தல்; to give a good thrashing beat soundly

[துப்பற + அடி-]

துப்பறி-தல் *tuppāri-*, செ.குன்றாவி. (v.t.) உளவறிதல்; to spy out, detect.

[துப்பு → துப்பறி-]

துப்பன் *tuppan*, பெ. (n.) ஆற்றலுள்ளவன்; mighty, powerful person. "துப்பனைத் துரங்குப்படச் சீறிய தோன்றலை" (திவ்வெரியதி 7, 10, 6)

[துப்பு → துப்பன்]

துப்பன்² *tuppan*, பெ. (n.) உளவாளர்; spy, secret agent, detective

[துப்பு → துப்பன்]

துப்பா *tuppa*, பெ. (n.) கொம்புத் தேன்; honey collected on branches of trees (சா.அக.)

[துப்பு → துப்பா]

துப்பாக்கிமரம் *tuppaḅki-maram*, பெ. (n.) மரவகை; bastard cedar (செ.அக.)

(இதனை, உருத்திராக்க மரம்; musket tree எனச் சா.அக. கூறும்)

துப்பாக்கூட்டம் *tuppaḅ-kūṭṭam*, செ.குன்றாவி (v.l.) தேனைச்சேர்த்தல்; collecting honey (சா.அக.)

துப்பார் *tuppar*, பெ. (n.) உண்பவர்; consumers. "துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கி" (குறள். 12)

[து → துப்பார்]

துப்பான் *tuppa*, பெ. (n.) உளவாளர்; spy

[துப்பு → துப்பான்]

துப்பிரசம் *tuppirasam*, பெ. (n.) கடுஞ்சண்டி. (விண்) பார்க்க; see *kaṅṅurūṅṅi*; a sensitive tree.

துப்பிலார் *tuppiṅār*, பெ. (n.) வறியவர், indigent persons. "துறந்தார் துறவாதார் துப்பிலார்" (ஏலா. 30)

[துப்பு + இல் + ஆர்]

துப்பினி *tuppiṅi*, பெ. (n.) துப்புநீர்; spittle. (நெல்லை)

[துப்புநீர் → துப்புனி]

துப்பு¹ *tuppu*, பெ. (n.) 1. வலி; vigour, strength, valour. "செடலகுத் துப்பின்" (அகநா. 105). 2. அறிவு; intelligence. 3. திறமை; ability, dexterity. "ஆழ்கடலைக் கடைந்த துப்பவே" (திவ்.திருவாய். 4,7,5). 4. முயற்சி (பிங்); effort,

activity. 5. முனைப்பு (பிங்); zeal. 6. பெருமை; greatness, eminence. "துப்பழித் துய்வது துறக்கத் துள்ளவோ" (சம்பரா. உருக்காட். 13). 7. நன்மை; good, benefit. "துப்பாய துப்பாக்கி" (குறள். 12). 8. பொலிவு (பிங்); beauty. 9. பற்றுக்கோடு; support. "துன்பத்துட் டுப்பாயார் நட்பு" (குறள் 12). 10. துணை (பிங்); assistance, help. 11. துணைக் கருவி (குடா.); means, instrument. "வேதிளத் துப்பவும்" (சிலப். 14, 116). 12. படைக்கலப் பொது (யாழ்.அக.); weapon. 13. தன்மை; manner, fashion. "சந்தரக் கடரோர் மூன்றுத் தோற்றிய துப்பிற் றோற்ற" (இரகு. திக்குவி. 43).

துப்பு² *tuppu*, பெ. (n.) 1. நுகர்ச்சி; enjoyment. "துப்புழிழ்த் தலமருங் காமவல்லி" (சீவக. 197). 2. நுகர்பொருள்; object of enjoyment. "வருபவர்க்குத் துப்பமைத்து நல்கும்" (திருவாரூ. 450). 3. உணவு; food. "துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கி" (குறள். 12). 4. நெய்; ghee. "உறைகெழு துப்பும் வாக்கி" (சந்திய. வில்வல. வதை. 18).

[து → துப்பு (வேக. 282)]

துப்பு³ *tuppu*, பெ. (n.) தாய்மை (பிங்); cleanness, purity. "துப்புடை மனைவிற் றாகி" (சம்பரா. எதிர்கோட். 2)

[தாய் → துய் → துப்பு]

துப்பு⁴ *tuppu*, பெ. (n.) பகை; enmity. "துப்பி வெவ னாவர் மற்றொல்" (குறள். 1165).

[து → துப்பு]

துப்பு⁵ *tuppu*, பெ. (n.) 1. ஆராய்ச்சி; investigation. 2. உணவு; spying. 3. உளவடையாளம்; sign, trace, evidence, as of crime.

க. து. துப்பு (tubby)

துப்பு⁶ *tuppu*, பெ. (n.) துரு; rust.

தெ. துப்பு

துப்பு⁷ *tuppu*, பெ. (n.) 1. பவளம்; red coral. "துப்புறழ் தொண்டைச் செவ்வாய்" (சீவக. 550). 2. அரக்கு (பிங்); gum lac. 3. சிவப்பு; red, redness

[துப்பு → துப்பு (தமிழ். 56)]

துப்பு¹-தல் *tuppu-*, 5 செ குன்றாவி. (V.L.) உமிழ்தல்; to spit. "அந்த வார்த்தையைத் துப்பென்ற நிந்தையால்" (இராமநா. ஆரணி. 3).
ம. துப்புச

துப்பு² *tuppu*, பெ. (n.) உமிழ்நீர்; spittle
ம. துப்பு

துப்புக்கூலி *tuppu-k-kūli*, பெ. (n.) உளவு கண்டுபிடித்தற்கு உதவுங்கூலி; wage of an informer or spy; remuneration of a detective.
[துப்பு + கூலி]

துப்புக்கெட்டவன் *tuppu-k-keṭṭavaṇ*, பெ. (n.)
1. துப்பற்றவன் பார்க்க; see *tuppaṇṇavaṇ*.
2. அறிவற்றவன்; fool, stupid person.
3. அழுக்குப் பிடித்தவன்; dirty person
[துப்பு + கெட்டவன்]

துப்புக்கெட்டவன் *tuppu-k-keṭṭavaṇ*, பெ. (n.)
1. திறனிலான்; inefficient women. 2. ஏதிலி; helpless. துப்புக் கெட்டவளுக்கு இரட்டைப் பரியம் (பழம்)
[துப்பு + கெட்டவன்]

துப்புக்கேடு *tuppu-k-keṭṭu*, பெ. (n.) சீர்கேடு (விண்); degeneration, ruin.
[துப்பு + கேடு]

துப்புன்னி *tuppuṇṇi*, பெ. (n.) சீர்கெட்டவன்-ள் (யாழ்-அக.); person, as one whom everybody spits upon
[துப்பு + உன்னி (துப்புத்தற்குரியவன்)]

துப்புத்தூசு *tuppu-t-tūsi*, பெ. (n.) மாசுமூலு; dust and dirt.
[துப்பு + தூசு]

துப்புத்தூருப்பிடி-த்தல் *tuppu-t-turu-p-piḍi-*, செ குவி (V.L.) 1. உளவு கண்டுபிடித்தல்; to spy, detect, trace. 2. தெளிவான புலனாய்வு செய்தல்; to investigate, enquire closely
[துப்பு + தூருவு + பிடி-]

துப்புத்தூருவிசாரி-த்தல் *tuppu-turu-viśārī-*, செ குன்றாவி (V.L.) துப்புத்தூருப்பிடி. பார்க்க; see *tuppu-t-turu-p-piḍi*
[துப்பு + தூரு + விசாரி-]

துப்புநீர் *tuppu-nīr*, செ குன்றாவி (V.L.) எச்சில் நீர்; spittle (நெல்லை)

[துப்பு + நீர்]

துப்புநெல்லி *tuppu-nelli*, பெ. (n.) உணவுக் குரிய நெல்வி; edible gooseberry used in food.
[துப்பு + நெல்வி]

துப்புரவாக்கல் *tuppuravākkal*, செ குன்றாவி (V.L.) தூய்மை செய்தல்; cleaning, purifying.
[துப்புரவு + ஆக்கல்]

துப்புரவாய் *tuppara-vāy*, விள் (adv.) முழுதாய்; wholly, entirely. "துப்புரவாய் அழிந்து விட்டது".
[துப்புரவு + ஆசு → ஆய்]

துப்புரவு *tuppara*, பெ. (n.) 1. திறமை; ability, cleverness. "சர்வேசுவரனைக் கேள்வி கொள்ள வேண்டாதபடி துப்புரவுடையன்" (சுரு. 1, 5, 3). 2. வேண்டற்பாடு; necessity. 3. மேன்மை; excellence. 4. அழகு (விண்); beauty. 5. முறைமை (வி.); established custom, order, propriety of conduct.

[தூய் → து → துப்பு → துப்புரவு (முதா. 162)]

துப்புரவு¹ *tuppara*, பெ. (n.) 1. ஐம்பொறி நுகர்ச்சி; enjoyment or gratification of the senses. "நிலைமையினொஞ்சத்தான் நுப்புரவு" (நாலடி. 87). 2. நுகர்ச்சிப் பொருள்; objects of enjoyment. "துப்புரவில்லார் துவரத் துறவாயம்" (குறள். 1050). 3. பட்டறிவு; experience. "செவயோகத் துப்புரவுபெற்று" (உபதேசகா. உருத்திராக. 179)

[துப்பு + உரவு]

துப்புரவு² *tuppara*, பெ. (n.) தூய்மை; purity, cleanliness. "துப்புரவொன்றில்லா வெற்றையாய்" (தேவா. 577, 10).

[துப்பு + உரவு]

துப்புளி *tuppuḷi*, பெ. (n.) படைக்கலக் கொட்டில் (யாழ்-அக.); armoury.

[துப்பு + உள் + இ]

துப்பேறு-தல் *tupparu-*, செ. கு. வி. (v.i.) துருவேறுதல்; to become rusty "தண்ணீர் பட்டாலோ ரோல்டு கோல்டு துப்பேறிப் போகும்" (மதிக. III).

[துப்பு + ஏறு-]

துப்பப் பரளி *tups-p-parali*, பெ. (n.) நேர்வாளம்; croton oil plant (சா.அ.க.)

தும்¹ *tum*, பெ. (n.) இறப்பெதிர் காலங்களைக் காட்டும் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று விருதி (நன். 322); verbal ending, of the 1st person plural, denoting past or future tense, as in செம்¹தும்.

தும்² *tum*, பெ. (n.) தூசி; dust. "தும்பறக்க அடித்தான்" (விள்.).

தெ. கும்பு

தும்பகர் *tumbagar*, பெ. (n.) தும்பை பார்க்க (சே.அ.); see *tumba*.

தும்பகா *tumbagā*, பெ. (n.) தும்பை பார்க்க (விள்.); see *tumba*.

தும்படைசி¹ *tumbaḍaiśi*, பெ. (n.) நெசவுத் தறி நாடாவிவோ ருதுப்பு (யாழ்.அ.க.); a part of shuttle having the weft-thread.

[துப்பு + அடைசி]

தும்படைசி² *tumbaḍaiśi*, பெ. (n.) அழுக்குப் போக்கும் கருவி (பாண்டி.); brush.

[துப்பு + அடைசு → அடைசி]

தும்பரம் *tumbaram*, பெ. (n.) அத்தி (அ.க.நி.); country fig.

[துப்பு + தும்பரம் (வ.மொ.வ 176)]

தும்பராசம் *tumbarāśam*, பெ. (n.) காட்டுக் கோதுமை; wild wheat (சா.அ.க.).

தும்பராட்டகம் *tumbarāṭṭagam*, பெ. (n.) 1. அரத்தை; galangal. 2. பேரரத்தை; greater galangal (சா.அ.க.)

தும்பல் *tumbal*, பெ. (n.) தும்மல் பார்க்க; see *tummal* (செ.அ.க.)

தும்பரிசி *tumbariśi*, பெ. (n.) வண்டரிசி; seed of an insect (சா.அ.க.).

தும்பல்கொடி *tumbal-kodī*, பெ. (n.) கொடியைக் கிள்ளிக் சாறு முகர்த்தால் தும்மல் வரும்; a creeper whose exudation causes sneezing when smelled.

[தும்மல் + கொடி - தும்பல்கொடி]

தும்பலுவான் *tumbaluvān*, பெ. (n.) ஒருவகைப் பிசின் மரம்; forest mahogany (சா.அ.க.).

தும்பன் *tumban*, பெ. (n.) தீயவன்; wicked person.

[துப்பு → தும்பன்]

தும்பா *tumba*, பெ. (n.) 1. கரைக்குக்கைக் கலம்; hollowed gourd or rind of a gourd, used as a vessel. 2. உண்ணீருக்குரிய ஏனவகை; loc. a kind of drinking vessel.

[துப்பு → தும்பா. தும்பா → வ. தும்ப (வே.க. 281)]

தும்பாலை *tumbaḷai*, பெ. (n.) கரை⁴; a bottle gourd.

[துப்பு → தும்பாலை (வே.க. 281)]

தும்பாவகம் *tumbāvagam*, பெ. (n.) குளம்பிக் கொட்டை; coffee seed (சா.அ.க.).

தும்பி¹ *tumbi*, பெ. (n.) 1. யானை; elephant. "தும்பியை யரிதொலைத் தென்ன" (சம்ப.பரா. வாலிவதை. 51). 2. வண்டு (பிங்.); bee. "துவைத் தெரு தும்பி" (அ.க.நா. 37). 3. ஆண்வண்டு (தி.வா.); male bee. 4. தட்டான் பூச்சி (விள்.); dragon fly

ம. தும்பி; க. தும்பி; து. தும்பி

தும்பி → வ. தும்பி

[துப்பு → தும்பி (வே.க. 281)]

தும்பி² *tumbi*, பெ. (n.) 1. மீன்சாதிவகை; a genus of fish. 2. பதினொன்றரை விரலம் வரை வளரக் கூடியதும் செந்நிற முடையதுமாகிய கடல்மீன் வகை; a scafish, reddish, attaining 11/2 in. in length. 3. காட்டத்தி (மலை) பார்க்க; see *kāṭṭatti*; gaub. 4. கரும்பு மரவகை (தைவ. எதல. 48); black gaub. 5. அகந்தானி வகை; ceylon ebony. 6. தும்பிலி பார்க்க; see *tumbili*. 7. கரும்பு (மலை); sugar-cane

[தும்பு → தும்பி]

தும்பி³ *tumbi*, பெ. (n.) கரை பார்க்க (பிங்க); see *śura*; calabomb. "கருமுமாத் தும்பி" (சைவச. பொது. 277). 2. தும்பா¹ பார்க்க; see *tumbā*. 3. கொற்றான் (மலை) பார்க்க; see *korrān*; parasitic leafless plant.

[தும்பு → தும்பி]

தும்பி⁴ *tumbi*, பெ. (n.) தீயவன்; wicked woman.

தும்பன் ஆபா; தும்பி பெபா

தும்பி⁵ *tumbi*, பெ. (n.) நச்சுத்தன்மையுள்ள கூறிய முட்களையுடைய மீன் (மீன்பிடி); a kind of fish which has poisonous thorns.

[தும்பு → தும்பி]

தும்பிக்காய் *tumbi-k-kāi*, பெ. (n.) பனிச்சைக் காய்; malabar mangosteen.

[தும்பி + காய்]

தும்பிக்கை *tumbi-k-kai*, பெ. (n.) யானைத் துதிக்கை; elephant's trunk. "தும்பிக்கையான் பாதந் தப்பாமற் சார்வார்" (முதுரைக் காட்டிச்சு).

[தும்பி + கை]

தும்பிக்கைமலை *tumbi-k-kai-mālai*, பெ. (n.) மாலை வகை; a kind of large garland (நாஞ்சு).

[தும்பிக்கை + மலை]

தும்பிச்சங்கை *tumbi-c-caigai*, பெ. (n.) தும்பிக்கை பார்க்க; see *tumbikkai*

[தும்பி + சங்கை]

தும்பிச்சி¹ *tumbicci*, பெ. (n.) தும்பி¹ (வி) பார்க்க; see *tumbi*

தும்பிச்சி² *tumbicci*, பெ. (n.) பழைய காச வகை (சரவண. பணவிடு. 56); old coin.

தும்பிச்சிக்கை *tumbi-c-cikkai*, பெ. (n.) தும்பிக்கை பார்க்க; see *tumbikkai*

[தும்பிச்சி + கை]

தும்பிப்பதக்கம் *tumbi-p-patakkam*, பெ. (n.) வண்டின் வடிவாகச் செய்யப்பட்ட பதக்கம்; beetle shaped pendant of a necklace. "தும்பிப் பதக்கவிலை சொற்படுமா" (விநாயகிடு. 698).

[தும்பி + பதக்கம்]

தும்பிப்பாட்டு *tumbi-p-pāṭṭu*, பெ. (n.) இறந்து பட்ட ஒரு பழைய நூல் (யாழ்ப்பாண. 355); an ancient poem now lost.

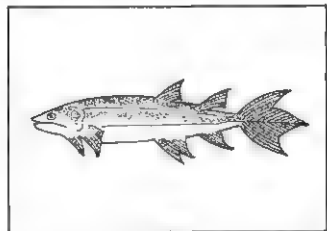
[தும்பி + பாட்டு]

தும்பிபறத்தல் *tumbi-paṭṭal*, பெ. (n.) மகளிர் விளையாட்டு வகை; a girl's game.

[தும்பி + பறத்தல்]

தும்பிமா *tumbi-mā*, பெ. (n.) வண்டு விழுந்த மாம்பழம்; mango fruit having beetles in its kernel (செ.அக).

தும்பிமீன் *tumbi-mīn*, பெ. (n.) வெண்பழுப்பான எலும்புக் கம்பிகள் வாய்ந்த, உணவிற்கு ஏற்றதல்லாத அழகிய கடல்மீன் வகை; an ornamental sea-fish (சா.அக).

தும்பிபூகன் *tumbi-mugaṅ*, பெ. (n.) பிள்ளையார் (பேரின்பக்கிர்த. ப. 2); God pilliyar

தும்பியம் *tumbiyam*, பெ. (n.) செங்குத்தாய் மேலெழுப்பவும், கீழிறங்கவும்வல்ல தும்பியம் என்னும் வானூர்தி; helicopter

[தும்பு + பறத்தல்]

தும்பியூது-தல் *tumbi-y-ūdu*, செ.கு.வி. (v.i.)
 1. வண்டு போல ஒலித்தல் (விண்); to puzz, make a humming noise. 2. ஒசையோடு வலிந்து மூச்சுவாங்குதல் (விண்); to breathe with a shrill sound, as one senseless from a fall or blow. 3. எச்சில் வழுவை நீர் முதலியவற்றை ஊதிக்குமிழியுண்டாக்குதல்; to blow bubbles from the mouth, as with spittle, soapy water etc.

[தும்பி + ஊது-]

தும்பிலி *tumbili*, பெ. (n.) 1. மரவகை, coromandel ebony 2. மைசூர் மரவகை; coromandal ebony of mysore. 3. ஓரடிக்கு மேல் வளரக் கூடியதும் கருஞ்சாம்பல் நிற முள்ளதுமான கடல்மீன் வகை; a sea-fish, brownish grey, attaining atleast 1 ft. in length 4. நீர்வெட்டிமுத்து; fish poison tree (சா.அ.க.).

[தும்பி + தும்பிலி]

தும்பிலிக்காய் *tumbili-k-kāy*, பெ. (n.) 1. கருப்பு மரத்தின் காய்; fruit of black ebony 2. பனிக்காய்க்காய்; malabar mangosteen (சா.அ.க.).

[தும்பிலி + காய்]

தும்பினி *tumbini*, பெ. (n.) மின்மினிப் பூச்சி, glowworm, fire-fly.

தும்பு¹ *tumbu*, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, blemish, defect. "தும்பறப் புத்திசேன சொல்லிது குரவற் கெள்ள" (சீவக 666) 2. நாகரிகமில்லாத சொல், uncivil, vulgar or slanderous language. "வம்புதும்பு பேசுவன்".

[தும்பு → தும்பு.]

ஒ.நா. வம்பு → வம்பு.

வம்பு தும்பு என்பது மரபினை மொழி (வே.க 289)

தும்பு² *tumbu*, பெ. (n.) 1. ஓரம்; border, fringe. 2. நரம்பு முதலியவற்றில் விழுந்து சிம்பு, frayed ends, as of a gut. "கொடும்புரி மயிர் தும்பு முறுக்கிவை நான்கும்" (சீவக 771, உரை). 3. நார்; fibre. 4. வரம்பு; propriety, relevancy. "தும்பில்வாமற் பேசுகிறான்". 5. கயிறு; rope, tether. "ஆர்த்த தும்புறுத்து விடுப்பீ" (திருவாலா

32, M. 6. நெடுஞ்சி (மலை) பார்க்க: see neḍuṅṅi, cow thorn. 7. கரும்பு (மலை); sugar-cane. 8. வம்பம்பர், நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிமார் இவர்கள் பெண்டிர் அணியும் ஒருவகைத் தானியுரு; small globular pendant suspended from the tāli of vallampar and Nāṭṭu-k-kōṭṭai chetti women. 9. தூசி; dust. "உள்ளெல்லாம் மிகவும் தும்பாக இருக்கிறது".

ம. தும்பு; தெ. தும்மு

[தும் → தும் → தும்பு → தும்பு (வே.க 281)]

தும்பு³-தல் *tumbu*, செ.கு.வி. (v.i.) தும்மு (விண்) பார்க்க; see *tummu*.

[தும்பு → தும்பு-]

தும்புக்கட்டு *tumbu-k-kattu*, பெ. (n.) தேங்காய் நாராற் செய்த துடைப்பம்; sweeping brush made of coconut fibres

[தும்பு + கட்டு]

தும்புக்கயிறு *tumbu-k-kayiru*, பெ. (n.) 1. தெள்ளை பனை முதலியவற்றின் நாரால் திரிக்கப்பட்ட கயிறு; rope of coconut, palmyra or other fibres. 2. மாட்டுத் தும்பு; halter, tethering, rope. தும்பை விட்டுவிட்டு வாலைப் பிடிக்கிறதா? (பழ.)

[தும்பு + கயிறு]

தும்புதட்டு-தல் *tumbu-taṭṭu*, செ.கு.வி. (v.i.) நையப்புடைத்தல்; to thrash.

[தும்பு + தட்டு-]

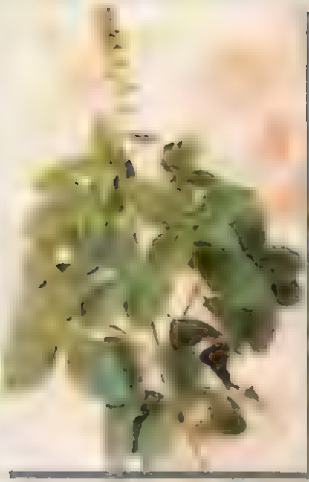
தும்புபிடுங்கு-தல் *tumbu-piḍuṅgu*, செ.கு.வி. (v.i.) பிறர் குற்றத்தை எடுத்துக் கூறுதல் (விண்); to accuse, taunt, nag

[தும்பு + பிடுங்கு-]

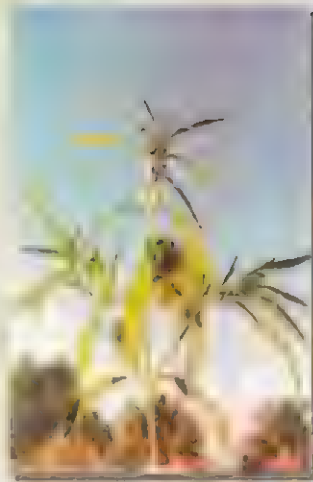
தும்புபோடு-தல் *tumbu-pōḍu*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. கயிறு திரித்தல்; to make a tether. 2. துருவியறிதல்; to probe, spy out

[தும்பு + போடு-]

தும்புரு *tumburu*, பெ. (n.) 1. விண்ணக இசையாளனாகக் கருதப்படுபவன் ஒரு கத்தருவன்; a celestial musician. "தும்புரு நாநார்

துளசி

தும்பை

துத்தி

துதுவளை

புகுந்தன ரிவரோ" (தில்.திருப்பள்ளி. 8). ஒரு வகை யாழ்; a kind of lute. "தும்புருக் கருவியுந் துள்ளிநின் றகைப்பீ" (கல்வா. 81).

தும்புலிப்பாகு *tumbili-p-pāku*, பெ. (n.) சருக்கரை; sugar (சா.அக.).

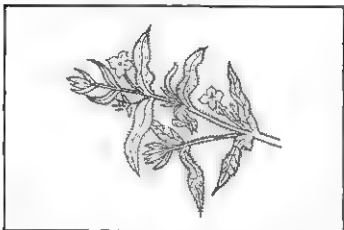
தும்புவெட்டு *tumbu-veṭṭu*, பெ. (n.) ஆடையின் ஓரத்தை கத்தரிக்கை; cutting the edge of a cloth

[தும்பு + வெட்டு]

தும்பை *tumbai*, பெ. (n.) 1. மருந்தாகப் பயன்படும், சிறிய வெள்ளை நிறப் பூக்களையுடைய குத்துச் செடிவகை (பதார்த்த. 557); white dead nettle. 2. செடி வகை; bitter toombay, a common weed. 3. காசித்தும்பை பார்க்க; see *kāsi-t-tumbai*; flower toombay. 4. செடிவகை; black gaub. 5. பெருவீரச் செயல்புரிவதன் அறிஞறியாக வீரர் போரிலணியும் அடையாளப்பூ; a garlands of flowers worn by warriors when engaged in battle, as a mark of their valour. "தொடியணிதோ ளாடவர் தும்பை புணைய" (புவெ.10.2). 6. தும்பைத் திணை (தொல்.பொ.70) பார்க்க; see *tumbai-t-tirai*. 7. போர் (யிங்.); battle. "நேவரை மேனாள் தும்பையின்றலை துரந்தது" (சும்பரா. பிரமா. 11.3). 8. கூட்டம் (விண்.); assembly, crowd

தெ. தும்ப; க. தும்பை

[தும்பு → தும்பை (மு.தா. 160)]

தும்பை வகைகள்

1. காசித்தும்பை
2. கருத்தும்பை

3. கழுதைத்தும்பை

4. பீத்தும்பை

5. பேய்த்தும்பை

6. மலைத்தும்பை

7. கவிழ்தும்பை

8. பெருத்தும்பை

9. சிறுதும்பை

10. சன்னத்தும்பை

11. சைப்புத்தும்பை

12. சுப்பாத்தும்பை

13. காட்டுத்தும்பை

14. செந்தும்பை

15. மஞ்சள்காசித்தும்பை

16. சிவப்புக்காசித்தும்பை

17. கறித்தும்பை

(சா.அக.)

தும்பை¹ *tumbai*, பெ. (n.) 1. வெற்றிலை (மலை); betel leaf. 2. மீன் சாதி வகை (விண்.); a genus of fish.

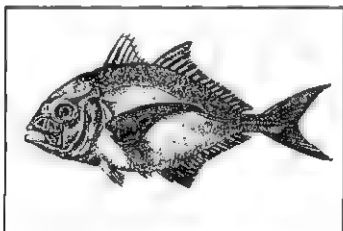
தும்பை² *tumbai*, பெ. (n.) ஒருவகைத் தவசம்; a kind of grain. "தும்பையென்றும் வாய்வருக்குஞ் சாமியென்றும்" (நெல்விடு. 170)

தும்பைத்திணை *tumbai-t-tirai*, பெ. (n.) பெருவீரச் செயல்காட்டிப் பகைவரோடு போர் செய்தலைக்கூறும் புறத்திணை வகை (தொல்.இளம்.); major theme of a king or warrior heroically fighting against his enemy

[தும்பை + திணை]

தும்பைப்பாரை *tumbai-p-pārai*, பெ. (n.) தும்பை மீன் வகை (விண்.); the large tumbai fish.

[தும்பை + பாரை]

தும்பைமணி *tumbai-maṇi*, பெ. (n.) ஒருசார் மறவ மகளிர் அணியும் தாலி வகை; a kind of tāli worn by women of certain marava sub-caste (செ-அக.)

[தும்பை + மணி]

தும்பைமாலை *tumbaimālai*, பெ. (n.) தும்பை மாலையணிந்து பெரும்பேரர் புரிந்த வீரனைப் புகழ்ந்து கூறும் இலக்கிய வகை (தொன்.வி. 283, உரை); panegyric on a warrior who has fought valiantly against his enemy, wearing a tumbai garland

[தும்பை + மாலை]

தும்பைமை *tumbai-mai*, பெ. (n.) மாலைக் கண்ணைக் குணப்படுத்த வேண்டி, கண்ணூக் கிடும் ஒருவகை மருந்துமை; an eye colloryium prepared out of leucas to cure night blindness (சா-அக.)

தும்பையரவம் *tumbai-y-aravam*, பெ. (n.) தன்சேனையை அரசன் தலையளி செய்தலைக் கூறும் புறத்துறை (பு.வெ. 7,2); theme describing a king distributing honours and rewards to his troops after a victory.

[தும்பை + அரவம்]

தும்பையன் *tumbaiyan*, பெ. (n.) மீன் வகை; a kind of fish. "தருவெள்ளாரல் தும்பையன்" (பறாணா. பன்ரா, 16)

[தும்பை → தும்பையன்]

தும்பையாடு *tumbaiyāḍu*, பெ. (n.) ஒரு வகை ஆடு; a kind of sheep (சா-அக.)

[தும்பை + ஆடு]

தும்மட்டி *tummaṭṭi*, பெ. (n.) 1. வளிக்கொம்மட்டி; country cucumber, climber. 2. சர்க்கரைக் கொம்மட்டி; sweet water-melon. 3. பேய்க் கொம்மட்டி; bitter water-melon

தும்மட்டிப்பட்டன் *tummaṭṭi-p-paṭṭan*, பெ. (n.) ஏமாற்றுபவன்; swindler, cheat

[தும்மட்டி + பட்டன்]

தும்மல் *tummal*, பெ. (n.) 1. தும்முனை; sneezing. "குறிப்பின்றுத் தும்மல்போற் றோன்றிவிடும்"

(குறள், 1253) 2. மூச்சு (பிங்கு); breath. தும்மலிலே போனாலும் தூற்றலிலே போகக் கூடாது (பழ.)

[தும்மு → தும்மல்]

தும்மல்நூல் *tummaṭṭi-nūl*, பெ. (n.) தும்முமதால் ஏற்படும் நன்மை தீமைகளைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துச் சொல்லும் நூல்; that branch of science dealing with the art of divination of sneezing (சா-அக.)

[தும்பை + நூல்]

தும்மலிடு-தல் *tummaṭṭi-ṭal*, செ.குன்றாவி (v.l.) சிறிதேனும் வசதி கொடுத்தல்; to allow breathing-space.

தும்மற்காதல் *tummaṭṭi-kāṭal*, பெ. (n.) தும்மலைக் கொண்டு குறிக்கூறுகை; prediction from sneezing.

[தும்மல் + காதல்]

தும்மற்பூண்டு *tummaṭṭi-pūṇḍu*, பெ. (n.) காக்கை வலிப்புக்கு நசியமாகப் பயன்படும் ஒரு வகைப்பூண்டு; a stermatory used as a snuff in the attack epilepsy (சா-அக.)

[தும்பை + பூண்டு]

தும்மிட்டி *tummiṭṭi*, பெ. (n.) 1. சிறுகொம்மட்டி. (யாழ்-அக.); a kind of small cucumber. 2. பேர்ந்து; cultivated date palm.

[தும்மட்டி → தும்மிட்டி]

தும்மு¹-தல் *tummu-ṭal*, செ.குவி. (v.i.) 1. சளி முதலியவற்றால் மூக்கக்காற்றுத் தடைப்பட்டு வாய்மூக்கு வழிகளால் ஒலியுடன் வெளியேறுதல்; to sneeze. "ஊடியிருந்தேமாத் தும்மினார்" (குறள், 1312) 2. மூக்கவிடுதல்; to breath.

தெ. தும்முட்டி ம. தும்புக

தும்மு²-தல் *tummu-ṭal*, செ.குன்றாவி (v.l.) விடுதல்; to emit, letgo, leave.

தும்மு³ *tummu*, பெ. (n.) தும்மல் பார்க்க; see *tummal*. "தும்முச் செறுப்ப வருதான்" (குறள் 1318)

தும்மு⁴ *tummu*, பெ. (n.) கொதுகு (சது); gnat.

தும்முட்டி *tummutti*, பெ. (n.) தும்மட்டி; country cucumber.

தும்மனாளி *tumana-āji*, பெ. (n.) தாளிப்பனை; talipot tree (சா-அக.).

தும்மானம் *tumānam*, பெ. (n.) அணிகலன்கள் வைக்கும் கலம்; jewel casket.

துமிதல்¹ *tumi*, செ.குவி. (v.i.) 1. வெட்டுண்ணுதல்; to be cut off severed. "அரவிளருந்தலை துமிய" (புறநா. 211). 2. அழிதல்; to perish, to be crushed. "ஐயம்பயிர் துமிய" (அகநா. 254).

துமிதல்² *tumi*, செ.குன்றாவி. (v.i.) விவக்குதல்; to remove. "கதைச் சிலம்பிமேல் விழுவதித் துமித்தனை" (பெரியடி. திருநீலநக். 13).

துமி³-த்தல் *tumi*, 11 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. வெட்டுதல் (திவா.); to cut off. "கொடுங்காற் புண்ணைக் கோடு துமித் தியற்றிய" (பெரும்பாண். 266). 2. அறுத்தல் (திவா.); to saw. "வேளாப் பார்ப்பான் வாளாற் துமித்த" (அகநா. 24). 3. விலக்குதல்; to keep off, obstruct. "தொடரூய செல்வாற் துமித்தெதிர் மன்னும்" (கவித். 116, 5).

[துமி → துமித்-]

துமி⁴ *tumi*, பெ. (n.) வெட்டு; cut, severance. "சாந்துமி படுதலுங் கவன்று" (கந்தபு. அழகுச்சோ. 2).

துமி⁵-தல் *tumi*, செ.குன்றாவி. (v.i.) உமிழ்தல்; to spit. "மிச்சிலைத் துமிந்து" (காஞ்சிப். கழுவாய். 63).

துமி⁶-த்தல் *tumi*, செ.குவி. (v.i.) துளித்தல் (விண்); to drizzle, sprinkle.

துமி⁷ *tumi*, பெ. (n.) 1. மழைத்துளி; rain drops. 2. தாறல்; light, drizzling rain. 3. நீர்த்துளி; drop of water; spray. "திரைகடற்றுமி தழர்புக" (சம்பரா. சே. 42).

துமிதம் *tumidam*, பெ. (n.) மழைத்துளி (பிங்); rain drops.

துமிரம் *tumiram*, பெ. (n.) 1. கருமை; black colour. 2. மிகுசிவப்பு; deep red colour.

[துமி → துமிரம்]

துமிலம் *tumilam*, பெ. (n.) பேராரவாரம்; din, tumult. "துமிலமெழப் பறைகொட்டி" (திவ்பெரியாழ். 3, 8, 3).

துமுலம் *tumulam*, பெ. (n.) குழப்பம் (யாழ்-அக.); confusion.

துய்¹-த்தல் *tuy*, 11 செ.குன்றாவி. (v.i.) 1. புலன்களால் நுகர்தல்; to enjoy by means of the senses. "கொடுப்பதூஉத் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க்கு" (குறள். 1005). 2. நுகர்தல்; to experience, suffer, as the fruits of actions. "தொல்வினைப் பயன்றுய்ப்ப" (கவித். 118). 3. உண்ணுதல்; to eat, feed. "புதுப்பூத் துய்த்த வாய" (அகநா. 15). 4. நூல் நூற்றல்; to spin out. [துள் → துய் → துய்த்தல் (வேக. 282)]

துய்² *tuy*, பெ. (n.) 1. உணவு, food. "துய்தானுறும் வாயினை" (கந்தபு. தாரக. 159). 2. பஞ்சு; cotton. "துய்த்தலை மந்தியை" (புறநா. 158). 3. பஞ்சின் நுனி (குறிதல் 37, உரை); soft end of cotton thread. 4. கதிர், பூவிதழ் முதலியவற்றின் மெல்லிய பகுதி; a soft part in the ears of corn, in the petals of flowers. "துய்த்தலை வாங்கிய குரல்" (குறிஞ்சிப். 37). 5. மென்மை; softness. "துய்யறத் திரண்ட திண்கோல்" (சீவக. 559). 7. புனியம்பழத்தின் ஈர்க்கு; fibre covering the tamarind pulp. "துய்த்தலைப் பழவிள்" (மணையடு. 178). 8. கூர்மை; sharpness. "துய்யவை யங்கை வாங்கி" (திருவாலவா. 38, 35).

[துள் → துய்]

துய்த்தல் *tuyttal*, பெ. (n.) நாடகச் சந்தி ஐந்தனுள் இறுதியானது (சிலப். 3, 13, உரை. பக். 83); satisfactory end of the plot of a drama, one of five nataka-canti.

துய்ப்பு *tuyppu*, பெ. (n.) நுகர்ச்சி; enjoyment. "அறக்கவேந்தன் நுய்ப்பிவன் கொல்வோ" (மணிமே. 15, 46).

[துள் → துய் → துய்ப்பு]

துய்ய *tuyya*, பெ. (n.) 1. கலப்பற்ற; pure. "துய்யவெள்ளை". 2. தெய்வத் தன்மை பொருந்திய; holy. "துய்யதேவர்" (சம்பரா. பிரமாத். 189). 3. உறுதியான; conclusive

certain. "துய்ய பொருளீதென் ஹந்தீபற" (திருவுத்தி 10)

[துய்ய → துய் → துய்ய]

துய்யமல்லி *tuyya-malli*, பெ. (n.) நான்கு முதல் ஆறு மாதங்களில் விளையக்கூடிய சம்பா வகை; a white campā paddy which matures in four to six months

[துய்ய + மல்லி]

துய்யமை *tuyyaimai*, பெ. (n.) தூய்மை, மென்மை, fuarlx, softness.

[துய் → தூய்மை]

துய்யபால் *tuyyapāl*, பெ. (n.) நீர் கலக்காத பால்; unadulterated milk or pure milk

துய்யன் *tuyyān*, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; holy, sacred person. 2. வெள்ளி மணல்; sand containing silver ore (rw).

[தூய்மை → துய்யன்]

துய்யா *tuyyā*, பெ. (n.) 1. திரைகளின் ஓரத்தில் அமைக்கப்படும் அழகிய மின்னல் வகை; a kind of lace-braid stitched on to the border of curtains. 2. துய்யாப்பட்டை பார்க்க; see *tuyya-p-paṭṭai*. 3. நெசவுப்பின்னற் கயிறு, braided cord.

[தூய்மை → துய்யா]

துய்யாப்பட்டை *tuyyā-p-paṭṭai*, பெ. (n.) போலிப் பொன்னிழை; imitation lace.

[தூய்யா + பட்டை]

துய்யான் *tuyyān*, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; pure, chaste woman. 2. நாமகள் (பிங்); sarasvati.

துய்யான்குறு *tuyyāṅkuru*, பெ. (n.) மணல், வெள்ளி மணல்; silver ore (சா.அக.)

துய்யான்குறுமணல் *tuyyāṅ-kurumanaḷ*, பெ. (n.) துய்யன் பார்க்க; see *tuyyān* (சங்.அக.).

துய்யோன் *tuyyōn*, பெ. (n.) தூய்மை யுடையவன்; one who is virgin.

துய்யை *tuyyāi*, பெ. (n.) சீக்காய்; soap nut (சா.அக.)

துயக்கம் *tuyakkam*, பெ. (n.) சோர்வு; fatigue, loss of strength or courage

[துய்யு → துயக்கு → துயக்கம்]

துயக்கன் *tuyakkān*, பெ. (n.) மனத்திரிவைச் செய்பவன்; one who causes distraction. "தூயன் துயக்கன் மயக்கன்" (திவ்.திருவாய். 1,9,6).

[துயக்கு → துயக்கன்]

துயக்கம் *tuyakkam*, பெ. (n.) சோர்வு; fatigue, loss of strength or courage.

[துய்யு → துயக்கம்]

துயக்குதல்¹ *tuyakku*, செ.கு.ஊ.வி. (v.l.)

1. தளரச் செய்தல் (விங்.); to slacken, relax.
2. கட்டுதல்; to tie, fasten. "துயக்கு மய்விளையின் கழிவும்" (தணிசைப்பு. நந்தியும் 110).

[துய்யு → துயக்கு]

துயக்கு² *tuyakku*, பெ. (n.) 1. சோர்வு; fatigue, loss of strength or courage. "துயக்கிலன் ககேது"

- (சம்பரா. தாடகை. 26). 2. மனமயக்கம்; misconception, confusion. "துயக்கற வுணர்ந்து" (மணி. 27:19). 3. வருத்தம்; sorrow. "துயக்கறுத் தெனையாண்டு கொண்டு" (திருவாச. 30:7). 4. மனத்திரிவு; distraction. "இவையவன் துயக்கே" (திவ்.திருவாய். 1,39).

[துய்யு → துயக்கு]

துயக்கு³ *tuyakku*, பெ. (n.) 1. பந்தம்; bondage.

- "துயக்கறாத மயக்கிவை" (தேவா. 260:10). 2. ஆசை; desire. "தொண்டையர் கவிவாய்ச் சிதை துயக்கினா வெண்ணைக் கட்டாய்" (சம்பரா பொழிவிறுத். 40).

துயக்கு⁴ *tuyakku*, பெ. (n.) 1. தளர்ச்சி; relaxation.

2. வலுக்குறைவு; valour (சா.அக.)

துய்யு-தல் *tuyyāṅ-ṭal*, 5 செ.கு.வி. (v.l.)

- சோர்தல்; to be exhausted, to faint. "இரணியன் துய்யி நின்றான்" (வரத. பாசுவத நாராயிக. 28).

துய்யம் *tuyyam*, பெ. (n.) 1. இரண்டு; pair, couple.

2. திருமாவைத் தேவதையாகக் கொண்டதும், இரண்டு சொற்களுடையதுமான மந்திர வகை; a mantra of two sentences propitiating

Viṣṇu. "மாமென்று தொட்டுரைத்த சொல்லும் துயத்தி னரும்பொருளும்" (பெருந்தொ. 1853)
3. கொடி. (விண்.); banner, flag

துயர்¹-தல் *tuyar*, செகுவி (v.i.) வருந்துதல்; to grieve, sorrow. "ஆனாது துயரு மென்கள்" (அகநா. 195)

துயர்² *tuyar*, பெ. (n.) 1. துன்பம்; sorrow, grief. "உலைப்பெய் தருவது போறுத்துயர்" (நாவுடி 114)
2. அரசர்க்குரிய குதாடு கருவி; infirmities of kings, as playing at dice. "குதுமுந் துறச் சொல்லிய மாத்துயர்" (சும்பரா. மந்தலா. 12)

துயர்³-தல் *tuyar*, செகுவ்நாவி. (v.l.) தொடர்தல்; to follow, pursue.

துயர்நிலை *tuyar-nilai*, பெ. (n.) துன்பநிலை; state of being moody.

[துயர் + நிலை]

துயரடி *tuyar-adi*, பெ. (n.) 1. சோர்வு; fatigue, fainting. 2. துன்பம் (யாழ்-அக.); grief.

[துயர் + அடி - துயரடி]

துயரம்¹ *tuyaram*, பெ. (n.) 1. மனவருத்தம்; sorrow. "தணிவருந் துயரஞ் செய்தான்" (அகநா. 278)
2. துயரம், இன்னல்; trouble. "நீயிருக்கத் துயரமுண்டோ வெமக்கினியே" (உத்தரா. திருவோலக் 24)
3. இரக்கம்; pity. அவனைப் பார்க்கதல் மிகவும் துயரமாயிருக்கிறது (உவ.)

[துயர் → துயரம்]

துயரம்² *tuyaram*, பெ. (n.) மழை (யாழ்-அக.); rain.

துயரி *tuyari*, பெ. (n.) யாழ்நரம்பு; lute-strings. "கோதை தொடுத்த துயரி" (சீவக 921)

துயருறுவோன் *tuyaru-yuvon*, பெ. (n.) வறியவன் (யாழ்-அக.); poverty-stricken.

[துயர் + உருவோன்]

துயல்(னு)-தல் *tuyal*, செகுவி (v.i.) 1. அசைதல்; to sway, wave. "மணிமயில் . . . துயல்கழை நெடுங்கோட்டு" (சிறுபாண் 263). 2. தொங்குதல்; to hang. "துயன்முலைப் பேழ்வாய்ப் பேய்" (புலவெ 4/18, கொளு). 3. பறத்தல்; to fly. "மென் சிறுபறவை கண்டந் தொக்குறு கழனாக்

கெண்டை கொண்டுவிண் டுயவா தன்றே" (உபதேசகா. பஞ்சாக். 57)

துயல்வரு-தல் *tuyal-varu*, செகுவி (v.i.) துயல் பார்க்க; see *tuyal*. "துயல்வருஉ மாரம் போல" (சிறுபாண் 2).

[துயர் + உருவோன்]

துயவு *tuyavu*, பெ. (n.) அறிவின்றிரிவு; mental distraction. "துயவுற்றெம் யாமாக" (தொல்சொல் 368, சேனா).

துயில்(னு)-தல் *tuyil*, செகுவி (v.i.) 1. உறங்குதல்; to sleep. "வரியரவி னணைத் துயின்று" (திவ்.பெரியதி 8.3.2). 2. தங்குதல் (சீவக. 1504, உரை); stay. 3. இறத்தல்; to die. 4. மறைதல்; to set, as the sun. "ஒள்கடர் துயின்றதாலென்னும்" (திவ்.பெரியதி. 274)

துயில்² *tuyil*, பெ. (n.) 1. தூக்கம்; to sleep. "மென்றோட் டுயிவிண்" (குறள். 103). 2. கனவு; dream. "துயில்போற் குறியா வரவு" (திணைமாலை 50). 3. இறப்பு; death. "ஏந்தகலந் தொட்டான் பெருகத் துயில்" (புலவெ. 4, 18). 4. தங்குகை; stay. "நிருத்தியில் பெற்ற மார்பன்" (சீவக 1504) 5. புணர்ச்சி; cohabitation. "நெஞ்சே மாப்ப வின்றுயி றுதுறந்து" (மதுரைக். 575). 6. ஆடை (விண்); cloth.

துயில்போ-தல் *tuyil-po*, செகுவி (v.i.) 1. துயில் பார்க்க; see *tuyil*. 2. ஆறுதல் (யாழ்-அக.); to rest.

[துயில் + போ]

துயில்வு *tuyilvu*, பெ. (n.) உறக்கம் (யாழ்-அக.); sleep.

[துயில் → துயில்வு]

துயிலார்¹-தல் *tuyilār*, செகுவி (v.i.) உறங்குதல்; to sleep. "துயிலாரா தாங்கள் . . . முற்றிய வெற்றோய்" (கலித் 146).

துயிலார்² *tuyilār*, பெ. (n.) தேவர் (உறக்கமிலாதோர்) (யாழ்-அக.); devas, as those who never sleep.

[துயில் → துயில்வு]

துயிலி¹ *tuyili*, பெ. (n.) கீரை வகை; the smallest Indian amaranth, *Amarantus poly-gamus* (பதார்த்த 601).

துயிலி² *tuyili*, பெ. (n.) தஞ்சை மாவட்டம் துயிலி என்ற ஊரில் நெய்யப்பமும் நல்லாடை வகை; a cloth of fine texture woven at a place called Tuyili in Tanjore district.

துயிலிடம் *tuyilidam*, பெ. (n.) 1. படுக்கும் இடம்; sleeping place. 2. மக்களின் படுக்கை (நிவா); contrivance to sleep on, as bed, couch, mat.

[துயில் + இடம்]

துயிலுணர்-தல் *tuyil-unar*, செ.கு.வி. (v.i.) உணக்கம் நீங்குதல்; to awake, rise from sleep. "துயிலுணர்ந் திருந்தசோம கந்தரக் கருணை வெள்ளம்" (திருவிணை. நரிபரி. 17).

[துயில் + உணர்-]

துயிலெடு-தல் *tuyil-edu*, செ.கு.நாவி. (v.i.) தூக்கத்தினின்று எழுப்புதல்; to awake up, arouse.

[துயில் + எடு-]

துயிலெடுப்பு¹-தல் *tuyil-eduppu*, செ.கு.நாவி. (v.i.) துயிலெடு பார்த்தல்; see *tuyil-edu*. "ஊர் துயிலெடுப்பு" (மணிமே. 7:125).

[துயில் + எடுப்பு]

துயிலெடுப்பு² *tuyil-eduppu*, பெ. (n.) தூக்கத்தினின்றெழுப்புகை; causing one to wake up.

[துயில் + எடுப்பு]

துயிலெடை *tuyil-edai*, பெ. (n.) துயிலெழுப்புகை; waking one from sleep. "தாயோமாய் வந்தோந் துயிலெடை பாடுவான்" (திவ்திருப்பா. 16).

[துயில் + எடை]

துயிலெடைநிலை *tuyil-edai-nilai*, பெ. (n.) பாசறைக்கண் துயிலும் வேந்தரைச் சூதர் அவர் புகழ் கூறித் துயிலெழுப்பல் கூறும் புறத்துறை; theme of Panegyrists waking a king who sleeps in Camp during an expedition. "தாவினல்விசை கருதிய கிடந்தோர்க்குச்

சூதரேத்திய துயிலெடை நிலையும்" (தொல்பொ. 9/1 2. அரசர் முதலியோரைத் துயிலெடுத்தல் பற்றிப் பாடப்படும் பாடல் (சது); poem sung to awake a king or great person from sleep.

[துயிலெடை + நிலை]

துயிலெடைமாக்கள் *tuyil-edai-makka*, பெ. (n.) அரசரைத் துயிலெழுப்பும் சூதர், panegyrists whose duty is to wake up kings from sleep. "துயிலெடைமாக்க ளிசைகொ ளோசையின்" (பெருங்.வத்தவ. 5, 81).

[துயிலெடை + மாக்கள்]

துயிலெழு-தல் *tuyil-cu*, செ.கு.வி. (v.i.) தூக்கம் கலைந்து எழுதல்; to awake from sleep. "கப்பிரதீப மெழுந்தெனத் துயிலெழுந்தான்" (இரகு.அயலெழுச். 139).

[துயில் + எழு]

துயிலெழுமங்கலம் *tuyil-cu-manḡalam*, பெ. (n.) பாணர் முதலியோர் அரசர் துயிலெழுப் பாடும் மங்கலப் பாட்டு; panegyric sung to wake up a king from sleep. "விறலியும் பாணனும் நம் வேந்தற்குத் துயிலெழு மங்கலம் பாட வந்து நின்றார்" (திருக்கோ. 375, உரை).

[துயில் + எழு + மங்கலம்]

துயிலெல்-தல் (துயிலேற்றல்) *tuyil-el*, செ.கு.வி. (v.i.) துயிலெழு. பார்த்தல்; see *tuyilelu*. "யாழ் மெத் தொலியு மிறவன் செட்டுத் துயிலேற்றான்" (சீவக. 2355).

[துயில் + எல்-]

துயிலொழி-தல் *tuyil-olai*, செ.கு.வி. (v.i.) துயிலெழு. பார்த்தல்; see *tuyilelu*.

[துயில் + ஒழி-]

துயிற்சி *tuyirci*, பெ. (n.) உறக்கம்; sleep. "சயக்கமி றுயிற்சிக்கும்பகருணனை" (கம்பரா. ஊர்தேடு. 121).

[துயில் → துயிற்சி]

துயிற்று-தல் *tuyirru*, செ.கு.நாவி. (v.i.) 1. உறங்கச் செய்தல்; to put to sleep. "மன்னுயிரெல்லாந் துயிற்று" (குறள். 1168).

2. தங்கப் பண்ணுதல்; to cause to stay, to retain.
"துயிற் றியபல சேன்வியினர்" (சீவக 2164)

[துயில் → துயிற்று]

துயின்மடி-தல் *tuyin-maḍi-*, செ.கு.வி. (v.i.) உறங்குதல்; to fall asleep. "கங்கு துயின்மடித் தன்ன தூங்கெடு விறும்பின்" (புறநா. 1267)

[துயில் → துயின்மடி-]

துயினைட *tuyinaḍai*, பெ. (n.) தூக்கத்திடையே எழுந்து செல்லச் செய்யும் நோய்; somnambulism.

[துயில் + தடை]

துர்த்தல் *tura*, செ.கு.வா.வி. (v.i.) 1. ஒட்டிச் செலுத்துதல்; to drive, as an elephant. "தோட்டியான் முன்பு துரத்து" (புறநா. 14-4). 2. எய்தல்; to shoot, as an arrow, to propel. "கடுசுந் துரக்கும்" (கல்வா. 4). 3. போக்குதல்; to disperse, scatter. 4. தூண்டுதல்; to direct, urge, encourage. "அரக்கர் பாவமு மல்லவ ரியற்றிய வறமுந் துரக்க நல்லரு றுரத்தனை" (கம்பரா. மத்தரை. 78). 5. அடித்தல்; to beat. "மகடுகப் பகடுபுறத் துரப்ப" (பெரும்பாண். 58). 6. முடுக்கி உட்செலுத்துதல்; to drive in, hammer down, as a nail. "துரப்பமை வாணி" (பொருந. 10). 7. துளைத்தல்; to tunnel, bore.

துர்த்தல் *tura*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. முயலுதல்; to be active, to make efforts. "அரும்பொருள் வேட்கையி னுள்ளத் துரப்ப" (சலித். 18). 2. போதல் (பிங்); to go. 3. வீசுதல்; to blow, rage, as a tempest. "வனிதுரத்தக்கண்ணும்" 4. எரிதல்; to burn, as fire. "அங்கிய மவனெநிர் துரந்தான்" (கந்தபு. மார்க்ககன். 135).

துரக்காரன் *tura-k-kāraṇ*, பெ. (n.) 1. துரந்தரன் பார்க்க; see *turaṇḍaraṇ*. 2. கோயிற்குரிய தீர்வைகளைத் தண்டல் செய்யும் பணியாளன்; collector of revenues in respect of temple properties.

[துரம் + காரன்]

துரக்கு *tura-k-ku*, பெ. (n.) ஐயப்பாடு; misconception, doubt. "துரக்கற ஷுணர்ந்தனை" (உத்தரரா. வரையெடு 77).

துரட்டன் *turaḍḍaṇ*, பெ. (n.) சிற்றின்பக்காரன்; lascivious person.

[துறட்டு → துறட்டன்]

துரட்டு *turaḍḍu*, பெ. (n.) துறட்டு பார்க்க; see *turaḍḍu*. "துரட்டிலே வந்து வலியச் சருவினோர்களை" (தனிப்பா)

துரத்தல் *turaṭṭaḷ*, பெ. (n.) 1. தொண்டைப் புகைச்சல்; bronchitis. 2. இருமல்; cough.

துரத்திமரம் *turatti-maram*, பெ. (n.) 1. ஆடு தொண்டை பார்க்க; see *āṭu-torṭai*. 2. நாக்குழிஞ்சான் பார்க்க; see *nā-k-kūḷiñṇam*.

துரத்து-தல் *turattu*, செ.கு.வா.வி. (v.l.) 1. வெருட்டியோட்டுதல்; to drive away. 2 அப்புறப்படுத்துதல்; to remove, reject. "அகத்தைவிடத் துரத்தி னார்கள்" (திருவிளை யிருத்த. 31). 3. நிரூடல் முதலியோரைப் பிடிக்கப் பின்புறாத்தல்; to pursue, as a thief. 4. வண்டிமாடு முதலியவற்றைத் தூண்டி விரைந்தோடச் செய்தல்; to drive, cause to move fast, as bullocks. வண்டிமாட்டைத் துரத்து (உவ.)

[துர → துரத்து]

துரந்தரம் *turaṇḍaram*, பெ. (n.) 1. பொதியெருது (யாழ்-அக.); pack-bull. 2. பொறுப்பு; responsibility.

துரந்தரன் *turaṇḍaraṇ*, பெ. (n.) 1. பொறுப்பு ஏற்போன்; one who assumes a responsibility. 2 வெற்றியாளன்; conqueror, victor. "சத்துரு துரந்தரன் ளன்முனை போல்" (இறை. 23, 72). 3. முயன்று நிற்போன்; one actively and earnestly engaged in a pursuit. காரிய துரந்தரனா மிருக்கிறான் (ய.)

துரப்பணம் *turappaṇam*, பெ. (n.) துளையிடுங் கருவி; auger, drill, tool for boring holes.

[துர → துரப்பணம்]

துரப்பணவலகு *turappaṇa-v-aḷagu*, பெ. (n.) 1. துளைக் கருவி; drill-bit. 2. துரப்பணம் பார்க்க; see *tura-p-ṇam*.

[துரப்பணம் + அலகு]

துயில்காணா *tuyilkāṇā*, பெ. (n.) நெட்டி; pith, cork (சா-அக.).

துயில்கூர்தல் *tuyilkūrdal*, பெ. (n.) உறங்கல்; sleep.

[துயில் + கூர்தல்]

துயிலிக்கீரை *tuyili-k-kirai*, பெ. (n.) தொயிலிக் கீரை; a kind of greens (சா-அக.).

[துயிலி + கீரை]

[இக்கிரையினால் ஆமம், தவிட்டுச் சிரங்கு, புண, நீரிழிவு, வெள்ளை நீங்குமெனச் சா-அக. கூறும்]

துரப்புதல் *turappu-*, 5 செகுன்றாவி. (v.i.) தேடுதல்; to seek. "எனதொரு வாய்க்கு நால்வாய்க்கு மிரையெங்கே துரப்புவேனே" (தனிப்பா 1, 183, 3)

[துர → துரப்பு-]

துரப்பு¹ *turappu*, பெ. (n.) 1. முடுக்குகை; driving, hammering. "துரப்பமை யாணி" (பொருந 10). 2. விடுகை; discharging. 3. ஆகற்றுகை (விள்.); dispelling, chasing, scaring away. 4. மலையிற் குடையப்பட்ட பாதை (நாஞ்.); way or path inside the hill, tunnel

[துர → துரப்பு (வேக. 278)]

துரப்பை *turappai*, பெ. (n.) துழாவித் தூர்க்கும் வாருகோல் (நாஞ்.); broom.

[துரப்பு → துரப்பை (வேக. 278)]

துரம்¹ *turam*, பெ. (n.) முற்காலத்து வழங்கிய வாச்சிய வகை; an ancient musical instrument. "சங்கமுந் துரமு முரசினோ டியம்ப" (பெருங் வத்தவ. 1, 18)

[துர → துரம் (முதா. 59)]

துரம்² *turam*, பெ. (n.) 1. கமை (யாழ்-அக.); burden. 2. பொறுப்பு (யாழ்-அக.); charge, trust, responsibility. 3. கோயிற்சூரிய வரி வாங்கும் அலுவலகம் (நாஞ்.); the department for collecting revenues in respect of temple-properties.

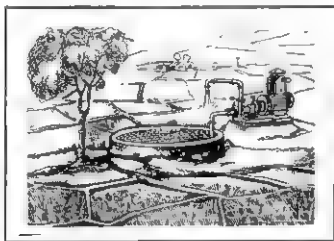
துரமி *turami*, பெ. (n.) தொடரி (மலை பார்க்க; a species of buckthorn, thorny straggling shrub.

2. தூதுளை (மலை) லார்க்க; see *tūṭṭai*; climbing brinjal.

துரவு¹ *turavu*, பெ. (n.) 1. நீர்ப்பாசனத்துக்கு உதவும் பெருங்கிணறு; sultan well, large well for irrigation purposes. "துரவு கிணறு இழித்தப் பெறுவதாகவும்" (S.I.I.vi, 509). 2. மணற்கேணி, well made by excavating sand, unwalled well.

ம. துரவு; தெ. தொருவு (பெருங்கிணறு)

[துர → துரவு (வேக. 278, துப்புத்துரவு)]

துரவு² *turavu*, பெ. (n.) தூது (யாழ்-அக.); spying

[துர → துரவு]

துரவுச்சட்டம் *turavu-c-caṭṭam*, பெ. (n.) கிணற்றின் குறாவளிச் சட்டம் (யாழ்-அக.); round frame at the bottom of a well

[துரவு + சட்டம்]

துரவுமுருகு-தல் *turavu-muṭṭu-*, செகுவி (v.i.) குறாவளிச் சட்டகத்தைக் கீழிறக்கிக் கிணறமைத்தல் (விள்.); to sink a well by gradually lowering a curb (செ-அக.).

[துரவு + முருகு-]

துரவுவாரகம் *turavu-vāraṅkam*, பெ. (n.) கிணறு வெட்டக் கொடுக்கும் கடன்; loan for sinking a well (செ-அக.)

மறுவ. துரவு வாரகம்

[துரவு + வாரகம்]

துரா *turā*, பெ. (n.) 1. தரா; mixed metal of copper and speller. 2. செடிவகை (M.M. 686); earth smoke. 3. திராய் பார்க்க (M.M. 902); see *tirai*

துராக்கழிச்சல் *turā-k-kaliccā*, பெ. (n.) நீராய்க் கழியும் மலம்; watery tool (செ.அ.க.)

[துரா + கழிச்சல்]

துராணம் *turāṇam*, பெ. (n.) தும்பை (மலை) பார்க்க; see *tumba*; white dead nettle (செ.அ.க.)

துராய்¹ *turāy*, பெ. (n.) அறுக்கம்புல்லால் திரித்த பழுதை; twisted quitch gross. "துராஅய் துற்றிய துருவையம் புழுக்கின்" (பொருட. 103)

துராய்² *turāy*, பெ. (n.) முத்து முதலியவற்றால் அமைக்கப்பட்ட தலையணி வகை; an ornament for the head made of pearls, etc. "சொருக்கமுரு முத்துத் துராயமுரும்" (விறலிவிடு) (செ.அ.க.)

துராய்³ *turāy*, பெ. (n.) துராய் பார்க்க; see *turāy* (செ.அ.க.)

துராய்க்கட்டை *turāy-k-kaṭṭai*, பெ. (n.) தராவெனு மாழையாலாய ஏனம்; a metallic vessel (செ.அ.க.)

[துராய் + கட்டை]

துரால் *turāl*, பெ. (n.) 1. செத்தை (திவா); rubbish of dry leaves, grass, etc. 'அலகாலே துராவை வாருதல் கொண்ட மதுரையில்' (கலித். 96, உரை) 2. துயரம் (பிங்); affliction, distress, sorrow

துரி¹ *turi*, பெ. (n.) சுமை; burden, weight. "துரிபெறச் சரிபொழில்" (திருப்ப. 508)

துரி² *turi*, பெ. (n.) 1. எழுதுகோல்; painter's brush. 2. துரி பார்க்க; see *turī* (செ.அ.க.)

துரி³-தல் *turi-*, 4 செகுன்றாவி (v.i.) தேடுதல்; to search after. "துரிய வல்லார்க்குத் துரிசில்லை" (திருமந். 2454)

துரிக *turīṣ*, பெ. (n.) 1. குற்றம்; fault, crime. 'தொண்டனேன் செய்த துரிககள் பொறுக்கும்' (சேவா. 549. 8). 2. துக்கம்; affliction, sorrow, distress. 3. குறும்பு; perversity. "தொண்டே

புணக்கா யொழிந்தேன் துரிசின்றி" (திவ். திருவாய். 9, 8, 6). 4. மயிற்றுத்தம் பார்க்க (பதார்த்த. 115); blue vitriol.

துரிகக்குரு *turīṣ-k-kuru*, பெ. (n.) வெடியுப்பு (சங்.அ.க.); ammonium chloride.

[துரிக + குரு]

துரிஞ்சன் *turīñṣan*, பெ. (n.) சுறையான்; termites, white ants (செ.அ.க.)

[ஒருகா. துரிஞ்சான் → துரிஞ்சன்]

துரிஞ்சி¹ *turīñṣi*, பெ. (n.) 1. சிக்கிரி பார்க்க; see *ṣikkiri*; black sirissa. 2. பேரெலுமிச்சை பார்க்க; see *pērelumiccai*; citrus lemon (செ.அ.க.)

துரிஞ்சி² *turīñṣi*, பெ. (n.) மரவகைகளுள் ஒன்று; a kind of tree. "மாட்டுக்கொட்டகை, குடிசை முதலிய அமைக்க இம்மரம் பயன்படும்" (பொ. வழ) (சட். தொ. வரி)

துரிஞ்சிநாரத்தை *turīñṣi-nāraṭṭai*, பெ. (n.) துரிஞ்சி பார்க்க; see *turīñṣi* (செ.அ.க.)

[துரிஞ்சி + நாரத்தை]

துரிஞ்சிப்பீன் *turīñṣi-p-pīn*, பெ. (n.) ஒரு முட்செடியின்மீது உறைந்திருக்கும் பனி இதனால் வயிற்றுக் கழிச்சல் ஏற்படும்; solidified dew on a variety of a thorny shrub (சா.அ.க.)

[துரிஞ்சி + பீன்]

துரிஞ்சில் *turīñṣil*, பெ. (n.) 1. துரிஞ்சில் பார்க்க; see *turīñṣil*. 2. சிக்கிரி (பிங்) பார்க்க; *ṣikkiri*; black sirissa (செ.அ.க.)

[துருஞ்சில் → துரிஞ்சில்]

துரியம்¹ *turiyam*, பெ. (n.) 1. பொதியெருது (குடா.); pack-bullock. 2. சுமக்கை (வீங்); bearing, caring

துரியம்² *turiyam*, பெ. (n.) விசைவு; quickness. "இதென்ன துரியம்" (தெய்வச். விறலிவிடு. 243)

துரியன் *turiyan*, பெ. (n.) 1. மாசற்ற உயிர் (வேதா. ஆ. 79); soul in the highest state. 2. கடவுள் (சங்.அ.க.); God (செ.அ.க.)

துரியோதனன் *turiyōtanaṅ*, பெ. (n.) திரி தராட்டிரன் மக்களில் மூத்தவன்; the eldest of the sons of Tirudarāṅgiraṅ. "துரியோதனன் படை செடும்படி வென்ற அருச்சுனனை" (சீவக. 406, உரை).

துரீ *turī*, பெ. (n.) பாவாற்றி (விண்); brush or fibrous stick, used to clean and separate the threads of the wool (செ.அக.).

துரியபாகம் *turiyapākam*, பெ. (n.) காற்பங்கு (யாழ்-அக.); one-fourth (செ.அக.)

துரியம் *turiyam*, பெ. (n.) துரியம் (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *turiyam*.

துரீலெனல் *turīlēṅal*, பெ. (n.) எதிர்பாராது விரைந்து வருதற் குறிப்பு; expr. signifying suddenness. "துரீலென்று உள்ளே புகுந்தான்" (செ.அக.).

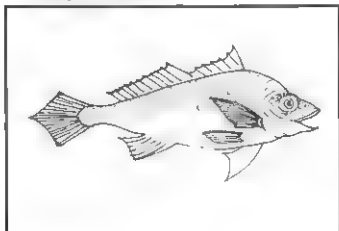
துரு¹ *turu*, பெ. (n.) மரம் (உரிதி); tree (செ.அக.).

துரு² *turu*, பெ. (n.) 1. இருப்புக் கறை; rust. "வல்லிருப்பிற் துருத்தான் வந்தே பிறந்தென்வ" (குமரே. சத. 90). 2. களிம்பு (விண்); verdigris. 3. குற்றம்; flaw. "துருவின் மாமணியாரம்" (கம்பரா. உரை. 43). 4. செம்பறியாடு; sheep. "ஆடு தலைத் துருவின்" (தந். 169).

துரு³ *turu*, பெ. (n.) வேதம் முதலியன ஒதுஞ் சத்தவகை; recital of a vedic text etc., by a disciple following his preceptor's lead. "சாகையிலும் சற்பத்திலும் கணத்திலும் துருச்சொல்வி" (T.A.S.i, 8).

துருக்கத்தலை *turu-k-kattalai*, பெ. (n.) கருநிறமுள்ள கடல்மீன்வகை; sea fish, dark grey (செ.அக.).

[துரு + கற்றலை]

துருக்கப்பல் *turukka-p-pal*, பெ. (n.) ஒழுங்கில்லாது வெளி நீண்ட பல்; an extremely large tooth projecting beyond the lips (சா.அக.).

துருக்கம்¹ *turukkam*, பெ. (n.) 1. மான் மணத்தி (திவா); musk. 2. மத (கத்தூரி) மான் (திவா); musk deer. 3. குங்குமம் (திவா) பார்க்க; see *kunṅumam*; saffron. 4. குங்குமமரம் (பிங்); amotto.

துருக்கம்² *turukkam*, பெ. (n.) 1. செல்லுதற்குரிய இடம் (உரிதி); inaccessible. 2. மலையரன்; mountain fortress, stronghold, fastness. "மாற்றுருக்க மிலாமையின்" (இரகு. மாலை? 113). 3. குறிஞ்சி நிலம் (பிங்); hilly tract. 4. காடு (பிங்); forest, jungle. 5. ஒடுக்கமான வழி (யாழ்-அக.); narrow path. 6. மதில் (பிங்); rampart.

துருக்கம்³ *turukkam*, பெ. (n.) குத்துருக்கம் பார்க்க (மலை); see *kunturukkam*; konkany resin.

[துரு → துருக்கம்]

துருக்கல் *turukkal*, பெ. (n.) 1. செம்புறைக்கல்; iron stone, laterite. "துருக்கலோ கொடுங்கருங்கலோ" (அருட்.பா. vi. ஆற்றாமை 3, 8). 2. இருப்புக் கட்டம்; iron dross (யாழ்-அக.).

[துரு → துருக்கல்]

துருக்கவேம்பு *turukka-vēmbu*, பெ. (n.) மலைவேம்பு பார்க்க; mountain neem.

[துருக்கம் + வேம்பு]

துருக்கந்றாழை *turukkannāṅṅai*, பெ. (n.) கடற்கரை ஓரங்களில் விளையும் ஒரு வகைச் சிவப்புக் கந்றாழை; rusty coloured aloe. It is found grown in the sea coast. but it is common in the western coast (சா.அக.).

[துரு + கந்றாழை]

துருசி *turuṣi*, பெ. (n.) துருக் பார்க்க; see *turuṣu* (செ. அக.).

துருசிக்குரு *turuṣi-kuru*, பெ. (n.) வெடியுப்பு (யாழ்-அக.); sal-ammoniac.

துருத்தி

துருத்திப் பட்டறை

துருசு¹ turuṣu, பெ. (n.) 1. மயிற்றுத்தம்; blue vitriol. 2. மாசு (விண்); spot, dirt, blemish, stain, defect. 3. கனிம்பு (யாழ்-அசு); rust.

துருசு² turuṣu, பெ. (n.) 1. விரைவு; haste, speed. "துருசா வசப்படுத்தும்" (விறவிவிடு). 2. ஆர்வ மிகுதி; earnestness.

துருசசெந்தாரம் turuṣu-sentāram பெ. (n.) துருசைக் கொண்டு செய்யும் செந்தாரம்; calcined red oxide of verdigris (சா-அசு).

[துருசு + செந்தாரம்]

துருசச்செம்பு turuṣu-c-cembu, பெ. (n.) துருசினின்று எடுக்கும் செம்பு இது தாய்மையான செம்பு என்று கருதப்படும்; copper derived from verdigris. It is said to be pure copper. (சா அசு).

[துருசு + செம்பு]

துருசமெழுகு turuṣu-meḷuḡu பெ. (n.) அடிமூடியோடு துருசையும் சேர்த்துச் செய்யும் ஒரு வகை மெழுகு; a wax like preparation made with verdigris and the human skull as chief ingredients (சா-அசு).

துருஞ்சில் turuñjil பெ. (n.) வவ்வால் (நிவா); bat (செ-அசு).

துருளன் turuḷan, பெ. (n.) சிவன் (சலிங்கு. 41. 8); Śivaṅ (செ-அசு).

துருளி turuḷi, பெ. (n.) 1. தேன்; scorpion 2. பெண்ணாமை (கழ. நம். அசு).

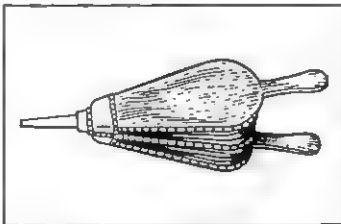
துருத்தி¹ turutti, பெ. (n.) 1. ஆற்றிடக்குறை; ait, islet in a river. "காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்" (திருமுரு. 223). 2. கவறாட்டத்து வழங்கும் ஒரு குழைக்குறி; a throw in the game of lice. 'துஞ்சலி ஈடமென்பர் துருத்தி யீதென்பர்' (சுந்தர. சயமுசுலுந். 167) (செ அசு).

[துரு → துருத்தி]

துருத்தி² turutti, பெ. (n.) 1. தோல் (யிங்); skin, leather. 2. உலையுதுகருவி; bellows. "கொல்லன் விசைத்துவாங்கு துருத்தியின்" (அகநா. 224). 3. தோற்பை; leather bag or bottle for carrying water, leather bag. "துருத்தியாங் குரம்பை

தன்லில்" (தேவா. 253. 4). 4. நீர்வீசுங்கருவி; a kind of leather squirt for sprinkling water. "மேகமென் றுருத்திகொண்டு" (கம்பரா. மார்ச. 14). 5. முழுமையும் ஆட்டுத்தோலாலியன்ற காற்றுக் கருவி; bass-pipe, made of the entire skin of a sheep or goat with two pipes, one to blow with the other to let out air. 6. ஒத்து; a reed instrument. 7. வயிறு; stomach (செ-அசு).

[துருத்து → துருத்தி]

துருத்திக்கழுத்து turutti-k-kaḷuttu, பெ. (n.) துருத்திக்குழாய் (விண்) பார்க்க; see turutti-k-kuḷay

[துருத்தி² + கழுத்து]

துருத்திக்குழப்பண்ணை turutti-k-kuḷaṟ-pannai, பெ. (n.) துருத்திக்குழாய் (விண்) பார்க்க; see turutti-k-kuḷay (செ-அசு)

[துருத்தி + குழல் + பண்ணை]

துருத்திக்குழாய் turutti-k-kuḷay, பெ. (n.) உலையுதுக்கு (விண்); nozzle of bellows.

[துருத்தி + குழாய்]

துருத்திப்பாணம் turutti-p-pāṅam, பெ. (n.) தோற்பையில்லிட்டுக் கொணுத்தும் ஒரு வகை வெடி. (விண்), leather bag filled with gun powder, used as a rocket.

மறுவ. துருத்திவாணம்

[துருத்தி + பாணம்]

துருத்திமூக்கு turutti-mūḡku, பெ. (n.) துருத்திக்குழாய் (விண்) பார்க்க; see turutti-k-kuḷay.

[துருத்தி + மூக்கு]

துருத்தியுது-தல் *turutti-y-yidu*, செசுவி. (v.i.)
1. உலையுதுகருவியாற் காற்று எழுப்புதல்; to blow the bellows. 2. துருத்திவாச்சியம் ஊதுதல்; to play on a bass pipe. 3. ஒத்துப் பாடுதல்; to echo another's words; to imitate the words or opinion of a person obsequiously.

[துருத்தி → ஊது-]

துருத்து-தல் *turuttu*, 5 செசுவி. (v.i.) வெளித் தொன்றுதல்; to bulge, protrude.

[துரு → துருத்து-]

துருத்து²-தல் *turuttu*, செசுவன்றாவி. (v.i.) வெளித்தள்ளுதல்; to thrust out 'வயிறு துருத்திக் கொண்டிருக்கிறது'.

[துரு → துருத்து-]

துருத்தாரம் *turuttāram*, பெ. (n.) ஊமத்தை (மலை); datura.

துருதிவாதி *turudivādi*, பெ. (n.) தீம்பாலையென்னும் மரம் (சா-அக.); a tree.

துருதுரு-த்தல் *turuturu*, 11 செசுவி. (v.i.)
1. அமைதியின்றி இருத்தல்; to be fidgety, restless; to make idle motions or gestures. "அவன் மிகவும் துருதுருத்தவன்" 2. நுடித்தல்; to quiver, as the lips or tongue through desire to speak. 3. பரபரப்பு; to be in great haste.

[ஒருகா. துருதுரெனல் → துருதுரு-]

துருதுருக்கைத்தனம் *tururuturukkai-t-tanam*, பெ. (n.) குறும்புத்தனம்; mischievousness, rebellious conduct. "துருதுருக்கைத்தனம் அடித்துத் திரிந்த நீ" (சா. 1, 3, 11)

[துருதுரு → துருதுருக்கைத்தனம்]

துருதுருப்பு *turuturuppu*, பெ. (n.)
1. அமைவின்றமை; restlessness, impatience.
2. விரைவு; haste. 3. கறுகறுப்பு; active habit (செ-அக.)

[துருதுரு → துருதுருப்பு]

துருதுருப்பை *turuturuppai*, பெ. (n.) அமைதியற்றவன்; a fidgety or restless person (செ-அக.)

[துருதுரு → துருதுருப்பை]

துருதுருபாவை *turuturu-pāvai*, பெ. (n.) துந்துருபாவை; restless, fidgety girl or woman (செ-அக.)

[துருதுரு → துருதுருபாவை]

துருதுரும்பை *turuturumpai*, பெ. (n.) பிள்ளை விளையாட்டு வகை (பாழ்-அக.); a child's game.

[துருதுரு → துருதுரும்பை]

துருதுருவெனல் *turuturuvenal*, பெ. (n.) துருதுரெனல் பார்க்க; see *turuturenal* (செ-அக.)

துருதுரெனல் *turuturenal*, பெ. (n.) அமைவின்றமைக் குறிப்பு; expr. signifying restlessness, impatience, uneasiness, the state of being always in motion.

துருதை *turutai*, பெ. (n.) 1. தினவு; itching. 2. ஆசைப்பாடு; craving (செ-அக.)

துருத்து-தல் *turuntu*, 5 செசுவன்றாவி. (v.i.)
1. துளை பெரிதாக்குதல்; to enlarge, as a hole or cavity. 2. ஆராய்தல்; to explore, examine (செ-அக.)

துருநகம் *turunagam*, பெ. (n.) 1. முள்; கூர்மை; நுண்மை; sharpness (கழ-அக.)

துருநாமம் *turunāmam*, பெ. (n.) மூலநோய்; piles. "துக்கர் துருநாமர்" (சிறுபஞ்சு 76) (செ-அக.)

துருப்பணம் *turuppanam*, பெ. (n.) துரப்பணம் பார்க்க (விவ.); see *tura-p-panam* (செ-அக.)

துருப்படாதஉலோகம் *turu-p-paḍāda-ulōgam*, பெ. (n.) விலையுயர்ந்த, தூய மாழையைக் குறிக்கும் சொல், எளிதில் துருப்பிடிக்காத மாழையையும் குறிக்கும்; noble metals (அறி-கஞ்சு).

[துரு + படாத + உலோகம்]

துருபாதி *turupādi*, பெ. (n.) பாதம் வெளி திரும்பிய பெண்; female with feet turned outwards (சா-அக.)

துருப்பிடி-த்தல் *turu-p-pidi*, செசுவி. (v.i.) இரும்பிற் கறை பற்றுதல்; to rust, gater rust. 'துருப்பிடியிருப்புத் துண்டுபோல்' (அருட்டா.

அவாவறுப்பு, 7) - செருள்றாவி. (v.l.) குற்ற வடையானம் கண்டுபிடித்தல்; to detect, trace, search (செ.அக.)

[துரு + பிடி-]

துருப்பினைப்பு *turu-p-piṇaiṇṇu*, பெ. (n.) கசிலைத் தடுப்பதற்கு அல்லது மிகுதியான அழுத்தத்தைத் தாங்குவதற்கு ஒரு வளி சுரணியைப் பயன்படுத்திச் செய்யப்படும் பினைப்பு; rust joint (அறி.கனஞ்).

[துரு + பினைப்பு]

துருப்புக்கூடு *turuppu-k-kūḍu*, பெ. (n.) தூற்றாப்பொலி; unwinned heap of grain. "துருப்புக்கூடாக அல்லுரையன்றோ இவளு கந்தது" (சா. 6, 5, 1)

[துருப்பு + கூடு]

துருபவருணி *turupavaruni*, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மலை); common physic nut (செ.அக.)

துரும்பன் *turumbaṇ*, பெ. (n.) 1. கீழோன்; man of the lowest caste. 2. கீழோனுக்கு வெளுக்கும் வண்ணான் (யாழ்-அக.); washerman of the low castes. 3. பயனிலி (தாயு. சுசுவாதி. 7) துரும்பனே னென்னிறும் (செ.அக.)

[துரும்பு → துரும்பன்]

துரும்பாட்டம் *turumbaṭṭam*, பெ. (n.) கிச்சக்கிச்சுத் தாம்பாளம் (விள்); a children's game (செ.அக.)

[துரும்பு + ஆட்டம்]

துரும்பாய்ப்போ-தல் *turumbāi-p-pō*, பெ. (n.) இளைத்துப்போதல்; emociated as in disease (சா.அக.)

துரும்பு *turumbu*, பெ. (n.) 1. கூளம்; bits of straw. 2. சக்கை; refuse stales, as of sugar-cane. 'துரும்பெழுந்து வேங்கால்' (நாலடி. 35). 3. சீராக; splinder. 4. கண்ணுக்கு மைமிடுங் கருவி; brush for paining eyes. 'கண்ணுக்கிட ஒரு துரும்பிலவாதபடி அழிந்து' (சா. 5, 6, 1). 5. ஒரு வகுப்பு (7); a caste.

[துரு → துரும்பு]

துரும்புகொடு-த்தல் *turumbu-kōḍu*, செ.குவி (v.i.) விவக்கி விடுதற் குறிப்பாகத் துரும்பை மனைவிமிடம் கொடுத்தல் (விள்); to give a straw to a wife in token of divorce.

[துரும்பு + கொடு]

துரும்புடன் *turumbudāṇ*, பெ. (n.) தூற்றாப் பொலி; heap of grain which has not been winnowed (செ.அக.)

[துரும்பு + உடன்]

துரும்புமுறித்துப்போடு-தல் *turumbu-muṇiṭṭu-p-pōḍu*, செ.குவி (v.i.) 1. தடை உண்டாக்குதல்; to create obstructions or obstacles. 2. பகை உண்டாக்குதல்; to sow seeds of discord, as between friends.

[துரும்பு + முறித்து + போடு-]

துரும்புவாங்கு-தல் *turumbu-vāṅgu*, செ.குவி (v.i.) விவகவுடம்படுதற் குறிப்பாக மனைவி துரும்பைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் (விள்); to take a straw, as a wife consenting to be divorced

[துரும்பு + வாங்கு-]

துரும்பொன் *turumbōṇ*, பெ. (n.) இரும்பு; iron (சா.அக.)

துருமசிரேட்டம் *turuma-sirēṭṭam*, பெ. (n.) பனை (மலை), palmyra palm

துருமநகம் *turumanagam*, பெ. (n.) முள் (சங்-அக.), thorn.

துருமம்¹ *turumam*, பெ. (n.) 1. மரம் (பிங்); tree. 2. சாப்பிரா (மலை); amottu. 3. கற்பகத்தரு (யாழ்-அக.); celestial tree.

துருமம்² *turumam*, பெ. (n.) பூண்டின் கடைப் பெயர்; plants second term as

1. கபித்துருமம்; அரத்தை; Alipinia galanga.
2. பூதத்துருமம்; பெரிய நறுவிவி; large sebeston.
3. வச்சிரத்துருமம்; திருகுக்கள்வி; twisted purge.
4. போதித்துருமம்; அரசமரம்; peepal tree.
5. மாதத்துருமம்; மாங்காய்; mango tree.
6. இமத்துருமம்; மலை வேம்பு; hill neem.

7. அப்பிரியத்துருமம்; வறட்டூவா; white poolah.

(சா. அக)

துருமம்¹ *turumam*, பெ. (n.) மனக்கலக்கம் (திவா.); perturbation, perplexity of mind.

துருமரம் *turumaram*, பெ. (n.) துருமநகம் (யாழ்-அக) பார்க்க; see *turuma-nagam*

துருமவருணி *turuma-varuṇi*, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (முஅ); common physic nut

துருமாரி *turumārī*, பெ. (n.) பாளை (யாழ்-அக); elephant.

துருவகம் *turuvagam*, பெ. (n.) குற்றி (யாழ்-அக); stump.

துருவங்கட்டு-தல் *turuvāṅṅaṭṭu*-, செருவி (v.1.) 1. கணக்கு நெறிமுறை உண்டாக்குதல்; a rule for any mathematical calculation. 2. உதவி தேடுதல்; to devise means or expedients

[துருவம் + கட்டு-]

துருவசக்கரம்¹ *turiva-cakkaram*, பெ. (n.) இரவு பசுக்களை உண்டாக்குவதாகக் கருதப்படும் வானச் சக்கரம்; the wheel of Dhruva, turning the heavens and causing the motions. "மேருவின் புறக்குழந்தாடுந் துருவ சக்கரம்போல்" (திருவிளை திருமணப். 161)

[துருவம் + சக்கரம்]

துருவசக்கரம்² *turuvā-cakkaram*, பெ. (n.) உலகின் குளிர்ச்சி மண்டலங்களை வரையறுக்கும் சுற்று (ரேகை) வரிசை; polar circles. (M.Navi. 57)

[துருவம் + சக்கரம்]

துருவதாளம் *turuvā-tāḷam*, பெ. (n.) 1. ஒன்பது தாளத்துணொன்று (திவா.); a variety of time measure. 2. சத்தத் தாளத்தொன்று (பரததாள. 18); a variety of time-measure represented thus 180, one of catta-iāḷam.

[துருவம் + தாளம்]

துருவபதம் *turupatham*, பெ. (n.) 1. துருவ மண்டலம்; region of the pole star, as attained by Dhruva. "சுந்திரகுமரர் முதலோர் பதங்கறுக்குத்

துருவபதம்" (குற்றா தவ. திருக்குற்றா. 25). 2. 33 விரலவளவு கொண்ட குழி; a pit 34 in. deep. "துருவ பதமாயி யகுழியை எட்டிற் கழிக்க" (சாவா கிற். 21).

துருவம்¹ *turuvam*, பெ. (n.) 1. அசையா நிலை; Immutability, steadiness, firmness. 2. உறுதி (யாழ்-அக); certainty. 3. துருவ விண்மீன்; the pole of any great circle of the sphere. 4. அழியாததன்மை (யாழ்-அக); eternity. 5. ஊழ்; fate. "பருவரல் வந்தது துருவம்" (ஞானா. 3). 31. 6. ஒடுக்கவழி; narrow path. 7. 34 விரல அளவுள்ள குழி; a pit 34 in. deep. 8. ஒப்பு; resemblance. "வலம்புரித் துருவங் கொண்ட சங்கு" (சீவக. 811)

துருவம்² *turuvam*, பி.பெ. (n.prob.) மலைக் கோட்டை (விள்.); hill, fortress.

துருவமுனைப்பு *turuvā-munaippu*, பெ. (n.) நிலவுலக முனைக்கோடிகளை நோக்கி முனைத்து நிற்கும் காந்தக்கல், காந்த ஊசி முதலியவற்றின் இயல்பு, மின்னூட்டு முனைக்கோடி இயல்பு (மிள்.); polarity [துருவம் + முனைப்பு]

துருவயம் *turuvayam*, பெ. (n.) அளவு; measurement (சுழ. தமிழ். அக).

துருவல் *turuvāl*, பெ. (n.) 1. தேடுகை; searching. 2. தேங்காய் முதலியவற்றின் துருவுத் திரள்; scrapings, as of coconut-pulp. "நாளி கோப்பழச் செழுந்துருவல்" (திருவாத 4. திருப்பெருந். 57). 3. துருவலகு பார்க்க; see *turuvālakū*. 4. கடைகை (மிங்); churning. 5. துளைக்கை; boring, drilling.

[துருவு → துருவல்]

துருவல்மனை *turuvāḷ-manai*, பெ. (n.) துருவலகு பார்க்க; see *turuvālagū*

[துருவல் + மனை]

துருவலகு *turuvālakū*, பெ. (n.) தேங்காய் துருவுக் கருவி; coconut-scraper consisting of a curved iron-piece set in a block of wood.

[துருவு + அலகு → துருவலகு]

துருவலகுக்குற்றி *turuvalaku-k-kurri*, பெ. (n.) துருவலகு பார்ப்பு; see *turuvalaku* (நெல்லை).

[துருவு + அலகு + குற்றி]

துருவற்கறி *turuvarakari*, பெ. (n.) காய்கறிகளைத் துருவிச் சமைத்த கறி; curry made of scraped vegetables (செ. அக.).

[துருவல் + கறி]

துருவாட்டி *turuvaṭṭi*, பெ. (n.) ஏலம் (மலை); true cardamom.

துருவாடு *turuvaḍu*, பெ. (n.) செம்மறியாடு (திவா.); a kind of fleecy sheep

[துரு → துருவாடு]

துருவாதி *turuvaṭi*, பெ. (n.) காட்டாமணக்கு (மலை); common physic nut

துருவு-தல் *turuvu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. தேடுதல்; to seek, enquire into, search out, trace, pursue. "சிழ்நீர் குளித்தானைத் தீத்துரிஇ யற்று" (குறள். 929). 2. தொளைத்தல்; to bore, drill, perforate. 3. தேங்காய் மூதவியை கடைந்து சிவுதல்; to scrape, as the pulp of a coconut. 4. கடைதல் (பிச.); to churn. 5. துன்புறுத்துதல்; to harass.

தெ. துருவு; கூ. துருவு

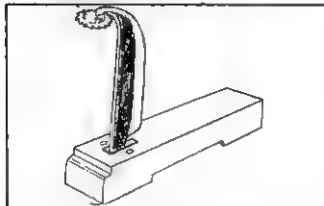
[துவ் → துருவு-]

துருவு² *turuvu*, பெ. (n.) 1. தேடுகை (குடா); earthing. 2. துருவுகை; scooping. 3. துளை (விண்); hole.

கூ. துருவு

துருவுகோல் *turuvu-kōl*, பெ. (n.) தேங்காய் மூதவியை துருவுங் கருவி; scraping instrument

[துருவு + கோல்]

துருவுபலகை *turuvu-palagai*, பெ. (n.) துருவலகு பார்ப்பு (விண்); see *turuvalagu*.

தெ. துரும்பலகை

[துருவு + பலகை]

துருவை *turuvai*, பெ. (n.) 1. செம்மறியாடு; a kind of fleecy sheep. "தகர்விரவு துருவை" (பலையடு. 414). 2. ஆடு (திவா); sheep.

துருளக்கம் *turuḷakkam*, பெ. (n.) 1. குத்துருக்கம் (மூ. அ.); Indian gum anime. 2. நறும்புகை (விண்), frank incense.

துரேணிகை *turēṅkai*, பெ. (n.) ஆவிரை (மலை); tanner's senna.

துரை¹ *turai*, பெ. (n.) 1. தலைவர்; chief, lord; master, ruler; gentle man, nobleman. 2. ஐரோப்பியன்; European. "துரைகளோட சொக்கட்டான் போட்டால் தொற்றாலும் குட்டு. வென்றாலும் குட்டு" (பழ.)

தெ. தொர; கூ. தொரெ

[துர → துரை (மூ. தா. 59)]

துரை² *turai*, பெ. (n.) 1. விரைவு; quickness, speed, haste. "மிறவித் துரை துடைத்து" (சட.கோபுரத். 47). 2. மிகுதிப்பாடு; abundance, plenty, increase. "துரைமாண்டவா பாடித் தோனோக்க மாடாமே" (திருவாச. 15, 44) (சி.சி. 2, 32, சிவநரா).

துரைச்சி *turaicci*, பெ. (n.) மாழை நிமினை (மூ.அ.); a kind of bismuth (செ. அக.).

துரைப்பெண் *turai-p-pēn*, பெ. (n.) பெருமாட்டி; lady, noble woman. "தொழுது மகள் போற்றும் துரைப் பெண்" (அழகிய நம்பியபுரா, 136).

[துரை + பெண்]

துரைப்பதி *turaippati*, பெ. (n.) மாணிக்கம்; a valuable ruby (சா. அக.).

[துரை + பதி]

துரைமகள் *turai-maka*, பெ. (n.) தலைவி; mistress; lady, queen. "மதுரைத் துரைமகள்" (குமர. பிர. மீனா. பிள்ளை. 27).

[துரை + மகள்]

துரைமகன் *durai-makan*, பெ. (n.) துரை பார்க்க; see *turai*.

[துரை + மகன்]

துரைவாழை *duraivalai*, பெ. (n.) ஒரு வகை வாழை; *dacca banana* (சா. அக.)

துரோட்டி *turutti*, பி.பெ. (n. prob.) 1. அங்குசம் (W); elephant's hook. 2. துறட்டுக்கோல் (யாழ். அக.); gardenieris crook.

துல்லம் *tullam*, பெ. (n.) பேரொலி (சது.); *tin*, roar, great noise. (செ. அக.)

துல்லியக்கடைசல் இயந்திரம் *tuliyak kadaisal eyantiram*, பெ. (n.) துல்லியமான கடைசல் வேலைப் பாடுகளைச் செய்வதற்கேற்ற சிறிய மேசைக் கடைசல் இயந்திரம்; (எந்) precession lathe.

[துல்லியம் + கடைசல் + இயந்திரம்]

துல்லியசாணை *tuliyasana*, பெ. (n.) இயந்திரக் கூறுகளின் நுண்ணிடை வேறு பாட்டளவு மிகவும் நெருக்கமாக இருக்கக் கூடிய இயந்திரச் சாணை; precession grinding. (அறி. களஞ்).

[துல்லியம் + சாணை]

துல்லியபானம் *tuliyapana*, பெ. (n.) பலர் ஒன்று சேர்ந்துக் குடித்தல்; drinking all together. (சா. அக.)

துல்லியம் *tuliyam*, பெ. (n.) 1. ஒப்பு; similitude, resemblance, equality. "அவனுக்கு இவன் துல்லியம்" (தத்துவம் அளவை 3, உரை) 2. மிகச் சரியானது; accuracy, exactness. துல்லியமாய்ச் சொன்னான். 3. ஒப்புக் கையெழுத்து; sign-manual. "அரசரின் துல்லியஞ் சார்த்தின நீட்டு" (நாஞ்).

[துல் → துல்லியம் (வே. சு. 257)]

துல்லிமை *tullimai*, பெ. (n.) மேன்மை; superiority (சா. அக.)

துலக்கம் *tulakkam*, பெ. (n.) 1. வெளிச்சம்; lustre, brightness, splendor. "துலக்க மெய்தினன் றோயில் களிப்பினே" (கம்பரர். இராவணன் கணம் 1). 2. மெருகு (W); polish, finish, gloss.

3. தெளிவு; clearness, limpidness, transparency, neatness. "துலக்கமான எழுத்து" (W).

[துலக்கு → துலக்கம் (வே. சு. 290)]

துலக்கினி *tulakkini*, பெ. (n.) பிண்டவுப்பு செய்நீர்; an alkaline fluid prepared from the salt extracted from a foetus by a secret process. (சா. அக.)

துலக்கு-தல் *tulaku*, 5 செ. குன்றாவி (v.l.) 1. மெருகிடுதல்; to polish, burnish. 2. ஒளிரச் செய்தல்; to cause, to shine, to illumine, enlighten. 3. தரம்மை பண்ணுதல்; to clean, cleanse. "கண்ணாடியை அடிக்கடி துலக்கினாற் பழுதன்றே" (கைவம் சந் 42) 4. வெளிப்படையாக்குதல்; to explain; to clear up a thing; to expose, reveal. கழுக்கத்தைத் துலக்கிச் சொன்னான். 5. தீட்டுதல் (பிங்.); to whet, sharpen. "துலக்காத ஆயுதம் துருப்பிடிக்கும்" (யாழ்) தெ. தொலகு

[துல் → துவங்கு → துலக்கு (வே. சு. 161)]

துலக்கு² *tulaku*, பெ. (n.) மினுக்கு (W). lustre, polish, gloss.

[துவங்கு → துலக்கு (வே. சு. 290)]

துவங்கு-தல் *tulanḡu*, 5 செ. குவி (v.i.) 1. ஒளிரச் செய்தல் (குடா); to shine, glitter, to be bright. 2. ஒப்பமிடப்படுதல்; to be polished, burnished, furbished. 3. தெரியவருதல்; to be illustrious, conspicuous. 4. தெளிவாதல்; to be clear, perspicuous. "கலங்கிய வாழ்தம்" (கல்வா. 5) 5. சிறத்தல் (W); to be excellent, splendid.

தெ. துலக்கிச்ச, க. தொலகு

[துவங்கு → துவங்கு-, (வே. சு. 290)]

துவங்கு²-தல் *tulanḡu*, 5 செ. குவி. (v.i.) 1. தொங்கியசைதல்; to hang, swing. "துவங்குமொன் மேலூர்நி" (கலித் 13). 2. கலங்குதல்; to be agitated, disturbed. "துவங்குகின்ற னடியேன்" (திருவாச. 6, 28)

[துல் → துவங்கு-]

துவங்கு³-தல் *tulanḡu*, செ. குவி (v.i.) நிலை கெடுதல்; to be uprooted. "துவங்குவின் போகமுட்டி" (தணிசைப்பு. நாட்டுப். 2)

[துவங்கு → துவங்கு-]

துலங்கு¹ *tulāṅgu*, பெ. (n.) தொழமரம் (J); stocks.

[துல் → துலங்கு]

துலத்தாது *tulāttāy*, பெ. (n.) நிலப்பனை (சங். அக.); a plant common in sandy tracts.

துலம்¹ *tulam*, பெ. (n.) 1. நீர்முள்ளி; a herb growing in most places 2. கோரை; a kind of sedge.

[துல் → துலம் (வே. க. 257)]

துலம்² *tulam*, பெ. (n.) 1. கனம் (யாழ். அக.); heaviness 2. துலாநிறை (சது.); weight of a scale 3. நிறைகோல் (யாழ். அக.); balance.

துலம்³ *tulam*, பெ. (n.) துலவம் பார்க்க (சங். அக.); see *tulavam*.

துலவம் *tulavam*, பெ. (n.) பருத்தி (சது.); common cotton.

துலா *tulā*, பெ. (n.) 1. நிறைகோல்; balance, steel-yard. 2. ஏற்றமரம் (வின்.); well-sweep, picotah. 3. வண்டியின் ஏர்க்கால் (வின்.); single shaft of a cart or carriage. 4. துலாக்கட்டை, 1 பார்க்க; see *tulākkattai*. 5. துலாம், 6 பார்க்க; see *tulam*. "துலாஞ் செயிரற்ப் போதிகை கிடத்தி" (சம்பரா. நகர்ப். 29). 6. துலாவோரை (குடா.); libra in the Zodiac.

[துல் → துலா (வே. க. 251)]

துலாக்கட்டை *tulā-kattai*, பெ. (n.) 1. திராவி; joist in a terraced house. 2. வண்டியக்கக் கட்டை; cross-beam of a cart containing the axle.

[துலா + கட்டை]

துலாக்கடைக்கரை *tulā-kadai-kūrai*, பெ. (n.) முக்கோண வடிவமான மரம் வைத்து இடப்பட்ட கரை (கட்டட நாமா); truss roof.

[துலா + கடை + கரை]

துலாக்கூலி *tulā-kūli*, பெ. (n.) வரி வகை (T.A.S. in, 82.); a kind of tax.

துலாக்கொடி *tulā-k-koḍi*, பெ. (n.) ஏற்றம் இழுக்கும் கயிறு அல்லது கழை (J); rope or pole attached to a well-sweep.

[துலா + கொடி]

துலாக்கோல் *tulā-k-kōl*, பெ. (n.) நிறைகோல், balance, steelyard. 'துலாக்கோல் லியல்பே தூக்குல் காலை' (தொல். எழுத்த். சிறப்புப்பா. உரை).

[துலா + கோல்]

துலாக்கோடி *tulā-k-koḍi*, பெ. (n.) 1. நிறைவகை; a weight. 2. பத்துக்கோடி ten crores. 3. மகளிர் காலணிவகை; a foot-ornament of women.

[துலா + கோடி]

துலாத்தடம் *tulā-t-taḍam*, பெ. (n.) 1. தராகத் தட்டு; scale pan. 2. தோணித் துடுப்பு; Oar.

துலாதரன் *tulā-taraṇ*, பெ. (n.) கதிரவன் (யாழ். அக.); sun.

துலாதாரம் *tulā-tāram*, பெ. (n.) 1. துலாக்கோல் டார்க்க; see *tulā-k-kōl*. 2. தராகக் கயிறு; strings attaching scale-pans to the beam of a balance. (செ. அக.).

[துலா + தாரம்]

துலாந்து *tulāṅṅu*, பெ. (n.) 1. துலாக்கட்டை (W.); cross beam 2. வீட்டின் சாமான் வைக்க உதவும் ஒருவகைப் பரன் (J); bracket frame stuck to a wall for keeping things on. (செ. அக.)

[துலா → துலாந்து (வ.மொ.வ. 180)]

துலாப்பட்டை *tulā-p-pattai*, பெ. (n.) பிளக்கப் பட்ட பனையின் அடிப்பகுதி; butt end of a split palmyra.

[துலா + பட்டை]

துலாப்படி *tulā-p-paḍi*, பெ. (n.) 1. துலாக்கோல்; steelyard. 2. தராகப் படிக்கல்; large weight for a balance (செ. அக.).

ம. துலாப்படி

[துலா + படி]

துலாபி *tulābi*, பெ. (n.) ஓர் மீன்; a kind of fish (மீன். பி. தொ.பெ. அக.).

துலாம் *tulam*, பெ. (n.) 1. நிறைகோல்; balance, steelyard, scales. "நாஞ்சிறுத் துலாமு மேந்திய கையினன்" (சிவப். 22, 66). 2. துலாராசி (டீங்க்); libra in the zodiac. 3. துலைத் திங்கள்; the

seventh month. 4. உத்தரக்கட்டை main beam in the roof of a house. 'செந்தினி மணித் துலாஞ் செறிந்த திண்கவர்' (கம்பரா. நகரம். 30) 5. துலாக் கட்டை: joist. 6. தூண் மேலுள்ள போதிகையின் கீழ் வாழைப்பூ வடிவில்மைந்த ஒப்பணையுறுப்பு (பெருங். உஞ்சைக். 37, 102, உரை); ornamental portion in the capital of a pillar, shaped like plantain flower. 7. ஏற்றமரம்; well-sweep, picotah. 8. ஏறத்தாழ 100 பலம் எடையுள்ள ஒரு நிறை; bazar weight = 1 bullock load = 100 palams, varying in different localities. 9. இருநூறு பலமுள்ள நிறை (நான. பால. 145); a measure of weight = 200 palams. 10. 5 வீசை கொண்ட நிறை (வேதா. கு. 3, உரை); a measure of weight = 5 viss.

[துலா → துலாம்ப]

துலாம்பரம் *tulāmbaram*, பெ. (n.) 1. துலக்கம்; clearness; brightness, as of a lamp, gem, etc. துலாம்பரமாகத் தெரிகிறது. 2. வெளிப்படையாக; publicity. துலாம்பரமான செயல்

[துலா + அம்பரம்]

துலாமரம் *tulā-maram*, பெ. (n.) ஏற்றமரம்; well-sweep, picotah (செ. அக.)

[துலா + மரம்]

துலான் *tulān*, பெ. (n.) நிறைகோல்; balance.

[துலாம்ப → துலான் (வ.மொ.வ. 180).]

துலி *tuli*, பெ. (n.) பெண்ணாமை (சங். அக.); female tortoise.

துலிபலை *tulipalai*, பெ. (n.) துலினி (யாழ். அக.) பாரக்க; see *tuligi*.

துலியாசனம் *tulyācānam*, பெ. (n.) செம் முருங்கை (மலை); red Indian laburnum.

துலினி *tuligi*, பெ. (n.) இலவு (சங். அக.); silk-cotton tree.

துலுக்கன்மொட்டை *tulukkan-mōṭṭai*, பெ. (n.) சதுரகிரி மலையின் நடுவில் இராம தேவர் வதிந்திருந்த பெருங்காடு, the dense forest in the centre of saduragiri hill where yacob alias Rama devar was living (சா. அக.).

துலுக்கு¹-தல் *tulukku-*, 5 செ. கு. வி. (v. i.) 1. குலுக்குதல்; to make affected gestures, as in walking. "சிக்கல் கரஞ்சேர்த்து வானா துலுக்கு கின்றீர்" (பதினொரு ஆளு. திருவத். 66) 2. செருக்கி நடத்தல் (W); to affect a proud gait, carry oneself proudly.

துலுக்கு²-தல் *tulukku-*, செ. கு. ன்றா. வி. (v. i.) அசைத்தல்; to shake toss.

துலுக்கு³ *tulukku*, பெ. (n.) அசைக்க (W); shaking or other gesticulation, especially of the head or body.

துலுக்குக்கற்றாழை *tulukku-k-karāṭai*, பெ. (n.) மக்கிக் கற்றாழை; scarlet flowered aloe (சா. அக.)

துலுக்குச்செவ்வந்தி *tulukku-c-cevanti*, பெ. (n.) துருக்கித் தேசத்துச் சாமத்தி; Turkish chamomile. (சா. அக.)

துலுங்கு¹-தல் *tulungu-*, 5 செ. கு. வி. (v. i.) அசைத்தல்; to shake, toss. "இரண்டு பாடுத் துலுங்காப் புடைபெயரா" (திவ். பெரிவாழ். 3, 6, 9).

[ஒருகா. துளங்கு → துலுங்கு]

துலுசீட்டு *tulu-sīṭṭu*, பெ. (n.) 1. நினைவுக் குறிப்புச் சீட்டு; a chit containing any memorandum. 2. பயிரிடுங் குடிகள் பட்டா கிடைப்பதற்குமுன் பெற்றுக் கொள்ளும் சீட்டு; memoranda given to ryots who take up lands for cultivation serving as voucher until a formal patta is granted (செ. அக.)

துலை¹-தல் *tulai-*, 4 செ. கு. வி. (v. i.) தொலை பார்க்க; to perish.

[தொலை-தல் → துலை-தல்]

துலை²-த்தல் *tulai-*, 11 செ. கு. வி. (v. i.) தொலை பார்க்க; see *tolai*.

[தொலை-த்தல் → துலை-த்தல்]

துலை³ *tulai*, பெ. (n.) 1. தொலைதூரம்; distance. great distance. 2. தொலைதூரத்து நாடு; distant region. "வெகு துலைகள் கற்றினு மமைந்தமடர் பான்றி வருமோ" (குமரேச. சத. 46).

[தொலை → துலை]

துலை⁴ *tulai*, பெ. (n.) 1. நிறைகோல்; steelyard "லாண்ட் மாத்துலை" (குறா. 31, 11). 2. துலை யோரை; libra in the zodiac. "இடப் மரிதுலை வாங்கடகம்" (சில. 2, 123, உரை). 3. ஒரு வகைக் கொடை; a kind of donation. "மருவுத் துலையாத யாமே வருகொடை" (சேதுபு அனுமகுன். 8). 4. 100 பலங்கொண்ட நிறை (தைவ. தை. 74); a measure of weight = 100 palams. 5. நிறை; weight. 6. ஒப்பு; resemblance; equality. "தோல்வி துலையல்வார் கண்ணுங் கொலி" (குறள் 986). 7. ஏற்றமரம் (அகநி.); well-sweep, picotah. 8. துலைக்கிடங்கு பார்க்க; see *tulai-k-kidaṅgu*. 4. மடைமுகம் (யாழ். அக.); flood-gate 10. தோட்டம் (அக. நி.); garden.

[தொலை → துலை]

துலைக்கட்டு *tulai-k-kaṭṭu*, பெ. (n.) துலைக் கிடங்கின்மேலுள்ள கட்டடம்; structure over *tulai-k-kidaṅgu* (செ. அக.)

துலைக்கிடங்கு *tulai-k-kidaṅgu*, பெ. (n.) கிணற்றிலிருந்து இறைத்த தண்ணீர் தங்கும் இடம் (விண்.); a wide plot of ground where water baled from a well is stored.

[துலை + கிடங்கு]

துலைக்குழி *tulai-k-kulī*, பெ. (n.) துலைப் பள்ளம் பார்க்க; see *tulai-paḷḷam*.

[துலை + குழி]

துலைத்தாலம் *tulai-t-tālam*, பெ. (n.) துலைநா பார்க்க; see *tulai-nā*. "துலைத்தால மன்ன தனிநிலை" (கம்பரா. மந்தரை. 19).

[துலை + தாலம்]

துலைநா *tulai-nā*, பெ. (n.) தராசு முன்; pointer in a balance. (செ. அக.)

[துலை + நா]

துலைப்படு-த்தல் *tulai-p-paḍu*, செருள்நாவி (v.l.) அகலவசற்றுதல்; to send away. "தலைப் படுவேன் றுலைப்படுப்பான் தருக்கேன்மினே" (தேவா. 713, 4).

[துலை + படு-]

துலைப்பள்ளம் *tulai-p-paḷḷam*, பெ. (n.) ஏற்றச் சாலைலிருந்து நீர்கொட்டும் பள்ளம்; a pit

where the baled water is discharged from a bucket. (செ. அக.)

[துலை + பள்ளம்]

துலைமாந்தம் *tulai-māntam*, பெ. (n.) மாந்த வகை (பாலவா. 298); a kind of convulsive.

[துலை + மாந்தம்]

துலைமுகம் *tulai-mukam*, பெ. (n.) துலைக்கிடங்கு பார்க்க (யாழ். அக.); see *tulai-k-kidaṅgu*.

[துலை + முகம்]

துலையேறு-தல் *tulai-y-ēru*, செ.கு.வி (v.i.) துலைத் தட்டுக் கொடைச் சடங்கில் துலைத் தட்டிலேறுதல்; to mount the scale-pan to perform *tulai-t-taṭṭu-caḍaṅgu*. "இரவியை யரவு நிண்டிற் பொற்றுலை யேறல் நன்காம்" (கூர்மடி தாயமுலர் 20).

[துலை + ஏறு-]

துலையோடு-தல் *tulai-y-ōḍu*, செ.கு.வி (v.i.) தண்ணீர் நிறைப்பதற்குத் துலாமரத்திலேறி மிதித்தல்; to pass up and down the picotah in baling water.

[துலை + போடு-]

துலைவாய் *tulai-vāy*, பெ. (n.) துலைக்கிடங்கு (யாழ். அக.) பார்க்க; see *tulai-k-kidaṅgu*.

[துலை + வாய்]

துலைவாய்க்குழி *tulai-vāy-k-kulī*, பெ. (n.) துலைப்பள்ளம் பார்க்க; see *tulai-p-paḷḷam*.

[துலைவாய் + குழி]

துவ்வல் *tuvval*, செ.கு.நாவி (v.l.) உண்ணல்; taking meal or food. (சா. அக.)

துவ்வாதவன் *tuvvātavāṇ*, பெ. (n.) poverty-stricken, indigent person. "துறத்தார்க்குத் துவ்வாதவர்க்கும்" (குறள். 42).

துவ்வாமை *tuvvāmai*, பெ. (n.) 1. நுகராமை; non-eating, non-enjoyment. "துவ்வாமை வந்தக்கள" (சலித். 22). 2. வறுமை; poverty, indigence. "துன்புறுஉத் துவ்வாமை யில்லாகும்"

(குறள். 94). 3. வேண்டாமமை (அக. நி.); absence of desire. 4. வெறுப்பு (W.); disgust, dislike.

[துவ்வு + ஆ + ஷமம 'ஆ' எதிர்மறை இடைநிலை]

துவ்வான் tuvvaṅ, பெ.(n.) துவ்வாதவன் (சிந்தாமணி நிகண்டு) பார்க்க; see tuvvaṅavaṅ.

[துவ்வு + ஆ + அன்]

துவ்வானம் tuvvaṅgam, பெ. (n.) துவ்வானம் பார்க்க; see tuvvaṅgam.

[துவ்வு + வானம்]

துவ்வு¹-தல் tuvvu-, செ.கு.வி. (v.i.) துகர்தல் (தி.வ.); to eat, enjoy. "துவ்வாநறவின் சாயினத்தானே" (பதிற்றுடல் 60, 12).

துவ்வு²-தல் tuvvu-, செ.குன்றாவி (v.t.) 1. வலியுறுதல்; to be strong. "ஆன்ற துணையிலன் நான் றுவ்வான்" (குறள். 862). 2. பற்றுக்கோடு; support.

[து → துவ்வு. (வே.க. 203)]

துவ்வு³ tuvvu-, பெ. (n.) 1. உணவு (யாழ். அக.); food. 2. ஐம்பொறி துகர்ச்சி (குடா.); gratification of the senses. 3. அனுபவம் (யாழ். அக.); enjoyment, experience.

[து → துவ்வு (வே.க. 283)]

துவ்வு⁴ tuvvu-, பெ. (n.) இழிவு (குடா.); debasement, meanness.

துவ்வுதல் tuvvaṭal, பெ. (n.) பற்றுக்கோடு (அக. நி.); support.

[து → துவ்வு → துவ்வுதல்]

துவ்வை tuvvai, பெ. (n.) 1. பருகுதற்குரியது; liquid food. 2. இறைச்சி; flesh, meat. 3. பின்னாக்கு; oil-cake. (செ. அக.)

[துவ்வு → துவ்வை (வே.க. 283)]

துவக்கம் tuvakkam, பெ. (n.) தொடக்கம்; beginning, commencement. (செ. அக.)

[துவக்கு → துவக்கம்]

துவக்கு¹-தல் tuvaku-, 5 செ.குன்றாவி (Sv.tr.) தொடங்குதல்; to begin, enter upon, commence.

[துடக்கு → துவக்கு-]

துவக்கு²-தல் tuvaku-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) 1. கட்டுதல்; to tie, binds. "பிறவியாற் றுவக்குணா 200" (கம்பரா. பிரமாத். 184). 2. ஈர்த்தல்; to engross the senses or affections; to fascinate; to bring under one's influence. "நடையழகாவே அவரைத் துவக்கி" (சுரு. 1, 4, 3).

துவக்கு³-தல் tuvaku-, செ.கு.வி. (v.i.) கட்டுண்டுதல்; to be tied, entangled. "வள்ளியர் கொடிமொட்டுத் துவக்கிப் பன்விருசன் விழித்து" (கவ்வா. 82, 10).

[துடக்கு → துவக்கு-]

துவக்கு⁴ tuvaku-, பெ. (n.) 1. கட்டு; tie. "தறியிற் றுவக்குறு சித்திவிநாயகன்" (குமர. பிர. மீனாட். பிள்ளைத். 3). 2. தொடரி (திவா); chain. 3. தொடர்பு; connection. "வினைத் துவக்குடை வீட்டருந் தனைநின்று மீள்வார்" (கம்பரா மீட்சி. 102). 4. பற்று (அக.நி.); attachment, love 5. செடி. கொடிகளின் பிணக்கு (பிங்.); entanglement, tangle.

[துடக்கு → துவக்கு]

துவக்கு⁵ tuvaku-, பெ. (n.) 1. தோல் (பிங்.); skin. "தவக்குநிழம்" (சிரி. 9, 4). 2. உடல் (அக.நி.); body. 3. தொடுபுலனுறுப்பு; sensory organ of touch. "நற்செவி துவக்குக் கண்ணா நாகியைந் தினையும்" (சிரி. 2, 6).

[துவ → துவக்கு (மு.தா. 93)]

துவக்குநோய் tuvaku-nōy, பெ. (n.) தோல் நோய்; skin disease. "தணியாத துவக்கு நோயன்" (பாரத. திரௌபதி 74).

[துவக்கு + நோய்]

துவக்கூசி tuvakkūsi, பெ. (n.) தோல் எதக்கும் ஊசி (யாழ். அக.); awl.

[துவக்கு + ஊசி]

துவங்கு¹-தல் tvaṅgu-, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) தொடங்குதல்; to commence, begin, enter upon.

[துடங்கு → துவங்கு-]

துவங்கட்டு-தல் tvaṅkaṭṭu-, செ.கு.வி. (v.i.) 1. வெற்றி முதலியன குறிப்பதற்குக் கொடியேற்றுதல்; to hoist, a flag, erect a

banner, as a challenge or as a sign of victory.
2. முயன்று நின்றல்; to set about a thing with the utmost zeal and energy, especially in a bad cause.

[துவசம் + கட்டு-]

துவசமங்கையர் *tuvaśa-naṅṅayār*; பெ. (n.) கள் விற்கும் பெண்கள்; woman selling toddy "துவசமங்கையர் பாற் கள்ளும்" (குற்றா. தல. மத்தமா 4).

[துவசம் + மங்கையார்]

துவசர் *tuvaśar*, பெ. (n.) கள்விற்போர் (பிங்); toddy - sellers, dealers in spirituous liquours. "துவசரில்விற சோனகர் மணையில்" (சம்பரா உலர்நெடு 112).

[துவசம் → துவசர்]

துவசல் *tuvaśal*, பெ. (n.) தொடர்பு; connetion. அவர் துவசல் தீர்த்துக் கொண்டார்

[ஒருகா. தோய்தல் → துவவல்]

துவட்சி *tuvaṭci*, பெ. (n.) 1. ஒசிலு; flexibility. தொந்தனைத் துவட்சி நீங்கான் (குற்றா. தல. கவுச்சை. 26). 2. வாடுகை; fading (பரிபா. 6, 64, உரை).

[துவர் → துவட்சி]

துவட்டர் *tuvaṭṭar*, பெ. (n.) சிற்பியர் (சூடா); artificers, smiths.

துவட்டல் *tuvaṭṭal*, பெ. (n.) துவட்டு பார்க்க; loc.

[துவட்டு → துவட்டல்]

துவட்டற்கறி *tuvaṭṭar-karī*, பெ. (n.) கறிவகை; a kind of curry.

[துவட்டல் + கறி]

துவட்டாநாள் *tuvaṭṭā-nā*, பெ. (n.) கித்திரை பார்க்க (குற்றா. தலவானவர் 19); the 14th nakṣatra.

துவட்டு¹-தல் *tuvaṭṭu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. நீரைத் துடைத்தல்; to wipe off, moisture, as after bathing. 2. கறி முதலியன துவட்டுதல்; to boil or stew with a little water, as curry, meat, etc., 3. கறிப்பண்டங்களைத் தொட்டுக்

கொள்ளுதல்; to taste in small quantities, as pickles for giving relish to food. "துவட்டிக் கொண்டு சாப்பிட்டு விடலாம் (விண்.). 4. கசக்குதல்; to crush, bress hard, to over work.

துவட்டு² *tuvaṭṭu*, பெ. (n.) 1. துவட்டுகை; wiping off moisture. 2. கறிவகை; a kind of curry. "குழ்சுமழ் கருணையுந் துவட்டும்" (விநாயகபு. 39, 37).

துவடர் *tuvaṭar*, பெ. (n.) பகைவர்; enemies. "பாப மதித்துவட ராக்கோமோ" (காளத். உலா, 332).

துவண்டை *tuvaṇṇai*, பெ. (n.) துவர் நிறத் தோய்த்த புடவை (யாழ்-அக.); cloth dyed in ochre.

துவணீர் *tuvaṇṇīr*, பெ. (n.) பிறந்த குழந்தையின் மேற்கசியும் தூய்மையற்ற நீர்; filth, slimy matter about a new-born infant.

துவத்தம் *tuvaṭṭam*, செ.குவி. (v.i.) வீழ்தல்; வீழ்ச்சி.

துவர்¹-தல் *tuvar-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. வகிர்தல் (பிங்); to divide, part as the hair in the middle. 2. புலர்த்துதல்; to dry, wipe off moisture. "சுந்தல் பிழிவனத் துவர்" (குறிஞ்சிப். 60). 3. பூசுதல்; to smear.

துவர்²-தல் *tuvar-*, 4 செ.குவி. (v.i.) 1. உலர்தல்; to become dry. "கண்ணும் வாயுந் துவர்ந்து" (திவ்திருவாய். 8:5, 2). 2. தெளிதல்; to be clear, distinct. 3. பிரிதல் (யாழ்-அக.); to be part, divided. 4. முதிர்தல் (இலக-அக.), to be mature. 5. முழுதுமாதல்; to be complete, whole. "துப்புரவில்லார் துவரத் துறவாமை" (குறள், 1020).

துவர்³-தல் *tuvar*, 4 செ.குவி. (v.i.) ஆடுதல் (அகநி.); to be flexible.

துவர்⁴ *tuvar*, பெ. (n.) 1. விறகு (பிங்); fire-wood, as dry. "ஆரழல் துவர்புதித் தியற்றுமின்" (பிரமோத். 20, 51). 2. கருகிலை; dry leaves. "முடியிசை யெற்றிய துவர்கண்டு" (பதினொருநூல்-கண்ணப். மறநக். 72).

[தும் → துமர் → துவர் (மு.தா. 151)]

துவர்¹ *tuvar*, பெ. (n.) 1. துவர்ப்பு; astringency. "துவர் மருவப் புளிப்பேற்றி" (தைவலகைதல). 2. துவர்ப்புப் பொருள்; astringent substances. 3. நாவல் அல்லது பூவந்தி, கடு, நெல்லி, தான்றி, ஆல், அரசு, அத்தி, இத்தி, முத்தக்காசு அல்லது கருங்காலி, மாந்தளிர் என்ற பத்துத் துவர்ப்பு மருந்துப் பொருள்; medical astringents, numbering ten, viz., nāval or pūvanti, kaḍu, nelli, tāṇṇi, āl, aracu, atti, itti, mutta-k-kāsu or karuṅkāli, mānta|ir. "விளையொடு துவருஞ் சேர்த்தி" (சீவக 623) (ச.து.) 4. பகை (அக.தி.); enmity, hatred, hostility. 5. பாக்கு; areca-nut. "வாசமணத் துவர் வாய்க் கொள்வோரும்" (பரிபா 12,22) 6. துண்டு; piece. "மஞ்சள் துவர்" (நெல்லை). 7. கோது; refuse. "சீக்காய்த் துவர்" 8. செருக்கு; pride. "அவனுக்குப் பணத்துவர் அதிசய்"

துவர்² *tuvar*, பெ. (n.) 1. பவனம் (திவா.); coral. 2. சிவப்பு; red colour, scarlet. "துவரிதழ்ச் செவ்வாய்" (சீவக 6, 26) 3. கல்லாடை; red ochre. "துவருகின்ற வாடை யுடல் போர்த்து" (தேவா. 608, 16). 4. துவரை பார்க்க; see *tuvarai*. "துவரங் கோடு" (தொல். எழுத். 363, உரை).

[தும் → துமர் → துவர் (மொவ. 181)]

துவர்³-த்தல் *tuvar-*, II செ. கு. வி. (v.i.) துவர்ப்பாதல்; to be astringent.

[துவர் - துவர்த்தல்]

துவர்⁴-த்தல் *tuvar-*, II செ. கு. வி. (v.i.) சிவத்தல்; to be red. "துவர்த்த செவ்வாய்" (கம்பரா நீர்வினை. 13).

[துவர் → துவர்த்தல் (வ.மொவ. 181)]

துவர்⁵-த்தல் *tuvar*, II செ. கு. ஞ். ரா. வி. (v.I.) பூசுதல் (விண்.); to smear.

[துவர் → துவர்-]

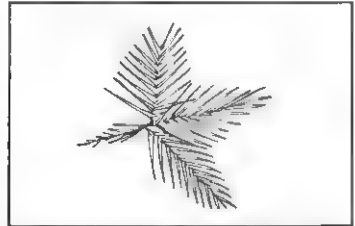
துவர்க்கட்டி *tuvar-k-katti*, பெ. (n.) காகக்கட்டி. பார்க்க; a compound of catechu and other spices.

மறுவ. காய்க்கட்டி.

[துவர் + கட்டி]

துவர்க்கண்டல் *tuvar-k-karṇal*, பெ. (n.) 1. செந்தாழை (தைவலகைதல); red species of screw-pine. 2. பூக்கண்டல்; caudal mangrove (சா.அ.க.)

[துவர் + கண்டல்]

துவர்க்காம்பு *tuvar-k-kāmbu*, பெ. (n.) கத்தைக் காம்பு; black catechu (சா.அ.க.)

துவர்க்காய் *tuvar-k-kāy*, பெ. (n.) பாக்கு; areca-nut as astringent. "துவர்க்காயொடு கக்குதினனும்" (தேவா. 660, 10)

[துவர் + காய்]

துவர்க்கிசை *tuvar-c-cigai*, பெ. (n.) 1. கடுக்காய்ப் பிஞ்சு (மலை), tender, immature gall-nuts. "நவாத துவர்க்கிசை" (பெருங். மகத 17, 149). 2. காவைமா (சங்.அ.க.); arrowroot flour.

[துவர் + கிசை]

துவர்த்து-தல் *tuvar-ttu-*, 5 செ. கு. ஞ். ரா. வி. (v.I.) ஈரந்துவட்டுதல்; to wipe off moisture.

ம. துவர்த்து

[துவர் → துவர்த்து-]

துவர்த்து¹ *tuvar-ttu*, பெ. (n.) துவர்த்துமுண்டு பார்க்க. loc.

துவர்த்துமுண்டு *tuvar-ttu-muṇḍu*, பெ. (n.) ஈரந்துவட்டுத் துண்டு; towel, as removing moisture.

[துவர்த்து + முண்டு]

துவர்தீர்¹ *tuvar-tīr*, பெ. (n.) துவர்ப்பு நீர்; astringent lotion.

[துவர் + நீர்]

துவர்ப்பசை *tuvar-p-pasai*, பெ. (n.) உட்பசை, மானம், மாயை பேராசை என்ற நான்கு; the four sins, viz, of anger conceit, intrigue and greed. "துவர்ப்பசை நான்கிலாந்த" (மேருமந். 1750).

[துவர் + பசை]

துவர்ப்பிடி-த்தல் *tuvar-p-pidi*, செஞ்ஞாவி (v.l.) தடுத்திடுமாறு ஆடையைப் பிடித்தல்; to hold one by one's cloth and obstruct. "பற்றயர்ந்தம்மை துவர்ப்பிறத்து . . . தடுத்துவா" (திருவாலவா 41, 10).

[துவர் + பிடி-]

துவர்ப்புமருந்து *tuvarppu-maruntu*, பெ. (n.) இரத்தப் பெருக்கை நிறுத்தும் துவர்ப்பான சரக்குகளைக் கொண்டு செய்யப்பட்ட மருந்து; astringent preparation having the quality of stopping bleeding or restraining heremorrhage.

[துவர்ப்பு + மருந்து]

துவர்ப்பூ *tuvar-p-pu*, பெ. (n.) வாடிச் சிவந்த பூ; withered flower. "தன்றவை தங்கிய துவர்ப்பூ வேற்றி" (பதினொரு நிருக்கள் மறம் தக் 61) (தமிழ். 57).

[துவர் + பூ]

துவர்ப்புமண் *tuvarappu-man*, பெ. (n.) 1. உவர்மண்; fuller's earth. 2. அடைமண்; alluvial soil. 3. துவர்ப்புமண்; astringent soil (சா.அ.க.).

[துவர் + மண்]

துவர்வலியுறுத்தி *tuvar-vali-y-urutti*, பெ. (n.) துவர்ப்புள்ள மருந்து; astringent tonic.

[துவர் + வலியுறுத்தி]

துவர் *tuvar*, பெ.அ. (adv.) முழுதும்; entirely. "துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுமே" (தொல். எழுத். 3101. 2. மிக; exceedingly. "துய்க்க துவரப் பசித்த" (குறள். 944).

துவரங்கறி *tuvar-ka-ri*, பெ. (n.) பருப்பு சேர்ந்த கறிவகை; preparations of curry mixed with dhol (சா.அ.க.).

[துவரை + கறி]

துவரங்காய் *tuvar-ka-gai*, பெ. (n.) 1. துவரைச் செடியின் காய்; green red gram. 2. மலைத் துவரங்காய்; green pod of hill of dhol (சா.அ.க.).

துவரஞ்செடிவண்டு *tuvaranjedi-varudu*, பெ. (n.) குருவண்டு; a beetle of the dhol plant (சா.அ.க.).

[துவரை + செடி + வண்டு]

துவரம்¹ *tuvaram*, பெ. (n.) துவட்டற்கறி பார்ச்சு; see *tuvaṭṭar-kaṇ*.

[துவர் → துவரம் (மு.தா. 149)]

துவரம்² *tuvaram*, பெ. (n.) துவர்ப்பு (பிங்.) astringency.

[துவர் → துவரம்]

துவரம்பருப்பு *tuvaram-paruppu*, பெ. (n.) துவரையின் பருப்பு; the lentil or pea of the plant *leytisus*, dhol (சா.அ.க.).

[துவரம் + பருப்பு]

"தண்ணக் குறிஞ்சித் தவந்தாடகிப் பிளப்பை வண்ணக் கடற்குள் வைத்தாங்கி யுண்ணற் கூடிக்கும் பகலினறு மாச்சியத் தொடுண்ணிற் பிடிக்குப்பிடி சதையாம் பேசு" (சா.அ.க.)

துவரமரம் *tuvaramaram*, பெ. (n.) கதம்பம்; kâṭar; a species of *roudelecia* wort.

[துவர் → துவர + மரம்]

துவரலா *tuvarala*, பெ. (n.) நந்தியாவட்டம்; indian rose bay (சா.அ.க.).

துவரன் *tuvaran*, பெ. (n.) துவரம் (நெல்லை) பார்ச்சு; see *tuvaram*.

[துவரம் → துவரன்]

துவரன்சம்பா *tuvaran-samba*, பெ. (n.) நெல் வகை (விள்.); a kind of paddy.

[துவரன் + சம்பா]

துவராடை *tuvar-ai*, பெ. (n.) கல்லாடை; salmon coloured cloth. "அத்துவ ராடைப் பொதுவனொடு" (கவித். 102, 35).

[துவர் + ஆடை]

துவராதினி *tuvar-adi-ni*, பெ. (n.) பேராழுட்டி; fragrant sticky mallow (சா.அ.க.).

துவராபதி *tuvarāpati*, பெ. (n.) துவாரகை பார்க்க; see *tuvarāga*. "துவராபதிக்கென்னை யுய்த் திருமின்" (திவ். நாய். 12, 9)

[துவரை + பதி]

துவராவதி *tuvarāvati*, பெ. (n.) துவாரகை பார்க்க; see *tuvarāga*.

துவரி¹-த்தல் *tuvari*, n செ.ருள்நாவி. (v.l.) செந்நிற மூட்டுதல்; to die with salman colour. "துவர்த்த வுடையவர்க்கும்" (திவ்.பெரியதி. 5, 6, 8)

[துவரி → துவரித்தல்]

துவரி² *tuvari*, பெ. (n.) 1. வடிநீர்; decoction. 2. துவரை; red gram (சா.அ.க.)

துவரிகம் *tuvarigam*, பெ. (n.) துவரை; red green (சா.அ.க.)

துவரிதழ் *tuvari-ida*, பெ. (n.) யானை (அ.க.நி.); elephant.

[துவர் + இதழ்]

துவரூப்பு *tuvaruppu*, பெ. (n.) பூ நீறுப்பு; salt extracted from efflorescent salt collected on the soil of fuller's earth (சா.அ.க.)

[துவர் + உப்பு]

துவரெண்ணெய் *tuvarēṇṇey*, பெ. (n.) துவர்ப்பூக் சரக்குகளினின்று வடிக்கும் எண்ணெய்; a medicinal oil extracted from astringent drugs (சா.அ.க.)

[துவர் + எண்ணெய்]

துவரை¹ *tuvarai*, பெ. (n.) 1. துவரஞ்செடி. (பதார்த்த. 834); pigeon-pea, dhall. 2. சுருந்த துவரை; toposi ebony of bengal. 3. காட்டத்தி; gaub.

[துவர் → துவரை]

துவரை² *tuvarai*, பெ. (n.) துவாரகை பார்க்க; see *tuvarāga*. "உவரா வீகைத் துவரை யாண்டு" (புறநா. 291).

துவரைக்கோமான் *tuvarai-k-kōmāṇ*, பெ. (n.) இடைச் சங்கப் புலவரன் ஒருவர் (இறை. 1, பக். 3); a poet of the middle sangam.

[துவரை + கோமான்]

துவரைச்சிவப்பிறுங்கு *tuvarai-c-civa-p-piṅṅu*, பெ. (n.) கோள வகை (விவசா. 3); a kind of maize of great millet.

[துவரை + சிவப்பு + இறுங்கு]

துவரைமல்லி *tuvarai-malli*, பெ. (n.) வெள்ளைக்கல் வகை; tourmaline.

மறுவ. கொழும்பு வைரம்

[துவரை + மல்லி]

துவல்¹ *tuval*, பெ. (n.) பூசைக்குப் பயன்படுத்தும் பூ; flowers offered in worship. "அடியாரிருந்த துவல்... பரப்புலாய்" (தேவா. 353, 2). "செருப்படியாவன விருப்புறு துவலே" (பதினொ. திருக்கள் மறம் 103)

[துவு → துவர்]

துவல்²(ஐ)-தல் *tuval*-, 3 செ.ருவி. (v.i.) துளித்தல்; to drip, as water; to sprinkle; to drizzle.

[துவல் → துளி]

துவல்³(ஐ)-தல் *tuval*, 3 செ.ருவி (v.i.) நிறைதல் (விண்); to be full, thick.

[துவல் → துவல்-]

துவல்⁴(ஐ)-தல் *tuval*, 3 செ.ருவி. (v.i.) சாதல் (விண்); to die.

[துவல் → துவல்(ஐ)தல்]

துவல்⁵ *tuval*, பி.பெ. (n. prob.) விரைவு (விண்); haste, celerity, rapidity, diligence.

[துவல் → துவல் → துவல் → துவல் (வே. 282)]

துவல்⁶(ஐ)-தல் *tuval*, 3 செ.ருவி (v.i.) விரைதல் (விண்); to be quick, rapid, to move with celerity.

துவலம் *tuvalam*, பெ. (n.) 1. பலனம்; corel. 2. ஒரு செய்நற்க்க வகை; one of the 32 kinds of native arsenic.

[துவர் → துவல் → துவலம்]

துவலை *tuvalai*, பெ. (n.) கூட்டம்; crowd. "இருங்கழித் துவலை யொலியின்" (துக்கூறு. 163, அரும்.)

[துவல் → துவலை]

துவலை *tuvalai*, பெ. (n.) நீர்த்திவலை; watery particle, drop, spray. "சி துரலத் துவலை தாவலின்" (*அகநா. 24*). 2. மழைத்தூவல் (பிங்); drizzle. "வடந்தை துவலை தாவ" (*தந். 152*).

தெ. துவர

[துவல் → துவலை]

துவல்(ளு)-தல் *tuval(j)u-*, 2 செ.குவி. (v.i.) 1. ஒசிதல் (குடா); to be flexible, supple, as a tender tree. "பொலிவில துவல" (*கம்பரா பூக்கொய். 11*). 2. தெளிதல் (சங்-அக); to bend, shrink, twist warp, as boards in the sun. 3. வாடுதல்; to fade, wither, as plants under scorching sun. "கண்ணார் தழையுந் துவலத் தருவனவோ" (*திருக்கோ. 112*). 4. கசங்குதல்; to become rumpled, as a new cloth. "புதிய ஆடை துவண்டு விட்டது". 5. தடித்தல்; to quiver, tremble. "பெருநீரறச் சிறுமீன் றுவண்டாங்கு" (*திருவாச. 6, 26*). 6. வந்துதல்; to be distressed. "சொறு கூறை மின்றுயே துவண்டு" (*தேவா. 119, 3*). 7. ஒழிதல்; to disappear. "வெஞ்சுரஞ் சென்ற தெல்லாம் . . . பூவணை மேலணையாமுன் றுவளூற்றதே" (*திருக்கோ. 35*). 8. அடர்தல்; to be dense, close. "தாழை துவளும் தரங்கநீர்ச் சேர்ப்பிற்தே" (*திண்ணமாலை. 59*). 9. இறுகுதல்; to be thick in consistency, as milk. "பாவைத் துவளக் காய்ச்சினான்". 10. ஒட்டுதல்; to be sticky; to adhere, as oil. 11. புணர்தல்; to unite sexually. "துடியிடைபார் கணவரொடு துவளும் போது" (*அருணா. 4, திருக்கள். 14*). 12. மெல்லிதா மிருத்தல் (சங்-அக); to be thin.

[துவல் → துவளு-]

துவல்(ளு)-தல் *tuval(j)u-*, செ.குன்றாவி. (v.i.) தொடுதல் (பிங்); to touch.

துவல் *tuval*, பெ. (n.) துவட்சி பார்க்க; see *tuvalci*. "நணியுருவத் தென்னோ துவல்களை" (*பாரி. 6, 64*). 2. குற்றம்; fault, defect. "துவலின் மாயணி மாடமோங்கு துவலவிலலி மங்கலம்" (*திவ். திருவாய். 6, 5, 1*).

துவல்வு *tuvalvu*, பெ. (n.) துவட்சி பார்க்க; see *tuvalci*. "தோலாக்கரி வென்றதற்குத் துவல்விற்கும்" (*திருக்கோ. 110*).

[துவல் → துவல்வு]

துவளம் *tuvalam*, பெ. (n.) கிணற்றின் கைப்பிடிக்கல்; parapet wall of a well.

ஒ.நோ. தோவாளம்

துவளல் *tuvalal*, பெ. (n.) வளைவு; bending.

[துவல் → துவல்வு]

துவளவரைத்தல் *tuvala-vaṛai-*, செ.குவி. (v.i.) நெடுமழைரைத்தல்; grounding till it becomes pulpy or pasty (சா-அக).

[துவல் + அரை-]

துவளை *tuvalai*, பெ. (n.) வாட்டம்; melancholia, depression. "பேய் தொட்டு விட்டதாவே துவளையாம்" (*பன்னாடி. 299*).

[துவல் → துவளை (முதா. 92)]

துவளை² *tuvalai*, பெ. (n.) 1. மேற்பூச்சு; anointing, rubbing. "சாலிற் கையிற் றுவளை யிட்டு" (*பாலவா. 157*). 2. வேப்பெண்ணெய் முதலியவற்றில் தோய்த்திடும் ஒத்தடம்; fomentation, especially with margosa oil.

[ஒருகா. துவாவை → துவளை]

துவளைசெய்தல் *tuvalai-sey-*, செ.குவி. (v.i.) கண்ணிற்கு மருந்தெண்ணெய் மற்றும் கலிக்கம் பூசுதல்; smearing ointment or putting eye drops (சா-அக).

துவளைபோடல் *tuvalai-pōḍal*, பெ. (n.) உடம்பின் மேல் குண்டாகும்படி தேய்த்தல்; rubbing so as to create heat (சா-அக).

துவற்று¹-தல் *tuvaṛu-*, 5 செ.குவி. (v.i.) தூவுதல்; to scatter drops, sprinkle. "தூஉ பின்ன துவலை துவற்றலின்" (*மலைபடு. 363*).

[துவறு → துவற்று → துவற்று- (முதா. 57)]

துவற்று²-தல் *tuvaṛu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.) செடுத்தல்; to destroy, ruin. "வல்வினை துவற்றன்மேலென" (*தணிகையடி. வீராட். 4*).

[துவல் → துவற்று]

துவறல்¹ *tuvaṛal*, பெ. (n.) மழை தாவுகை (யாழ்-அக); raining, drizzling, sprinkling.

[துவல் → துவறல்]

துவறல்² *tuvaraḷ*, பெ. (n.) விரைவு (சது) swiftness, haste.

[துவல் → துவறல்]

துவள் *tuvaḷ*, பெ. (n.) வட்டத்திருப்பி (மலை) பார்க்க; see *vaiḷa-t-tiruppi*.

துவன்று¹-தல் *tuvaṇṇu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நிறைதல்; to fillup. "இளையரும் முதியருங் கிளையுடன் துவன்றி" (பெரும்பாண். 268). 2. நெருங்குதல்; to be thick, close, crowded. "வானம் வெளியறத் துவன்றி" (கம்பரா. நாகபா. 97). 3. கூடிநிற்றல்; to be in company; to join. "ஏமஞ் சான்ற மக்களொடு துவன்றி" (தொல்பொ. 192). 4. குவிதல்; to be heaped up. "அகங்கட் பாறைத் துவன்றி" (மலைபடு. 276). "துவன்று நிறைவாகும்" (தொல். 815).

[துவல் → துவன்று (வே.க. 252)]

துவன்று²-தல் *tuvaṇṇu-*, செ.கு.வி. (v.i.) சாதல் (பிங்.); to die.

[துவல் → துவன்று (வே.க. 252)]

துவன்று³ *tuvaṇṇu*, பெ. (n.) நிறைவு (தொல்சொல். 332); fullness.

[துவல் → துவன்று (வே.க. 252)]

துவனம் *tuvaṇam*, பெ. (n.) ஒலி; noise, sound. "துவனவில்லி" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 27).

துவனி *tuvaṇi*, பெ. (n.) ஒலி; sound, noise, clamour. "தூய வானவர் வேதத் துவனியே" (தேவா 1031).

துவனி-த்தல் *tuvaṇi*, II செ.கு.வி. (v.i.) முழங்குதல்; to sound, resound. "துவனித்தவர் வெம்படை தாவுதலும்" (பாராத நிவாத. 70).

[துவனி → துவனி-]

துவனை *tuvaṇai*, பெ. (n.) ஓசை (யாழ்-அக.); noise.

[ஒருகா. துவனி → துவனை]

துவாரடை *tuvaṇṇadai*, பெ. (n.) மரக்கல வறுப்பினுனொன்று; a contrivance in a boat. "மரக்கலமும் அதனைத்துச் சக்கரனும். துவாரடையும் பிறவும் அமைந்திருப்பினும்" (சக்கர-நிச்சயம், 150).

துவாளி-த்தல் *tuvaḷi*, II செ.கு.வி. (v.i.) புல்லாங்குழல்; flute.

துவானம் *tuvaṇam*, பெ. (n.) தூறல்; drizzling. மழைவிட்டும் துவானம் விடவில்லை.

[துவானம் → துவானம்]

துவாலை *tuvaḷai*, பெ. (n.) 1. மகளிர் சூதகப் பெருக்கு; excessive menstruation. 2. உடலிற் பூக்கம் பூக்க (தைவ. தைவ. 2); anointing the body. 3. பூக்க மருந்து (விண்.); liniment for medical anointing.

[துவலை → துவாலை (மு.தா. 57)]

துவலைச்சிரங்கு *tuvaḷai-c-ciraṅgu*, பெ. (n) ஒருவகைச் சிரங்கு; napkin rash.

[துவாலை + சிரங்கு]

துவலைசெய்தல் *tuvaḷai-ṣey*, மேற்பூக்கல் (பாலவா 294); to anoint, smear.

[துவாலை + செய்-]

துவாலையடித்தல் *tuvaḷai-y-adiṭṭa*, பெ. (n.) துவாலையிறைப்பு பார்க்க; see *tuvaḷai-y-iraippu*.

[துவாலை + அடித்தல்]

துவாலையிடு-தல் *tuvaḷai-y-iḍu*, செ.கு.வி. (v.i.) துவாலைசெய்தல் பார்க்க; see *tuvaḷai-ṣey*. "அங்கமெலலத் துவாலையிடு" (தலவ. தைவ. 32).

[துவாலை + இடு]

துவாலையிறைப்பு *tuvaḷai-y-iraippu*, பெ. (n.) 1. சூதகப் பெருக்கு; menorrhagia. 2. ஒரு நோய்; leucorrhoea.

துவாளி-த்தல் *tuvaḷi*, II செ.கு.வி. (v.i.) தவாளி பார்க்க; see *tavāli*; to groove, flute.

துவானம் *tuvaṇam*, பெ. (n.) தூறல்; drizzle. "மழை விட்டுத் துவானம் விடவில்லை".

[துவானம் → துவானம்]

துவிக்குத்துரு *tuvi-k-kutturu*, பெ. (n.) தண்ணீர் விட்டான் (சங்க-அக) பார்க்க; see *taṇṇi-viṭṭāṇi*; climbing asparagus.

துவை-த்தல் *tuva-*, II செ.கு.வி. (v.i.) 1. யாழ் ஒலித்தல் (திவா); to sound as a lute; to resound.

2. ஆரவாரித்தல் (திவா.); to make a great noise. 'காலுறு துவைப்பின்' (மலைபடு. 117).
3. புகழப்படுதல்; to be praised. "நின் வயிற்றுவைத்த தும்பை" (பதிற்றுப்ப. 88, 23).

துவை²-த்தல் *tuva²*, செருன்றாவி. (v.l.)

1. மிதித்துமூக்குதல்; to tread down. "ஆம்பலங் குப்பையை . . . வாணைக் குவைப்ப" (கம்பரா. 52, 29).
2. இடித்தல்; to beat, as moist or green things as clay in a mortar; to mash, pound.
3. ஆடை துவைத்தல்; to beat, as clothes in washing.
4. குற்றுதல்; to husk. "நெல்லைத் துவைக்கிறாள்".
5. கடைதல்; to chum. கருங்கடற்றுவைத்த தோள்நீர் (கம்பரா. 46, 81).
6. சேர்த்துவைத்தல்; to gather, together. "தன்னுயிரிக்கென் நெண்ணித் துவைத்த பொருளொடு" (ஆசாரக. 96). துவைத்துத் தோள்மேற்போட்டுக் கொண்டாள் (பழ).

[துவ → துவை → துவைத்தல் (முதா. 92)]

துவை¹ *tuva¹*, பெ. (n.) 1. மிதிக்கை; treading,

- pounding.
2. இறைச்சி (குடா); flesh, meat.
3. ஒலி (குடா); sound, clamour.
4. பிள்ளாக்கு (குடா); oil cake.
5. புளிங்கறி (திவா.); acidulated curry.
6. ஆணம்; thick, liquid curry. "மறிக்கொ மூன்றுவை" (தூணா. 36, 14). 7. துவையல் பார்க்க; see *tuva¹*.
8. பருகும் உணவு வகை (பிங்க); drink. "ஆற்ற னுவையாக" (சீவக. 26, 20).
9. துளசி பார்க்க (மலை); see *tu¹*; sacred basil

துவை³-தல் *tuva³*, 4 செருவி. (v.l.)

1. மிதித்துக்கப்படுதல்; to be trodden. "நெற்சதிர இன்னும் துவைய வேண்டும்".

[தோய் → துவை]

துவை⁴-தல் *tuva⁴*, 4 செருவி. (v.l.)

1. தோய்தல்; to be dipped, as a cloth in dye.
2. கஞ்சியிடுதல் (விள்); to be moistened with starch.
3. உறைதல் (விள்); to be curdled, as milk; to be clotted as blood.
4. படைக்கருவி துவைச்சலிடுதல்; to be tempered, as steel

[துவ → துவை → துவைதல் (முதா. 92)]

துவை⁵-த்தல் *tuva⁵*, 11 செருன்றாவி. (v.l.)

1. தோய்த்தல் (விள்); to dip in, soak.
2. உறையச் செய்தல் (விள்); to curdle, as milk by rennet.

3. படைக் கருவிகள் துவைச்சலிடுதல்; to temper, as steel

துவைத்துப்பிழி-தல் *tuva¹tu-p¹li-*,

- செருன்றாவி (v.l.) 1. மூலிகைகளை இடித்துச் சாறு இறக்குதல்; to squeezing juice out of bruised herbs. 2. ஊதையினால் உடம்பில் அடிபட்ட வலிபோல் காணும் ஒரு நிலைமை; a condition of the body with pain all over experienced by patients subjected to rheumatic affections as if beaten with sticks.

துவையல்¹ *tuva¹ya¹*, பெ. (n.) 1. தொகையல்

- எனப்படும் உணவு; chutny, a kind of strong relish, made of a number of condiments and fruits as coconuts, onions, chillies. "துவைவாயினர்கள் சில்வோர்" (வந்தியமய. 80, 22).
2. ஆடை வெளுக்கை (விள்); washing clothes.

[துவை → துவையல்]

துவையல்² *tuva¹ya²*, பெ. (n.) உருக்கைத்

- துவைச்சலிடுகை; tempering of steel (செஅக.)

[துவை → துவையல்]

துவைவரல் *tuva¹vara¹*, பெ. (n.) கலப்புக்

- கட்டோசை (பிங்க); din of many sounds.

[துவை + வரல்]

துழத்தல் *tu¹ā*, 11 செருன்றாவி (v.l.) துழாவுதல்;

- to stir, as with a ladle. "துடுப்பிற றுழந்த வல்சியின் இட்டுந்தொட்டுங் கல்விபுத் துழத்தும்" (புறநா. 26, 188).

[துள் → துள → துழ - துழத்தல் (வேக. 275)]

துழி *tu¹ā*, பெ. (n.) துன்பம்; sorrow, distress.

- "பிறவித் துழி நீங்க" (திவ. திருவாய். 2, 7, 7)

[துழ → துழி (வேக. 276)]

துழவு-தல் *tu¹āv*, 5 செருன்றாவி. (v.l.)

1. துழாவு பார்க்க; see *tu¹āv*. "துழாவு வஸ்யபஸை சாரல் கமழத் துழைது" (மலைபடு. 181).
2. சூழவுருதல்; to pass through review in mind, cat about one. "மாதிரத் துழவுங் கவலை நெஞ்சத்து" (புறநா. 174).

தமிழவை *tūlavai*, பெ. (n.) 1. துழாவிவிட்ட கூழ்; porridge, as stirred with a ladle. "அவை யாவரிசியங்கனித் துழவை" (பெரும்பாண் 275); 2. மூங்கிற்பற்றை; split bamboo used as a rudder the steel a small boat.

[*துழவு* → *துழவை* (வேக. 276)]

துழவைதொடு-த்தல் *tūlavai-toḍu*, செ.குவி (v.i.) தெப்பஞ் செலுத்துதல் (விண்); to paddle a raft or boat.

[*துழவை* + *தொடு*. (வேக. 276)]

துழனி *tūḷai*, பெ. (n.) 1. ஒலி; sound, noise, chirping of flocks of birds. "அருமறைத் துழனியும்" (தேவா. 316, 3). 2. குறை குற்றம்; carping criticism. "அவன் ஓயாமல் துழனி பேசுவான்" (நெல்லை).

[*துழ* → *துழனி* (வேக. 276)]

துழா-தல் *tūḷ-*, 5 செ.குவி. (v.i.) துழாவுதலின் மறுவடிவம்; dialect variation of *tūlavu*. "பனிவாடை துழாவின்றதே" (திவ். இயற். திருவிருத். 35).

துழாய் *tūḷāy*, பெ. (n.) துளசி; sacred basil. "சமயஞ்ஞ் துழாஅ யலங்கற் செல்வன்" (பதிற்றுப். 31, 8).

[*துவை* → *துவையல்*]

துழாய்மெளலி *tūḷāy-maḷi*, பெ. (n.) துளசிமாலை முடிமினனாகிய திருமால் (குடா.); *Viṣṇu*, as crowned with a garland of basil.

[*துழாய்* + *மெளலி*]

துழாய்வனம் *tūḷāy-vaṇam*, பெ. (n.) துளசி (மலை); sacred basil.

[*துழாய்* + *வனம்*]

துழாவாரம் *tūḷā-vāram*, பெ. (n.) வம்புப் பேச்சு; malicious gossip, slander.

[*துழவு* + *வாரம்* → *துழாவாரம்*]

துழாவு¹-தல் *tūḷāvu*, 5 செ.குவ்றாவி. (v.l.) 1. கையாலனைதல்; to stir with the hand.

2. கிளறுதல்; to stir with the ladle; to turn over, as paddy spread in the sun. 3. தடவுதல்; to feel, grope, search for with the hands out stretched. "துழாநெடுஞ் குழிருளென்று" (திவ். இயற். திரு. விருத். 36). 4. நாடுதல்; to cast a searching look into, seek. "வானு நிலனுத் திரையுத் துழாவும்" (சனித். 145, 43). 5. ஆராய்தல்; to investigate, examine closely. 6. தண்டு வலித்தல்; to paddle or row a boat. "துளிபடத் துழாவு திண்கொற் றுடும்பு" (சம்பரா. குகம். 60). 7. வெட்டுதல் (பிங்); to cut.

[*துழவு* → *துழாவு*]

துழாவு²-தல் *tūḷāv-*, செ.குவி. (v.i.) 1. தடுமாறுதல்; to be disturbed in mind; to be perplexed. "எண்ணத் துழாவுமிடத்து" (திவ். இயற். திருவிருத். 28). 2. அளவளாவுதல் (பிங்); to talk endearingly.

[*துழவு* → *துழாவு*]

துழை-தல் *tūḷā-*, 4 செ.குவ்றாவி. (v.l.) துடுப்பால் துழாவிச் செல்லுதல் (நாட்); to propel by oars.

[*துழாவு* → *துழை* → *துழைதல்* (வேக. 276)]

துள் *tūḷ*, பெ. (n.) துள்ளு பார்க்க; see *tūḷḷu*.

[*துல்* → *துள்* (வேக. 253)]

துள்ளத்துடி-த்தல் *tūḷḷa-t-tuḍi-*, செ.குவி (v.i.) மிகுதயாரால் வருந்துதல்; to suffer from extreme anguish (செ. அக).

[*துள்ளல்* + *துடி-த்தல்*]

துள்ளம் *tūḷḷam*, பெ. (n.) சிறுதுளி; little drop of water. "சண்ணீர்கள் துள்ளஞ் சோர்" (திவ். பெரியாழ். 5, 1, 7).

துள்ளல் *tūḷḷal*, பெ. (n.) 1. துள்ளுகை; frisking, leaping. "பேயும் பேயுற் துள்ள ஓறுமென" (சனி 94). 2. கூத்து (உரி. தி); dance, dancing. 3. கூத்தன்; dancer. "வானவர்க்குங் காண் பரிதாவின்ற துள்ளலை" (தேவா. 489, 6). 4. ஆடு (குடா.); goat, sheep. 5. ஆட்டுநோய்வகை (M.Em.D.245); a disease of sheep. 6. நீர்க்கொதுகு (பிங்); a kind of gnat, water insect. 7. துள்ளலோசை பார்க்க

(காரிகை. செய். 1); see *tullalōsai*. 8. சந்தத்தின் முடுகிசை; lively or quick movement, in verse or singing.

[*துல்* → *துள்* → *துளி* → *துள்ளல்* (வேக. 253)]

துள்ளலோசை *tullalōsai*, பெ. (n.) கவிப் பாவுக்குரிய ஓசை (காரிகை. செய். 1, உரை); rhytheming cadence peculiar to *kali* verse

[*துள்ளல்* + *ஓசை*]

துள்ளற்செலவு *tullar-celavu*, பெ. (n.) யாழ் வாசிக்கும் முறையுள்ளொன்று; a mode of playing *yā*, "குடகச் செலவுத் துள்ளற்செலவும்" (சீவக. 657, வார.).

[*துள்ளல்* + *செலவு*]

துள்ளட்டம் *tullāḍḍam*, பெ. (n.) 1. கனிப்பு; sprightliness. 2. செருக்கு; arrogance, haughtiness, assumption, overbearing airs

[*துள்ளு* + *ஆட்டம்*]

துள்ளி *tulli*, பெ. (n.) துளி பார்க்க; see *tulj*. "வானத்தின் றுள்ளி. யல்லால்" (மேருமத். 121).

[*துளி* → *துள்ளி*]

துள்ளிசிவு *tullivivu*, பெ. (n.) ஒரு வகை இசிவு நோய்; a kind of disease accompanied with convulsion. "துள்ளிசிவு கொண்டே துணுக்குற்றுத் தான்பதைப்பார்" (ஆதிபூரவதானி).

[*துள்ளு* + *இசிவு*]

துள்ளு-தல் *tullu-*, 5 செகுவி (v. i.) 1. குதித்தல்; to leap, frisk, spring up, jump up; to be restive. "துள்ளித் துண முட்டுமாங் கீழ்" (நாலடி. 64). 'துள்ளாதே துள்ளாதே ஆட்டுக்குட்டி. என் கையில் இருக்கிறது குரிக்கத்தி' (பழ.). 2. தாவிச் செல்லுதல்; to trip along in a frolicsane manner. "துள்ளு மாள்மறி போந்திய செங்கையின்" (தேவா. 93, 5). 3. செருக்குதல்; to be haughty, arrogant. "துள்ளுகின்றார் கூட்ட முறேல்" (அருட்பா. 1, தெஞ்சதி. 635). 4. கவலையற்று வாணான் கழித்தல்; to lead a happy-go-lucky life. 5. பதைத்தல்; to tremble, quiver. 'துள்ளுநர்க் காண்மார் தொடர்ந்து' (கலித். 41. 6. மிகுதல்; to be abundant. "அணையது

கேட்டவோடு மறிஞர்கள் மகிழ்ச்சி துள்ள" (திருவாணைக். நைமி. 28).

[*துல்* → *துள்* → *துள்ளு*]

துள்ளு^{ள்} *tullu*, பெ. (n.) 1. குதிப்பு; leap, jump, spring. 'ஒரு துள்ளுத் துள்ளினார்' 2. செருக்கு; arrogance. "துள்ளுவார் துள்ளடக்குத் தோன்றலே" (அருட்பா. 2, அருட்டிதத். 7).

[*துல்* → *துள்* → *துள்ளு* (வேக. 253)]

துள்ளுக்காளை *tullu-k-kālai*, பெ. (n.) அடங்காதவன்; ungovernable person, as an untamed bullock. 'துள்ளுகிற மாடு பொதி கமக்குமா?' (பழ.).

[*துள்ளு* + *காளை*]

துள்ளுக்குட்டி *tullu-k-kutti*, பெ. (n.) 1. இளங்கன்று; calf; frolicsone young animal. 2. விளையாட்டுப் பையன்; playful, lively boy

[*துள்ளு* + *குட்டி*]

துள்ளுசீட்டு *tullu-cīṭṭu*, பெ. (n.) அடைக்கலச் சீட்டு; to letter giving assurance of safety or protection. "துள்ளுசீட் டொப்ப மெழுதும்" (விற்றலிவிடு. 903).

[*துள்ளு* + *சீட்டு*]

துள்ளுப்பூச்சி *tullu-p-pūcci*, பெ. (n.) தலசங்களாகக் கெடுக்கும் பயிர்ப்பூச்சி வகை; a kind of hopping insect destructive to grain.

[*துள்ளு* + *பூச்சி*]

துள்ளுப்போடு-தல் *tullu-p-pōḍu-*, பெ. (n.) மீனைத் திருப்புதற்காக அணாகட்டுதல்; to put up a small bund in order to turn the fish into a fish-trap

[*துள்ளு* + *போடு-*]

துள்ளுமறி *tullumari*, பெ. (n.) ஆட்டுக்குட்டி, kid, lamb as frolicsone. 'துள்ளுமறியா மனது பலிகொடுத்தேன்' (தாய். சுருணாகர. 8).

[*துள்ளு* + *மறி*]

துள்ளுமா *tullumā*, பெ. (n.) தேவதைகளுக்குப் படைக்கும் சருக்கரையோடு கலந்த மாவகை; a preparation of flour offered to deities.

[*தெள்ளு* → *துள்ளு* + *மா*]

துள்ளொலி *tujjoli*, பெ. (n.) அலையெழியும் ஒலி; noise of rippling water. 'துள்ளொலி வெள்ளத்தின்' (தேவா.)

[துள்ளு + ஒலி]

துளக்கம்¹ *tujakkam*, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking, waving, motion. 2. மனக்கலக்கம்; agitation of mind. "துளக்கமிலாதவர் தாய மனத்தார்" (நாலடி. 1891. 3. அச்சம்; fear, dread. 4. குறைகை; dwindling

[துளங்கு → துளக்கம்]

துளக்கம்² *tujakkam*, பெ. (n.) 1. ஒளி, brightness, splendour, gloss, lustre. 2. விளக்கு என்னும் 15ஆவது நாளம் (பிங்.); the 15th nakshatra

[துள் → துளகு → துளங்கு → துளக்கம் → துளக்கம்]

துளக்கு¹-தல் *tujakku*, 5 செகுன்றாவி (v.i.) 1. அசைத்தல்; to move, shake, nod. "திருமுடி துளக்கி நோக்கி" (சிவக. 1891. 2. வளங்குதல்; to bow. "முனைவற்றொழுது முடிதுளக்கி" (சிவக. 2357)

[துள் → துவர் → துளங்கு → துளக்கு-]

துளக்கு² *tujakku*, பெ. (n.) 1. அசைவு; shaking. "துளக்கிலா விளக்கை" (தேவா. 13. 6). 2. வருத்தம்; grief, sorrow. 'மாமயிலாடி நாடகத் துளக்குறுத்தனவே' (சிவக. 1560)

[துளங்கு → துளக்கு]

துளக்கு³-தல் *tujakku*, 5 செகுன்றாவி (v.i.) விளக்குதல் (யாழ். அக.); to polish.

ம. துளக்கு

[துலக்கு → துளக்கு-]

துளங்கு¹-தல் *tujangu*, 5 செகுவி (v.i.) 1. அசைதல்; to move, to sway from side to side, as an elephant, to shake. "துளங்கியில் நல்லேற்றினம்" (கலித். 106). 2. வருந்துதல்; to be perturbed. "துளங்கா தாங்கவ னுற்றதை யுரைத்தலும்" (மணி. 22, 8). 3. நிலைகலங்குதல்; to be uprooted. "கடிமரந் துளங்கிய காவும்" (புறநா. 231. 4. தளர்தல்; to droop. 'கடுகணை மருதலோடுந் துளங்கினான்' (கம்பரா முத்திரை

1321. 5. ஒலித்தல்; to sound. 'சிறு சதங்கை துளங்க வார்த்தார்' (பிரபலிங். மாயை. பூசை. 45)

[துள் → துலம் → துளம் → துளங்கு- (மு.நா. 1471.)]

துளங்கு²-தல் *tujangu*, 5 செகுவி (v.i.) ஒளிர்ந்தல்; to shine, to be bright, luminous, to radiate. "துளங்கு மினம்பிறை யானன்" (தேவா. 88, 10)

[துலக்கு → துளங்கு-]

துளங்கொளி *tujankoli*, பெ. (n.) 1. மிக்க ஒளி (விங்.); dazzling, brightness. 2. சுழல் என்னும் 18ஆவது நாளம் (பிங்.); the 18th nakshatra. "நங்கம்பவன துளங்கொளி புரட்டாதி" (இலக். 27, 791).

[துளங்கு → துளங்கொளி (மு. நா. 1471)]

துளசி *tujaci*, பெ. (n.) 1. திருத்தழாய்; sacred basil. 2. குழிமிட்டான்; rough basil (செ. அக.). 'துளசிக்கு முணமும் முள்ளுக்குக் கூர்மையும் முளைக்கிற போதே தெரியும்' (பழம).

துளசிதீர்த்தம் *tujaci-tirtham*, பெ. (n.) திருமால் வழிபாட்டின் பின் அடியார்கள்ளுக்கு வழங்கும் திருத்தழாயும் தூநீரும்; tulaci leaves and consecrated water presented as offering to the idol in a Viṣṇu temple and distributed to worshippers

[துளசி + தீர்த்தம்]

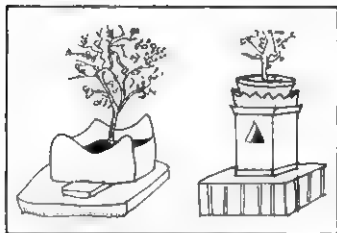
துளசிமாடம் *tujaci-mādam*, பெ. (n.) துளசி மாடம் பார்க்க; see *tujaci-mādam* (செ. அக.).

[துளசி + மாடம்]

துளசிமாணி *tujaci-maṇi*, பெ. (n.) மாவிய அடியார் அணிந்து கொள்ளத் திருத்தழாய்க் கட்டையைக் கடைந்து உண்டாக்கிய மாணி; beads made up of tulaci, worn by vaisnava devotees (செ. அக.).

[துளசி + மாணி]

துளசிமாடம் *tujaci-mādam*, பெ. (n.) பூசிக்கப் படும் துளசிச் செடியைக் கொண்ட மேடை; a raised construction on which a tulaci plant is set up for worship (செ. அக.).

[துளசி + மாடம்]

துளசிமாலை *tulaci-mālai*, பெ. (n.) துளசி இலைக் கொத்து அல்லது துளசிமணியாற் செய்யப்பட்ட மாலை; garland of tulaci leaves or beads

[துளசி + மாலை]

துளப்பு *tulappu*, பெ. (n.) வயிறு; belly. "பாழியிற் மணங்களும் துளப்பெழுப்படுத்திடு" (தக்ஷணம். 276)

துளபம் *tulapam*, பெ. (n.) துளசி பார்க்க; see *tulaci*. "துளபத் தொண்டாய தொல்கீர்" (திவ். திருமாலை. 45)

[துளவம் → துளபம் (வ.மொ.வ. 182)]

துளபமௌலியன் *tulapa-mouhyan*, பெ. (n.) துளசி மாலைமைய முடியிலணிந்த திருமால் (மீங்.); Tirumāl, as wearing a tulaci wreath.

[துளவம் + மௌலியன் → துளப மௌலியன்]

துளம்¹ *tulam*, பெ. (n.) மாதுள; common pomegranate. "துளம்படு முறுவல் தோழியர்க் கருளாளர்" (திவ். பெரியதி. 2, 7, 2).

[மாதுளம் → துளம்]

துளம்² *tulam*, பெ. (n.) மயிலிறகினடிய; root of peacock's feather (திவ். பெரியதி. 2, 7, 2, வ்யா.)

துளம்பிக்கிரி *tulampikkiri*, பெ. (n.) ஆதொண்டை. (மலை); thorny caper.

துளர்¹-தல் *tular*, 4 செருவி. (v.i.) நில முதலியவற்றைக் கொத்துதல்; to hoe. "கணவன் புளந்துளந்து வித்தி" (குறுத். 214).

[துளம் → துளர்-தல் (வ.மொ.வழு. 4)]

துளர்²-தல் *tular*, செருவி. (v.i.) மணம் முதலியன வீசுதல்; to spread, as fragrance. 'துளருஞ் சந்தைச் சோலைக ளுடலாம்... குளிர் நாற்றமே' (குளா. இரத. 5)

[துளம் → துளர்-தல் (வ.மொ.வழு. 4)]

துளர்³ *tular*, பெ. (n.) பயிரின் களை; weeds. "தொடுப் பெறிந் துமுத துளர்படு துடவை" (பெரும்பாண். 201)

துளர்⁴ *tular*, பெ. (n.) களைகொட்டு (திவ். பெரியதி. 8, 7, 3); weeding hook.

துளவம்¹ *tulavam*, பெ. (n.) துளசி பார்க்க; see *tulaci*. "தொடையொத்த துளவமுங் கூடையும் பொலிந்து" (திவ். திருப்பள்ளி. 10)

[துள → துளவம் (வ.மொ.வ. 182)]

துளவன் *tulavan*, பெ. (n.) 1. திருமால்; Tirumāl. "துளவ துளவ வெணச் சொல்லுஞ்சொற் போச்சே" (அட்ட. 2. பின்னையப்பெரு சரீத். பக். 61. 2. ஒரு வகைச் செய்தற்குக் (யாழ். அக.); a prepared arsenic.

[துளவு → துளவன்]

துளவி *tulavi*, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை); long pepper

துளவு *tulavu*, பெ. (n.) துளசி பார்க்க (குடா); see *tulaci*. "கள்ளணி பசந்துளவினைவ" (பரியா. 15, 84)

[துளம் → துளவு]

துளவை¹ *tulavai*, பெ. (n.) தொளை (யாழ். அக.); hole, orifice.

[துள் → துள → துளவை (வே. உ. 274)]

துளவை² *tulavai*, பெ. (n.) துழவை பார்க்க; see *tulavai*

[துள் → துள → துளவை]

துளாரி *tulari*, பெ. (n.) நெய்வோர் கருவியுளொன்று (யாழ். அக.); a weaver's instrument.

துளி¹-த்தல் *tulii*, செருவி. (v.i.) 1. சொட்டுதல்; to drip, fall in drops, as rain, as tears, as honey;

to trickle down. "மதுவுத் துளிக்குத் சோலை" (தேவா. 395, 4). 2. மழை பெய்தல்; to rain. "மங்கு ஷங்கமொடு பொங்குடி துளிப்ப" (அகநா. 235).

[துள் → துளி → துளி-த்தல்]

துளி¹-த்தல் *tuji*, செருக்றாவி (v.i.) துளியாய்த் தெளித்தல்; to sprinkle, let fall in drops.

[துள் → துளி → துளி-த்தல்]

துளி² *tuji*, பெ. (n.) 1. துளிக்கை (பிங்கு); raining, dripping. 2. திவலை (பிங்கு); rain drop, globule of water. 3. மழை (பிங்கு); rain. "துளியனுழந்த தோய்வருத் சிமைதொறும்" (பரிபா 7, 13). 4. சொட்டளவு; minium, drop, as a measure. "மருத்தில் ஏத்தளைத் துளி விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்" 5. சிறிதளவு; pinch 'அம்பருத்தில் துளி சொடு' 6. நஞ்சு; poison. "துளிமண்டி புண்டு நிறம்பந்த கண்டன்" (தேவா. 35, 1).

[துள் → துள்ளி → துளி.]

துளி³ *tuji*, பெ. (n.) பெண்ணாமை (பிங்கு); female lortoise.

[துள்ளி → துளி]

துளிமழை *tuji-malai*, பெ. (n.) திவலையாய்ச் சொரியும் மழை; drizzling.

துளிர்¹-த்தல் *tuji*, செருவி (v.i.) 1. தளிர்த்தல்; to bud, sprout, shoot, put forth leaves. 2. செழித்தல்; to prosper, thrive.

தெ. தளிர்க; உ. தெளிர்; ம. துளிர்க்க

[துள் → துளிர் → துளிர்-த்தல்]

துளிர்² *tuji*, பெ. (n.) தளிர்; bud, sprout, young leaf, tender foliage. "நாறுநரத்தைத் துளிருங் கலவி" (தேவா. 403, 6).

துளிர்க்கெண்டை *tuji-r-k-kenḍai*, பெ. (n.) பாற்கெண்டை; white mullet.

துரு *tuju*, பெ. (n.) துருவம் பார்க்க; see *tujuvam*. "தோகைக் காவிற் துருநாட்டன்" (அகநா. 15)

[துள் → துரு]

துருப்பிடு-தல் *tujuḍḍi*, செருக்றாவி (v.i.) கலக்குதல்; to stir up. "குன்றித் கருங்கட றுருப்பிட் டாங்கு" (சேவ. 112) (செ. அக).

[துள் → துரு → துருப்பு - துருப்பிடு-தல் (வே.க. 276).]

துருப்பு¹-தல் *tujuḍḍu*, செருவி. (v.i.) 1. அசைதல்; to shake, to be agitated. "வய்சிற் துருப்புமுலை வானெடுங்கண் மடவார்" (சேவ. 186). 2. நதும்பு-தல்; to brim over, overflow; to fill, as tears in the eyes. "துருப்பு கண்ணிருள் முழி" (திருவிளை மானிக்க துதி). 3. துள்ளுதல் (குடா); frisk. 4. நிமிறுதல் (குடா); to struggle and qrench oneself away. 5. விளங்குதல்; to sparkle, glitter, shine. "உவாக்கண்மீ - தேவநிற் துளிப்பினார்" (குரா. தா. 73). 6. இனகுதல் (சேவ. 306, 3, உரை); to melt. 7. மேலெழுதல்; to rise up; to come to the surface. "நீர் துருப்பு" (சேவ. 1674). 8. வருத்துதல்; to be troubled. "உயர்சத்தைத் தொழுதித் குன்றத் தருமபச் சென்று" (சேவ. 3063). 9. மிகுதல்; to abound. "துருப்பு மேன்மையிற் பொலிந்தது தொண்டைநன் னாடு" (காஞ்சிப்பு நாட்டு. 35).

[துள் → துருப்பு → துருப்பு. (மு.தா. 69)]

துருப்பு²-தல் *tujuḍḍu*, செருவி. (v.i.) ஒளிர்த்தல்; to shine, to irradiate. "மருளிநின்ற துருப்புவே" (தக்கவாய். 254).

[துள் → துருப்பு → துருப்பு. (மு.தா. 69)]

துருவம் *tujuvam*, பெ. (n.) 1. பண்டைய ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் கண்டை நாட்டிற்குத் தெற்கிலுள்ள நாடு; the tulu country on the west coast, south of kannada, one of 56 country. "சொங்கணத் துருவங் குடகம்" (நன். 272, மயிலை). 2. பதினெண் மொழிகளுள் துருவத்தில் வழங்கும் மொழி (நன். 273, உரை); the Tuluva language, one of patineḅḅoli, q.v.

[துரு → துருவம்]

துருவவேளாளர் *tuvva-vēḷār*, பெ. (n.) துருவ நாட்டிலிருந்து வந்து தொண்டை மண்டலத்தில் குடியேறிய வேளாள வகையார்; a sub-division of vēḷāṅs of Tondaimaṅḍalam who migrated from the Tulu country.

[துருவம் + வேளாளர்]

துருவன் *tuvvan*, பெ. (n.) வாழைவகை; a kind of plantain. 'துருவவப்பழம்'

துளை-தல் *tulai-*, 4 செருவி (v. i.) 1. நீரில் விளையாடுதல்; to dispart in water; to dive. "ஆளந்த வெள்ளத் துறையிலே படிந்து மூழ்கித் துளைந்தி" (தாயு வர்ப்பென் 2) 2. அழுந்திக் கிடத்தல்; to be immersed. குடும்பக்கூத்துட்டுளைந்தி (தாயு சொல்வழி)

[துள் → துளை-]

துளை¹-த்தல் *tulai-*, 11 செருவாவி. (v. i.) 1. துளையிடுதல்; to make hole, bore, drill, punch. 2. ஊடுருவுதல்; to pierce, as with an arrow. 3. வருத்துதல்; to torment, tease. "எப்பொழுதுமாக அவனைத் துளைக்கிறான்" 3. செயற்பாடு உசாவுதல்; to demand particulars or details. செலவுக்கணக்கு அவனைத் துளைத்துக் கொண்டிருக்கிறது

[துள் → துளை. (வே.க. 279)]

துளை *tulai*, பெ. (n.) 1. புழை (பிங்கு); hole, orifice, aperture, perforation. "ஆடமைக் குயின்ற வயிர் துளை" (அகநா. 82) 2. உட்டொளை; hollow, as of a tube. 3. மூங்கில் (பிங்கு); bamboo. 4. வாயில் (விள்); gate way, passage. 5. கருட்சி, curl, as of hair. "துளையார் கருமென் குழ லாய்ச்சியர்" (நிழல் பெரியதி. 3, 8, 81) 6. வயிரக் குற்றங்களுளொன்று; a flaw in diamond. "துளைசறி விந்து- காசுபாதம்" (சிவப். 16, 180, உளர)

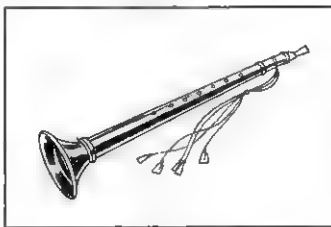
ம. துள; தெ. தொள; க. தொள; து. தொளு

[துள் → துளை (வே.க. 279)]

துளைக்கருவி *tulai-k-karuvi*, பெ. (n.) இசைக்குரிய கருவி ஒத்ததுள்ள உட்டொளை

யுள்ள வாக்கியம் (பிங்கு); wind instrument, one of five *karuvi*.

[துளை + கருவி]

துளைக்கை *tulai-k-kai*, பெ. (n.) தும்பிக்கை (யாழ். அக.); elephant's trunk.

[துளை + கை]

துளைச்செவி *tulai-c-ccevi*, பெ. (n.) 1. உட் செவி; organ of hearing; internal ear. 2. உட் செவியுள்ள விவங்கு; an animal with an internal ear only, one of the two great classes of animals according to the Hindus

[துளை + செவி]

துளைநிறை *tulai-nirai*, பெ. (n.) துளைப்பொன் பார்க்க; see *tulai-p-pon*. "பொந்துளைநிறை— முப்பத்து முக்கழஞ்சும்" (S.I.I.140)

[துளை + நிறை]

துளைநிறைசெம்பொன் *tulai-nirai-cempon*, பெ. (n.) துளைப்பொன் பார்க்க; see *tulai-p-pon*. "செம்பொன் பதின்கழஞ்சும்" (S.I.I.85)

[துளை + நிறை + செம்பொன்]

துளைநிறைபொன் *tulai-nirai-pon*, பெ. (n.) துளைப்பொன் பார்க்க; see *tulai-p-pon*. (I.M.P.C. 200)

[துளை + நிறை + பொன்]

துளைப்பு *tulaippu*, பெ. (n.) 1. துளைக்கை; drilling, perforating. 2. இடைவிடாத தொத்தரவு; frequent molestation, ceaseless annoyance.

[துள் → துளை → துளைப்பு]

துளைப்பொன் *tujai-p-pon*, பெ. (n.) புடமிடப்பட்டு வழங்கும் மாற்றுயர்ந்த தங்கம் (I.M.P. Tj. 138) (பெருங். இலாவாண 6, 63); refined gold of superior quality

[துளை + பொன்]

துளையம் *tujaiyam*, பெ. (n.) நீரில் துளைகை; disporting in water. "வெள்ளநீர் துளைய மாடி." (குமா. பிர். முத்துக். பின். 52).

[துள் → துளை → துளையம் (வே.க. 275)]

துளையரியம் *tujai-y-ariyam*, பெ. (n.) ஊதுகொம்பு (யாழ்.அ.க.); trumpet horn.

[துளை + அரியம்]

துளைவண்டு *tujai-vandū*, பெ. (n.) வண்டுவகை; borer, a beetle.

[துளை + வண்டு]

துற்சம் *turcam*, பெ. (n.) கொம்மட்டி. (மலை) பார்க்க; bitter gourd.

துற்பரிசம் *tur-parisam*, பெ. (n.) சிறுகஞ்சொறி (மலை); small climbing nettle.

துற்றர் *turra*, பெ. (n.) உண்பவர், those who eat. "வினரந்தால முன்னுந் துற்றரை" (தேவா. 204, 9).

[துள் → துற்று → துற்றர் (வே.க. 279)]

துற்றவை *turra vai*, பெ. (n.) நுகர்பொருள்; articles of enjoyment. "துற்றவை துறந்த வெற்றுமி ராக்கை" (திருவாசக. 3, 147).

[துள் → துற்று → துற்றர் (வே.க. 280)]

துற்றி *turri*, பெ. (n.) உண்பவை (திவா.); catables.

[துற்று → துற்றி (வே.க. 280)]

துற்று¹-தல் *turru*, 5 செ குன்றாவி. (v.t.) 1. உண்ணுதல்; to eat. "கொடுவா ஹிரும்பின் கோளிரை துற்றி" (அகநா. 36). 2. கவ்வதல்; to seize with mouth. "இசுவன்வாய்த் துற்றிய தோற்றம்" (சனவழி. 28). 3. குற்றுதல் (பிங்.); to pound. 4. நெருங்குதல்; to come near, advance closely, lie close. "மைம்மரு பூங்குழற் கற்றை துற்ற" (தேவா. 83, 1). "காளை சேறிற் றுற்றிவ னுள்ளனா வென்பார்" (சீவக. 110). 5. மேற் கொண்டு நடத்தல்; undertake. "அரிது துற்றணையாற் பெரும்" (அகநா. 10).

க. துத்து; தெ. துத்த

[துள் → துற்று → துற்றர் (வே.க. 219)]

துற்று² *turru*, பெ. (n.) 1. உணவு; boiled rice, food. "பற்றின்று துற்றின்று" (4 வெ. 10, 4). 2. கவளம்; ball of boiled rice, as a mouthful. "முற்றுற்றுத் துற்றினை" (நாலடி. 190). 3. கூட்டம் (பிங்.); crowd, multitude.

[துறு → துற்று (வே.க. 261)]

துற¹-த்தல் *tura*, பெ. (n.) 1. பற்றற்றுத் துறவு பூணுதல்; to renounce worldly pleasures; to become an ascetic. "நல்லறிவாளர் குழுவியரிடத்தே துறந்தார்" (நாலடி. 11). 2. கைவிடுதல்; to leave, relinquish, forsake, quit, abandon, desert, reject, discard. "தாவறத் துறந்தாரை" (கவித். 118). "தம்மைத் துறக்குந் துணிவிலாதார்" (நாலடி. 75).

துற²-த்தல் *tura*, குன்றாவி & செ.குவி. (tr. intr.) நீங்குதல் (குடா.); to neglect, dispense with, omit, avoid. "புலவுப்பலி துறந்த கலவுக்குழி கடுமுடை" (அகநா. 3). துறக்கத் துறக்க ஆனந்தம் துறந்தபின்பு பேரின்பம் (பழ.).

[துர → துற → துறத்தல் (வே.க. 278)]

துறக்கநாடு *turakka-nāḍu*, பெ. (n.) துறக்கம் பார்க்க; see *turakkam*. "துறக்கநா டருகிற் கண்டான்" (கம்பரா. கடராவு. 2)

[துறக்கம் + நாடு]

துறக்கம் *turakkam*, பெ. (n.) மேலுலகு; heaven. "தொல்வினைப் பயனறுப்பத் துறக்கம் வேட் டெழுந்தார் போல" (கவித். 118).

[துர → துறக்கம் (முதா. 54)]

துறட்டி *turatti*, பெ. (n.) 1. அங்குசம்; iron crock, elephant goad. 2. காய் முதலியன பறிக்குந் துறட்டுக்கோல்; pole with an iron hook fixed at one end to pluck fruits and leaves. 3. சிக்கு; entanglement. 4. துறட்டிக்கேடி. பார்க்க; see *turatti-c-ccēḍi*.

[துறகு → துறட்டி]

ப. க. தோறடு; வ. த்ரோட்டி;

துறட்டி - வ. த்ரோட்டி-த்ரோத்ர (வ.மொவ. 182)

துறட்டிச்செடி *turatti-c-cedi*, பெ. (n.) செடிவகை; prickly climbing cock-spur

[துறட்டி + செடி]

துறட்டிபோடு-தல் *turatti-podu*, செகுன்றாவி (v.l.) 1. மந்தனச் செயலறிதல்; lo; to draw out serets by quentioning to fish out. 2. தன் வயப்படுத்த முயலுதல்; to contrive to bring under one's control.

[துறட்டி + போடு-]

துறட்டிரும்பு *turattirumbu*, பெ. (n.) செடி, iron hook for hook-swinging.

[துறடு → துறட்டு + இரும்பு]

துறட்டு *turattu*, பெ. (n.) 1. முன்மரவகை; straight thorned linear-leaved coapershrub. 2. சிறு மரவகை; silky backed round leaved caper tree. 3. சிக்கல்; entanglement, complication, as in a law suit. "துறட்டு வழக்கு" 4. இடையூறு; danger. "ஆங்கோர் துறட்டுண்டதனையான் சொல்வேன்" (விறலிவிடு 150).

[துறடு → துறட்டு]

துறட்டுக்கோல் *turattu-k-kol*, பெ. (n.) துறட்டி² பார்க்க; see *turatti*.

[துறட்டு + கோல்]

துறட்டுப்பிடி *turattu-p-pidi*, பெ. (n.) துறட்டு வாதம் பார்க்க; see *turattu-vadam*.

[துறட்டு + பிடி]

துறட்டுமுள் *turattu-mu*, பெ. (n.) 1. செடி; iron hook for hook-swinging. 2. செடிவகை; downy bached ovate acute leaved caper shrub.

[துறடு → துறட்டு → துறட்டுமுள் (வேக 268)]

துறட்டுவாதம் *turattu-vadam*, பெ. (n.) ஒட்டாரம்; obstinacy.

[துறட்டு + வாதம்]

துறட்டை *turattai*, பெ. (n.) ஆறு விரல நீளமும் சாம்பற் பச்சை நிறமுமுள்ள கடல்மீன் வகை; sea fish, greyish green, attaining about 6 in. in length.

துறடு *turadu*, பெ. (n.) துறட்டி 1,2,3, பார்க்க; see *turatti*.

ச. தொறடு

துறந்தார் *turandār*, பெ. (n.) பற்றறுத்தார்; ascetics, recluses, as having renounces the pleasures of the world. "துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின்" (குறள், 22).

[துற → துறந்தார்]

துறந்தோர் *turanōr*, பெ. (n.) துறந்தார் பார்க்க; see *turandār*. "துறந்தோர் தம்முள் முறவி செய்தவும்" (சிலப், 27, 95).

[துறந்தார் → துறந்தோர்]

துறப்பணக்கோல் *tura-p-paṅka-k-kol*, பெ. (n.) துறப்பணம் பார்க்க; see *tura-p-paṅgam*.

[துறப்பணம் + கோல்]

துறப்பணம் *tura-p-paṅgam*, பெ. (n.) துறப்பணம் பார்க்க; see *tura-p-paṅgam*.

துறப்பணவலகு *tura-p-paṅga-v-alagu*, பெ. (n.) துறப்பணக் கோலிலுள்ள ஊசி; drill-bit.

[துறப்பணம் + அலகு]

துறப்பு¹ *turappu*, பெ. (n.) 1. பிரிவு; separation, parting. 2 துறவு பார்க்க; "துறப்பெணர் தெப்பமெ துணைசெயாவிடிள்" (கம்பரா. அப்போத் மந்திர 21). "துறப்பஞ்சிக் கலுழ்பவள்" (கவித் 10).

[துற → துறப்பு (வேக 278)]

துறப்பு² *turappu*, பெ. (n.) 1. பூட்டு (பிங்); lock. 2. திறவுகோல் (பாழ் அக); key.

[துற → துறப்பு (வேக 279)]

துறம் *turam*, பெ. (n.) துறவு பார்க்க; see *turavu*. "துறங்காட்டியெல்லாம் விரித்தாற் போலும்" (தேவா. 19, 3).

துறவர் *turavar*, பெ. (n.) துறவி பார்க்க; see *turavi*.

[துறவு → துறவர்]

துறவறம் *tura-varam*, பெ. (n.) 1. பற்றறுநிலை; ascetic life. opp. to illaram. 2. துறவிகளுக்கு வலுக்கப்பட்டுள்ள தெறிமுறை; the duties

enjoined on ascetics. "துறவறவியல் குறள்".
துறவறமும் இல்லறமும் மனத்திலே (பழம).

துறவன் *turavaṅ*, பெ. (n.) துறவி (பாஷாடி.);
ascetic.

[துறவு → துறவன்]

துறவி¹ *turavi*, பெ. (n.) துறவு பார்க்க; see *turavu*.
"துறந்தோர் தம்முள் துறவியெய்தவும்" (சிலப். 27,
25). துறவிக்கு வேந்தன் தரும்பு (பழம).

[துற → துறவு → துறவி (மு.தா. 54)]

துறவு *turavu*, பெ. (n.) 1. மந்தனம்; private
affairs, secrets. "உறவுகொண்டவரவர் துறவு
கண்டேன்" (சீதக் 41). 2. வாய்ப்பான நிலை;
favourable juncture. "சோடாய் மரத்திற்
புறவிரண்டிருந்திடத் துறவுகண்டே வேடுவன்"
(குமரே. சத 85). 3. வெளியிடம்; open ground.

[துற → துறவு (வே.க 278)]

துறவை *turava*, பெ. (n.) 1. வெளியிடம்; open
ground, plain. 2. வெளிப்படையானது; that
which is open.

[துற → துறவை]

துறவோர் *turavōr*, பெ. (n.) முனிவர்; ascetics;
recluses. "துறவோர்க்கொன் தீசலான்" (நாலடி. 273).

[துறவு → துறவோர்]

துறு¹-த்தல் *turu-*, II செ.குன்றாவி. (v.l.)
1. திணித்தல்; to cram as food into the mouth.
"வாயிலே சீரையைத் துறத்து" (ஈடு. 9, 9, 1)
2. அழுக்குதல்; to stuff, press or corwd into a
bag or box. 3. அமைத்தல்; to place, set up.
"விளக்கும் துறத்தனர்" (விநாயகபு. 3, 13) (செ.அக.)

ம. துறு; கூ. துறுகு; தெ. துறுகு

[துறு → துறுத்து (பி.வி.) துறத்தல் (வே.க
258)]

துறு² *turu*, பெ. (n.) 1. நெருக்கம் (திவா); thickness,
closeness, crowdedness. 2. உண்ணுகை; eating.
3. செம்பூரான்கால் (சது); ironstone, laterite.

துறுகல் *turu-kal*, பெ. (n.) 1. பாறை; rock. "வேழ
யிரும்பினர்த் துறகற் பிடிசெத்துத் தழுஉம்"
(ஈங்குறு. 289). 2. நீர்க் காலடைக்குங் கல் (சது);

stone to close the outlet of a channel. 3. குன்று;
hillock. "துறுக வேறி" (ஈங்குறு. 210).

[துல் → துறு → துறுகல் (வே.க 253)]

துறுட்டி *turutti*, பெ. (n.) சிற்றேலம் (மலை); turc
cardamam.

துறுதுறுத்தவன் *turu-turuttavaṅ*, பெ. (n.)
வேண்டாவினை அல்லது குறும்பு செய்து
கொண்டேயிருப்பவன்; mischief boy.

[துறு → துறுதுறு → துறுதுறுத்தவன்
(மு.தா. 561)]

துறுதுறுவெனல் *turu-turu-v-eṅal*, பெ. (n.)
துறுதுறுவெனல் பார்க்க; see *turu-turu-v-eṅal*.

துறுப்புக்கடு *turuppu-k-kūḍu*, பெ. (n.) தூற்றாய்
பொலி (திவ். அமலனாதி. அவ. பக். 14);
unvinnowed heap of grain.

[துறுப்பு → துறுப்பு + கூடு]

துறுபடை *turu-pada*, பெ. (n.) நெருங்கிய
போர்ப்படை (சேனை) (விவ்.); squadron, as in
close array.

[துறு + படை]

துறும்பு¹-தல் *turumbu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.)
துறுமு பார்க்க; "கொன்றையு நாசமுந் துறும்பு
செஞ்சடை" (தேவா. 370, 5).

[துறுமு → துறும்பு → துறும்புதல் (வே.க
253)]

துறுமல் *turuma*, பெ. (n.) 1. நெருக்கம்; being
close, closeness. 2. திரட்டி (திவா); globularty,
roundness.

[துறு → துறுமு → துறுமல் (மு.தா. 89)]

துறுமு¹-தல் *turumu-*, 5 செ.கு.வி. (v.l.)
நெருங்குதல்; to be close, crowded. "நறுமல்
துறுமி" (பெருங்குலாவாண. 15, 6).

[துறு → துறுமு (மு.தா. 89)]

துறுமு²-தல் *turumu-*, செ.குன்றாவி. (v.l.)
திரட்டுதல் (விவ்.); to make round.

[துல் → துறுமு → துறுமு- (மு.தா. 89)]

துறுவல் *turuval*, பெ. (n.) 1. நெருங்குகை (திவா);
thronging, rowding. 2. உண்கை (பிங்); eating.

3. நுகர்ச்சி; enjoyment of the senses, experience. "துறுவற்கெல்லை யாதெனில்" (தொனா. 34, 6).

[துறு → துறுவல்]

துறை *turai*, பி.பெ. (n. prob.) 1. இடம்; place, location, situation, space, position. "அத்துறை யமலனும்" (தொனா. 48, 2). 2. வழி; way, path, as of virtue or justice. "துறை திறம்பாமற் காக்கத் தொன்றினான்" (சும்பரா. வாவி. 74). (தொல்பொ. 56, உரை). 3. பகுதி; branch, section, category.

"வீர ராமவர் புரிவதானமைத் துறையென லாயிற் றன்றே" (சும்பரா. வாவி. 82). 4. வழி; method, means. "துறையறிந்து காரியம் நடத்துகிரான்".

5. கடற்றுறை; seaport, harbour, roadstead.

"துறைவளர் நாட்டொடு" (சீவக. 1618). 6. கடல்; sea. "துறைமுற்றிய துவங்கிருக்கை" (மதுரைக். 85).

7. ஆறு (திவா.); river. 8. வண்ணானொலிக் குமிடம்; place where washermen wash clothes.

துறைச் சொல்லினூரவராடை கொண்டொலிக்கு நின் புனைந்தி" (கலித். 72, 12). 9. நீர்த்துறை; ghat, bathing shut. "தன்புனை துருத்தியுந் தாழ்ப்புத் துறைகளும்" (மணி. 1, 65). 10. அவைகூடுமிடம் (விண்.); place of meeting, rendezvous.

11. தூல்; branch of knowledge. "மற்றைத் துறைகளின் முடிவும்" (சும்பரா. வாவி. 132).

12. அகமும் புறமும் பற்றிய தமிழ்ப் பொருட்கூறு; subject or theme in akam and puram. "தீந்தமிழின் துறைவாய் நுழைந் தனையோ" (திருக்கோ. 20). 13. ஒழுங்கு; proper arrangement, codification. "வேதந் துறை செய்தான்" (குமரபிர சிதம்பி. செய். 13).

14. பாவினத்தொன்று; a minor variety of any of the purkasses or verse, one of three parinam.

15. பாட்டுவகை (பீங்.); a kind of singing.

16. வரலாறு; history. "துறையெனக் கியாதெனச் சொல்லு சொல்லென்றான்" (சும்பரா. மீட்சி. 255).

[துறு → துறை (வே.க. 253)]

துறைக்காவல் *turai-k-kāval*, பெ. (n.) துறைமுக முதலியவற்றிற்கு காவல்; watch or guard of a port; excise officer, military guard.

[துறை + காவல்]

துறைக்குறை *turai-k-kurai*, பெ. (n.) ஆற்றிடைக்குறை; fit. "வண்டுறைக்குறை சேர்ந்தான்" (பாரத சம்பவ. 6)

[துறை + குறை]

துறைகாட்டுதல் *turai-k-kāṭṭu*, செ.கு.வி. (v.i.) வழிகாட்டுதல்; to lead the way put one in the way.

[துறை + காட்டு-]

துறைகாரர் *turai-kāra*, பெ. (n.) கோயிற்கணக்கு முதலிய அலுவலர்; agents, accountants and other servants of a temple.

[துறை + காரர்]

துறைகூட்டுதல் *turai-kūṭṭu*, செ.குன்றவி. (v.ii) துறை முழுக்கை நிறைவு செய்தல்; to finish *turai-muṭṭuku*.

[துறை + கூட்டு-]

துறைச்சாத்தம் *turai-c-cāṭṭam*, பெ. (n.)

1. திருவிழாக் காலங்களில் நீர்த்துறையிற் கூடியுள்ளும் விருந்து; food eaten in company at a spring or in a river-bed on festive occasion. 2. கோயிலில் ஏற்பட்ட கட்டளை யுணவு; rice for which provision is made in a temple.

துறைச்சுவடி *turai-c-cuvaḍi*, பெ. (n.) நீர்த் துறைகளிலிருந்து படிக்கப்படும் தொன்ம ஏடு; a *purāṇa* explained at or near a bathing ghat. "துறைச்சுவடிகளிலே எழுதியிட்டு வைத்தும்" (எடு. 6, 10, 10)

[துறை + சுவடி]

துறைத்தோணி *turai-t-tōṇi*, பெ. (n.) கரை கடத்துந் தோணி; ferry boat.

[துறை + தோணி]

துறைப்பாட்டு *turai-p-pāṭṭu*, பெ. (n.) அகப் பொருட் புறப்பொருட்டுறைகளைக் குறித்து வருஞ் செய்யுள் (இலக். வி. 603, உரை); verse illustrating the minor themes in akam and puram.

[துறை + பாட்டு]

துறைப்பேச்சு *turai-p-pēccu*, பெ. (n.) 1. கொச்சைப் பேச்சு; vulgar dialect, provincialism. 2. நாட்டுமொழி; vernacular.

[துறை + பேச்சு]

துறைப்பொங்கல் *turai-p-poṅṅal*, பெ. (n.) வண்ணார் தங்கள் துறையில் நடத்தும் பொங்கல் பண்டிகை; poṅṅal ceremony of washermen performed at the washing place.

[துறை + பொங்கல்]

துறைபடி-தல் *turai-paḍi*, பெ. (n.) நீர் நிலைகளில் நீராடுதல்; to bath in a river. "நெடுமா லடியேத்தத் தாவித் துறை படியப் போயினான்" (சிலப். 18, 5).

[துறை + படி-]

துறைபெய்-தல் *turai-pey*, செ.குன்றாவி (v.l.) நீராடுவித்தல் (யாழ்-அக.); to path a person.

[துறை + பெய்-]

துறைபோ-தல் *turai-po*, செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. ஒரு (கல்வி) துறையில் முழுத் தேர்ச்சி பெறுதல்; to get knowledge in a specific field. 2. எடுத்த கருமத்தில் வெற்றி; to get finished in an attempted affair.

[துறை → துறை → துறைபோ (வே.க. 253)]

துறைமாறு-தல் *turai-māru*, செ.குன்றாவி (v.l.) 1. வழிதவறுதல்; to mistake the proper course. 2. முன்பயின்றதனைவிட்டு வேறுதொழிலிற் புகுதல்; to change an occupation or employment.

[துறை + மாறு-]

துறைமுகக்குத்தகை *turai-muga-k-kuttagai*, பெ. (n.) பரிசிற்காரர் குத்தகை; rent of a ferry.

[துறைமுகம் + குத்தகை]

துறைமுழுக்கு *turai-muḷukku*, பெ. (n.) துலை மாதத்தில் பெண்கள் ஆற்றில் சடங்கு முறையாக நீராடுகை; ceremonial river-bath of women in the month of Aippaci.

[துறை + முழுக்கு]

துறைமுன்றில் *turai-munṇil*, பெ. (n.) வீட்டின் முற்றமாகிய இடம்; courtyard of a house. "தொழியர் குழத் துறைமுன்றி லாடுங்கால்" (ஐந்தாம். 37).

[துறை + முன்றில்]

துறையர் *turaiyar*, பெ. (n.) கோவை, சேலம் மாவட்டங்களில் வாழும் உழவர்களான கன்னட சாதியார்; a kannarese cultivating caste in coimbatore and salem district.

துறையார் *turaiyār*, பெ. (n.) கோயில் வேலைக்காரர்; temple servants (செ.அக.)

துறைவன் *turaivaṇu*, பெ. (n.) நெய்தனிலத் தலைவன்; chief of a maritime tract. "தண்ணை துறைவன்" (ஐங்குறு. 158).

துறோட்டி *turōḍḍi*, பெ. (n.) துறட்டி பார்க்க (யாழ்-அக.); see *turatti*.

துள் *tuḷ*, பெ. (n.) வளை; hole, cavity. "எலித்துள்" (செந். 4, 213).

[துல் → துள் (வே.க. 275)]

துன்பு *tuṇbu*, பெ. (n.) துன்பம் பார்க்க; see *tuṇbam*, "துன்புறு பொழுதினும்" (தொல். பொ. 184).

[துல் → துள் → துன்பு]

துன்புறுத்து-தல் *tuṇbuvuttu*, செ.குன்றாவி (v.l.) வருத்துதல்; to cause suffering; to afflict.

[துல் → துள் → துன்பு + உறுத்து-]

துன்மி-த்தல் *tuṇmi*, செ.குவி (v.i.) வருத்துதல் (யாழ்-அக.); to suffer.

[துன்பு → துன்மி-]

துன்மை *tuṇmai*, பெ. (n.) தீமை (யாழ்-அக.), harm, evil.

துன்று-தல் *tuṇṇu*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. நெருங்குதல்; to be close, thick, crowded together. "துன்றுக்கு நறுங்குஞ்சி" (கம்பரா. குக. 28). 2. கிட்டுதல்; to get near, approximate. 3. பொருத்துதல்; to get attached; to lie. "கொன்றை மதியமுல் கூவிள மத்தமுற் துன்றிய சென்னியர்" (திருவாச. 17: 10).

[துல் → துள் → துன்னு → துன்று- (வே.க. 252)]

துன்றுநர் *tuṇṇunar*, பெ. (n.) நண்பர் (திவா.); friends, as being near.

[துன்று → துன்றுநர்]

துன்னகாரர் *tuṇṇa-kāraṅ*, பெ. (n.) தையற்காரர்; tailors. "துன்ன காரருந் தோலின் றுள்ளனும்" (சிலப். 5:32)

[துன்னம் → துன்னகாரர்]

துன்னநாயகர் *tuṇṇa-nāyakaṅ*, பெ. (n.) துன்னகாரர் (யாழ்.அக.) பார்க்க; see *tuṇṇakāraṅ*.

துன்னபோத்து *tuṇṇapōttu*, பெ. (n.) உழவெருமை (விங்.); plough-buffalo.

துன்னம்¹ *tuṇṇam*, பெ. (n.) 1. தையல்; seam, sewing, needle work. "இழைவலந்த பஃறுள்ளத்து (புறநா. 136). 2. ஊசித்துளை (பிங்.); eye of a needle.

துன்னம்² *tuṇṇam*, பெ. (n.) ஒரு வகை மரம்; a kind of tree.

துன்னம்பெய்-தல் *tuṇṇam-pey-*, செ.கு.வி. (v.i.) தைத்தலைக் கொள்ளுதல்; to be stitched, sewed. "துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது வெவ்வேடி" (திருவாச. 12:2)

[துன்னம் + பெய்-]

துன்னர் *tuṇṇar*, பெ. (n.) 1. தையற்காரர் (பிங்.); tailors. 2. தோல்வினை மாக்கள் (யாழ்.அக.); cobblers.

[துன் → துன்னர் (வே.க. 252)]

துன்னல்¹ *tuṇṇal*, பெ. (n.) தையல்; sewing. "துன்னற் சிதாஅர் துவர நீக்கி" (பொருந. 81)

[துன் → துன்னல். துன்னல் = துளை]

E. tunnel. "tunnel = 1. Artificial Subterranean passage through hill etc., or under river etc., Subterranean passage dug by burrowing animal, mining a pit or level open at one end; main flue of chimney" [M.E. 5 of tonel, tonnelle, dim of tonne TUN] எருந்தத்துறைச் சிற்றகர முதலி C.O.D.) (வே.க. 274).

துன்னல்² *tuṇṇal*, பெ. (n.) 1. நெருங்குகை; close together. "யாவருந் துன்னல் போகிய துணிவினோனென" (புறநா. 23, 14). 2. சிறு திவலை; small drops of water.

[துன்னு → துன்னல்]

துன்னவர் *tuṇṇavar*, பெ. (n.) பகைவர்; foes, enemies. "துன்னினர் துன்னல ரென்பது சொல்லார்" (கம்பரா. வேள்வி 28).

[துன்னு + அவ் + அர்]

துன்னவாயன் *tuṇṇavāyaṅ*, பெ. (n.) தையற்காரன்; tailor.

[துன்னம் + வாயன்]

துன்னவினைஞர் *tuṇṇa-viṇaiṅṅar*, பெ. (n.) தையற்காரர்; tailors. "தோலின் றுன்னருந் துன்ன வினைஞரும்" (மணிமே. 28:39)

[துன்னம் + வினைஞர்]

துன்னாதர் *tuṇṇāṅṅar*, பெ. (n.) துன்னார் பார்க்க; see *tuṇṇār*

[துன்னு + ஆ + தார். 'ஆ' எதிர்மறை]

துன்னார் *tuṇṇār*, பெ. (n.) பகைவர்; foes-enemies. "தொல்வமருட் டுன்னாரைச் செற்றும்" (கம்பரா சரபங்க. 26)

[துன் → துன்னார் (வே.க. 252)]

துன்னியார் *tuṇṇiyār*, பெ. (n.) நண்பர், friends, relations, adherents. "மன்னர் திருவுமகனி ரெழிலைமுந் துன்னியார் துய்ப்பர்" (நாலடி. 167)

[துன் → துன்னியார் (வே.க. 252)]

துன்னினர் *tuṇṇiṅṅar*, பெ. (n.) துன்னியார் பார்க்க; see *tuṇṇiyār*. "துன்னினர் துன்னல ரென்பது சொல்லார்" (கம்பரா. வேள்வி 28).

[துன் → துன்னினர்]

துன்னீர் *tuṇṇīr*, பெ. (n.) எச்சில்; spittle.

துன்னு¹-தல் *tuṇṇu-*, செ.கு.வி. (v.i.) 1. பொருந்துதல்; to be fitted, joined, attached. 2. செறிதல் (திவா.); to be thick, crowded, to press close. "துன்னிக் குழை கொண்டு நாழிந்த குளிர்மரமெல்லாம்" (நாலடி. 167).

துன்னு²-தல் *tuṇṇu-*, செ.கு.ந்றாவி. (v.i.) 1 அணுகுதல் (திவா.); to approach, approximate, adhere to. "யாவருந் துன்னல் போகிய துணிவினோன்" (புறநா. 23). 2. மேவுதல்; to join, to undertake. "துன்னா... துன்னாமை வேண்டும் பிறங்கட்செய்ய" (குறள். 316). 3. செய்தல்; to do.

"எனைத் தொன்றுத் துன்னற்க ழீவினைப்பால்"
(குறள், 2091. 4. அடைதல்; to gain, reach, attain.
"துன்னருஞ்சீர்" (நாலடி, 226). 5. உசாவுதல்; to
consider, take counsel. "தொடைவிடைதுன்னி"
(புலவ. 8:19, உரை).

[துல் → துன்னு- (வே.க. 252)]

துன்னு¹-தல் *tunnu*, 5 செ.குன்றாவி (v.i.)
கைத்தல்; to sew, stitch. "நீயிங்குடுத்திய
கந்தையைத் துன்னுவா ரிலையே பரஞ்சோதியே"
(அருட்பா, 1, காட்சிப் பெரு 4).

[துல் → துன்னு- (வே.க. 252)]

துன்னு¹-தல் *tunnu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.i.)
உழுதல் (செந். 4, 213); to plough.

துன்னு¹ *tunnu*, பெ. (n.) 1. முதுகு (அகநி.); back.
2. சதை (விண்.); flesh. 3. இறைச்சி (விண்.); meat.

[துன் → துன்னு]

துன்னுநர் *tunnuñar*, பெ. (n.) துன்னியார் (திவா)
பார்க்க; see *tunniyar*.

துன்னூசி *tunnu-si*, பெ. (n.) தையலூசி; needle,
shoemaker's awl. "கொந்தேரி நுண்டுனைத்
துன்னூசி விற்பாரின்" (ஐந்தாம் 21). "கொழுச்
சென்ற வழித் துன்னூசி சென்றாற்போல"
(தொல்.கி. பாமி. நச். உரை).

[துன் → துன்னு → துன்னூசி]

துன்னெலி *tunneli*, பெ. (n.) வளை தோண்டும்
எலிவகை (செந். 4, 213); mole.

[துல் → துன் + எலி. துன் = வளை
(வே.க. 275)]

துனாவி *tunāvi*, பெ. (n.) திப்பிலி (மலை); long
pepper.

துனி¹-த்தல் *tunī-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.)
1. வெறுத்தல்; to loath, abhor. "துனித்துநீர்
துனக்கல் வேண்டா" (சீவக. 745). 2. கலாய்த்தல்;
to be angry at, displeased with. "முனியார்
துனியார்" (உதுசாரக். 70). 3. நெடிது புலத்தல்; to
be sulky, as in a love-quarrel. "நாணின்றி
வரினெல்லா துனிப்பேயான்" (கலித். 6736).

[துல் → துன் → துனி- (மு.தா. 226)]

துனி² *tunī*, பெ. (n.) 1. வெறுப்பு; disgust,
dissatisfaction, loathing. "இனியறிந்தேனது
துனியாகுதலே" (கலித். 14). 2. சினம்; anger,
displeasure. "நான் முகனையும் படைப்ப என்ன
டெனாத் தொடங்கிய துனியுறு முனிவன்
றோன்றினான்" (கம்பரா. கையடை. 3).
3. புலவிநீட்டம்; protracted sulk in a love
quarrel. "துனியும் புலவியு மில்லாயின்" (குறள்.
1306). 4. பிரிவு; separation, as from a lover.
"துனிசெய்து நீடினும்" (கலித். 10). 5. துன்பம்;
affliction, sorrow, distress. "இனிதுறு சினவியுந்
துனியுறு சினவியும்" (தொல். பொருள். 303).
6. நோய் (குடா); disease. 7. கரிசு; sin. "துனியினி
துனவே" (குறளா 4:232). 8. குற்றம்; flaw. "துனியுறு
செம்மணி" (கம்பரா மந்தரை 37). 9 இடையூறு;
obstacle, hindrance, trouble. "துனியின்றி
யுமிர்செல்ல" (கம்பரா. குலமுறை 14). 10. வறுமை;
poverty. "சீருடைச் செல்வர் கிறுதுனி" (குறள்.
1010). 11. அச்சம் (விண்.); fear, dread.

[துல் → துன் → துனி (மு.தா. 226)]

துனி³ *tunī*, பெ. (n.) ஆறு (குடா); river.

துனிப்பு *tunippu*, பெ. (n.) வெறுப்பு; aversion,
disgust. "துனிப்புறு சினவியால்" (சீவக. 1020).

[துனி → துனிப்பு]

துளை-தல் *tunai-*, 2 செ.குவி (v.i.) விரைதல்; to
hasten. "கோதைக்குத் துளைந்து சென்றுரைப்ப"
(சீவக. 8:14).

[துல் → துன் → துளை- (மு.தா. 60)]

துளைவு *tunaivu*, பெ. (n.) விரைவு; quickness,
celerity, suddenness, speed. "கதம்புந் துளைவும்
விரைவின் பொருள்" (தொல். செர. 315).

[துல் → துன் → துளை → துளைவு
(மு.தா. 60)]

தூ

தூ¹ *tū*, பெ. (n.) தகர மெய்யும் ஊகார உயிரும் சேர்ந்த உயிர்மெய்யெழுத்து; the compound of 't' and 'ū'.

[த + ஊ - தூ]

'தூ' எழுத்துத் தமிழில் பெரும்பான்மையாக வழங்குவதில்லையாதலால் கல்வெட்டுகளில் அரிதாகவே காணப்படுகிறது.

'தூ' என்பது தூய்மை, வெண்மை, வன்மை, பற்றுக்கோடு, பகை, தகை, தூவி என்ற பொருளில் பெயராயும், இகழ்ச்சிக் குறிப்புப் போல இடைச்சொல்லாயும் வரும்.

ஓரெழுத்தொரு மொழியிலவ்றி நற்றில் இது வாராது 'வந்தூது' என்பது போலப் புணர்ச்சியின் பயனாகத் தொடர் மொழியிலும் 'என்பதூஉம்' என்பது போல அளபெடை எழுந்த சொல்லிலும் அன்றி மொழியிடையில் வாராது. மொழிக்கு முதலில் வரும்போது தூ, தூகூ, தூகூ, தூவு, தூங்கூ, தூறு, தூது, தூம்பு, தூவி, தூண்டு, தூணி, தூள் முதலியவற்றின் அடியாகப் பிறந்த சொற்களன்றிப் பிற சொற்கள் எல்லாம் பிறமொழிச் சொற்களாம். (தெ பொ.பீ கவைக்களஞ்சியம்)

தூ² *tū*, பெ. (n.) 1. தூய்மை; purity, cleanliness. "தூமலர் துவன்றிய" (மலைபடு. 57). 2. தூயது (பிங்); that which is pure. 3. வெண்மை; brightness, whiteness. "தூமதி வாக்கிய கிரணம்" (காஞ்சிப்பு. நாட்டு. 96).

[தூய் (தூய்மை) → தூ]

தூ³ *tū*, பெ. (n.) வலிமை; strength. "தூவெதிர்த்து பெறாஅத்தாலின் மன்ன ரொடு" (பதிற்றுடி. 81:34) 2. பற்றுக் கோடு; support, prop. "இளைத் தூய்மை தூவா வரும்" (குறள். 455). 3. பகை (பிங்); hostility, enmity.

[தூ → தூ (வ.மொவர.)]

தூ⁴ *tū*, பெ. (n.) 1. இறைச்சி (பிங்); meat. "நெய்கொணினந்து நிறைய வமைத்திட்ட . . அடிசில்" (பு.வெ. 10, முல்லை. 8). 2. தகை; [flesh.

[தூய் → தூ. தூய் = உணவு, மென்மை]

தூ⁵ *tū*, இடை. (int.) இதிலையும் அரு வருப்பையும் வெளிப்படுத்தும் சொல்; an exclamation expressing one's disapproval and disgust. தூ! தீயும் ஒரு பிறவியா?

தூ⁶ *tū*, பெ. (n.) பறவையினிறகு; feather, plumage. "தூவிரிய மலருழக்கி" (திவ். பெரியதி. 3, 6:7)

[தூவி → தூ]

தூக்கக்கலக்கம் *tūka-k-kalakkam*, பெ. (n.) தூக்கத்திலிருந்து விடுபடாத அல்லது தூக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலை; state of being not fully awake. தூக்கக் கலக்கத்தோடு கதவைத் திறந்தால்.

[தூக்கம் + கலக்கம்]

தூக்கங்கொள்ளு-தல் *tūkaṅṅoḷḷu*, 13 செருவி (v.i.) தூங்குதல்; to sleep; to get sleep.

[தூக்கம் + கொள்-]

தூக்கங்கொள்ளாமை *tūkaṅṅoḷḷāmai*, பெ. (n.) தூக்கம் பிடியாமை; sleeplessness.

[தூக்கம் + கொள்ளாமை]

தூக்கணக்கயிறு *tūkaṅṅa-k-kayiru*, பெ. (n.) ஆழமான நீருள் முக்குளிப்பவனை முக்குளிக்கும் காலத்துக் கட்டியிழுக்குங் கயிறு; rope that holds a diver while he is under water.

[தூக்கணம் + கயிறு]

தூக்கணங்குரீஇ *tūkaṅṅaṅgūri*, பெ. (n.) தூக்கணங்குருவி பார்க்க: see *tūkaṅṅaṅ-guruvi*. "தூக்கணங்குரீஇ . . . பெண்ணைத் தொடுத்த கூடிலும்" (குறள். 374).

தூக்கணங்குருவி *tūkaṅṅaṅ-guruvi*, பெ. (n.) மெல்லிய நாரால் கிறுகிறு அறைகளைக் கொண்டதாகத் தொங்கும் கூட்டைக் கட்டும் கிறிய சாம்பல் நிறப் பறவை; weaver bird, ploceus baya, as building hanging nests. தூக்கணங்குருவி குரங்கிற்கு அறிவுரை புத்தி சொன்னது போல (பழ.)

[தூக்கணம் + குருவி]

உயர்ந்த மரவுச்சியில் இலைகளால் கூடு கட்டி அதில் தங்கும் இயல்புடைய பறவை

தூக்கணம் *tūkkāṇam*, பெ. (n.) 1. தொங்கட்டான், தொங்கல் (விள்.); pendant, anything suspended. 2. உறி (சங்-அக.); suspended network of rope for supporting a pot. 3. தூக்கணங்குருவி (ஆசாரக 96, உரை) பார்க்க; see *tūkkāṇāṅ-guruvī*. 4. தூக்கணக்கயிறு (யாழ்-அக.) பார்க்க; see *tūkkāṇāṅ-k-kayiru*.

[தூக்கு → தூக்கணம்]

தூக்கணங்குருவி *tūkkāṇāṅ-guruvī*, பெ. (n.) தூக்கணங்குருவி பார்க்க; see *tūkkāṇāṅ-guruvī*.

[தூக்கணம் + குருவி]

தூக்கணாள் *tūkkāṇāṅ*, பெ. (n.) தூக்கணங்குருவி பார்க்க; see *tūkkāṇāṅ-guruvī*. *தூக்கணாள் குஞ்சு* (வறலிவிடு. 612).

[தூக்கணம் → தூக்கணாள்]

தூக்கந்தெளி-தல் *tūkkandēḷi*, 4 செ.ருவி (v.1.) தூக்கத்தினின்று விழித்தல்; waking from sleep.

[தூக்கம் + தெளி-]

தூக்கநடையன் *tūkkā-naḍaiyaṅ*, பெ. (n.) 1. தூங்கிக்கொண்டே நடப்போன்; a person who walks in his sleep; sleep walker. 2. தூக்கத்தில் எழுந்து நடப்பவன்; a night walker.

[தூக்கம் + நடையன்]

தூக்கம்¹ *tūkkam*, பெ. (n.) 1. மெய்மறந்து, மணத்தின் செயலற்று இறந்தவனைப் போல் விடக்கச் செய்யும் ஒரு நிலைமை, உறக்கம்;

sleep, drowsiness, sleeping. "பெண்ணென்றாற்றூக்கம் பிடியாது" (அருட்பா. 1, விண்ணப்பக்கலி 343). 2. அயர்வு (யாழ்-அக.); fatigue, weariness. 3. சோம்பு (யாழ்-அக.); laziness, lassitude, dullness. 4. வாட்டம்; drooping, as of plants. 5. மூச்சோர்வு; downcast, dejected countenance. 6. விலைபோகாமலிருக்கும் நிலை; lowness of price absence of demand; dullness of market.

இந்தச் சரக்குகளுக்கு இப்போது தூக்கத்தான் (இலா. 7. காற்று முதலியவற்றின் தணிவு; cessation; mitigation; abatement, as of wind; subsidence, as of fever. "ஆனித் தூக்கம்" (யாழ்-அக.) 8. கால நீட்டிக்கை; delay. "தூக்கங்கூந்து செயல்" (குறள், 669). 9. அணிகலத் தொங்கல் (பிங்.); pendants in jewels.

"பொன்னின் கொடித் தூக்கத்தில் தலையில் கைச்சுப் பூப்பிடுவானு" (S.I.I.ii, 5). 10. ஒருவகை மாலை; a kind of garland. "பூவும் பட்ட மாலையுந் தூக்கமு மலங்கரிந்து" (பதினொ. கண்ணப்ப மறம் நக்கிர. 53). 11. ஒப்பனைத் தொங்கல்; ornamental hanging. "தூக்கங்கள் விளங்க" (சிவக. சுகமுனி. 9). 12. நாண்கு உருளைகொண்ட சட்டத்தின் மேல் நாட்டிய துலாத்திலிருந்து கையில் குழந்தையை யுடைய மாந்தனொருவனைத் தொங்கவிட்டுக் காளிகோயிலைச் சுற்றி மும்முறை இழுப்பிக்கும் சடங்கு (நாந்.); a vow by which a person with a child in his arms is suspended from a pole mounted on a four-wheeled contrivance and drawn thrice round a Kāli temple. 13. காதணி வகை (யாழ்-அக.); a kind of ear-ornament. 14. தூக்கணங்குருவி (அகநி) பார்க்க; see *tūkkāṇāṅ-guruvī*.

[தூக்கு → தூக்கம்]

தூக்கம்² *tūkkam*, பெ. (n.) 1. நிறுப்பு; weighing. "தூக்கம் ஒன்றுக்கு பண இடை பத்தக தூக்கம் இருபது" (S.I.I. ii, 339). 2. விலையேற்றம்; rise price. 3. உயரம் (உரிநி.); height.

[தூக்கு → தூக்கம் (முதலா.)]

தூக்கம்பிடி-த்தல் *tūkkam-pidi*, 4 செ.ருவி (v.1.) உறக்கங் காணுதல்; to feel sleepy (சா-அக.).

[தூக்கம் + பிடி-]

தூக்கம்விடு-தல் *tikkam-viḍu*, 20 செகுவீ (V.i.)
 1. தூக்கம் தெளிதல்; to wake from sleep.
 2. ஒப்பணைத் தொங்கல் கட்டுதல் (வின); to put up hanging or festoons, to make ornamental hanging-work in metal, in masonry, in carving etc.

[தூக்கம் + விடு-]

தூக்கமயக்கம் *tikka-mayakkam*, பெ. (n.)
 தூக்கத்திற்கு முன்பாக அடிக்கடி கொட்டாவி விட்டு, சோம்பல் கொள்ளும் நிலைமை; yawning frequently and feeling drowsy indicative of sleep-ecitation (சா-அக).

[தூக்கம் + மயக்கம்]

தூக்கமருந்து *tikka-marundu*, பெ. (n.)
 தூக்கத்தை உண்டாக்கும் மருந்து; medicine or drugs causing sleep.

[தூக்கம் + மருந்து]

தூக்கமில்லாமை *tikkam-illāmai*, பெ. (n.)
 தூக்கம் வாரா நோய்; insomnia.

[தூக்கம் + இல்லாமை]

தூக்கமூட்டி *tikka-mūṭṭi*, பெ. (n.) தூக்கம் வரும்படி செய்யும் மருந்து; any medicine or drug inducing sleep-Narcotic.

[தூக்கம் + மூட்டி]

தூக்கமெழுப்பி *tikkam-eḷuppi*, பெ. (n.)
 1. தூக்கத்தை உண்டாக்கும் மருந்து; drug which induces sleep - Narcotic. 2. மூளையைத் தாக்காமலே தூக்கத்தை உண்டாக்குவது; hypnotic.

[தூக்கம் + எழுப்பி]

தூக்கல் *tikkal*, பெ. (n.) 1. விலை முதலிய வற்றின் ஏற்றம்; rise, increase, as in price.
 2. உயரம்; height. 3. நிறுக்கை; weighing.
 4. தூக்குகை; lifting. 5. நேராகத் தூக்குகை; carrying straight.

[தூக்கு → தூக்கல்]

தூக்கானந்தம் *tikkāṅṅandam*, பெ. (n.)
 தானமமைத்து இசையிற்பாடும் போது

பெயரைப் பிளந்து கூறுதலாலும் குரவை உயர்த்திடுதல் தாழ்த்திடுதல் களாவும் தலைவன் பெயர் புலனாகாதவாறு அமைக்குங் குற்றம் (யாப். வி. 96, பக். 522); a defect in singing with accompaniment, in which the hero's name is made unintelligible by raising or lowering the voice, etc.

[தூக்கு + ஆனந்தம்]

தூக்கிக்கொடு-த்தல் *tikka-k-kodu*, 4 செகுவீ (V.i.) கேள்வி கேட்காமல், தயக்கம் இல்லாமல் கேட்டதை உடையதாகத் தருதல்; flit away; give on a platter. யாரென்றுகூடப் பார்க்காமல் தூக்கிக் கொடுத்து விட்டான்.

[தூக்கி + கொடு-]

தூக்கிட்டு *tikkittu*, வி. எ. (adv.) தூக்குப் போட்டு; commit suicide by hanging. பெண்ணொருத்தி தூக்கிட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டாள்

[தூக்கு + இட்டு]

தூக்கித்தூக்கிப்போடு-தல் *tikka-t-tikka-p-pōḍu*, 20 செகுவீ (V.i.) 1. மேடு பள்ளத்தில் வண்டி ஏறி இறங்கும்போது ஊர்ந்து செல்பவரை இருக்கையில் உட்காரவிடாமல் ஆட்டுதல்; jolt while travelling on a bad road. பேருந்தின் இறுதியில் உள்ள இருக்கையில் உட்காராதே; தூக்கித் தூக்கிப்போடும்
 2. குளிர்காய்ச்சலால் உடம்பு துள்ளி மேலெழுதல்; shiver severely due to fever. காப்ச்சல் அறிவமானதால் உடல் தூக்கித் தூக்கிப் போடுகிறது.

[தூக்கி + தூக்கி + போடு-]

தூக்கிறிற்று-தல் *tikka-niṅṅuttu*, 5 செகுவீ (V.i.) வணிகம், அரசியல், குடும்பம் முதலிவற்றில் சரிவு நிலையைத் தடுத்து ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வருதல்; bolster, balcoul. நடந்து முடிந்த இடைத் தேர்தல் வெற்றிதான் ஆட்சியைத் தூக்கி நிறுத்தியது 'தூக்கி நிறுத்தடா பிணக்கடாய் வெட்டுகிறேன்' (பழி)

[தூக்கி + நிறுத்து-]

தூக்கிப்பிடி¹-த்தல் *tūkki-p-piḍi*, 4 செகுன்றாவி (v.l.) 1. எடுத்து நிறுத்துதல்; to uphold, set erect, as a person. 2. நுணுக்கி குற்றங் காணுதல் (விள்); to hunt out trivial faults.

[தூக்கி + பிடி-]

தூக்கிப்பிடி²-த்தல் *tūkki-p-piḍi*, 4 செகுவி (v.l.) கஞ்சத்தனமாயிருத்தல் (உவ); to be niggardly.

[தூக்கி + பிடி-]

தூக்கிப்பிடி³-த்தல் *tūkki-p-piḍi*, 4 செகுவி (v.l.) 1. இழுத்துப்பிடித்தல்; stretching as nerves in spasmodic contraction. 2. எழுப்பிப் பிடித்துக் கொள்ளுதல்; lifting and holding up as a sickman.

[தூக்கி + பிடி-]

தூக்கிப்போடு-தல் *tūkki-p-pōḍu*, 19 செகுன்றாவி (v.l.) 1. திடுக்கிடுமாறு செய்தல்; to startle, upset; to alarm. "அந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் அது என்னைத் தூக்கிப் போட்டது" 2. வெளியில் எடுத்து விடுதல்; to take out, extract. "நீரில் விழுந்த அவனைத் தூக்கிப் போட்டான்" 3. தூக்கு (மரண) தண்டனையாகத் தூக்கிவிட்டு விடுதல்; to execute by hanging. 4. கோட்டுசொல்லிச் சண்டை மூட்டுதல்; to set persons by the ears.

[தூக்கி + போடு-]

தூக்கியடி-த்தல் *tūkki-y-aḍi*, 4 செகுன்றாவி (v.l.) 1. தான் மேம்பட்டுப் பிறனைப் பின்வாங்கச் செய்தல்; to get the better of, excel. அவன் எத்த நிலைவிலும் இவரைத் தூக்கியடிக்கிறான். 2. மற்போரில் அசட்டையாக (அலட்சியமாக) தோல்வியுறச் செய்தல்; to over throw with ease in wrestling.

[தூக்கி + அடி-]

தூக்கியெறி-தல் *tūkki-y-eṇi*, 3 செகுன்றாவி (v.l.) 1. விலக்குதல்; to refuse to accept. மக்கள் கிளர்ந்தெழுந்து ஆட்சியைத் தூக்கியெறிந்தனர் 2. தூக்கியடி-. பார்க்க; see *tūkki-y-aḍi*. 3. அசட்டை பண்ணுதல்; to disregard, treat with insolence or impertinence.

[தூக்கி + எறி-]

தூக்கிரும்பு *tūkkirumbu*, பெ (n.) இரும்புத் துறட்டி (விள்); iron crook.

[தூக்கு + இரும்பு]

தூக்கிப்போடு-தல் *tūkkil-pōḍu*, 19 செகுவி (v.l.) தூக்கு (சுருக்கு)க் கயிற்றைக் கழுத்திலிறுக்கி இறக்கச் செய்தல்; hang to death. குற்றவாளியின் உயிர் பிரியும் வரை தூக்கிப்போடத் தீர்ப்பாயிற்று

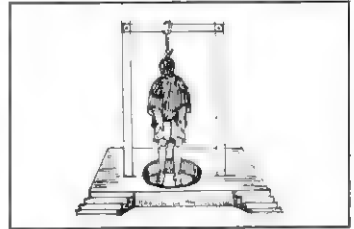
[தூக்கில் + போடு-]

தூக்கிலி *tūkkili*, பெ. (n.) ஆராய்ந்து பார்க்காதவன் (ஆலோசனையில்லாதவன்), thoughtless person. "தூக்கிலி தூற்றும் பழி" (கவித் 63)

[தூக்கு → தூக்கிலி]

தூக்கிலிடு-தல் *tūkkil-iḍu*, 18 செகுன்றாவி (v.l.) தூக்கில்போடு-தல் பார்க்க; see *tūkkil-pōḍu*.

[தூக்கில் + இடு-]

தூக்கிலிடு-தல் *tūkki-viḍu*, 18 செகுன்றாவி (v.l.) 1. மேலுயர்த்துதல்; to lift up, to elevate. 2. உதவிபுரிந்து காத்தல்; to save from danger or ruin, help in emergency. 3. தூண்டிவிடுதல்; to stir up, instigate. 4. தூக்கிலிடு பார்க்க; see *tūkkil-iḍu*.

[தூக்கு → தூக்கி + விடு-]

தூக்கிவாரிப்போடு-தல் *tūkki-vāri-p-pōḍu*, 20 செகுவி. (v.l.) ஒரு நிகழ்வின் அல்லது செய்தியின் எதிர்பாராத கடுமையான தன்மையால் அதிர்ச்சி அடைதல்; be startled.

நண்பர் திடரென்று இறந்ததும் தூக்கி வாரிப் போட்டது

[தூக்கு + வாரிப்போடு-]

தூக்கு¹-தல் *tūkku-*, 5 செகுன்றாவி. (v.t.) உயர்த்துதல்; to lift, lift up, raise, take up, hold up; to hoist, as a flag, "ஓட்டுறது கவரி தூக்கி யன்ன்" (அகநா. 156) மேலையைத் தூக்கி வை. 2. நிறுத்துதல்; to weigh, balance. "செம்பொன் தூக்கி" (திருவிளை மாணிக்க. 84) 3. ஆராய்ச்சி செய்தல்; to consider, reflect, investigate. "துணைவலியுத் தூக்கிச் செயல்" (குறள், 471). 4. ஒப்பு நோக்குதல்; to compare. "அமரரோடகரர் போரைத் தூக்கினார் முனிவர்" (சும்பரா. நாகயாச. 52) 5. மனத்திற் கொள்ளுதல்; to have in view; to expect. "சிறியதோர் பயனைத் தூக்கித் தீயவர் செய்யுந் சூழ்ச்சி" (சந்திபு சயமுடனார் 64) 6. தொங்க விடுதல்; to hang suspend. "மறுகு விளக்குறுத்து மாலை தூக்கி" (அகநா. 141). 7. தூக்கிவிடு பார்க்க; see *tūkkil-iḍu*. "அக்குற்றவாளியைத் தூக்கினார்கள்". 8. கை கொடுத்துதவுதல்; to lift up, as one from a pit; to lend a helping hand. 9. நங்குவர்ம் வலித்தல் (விண்.); to weigh anchor. 10. அசைத்தல்; to shake, agitate, cause motion. "வாடை தூக்க வணங்கிய நாழை" (கவித். 128). 11. தாங்கும் வலியில்தாக்க செய்தல்; to take by storm; to overpower, as a strong sweet smell. வாசனை ஊரைத் தூக்குகிறது (உ.வ.) 12. ஒற்றறுத்தல் (பு.வெ. 7: 78); to set to time-measure.

[தூங்கு + தூக்கு]

தூக்கு² *tūkku*, பெ. (n.) 1. தொங்கற் பொருள்; pendant, anything suspended. "சல்வியுத் தூக்குமாக விட்ட முத்தமிழ் மாலை" (சீவக. 1170, உரை) 2. உறி (பிங்.); suspended net-work of rope supporting a pot 3. கவடித் தூக்கு; satchel, hanging frame for holding ola books. 4. மாட்டற் கொக்கி; hook or rope to suspend anything; cord for carrying a parcel. 5. தூக்குமரம் பார்க்க; see *tūkkumaram*. 6. நிறைகோல் (பிங்.); balance. 7. துலையோரை; libra in the zodiac. 8. தூக்குக்கோல் பார்க்க;

see *tūkku-k-kōl*. 9. எடை (அகநி.); weight. 10. தும்பது பலம்; a bazaar weight = 50 palams. 11. 100 பலம் (பிங்.); standard weight = 1 tūlām - 100 palams. 12. கைத்தூக்குப் பண்டம், anything carried by hand, as in a basket. 13. காத்தன்டு (திவா); yoke, piece of timber shaped to fit a persan's shoulders and support pail, etc., at each end. 14. தூக்குமட்டப் பலகை; wooden frame of a plumb line. 15. தூக்கு நூல் (விண்.); plumb line. 16. தூக்கணங்குருவி (அகநி.) பார்க்க; see *tūkkapaṅḡguruvi*. 17. உயர்க்கி (திவா); height. 18. ஏற்றம்; rise, as in prices. விலை தூக்காயிருக்கிறது. 19. செங்குத்து; perpendicularity, steepness. "மடையிலிருந்து நண்ணீர் தூக்காகப் பாய்கிறது" (தண்டி. 33) 20. ஒப்பு; companionship, similitude. 21. ஆராய்ச்சி (குடா 11:9); deliberation, weighing in the mind, pondering. "தூக்கிவி தூற்றும் பழியென" (கவித். 63) 22. செய்யுள் (திவா); poem. "மன்னுடை மன்றத் தோலைத் தூக்கினும்" (நன். 53). 23. பாக்களைத் துணிந்து நிறுக்குஞ் செய்யுளுறுப்பு (தொல்பொருள் 313); a pause which helps in determining the metrical nature of a verse. 24. கூத்து (திவா); dancing. 25. இசை; music. "பாணிநடை தூக்கு" (பு.வெ. 12, வென்றிப். 17) 26. செந்தூக்கு, மதவைத் தூக்கு, துணிபுத் தூக்கு, கோயிறுக்கு, நிவப்புத் தூக்கு, சுழாற்றுக்கு, நெடுத் தூக்கு என்று எழு வகைப்படும் தானவகை (சிலப், 14:150, உரை); a musical mode, of which there are seven kinds according to tālam, viz., sen-tūkku, matalai-t-tūkku, tuṅṅu-t-tūkku, kōyirūkku; nivappu-t-tūkku, kaḷārrūkku, nedundūkku. 27. தாளத்தில் இரண்டு மாத்நிறைக் காலம் (சிலப். 3:16, உரை); a variety of time-measure consisting of two mātras, corresponding to kuru. 28. ஆசிரியர் (அகநி.); guru.

[தூங்கு + தூக்கு]

தூக்கு³ *tūkku*, பெ. (n.) மேற்புறம் வளைவான பிடியுள்ள உருண்டை வடிவச் சிறு வாளி; a vessel with an arch-shaped handle. தூக்கும் பணமும் கொடுங்கள், என்னென்ன வாங்க.

[தூங்கு → தூக்கு]

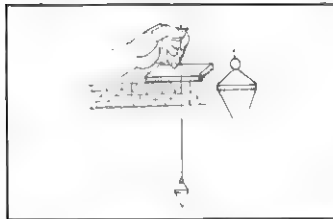

தூக்குக்கயிறு *tūkku-k-kayiru*, பெ. (n.) கழுத்தை இறுக்கிக் கொல்லும் சுருக்குப் போடப்பட்ட கயிறு; rope with a sling; noose for hanging. தூக்குப் போடும்போது தூக்குக் கயிறு அறுந்து விட்டது.

[தூக்கு + கயிறு]

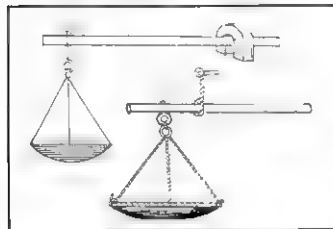
தூக்குக்குண்டு *tūkku-k-kunḍu*, பெ. (n.) நூற் குண்டு; plumb line.

[தூக்கு + குண்டு]

தூக்குக்கோல் *tūkku-k-kōl*, பெ. (n.) நிறுக்குந் துலைக் கோல் வகை (பிங்); steelyard.

[தூக்கு + கோல்]

தூக்குங்கோல் *tūkkuṅ-gōl*, பெ. (n.) தூக்குக்கோல் பார்க்க; see *tūkku-k-kōl*

[தூக்கு + கோல்]

தூக்குச்சட்டி *tūkku-c-caṭṭi*, பெ. (n.) குழம்பு முதலியன பகிர்ந்தளிக்கும் ஏன வகை; a kind of vessel with handle and tip for distributing sauce, etc.,

[தூக்கு + சட்டி]

தூக்குணி *tūkkuni*, பெ. (n.) 1. தூக்குண்டவன் (விண்); malefactor who is hanged. 2. மான மற்றவன்; shameless person. "பண்பு நீதியறியாத தூக்குணிப் பள்ளன்" (பறாளை, பள்ளு). 3. தூக்குக்கு அஞ்சாதவன் (விண்); one so vile and daring as not to fear hanging. 4. சாப்பாட்டுக்குத் தொங்குகிறவன் (விண்); one who hangs about to get food.

[தூக்கு + உண் - தூக்குண் -> தூக்குணி]

தூக்குத்தண்டனை *tūkku-t-taṇḍanai*, பெ. (n.) தூக்கிவிட்டுக் கொல்லுமாறு முறைமன்றம் வழங்கும் தண்டனை; sentence of death by hanging.

[தூக்கு + தண்டனை]

தூக்குத்தலரிசி *tū-k-kuttal-arisi*, பெ. (n.) நன்றாகக் குத்தித் தூய்மை செய்த அரிசி (S.I.I. iv, 77); well-polished rice.

[தூ + குத்தல் + அரிசி]

தூக்குத்தூக்கி *tūkku-t-tūkki*, பெ. (n.) கவடித் தூக்கைத் தூக்குபவன்; satchel-bearer

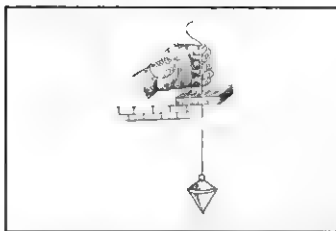
[தூக்கு + தூக்கி]

தூக்குநாசி *tūkku-nāsi*, பெ. (n.) 1. கடல் மீன் வகை; a kind of sea fish. 2. பசிய நிறமுள்ளதும் 22 விரலம் வளர்வதுமான கடல் மீன் வகை; a kind of sea fish, greenish, attaining 22 in. in length.

[தூக்கு + நாசி]

தூக்குநூல் *tūkku-nūl*, பெ. (n.) கவரின் ஒழுங்கறியும் நூற்கயிறு; plumb line.

[தூக்கு + நூல்]

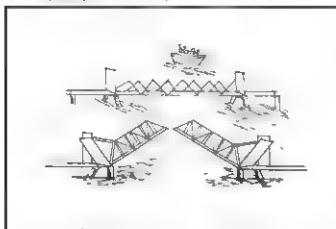

தூக்குப்பரிசை *tūkkup-pariṣai*, பெ. (n.) ஒரு கையால் தூக்கும் அளவு (யாழ். அக); weight that can be lifted by a single-hand.

[தூக்கு + பரிசை]

தூக்குப்பாலம் *tūkkup-pālam*, பெ. (n.) வழிவிடுவதற்காகப் பிரிந்து உயரே எழும்பிப் பின் இணையக்கூடிய பாலம்; draw bridge படகுக்கு வழி விடுவதற்காகத் தூக்குப்பாலம் தூக்கப்பட்டது.

[தூக்கு + பாலம்]

தூக்குப்போடு-தல் *tūkkup-pōḍu-*, 19 செஞ்சுறாவி (V.L.) தூக்கில்போடு-தல் பார்க்க, see *tūkkil-pōḍu-*, 2. தூக்குக் கமிற்றில் தொங்குதல்; hang. அவமானம் நாங்காமல் தூக்குப்போட்டுத் தற்கொலை செய்து கொண்டார்.

[தூக்கு + போடு-]

தூக்குபாலம் *tūkkup-pālam*, பெ. (n.) தோணிகளாலியன்ற மிதவைப் பாலம் (விண்); floating bridge, pamtoon bridge.

[தூக்கு + பாலம்]

தூக்குமரம் *tūkkumarām*, பெ. (n.) தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றுவதற்காக அமைந்த மரம்; gallows.

ம. தூக்குமரம்

[தூக்கு + மரம்]

தூக்குமாலை *tūkkumarālai*, பெ. (n.) கோயில் ஊர்திகளில் தொங்கவிடுவதற்குரிய மாலை வகை; garlands hung in temple-vehicles, etc.

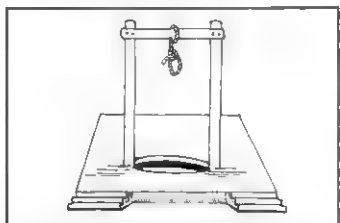
[தூக்கு + மாலை]

தூக்குமூக்குத்தி *tūkkumūkkutti*, பெ. (n.) மூக்குத்தி வகை; a kind of nose-ornament. "தூக்குமூக்குத்தி தாங்கக் குமிழையு நின்பூக்குக் குவமை சொன்னால் முத்தமிழோர்க் கொவ்வாதே" (கணப்ப).

[தூக்கு + மூக்குத்தி]

தூக்குமேடை *tūkkumēḍai*, பெ. (n.) தூக்குத் தண்டனை நிறைவேற்றும் இடம்; platform with gallows. நாட்டு விடுதலைக்காகப் பலர் தூக்குமேடை ஏறினர்.

[தூக்கு + மேடை]

தூக்குருண்டை *tūkkuruṇḍai*, பெ. (n.) தூக்குநூல் பார்க்க; see *tūkkunūl*.

[தூக்கு + உருண்டை]

தூக்குவண்டி *tūkkuvanḍi*, பெ. (n.) வண்டி வகை (புதுவை); a kind of carriage.

[தூக்கு + வண்டி]

தூக்குவாங்கு-தல் *tūkkuvanḅu-*, 5 செஞ்சுறாவி (V.L.) தூக்குப்போடு-தல் பார்க்க; see *tūkkup-pōḍu-*.

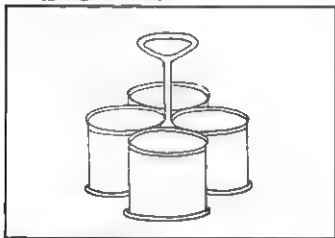
[தூக்கு + வாங்கு-]

தூக்குப்பலம்

தூக்குவாளி *tūkkū-vāḷi*, பெ. (n.) உணவு பொருள்களைப் பகிர்ந்தளிக்கப் பயன்படும் வாளி போன்ற அமைப்புடைய சிறிய ஏனம்; see *tūkkū-vāḷi*.

[தூக்கு + வாளி]

தூக்குவிளக்கு *tūkkū-viḷakku*, பெ. (n.) தொங்கு விளக்கு; hanging lamp.

ம. தூக்குவிளக்கு

[தூக்கு + விளக்கு]

தூகம் *tūgam*, பெ. (n.) புளிநரளை (மலை); bristly trifoliate vine.

தூகு-தல் *tūgu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.t.) திருவலகிடுதல்; to sweep. "கோமானின் திருக்கோவி றுகேள் மெழுகேள்" (திருவாச. 5: 14)

[தூய் → தூகு]

தூகை *tūgai*, பெ. (n.) பாளை; flower sheath or spath of areca; coconut, etc. (சா.அ.க.)

தூங்கணங்குரீஇ *tūṅṅaṅ-gurī*, பெ. (n.) தூக்கணங்குருவி பார்க்க; see *tūkkāṅ-guruvī*. "ஓங்கிரும் பெண்ணை மீயிசைத் தொடுத்த

தூங்கணங்குரீஇக் கூட்டுள சிளையே" (இறை. 9, உரை.)

தூங்கணம் *tūṅṅaṅam*, பெ. (n.) 1. தொங்கல் (சங்.அ.க.); pendant, hanging. 2. தூக்கணங்குருவி பார்க்க; see *tūkkāṅ-guruvī*. "நந்தெறும்பு தூங்கணம்புள்" (ஆசாரக் 97)

[தூங்கு → தூங்கணம்.]

தூங்கணி *tūṅṅaṅi*, பெ. (n.) தொங்கலணி வகை (விண்.); jewel formed of hanging globules of gold and precious stones.

[தூங்கு + அணி.]

தூங்கமளி *tūṅṅamaḷi*, பெ. (n.) உணர்ச்சுற் கட்டில்; swinging cot. "தோளி னாற்றிய தூங்கமளி" (கம்பரா. உளர்தேடு. 176)

[தூங்கு + அமளி]

தூங்கமுட்டு *tūṅṅa-muṭṭu*, பெ. (n.) கோரைக் கிழங்கு வகை (மலை); root of *Cyperus juncifolius*.

தெ. தூங்கமுட்டி

[தூங்கு + முட்டு]

தூங்கல் *tūṅṅal*, பெ. (n.) 1. தொங்கல்; pendant, hanging. 2. தூக்கமயக்கம்; drowsiness, light sleep. "தூங்குவோங்கு நடை" (முல்லை. 53). 3. சோம்பு; dullness. 4. சோர்வு; depression. "தூங்கலி னுருவினைச் சொல்லின்" (கம்பரா சடாயுழி. 27). 5. உணவுக்குத் தொங்குவோன், one who hangs about for food. 6. யானை; elephant. 7. துலை; balance. 8. தாழ்கை; lowness. 9. நெருங்குகை; closeness. 10. கூத்து; dancing. "தூங்கலோசை தழைப்பன சாரலெங்கும்" (இரகு தாட்டு. 50). 11. வஞ்சியோசை; the slow measure of vaṅṅi metre (காரிகை, செய். 1).

[தூங்கு → தூங்கல்.]

தூங்கல்வண்ணம் *tūṅṅal-vaṅṅam*, பெ. (n.) வஞ்சியோசை பயின்று வருஞ்சந்தம்; a rhythm effected by introducing vaṅṅi verse "தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்" (தொல். பொருள். 542)

[தூங்கல் + வண்ணம்]

தூங்கவன் *tūṅgalan*, பெ. (n.) சோம்பன்
(யாழ்-அக); lazi man.

[தூங்கல் → தூங்கவன்]

தூங்கலாளி *tūṅga-lāji*, பெ. (n.) தூங்குமுஞ்சி
(யாழ்-அக) பார்க்க; see *tūṅgu-mūṅgi*.

[தூங்கல் + ஆளி]

தூங்கலோசை *tūṅga-lōśai*, பெ. (n.) வஞ்சிப்
பாஷிற்சூரிய ஓசை; rhythm peculiar to vaṅji
verse "தூங்கலோசை வஞ்சியாகும்" (தொல்.
பொருள். 396).

[தூங்கல் + ஓசை]

தூங்காமை *tūṅgāmai*, பெ. (n.) செயலில்
சோர்வின்மை; vigilance. "தூங்காமை கல்வி
துணிவுடைமை யிம்முள்ளும்" (குறள், 383).

[தூங்கு + ஆ - தூங்கா → தூங்காமை]

தூங்காவிளக்கு *tūṅgā-viḷakku*, பெ. (n.)
திருந்தா விளக்கு (விள்.); perpetual lamp that
is burning near an idol.

[தூங்கா + விளக்கு]

தூங்கானைமாடம் *tūṅgānai-māḍam*, பெ. (n.)
விழுப்பரம் மாவட்டம் பெண்ணாகத்தில் உள்ள
சிவன் கோயில் (தேவா. 937); a Śiva shrine at
Peṅṅākaḍam in Vilupuram district.

தூங்கிசம் *tūṅgīśam*, பெ. (n.) அழிவு; ruin.
"அடைத்த கல்லைத் தூங்கிசமாக" (இராமநா.
கிட். 17).

[தூங்கு → தூங்கிசம். தூங்கு =
தூக்கத்தால் அல்லது சோம்பலால்
ஏற்படும் அழிவு]

தூங்கிசை *tūṅgīśai*, பெ. (n.) செய்யுட்சூரிய
நால்வகையோசையுள் ஒன்று; a kind of poetic
rhythm, one of four iśai.

[தூங்கு + இசை]

தூங்கிசைச்செப்பல் *tūṅgīśai-c-ṣeppal*, பெ. (n.)
இயற்சீர் வெண்டளையான் மாமுன் நிரையும்
விளமுன் நேருமாக வரும் வெண்பாவுக்குரிய
ஓசை (காரிகை, செய். 1, உரை); a rhythm of

venpā metre effected when nrai follows mā
and nēr follows viḷam.

[தூங்கிசை + செப்பல்]

தூங்கிசைத்துள்ளல் *tūṅkīśai-t-tuṅṅal*, பெ. (n.)
கலிப்பாவுக்குரிய ஓசை வகை (யாழ்-அக); a
rhythm of kali-p-pā metre.

[தூங்கிசை + துள்ளல்]

தூங்கிசையகவல் *tūṅkīśai-y-aḡaval*, பெ. (n.)
நிரையொன்றாசிரியத் தளையான் வரும்
அகவற்பாவுக்குரிய ஓசை (காரிகை, செய். 1,
உரை); a rhythm of akaval metre.

[தூங்கிசை + துள்ளல்]

தூங்கிவழி-தல் *tūṅgi-vali*, 2 செ.கு.வி. (v.i.)
தூங்கிவிழு-தல் பார்க்க; see *tūṅgi-viḷu*.

[தூங்கு → தூங்கி + வழி-]

தூங்கிவிழு-தல் *tūṅgi-viḷu*, 2 செ.கு.வி. (v.i.)
1. தூக்க மயக்கத்தாற் சாய்ந்துவிழுதல்; to be
unsteady through drowsiness. 2. கறுகறுப்
பின்றிச் சோம்பியிருத்தல்; to be lazy.

[தூங்கு → தூங்கி + விழு-]

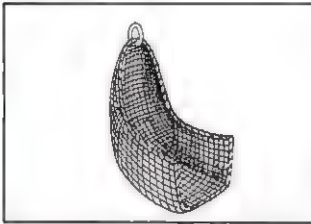
தூங்கு-தல் *tūṅgu*, 5 செ.கு.வி. (v.i.)
1. தொங்குதல்; to hang. "காமமு தானு
முயிர்காவாத் தூங்கும்" (குறள், 1163).
2. ஊஞ்சலாடுதல்; to swing. "வீழ்சல் தூங்கப்
பெறிந்" (கலித். 131). 3. அசைதல்; to sway from
side to side, as an elephant. "தூங்கு கையா
ளேங்கு நடைய" (புறநா. 22). 4. கூத்தாடுதல்; to
dance. "அறற்குழற் பாணி தூங்கியவரொடு"
(சிறுபாண். 162). 5. இடையறாது விழுதல்; to
pour, rain. "வீழ்பனி தூங்க" (திருக்கோ. 320).
6. ஒலித்தல்; to sound. "தன்னனுமை தழுவித்
தூங்க" (கம்பரா. யிதிவை. 9). 7. துயிலுதல்; to
sleep, slumber. "சொரிந்த சோரிதன் வாப்பவரத்
தூங்குவான்" (கம்பரா. கும்ப. 62). தூங்கினவன்
கூக்குட்டி, விழித்திருந்தவன் ஊட்டுக் குட்டி.
(பழ.) 8. அசைவு தோன்றாது கற்றுதல்; to spin,
as a top. பம்பரம் தூங்குகின்றது. 9. சாதல்; to
die. "நாடுங்காற் றூங்குபவர்" (திரிகடு. 19).
10. வாகுதல்; to droop, as a plant. "துக்கத்துட்

டுங்கி" (தூவடி, 121). 11. மந்தமாதல்; to be sluggish. "சொன்ன வெவ்வையி னூங்குமத் தூங்கிய மன்னன் வழிதிலன்" (கம்பரா. கிட்கி. 12. 12. காலத்தாழ்வாதல்; to delay. "தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால" (குறள். 672). 13. நிலையாகத் தங்குதல்; to tarry, remain. "கடப்பாட்டாள னுடைய பொருள்போலத் தூங்குதற்குரிய தன்று" (குறள். 143). 14. செறிதல்; to be crowded, dense. 15. மிகுதல்; to abound. "கனி மகிழ் தூங்கி" (காசிக சத். 19). 16. மெத்தென நடத்தல்; to walk slowly. 17. அழுந்துதல்; to rest profoundly.

தூங்காதவன் நீங்காதவன்
தூங்காதவனுக்குக் கசம் இல்லை
தூங்கினவன் என்று சொக்கன்று
தூங்கினவன் என்று சேக்கன்று
தூங்குகிற நரிக்கு இரை கிடையாது
தூங்குகிற புலியைத் தட்டி. எழுப்பினதுபோல
தூங்குகிற வரிக்காரனை எழுப்பிவிட்டால்
போன ஆண்டித் தீர்வையும் கொடுத்துவிட்டுப்
போவென்பான்
தூங்குகிறவனைத் தட்டி. எழுப்பி அத்நாளும்
இல்லை என்று சொன்னது போல. (பழ.)

தூங்குகட்டில் *viṅṅu-katti*, பெ. (n.) தூங்கு
மஞ்சம் பார்க்க: see *viṅṅu-maṅṅam*.

[தூங்கு + கட்டில்]

தூங்குதோள் *viṅṅu-tōl*, பெ. (n.) பாம்பின்
சட்டை; slough of a serpent. "பாம்பின்
தூங்குதோள் கடுக்குத் தூவெள்ளரூவி" (குறள். 225).

[தூங்கு + தோள்]

தூங்குபாலம் *viṅṅu-pālam*, பெ. (n.) தூக்கு
பாலம் பார்க்க (விண்); see *tūkkū-pālam*.

தூங்குமஞ்சம் *viṅṅu-maṅṅam*, பெ. (n.)
தொங்கியாடுங் கட்டில்; swinging cot.

க. தூங்குமஞ்ச; ம. தூக்குமஞ்சம்
[தூங்கு + மஞ்சம்]

தூங்குமூஞ்சி¹ *viṅṅu-mūṅṅi*, பெ. (n.)
மிகுதியாகத் தூங்குபவன், மந்தன்; dull, sleepy
fellow.

[தூங்கு + மூஞ்சி]

தூங்குமூஞ்சி² *viṅṅu-mūṅṅi*, பெ. (n.) 1. சீமை
வாகை; rain tree, as closing its leaves at night.
2. கரிசலாங்கண்ணி; a plant found in most
places (M M. 91.).

[தூங்கு + மூஞ்சி]

தூங்குமூஞ்சிமரம் *viṅṅu-mūṅṅi-maram*,
பெ. (n.) மாலை நேரத்தில் கண் மூடித்
தூங்குவது போலக் கிழ்நோக்கி மடியும்
இலைகளைக் கொண்ட பெரிய மரம்; rain
tree.

[தூங்குமூஞ்சி + மரம்]

தூங்கெயில் *viṅṅeyil*, பெ. (n.) சோழ
மன்னனொருவனால் அழிக்கப்பட்ட வான்
கோட்டை; an air-castle believed to have been
destroyed by a Chola king. "தூங்கெயில் வெறித்த
நின் னூங்கெனோர் நினைப்பின்" (புறநா. 39).

[தூங்கு + எயில்]

தூங்கெலி *viṅṅeli*, பெ. (n.) எலி வகை (விண்);
a rat.

[தூங்கு + எலி]

கடிப்பதினால் தூக்கத்தையெழுப்பும் ஓர் வகை எலி.

தூசக்குடிகளு *ṭṭṣā-k-kuḍḍiṅṅai*, பெ. (n.) கூடாரம்; tent. "தூசக்குடிகளுயுந் தூலா மண்டபமும்" (பெரும்புலியாண. 12: 43).

தூசகத்தறி *ṭṭṣāḥ-t-tār*, பெ. (n.) முற்காலத்து வழங்கிய வரி வகை (S.I.I., 9); an ancient tax.

தூசங்கொளல் *ṭṭṣāṅṅ-gōḷḷai*, பெ. (n.) ஒருவன் பாடிய வெண்பாவின் ஈறு முதல் எழுத்துகளே ஈறும் முதலுமாக மற்றொரு வெண்பாப் பாடுவது (யாப். வி 96, பக். 502); composing a venṭai with the same initial and final letters as those of a stanza composed by another.

தூசம் *ṭṭṣam*, பெ. (n.) யானைக் கழுத்திலிடுங்கு சுழியு; elephant's neck-band. "வேய்முதற் றூசங்கொண் டேறினான்" (சீவக 1622).

[தூசு → தூசம்]

தூசர் *ṭṭṣar*, பெ. (n.) படைஞர்; troops. "இந்திரன் முதலோர் தூசர்" (குற்றா. தல. தக்கன் வெள்விச் 125).

[தூசு → தூசர்]

தூசர் *ṭṭṣar*, பெ. (n.) வண்ணார் (திலா); washermen.

[தூசு → தூசர்]

தூசரம் *ṭṭṣaram*, பெ. (n.) சாம்பல் நிறம் (யாழ். அக); grey colour

[தூசு → தூசரம்]

தூசரன் *ṭṭṣaram*, பெ. (n.) எண்ணெய் வானிகன் (யாழ். அக); oil monger

[தூசு → தூசரன்]

தூசறுத்தல் *ṭṭṣarṭṭ*, 5 செருள்றாவி. (v.t.) அடியோடு அழித்தல் (சங். அக); to exterminate.

[தூசு → தூசறு.]

தூசி *ṭṭṣi*, பெ. (n.) 1. கொடிப்படடை (திலா); van of an army. "துரிய மிரண்டுக்கையும்" (சம்பரா. அதிகாயம் 211). 2. குதிரை; horse. 3. போர்; battle "தூசியின் முதல் நாள்" (விண்.) 4. கூத்துத்

தொழிலின் வேறுபாடு (விண்.); a kind of gesture in dancing. "வட்டணையர் தூசியு மண்டலமும்" (சீவக. 693, உரை.) 5. உச்சி; that which is top most. "மாமரத்தின் தூசிக் கொம்பில் ஏறி நின்றுள்" (இவ்.)

[தூசு → தூசி]

தூசி¹ *ṭṭṣi*, பெ. (n.) 1. சிறுமை; trifle. 2. புழுதி; dust. 3. காற்றில் பறந்து வரும் சிறு துகள்; small particle. கண்ணில் தூசி விழுந்துவிட்டதா?

[தூசு → தூசி]

தூசிகம் *ṭṭṣigam*, பெ. (n.) புளியாரை; Indian sorrel.

தூசிகா *ṭṭṣigā*, பெ. (n.) சிமிட்டி; bitter apple (சா. அக).

தூசிதாங்கி *ṭṭṣi-tāṅṅi*, பெ. (n.) 1. புழுதித்தடுப்பு; to keep of dust cover. 2. அழுக்குத் தடுப்பு துண்டுப் புடவை (யாழ். அக); apron.

[தூசி + தாங்கி.]

தூசிதும்பு *ṭṭṣi-tumbu*, பெ. (n.) தூசியும் தூசி போன்ற பிறவும்; dust and the like. தண்ணீரில் தூசுதும்பு கிடக்கிறது, வடிசுட்டு.

[தூசி + தும்பு]

தூசிப்படை *ṭṭṣi-p-paḍai*, பெ. (n.) கொடிப்படடை (சிலப். 26, 80, அரும்); van of an army.

[தூசி + படை]

தூசியம் *ṭṭṣiyam*, பெ. (n.) கூடாரம் (யாழ். அக); tent.

[தூசு → தூசியம்]

தூசு¹ *ṭṭṣu*, பெ. (n.) தூய்மை; cleanness. "தூசுதா சாக்குவார் பாவை" (துழிந்தா. 69).

[தூய்(மை) → தூசு]

தூசு² *ṭṭṣu*, பெ. (n.) 1. ஆடை; cloth. "தூசினா லங்கை நீவி" (சீவக. 1302). 2. பஞ்சு; cotton. "தீயினிற் றூசாகும்" (திய்திருப்பா. 6). 3. நெய்மீன் (சித்திரை) விண்மீன் (குடா.); the 14th nakṣatra, part of virgo.

தூசு³ *vīṣu*, பெ. (n.) முள்ளாளிப்படை (பிங்கு); van of an army. "வாவிசேய் தூசு செல்ல" (*கம்பரா திருமுடி 4*)

தூசு⁴ *vīṣu*, பெ. (n.) யானைக் கழுத்திலிரு கயிறு (பிங்கு); elephant neck band.

தூசு⁵ *vīṣu*, பெ. (n.) தூசி² பார்க்க; see *tuṣi*. "அவன் ஒரு தூசுகூட விடவில்லை"

[தூள் → தூளி → தூசி → தூசு]

தூசுப்பு *vīṣuppu*, பெ. (n.) தன்னீர்விட்டான் (மூஅ), climbing asparagus.

தூசுப்பூ *vīṣuppu*, பெ. (n.) தூசுப்பு பார்க்க; see *vīṣuppu*.

தூட்கல் *tūṭ-kaḷ*, பெ. (n.) பொடிக்கல் (யாழ்ப்); small stones or bricks.

[தூள் + கல்]

தூட்டிகம் *tūṭṭigam*, பெ. (n.) தும்பை (மலை); white dead nettle.

தூடியம் *tūṭṭiyam*, பெ. (n.) தூசியம் (இலக்கஅக) பார்க்க; see *tuṭṭiyam*.

தூண் *tūṇ*, பெ. (n.) 1. கட்டடம், பாலம் முதலியவற்றின் மேல்பகுதியைத் தாங்கி நிற்கும் செங்குத்தான அமைப்பு; pillar. "சிறநி னற்றான பற்றி" (*புறநா. 86*) தூணில் சாயாதே 2. பற்றுக் கோடு; mainstay, support. "தூன்பத் துடைத் தூன்றுந் தூண்" (*குறள், 615*)

ம. தூண்

பல பொருள்கள் அல்லது உறுகள் ஒன்றாகப் பொருந்தும்போது அல்லது சேரும்போது திரட்சியுண்டாவதால், பொருந்தற் கருத்தில் திரட்சிக் கருத்து தோன்றிற்று. "சேரே திரட்சி" (*தொல், 36*).

[தூள் → தூள் → தூண் = திரண்ட சும்பம் (*வே. உ. 253, 254*)]

தூண்டாவினக்கு *tūṇṭā-viṅkku*, பெ. (n.) 1. தூண்ட வேண்டாதபடி எப்பொழுதும் எரியும் நுத்தா வினக்கு; ever-burning lamp that needs no trimming. "தூண்டா வினக்கின் கடரவையாய்" (*திருவாச. 32:4*) 2. பாம்பின் தலையில் உள்ளதாகக் கருதப்படும் மணி;

lustrous gem on cobra's head, as an ever-burning lam. "தூண்டா வினக்கையாய்" (*திருக்கோ 244*).

[தூண்டு + ஆ = தூண்டா + வினக்கு]

தூண்டி *tūṇṭi*, பெ. (n.) 1. தானே சொல்லுகை (அகநி); untutored speech or talk. 2. தூண்டில் பார்க்க; see *tūṇṭil*.

[தூண்டு → தூண்டி]

தூண்டிக் காட்டு-தல் *tūṇṭi-k-kāṭṭu*, 5 செகுன்றாவி (V.L.) 1. விளக்கம் தருதல்; to explain. 2. மிறன் செய்த குற்றத்தை அவனிடம் குத்திக் காட்டுதல்; to bring home one's faults; to upbraid. 3. தூண்டிக்கொடு பார்க்க; see *tūṇṭi-k-kodu*.

[தூண்டி + காட்டு-]

தூண்டிக்கொடு-த்தல் *tūṇṭi-k-kodu*, 5 செகுன்றாவி (V.L.) 1. நினைவுபடுத்துதல்; to remind. 2. குறிப்பாக அறிவித்தல்; to hint, give the cue. 3. கோட் சொல்லுதல் (விண்); to slander. 4. குற்றத்தை வெளியிடுதல் (விண்); to expose one's crime.

[தூண்டி + கொடு-]

தூண்டித்துருப்பிடி-த்தல் *tūṇṭi-t-turu-p-piṭṭi*, 4 செகுன்றாவி (V.L.) நுணுகி ஆராய்ச்சி செய்தல்; to trace and pursue, make a close investigation into

[தூண்டி + துருப்பிடி-]

தூண்டிப்பிடி-த்தல் *tūṇṭi-p-piṭṭi*, 4 செகுன்றாவி (V.L.) சிறுகுற்றத்தைப் பெரிதாக்குதல் (விண்); to hold up or magnify little faults.

[தூண்டி + பிடி-]

தூண்டிமுள் *tūṇḍi-muḷ*, பெ. (n.) தூண்டில்முள் பார்க்க; see *tūṇḍi-muḷ*.

தூண்டிமுலி *tūṇḍi-muḷi*, பெ. (n.) கவிழ்தும்பை; stooping tumbay (சா.அ.க.).

தூண்டில் *tūṇḍi*, பெ. (n.) 1. மீன்பிடிக்கப் பயன்படும், கொக்கி இணைக்கப்பட்ட கோல்; fishing tackle. "தூண்டிற் பொன் மீன் விழுங்கியற்று" (குறள். 931). 2. கொக்கி; hook. 3. வரிக்கூத்து வகை; a kind of masquerade-dance. "சூலந்தருநட்டி தூண்டிலுடன்" (சிலப். 3, 73, உரை).

[தூண்டு → தூண்டி → தூண்டில்]

தூண்டில்லில் அகப்பட்ட மீன் துள்ளி நத்தினால் விடுவீர்களா? தூண்டிலைப் போட்டு வராலை இழு. தூண்டில் நுனிமச்சத்துக்கு ஆசைப்பட்டு மீன் உயிரை இழப்பதுபோல. தூண்டில்போட்ட வலுக்குத் தக்கைமேற் சண்

தூண்டிற்சாரணுக்கு மிதப்பு மேலே கண். (புறநா.)

தூண்டில்போடு-தல் *tūṇḍi-pōḍu*, 20 செ.சூ.வி. (v.l.) 1. தூண்டுகிறதுதல்; to angle. 2. உளவறிதல்; to sound gently. 3. தன்வயப்படுத்துதல்; to entice, allure

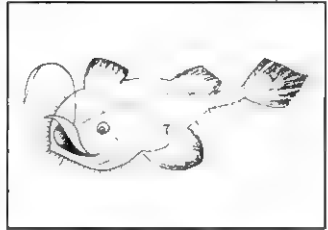
[தூண்டில் + போடு-]

தூண்டில்மீன் *tūṇḍimīn*, பெ. (n.) கடலின் அடிமட்டத்திலுள்ள மணலில் புதைபுண்டு, தலை மேலே இடம் பெற்றிருக்கும் துடுப்பாரையை மட்டும் வெளிப்படுத்தும். இவ்வாரையின் துனி, புழு அல்லது இறைக்கி போன்ற தோற்றமளிக்கும் புறவளர்ச்சியைத் தூண்டில் போன்று இயக்குவதால், சிறிய மீன்களை ஈர்த்து அவற்றை உட்கொள்ளுகின்றன. இதனால் தூண்டில் மீன் என்பதாயிற்று; a type of fish that hides beneath the sand and wave its fins like a worm and attract the smaller fish and eat them.

[தூண்டில் + மீன்]

தூண்டில்முள் *tūṇḍi-muḷ*, பெ. (n.) தூண்டிற் கூருவியின் முனையில் இரை கோக்கப்படும் இருப்புமுள்; fish-hook.

[தூண்டில் + முள்]

தூண்டில்முறித்தான்பாறு *tūṇḍi-muṇṇi-ttānpāru*, பெ. (n.) கடலடிப் பாறையொன்றின் பெயர் (நெல்லை); a rack beneath the sea.

[தூண்டில் + முறித்தான் + பாறு, பாறை → பாறு]

தூண்டில்வேட்டுவன் *tūṇḍi-vēḍuvān*, பெ. (n.) மீன் பிடிப்போன்; fisherman, angler as a hunter with the angle. "தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்க வாராது" (அகநா. 361)

[தூண்டில் + வேட்டுவன்]

தூண்டிலிடு-தல் *tūṇḍi-viḍu*, 18 செ.சூ.நாவி. (v.l.) 1. விளக்கைத் தூண்டுதல்; to trim a lamp. 2. தூண்டிக்கொடு- பார்க்க; see *tūṇḍi-k-kōḍu*

[தூண்டி + விடு-]

தூண்டிற் காரன் *tūṇḍiṛkārān*, பெ. (n.) மீன்பிடிப்போன் (விண்); angler.

[தூண்டில் + காரன்]

தூண்டு-தல் *tūṇḍu*, 5 செ.சூ.நாவி. (v.l.) 1. விளக்குத் தூண்டுதல்; to trim, as burning lamp. "தூண்டு கடரையை சோதி கண்டாய்" (தேவா. 843). 2. கிளப்பிவிடுதல்; to excite, stir up. 3. செலுத்துதல்; to spur, goad. "கடகரி புரவி தூண்டு மாலாழி யந்தேர்" (கம்பராசூ.ப. 316). 4. அனுப்புதல்; to send. "சேனை முற்று மலன் றுணையாகத் தூண்டி" (பிரமோத். 7.58). 5. ஏவுதல்; to command. 6. நினைப்பூட்டுதல்; to remind. 7. குறுதல்; to pound, as with a pestle. 8. தள்ளுதல்; to push, force forward.

[தூண் → தூன் → தூண்டு-]

தூண்டு¹ *viṇḍu*, பெ. (n.) கிளப்பிவிடுகை; exciting, rousing.

[தூண்டு¹ → தூண்டு]

தூண்டுகுச்சி *viṇḍu-kucci*, பெ. (n.) தூண்டுகோல் பார்க்க; see *viṇḍu-kōl*

[தூண்டு + குச்சி]

தூண்டுகோல் *viṇḍu-kōl*, பெ. (n.) 1. விளக்குத் திரி தூண்டும் சுர்க்கு; stick for trimming a lamp or wick. "மதிவிளக்கினை யயர்வறத் தூண்டுகோல்" (பிரபுவிக். துதி. 16) 2. ஏவி விடுவோன் (யாழ்-அக.); prime mover in an affair.

[தூண்டு + கோல்]

தூண்மரம் *viṇḍamaram*, பெ. (n.) தூணாமரம் பார்க்க; see *viṇḍamaram*.

[தூண் + மரம்]

தூண்மாலை *viṇḍamālai*, பெ. (n.) தூண்போலத் தொடுக்கப்படும் மாலை; garlands arranged column-like in decorating a temple etc.,

[தூண் + மாலை]

தூணம்¹ *viṇḍam*, பெ. (n.) ஏனம் (பாத்திரம்) தூக்க இடும்சுமிற்பூக் கருக்கு; cord with a loop or rings to carry a pot. "கரசுத்துக்குத் தூணம் போட்டான்" (யாழ்-அக.)

[தூக்கணம் → தூணம்]

தூணம்² *viṇḍam*, பெ. (n.) 1. பெரும் தூண்; pillar. "பகம்பொற் றூணத்து" (மணிமே 148) 2. பற்றுக் கோடு (அருநி.); prop, support.

[தூண் + அம் = தூணம். 'அம்' பருமைப்பொருள் மின்னொட்டு]

எ-டு மதி → மதியம், நிலை → நிலையம்

வ. ஸ்தூணா

தூணம்³ *viṇḍam*, பெ. (n.) பகை (அகநி.); antipathy

தூணம்⁴ *viṇḍam*, பெ. (n.) அம்புக்கூடு (யாழ்-அக.); quiver.

[தூள் → தூள் → தூணம் → தூணம் (வமொல.)]

தூணாமரம் *viṇḍamaram*, பெ. (n.) நீசட மரவகை; Indian mahogany

தூணி¹ *viṇḍi*, பெ. (n.) அம்புக் கூடு; quiver "தூணி .. ஒடுங்கிய வம்பின்" (பதிற்று. 45, 1-2)

வ. தூண

[தூணம் → தூணி (வேக.)]

தூணி² *viṇḍi*, பெ. (n.) நான்கு மரக் காலளவு; 2 mesure of capacity = 4 marakkal. "கருங் கொள்ளூடு செங்கொள்ளூடு தூணி பதக்கென்று" (நாலடி, 387)

வ. ஸ்தூண

[தூள் → தூள் → தூண் → தூணி (வேக.)]

தூணி³-த்தல் *viṇḍi*-, 4 செருவி. (v.i.) பருத்தல்; to grow stout, big.

[தூண் → தூணி]

தூணிக்கடம்பு *viṇḍi-k-kadambu*, பெ. (n.) வெண்கடம்பு; write cadamba.

தூணிகர் *viṇḍikar*, பெ. (n.) பொன் வாணிகர் (நிகண்டு); the caste of merchants

தூணியங்கம் *viṇḍiyangam*, பெ. (n.) அத்திப்பிசின (மு-அ.); gum of the cluster fig

ம. தூணியாங்கம்

தூணிறுத்துதல் *viṇḍi-ṭ-tudal*, பெ. (n.) நாட்கால் நாட்டுகை (E.T.vi, 133); ceremony of setting up on an auspicious day the first post for the construction of a marriage pavilion or pandal.

[தூண் + திறுத்துதல்]

தூணீரம் *viṇḍīram*, பெ. (n.) அம்புக்கூடு (யாழ்-அக.); quiver.

[தூணி → தூணீரம்]

தூணு *viṇḍu*, பெ. (n.) சந்தன வேம்பு; sandal neem.

தூத்தியம் *viṭṭiyam*, பெ. (n.) தூதன் செயல் அல்லது மொழி (சங்-அக.); an ambassador's mission.

[தூது → தூத்தியம்]

தூதகம் *tūdagam*, பெ. (n.) தூரிக (சங்அக.); sulphate.

தூதம் *tūdām*, பெ. (n.) 1. அசைவு; motion. 2. பழிப்பு; abuse.

தூதர்¹ *tūdar*, பெ. (n) ஒர் இனத்தார்; a caste.

தூதர்² *tūdar*, பெ. (n.) ஒரு நாட்டின் நிகராளி (பிரதிநிதி)யாக மற்றொரு நாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்ட அரசு உயர் அதிகாரி; ambassador; emissary.

[தூது → தூதர்]

தூதரகம் *tūdaragam*, பெ. (n.) மற்றொரு நாட்டின் தலைநகரில் தூதுவரின் தலைமையில் இயங்கும் அலுவலகம்; embassy. பிரஞ்சு தூதரகம். 2. முதன்மையான நகரங்களில் பண்பாடு மற்றும் பொருளியல் நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கும் வகையில் இயங்கும் கிளை அலுவலகம்; consulate. சென்னையில் உள்ள அமெரிக்கத் தூதரகத்தில் நூலகம் உள்ளது.

[தூதர் + அகம்]

தூதளை *tūḍḍai*, பெ. (n.) தூதுளை (முஅ) பார்க்க; see *tūḍḍai*.

தூதன் *tūdaṅ*, பெ. (n.) 1. செய்தியறிவிப்பவன்; messenger. "வாஸிதன்மக னவன் தன் றூதன் வந்தனென்" (சுப்பிரா. பிணிலீட்டு. 82). 2. அரசுத் தூதன்; ambassador. "நன்றுகொ லென்ன லோடும் நாயகன் றூதனைக் காண்" (சுப்பிரா பிணிலீட்டு. 85). 3. ஏவலாளன்; servant. "வெய்ய காலன் மா தூதர் மணங்கனிக்" (பாரத கிருட்டிண 10). 4. ஒற்றன்; spy, secret agent. 5. அறிவன் (புதன்) (பிங்); Mercury.

தூதனம் *tūdagam*, பெ. (n.) மூங்கில் (மலை), bamboo.

தூதாடுதல் *tūḍḍu*, 5 செருவி (v.i.) தூதாடுதல் போதல்; to act as a messenger. "நாடிநின் றூதாடித் துறைச் செல்லான்" (சுவீத. 72).

[தூது + ஆடு-]

தூதாயி *tūḍḍāyī*, பெ. (n.) கிரிப் பூண்டுவகை (சங்அக.); a plant.

தூதான் *tūḍḍā*, பெ. (n.) தூதன் பார்க்க; see *tūdaṅ* "வன்றொண்டர் நடந்தவொரு தூதாளாசி" (சிவப்பிரபத் சிவஞா பின் வாராணை 3).

தூதி *tūḍḍi*, பெ. (n.) 1. தூது செல்பவன்; a female messenger. "யான்விட வந்தவென் றூதி யோடே" (திவ்.பெருமாள். 6:4). 2. பாம்பின் நக்கப் பல் நாங்கலுள் ஒன்று (சங்அக.); one of the four poisonous fangs of a cobra.

தூதிகை *tūḍḍikai*, பெ. (n.) தூதி-1 (சங்அக) பார்க்க; see *tūḍḍi*.

தூதிடையாடல் *tūḍḍāy-āḍāḍā*, பெ. (n.) மாலைக் காலத்துத் தலைவியுற்ற துன்ப நோக்கித் தோழி தலைவனிடம் தூதாக நடந்ததைக் கூறும் புறத்துறை (பு வெ 12, இருபாற் 3); theme describing a confidant's love-embassy on behalf of her mistress.

[தூது + இடை + ஆடல்]

தூதிற்பிரிவு *tūḍḍi-pirivu*, பெ. (n.) அரசனின் தூதுவனாகத் தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரியும் பிரிவு; separation of a hero from his beloved when he goes on a mission for his king. "ஒற்ற்பிரிவுத் தூதிற்பிரிவும் அந்தணர் முதலிய மூவரிடத்தன்" (தொல்.பொருள். 26, உரை).

[தூது → தூதில் + பிரிவு]

தூது¹ *tūḍḍu*, பெ. (n) கூழாங்கல், small pebbic. "தூதுணம் புறவெனத் துறைத்தறின் னெழி னலம்" (சுவீத. 56:6).

[து → தூது]

தூது² *tūḍḍu*, பெ. (n.) 1. அரசு தூதர் தன்மை(குறள். 69, அதி); embassy 2. தூதுமொழி; purport of an embassy. "தூதுரைப்பான் பண்டி" (குறள். 68). 3. தூது செல்வோன்; ambassador. "தக்க தறிவதாற் தூது" (குறள் 68:4. செய்தி); message. "நொட்டுவிடுத் தேனவனைத் தூதுபிற சொல்லி" (சிவக. 1876). 5. காமக் கூட்டத்துக் காதலரை இணக்குஞ்செயல்; negotiation in love-intrigues. "தூதுசெய் கண்கள் கொண் டொன்று பேசி" (திவ்.திருவாய். 9:9:9). 6. பாணன் முதலிய உயர்நினைப் பொருளையேனும் கிள்ளை

முதலிய அகீர்ணைப் பொருளையேனும் ஊடவீக்கும் வாயிலாகக் காதலர்பால் விடுத்தலைக் கவிவெண்பாவாற் கூறும் இலக்கியம் (இலக்.வி. 874); a kind of poem in Kali-veṅbā which purports to be a message of love sent through a companion, a bird, etc., to effect a reconciliation. 7. தூது அனுப்பும முறையில் இயற்றப்பட்ட ஒரு சிற்றிலக்கிய வகை; a genre in which one sends message.

வ. தூது

[தூது → தூது (வடமொவ)]

தூது என்பது ஒருவர் சுருத்தை மற்றொரு வருக்குத் தெரிவிக்க இடையே ஒருவரை அனுப்புவதாகும். பகைவரிடையிலும், நண்பரிடையிலும், தலைவர் தலைவியரிடையிலும் தூது செல்வது வழக்கம். இவ்வாறு தூதுனுப்பும செய்தி புத்திணை நூல்களிலும் அசுத்திணை நூல்களிலும் காணப்படுகின்றது. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல் 23ஆம் நூற்பாவில் "தூது முனிவின்மை" என்பதற்குப் பேராசிரியர் "புள்ளும் மேகமும் போல்வன கண்டு சொல்லுமின் அவர்க்கென்று பன்முறையானும் சொல்லுதல்" என்று விளக்கம் தருகின்றார்.

பிற்காலத்தில் 'விருத்தி' என்னும் இலக்கண முறையில் 96 வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்றாகத் தூது என்பதும் ஒரு சிறு நூலாக அமைந்தது. இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலிலும், பிரபந்தத் திரட்டு என்னும் நூலிலும் தூது என்பதற்கு இலக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

'சவிவெண்பாவினால் உயர் நினைப் பொருளையும் அகீர்ணைப் பொருளையும் சந்தியின் விடுத்தல்' என்று இலக்கண விளக்கம் (நூற். 874) கூறுகிறது. பிரபந்தத் திரட்டு 'அன்னம், மயில், கிளி, முயில், பூவை, தோழி, குயில், தெஞ்சம், தென்றல், வண்டு என்னும் பததையும் தனித்தனியே விளித்துக் கூறி, மாவை கொண்டுவா என்று அனுப்புதல் தூது' என்று கூறும். இரத்தினச் சுருக்கமும் இப்பத்துப் பொருள்களையும் தூதாக அனுப்புவது மரபு என்கிறது.

இங்குக் கூறப்பெறாத பணம், தமிழ், மாள், தாமரை (வனசம்), சவ்வாது, தெல், புளகையிலை, விறலிவிடு தூதுகளும் தனித்தனி நூல்களாக வந்துள்ளன தூது விடுப்பது

ஆனாகவோ பெண்ணாகவே இருக்கலாம். எனினும் கிடைக்கும் நூல்கள் பெரும்பாலும் தலைவனிடத்துத் தலைவி விடுத்த தூதுகளாகவே உள்ளன (கலைக் களஞ்சியம்)

தூது¹ *vidu*, பெ. (n.) தூதுவளை பார்க்க; see *vidu-vaṭai*. "தூதென விளங்குஞ் செவ்வாய்த் தோகையர்" (இரகு. பாடல். 14).

தூதுக்குழு *vidu-k-kūḷu*, பெ. (n.) அரசியல், பொருளியல், பண்பாடு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அரசின் சார்பில் மற்றொரு நாட்டிற்குச் செல்லும் குழு; delegation of politicians, economists, artistses visiting other countries on behalf of the government.

[தூது + குழு]

தூது கறியுருண்டை *vidu-kari-y-uruṇḍai*, பெ. (n.) பொரித்த குழம்பில் இரும் உருத்தமா உருண்டை (இவ); ball of kneaded black-gram flour, used in sauce.

[தூது + கூறி + உருண்டை]

தூதுணம் *viduṇam*, பெ. (n.) 1. கூறாக்கல்லை உண்ணும் புறா வகை (திவா); a dove that eats pebbles. 2 தூக்கணங்குருவி (அகநி); weaver bird.

[தூதுண் → தூதுணம்]

தூதுணம்புறவு *viduṇam-puṇavu*, பெ. (n.) தூதுணம் பார்க்க; see *viduṇam*. "தூதுணம் புறவொடு துச்சிற் சேக்கும்" (பட்டினம். 58).

[தூதுணம் + புறவு]

தூதுணி *viduṇi*, பெ. (n.) தூதுணம் (சங்கு) பார்க்க; see *viduṇam*.

[தூதுணம் → தூதுணி]

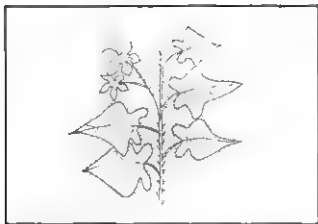
தூதுணை *viduṇai*, பெ. (n.) தூதுவளை பார்க்க. see *vidu-vaṭai*.

[தூது + துணை]

தூதுவளை *vidu-vaṭai*, பெ. (n.) முள்ளூன் இலைகளைக் கொண்ட கொடியவகை (மலை); climbing brinjal.

மதுவ. கூதனம்

[தூது + வளை]

தூதுவன் *tūduvān*, பெ. (ந.) 1. தூதன்; messenger. "தாமே தூதுவராதனு முரித்தே" (தொல்பொருள் 119). 2. காம வாயிலோன்; messenger in love-intrigues. "தூதுவனொருவன் ஏன்னை யிழ் வழிவிரைவிற னுண்டி." (சம்பரா. அங்கத்தன். 2). 3. அறிவன் (புதன்); the planet, Mercury.

[தூது → தூதுவன்]

தூதுவென்றி *tūdu-veṇṇi*, பெ. (ந.) தூதுவன் தனது செயலாண்மை வெற்றியைக் குறித்துக் கூறும் புறத்துறை (மாதனலை. 84, உரை, ப.96); a theme describing the success of an embassy.

[தூது + வென்றி]

தூதுளம் *tūdūḷam*, பெ. (ந.) தூதுவளை (நிங்கு) பார்க்க; see *tūdu-vaḷai*.

[தூதுவளை → தூதுளம்]

தூதுளை *tūdūḷai*, பெ. (ந.) தூதுவளை பார்க்க; see *tūdu-vaḷai*.

தூதுவெனல் *tūdū-v-eṇal*, பெ. (ந.) உமிழ்தற் குறிப்பு; onom. expr. of the sound of spitting.

தூதை¹ *tūḍai*, பெ. (ந.) மண் முதலியவற்றால் செய்த சிறுகலம்; small vessel made of earth etc. 2. விளையாட்டுச் சிறுமரப் பாணை; toy utensils of wood. 3. ஒர் சிறிய அளவு; a small measure of capacity.

தெ. துத்த: ம. தூத

தூதை² *tūḍai*, பெ. (ந.) சிறு சம்மட்டி. (வாழ்-அக.); a small hammer.

தூதை³ *tūḍai*, பெ. (ந.) 1. சிற்றாமுட்டி; Ceylon sticky mallow. 2. பாலை; iron wood tree (சா-அக.).

தூதைகூலம் *tūḍai-kūlam*, பெ. (ந.) பஞ்சு பன்னும் வில்; cotton-pricker.

தூத்துதுருப்பிடி-ந்தல் *tūḍu-turu-p-piḍi*, 4 செகுன்றாவி (N.L.) தூண்டித்துருப்பிடி. (விண்) பார்க்க; see *tūḍi-t-turu-p-piḍi*.

தூப்பஞ்செய்தல் *tūppā-ṅ-sey*, 1 செகுவி. (N.L.) தூய்மை செய்தல்; to clean. "கண்டவர் சாட்சியைத் தூப்பஞ்செய்துடன்" (மேருமத். 127).

[தூ → தூப்பம் + செய்-]

தூப்பா *tūppā*, பெ. (ந.) தூப்பாக்குழி பார்க்க, see *tūppā-k-kulī*.

தூப்பாக்குழி *tūppā-k-kulī*, பெ. (ந.) சாக்கடை; gutter.

[தூப்பா + குழி]

தூம் *tūm*, பெ. (ந.) 1. முகத்தலையை வகை; a dry measure of capacity. (எ-டு) குப்பத்தாம், தேவதூம் (விண்). 2. ஒருநிறை; bazaar weight= about 6 lbs. 4 oz-avoir.

தெ. தூமு

[தூம்பு → தூம் (வேக. 282)]

தூம்பல் *tūmbal*, பெ. (ந.) 1. ஒரு வகைக் கொடி; calabash, climber. 2. கரை; bottle-gourd.

[தூம்பு → தூம்பல்]

தூம்பா¹ *tūmbā*, பெ. (ந.) பாடை; bier.

[தூம்பு¹ → தூம்பா]

தூம்பா² *tūmbā*, பெ. (ந.) தூம்பை (சங்கு. அக.) பார்க்க; see *tumbaī*.

தூம்பாமடை *tūmbā-maḍai*, பெ. (ந.) தூம்புவாய் (தெல்லை) பார்க்க; see *tumba-v-ai*.

[தூம்பு → தூம்பா + மடை]

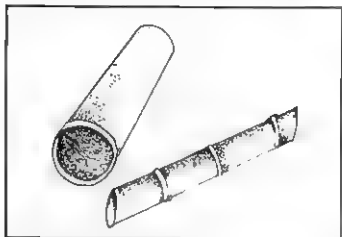
தூம்பிரம் *tūmbiram*, பெ. (ந.) கருஞ்சிவப்பு (விண்); purple, dark red.

தூம்பு¹ *tūmbu*, பெ. (ந.) 1. உட்டுளை; tubularity. "தூம்புடைத் தடக்கை" (முறநா. 81). 2. உட்டுளைப் பொருள் (நிங்கு); tube. 3. மதகு; sluice. 4. மதகின் உட்டுளை (அகநி.); vent in a sluice. 5. வாய்க் கால் (நிங்கு); channel for irrigation. 6. தூம்பு

வாய் பார்க்க; see *tūmbu-vāy*. "கருங்கைத் தூம்பின்மனை" (*மணிமே 28:5*). 7. மூங்கில் (*திவா*); bamboo. 8. மூங்கிற்குழாய்; bamboo tube. "தூம்பின் கண்ணிட மிளிர்" (*மலைபடு 532*). 10. மரக்கால் (*பிங்*); a measure of capacity for grain. 11. நீர்ப்பத்தர் (*திவா*); leathern bucket for baling water. 12. மனை வாயில் (*பிங்*); gateway, doorway. 13. பாதை (*யாழ்அக*); path, way. 14. இடுக்கு வழி, narrow or difficult path, defile, pass. 15. ஈயம் (*வின்*); lead. 16. பாலம் முதலியவற்றில் அமைக்கப்படும் நீர் செல்வதற்கான கதை (*சிமிட்டி*)க்குழாய்; drain pipe. சுழிவுநீர் தூம்புவழியே சென்றுவிடும்.

தெ. தூமு; க. ம. தூம்பு; L. tubus; E. tube

[தூம்பு → தூம்பு]

தூம்புக்கை *tūmbu-k-kai*, பெ. (n.) தூம்பிக்கை பார்க்க; see *tumbi-k-kai*.

[தூம்பு + கை]

தூம்புவாய் *tūmbu-vāy*, பெ. (n.) சாய்கடை (*திவா*); drain, gutter.

[தூம்பு + வாய்]

தூம்பை *tūmbai*, பெ. (n.) தூம்பா பார்க்க; see *tūmba*.

தூமணி *tūmani*, பெ. (n.) முத்து; pearl. "தூமணித் தோள் வளை" (*சிவப். 6:90*).

[தூய்(மை) + மணி]

தூமை¹ *tūmai*, பெ. (n.) மகளிர் பூப்புநீர்; catamenia. "பாவர் தூமையர்கள் கோளர்" (*திருப்ப. 363*).

[தூவாமை → தூமை]

தூமை² *tūmai*, பெ. (n.) 1. வெண்மை; whiteness. 2. தூய்மை பார்க்க; see *tūymai*.

[தூய் → தூமை]

தூமைச்சீலை *tūmai-c-cīlai*, பெ. (n.) ஓர் வகைச் சொல்; a term of abuse meaning cloth worn during menses.

[தூமை + சீலை]

தூய்தன்மை *tūydmmai*, பெ. (n.) 1. தூய்மையின்மை; impurity as of body. 2. தீட்டு; pollution. "சொன்ன மறை மந்திரத்தாற் றூய் தன்மை சுடிந்ததற்பின்" (*சீகராத. 14. கண்ண. 138*).

[தூய்து + அன்மை]

தூய்து *tūydu*, பெ. (n.) தூய்மையானது; that which is pure, clear.

[தூய்(மை) → தூய்து]

தூய்நெறி *tūy-neri*, பெ. (n.) நன்னெறி; spiritual path "தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்" (*திருவாச 51:4*).

[தூய் + நெறி]

தூய்மை¹ *tūymai*, பெ. (n.) 1. துப்புரவு, அழுக்கு இல்லா நிலைமை; purity, cleanness. "புறந்தூய்மை நீரானமையும்" (*குறள், 298*). 2. மெய்ம்மை (*அகதி*); truth. 3. நன்மை; good. "காறுய்மை யில்லாக் கவிமாவுழ்" (*திரிகடு. 46*). 4. வீடுபேறு; salvation. "தூஉய்மையெவ் பவாவின்மை" (*குறள், 364*).

ம. தூம

தூய்மை² *tūymai*, பெ. (n.) வெண்மை; whiteness. "தூய்மை காட்டும்" (*பெருந்தொழுகை 32:59*).

[தூ → தூய்மை]

தூய்வெள்ளை *tūy-vc]ai*, பெ. (n.) தூய்மையான வெள்ளை (*யாழ்அக*); pure white.

[தூய் + வெள்ளை]

தூய்மைக்கேடு *tūymai-k-kēḍu*, பெ. (n.) சுழிவுகள் காற்று, நீர் முதலியவற்றில்

சேர்வதால் மூச்சகிடுதற்கோ பயன்படுத்துவதற்கோ ஏற்றதாக இல்லாமல் போகும் நிலை; pollution. தொழிற்சாலையிலிருந்து வெளியேறும் கழிவுகளால் காற்றும், ஆற்று நீரும் தூய்மைக்கேடு அடைகின்றன

[தூய்மை + கேடு]

தூய *śūya*, பெ. எ. (adj.) தூய்மையான; clean, pure, holy. "தூய்மையான" (திருவா. 2: 112)

[தூய் → தூய]

தூயம் *śūyam*, பெ. (n.) தூய்மை பார்க்க; see *śūyama*. "தற்கண்ட தூயமுள்" (திருமந். 2451)

[தூய் → தூயம்]

தூயவன் *śūyavaṇ*, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன், pure and holy man. "தீயவாச் சேர்தல் செய்தார் தூயவரல்லர்" (கம்பரா. சடாயுவுவிர் 54). 2. திருமால் (உரிதி); Viṣṇu.

[தூய் + தூயவன்]

தூயன் *śūyaṇ*, பெ. (n.) தூயவன் பார்க்க; see *śūyavaṇ*. "தூயன் றுயக்கன் மயக்கன்" (திவ். திருவாய். 196)

[தூய் → தூயன்]

தூயான் *śūyāṇ*, பெ. (n.) 1. தூய்மையானவன்; spotless, pure woman. 2. கலைமகன (யாழ்-அக.); Sarasvadi. "வரைபயந்த தூயாடன் திருப்பாகன்" (பெரியடி. தடுத்தாட். 199)

[தூய் → தூயான்]

தூர்¹(ரு)-தல் *śūr-*, 2 செ. குவி. (v.i.) 1. நிரம்புதல்; to be filled up. "இருருடி புவம்பூர்" (கலித். 120). 2. அடைபடுதல்; to be closed. "துளைவாய் தூர்ந்த தூர்ப்பமை யானி" (பொருத. 10). 3. அழிதல்; to be extinguished, to perish. "தூர்ந்தொழியும் பொய்பிறந்த போழ்தே" (நான்மணி. 76). 4. மறைதல்; to disappear. "வள்ளி நடந்த வழி தூர்ந்திடாது" (வெங்கைக்கோ. 345). 5. நெருங்குதல்; to come to close quarters "இருவரும் ஒதுங்கியுந் தூர்ந்தும் பொருதலின்" (தொல். பொருள். 68, உரை, பக். 219)

[தூர் → தூர் (வே.க.)]

தூர்²-த்தல் *śūr-*, 4 செ. குன்றாவி. (v.i.) 1. அடைத்தல்; to fill up, close up, as a well. "கடதூர்ந்தன் மலையகந்தல்" (சீவக. 2165). 2. மறைத்தல்; to hide, cover. "விண்ணவர் விசம்பு தூர்த்தான்" (கம்பரா. கைகேசி. 74). 3. உட. செலுத்துதல்; to insert. "பருக்கும் பழத்தைத் தூர்த்தி" (சைவிய. சைவ. 134). 4. மிகப் பொழிதல்; to pour forth in showers as arrows "தூர்க்கின்ற மலர்மாரி தொடர்ப்போய்" (கம்பரா. இராவணன் வதை. 199)

[தூர் → தூர் → தூர். (வே.க.288)]

தூர்³-த்தல் *śūr-*, 4 செ. குன்றாவி (v.i.) பெருக்கித் தூய்மைசெய்தல்; to sweep. "சிவக ராவையத் தூர்ப்பது திருமெழுக்கிடுதல்" (உபதேசகா சிவபண்ணிய. 50)

10. தூய்க்க

தூர்⁴ *śūr*, பெ. (n.) 1. வேர் (மீங்க); root. 2. அடிப்பகுதி; bottom. "தூரிற்றின் றன்ன தகைத்தரோ" (நாலடி. 139). 3. அடிமரம் (இவ.); stump of a tree. 4. பணையின் வேர்ப்பற்றுள்ள அடிப்பகுதி; root like formation about the stump of palmyras. "வேர் தூர்மடல் குருகு பறியா நீளிரும்பனை" (பரிபா. 2:42). 5. பனைவடலி முதலியன (இவ.); tree, especially young palmyras and coconuts. 6. கிளற்றில் தேங்கிய வண்டல் முதலிய கசடுகள்; rubbish at the bottom of a well. "கிளற்றைத் தூர்வார வேண்டும்." 7. சேறு; dregs, mud. "தூரிடை யறங்கு மாமை" (கம்பரா. நாட்டு. 61). 8. ஏனத்தின் (பாத்திரத்தின்) அடிப்பகுதி (நெல்லை); bottom of a vessel.

[தூர் → தூர் (வே.க. 288)]

தூர்⁵ *śūr*, பெ. (n.) பழிச்சொல்; calumny. "சுவலைத்தூர் கொல்லுங் கதிர் காமம்" (கதினாமலை காதல் - 10)

[தூர் → தூர்]

தூர்கட்டு-தல் *śūr-kattu-*, 5 செ. குவி. (v.i.) 1. மரஞ்செடி முதலியன அடி பருத்தெழுதல்; to grow with a big stump, as a young tree. 2. கொத்தாய் முளைத்தெழுதல்; to grow in clusters. நெற்பயிர் தூர்கட்டியெழுந்தது

[தூர் + கட்டு-]

தூர்த்தம் *tūrttam*, பெ. (n.) 1. அரவடித்தூள் (யாழ்-அக); iron filings. 2. ஊமத்தை; trumpet flower night shade.

[தூர் → தூர்த்தம்]

தூர்வகம் *tūrvaḡam*, பெ. (n.) 1. பொதியெருது; pack bullock. 2. சுமக்கை; bearing, carrying.

தூர்வம் *tūrvam*, பெ. (n.) கொப்பூழ் (சங்-அக); navel.

தூர்வாரி *tūr-vārī*, பெ. (n.) கிணறுகளில் தூரெடுப்பவன்; cleaner of wells.

[தூர் + வாரி.]

தூர்வாரு-தல் *tūr-vāru*, 3 செ குவி. (v.i.) கிணற்று வண்டல்களை வாரி எடுத்தல்; to clean out, as a well.

[தூர் + வாரு-]

தூர்வு *tūrvu*, பெ. (n.) கிணறு முதலியன சேற்றால் அடையடுகை; filling up, closing up, as of a well with rubbish.

[தூர் + தூர்வு]

தூர்வை¹ *tūrvaī*, பெ. (n.) 1. கிணற்றடை தூர்; accumulation of rubbish in a well. "நாளே வந்தாலுந் தூர்வை யெடுக்கவொண்ணாது" (திவ். இயற், திருவிருத். 12, விபா, 85). 2. கொத்தப்பட்டமண் (விண்); loosened earth, from digging or ploughing. 3. செத்தை (விண்); straws, dry leaves, etc. 4. கிணற்றைச் சார்ந்த நிலம் (யாழ்ப்.); ground adjacent to a well.

[தூர் + தூர்வை]

தூர்வை² *tūrvaī*, பெ. (n.) அறுகம்புல்; quitch grass. "தூரவெள்ளிநிசியுந் தூர்வைக் காடும்" (திருவிளை. உக்கிர. 23).

[தூர் → தூர்வை]

தூர்வைக்காரன் *tūrvaī-k-kāraṇ*, பெ. (n.) 1. கிணறு சார்ந்த நிலத்துக்கு உரியவன்; sole proprietor of the soil about a well. 2. தூர்வாரி பார்க்க; see *tūr-vārī*.

[தூர்வை + காரன்]

தூர்வைசெய்தல் *tūrvaī-ścy*, 1 செ குன்றாவி (v.l.) நிலத்தைக் கொத்தித்திருத்துதல்; to dig up, earth, to plough. "வேரற வகழ்ந்து போக்கித் தூர்வை செய்து" (பதினொரு திருவிடைமூல். 10).

[தூர்வை + செய்-]

தூர்வைத்தலைம் *tūrvaī-t-tailam*, பெ. (n.) அறுகம்புல் எண்ணெய் (தைவ. தை. 132); medicinal oil prepared from quitch grass.

[தூர்வை + தைலம்]

தூர்வைப்படுத்து-தல் *tūrvaī-p-paṭuttu*, 4 செ குன்றாவி. (v.l.) தூர்வைசெய் பார்க்க; see *tūrvaī-ścy*.

[தூர்வை + படுத்து-]

தூர்னா *tūrṇa*, பெ. (n.) அறுகு (முஅ); quitch grass.

[தூர்வை → தூர்னா]

தூர் *tūr*, வி. (adv.) விலக; afar, away, off. "தூற்றாதே தூர்விடல்" (நாலடி, 75). தூர் இருத்தால் சேர உறவு (புழ).

தூர்க்காரி *tūr-k-kārī*, பெ. (n.) மாதவிடாய் கொண்டு விட்டுக்கு விலக்காய் உள்ள பெண்; woman in her periods, as one that stays outside her house.

[தூரம் + காரி]

தூரகமனம் *tūr-kamaṇam*, பெ. (n.) நெடுந்தொலைவு நடைச் செலவு; long journey. "தூரகமனமுங்கலைகளின் ஒன்றாதலின்" (சிவக. 1219, உரை).

தூரகாரி *tūr-kārī*, பெ. (n.) எதிர்கால விளைவறிந்து செய்வோன்; far sighted man of action. "தூரகாரி யாதலால் . . . அமரர் வாழ்த்தினர்" (பாரத பதினாள். 32).

[தூரம் + காரி]

தூரக்குலை *tūr-c-cūlai*, பெ. (n.) தூரகுலை பார்க்க; see *tūr-śūlai*.

[தூரம் + குலை]

தூரஞ்சலை *tīra-kīlāi*, பெ. (n.) பூப்பூச்சு (கூதகச்சு)
கூசை நோய் (சீவரட் 124); dysmenorrhea.

[தூரம் + கூசை]

தூரணம் *tīraṇam*, பெ. (n.) விரைவு (யாழ்-அக),
quickness, haste.

[தூரம் → தூரணம்]

தூரத்தம் *tūratam*, பெ. (n.) ஊமத்தை; Indian
datura

தூரத்தார் *tūratār*, பெ. (n.) 1. தூரத்து உறவு;
distant relation. 2. வெளிநாட்டில் வாழ்வோர்;
persons living at a distance or in a far-off
country.

[தூரம் → தூரத்தார்]

தூரதரிசி *tīra-tariṣi*, பெ. (n.) 1. பருந்து; vulture.
2. பண்டிதன்; pandit. 3. தொலை நோக்குப்
பார்வையன்; far-sighted man.

தூரதை *tūradai*, பெ. (n.) தூரம் (யாழ்-அக);
distance.

[தூரம் → தூரதை]

தூரந்தொலை *tīraṇ-tolai*, பெ. (n.) மிக்க தூரம்;
great distance.

[தூரம் + தொலை]

தூரப்பயணம் *tīra-p-payaṇam*, பெ. (n.)
வெளிநாட்டு செலவு; long journey; journey to
a distant place.

[தூரம் + பயணம்]

தூரப்பார்வை *tīra-p-pārvai*, பெ. (n.) தொலைப்
பார்வை; distant sight, hyperopia.

[தூரம் + பார்வை]

தூரப்பார்வைமட்டு *tīra-p-pārvai-mattu*, பெ.
(n.) கிட்டப் பார்வையாகிய கண்ணின் குற்றம்;
nearsightedness, myopia.

[தூரம் + பார்வைமட்டு]

தூரப்பந்து *tīra-pandu*, பெ. (n.) நெருக்க
மில்லாத உறவினர்; a distant relation.

[தூரம் + பந்து]

தூரம்¹ *tīram*, பெ. (n.) 1. சேய்மை (மிங்);
remoteness, distance. "தூரம் போயின" (கம்பரா
இராவணன் வதை, 240). 2. தூரக்கற்றம் (விண்);
remote relationship. 3. வேறுபாடு (யாழ்-அக);
difference. 4. புறம்பு (யாழ்-அக); outside.
5. மசனிர் தீட்டு (கூதகம்); menstruation.

தூரத்துப் பச்சை கண்ணுக்கு அழகு
தூரத்துப்பச்சை பார்வைக்கு இச்சை
தூரத்துத் தண்ணீர் ஆபத்துக்கு உதவாது
தூரத்துப் பார்வைக்கு மலை மழைமழ்ப்பு;
கிட்டப்போனால் கல்லும் கரடும் (பழ).

தூரம்² *tīram*, பெ. (n.) 1. ஊமத்தை (மு-அ);
tumpet flower nightshade. 2. சிறுமரவகை;
purple datura.

தூரம்³ *tīram*, பெ. (n.) ஓர் இசைக்கருவி
(யாழ்-அக); a musical instrument.

தூரமம் *tīramam*, பெ. (n.) தேள் கொடுக்கி,
scorpion sting plant (சா-அக).

தூரமானவெண்ணம் *tīramāṇa-v-ṇṇam*,
பெ. (n.) 1. மேன்மையான கருத்து; aspiring
thoughts. 2. கவலை; anxious thoughts.
3. கவனமின்மை; absence of mind. 4. உலகப்
பற்று நீங்கிய கருத்து; thoughts abstracted
from the world.

[தூரம் + ஆனவெண்ணம்]

தூரமூலம் *tīra-mūlam*, பெ. (n.) மூஞ்சிப்புல்;
girdle grass (சா-அக).

தூரம் *tīra*, பெ. (n.) 1. நிறைகை (யாழ்-அக);
filling up. 2. துன்பம் (சது); affliction.

[தூர் → தூரம்]

தூரவலி *tīra-vali*, பெ. (n.) தீட்டு (கூதக) நோய்
வகை; pain during menstruation.

[தூரம் → வலி]

தூரவுறவு *tīra-v-uṇavu*, பெ. (n.) விலகிய உறவு
முறை; distant relation.

[தூரம் + உறவு]

தூரவை *tīravai*, பெ. (n.) அறுகு; harialli grass
(சா-அக).

தூரன் *tūraṅ*, பெ. (n.) மூயற் புல்; here grass
(சா.அ.க.)

தூராகி *tūraiki*, பெ. (n.) எலிக்காது என்னுஞ்
செடி (தைவ.வ. தைவ. 125); a plant.

தூராகு *tūragu*, பெ. (n.) எலிச்செவிக் கள்ளி;
rat's ear spurge (சா.அ.க.).

தூராடிகத்தலை *tūraṅdi-kattalai*, பெ. (n.) கடல்
மீன் வகை; sea-fish, dark grey

தூராதிதூரம் *tūraṅdi-tūram*, பெ. (n.) மிக்க
தூரம்; very great distance. "தூராதி தூரஞ்
சொல்லத் தொலை யாது" (ஒளவை
கு ஞானம்பிரி, 7).

[தூரம் + ஆதி + தூரம்]

தூராதூரம் *tūraṅtūram*, பெ. (n.) 1. வெவ்வேறு
தூரம்; various distances. 2. நெடுந்தொலைவு;
very great distance.

தூரால் *tūraṅ*, பெ. (n.) புதர் (புதுவை); bush.

[தூர் → தூரால்]

தூரி¹ *tūri*, பெ. (n.) 1. பலகறை (விண்.); small
shell, cowry. 2. சிறுதூம்பு; small outlet for
irrigation. 3. தூரிவலை பார்க்க; see *tūriyalai*.

[தூர் → தூரி]

தூரி² *tūri*, பெ. (n.) எருது (விண்.); ox.

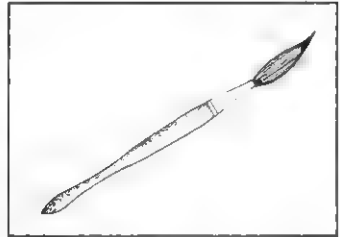
தூரி³ *tūri*, பெ. (n.) ஊசல் (பிங்.); swing.

தூரி⁴ *tūri*, பெ. (n.) தூரிகை (யாழ்-அ.க.) பார்க்க;
see *tūrigai*.

தூரி⁵ *tūri*, பெ. (n.) தூரியம், 3 பார்க்க; see *tūriyam*, 3.
"பொர்ப்பணைத் தூரி" (கம்பராபிரமாத்திர. 5).

தூரிகை *tūrigai*, பெ. (n.) ஓவியம் தீட்ட,
பெயர்ப்பலகை எழுதப் பயன்படும்
எழுதுகோல்; விலங்கின் மயிர் ஒரு
முனையில் செருகப்பட்ட நீண்ட குச்சி;
painting reed or pencil, painter's brush. "கையா
வெடுத்தது தூரிகை யேயன்று காரிகையே"
(வெங்கைக்கோ 108).

[தூர் → தூரி → தூரிகை (வ.மொ.வ.)]

தூரிது *tūridu*, பெ. (n.) சேய்மையானது; that
which is far off or distant. "மிகக் தூரிதன்று
பாண்டியனது செவ்வயிக்க ஊர்" (சிலப். 12/133,
உரை)

[தூரம் → தூரிது]

தூரிமுள்ளு *tūri-muṅṅu*, பெ. (n.) நரியிலந்தை;
jackal hair (சா.அ.க.).

தூரிய *tūriya*, வி.எ. (adv.) தூரமான; far off,
distant. "இல்லிடத்தினின்றும் தூரிய இடத்தில்"
(கவித். 110, உரை).

[தூரம் → தூரிய]

தூரியகண்டம் *tūriya-kaṅḍam*, பெ. (n.) ஓர்
இசைக் கருவி (யாழ்-அ.க.); a musical instrument.

[தூரியம் + கண்டம்]

தூரியம்¹ *tūriyam*, பெ. (n.) 1. இசைக்கருவி,
musical instrument. "அந்நி விழுவிற் தூரியங்
கறங்க" (மதுரைக். 460). 2. மங்கலப்பறை (பிங்.);
drum beaten on festive or joyful occasions.
3. முரக (பிங்.); a large drum.

தூரியம்² *tūriyam*, பெ. (n.) தூரிகை (குடா.)
பார்க்க; see *tūrigai*.

தூரியம்³ *tūriyam*, பெ. (n.) ஒரு வகைத் துகில்
(பிங்.); a kind of fine cloth.

தூரியம்⁴ *tūriyam*, பெ. (n.) பொதுயெருது (பிங்.),
pack bullock.

தூரியம்⁵ *tūriyam*, பெ. (n.) 1. கைவேல் (விண்.);
javelin, dart. 2. எறிபடைப்பொது (அ.க.நி.);
missile.

தூரியம்⁶ *tūriyam*, பெ. (n.) 1. சயம்; lead.
2. நஞ்சு; poison.

தூரியன் *tūriyan*, பெ. (n.) தூரத்துள்ளவன்; one who is far off or at a distance. "தூரியனாஞ் சிவன் நோன்றும்" (சி.சி. 8:28)

[தூரம் → தூரியன்]

தூரியாங்கம் *tūriyāṅgam*, பெ. (n.) பலவகை இசைக்கருவிகளையும் கொடுக்கும் தெய்வமரவகை (கற்பகதரு) (தக்கயாகப். 757, குறிப்பு); a Kalpaga tree which yields every kind of musical instrument that is wished for.

[தூரியம் → தூரியாங்கம்]

தூரிவலை *tūri-valai*, பெ. (n.) குப்பா எனும் பையுள்ள மீன்கள் வந்து விழும் வீகவலை; a big fishing net.

[தூர் → தூரி + வலை (பெ.க. 288)]

தூரு¹-தல் *tūru*, 5 செருவி. (v.1.) 1. மலங்கழித்தல் (நாஞ்); to go to stool.

* ம. தூருக

தூரு² *tūru*, பெ. (n.) தூர் பார்க்க; see tūr. "தூருகளத்தோடே . . . பாசனஞ் செய்" (தேவவபாமி. 15)

தூரேத்தி *tūretti*, பெ. (n.) கம்பந்திராய்ச் செடி (மலை); a kind of wild chickweed.

தூரோணம் *tūrōṇam*, பெ. (n.) கவிழ்த்தும்பைச் செடி (மலை); small purslane.

தூலக்கட்டை *tūla-k-kattai*, பெ. (n.) துலாக்கட்டை பார்க்க; see *tūla-k-kattai*. பத்துத் தூலக்கட்டை வீடு.

[துலாக்கட்டை → தூலக்கட்டை]

தூலக்கடை *tūla-k-kaḍai*, பெ. (n.) தூலக் கட்டை பார்க்க; see *tūla-k-kattai*.

தூலகம் *tūlagam*, பெ. (n.) பருத்தி (மலை); common cotton.

[தூலம் → தூலகம் (மு.தா. 160)]

தூலசர்க்கரை¹ *tūla-sarkkara*, பெ. (n.) உப்பு (சங்.அக.); salt.

தூலசர்க்கரை² *tūla-sarkkara*, பெ. (n.) தூலசருக்கரை (சங்.அக.) பார்க்க; see *tūla-sarukkara*

தூலசருக்கரை *tūla-sarukkara*, பெ. (n.) பருத்தி விதை (மு.அ.); cotton seed.

தூலபலம் *tūla-palam*, பெ. (n.) எருக்கு; madar plant (சா.அக.).

தூலபிக் *tūla-paiḍ*, பெ. (n.) பஞ்சு (மு.அ.); cotton.

தூலம்¹ *tūlam*, பெ. (n.) 1. பஞ்சு (குடா.); cotton.
2. கோரை (மு.அ.); a sedge. 3. பருத்திச் செடி; Indian cotton plant. 4. இலவு (மலை) பார்க்க; see *ilavu*.

[தூல் → தூலம் (மு.தா. 160)]

தூலம்² *tūlam*, பெ. (n.) நீர்முள்ளி (மலை); white long-flowered nail dye.

தூலம்³ *tūlam*, பெ. (n.) நஞ்சு (யாழ்.அக.); poison.

தூலி *tūli*, பெ. (n.) தூலிகை பார்க்க; see *tūligai*.

தூலிகை *tūlika*, பெ. (n.) 1. எழுதுகோல் (குடா.); pointing reed or pencil. 2. அன்னத்தினிறகு (நிகண்டு); swan's feather. 3. மெத்தை (யாழ்.அக.); cushion. 4. விளக்குத்திரி (யாழ்.அக.); wick.

தூலினி *tūlini*, பெ. (n.) சிவப்புநிற பூக்களைக் கொண்ட இலவு (மலை); red-flowered silk cotton.

[தூல் → தூல் → தூலினி (மு.தா. 160)]

தூலை *tūlai*, பெ. (n.) பருத்தி (சங்.அக.); cotton.

[தூல் → தூலை]

தூவத்தி *tūvatṭi*, பெ. (n.) வாள் (பிங்); sword.

தூவரன் *tūvaraṇ*, பெ. (n.) அண்ணகன் (யாழ்.அக.); eunuch.

தூவல்¹ *tūval*, பெ. (n.) 1. தூவுகை (குடா.); sprinkling, spilling, drizzling. 2. தூவலை; little drops of water, rain drops. "தூவற் கவித்த தேம்பாய் புண்ணை" (மு.தா. 24). 3. மழை; rain, drizzle. "தூவற் கவித்த புதுமுனை" (மலைபடு. 16). 4. இறகு; feather. "சொக்கின் றாவலும்" (தேவா

2/6, 4/1. 5. அம்பிவிறகு (யாழ்-அக); feather of an arrow. 6. எழுதுமிறகு (யாழ்ப்ப); quill-pen. 7. சித்திரக் கோல் (யாழ்ப்ப); painter's brush of cat's or squirrel's hair. 8. தளிர் (யாழ்-அக); sprout, shoot. 9. எழுதுகோல்; pen.

[தாவ → தாவல்]

தாவல்² *tāval*, பெ. (ந.) கறி வகை (இவ); a kind of vegetable curry.

[தாவ → தாவல்]

தாவல்ராசி *tāval-rāgi*, பெ. (ந.) தாவலாரியம் (G.Sm.D. I, i, 218) பாரக்க; see *tāval-āriyam*.

[தாவல் + ராசி]

தாவலாரியம் *tāval-āriyam*, பெ. (ந.) இராசி வகை (G.Sm.D. I, i, 218); ragi grown under irrigation.

[தாவல் + ஆரியம்]

தாவழி *tāvali*, பெ. (ந.) பண் வகை, a secondary melody type. "ஆம்பி வண்டொடு தாவழி யாழ்செய்" (சீவக. 854)

[தாய்(மை) + வழி]

தாவற்பிளவு *tāval-piḷavu*, பெ. (ந.) எழுதுகின் முனைப் பிளவு (விவ); slit of a quill-pen

[தாவல் + பிளவு]

தாவனாதி *tāvalādi*, பெ. (ந.) ஆடாதோடை; Malabar winter cherry (சா-அக.)

தாவாத *tāvalāda*, பெ. (ந.) வேண்டாதவை; that which is unpalatable or undersirable. "தாவாத நீக்கி" (குறள். 685) 2. தூய்மையில்லாத; polluted.

[தா → தாவாத]

தாவானம் *tāvānam*, பெ. (ந.) 1. காற்று அடித்துக் கொண்டுவரும் மழைத்துளிகள், சிதறல், சிதறுமழை; drizzle, rain driven in or scattered about in fine drops by stroing wind. மழைவிட்டுத் தாவானம் விடவில்லை (பழ.) 2. அருவி வீழிடம் (பிங்); place where a cascade falls, as the place of spray

[தாவ + வானம்]

தாவி *tāvi*, பெ. (ந.) 1. பறவையிறகு; feather or down of birds. "மறுவிறாவிச் சிறுகருங்காக்கை" (குற்து. 139) 2. மயிற்றோகை (பிங்); peacock's tail. 3. அன்னத்திவிறகு (பிங்); swan's down. "ஆய்தாவி யளமெய்" (கவித். 56) 4. அன்னப் பறவை; swan. "தாவிக்கனிற் குஞ் சாவிவளைக்குஞ் சோவை சிறக்கும்" (திருப்பூ. 588) 5. எழுதுகோல் (அருநி); quill-pen. 6. மீன்சிறகு; fin of a fish.

[தாவல் → தாவி]

தாவிப்பொன் *tāvi-p-pōn*, பெ. (ந.) பொன்னின் ஒருவகை, கிளிச்சிறை; a kind of gold. "தாவிப்பொன் மாடமுதார்" (சீவக. 1756)

[தாவி + பொன்]

தாவியளத்தல் *tāvi-y-aḷa*, 4 செ.குன்றாவி (v.l.) இலேசாகப் பெய்தளத்தல்; to put grain loosely into a measure, as in measuring flour

[தாவ + அளத்தல்]

தாவிவிடு-தல் *tāvi-viḍu*, 4 செ.குன்றாவி (v.l.) 1. கறிப்பொடி தாவுதல்; to strew curry-powder. 2. செய்தி பரப்புதல்; to spread a rumour

[தாவி + விடு-]

தாவினம் *tāvīnam*, பெ. (ந.) மிளகு (சா-அக.); black pepper.

தாவு'-தல் *tāvu*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. தெளித்தல்; to sprinkle, strew. "நன்னீர் தாய்" (திவ். திருவாய். 1. 6/1) 2. இறைத்தல்; to scatter, spread out, as grain for fowls. 3. மிகச் சொரிதல்; to shower forth, as arrows. "வெங்கணை தாவி" (சீவக. 453) 4. அளக்கும் போது இலேசாகமேற் பெய்தல், to put loosely in a measure, as flour while measuring.

தூவியன்கிறான். 5. பூத்தூவி வழிபடுதல்; to strew or offer flowers in worship. "தீபமொடு தூபமலர் தூவி" (தேவா. 542, 3). 6. ஒழிதல்; to rest, cease. "சைதூவே னெள்ளும் பெருமைமீன்" (குறள், 1021) (சீவக. 2917, உரை.)

தூவு¹-தல் *ṭvū*, 5 செகுவி (v.i.) மழை பெய்தல் (விண்); to rain.

தூவு² *ṭvū*, பெ. (n.) ஊண் (அருநி); flesh, meat
[தூ → தூவு]

தூவுகை *ṭvūṭṭai*, பெ. (n.) பொடி. தூவுகை; the act of sprinkling as with a powder (சா அக.)

[தூவு → தூவுகை]

தூவுரை *ṭvū-vurai*, பெ. (n.) நலனுரை; sage counsel. "தூவுரை சேட்டுத் துணிந்திவ ணிருந்தது" (மணிமே. 284, 36).

[தூய்(மை) + உரை]

தூவெள்ளறுவை *ṭvū-veḷḷaruvai*, பெ. (n.) அழுக்கிவா வெள்ளைநிற ஆடை; pure, white cloth. "தூவெள் ளறுவைக் கண்மாத்போவ" (குறள். 1051, உரை.)

[தூய்(மை) + வெள்ளறுவை]

தூவெளி *ṭvū-veḷi*, பெ. (n.) அருள்வெளி (ஞானவெளி); mystic sphere of pure intelligence. "சோதியைமாத்தூ வெளிப்ப" (தாயு. பொருள். வ. 18)

[தூய்(மை) + வெளி]

தூவையர் *ṭvūvaiyār*, பெ. (n.) இறைச்சி யுண்டோர்; flesh eaters. "தூவையர்கள் சோகைமுக்கீலர்" (திருப்ப. 363)

[தூவு → தூவையர்]

தூள் *ṭvū*, பெ. (n.) 1. எந்தக் கடினமான பொருளையும் உலக்கை அல்லது குழவி கொண்டு இடித்தோ அல்லது அரைத்தோ எடுத்த பொடி. துகள் (பிசு); dust, powder, particle. 2. மருந்துப்பொடி; medicinal powder. 3. கறிப்பொடி. (விண்); curry powder. 4. மூக்குப் பொடி; snuff. 5. பூத்தாது; pollen. "தூனெழுந்தாமரை யலர்" (செவ்வந்தி. 4). அகத்திய. 34). 6. திருநீறு; the sacred ashes. "திரு நுண்டு ளள்ளிச் சாத்தும்" (சேதுபு. கடவுள்வா. 8). 7. சிறியவை; anything small collectively, as fish,

stones, roots etc. 8. சிறுமுத்து (விண்); lowest class of pearls, as very small.

தூள்கிளப்பு-தல் *ṭvū-kilappu*, 5 செகுவி. (v.i.) திறமை முதலியவை சிறப்பாக வெளிப்படுகிற வகையில் ஒன்றைச் செய்தல் அல்லது நிகழ்த்துதல்; to extremely well. மட்டைப் பந்தாட்டத்தில் அவர் தூள் கிளப்பிவிட்டார்

[தூள் + கிளப்பு-]

தூள்படு-தல் *ṭvū-paḍu*, 20 செகுவி (v.i.) 1. முனைப்பாக செயற்படுதல்; to be expedited with great eclat. செயல் தூள்படுகிறது 2. அமனியுடன் நிகழ்தல்; to be in a commotion. குழந்தையைக் காணாமல் வீடு தூள்பட்டது

[தூள் + படு-]

தூள்படுத்து¹-தல் *ṭvū-paḍuttu*, 5 செகுவீராவி (v.i.) 1. தூளாக்குதல்; to pulverise, reduce to powder. 2. முற்றும் அழித்தல்; to destroy utterly. "எளதுமிடி தூள்படுத்தி" (திருப்ப. 1042)

[தூள் + படுத்து-]

தூள்படுத்து²-தல் *ṭvū-paḍuttu*, 5 செகுவி (v.i.) புரளி (அட்டகாசம்) பண்ணுதல் (உவ.); to make a show of great strength or ability.

[தூள் + படுத்து-]

தூள்பற-தல் *ṭvū-paḥu*, 3 செகுவி (v.i.) பலரும் அறியும்படி அதிகாரம் வெளிப்படுதல் அல்லது பணம் செலவழித்தல்; to be loudly displayed. வீட்டில் மூத்த மருமகன் அதிகாரம் தூள் பறக்கிறது

[தூள் + பற-]

தூள்மீன் *ṭvū-mīn*, பெ (n.) பொடி. மீன் (யாழ்ப்ப); small fish

[தூள் + மீன்]

தூள்விறகு *ṭvū-viṟṟu*, பெ. (n.) பொடி. விறகு (யாழ்ப்ப); fire-wood of small size.

[தூள் + விறகு]

தூளம் *ṭvūgam*, பெ. (n.) தூளனம்; பார்க்க; see *ṭvūgam*, 1

தூளனம் *ṭvūṭṭanam*, பெ. (n.) திருநீற்றை நீரிற் குழையாது பூசுகை; besmearing one's body with the dry sacred ashes. "நீறு தூளனஞ்

செய்திடின் (சிவரக. சிவதன்மா. 23) 2. தூள் (விண்); dust.

[தூள் → தூளணம்]

தூளா-தல் *viḷi-*, 6 செருவி. (v.i.) 1. தானே பொடியாதல்; falling into pieces. 2. ஆரைப் பதினாள் பொடியாதல்; becoming reduced to powder by grinding or pounding (சா.அக.).

[தூள் + ஆ-]

தூளாக்கு-தல் *viḷakku-*, 5 செருவி. (v.i.) பொடி செய்தல்; pulverising, reducing to dust.

[தூள் + ஆக்கு-]

தூளி-த்தல் *viḷi-*, 4 செருவி. (v.i.) பருத்தல் (விண்.); to grow stout, bulky.

[தூள் → தூளி-]

தூளி²-த்தல் *viḷi-*, 4 செ.குன்றாவி. (v.i.) திருநீற்றை உடல்முழுவதும் பூசுதல் (சங்.அக.); to besmear one's body with the dry sacred ashes.

[தூள் → தூளி]

தூளி¹ *viḷi*, பெ. (n.) 1. புழுதி; dust. "ஏத்துவார் கழுமக்கிய பாததூளி படுதலாலிவ் வுலகம் பாக்கியஞ் செய்ததே" (திவ். பெரியாழ். 4.4.6). 2. பூந்தாது; pollen.

[தூள் → தூளி]

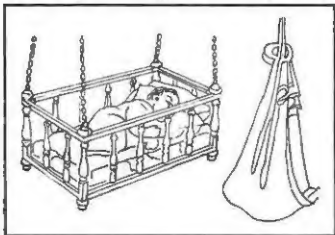
தூளி³ *viḷi*, பெ. (n.) குதிரை (அகநி.); horse.

[தூள் → தூளி]

தூளி⁴ *viḷi*, பெ. (n.) ஆர்ப்பு; noise, tumult.

[தூள் → தூளி]

தூளி⁵ *viḷi*, பெ. (n.) சூழந்தையைத் தூங்கவைக்க நீண்ட தூணியின் இரு முனையையும் கட்டி

ஒன்றில் தொங்கவிட்டிருக்கும் அமைப்பு; ஏணை; cradle made with a long piece of cloth.

தூளிக்குச்சம் *viḷi-kuccam*, பெ. (n.) கதம்பப் பொடி (சங்.அக.); fragrant powder.

[தூளி + குச்சம்]

தூளிச்சி *viḷicci*, பெ. (n.) தூளாகச் செய்யும் மருந்து அல்லது மூலிகை; any medicine or drug capable of reducing any substance into a fine powder as by action of acid.

[தூளி → தூளிச்சி]

தூளிசாலம் *viḷi-sālam*, பெ. (n.) அருகக் கடவுளது கோயில் முதல்மதில் (மேருமந். 60, உரை); the first compound-wall of a temple of Arhat.

தூளித்துவசம் *viḷi-t-tuvaśam*, பெ. (n.) 1. கதம்பப் பொடி; a fragrant powder used in bath. 2. மணமேற்றியபொடி; any scented powder. 3. காற்று; air (சா.அக.).

[தூளி + துவசம்]

தூளித்துவசன் *viḷi-t-tuvaśan*, பெ. (n.) காற்று (யாழ்.அக.); wind.

[தூளி + துவசன்]

தூளிதம் *viḷi-dam*, பெ. (n.) 1. திருநீறு (விண்.); the sacred ashes. 2. பொடியானது; dust, that which is reduced to powder.

[தூளி → தூளிதம்]

தூளிமட்டம் *viḷi-maṭṭam*, பெ. (n.) தரைமட்டம் (யாழ்.அக.); ground-level.

[தூளி + மட்டம்]

தூற்றல் *vīraḷ*, பெ. (n.) தூறல் பார்க்க; see *vīraḷ* ம. தூற்றல்

[தூற்றல் → தூற்றல்]

தூற்றலுந்தும்மலுமாய் *vīraḷu-tummaḷumāy*, வி.எ. (adv.) தூறலுந்தும்மலுமாய் பார்க்க; see *vīraḷu-tummaḷu-māy*.

தூற்றாப்பொலி *vīraḷ-p-poli*, பெ. (n.) தூற்றாத நெற்குவியல்; grain-heap which has not been winnowed. "தூற்றாப்பொலி ஆலையிற்

பாகுதாய்கின்ற புகையாற் பரக்கப்பட்டது" (சிலப். 10: 151, உரை).

[தூற்று + ஆ + பொலி]

தூற்றாரி *tūṟṟāri*, பெ. (n.) ஊதாரி (விள்.); prodigal, squanderer.

[தூற்று + ஆனி - தூற்றானி → தூற்றாரி]

தூற்றி *tūṟṟi*, பெ. (n.) 1. புறங்கூறுவோன்; talebearer. தூற்றிக் திரியேல் (பழ.) தூற்றும் பெண்டிர் கூற்றெனத் தகும் (பழ.). 2. பெருக்குவோன்; sweeper.

[தூற்று → தூற்றி-]

தூற்றிக்கொள்(ளு)-தல் *tūṟṟi-k-kōl-*, 16 செ.குன்றாவி. (v.lr.) தெரிந்து கொள்ளுதல்; to sift and select. "தூற்றிக் கொளப் பட்டார்" (சீவக 2164).

[தூற்று → தூற்றி + கொள்-]

தூற்று¹-தல் *tūṟṟu-*, 5 செ.குன்றாவி. (v.l.) 1. சிதறுதல்; to scatter, disperse, spread or strew. "தென்ற றூற்றுங் குறுந்திவலை" (கம்பரா. கடல்காண். 5). 2. தூசிபோமாறு நெல்லைத் தூவுதல்; to winnow. "கால்வரத் தூற்றி . . . உயர்ந்திட்ட நெற்றிரளிள்" (சே.அபு. திருநாட். 74). 3. புழுதி முதலிய இறைத்தல்; to throw up, as dust in the air. "புழுதியைத் தூற்றாதே". 5. பரப்புதல்; to spread. "அரும்பொதி வாசஞ் சிறுகாற் செல்வன் மறுகிற் றூற்ற" (சிலப். 4:18). 6. பலருமறியப் பழிகூறுதல்; to publish abroad evil reports; to defame, slander. "துன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மியல்பினார்" (குறள், 188). 7. அறிவித்தல்; to make known. "வாரமு நாளுந் தூற்றி" (கம்பரா. திருமுடி. 25). 8. வீண்செலவு செய்தல்; to squander, lavish, waste.

[அவற்று → தூற்று- (மு.நா. 57)]

தூற்று² *tūṟṟu*, பெ. (n.) 1. பொலி தூற்றுக்கை; winnowing, clearing chaff from grain. 2. ஒருவரைப் பேச்சாலோ எழுத்தாலோ பழிக்கை, பழிப்பு; slandering, spreading a slanderous report.

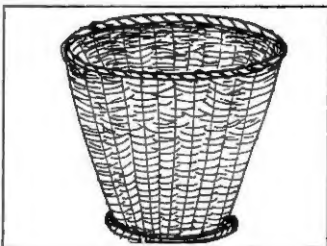
தூற்றுக்காடு *tūṟṟu-k-kāṭu*, பெ. (n.) சிறுதூறு (விள்.); low jungle, thicket (செ.அக.).

[தூற்று + காடு]

தூற்றுக்குடியான்குழி *tūṟṟu-k-kuḍiyān-suḷi*, பெ. (n.) பழைய காச வகை (பணவிடு. 133); an ancient coin.

தூற்றுக்கூடை *tūṟṟu-k-kūḍai*, பெ. (n.) 1. பொலி தூற்றுவுதற்கு உதவுந் தட்டுக் கூடை (விள்.); winnowing basket. 2. பொலி தூற்றுதற்கு உதவும் முறம்; winnowing fan.

[தூற்று + கூடை]

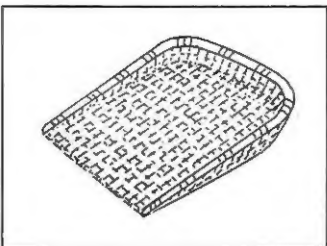

தூற்றுக்கூடை *tūṟṟu-kūḍai*, பெ. (n.) தூற்றுக் கூடை பார்க்க; see *tūṟṟu-k-kūḍai*.

[தூற்று + கூடை]

தூற்றுமுறம் *tūṟṟu-muṟam*, பெ. (n.) நெற்பொலி தூற்றுதற்கு உதவும் முறம்; winnowing fan.

[தூற்று + முறம்]

தூற்றுமைக்கொற்றான் *tūrūmai-korraṅṅ*, பெ. (n.) கொற்றான் வகை (மு.அ.); green thread-like leafless creeper.

தூற்றுவாய் *tūrū-vāy*, பெ. (n.) பொலி தூற்றும் போது அடிக்கும் பின்காற்றுப் பக்கம் (விண்); windward side in winnowing.

[தூற்று + வாய்]

தூற்றுவாய்க்கொற்றான் *tūrū-vāya-k-korraṅṅ*, பெ. (n.) தூற்றுமைக்கொற்றான் பார்க்க (யாழ்-அக.); see *tūrūmai-k-korraṅṅ*.

தூறல் *tūra*, பெ. (n.) 1. சிறு மழை (பிங்); rain. 2. மழைத்துளி; drop of rain.

[தூறு → தூறல். வேகமாகவோ வலுவாகவோ இல்லாமல் தொடர்ச்சியாகச் சிறுசிறு துளிகளாக விழுதிற மழை.]

தூறல்² *tūra*, பெ. (n.) பழிச்சொல்; slander, abuse.

[தூறு → தூறல்]

தூறலுத்தும்மலுமாய் *tūralun-tummalum-āy*, வி.எ. (adv.) சாரலுஞ் சிறுபெயலுமாக; in drizzle or gentle rain. மழை தூறலுந் தும்மலுமாய் இருக்கிறது (இவ்).

[தூறல் + உம் + தும்மல் + உம் + ஆய்.]

தூறலம் *tūravam*, பெ. (n.) நாவல் (மலை); common black plum.

தூறன் *tūraṅṅ*, பெ. (n.) 1. குடிக்குப் பழிப்பாயுள்ளவன்; one who is a disgrace to his family. 2. தீயோன்; libertine, debauchee. 3. அவதூறு சொல்பவன் (சங்-அக.); slanderer.

[தூறு → தூறன்]

தூறாக்கு-தல் *tūrākkū*, 5 செகுன்றாவி. (v.l.) பழித்தல் (விண்.); to defame, cast aspersion on one's character.

[தூறு + ஆக்கு-]

தூறாய்ப்போ-தல் *tūrāy-p-pō*, 8 செகுவி. (v.i.) செய்தி பரவுதல் (விண்.); to be rumoured abroad.

[தூறு + ஆய் + போ-]

தூறாய்ப்போ-தல் *tūrāy-p-pō*, 8 செகுவி. (v.i.) தலைமயிர் எண்ணெய்ப் பசையற்றுப் போதல் (இவ.); to be come free from any trace of oil, as hair.

[தூறு + ஆய் + போ-]

தூறியமயிர் *tūrīya-mayir*, பெ. (n.) வாராமற் கிடக்கும் தலைமயிர் (விண்.); rough, shaggy, unkempt hair.

[தூறு + மயிர் - தூறிய மயிர்]

தூறு¹-தல் *tūrū*, 5 செகுவி. (v.i.) 1. மழைத்துளி விழுதல்; to drizzle. 2. செய்தி பரத்தல் (விண்.); to spread as news. 3. கிளைத்தல் (விண்.); to sprout forth, branch forth, become bushy. 4. சடை பற்றுதல் (விண்.); to become shaggy and rough.

[தூறு → தூறு-]

தூறு²-தல் *tūrū*, 5 செகுன்றாவி (v.l.); பழித்தல் (இவ.); to traduce, slander.

[தூறு → தூறு-]

தூறு³ *tūrū*, பெ. (n.) 1. புதர்; bushes, shrubbery, thick underwood. "தூறில் வாழ்முயல்" (பெரியபு. திருக்குறிப். 77). 2. குவியல்; heap. "எரிமுன்னர் வைத்தூறு போலக் கெடும்" (குறள். 435). 3. குறுங்காடு; low jungle. ஆறுகொண்டது பாதி, தூறு கொண்டது பாதி. 4. கடுகாடு; burning ground. "தூறன்றி யாடரங் கில்லையோ" (தேவா. 1241, 2). 5. திராய் (மலை); Indian chickweed. 6. மஞ்சள் (மலை); country turmeric. 7. தென்னை, பனை முதலியவற்றின் வேரொட்டிய அடி; bottom root of coconut tree, palmyra tree, etc.

[தூள் → தூறு → தூறு (மு.தா. 233)]

தூறு⁴ *tūrū*, பெ. (n.) 1. பழிச்சொல்; calumny, slander, ill report. "மாதர் தூறுதாவத் துயர்க்கின்றேன்" (அருட்பா. புராண, விரகு. 15).

2. தீங்கு; evil. "தூறியற்றிடுந் துட் பண்ணியன்"
(சேதுடி அக்கி. 69)

[தாவறு → தூறு (மு.தூ.57)]

தூறுகி *vīruḡi*, பெ. (n.) கருப்புக் கடுக்காய் (சா. அக.); black gallnut.

தூறுகூண்டம் *vīrukūṇam*, பெ. (n.) கடம்பு (மலை); common Indian oak

தூறுகூணாதியம் *vīrukūṇāḍḍiyam*, பெ. (n.) வெள்ளைக் கடுக்காய் (சா.அக.); white myrobalan of cuddapah.

தூறுட்டி *vīruḡḡi*, பெ. (n.) சிறுநெலம் (மலை); true cardamom.

தூறுதம் *vīrudam*, பெ. (n.) மஞ்சட்கடுக்காய்; yellow myrobalan - yellow gallnut (சா.அக.).

தூறுதலை *vīru-talai*, பெ. (n.) சிலும்பலான மயிர்ந்தலை (விண்); rough, shaggy head.

[தூறு + தலை.]

தூறுதலைச்சி *vīru-talaicci*, பெ. (n.) 1. மயிர்க் கூச்செறிந்தவள்; a woman whose hair is on end, especially when excited or otherwise affected nervously. 2. பறட்டைத் தலைச்சி; a woman having bushy hair. (சா. அக.).

[தூறு + தலைச்சி.]

தூறுதலையன் *vīru-talaiyan*, பெ. (n.) 1. பறட்டைத் தலையன் (சங்.அக.); person with shaggy hair. 2. பிராய் (மலை); paper tree.

[தூறு + தலையன்.]

தூறுதலம் *vīru-davam*, பெ. (n.) மரவள்ளிக் கிழங்கு; tapioca plant (சா.அக.)

தூறுமாறு *vīru-māru*, பெ. (n.) தீநெழி; bad conduct, vicious life.

[தூறுமாறு → தூறுமாறு.]

தூறுமீன் *vīru-mīn*, பெ. (n.) மீன்வகை (பெரியமரட. 101); a kind of fish.

[தூறு + மீன்.]

தூறுவாதி *vīru-vādi*, பெ. (n.) தீம்பாலை யென்னும் மரம் (சங்.அக.); a tree.

தூறுவாயன் *vīru-vāyan*, பெ. (n.) பழி கூறுவோன்; slanderer

[தூறு + வாயன்.]

தூள்மரம் *vīru-maram*, பெ. (n.) சந்தனவேம்பு (சங்.அக.); sandal neem.

மறுவ. தூணுமரம்